

UUSI TESTAMENTTI

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

JEESUKSEN SYNTYMÄ JA LAPSUUS

1. LUKU

Jeesuksen sukuluettelo

(Luuk. 3:23–38)

1. Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Abrahamin pojan, sukuluettelo: Ps. 132:11; Room. 1:3; Gal. 3:16; Ilm. 22:16

2. Abrahamille syntyi Iisak, Iisakille Jaakob, Jaakobille Juuda ja tämän veljet. 1. Moos. 21:3,29:35

3. Juudalle syntyivät Peres ja Serah, joiden äiti oli Taamar. Pereksele syntyi Hesron, Hesronille Raam,

1. Moos. 38:27–30; Ruut 4:18–22; 1. Aik. 2:4–15

4. Raamille Amminadab, Amminadabille Nahson, Nahsonille Salmon,

5. Salmonille Booas, jonka äiti oli Raahab. Booakselle syntyi Oobed, jonka äiti oli Ruut. Oobedille syntyi Iisak Ruut 4:13,17

6. ja Iisakille Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo, jonka äiti oli Uurian vaimo. 2. Sam. 12:10,24

7. Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille Abia, Abialle Aasa,

1. Kun. 11:43,14:31,15:8

8. Aasalle Joosafat, Joosafatille Jooram, Jooramille Ussia, 1. Kun. 15:24; 2. Kun. 8:16; 2. Aik. 26:1

9. Ussialle Jootam, Jootamille Aahas, Aahakselle Hiskia, 2. Kun. 15:7,38; 2. Aik. 27:9,28:27

10. Hiskialle Manasse, Manasselle Aamon, Aamonille Joosia

2. Kun. 20:21,21:18; 2. Aik. 32:33,33:25

11. ja Joosialle Jekonja ja tämän veljet siihen aikaan, kun kansaa siirrettiin Babyloniaan. 2. Kun. 23:34; 1. Aik. 3:15,16; 2. Aik. 36:1,8

12. Babyloniaan siirtämisen jälkeen Jekonjalle syntyi Sealtiel, Sealtielille Serubbaabel, 1. Aik. 3:17,19; Esra 3:2

13. Serubbaabelille Abihud, Abihudille Eljakim, Eljakimille Assur,

14. Assurille Saadok, Saadokille Jaakin, Jaakinille Elihud,

15. Elihudille Eleasar, Eleasarille Mattan, Mattanille Jaakob

16. ja Jaakobille Joosef, Marian mies. Mariasta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi¹.

17. Abrahamista Daavidiin on siten kaikkiaan neljätoista sukupolvea, Daavidista Babylonian pakkosiirtolaisuuteen asti neljätoista ja Babylonian pakkosiirtolaisuudesta Kristukseen neljätoista sukupolvea.

Jeesuksen syntymä

(Luuk. 2:1–7)

18. Jeesuksen Kristuksen syntymisen tapahtui näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, kävi ennen heidän yhteenmenoaan ilmi, että Maria oli raskaana Pyhästä Hengestä. Luuk. 1:27

19. Koska Joosef, hänen miehensä, oli hurskas eikä tahtonut saattaa Mariaa häpeään, hän aikoi kaikessa hiljaisuudessa hylätä hänet.

20. Mutta kun Joosef tätä ajatteli, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: ”Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi, sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. Luuk. 1:35

21. Hän synnyttää pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Jeesus², sillä hän pelastaa kansansa sen synneistään.” Ps. 130:8; Luuk. 1:31,2:21; Joh. 1:29; Ap. t. 4:12

22. Tämä kaikki on tapahtunut, jotta kävisi toteen sana, jonka Herra on puhunut profeetan kautta:

23. ”Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel” – se merkitsee: Jumala meidän kanssamme. Jes. 7:14

1 1:16. Kreikankielinen sana *khristos* merkitsee 'voideltu'. Samaa tarkoittaa hepreankielinen sana *mašiah*, joka on sanan Messias alkumuoto.

2 1:21. Jeesus on kreikankielinen muoto hepreankielisestä nimestä *Jeesua*. Tämän alkumuotona on hepreankielinen nimi Joosua, joka merkitsee 'Herra pelastaa'.

24. Unesta herättyään Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli käskennyt ja otti Marian vaimokseen.

25. Hän ei kuitenkaan yhtynyt vaimoonsa, ennen kuin tämä oli synnyttänyt pojan. Joosef antoi pojalle nimeksi Jeesus. Luuk. 2:21

2. LUKU

Idän tietäjät

1. Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, Jerusalemiin tuli idästä tietäjiä. Luuk. 2:4–7

2. He kysyivät: ”Missä on se äskettäin syntynyt juutalaisten kuningas? Me näimme hänen tähtensä nousevan³ ja tulimme osoittamaan hänelle kunnioitusta.” 4. Moos. 24:17

3. Sen kuullessaan kuningas Herodes pelästyi ja hänen kanssaan koko Jerusalemiin.

4. Hän kutsui koolle kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja tiedusteli heiltä, missä Kristuksen oli määrä syntyä.

5. He sanoivat hänelle: ”Juudean Beetlehemissä, sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta:

6. ’Sinä Juudan maan Beetlehem, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinaiden joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka katsee minun kansaani Israelia.” 1. Moos. 49:10; Hes. 34:23; Miika 5:1; Joh. 7:42

7. Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja otti heiltä tarkoin selvälle, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt.

8. Hän lähetti heidät Beetlehemiin ja sanoi: ”Menkää ja kyselkää tarkoin lapsesta. Kun löydätte hänet, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin voisin tulla kumartamaan häntä.”

9. Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkaan. Tähti, jonka he olivat nähneet nousevan, kulki heidän edellään, kunnes tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, ja pysähtyi siihen.

10. Nähdessään tähden tietäjät ilahutuivat suuresti.

11. He menivät taloon ja näkivät lapsen ja Marian, hänen äitinsä. Silloin he maahan heittäytyen kumarsivat lasta, ottivat esiin aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa. Ps. 72:10,11; Jes. 60:6

12. Unessa Jumala varoitti heitä palaamasta Herodeksen luo, ja niin he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.

Pako Egyptiin

13. Kun tietäjät olivat lähteneet, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille ja sanoi: ”Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Pysy siellä, kunnes minä sinulle toisin ilmoitan, sillä Herodes aikoo etsiä lasta surmataakseen hänet.”

14. Herättyään Joosef otti lapsen ja hänen äitinsä ja lähti yötä myöten Egyptiin.

15. Hän viipyi siellä Herodeksen kuolemaan asti. Näin toteutui se, minkä Herra oli puhunut profeetan kautta, joka sanoo: ”Egyptistä minä kutsuin poikani.” Hoos. 11:1

Beetlehemin lastenmurha

16. Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pettäneet hänet, hän raivostui ja käski tappaa Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat poikalapset sen ajankohdan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä tarkoin tiedustellut.

17. Silloin toteutui profeetta Jeremiaan kautta puhuttu sana:

18. ”Huuto kuuluu Raamasta, itku ja kova valitus. Raakel itkee lapsiaan eikä lohdutuksesta huoli, sillä heitä ei enää ole.” Jer. 31:15

Paluu Egyptistä

19. Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä

20. ja sanoi: ”Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja lähde Israelin maahan, sillä ne, jotka tavoittelivat lapsen henkeä, ovat kuolleet.”

21. Joosef nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Israelin maahan.

22. Mutta kun hän kuuli, että Arke-laos hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, hän pelkäsi mennä sinne. Saatuaan unessa Jumalalta ohjeen hän lähti Galilean alueelle.

23. Sinne tultuaan hän asettui asumaan Nasaret-nimiseen kaupunkiin, jotta toteutuisi profeettojen kautta puhuttu sana: häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi⁴.

Jes. 11:1; Joh. 1:45,19:19;
Ap. t. 10:38,22:8

JEESUKSEN TOIMINNAN ALKU

3. LUKU

Johannes Kastaja

(Mark. 1:1–8; Luuk. 3:1–9, 15–17;
Joh. 1:19–28)

1. Niinä päivinä Johannes Kastaja tuli ja saarnasi Juudean erämaassa.

Joh. 1:6,7

2. Hän sanoi: ”Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!”

Dan. 3:33; Matt. 4:17,7:21,10:7; Mark. 1:15

3. Juuri hänestä profeetta Jesaja puhui sanoessaan: ”Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ’Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi!’”

Jes. 40:3; Mal. 3:1; Luuk. 1:76

4. Johanneksella oli puku kamelin-karvoista ja vyötäisillään nahkavyö. Hänen ruokanaan olivat heinäsirkat ja luonnonhunaja. 3. Moos. 11:22; 2. Kun. 1:8

5. Hänen luokseen tuli paljon ihmisiä Jerusalemissa ja kaikkialta Juudeasta sekä Jordanin ympäristöstä.

6. Hän kastoi heidät Jordanissa, kun he tunnustivat syntinsä.

7. Mutta nähdessään monien fariseusten ja saddukeusten tulevan kasteelle Johannes sanoi heille: ”Te kyykäärmeiden sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?”

Matt. 23:33; Room. 2:5

8. Tehkää hedelmää, jossa kääntymyksenne näkyy.

Ap. t. 26:20

9. Älkää luulko, että voitte sanoa: ’Onhan Abraham meidän isämme.’ Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille.

Joh. 8:33,39

10. Kirves on jo pantu puiden juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

Matt. 7:19; Luuk. 13:7; Joh. 15:2

11. Minä kastan teidät vedessä parannukseen, mutta minun jälkeeni tulee toinen, joka on minua väkevämpi. Minä en kelpaa edes kantamaan hänen kenkiään. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tuleessa.

Joel 2:28;
Ap. t. 1:5,2:4,11:16,19:4–6

12. Hänellä on kädessään viskain, ja hän puhdistaa puimatantereensa. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruu-menet hän polttaa sammumattomassa tuleessa.”

Jes. 66:24; Matt. 13:30;
Mark. 9:43–48

Jeesuksen kaste

(Mark. 1:9–11; Luuk. 3:21,22)

13. Siihen aikaan Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen luo hänen kastettavakseen.

14. Johannes kuitenkin esteli häntä ja sanoi: ”Minä tarvitsen kasteen sinulta – ja sinä tulet minun luokseni!”

15. Mutta Jeesus vastasi hänelle: ”Salli se nyt, sillä näin meidän sopii täyttää koko vanhurskaus.” Silloin Johannes suostui siihen.

Ps. 40:8,9

16. Kun Jeesus oli kastettu, hän nousi heti vedestä. Samassa taivaat aukenivat, ja Jeesus näki Jumalan Hengen laskeutuvan hänen päälleen kuin kyyhkynen.

17. Ja taivaista kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.”

Ps. 2:7;
Matt. 17:5; Luuk. 9:35; 2. Piet. 1:17

4. LUKU

Jeesuksen kiusaus

(Mark. 1:12,13; Luuk. 4:1–13)

1. Sitten Henki vei Jeesuksen ylös autiomaahan Paholaisen kiusattavaksi.

Hepr. 2:18,4:15

4 2:23. Nimen Nasaret hepr. muoto *Natseret* muistuttaa hepr. sanaa *netser*, verso. Ks. Jes. 11:1.

2. Kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen tuli lopulta nälkä.

3. Silloin kiusaaja tuli hänen luokseen ja sanoi: "Jos olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi." 1. Moos. 3:1–7

4. Mutta Jeesus vastasi: "On kirjoitettu: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.'" 5. Moos. 8:3

5. Sitten Paholainen vei hänet pyhään kaupunkiin, asetti hänet tempelin harjalle

6. ja sanoi: "Jos olet Jumalan Poika, niin heittäydy alas, sillä on kirjoitettu: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta' ja 'He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.'" Ps. 91:11,12

7. Jeesus sanoi hänelle: "On myös kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'" 2. Moos. 17:1–7; 5. Moos. 6:16

8. Vielä Paholainen vei Jeesuksen hyvin korkealle vuorelle, näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston

9. ja sanoi: "Tämän kaiken minä annan sinulle, jos heittäydyt maahan ja kumarrat minua."

10. Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, Saatana, sillä on kirjoitettu: 'Herraa, sinun Jumalaasi, sinun tulee kumartaa ja vain häntä palvella.'" 5. Moos. 6:13,10:20; Sef. 1:4,5

11. Silloin Paholainen jätti Jeesuksen, ja hänen luokseen tuli enkeleitä, jotka palvelivat häntä. Matt. 26:53; Luuk. 22:43; Joh. 1:51; Hepr. 1:6,14

Jeesus aloittaa toimintansa Galileassa

(Mark. 1:14,15; Luuk. 4:14,15)

12. Kun Jeesus kuuli, että Johannes oli vangittu, hän lähti Galileaan.

Matt. 14:3; Luuk. 3:20

13. Hän jätti Nasaretin ja asettui asumaan Kapernaumiin, joka on järven rannalla Sebulonin ja Naftalin alueella.

14. Näin tapahtui, jotta toteutuisi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana:

15. "Sebulonin maa ja Naftalin maa, Meren tie, Jordanin takainen maa, pakanoiden Galilea – Jes. 8:23

16. kansa, joka asui pimeydessä, näki suuren valon, ja niille, jotka asuivat kuoleman varjon maassa, loisti kirkkaus." Jes. 9:1,42:7; Luuk. 1:79

17. Siitä lähtien Jeesus alkoi julistaa: "Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!" Matt. 10:7

Ensimmäiset opetuslapset

(Mark. 1:16–20; Luuk. 5:1–11)

18. Kulkiessaan Galileanjärven rannaa Jeesus näki kaksi veljestä: Simonin, jota kutsuttiin Pietariksi, ja hänen veljensä Andreaksen. He olivat järvellä kalastamassa heittoverkolla, sillä he olivat kalastajia. Joh. 1:40–42

19. Jeesus sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia." Matt. 13:47

20. He jättivät heti verkot ja seurasivat häntä. Matt. 19:27; Mark. 10:28; Luuk. 18:28

21. Kulkiessaan sieltä eteenpäin Jeesus näki toiset kaksi veljestä: Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja hänen veljensä Johanneksen. He olivat veneessä isänsä Sebedeuksen kanssa kunnostamassa verkkojaan. Hän kutsui heidätkin.

22. Niin he jättivät heti veneen ja isänsä ja seurasivat Jeesusta.

Jeesuksen maine leviää

(Luuk. 6:17–19)

23. Jeesus kulki kaikkialla Galileassa. Hän opetti synagogissa, julisti valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja, joita kansassa oli. Jes. 61:1; Matt. 9:35; Mark. 1:14,39; Luuk. 4:15,44

24. Hänen maineensa levisi koko Syyriaan. Hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat – monenlaisten tautien ja kipujen vaivaamat, pahojen henkien

riivaamat, kuunvaihetautiset⁵ ja halvaantuneet – ja hän paransi heidät.

25. Ja suuret kansanjoukot Galileasta, Dekapoliista, Jerusalemistä, Juudeasta ja Jordanin toiselta puolelta seurasivat häntä. Mark. 3:7,8

VUORISAARNA

5. LUKU

Autuaaksi julistaminen

(Luuk. 6:20–23)

1. Nähdessään kansanjoukot Jeesus nousi vuorelle, ja kun hän oli istutunut, opetuslapset tulivat hänen luokseen.

2. Hän alkoi puhua ja opetti heitä sanoen:

3. ”Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. Jes. 57:15,61:1,66:2

4. Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen. Jes. 61:2,3; Joh. 16:20; 2. Kor. 7:9,10; Ilm. 7:17

5. Autuaita ovat sävyisät, sillä he perivät maan. Ps. 37:11

6. Autuaita ovat ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, sillä heidän ravitaan. Ps. 17:15; Jes. 55:1,65:13; Joh. 6:35

7. Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden. Ps. 41:2; Matt. 25:35,36; Luuk. 6:36–38; 2. Tim. 1:16; Jaak. 2:13

8. Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan. Ps. 24:4; Ap. t. 15:9; Hepr. 12:14; 1. Joh. 3:2,3; Ilm. 22:4

9. Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.

10. Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta. Ap. t. 5:41,7:52; 1. Piet. 3:14

11. Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni solvaavat ja vainoavat teitä ja valehdellen puhuvat teistä kaikkea pahaa. Ps. 69:8–10; 1. Piet. 4:14

12. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Samoinhan vainottiin profeettoja, jotka olivat ennen teitä.” Neh. 9:26; Luuk. 11:49; Jaak. 5:10,11

Maan suola ja maailman valo

(Mark. 9:50; Luuk. 14:34,35)

13. ”Te olette maan suola. Mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei kelpaa enää mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi. 3. Moos. 2:13; Kol. 4:6

14. Te olette maailman valo. Ylhäällä vuorella oleva kaupunki ei voi olla kätöissä. Joh. 8:12; 2. Kor. 4:6; Ef. 5:8; Fil. 2:15; 1. Tess. 5:5

15. Eikä lamppea sytytetä ja panna vakan alle vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville. Mark. 4:21; Luuk. 8:16,11:33

16. Niin loistakoon teidänkin valonne ihmisten edessä, että he näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa.” 1. Piet. 2:12

Jeesus ja laki

17. ”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan vaan täyttämään. Luuk. 24:44; Room. 10:4

18. Totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut. Luuk. 16:17

19. Joka siis jättää pois yhdenkin näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavoin opettaa ihmisiä, sitä kutsutaan pienimmäksi taivasten valtakunnassa. Mutta joka noudattaa ja opettaa näitä käskyjä, sitä kutsutaan suureksi taivasten valtakunnassa.

20. Minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljon suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, te ette pääse taivasten valtakuntaan.” Matt. 23:2,3; Luuk. 11:39

5 4:24. Kuunvaihetauti on epilepsian (kaatumataudin) tapainen sairaus, jonka kohtausten katsottiin olevan yhteydessä kuun vaiheisiin.

Tappaminen ja viha

21. "Te olette kuulleet, että esi-isille on sanottu: 'Älä tapa'⁶ ja 'Joka tappaa, on ansainnut oikeuden tuomion.'

2. Moos. 20:13; 2. Aik. 19:5,6

22. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on ansainnut oikeuden tuomion. Se taas, joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjämpäväinen', on ansainnut Suuren neuvoston tuomion. Mutta joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen.

3. Moos. 19:17; Sananl. 13:3; Ef. 4:26,31; Kol. 3:8; 1. Joh. 3:15

23. Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siinä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan,

24. niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, käy ensin sopimassa veljesi kanssa ja mene sitten uhraamaan lahjasi.

Mark. 11:25,26; 1. Tim. 2:8

25. Tee pian sovinto riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin olet hänen kanssaan matkalla, ettei riitapuolesi luovuttaisi sinua tuomarille ja tuomari vartijalle ja ettei sinua heitettäisi vankilaan.

Sananl. 25:8; Luuk. 12:58

26. Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennen kuin olet maksanut viimeisenkin kolikon."

Luuk. 12:59

Aviorikos ja avioero

27. "Te olette kuulleet sanottavan: 'Älä tee huorin.'

2. Moos. 20:14

28. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten, on sydämessään jo tehnyt huorin hänen kanssaan.

Job 31:1; Sananl. 6:25

29. Jos oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä pois. Sinulle on parempi, että yksi osa ruumiistasi tuhoutuu, kuin että koko ruumiisi heitetään helvettiin.

Mark. 9:47; Room. 8:13; Kol. 3:5

30. Jos oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä pois. Sinulle on parempi, että yksi osa ruumiistasi tuhoutuu, kuin että koko ruumiisi joutuu helvettiin.

Mark. 9:43

31. On sanottu: 'Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan.'

5. Moos. 24:1; Mark. 10:4

32. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muun syyn kuin haureuden tähden, saattaa hänet tekemään aviorikoksen, ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen."

Mark. 10:11,12; Luuk. 16:18; Room. 7:3; 1. Kor. 7:10,11

Vala ja vannominen

33. "Vielä olette kuulleet, että esi-isille on sanottu: 'Älä tee väärää valaa' ja 'Täytä Herralle vannomasi vala.'

2. Moos. 20:7; 3. Moos. 19:12; 4. Moos. 30:3; Ps. 50:14

34. Mutta minä sanon teille: älkää vannoko lainkaan, älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin,

Jes. 66:1; Jaak. 5:12

35. älkää maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta, älkää myöskään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren kuninkaan kaupunki.

Ps. 48:3

36. Älä vanno myöskään pääsi kautta, sillä et sinä pysty tekemään ainuttaakaan hiusta valkoiseksi tai mustaksi.

37. Olkoon teidän puheenne 'kyllä' tai 'ei'. Mitä siihen lisätään, on pahasta."

Jaak. 5:12

Kosto

(Luuk. 6:29,30)

38. "Te olette kuulleet sanottavan: 'Silmä silmästä ja hammas hampaasta.'

2. Moos. 21:24; 3. Moos. 24:20; 5. Moos. 19:21

39. Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa. Jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin.

Sananl. 20:22; Jes. 50:6; Room. 12:17–19; 1. Tess. 5:15; 1. Piet. 3:9

40. Jos joku tahtoo käydä oikeutta sinua vastaan viedäkseen paitasi, anna hänelle viittasikin.

1. Kor. 6:7

41. Jos joku pakottaa sinut virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi.

42. Anna sille, joka sinulta pyytää, äläkä käännä selkääsi sille, joka tahtoo lainata sinulta."

5. Moos. 15:7–10; Ps. 37:26,112:5; Luuk. 6:35; 1. Joh. 3:17

Rakastakaa vihamiehiänne

(Luuk. 6:27–36)

43. ”Te olette kuulleet sanottavan: ’Rakasta lähimmäistäsi’ ja ’Vihaa vihamiestäsi.’ 3. Moos. 19:18

44. Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka vainoavat teitä⁷,

Sananl. 25:21; Luuk. 23:34; Ap. t. 7:60

45. että olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin pahoille kuin hyvällekin ja antaa sataa niin vanhurskaille kuin väärinte-kijöillekin. Job 25:3; Ef. 5:1

46. Jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, minkä palkan te siitä saatte? Eivätkö publikaanitkin tee samoin?

47. Jos te tervehditte ainoastaan veljiänne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?

48. Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.” 1. Moos. 17:1

6. LUKU

Almut, rukous ja paasto

(Luuk. 11:2–4)

1. ”Varokaa harjoittamasta hurskauttanne ihmisten edessä sitä varten, että he katselisivat teitä, muuten ette saa palkkaa Isältäanne, joka on taivaassa.

2. Kun siis annat almuja, älä soita-ta torvea edelläsi, niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja kaduilla, jotta ihmiset ylistäisivät heitä. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet.

3. Kun sinä annat almun, älköön va-sen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee,

4. jotta almusi pysyisi salassa. Isä-si, joka salassa näkee, palkitsee sinut. Luuk. 14:14

5. Kun rukoilette, älkää olko niin kuin tekopyhät. He asettuvat mielel-lään rukoilemaan synagogiin ja katujen

7 5:44. Bys.: ”Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne, siunatkaa niitä, jotka kiroavat teitä, tehkää hyvää niille, jotka vihaavat teitä, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka solvaavat ja vainoavat teitä.”

kulmiin, jotta ihmiset näkisivät heidät. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet. Matt. 23:5

6. Mutta kun sinä rukoilet, mene kammioosi, sulje ovesi ja rukoile Isää-si, joka on salassa. Isäsi, joka salassa näkee, palkitsee sinut. 2. Kun. 4:33; Dan. 6:10; Ap. t. 10:9

7. Kun rukoilette, älkää hokeko tyh-jää niin kuin pakanat, jotka luulevat tu-levansa kuulluiksi monisanaisuutensa tähden. Saarn. 5:1,2

8. Älkää siis olko heidän kaltaisiaan. Teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennen kuin häneltä anotte-kaan. Jes. 65:24; Matt. 6:32

9. Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaassa! Pyhitetty olkoon si-nun nimesi. Luuk. 11:2–4

10. Tulkoon sinun valtakuntasi. Ta-pahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Dan. 7:27; Matt. 26:42; Luuk. 17:20,21,22:42; Ap. t. 21:14; Room. 12:2

11. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. Sananl. 30:8

12. Ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme. 4. Moos. 14:19; Ps. 79:9; Matt. 18:21,22; Kol. 3:13

13. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta. [Sillä si-nun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.] Joh. 17:15; 2. Tess. 3:3; 2. Tim. 4:18

14. Sillä jos te annatte ihmisille an-teeksi heidän rikkomuksensa, niin myös teidän taivaallinen Isänne antaa teille anteeksi. Mark. 11:25,26; Luuk. 6:37; Kol. 3:13

15. Mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksian-ne. Matt. 18:35; Jaak. 2:13

16. Kun paastoatte, älkää olko syn-kän näköisiä niin kuin tekopyhät. He tekevät kasvonsa surkean näköisiksi, jotta ihmiset näkisivät heidän paasto-avan. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet. Jes. 58:5–9

17. Mutta kun sinä paastoat, voitele pääsi ja pese kasvosi,

18. jotta sinun paastoamistasi eivät näkisi ihmiset vaan sinun Isäsi, joka on salassa. Isäsi, joka salassa näkee, palkitsee sinut.”

Jumala vai mammona?

(Luuk. 12:33,34, 11:34–36, 16:13)

19. ”Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat.

Sananl. 23:4;

Luuk. 12:20–22; Hepr. 13:5; Jaak. 5:2,3

20. Kootkaa sen sijaan itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta.

Matt. 19:21;

Mark. 10:21; Luuk. 12:33,18:22

21. Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.

22. Silmä on ruumiin lamppu. Jos silmäsi on terve, niin koko ruumiisi on valaistu.

Luuk. 11:34–36

23. Mutta jos silmäsi on viallinen, niin koko ruumiisi on pimeä. Jos siis se valo, joka on sinussa, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys!

Matt. 7:3–5

24. Ei kukaan voi palvella kahta heraa, sillä hän joko vihaa toista ja rakastaa toista tai on uskollinen toiselle ja halveksii toista. Ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.”

Luuk. 16:13;

Room. 6:16; 2. Kor. 6:15; Jaak. 4:4

Jumalan huolenpito

(Luuk. 12:22–34)

25. ”Sen tähden minä sanon teille: älkää olko huolissanne hengestänne, siitä mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, siitä mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?

Fil. 4:6; Hepr. 13:5; 1. Piet. 5:7

26. Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä, eivät leikkaa eivätkä kokoa aitoihin, ja silti teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon arvokkaampia kuin ne?

Job 39:3;

Ps. 145:15,147:9

27. Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyyränärnkään vertaa?

28. Miksi te kannatte huolta vaatteista? Katsokaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat. Eivät ne tee työtä eivätkä kehrää.

29. Kuitenkin minä sanon teille: ei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

1. Kun. 10:23

30. Jos siis Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa mutta huomenna joutuu uuniin, eikö hän paljon enemmän vaata teitä, te vähäuskoiset?

Ps. 90:5,6; 1. Piet. 5:7

31. Älkää siis murehtiko sanoen: ’Mitä me syömme?’ tai ’Mitä juomme?’ tai ’Mitä puemme päällemme?’

32. Tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä.

Ps. 55:23

33. Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin teille annetaan lisäksi myös kaikki tämä.

1. Kun. 3:13; Ps. 37:25; 1. Tim. 4:8

34. Älkää siis kantako huolta huomimesta, sillä huominen päivä pitää huolen itsestään. Kullekin päivälle riittää oma vaivansa.”

Ps. 127:2

7. LUKU

Älkää tuomitko

(Luuk. 6:37–42)

1. ”Älkää tuomitko, ettei teitä tuomitaisi. Luuk. 6:37,38; Room. 2:1; 1. Kor. 4:5; Jaak. 4:11

2. Millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan, ja millä mitalla te mitaatte, sillä teille mitataan.

Est. 7:10; Sananl. 19:17; Mark. 4:24; Gal. 6:7; Jaak. 2:13

3. Kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsi?

Luuk. 6:41,42

4. Tai kuinka voit sanoa veljellesi: ’Anna minun ottaa roska silmästäsi’, kun omassa silmässäsi on hirsi?

5. Sinä tekopyhä! Ota ensin hirsit omasta silmästäsi, niin sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä.

6. **Älkää** antako koirille sitä, mikä on pyhää, älkääkään heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi raatelemaan teitä.”

Sananl. 9:7,8

Anova saa

(Luuk. 11:9–13)

7. ”**Anokaa**, niin teille annetaan. Et-sikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.

Mark. 11:24;

Joh. 15:7,16:23,24; 1. Joh. 3:22

8. Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.

2. Aik. 15:2; Jer. 29:12–14; Sananl. 8:17

9. Vai kuka teistä antaisi pojalleen kiven, kun hän pyytää leipää,

Luuk. 11:11

10. tai käärmeen, kun hän pyytää ka-laa?

11. Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän taivaal-linen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä anovat.

Luuk. 11:9,10,13; Jaak. 1:5,6

12. **Kaikki**, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää myös te samoin heille. Tämä on laki ja profeetat.”

Matt. 22:39,40; Luuk. 6:31; Room. 13:8–10; Gal. 5:14

Ahdas portti

(Luuk. 13:24)

13. ”**Menkää** sisään ahtaasta portis-ta, sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monet mene-vät siitä portista sisään.

Luuk. 13:24

14. Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja har-vat löytävät sen!”

Ap. t. 14:22

Hedelmästään puu tunnetaan

(Luuk. 6:43,44, 13:25–27)

15. ”**Varokaa** vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteis-sa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia.

Jer. 14:14,15; Hes. 22:28;

Matt. 24:11,24; Ap. t. 20:29; 1. Joh. 4:1

16. Hedelmistä te heidät tunnette. Eihän orjantappuroista koota viiniry-päleitä eikä ohdakkeista viikunoi-

ta.

Matt. 12:33–35; Luuk. 6:43,44;

1. Joh. 3:10; 3. Joh. 11

17. Jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee huo-noja hedelmiä.

18. Ei hyvä puu voi tehdä huonoja hedelmiä eikä huono puu hyviä hede-lmiä.

Jaak. 3:11,12

19. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

Matt. 3:10; Luuk. 13:6–9; Joh. 15:2,6

20. Hedelmistä te siis tunnette hei-dät.

Sananl. 20:11; Miika 3:5; Matt. 12:33

21. **Ei** jokainen, joka sanoo minulle: ’Herra, Herra’, pääse taivasten valta-kuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.

Jes. 26:10; Hoos. 8:2; Jaak. 1:22

22. Monet sanovat minulle sinä päi-vänä: ’Herra, Herra, emmekö me sinun nimessäsi profetoineet, sinun nimessä-si ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimes-säsi tehneet paljon voimatekoja?’

23. Silloin minä vastaan heille: ’Minä en ole koskaan tuntenut teitä. Menkää pois minun luotani, te laittomuuden te-kijät.’”

Ps. 6:9; Matt. 25:12,41; Luuk. 13:25–27

Kaksi rakentajaa

(Luuk. 6:47–49)

24. ”**Sen** tähden jokainen, joka kuu-lee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, on verrattavissa järkevään mieheen, joka rakensi talonsa kalliol-le.

Luuk. 6:47,48

25. Tuli sade, virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät taloa vastaan, mutta se ei sortunut, sillä sen perustus oli laskettu kalliolle.

26. **Mutta** jokainen, joka kuulee nä-mä minun sanani eikä tee niiden mu-kaan, on verrattavissa tyhmään mie-heen, joka rakensi talonsa hiekalle.

Luuk. 6:49

27. Tuli sade, virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät taloa vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli perinpohjainen.”

28. **Kun** Jeesus oli lopettanut pu-heensa, ihmiset olivat hämmästyksis-sään hänen opetuksestaan,

Mark. 1:22; Luuk. 4:32

29. sillä hän opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin heidän kirjanoppineensa.

JEE SUKSEN VOIMATEOT

8. LUKU

Jeesus parantaa spitaalisen

(Mark. 1:40–45; Luuk. 5:12–16)

1. Kun Jeesus tuli alas vuorelta, häntä seurasi suuri joukko ihmisiä.

2. Hänen luokseen tuli silloin spitaalinen mies, heittäytyi maahan hänen eteensä ja sanoi: ”Herra, jos tahdot, sinä voit puhdistaa minut.”

3. Jeesus ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: ”Minä tahdon, puhdistu.” Ja heti mies puhdistui spitaalistaan.

4. Jeesus sanoi hänelle: ”Varo, ettet puhu tästä kenellekään. Mutta mene näyttämään itsesi papille ja uhraa Mooseksen säätämä uhrilahja todisteeksi puhdistumisestasi⁸”

3. Moos. 14:2–4,10

Sadanpäällikön usko

(Luuk. 7:1–10; Joh. 4:43–54)

5. Kun Jeesus saapui Kapernaumiin, hänen luokseen tuli muuan sadanpäällikkö ja pyysi häneltä apua

6. sanoen: ”Herra, palvelijani makaa kotona halvaantuneena, kovissa tuskissa.”

7. Jeesus sanoi hänelle: ”Minä tulen ja parannan hänet.”

8. Mutta sadanpäällikkö vastasi: ”Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle. Sano ainoastaan sana, niin palvelijani paranee.

Ps. 107:20

9. Minä itsekin olen käskyvallan alainen, ja minulla on sotilaita alaisinani. Kun sanon yhdelle: ’Mene’, niin hän menee, ja toiselle: ’Tule’, niin hän tulee, ja palvelijalleni: ’Tee tämä’, niin hän tekee.”

10. Tämän kuullessaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: ”Totisesti minä sanon teille:

näin suurta uskoa en ole löytänyt Israelista keneltäkään.

11. Minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja asettuvat aterialle Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa. Mal. 1:11; Luuk. 13:28,29; Ef. 3:6

12. Mutta valtakunnan lapset heittää uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.”

Matt. 13:42,50,21:43,22:13

13. Sitten Jeesus sanoi sadanpäällikölle: ”Mene. Tapahtukoon sinulle niin kuin uskot.” Ja sillä hetkellä palvelija parani.

Matt. 9:29,15:28

Jeesus parantaa Pietarin anopin ja muita sairaita

(Mark. 1:29–34; Luuk. 4:38–41)

14. Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, hän näki, että tämän anoppi makasi vuoteessa kuumeisena.

15. Jeesus kosketti hänen kättään, ja kuume lähti hänestä. Niin hän nousi ja palveli Jeesusta.

16. Illan tultua Jeesuksen luo tuotiin monta riivattua. Hän ajoi sanallaan henget ulos ja paransi kaikki sairaat, 17. jotta kävisi toteen profeetta Jesajan kautta puhuttu sana: ”Hän otti päälleen meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme.”

Jes. 53:4;

1. Piet. 2:24

Seuraa minua!

(Luuk. 9:57–62)

18. Kun Jeesus näki väkijoukon ympärillään, hän käski lähteä toiselle rannalle.

19. Silloin hänen luokseen tuli eräs kirjanoppinut ja sanoi: ”Opettaja, minä seuraan sinua, minne ikinä menet.”

20. Jeesus sanoi hänelle: ”Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi.”

2. Kor. 8:9

21. Eräs toinen hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: ”Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isäni.”

22. Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa sinä minua ja anna kuolleiden haudata kuolleen.”

8 8:4. Kirj.: ”todistukseksi heille”.

Jeesus tyynnyttää myrskyn

(Mark. 4:35–41; Luuk. 8:22–25)

23. Jeesus astui veneeseen, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

24. Järvellä nousi kova myrsky, ja vene oli peittyä aaltoihin, mutta Jeesus nukkuu.

25. Niin opetuslapset menivät herrättämään hänet ja sanoivat: "Herra, pelasta meidät, me hukumme!"

Matt. 14:30,31

26. Hän sanoi heille: "Miksi olette peloissanne, te vähäuskoiset?" Sitten hän nousi ja nuhteli tuulia ja merta, ja tuli aivan tyven.

Ps. 46:2–4; Jes. 43:2;
2. Tim. 1:7

27. Miehet hämmästyivät ja sanoivat: "Mikä tämä mies oikein on, kun jopa tuulet ja meri tottelevat häntä?"

Jeesus Gadaran alueella

(Mark. 5:1–20; Luuk. 8:26–39)

28. Kun Jeesus tuli toiselle rannalle, gadaralaisten alueelle, häntä vastaan tuli hautaluolista kaksi riivattua miestä. Nämä olivat niin väkivaltaisia, ettei kukaan voinut kulkea sitä tietä.

29. He huusivat Jeesukselle: "Mitä sinä meistä tahdot, Jumalan Poika? Oletko tullut tänne piinaamaan meitä ennen aikaa?"

30. Jonkin matkan päässä heistä oli suuri sikalauma laitumella.

31. Niin riivaajat pyysivät häneltä: "Jos ajat meidät pois, niin lähetä meidät sikalaumaan."

32. Jeesus sanoi niille: "Menkää." Silloin riivaajat lähtivät miehistä ja menivät sikoihin, ja koko lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkuu.

33. Sikopaimenet pakenivat, menivät kaupunkiin ja kertoivat kaiken tämän ja myös sen, mitä riivatuille oli tapahtunut.

34. Silloin koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan. Kun ihmiset näkivät hänet, he pyysivät häntä lähtemään pois heidän alueeltaan.

9. LUKU

Jeesus parantaa halvaantuneen

(Mark. 2:1–12; Luuk. 5:17–26)

1. Jeesus astui veneeseen, ylitti järven ja tuli kotikaupunkiinsa.

2. Silloin jotkut toivat hänen luokseen halvaantuneen, joka makasi vuoteella. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle: "Ole rohkealla mielellä, poikani. Sinun syntisi annetaan anteeksi."

3. Muutamat kirjanoppineista sanoivat itsekseen: "Tämä pilkkaa Jumalaa."

4. Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi: "Miksi te ajattelette pahaa sydämessänne?"

Joh. 2:25

5. Kumpi on helpompaa, sanoa: 'Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi', vai sanoa: 'Nouse ja kävele'?

6. Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on maan päällä valta antaa syntejä anteeksi, niin – hän sanoi halvaantuneelle – "nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi."

7. Ja mies nousi ja lähti kotiinsa.

8. Tämän nähdessään kansanjoukko pelästyi ja ylisti Jumalaa, joka oli antanut ihmisille sellaisen vallan.

Jeesus kutsuu Matteuksen

(Mark. 2:13–17; Luuk. 5:27–32)

9. Kulkiessaan sieltä eteenpäin Jeesus näki Matteus-nimisen miehen istumassa tulliasemalla. Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa minua." Niin hän nousi ja seurasi Jeesusta.

10. Kun Jeesus oli aterialla Matteuksen kodissa, sinne tuli monta publikaanina ja syntistä aterioimaan Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa.

Luuk. 15:1,2

11. Sen nähdessään fariseukset sanoivat hänen opetuslapsilleen: "Miksi teidän opettajanne syö publikaanien ja syntisten kanssa?"

12. Jeesus kuuli sen ja sanoi: "Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat."

13. Mutta menkää ja oppikaa, mitä tämä tarkoittaa: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria.' En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä."

Hoos. 6:6; Matt. 12:7,18:11; Luuk. 19:10

Kysymys paastoamisesta

(Mark. 2:18–22; Luuk. 5:33–39)

14. Sitten Johanneksen opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat: "Me ja fariseukset paastoamme usein. Miksi sinun opetuslapsesi eivät paastota?"

Luuk. 18:12

15. Jeesus sanoi heille: "Eivät kai häävieraat voi surra, kun sulhanen vielä on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat.

16. Ei kukaan pane kutistamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan viitaan, sillä sellainen paikka repii viitan, ja reikä tulee pahemmaksi.

17. Eikä uutta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleileihin. Silloinhan leilit repeytyvät, viini valuu maahan ja leilit menevät pilalle. Ei, uusi viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säilyvät."

Hallitusmiehen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

(Mark. 5:21–43; Luuk. 8:40–56)

18. Kun Jeesus puhui heille näistä asioista, tuli muuan hallitusmies, kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Minun tyttäreni kuoli juuri äsken, mutta tule ja pane kätesi hänen päälleen, niin hän herää henkiin."

19. Jeesus nousi ja lähti hänen mukaansa, samoin lähtivät hänen opetuslapsensa.

20. Silloin eräs nainen, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta, lähestyi Jeesusta takaapäin ja kosketti hänen viittansa tupsua.

4. Moos. 15:37–41

21. Hän näet sanoi itsekseen: "Jos vain saan koskettaa hänen viittansa, tulen terveeksi."

22. Silloin Jeesus kääntyi, näki hänet ja sanoi: "Tyttäreni, ole rohkealla mielellä, uskosi on parantanut⁹ sinut." Ja sillä hetkellä nainen tuli terveeksi.

Matt. 14:36; Luuk. 17:19

23. Kun Jeesus tuli hallitusmiehen taloon ja näki huilunsoittajat ja hällisevän väkijoukon,

2. Aik. 35:25

24. hän sanoi: "Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut vaan nukkuu." Mutta he nauroivat hänelle.

Joh. 11:11

25. Kun väkijoukko oli ajettu ulos, Jeesus meni sisään ja tarttui tyttöä kädestä, ja tyttö nousi.

26. Tästä levisi tieto koko sille seudulle.

Kaksi sokeaa

27. Kun Jeesus kulki sieltä eteenpäin, häntä lähti seuraamaan kaksi sokeaa, jotka huusivat: "Armahda meitä, Daavidin Poika!"

28. Ja kun Jeesus meni sisälle taloon, sokeat tulivat hänen luokseen. Jeesus kysyi heiltä: "Uskotteko, että minä voin tehdä sen?" He vastasivat: "Uskomme, Herra."

29. Silloin hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: "Tapahtukoon teille uskomme mukaan."

Matt. 8:13

30. Niin heidän silmänsä aukenivat, mutta Jeesus varoitti heitä ankarasti sanoen: "Katsokaa, ettei kukaan saa tietää tästä."

31. Lähdettyään sieltä he kuitenkin levittivät hänestä tietoa koko sille seudulle.

Mykkä mies

32. Kun miehet olivat poistumassa, Jeesuksen luo tuotiin mykkä mies, jossa oli riivaajahenki.

Luuk. 11:14,15

33. Kun riivaaja oli ajettu ulos, mykkä alkoi puhua, ja väkijoukko oli ihmeissään ja sanoi: "Tällaista ei Israelissa ole ikinä nähty."

34. Mutta fariseukset sanoivat: "Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia."

Matt. 12:24; Mark. 3:22

Jeesus säälii kansaa

35. Jeesus kulki kaikissa kaupungeissa ja kylissä, opetti niiden synagogissa, julisti valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja. Matt. 4:23

36. Kun hän näki kansanjoukot, hänen tuli sääli, sillä ihmiset olivat nääntyneitä ja hylättyjä kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. 4. Moos. 27:17; 2. Aik. 18:16; Jes. 53:6; Sak. 10:2; Mark. 6:34

37. Silloin hän sanoi opetuslapsilleen: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Luuk. 10:2

38. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä satoa korjaamaan."

OPETUSLASTEN LÄHETTÄMINEN

10. LUKU

Kaksitoista apostolia

(Mark. 3:13–19; Luuk. 6:12–16)

1. Jeesus kutsui kaksitoista opetuslastaan luokseen ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikenlaisia tauteja ja vaivoja. Mark. 3:13–15

2. Nämä ovat niiden kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon, jota kutsuttiin Pietariksi, sitten hänen veljensä Andreas, sitten Jaakob, Sebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä, Mark. 3:16–19; Luuk. 6:13–16

3. Filippos ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, joka oli publikaani, Jaakob Alfeuksen poika ja Taddeus¹⁰,

4. Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, joka kavalsi Jeesuksen.

Matkaohjeet apostoleille

(Mark. 6:7–13; Luuk. 9:1–6)

5. Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: "Älkää menkö pakanoiden keskuuteen älkääkään miinkään samarialaisten kaupunkiin.

6. Menkää sen sijaan Israelin huoneen kadonneiden lampaiden luo, Ps. 119:176; Jer. 50:6; Matt. 15:24; Ap. t. 13:46

7. ja missä kuljettekin, julistakaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle.'

Matt. 3:2,4:17

8. Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa. Ap. t. 20:33–35; 3. Joh. 7

9. Älkää varatko vyöhönne kultaa, hopeaa tai kuparia, Luuk. 10:4–16,22:35

10. älkää laukkua matkalle, älkää kahta paitaa älkääkään kenkiä tai sauvaa, sillä työmies on ruokansa ansainnut. 4. Moos. 18:31; 1. Kor. 9:7,14; 1. Tim. 5:18

11. Kun tulette johonkin kaupunkiin tai kylään, ottakaa selvää, kuka siellä on käyntinne arvoinen. Jääkää hänen luokseen, kunnes lähdette paikkakunnalta. Ap. t. 16:15

12. Kun menette taloon, toivottakaa sille rauhaa¹¹.

13. Jos talo on sen arvoinen, tulkoon sille teidän rauhanne, mutta jos se ei ole sen arvoinen, palatkoon rauhantovotuksenne teille takaisin.

14. Ja jos joku ei ota teitä vastaan eikä kuuntele teidän sanojanne, lähtekää pois siitä talosta tai kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne. Ap. t. 13:51,18:6

15. Totisesti minä sanon teille: Sodomian ja Gomorran maalla on tuomiopäivänä helpompaa kuin sillä kaupungilla." Matt. 11:24

Niin kuin lampaat susien keskellä

(Mark. 13:9–13; Luuk. 21:12–17)

16. "Minä lähetän teidät niin kuin lampaat susien keskelle. Olkaa siis viisaita kuin käärmeet ja viattomia kuin kyyhkyset. Luuk. 10:3; Room. 16:19; 2. Kor. 1:12

17. Varokaa ihmisiä, sillä he luovuttavat teidät oikeuden eteen ja ruoskivat teitä synagogissaan. Mark. 13:9

18. Minun takiani teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen todistukseksi heille ja pakanoille. Ap. t. 12:1–11,25:23,27:24

10 10:3. Bys.: "Lebbeus, toiselta nimeltään Taddeus".

11 10:12. Kirj.: "tervehtikää sitä".

19. Mutta kun teidät viedään oikeuteen, älkää olko huolissanne siitä, miten tai mitä puhuisitte. Teille annetaan sillä hetkellä se, mitä teidän tulee puhua.

Ps. 81:11; Mark. 13:11–13;
Luuk. 12:11,12

20. Te ette itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.

2. Moos. 4:12; Luuk. 21:14,15

21. Veli luovuttaa veljensä ja isä lapsensa kuolemaan. Lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tuottavat heille kuoleman.

Miika 7:6

22. Kaikki tulevat vihaamaan teitä minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu.

Mark. 13:12,13; Luuk. 21:16,17; Ilm. 2:10

23. Kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen. Totisesti minä sanon teille: te ette ehdi käydä kaikissa Israelin kaupungeissa, ennen kuin Ihmisen Poika tulee.

24. Ei opetuslapsi ole opettajaansa ylempi eikä palvelija isäntäänsä.

Luuk. 6:40; Joh. 15:20

25. Opetuslapselle riittää, että hänelle käy niin kuin hänen opettajalleen, ja palvelijalle niin kuin hänen isännälleen. Jos talon isäntää nimitetään Beelsebuliksi, kuinka paljon enemmän hänen talonväkeään!”

Matt. 12:24; Mark. 3:22

Älkää pelätkö ihmisiä

(Luuk. 12:2–9)

26. ”Älkää siis pelätkö ihmisiä. Ei ole mitään peitettyä, mitä ei paljastettaisi, eikä mitään salattua, mitä ei tuotaisi julki.

Mark. 4:22; Kor. 4:5

27. Minkä minä sanon teille pimeässä, se puhukaa päivänvalossa. Ja minke kuulette kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katoilta.

28. Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua. Pelätkää enemmän häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.

Jaak. 4:12

29. Eikö kahta varpusta myydä yhdellä kuparilantilla? Kuitenkaan yksikään varpusista ei putoa maahan teidän Isänne sallimatta.

30. Onpa kaikki pääanne hiuksetkin laskettu.

31. Älkää siis pelätkö. Te olette arvokkaampia kuin paljot varpuset.

Luuk. 12:24

32. Sen tähden jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa.

Ps. 40:10,11; Room. 10:9

33. Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.”

Luuk. 9:26;
2. Tim. 2:12

Ei rauhaa vaan miekka

(Luuk. 12:51–53, 14:26,27)

34. ”Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle. En minä ole tullut tuomaan rauhaa vaan miekan.

Luuk. 12:51–53

35. Minä olen tullut nostamaan pojan isäänsä vastaan, tyttären äitiään vastaan ja miniän anoppiaan vastaan.

Miika 7:6

36. Ihmisen vihamiehet tulevat olemaan oman talon väkeä.

37. Joka rakastaa isäänsä tai äitiään enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen, ja joka rakastaa poikaansa tai tytärtään enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen.

Luuk. 14:26,27

38. Joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei ole minulle kelvollinen.

Mark. 8:34,35; Luuk. 9:23

39. Joka löytää elämänsä, kadottaa sen, ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.”

Joh. 12:25

Hyvän teon palkka

(Mark. 9:41)

40. ”Joka ottaa vastaan teidät, ottaa vastaan minut, ja joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt.

Luuk. 10:16; Joh. 13:20

41. Joka ottaa profeetan vastaan profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan, ja joka ottaa vanhurskaan vastaan vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.

1. Kun. 17:10–24;
2. Kun. 4:8

42. Ja joka antaa yhdellekin näistä vähäisistä maljallisen kylmää vettä juotavaksi opetuslapsen nimen tähden – totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.” Mark. 9:41; Hepr. 6:10

KUKA JEESUS ON?

11. LUKU

Johannes Kastajan kysymys Jeesukselle

(Luuk. 7:18–35)

1. Annettuaan nämä ohjeet kahdeltoista opetuslapselleen Jeesus lähti sieltä heidän kaupunkeihinsa opettamaan ja julistamaan.

2. Kun Johannes kuuli vankilassa Kristuksen teoista, hän lähetti opetuslapsensa

3. kysymään häneltä: ”Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?” 5. Moos. 18:15; Dan. 9:25,26; Mal. 3:1

4. Jeesus vastasi heille: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette:

5. Sokeat saavat näkönsä ja rannat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään ja köyhille julistetaan evankeliumia. Jes. 26:19,29:18,35:5,6,42:7,49:9,61:1; Luuk. 4:18

6. Autuas se, joka ei loukkaannu minuun.” Luuk. 2:34

Jeesuksen todistus Johanneksesta

7. Kun he olivat lähteneet, Jeesus alkoi puhua ihmisille Johanneksesta: ”Mitä te lähditte erämaahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuuttaa?

8. Vai mitä te lähditte katsomaan? Hienoihin vaatteisiin pukeutunutta miestäkö? Hienosti pukeutuneet ovat kuninkaanlinnoissa.

9. Vai mitä sitten lähditte katsomaan? Profeettaako? Todellakin! Minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta.

10. Hän on se, josta on kirjoitettu: ’Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, hän valmistaa tien sinun eteesi.’ Mal. 3:1; Mark. 1:2; Luuk. 1:76

11. Totisesti minä sanon teille: ei ole naisista syntyneiden joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja, mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.

12. Mutta Johannes Kastajan päivistä asti on hyökätty taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen. Luuk. 16:16

13. Kaikki profeetat ja laki ovat Johannekseen asti ennustaneet,

14. ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elia, jonka oli määrä tulla. Mal. 3:23

15. Jolla on korvat, se kuulkoon!

16. Mihin minä vertaisin tätä sukupolvea? Se on kuin lapset, jotka istuvat toreilla ja huutelevat toisilleen:

17. ’Me soitimme teille huilua, mutta te ette tanssineet. Me veisasimme itkuvirsiä, mutta te ette valittaneet.’

18. Johannes tuli, hän ei syö eikä juo, ja hänestä sanotaan: ’Hänessä on riivaaja.’ Matt. 3:4

19. Ihmisen Poika tuli, hän syö ja juo, ja hänestä sanotaan: ’Mikä syömäri ja viininjuoja, publikaanien ja syntisten ystävä!’ Niinpä viisaus osoittautuu oikeaksi teoissaan.” Luuk. 15:1,2

Jeesus nuhtelee Galilean kaupunkeja

(Luuk. 10:13–15)

20. Sitten Jeesus alkoi nuhdella niitä kaupunkeja, joissa useimmat hänen voimateoistaan olivat tapahtuneet, siitä etteivät ne olleet tehneet parannusta:

21. ”Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Jos teidän keskuudessanne tapahtuneet voimateot olisi tehty Tyroksessa ja Siidonissa, ne olisivat aikoja sitten säkissä ja tuhkassa tehneet parannuksen.

22. Minä sanon teille: Tyroksella ja Siidonilla on tuomiopäivänä helpompaa kuin teillä.

23. Ja sinutko, Kapernaum, korotet-taisiin ylös taivaisiin? Ei, alas tuone-

laan sinun on astuttava! Jos sinussa tapahtuneet voimateot olisi tehty Sodomassa, se olisi pystyssä vielä tänäkin päivänä.

24. Minä sanon: Sodoman maalla on tuomiopäivänä helpompaa kuin sinulla.” Matt. 10:15

Jeesus ylistää Isää

(Luuk. 10:21,22)

25. Siihen aikaan Jeesus rupesi puhumaan: ”Minä ylistän sinua, Isä, tai vaan ja maan Herra, siitä että olet sallanut nämä asiat viisailta ja älykkäiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.

Ps. 119:130; 1. Kor. 1:19–29

26. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähtyt.

27. Kaiken on Isäni uskonut minun haltuuni. Poikaa ei tunne kukaan muu kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.” Ps. 8:7; Matt. 28:18; Joh. 1:18,3:35

Tulkaa minun luokseni!

28. ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te, jotka teette raskasta työtä ja kannatte taakkoja, niin minä annan teille levon.

Jer. 31:25; Joh. 7:37

29. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltäni. Näin te löydätte levon sielullenne,

30. sillä minun ikeeni on sopiva ja minun kuormani on kevyt.” 1. Joh. 5:3

12. LUKU

Sapatin herra

(Mark. 2:23–28; Luuk. 6:1–5)

1. Niihin aikoihin Jeesus kulki sapattina viljapeltojen halki. Hänen opetuslapsilleen tuli nälkä, ja he rupesivat katkomaan tähkäpäitä ja syömään.

5. Moos. 23:26

2. Mutta kun fariseukset näkivät sen, he sanoivat Jeesukselle: ”Katso, sinun opetuslapsesi tekevät sellaista, mitä ei ole lupa tehdä sapattina.” 2. Moos. 20:10

3. Hän vastasi heille: ”Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänelle ja hänen seuralaisilleen tuli nälkä?

1. Sam. 21:4–6

4. Hän meni Jumalan huoneeseen, ja he söivät Herran eteen asetetut leivät, joita ei hänellä eikä hänen seuralaisillaan ollut lupa syödä vaan ainoastaan papeilla. 2. Moos. 25:30; 3. Moos. 24:9

5. Tai ettekö ole laista lukeneet, että papit joka sapatti rikkovat sapattikäskyn temppelissä mutta ovat silti syyttömiä?

4. Moos. 28:9,10

6. Minä sanon teille: tässä on enemmän kuin temppeli.

7. Jos te ymmärtäisitte, mitä tarkoittaa: ’Laupeutta minä tahdon enkä uhria’, niin ette tuomitsisi syyttömiä.

Hoos. 6:6

8. Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra.”

Jeesus parantaa sapattina

(Mark. 3:1–6; Luuk. 6:6–11)

9. Sitten Jeesus lähti sieltä ja meni heidän synagogaansa.

10. Siellä oli mies, jonka käsi oli surkastunut. Voidakseen nostaa syytteen Jeesusta vastaan fariseukset kysyivät häneltä: ”Onko luvallista parantaa sapattina?”

11. Mutta Jeesus sanoi heille: ”Jos jollakin teistä on lammas ja se putoaa kuoppaan sapattina, eikö hän tartu siihen ja nosta sitä ylös?

Luuk. 14:5

12. Kuinka paljon arvokkaampi onkaan ihminen kuin lammas! Sapattina on siis lupa tehdä hyvää.”

13. Sitten hän sanoi miehelle: ”Ojenna kätesi.” Mies ojensi, ja käsi tuli ennalleen, yhtä terveeksi kuin toinenkin käsi.

14. Silloin fariseukset lähtivät ulos ja alkoivat punoa juonia Jeesusta vastaan, miten saisivat hänet surmatuksi.

Jeesus, Jumalan valitsema palvelija

15. Kun Jeesus huomasi sen, hän lähti sieltä. Monet seurasivat häntä, ja hän paransi heidät kaikki.

16. Mutta hän varoitti heitä saattamasta häntä julki,

17. jotta toteutuisi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana:

18. "Katso, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, minun rakkaani, johon minun sieluni on mieltynyt. Minä lasken Henkeni hänen ylleen, ja hän julistaa oikeutta pakanakansoille.

Jes. 11:2,42:1-4; Matt. 3:16,17

19. Ei hän riitele eikä huuda, ei hänen ääntään kuulla kaduilla.

20. Särkynyttä ruokoa hän ei musera, savuavaa lampunsydäntä hän ei sammuta, ja hän on vievä oikeuden voittoon.

21. Hänen nimeensä pakanakansat panevat toivonsa." Jes. 42:4; Room. 15:12

Jeesus ja Beelsebul

(Mark. 3:20-30; Luuk. 11:14-23, 12:10)

22. Sitten Jeesuksen luo tuotiin riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä. Jeesus paransi hänet, niin että mies puhui ja näki.

Matt. 9:32,33

23. Koko kansanjoukko hämmästyí ja sanoi: "Voisiko tämä olla Daavidin Poika?"

24. Kun fariseukset kuulivat sen, he sanoivat: "Beelsebulin, riivaajien päämiehen, voimalla hän ajaa ulos riivaajia."

25. Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitaantuu itsensä kanssa, tuhoutuu, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitaantuu itsensä kanssa, pysy pystyssä.

Ps. 139:2

26. Jos Saatana ajaa ulos Saatanan, hän on joutunut riitaan itsensä kanssa. Kuinka hänen valtakuntansa silloin voi pysyä pystyssä?

27. Ja jos minä ajan ulos riivaajia Beelsebulin voimalla, kenen voimalla teidän lapsenne sitten ajavat niitä ulos? Niinpä he tulevat olemaan teidän tuomareitanne.

28. Mutta jos minä ajan riivaajia ulos Jumalan Hengen voimalla, silloinhan Jumalan valtakunta on tullut teidän luoksenne.

29. Kuinka kukaan voi tunkeutua väkevän miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei hän ensin sido sitä väkevää? Vasta sitten hän voi ryöstää hänen talonsa.

30. Joka ei ole minun kanssani, on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.

Mark. 9:40;

Luuk. 9:50

31. Sen tähden minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta.

1. Joh. 5:16

32. Jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, se annetaan hänelle anteeksi. Mutta jos joku puhuu Pyhää Henkeä vastaan, sitä hänelle ei anneta anteeksi, ei tässä eikä tulevassa maailmanajassa." Luuk. 12:10; 1. Tim. 1:13

Puu ja sen hedelmät

(Luuk. 6:43-45)

33. "Tehkää puu hyväksi, niin sen hedelmästäkin tulee hyvä, tai tehkää puu huonoksi, niin sen hedelmästäkin tulee huono. Hedelmästä puu tunnetaan.

Matt. 7:17; Luuk. 6:43-45

34. Te kyykäärmeiden sikiöt, kuinka te voisitte puhua hyvää, kun itse olette pahoja! Sydämen kyllyydestä suu puhuu.

Matt. 3:7,15:18,19; Luuk. 3:7

35. Hyvä ihminen tuo hyvyytensä varastosta esiin hyvää, ja paha ihminen tuo pahuutensa varastosta esiin paha.

36. Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset puhuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili.

Sananl. 10:19; 1. Piet. 4:5

37. Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi."

Jaak. 3:2

Jeesukselta vaaditaan merkkiä

(Mark. 8:11,12; Luuk. 11:29-32)

38. Silloin muutamat kirjanoppineet ja fariseukset sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, me haluamme nähdä sinulta merkin."

Mark. 8:11,12; 1. Kor. 1:22

39. Hän vastasi heille: ”Tämä paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonan merkki.

Matt. 16:4; Luuk. 11:29–32

40. Niin kuin Joona oli meripeden vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin myös Ihmisen Poika on oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.

Joona 2:1

41. Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja ovat sille tuomioksi, koska he kääntyivät Joonan saarnan vaikutuksesta. Mutta tässä on enemmän kuin Joona!

Joona 3:5

42. Etelän kuningatar herää tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja on sille tuomioksi, koska hän tuli maan ääristä saakka kuulemaan Salomon viisautta. Mutta tässä on enemmän kuin Salomo!”

1. Kun. 10:1–10;

2. Aik. 9:1–9

Saastaisen hengen paluu

(Luuk. 11:24–26)

43. ”Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeskelee vedettömillä seuduilla etsien lepopaikkaa mutta ei löydä.

44. Silloin se sanoo: ’Minä palaan asuntooni, josta lähdin.’ Kun se tulee, se löytää asunnon tyhjiillään, lakaistuna ja järjestyksessä.

45. Silloin se menee ja hakee mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempia kuin se itse. Ne tulevat siihen ja jäävät sinne asumaan, ja sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa. Näin käy myös tälle pahalle sukupolvelle.”

Jeesuksen äiti ja veljet

(Mark. 3:31–35; Luuk. 8:19–21)

46. Jeesuksen vielä puhuessa kansalle hänen äitinsä ja veljensä seisovat ulkona ja halusivat puhua hänen kanssaan.

Matt. 13:55

47. Niin joku sanoi hänelle: ”Äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja haluavat puhua sinun kanssasi.”

48. Mutta hän vastasi sanantuoajalle: ”Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljiäni?”

49. Sitten hän ojensi kätensä opetuslapsiinsa päin ja sanoi: ”Tässä ovat minun äitini ja veljeni!

50. Sillä jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.”

Room. 8:29;

Hepr. 2:11

VERTAUKSET TAIVASTEN VALTAKUNNASTA

13. LUKU

Kylväjävertaus

(Mark. 4:1–12; Luuk. 8:4–10)

1. Sinä päivänä Jeesus lähti ulos asunnostaan ja istuutui järven rantaan.

2. Kun hänen luokseen kokoontui paljon ihmisiä, hän nousi veneeseen ja istuutui. Koko kansanjoukko seisoi rannalla,

3. ja hän puhui heille paljon vertauksilla. Hän sanoi: ”Kuulkaa, kylväjä lähti kylvämään.

4. Hänen kylväessään muutamat siemenistä putosivat tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.

5. Toiset putosivat kallioperälle, missä niillä ei ollut tarpeeksi maata. Ne nousivat pian oraalle, koska niillä ei ollut syvää maata,

6. mutta auringon noustua oraat paatuivat, ja koska niillä ei ollut juurta, ne kuivettuivat.

7. Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat kasvoivat ja tukahduttivat oraan.

8. Mutta toiset putosivat hyvään maahan ja tuottivat sadon, jotkut sata, jotkut kuusikymmentä ja jotkut kolmekymmentä jyvää.

9. Jolla on korvat, se kuulkoon!”

Ilm. 2:7

10. Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät häneltä: ”Miksi sinä puhut heille vertauksin?”

11. Hän vastasi heille: ”Siksi, että teidän on annettu tuntee taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu.

1. Kor. 2:10

12. Jolla on, sille annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin. Mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on. Matt. 25:29; Mark. 4:25; Luuk. 8:18

13. Minä puhun heille vertauksin, koska he näkevät eivätkä kuitenkaan näe ja kuulevat eivätkä kuitenkaan kuule eivätkä ymmärrä.

5. Moos. 29:4; Jer. 5:21; Hes. 12:2

14. Heissä toteutuu Jesajan ennustus, jossa sanotaan: 'Kuulemalla kuulkaa älkääkään ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkään käsittäkö.' Jes. 6:9,10

15. Sillä paatunut on tämän kansan sydän. Vaivoin he kuulevat korvillaan, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi, etteivät he kääntyisi enkä minä parantaisi heitä.' 2. Kor. 3:14–16

16. Mutta autuaat ovat teidän silmäne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat. Matt. 16:17

17. Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet."

Luuk. 10:23,24; 1. Piet. 1:10,11

Kylväjävertauksen selitys

(Mark. 4:13–20; Luuk. 8:11–15)

18. "Kuulkaa siis vertaus kylväjästä:

19. Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä sitä, niin tulee Paha ja tempaa pois sen, mikä on kylvetty hänen sydämeensä. Tätä tarkoittaa se, mikä on kylvetty tien oheen.

20. Kallioperälle kylvetty kuvaa ihmistä, joka sanan kuullessaan ottaa sen heti iloiten vastaan.

21. Koska hänellä ei ole juurta itsessään, hän kestää vain hetken ja luopuu heti, kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden.

22. Orjantappuroihin kylvetty kuvaa ihmistä, joka kuulee sanan, mutta tämän maailman huolet ja rikkauden viettelys tukahduttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi.

Matt. 19:22;
1. Tim. 6:9

23. Mutta hyvään maahan kylvetty tarkoittaa ihmistä, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja tuottaa sadon, joku sata, joku kuusikymmentä ja joku kolmekymmentä jyvää."

Vertaus rikkaviljasta

24. Jeesus kertoi heille toisen vertauksen: "Taivasten valtakunta on verrattavissa mieheen, joka kylvi hyvää siementä peltoonsa. Jes. 55:11; Mark. 4:26; 1. Piet. 1:23

25. Mutta ihmisten nukuessa hänen vihamiehensä tuli, kylvi vehnän sekaan rikkaviljaa ja lähti pois.

26. Kun vilja kasvoi ja teki tähkää, silloin myös rikkavilja tuli näkyviin.

27. Palvelijat menivät isäntänsä luo ja kysyivät: 'Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen sitten on tullut rikkaviljaa?'

28. Hän sanoi heille: 'Sen on vihamies kylvänyt.' Niin palvelijat sanoivat hänelle: 'Tahdotko, että menemme koamaan sen?'

29. Mutta hän sanoi: 'En, ettette rikkaviljaa kootessanne nyhtäisi sen mukana vehnääkin.

30. Antakaa niiden molempien kasvua yhdessä sadonkorjuuseen asti. Korjuun aikana minä sanon leikkuvälle: Kootkaa ensin rikkavilja ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi. Mutta vehnä korjatkaa aittaani.'" Matt. 3:12; Mark. 9:48; Ilm. 14:14–20

Vertaukset sinapinsiemenestä ja hapatteesta

(Mark. 4:30–32; Luuk. 13:18–21)

31. Jeesus kertoi heille myös tämän vertauksen: "Taivasten valtakunta on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa. Mark. 4:30–32

32. Se on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se on kasvanut täyteen mittansa, se on puutarhakasveista suurin. Siitä tulee puu, niin että taivaan linnut tulevat ja pesivät sen oksilla."

33. Hän kertoi heille vielä vertauksen: "Taivasten valtakunta on kuin hapate, jonka nainen otti ja sekoitti

kolmeen vakalliseen jauhoja, ja koko taikina happani.”

Miksi Jeesus puhuu vertauksin?

(Mark. 4:33,34)

34. Tämän kaiken Jeesus puhui väkijoukolle vertauksin. Ilman vertausta hän ei puhunut heille mitään,

Mark. 4:33,34

35. jotta toteutuisi tämä profeetan sana: ”Minä avaan suuni vertauksiin. Minä tuon julki sen, mikä on ollut salassa maailman perustamisesta asti.”

Ps. 78:2

Rikkaviljavertauksen selitys

36. Sitten Jeesus jätti väkijoukon ja meni asuntoonsa. Opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Selitä meille vertaus pellon rikkaviljasta.”

37. Hän vastasi: ”Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika.

38. Pelto on maailma. Hyvä siemen on valtakunnan lapset, mutta rikkavilja on Pahan lapset.

Ap. t. 13:10;

1. Joh. 3:8–10

39. Vihamies, joka sen kylvi, on Paholainen, sadonkorjuun aika on maailmanajan loppu, ja leikkuuväki on enkelit.

Joel 3:13; Ilm. 14:15

40. Niin kuin rikkavilja kootaan ja poltetaan tulesa, niin tapahtuu maailmanajan lopussa.

41. Ihmisen Poika lähettää enkelin-sä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat viettelykseksi, ja kaikki, jotka harjoittavat vääryyttä,

Sef. 1:3

42. ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.

Mal. 3:18,4:1; Matt. 13:30

43. Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon!”

Dan. 12:3;

1. Kor. 15:41,42

Vertaukset aarteesta, helmestä ja nuotasta

44. ”Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätkeyty aarre, jonka mies löysi ja kätki. Iloissaan hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen pel-

Sananl. 23:23; Fil. 3:7

45. Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kauniita helmiä.

46. Kun hän löysi yhden kallisarvoisen helmen, hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen. Sananl. 8:10

47. Vielä taivasten valtakunta on kuin nuotta, joka heitettiin mereen ja joka keräsi kaikenlaisia kaloja.

48. Kun se tuli täyteen, kalastajat vetivät sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät koreihin mutta viskasivat kelvottomat pois.

49. Näin käy myös maailmanajan lopussa: enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaiden joukosta Matt. 25:32;

Ilm. 20:12

50. ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.”

Kirjanoppinut opetuslapsena

51. ”Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?” Jeesus kysyi. Opetuslapset vastasivat: ”Olemme.”

52. Hän sanoi heille: ”Sen tähden jokainen kirjanoppinut, josta on tullut taivasten valtakunnan opetuslapsi, on kuin talon isäntä, joka tuo aarrekammiostaan esiin uutta ja vanhaa.”

JEESUS VAELTAA GALILEASSA JA LÄHISEUDUILLA

Jeesusta halveksitaan Nasaretissa

(Mark. 6:1–6; Luuk. 4:16–30)

53. Kun Jeesus oli lopettanut näiden vertausten kertomisen, hän lähti siltä seudulta.

54. Tultuaan kotikaupunkiinsa hän opetti ihmisiä heidän synagogassaan. He olivat hämmästyksissään ja kyseivät: ”Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä voimateot?

55. Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä nimi ole Maria, ja eivätkö Jaakob, Joosef, Simon ja Juudas ole hänen veljiään?

56. Ja eivätkö hänen sisarensa kaikki ole meidän keskuudessamme? Mistä hän sitten on saanut tämän kaiken?”

57. Niin he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: ”Ei profeetta ole halveksittu muualla kuin kotikau-pungissaan ja kodissaan.” Luuk. 2:34; Joh. 4:44

58. Ja heidän epäuskonsa vuoksi hän ei tehnyt siellä montakaan voima-tekoa.

14. LUKU

Johannes Kastajan kuolema

(Mark. 6:14–29; Luuk. 9:7–9)

1. Siihen aikaan neljännesruhtinas Herodes sai kuulla Jeesuksen mai-neesta. Luuk. 3:1

2. Hän sanoi palvelijoilleen: ”Se on Johannes Kastaja. Hän on noussut kuolleista, ja sen tähden nämä voimat vaikuttavat hänessä.”

3. Herodes oli näet ottanut Johan-neksen kiinni, kahlinnut hänet ja pan-nut vankilaan. Tämän hän oli tehnyt veljensä Filippoksen vaimon Herodi-aan tähden,

4. sillä Johannes oli sanonut hänel-le: ”Sinun ei ole lupa pitää häntä.”

3. Moos. 20:21; Luuk. 3:19,20

5. Herodes olisi tahtonut tappaa Jo-hanneksen mutta pelkäsi kansaa, sillä se piti Johannesta profeettana.

Matt. 21:26; Mark. 11:32; Luuk. 20:6

6. Sitten tuli Herodeksen syntymä-päivä, ja Herodiaan tytär tanssi vierai-den edessä. Tyttö miellytti Herodesta niin,

7. että tämä valalla vanhoen lupasi antaa hänelle, mitä tahansa hän pyy-täisi.

8. Äitinsä yllyttämänä tyttö sanoi: ”Tuo minulle tänne vadilla Johannes Kastajan pää.”

9. Silloin kuningas tuli murheellisek-si, mutta valansa ja pöytävieraiden täh-den hän käski tuoda sen.

10. Hän käski lyödä Johannekselta pään poikki vankilassa.

11. Pää tuotiin vadilla ja annettiin ty-tölle, ja tyttö vei sen äidilleen.

12. Johanneksen opetuslapset tu-livat hakemaan ruumiin ja hautasivat

sen. Sitten he menivät ja kertoivat Jee-sukselle, mitä oli tapahtunut.

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

(Mark. 6:30–44; Luuk. 9:10–17; Joh. 6:1–14)

13. Kun Jeesus kuuli tästä, hän lähti sieltä veneellä autioon paikkaan, yksi-näisyyteen. Kuultuaan siitä kansa lähti jalkaisin kaupungeista hänen perään-sä.

14. Astuessaan maihin Jeesus näki paljon ihmisiä. Hänen tuli heitä sääli, ja hän paransi heidän sairaansa.

15. Kun ilta tuli, opetuslapset meni-vät hänen luokseen ja sanoivat: ”Tämä paikka on autio, ja päivä on jo pitkäl-lä. Päästä siis ihmiset luotasi, jotta he menisivät kyliin ostamaan itselleen ruokaa.”

16. Mutta Jeesus sanoi heille: ”Ei heidän tarvitse mennä pois. Antakaa te heille syötävää.”

17. He vastasivat hänelle: ”Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kak-si kalaa.”

18. Hän sanoi: ”Tuokaa ne tänne mi-nulle.”

19. Sitten Jeesus käski kansan aset-tua ruohikolle. Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne. Sitten hän mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen. Opetuslap-set jakoivat ne kansalle.

Matt. 15:36,26;26

20. Kaikki söivät ja saivat kyllikseen, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin kaksitoista täyttä korillista.

2. Kun. 4:42–44

21. Syömässä oli noin viisituhatta miestä ja lisäksi naisia ja lapsia.

Jeesus kävelee veden päällä

(Mark. 6:45–52; Joh. 6:16–21)

22. Heti tämän jälkeen Jeesus käski opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle rannalle, sillä aikaa kun hän lähettäisi kansan luotaan.

23. Päästettyään kansan menemään hän nousi vuorelle yksinäisyyteen ru-

koilemaan. Ja kun ilta oli tullut, hän oli siellä yksinään.

24. Mutta vene oli jo monen stadionmitan päässä rannasta, ja aallot ahdistivat sitä, sillä tuuli oli vastainen.

25. Neljännen yövartion¹² aikaan Jeesus tuli heidän luokseen kävelen veden päällä. Job 9:8

26. Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän veden päällä, he pelästyivät ja sanoivat: "Se on aave", ja huusivat pelosta.

27. Mutta heti Jeesus sanoi heille: "Olkaa turvallisella mielellä. Minä se olen¹³. Älkää pelätkö." 2. Moos. 3:14

28. Pietari vastasi hänelle: "Herra, jos se olet sinä, niin käske minun tulla luoksesi vettä pitkin."

29. Hän sanoi: "Tule!" Niin Pietari astui veneestä ja käveli veden päällä mennäkseen Jeesuksen luo.

30. Mutta kun hän näki tuulen villoiman, hän pelästyi ja alkoi vajota. Silloin hän huusi: "Herra, pelasta minut!"

31. Jeesus ojensi heti kätensä, tarttui häneen ja sanoi: "Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?"

32. Kun he olivat nousseet veneeseen, tuuli tyyntyi.

33. Ne, jotka olivat veneessä, kumartaen heittäytyivät hänen eteensä ja sanoivat: "Totisesti sinä olet Jumalan Poika." Matt. 16:16; Joh. 6:69,11:27

Jeesus parantaa Gennesaretissa

(Mark. 6:53–56)

34. Ylitettyään järven he nousivat maihin Gennesaretissa.

35. Kun sen paikkakunnan miehet tunsivat Jeesuksen, he lähettivät sanan kaikkialle ympäristöön, ja hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat.

36. He pyysivät häneltä, että saisivat edes koskettaa hänen viittansa tupsua. Ja kaikki, jotka sitä koskettivat, parantuivat. 4. Moos. 15:38; Matt. 9:21; Luuk. 6:19

12 14:25. Roomalaisen ajanlaskun mukaan vuorokauden pimeää aika jaettiin neljään kolmituntiseen yövartioon. Neljäs yövartio oli n. klo 3–6.

13 14:27. "Minä Olen" on Jumalan nimi. Ks. 2. Moos. 3:14.

15. LUKU

Jumalan käsky ja perinnäissääntö

(Mark. 7:1–13)

1. Silloin Jeesuksen luo tuli Jerusaleminista fariseuksia ja kirjanoppineita, ja he kysyivät:

2. "Miksi sinun opetuslapsesi rikkoivat vanhinten perinnäissääntöä? Hehän eivät pese käsiään, kun rupeavat syömään." Luuk. 11:38

3. Jeesus vastasi heille: "Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden?"

4. Sillä Jumala on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi' ja 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, häntä rangaistakoon kuolemalla.' 2. Moos. 20:12,21:17; Ef. 6:2,3

5. Mutta te sanotte: 'Jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: Minä annoin uhrilahjaksi sen, mitä sinun kuuluisi saada minulta,' Sananl. 28:24; 1. Tim. 5:4

6. niin hänen ei enää tarvitse kunnioittaa isäänsä tai äitiään.' Näin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden.

7. Te tekopyhät! Oikein on Jesaja teistä ennustanut sanoessaan:

8. 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta sen sydän on kaukana minusta.' Jes. 29:13,14; Hes. 33:31

9. Turhaan se palvelee minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmisten käsikyjä." Tit. 1:14

Mikä saastuttaa ihmisen?

(Mark. 7:14–23)

10. Jeesus kutsui väkijoukon luokseen ja sanoi: "Kuulkaa ja ymmärtäkää."

11. Ei ihmistä saastuta se, mikä menee suusta sisään, vaan mikä tulee suusta ulos, se saastuttaa ihmisen." Room. 14:14; 1. Tim. 4:4

12. Silloin opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat, kun he kuulivat puheesi?"

13. Mutta hän vastasi: "Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois. 2. Kor. 10:5,6

14. Älkää heistä välittäkö, he ovat sokeita sokeiden taluttajia. Jos sokea taluttaa sokeaa, molemmat putoavat kuoppaan." Luuk. 6:39; Room. 2:19

15. Pietari sanoi hänelle: "Selitä meille tämä vertaus."

16. Jeesus vastasi: "Oletteko tekin vielä ymmärtämättömiä?"

17. Ettekö käsitä, että kaikki se, mikä menee suusta sisään, menee vatsaan, ja se ulostetaan?

18. Mutta se, mikä tulee suusta ulos, lähtee sydäimestä, ja se saastuttaa ihmisen. Ps. 17:3

19. Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, hauraudet, varkaudet, väärät todistukset ja herjaukset. 1. Moos. 6:5,8:21; Jer. 17:9

20. Nämä saastuttavat ihmisen, mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä."

Kanaanilaisen naisen usko

(Mark. 7:24–30)

21. Lähdettyään sieltä Jeesus vetäytyi Tyroksen ja Siidonin alueelle.

22. Muuan kanaanilainen nainen, joka oli niiltä seuduilta, tuli ja huusi: "Herra, Daavidin Poika, armahda minua! Riivaaja vaivaa kauheasti minun tytärtäni."

23. Mutta hän ei vastannut naiselle sanaakaan. Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja pyysivät: "Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa meidän peräämme."

24. Jeesus vastasi: "Ei minua ole lähetetty muiden kuin Israelin huoneen kadonneiden lampaiden luo." Ap. t. 3:26,13:46

25. Mutta nainen tuli, kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Herra, auta minua!"

26. Jeesus vastasi hänelle: "Ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää koiranpenikoille."

27. Nainen vastasi: "Niin, Herra, mutta syöväthän penikatkin isäntiensä pöydältä putoilevia muruja."

28. Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Suuri on sinun uskosi, nainen! Tapahdukoon sinulle niin kuin tahdot." Siitä hetkestä hänen tyttärensä oli terve. Matt. 8:10,13

Jeesus parantaa sairaita vuorella

29. Sieltä lähdettyään Jeesus tuli Galileanjärven rantaan. Hän nousi vuorelle ja istuutui sinne.

30. Hänen luokseen tuli paljon kansaa mukanaan rampoja, sokeita, raajarikkoja, mykkiä ja paljon muita. Heidät pantiin hänen jalkojensa juureen, ja hän paransi heidät. Jes. 35:5,6; Matt. 11:5

31. Ihmiset hämmästyivät nähdesään, että mykät puhuivat, raajarikot tulivat terveiksi, rammatt kävelivät ja sokeat näkivät. Ja he ylistivät Israelin Jumalaa.

Jeesus ruokkii neljätuhatta miestä

(Mark. 8:1–10)

32. Jeesus kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi: "Minun käy sääliseksi kansaa. Se on ollut luonani jo kolme päivää, eikä sillä ole mitään syötävää. Minä en tahdo lähettää heitä pois nälkäisinä, etteivät he nääntyisi matkalla."

33. Opetuslapset sanoivat hänelle: "Mistä me täällä erämaassa saamme niin paljon leipää, että voimme ruokkia näin suuren väkijoukon?"

34. Jeesus kysyi heiltä: "Montako leipää teillä on?" He vastasivat: "Seitsemän, ja muutama pikkukala."

35. Hän käski kansan asettua maahan istumaan.

36. Sitten hän otti ne seitsemän leipää ja kalat. Lausuttuaan kiitoksen hän mursi ne ja antoi opetuslapsilleen, ja opetuslapset jakoivat ne kansalle. Matt. 14:19

37. Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Tähteeksi jääneitä palasia kerättiin seitsemän täyttä korillista. 2. Kun. 4:42–44

38. Syömässä oli neljätuhatta miestä ja lisäksi naisia ja lapsia.

39. Sitten Jeesus päästi kansan luotaan, astui veeeseen ja meni Magadanin¹⁴ alueelle.

16. LUKU

Merkkiä vaaditaan jälleen

(Mark. 8:11–13; Luuk. 12:54–56)

1. Jeesuksen luo tuli fariseuksia ja saddukeuksia, ja pannakseen hänet koetukselle he pyysivät, että hän näyttäisi heille merkin taivaasta.

2. Mutta hän vastasi heille: "Kun tulee ilta, te sanotte: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa.' Luuk. 12:54–56

3. Aamulla te sanotte: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä.' Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikojen merkkejä ette osaa.

4. Tämä paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonan merkki." Ja hän jätti heidät ja lähti pois.

Joona 2:1; Matt. 12:39,40; Luuk. 11:29,30; Joh. 2:19

Fariseusten ja saddukeusten hapatus

(Mark. 8:14–21)

5. Opetuslapset saapuivat toiselle rannalle mutta olivat unohtaneet ottaa leipää mukaansa.

6. Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja karttakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta." Luuk. 12:1; 1. Kor. 5:6,7

7. Mutta he puhelivat keskenään ja sanoivat: "Emme ottaneet leipää mukaamme."

8. Jeesus huomasi sen ja sanoi: "Te vähäuskoiset! Mitä te puhelette keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää?"

9. Ettekö vieläkään käsität? Ettekö muista niitä viittä leipää viidelleluhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen, Mark. 6:41–44; Luuk. 9:13,14; Joh. 6:9–13

10. ja niitä seitsemää leipää neljelleluhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen? Matt. 15:34–38; Mark. 8:5–9

11. Kuinka te ette käsität, etten minä puhunut teille leivästä? Karttakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta!"

12. Silloin he ymmärsivät, ettei hän käsenyt karttamaan leivän hapatusta vaan fariseusten ja saddukeusten opia. Matt. 23:3

Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi

(Mark. 8:27–30; Luuk. 9:18–21)

13. Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean alueelle, hän kysyi opetuslapsiltaan: "Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan¹⁵ olevan?"

14. He vastasivat: "Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas Jeremian tai jonkun muun profeetoista." Matt. 14:2

15. Sitten hän kysyi heiltä: "Entä te? Kenen te sanotte minun olevan?"

16. Simon Pietari vastasi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika."

Joh. 11:27; Ap. t. 8:37; 1. Joh. 5:5

17. Jeesus sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut vaan minun Isäni, joka on taivaissa.

18. Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari¹⁶, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit sitä voita.

19. Minä olen antava sinulle taivas-ten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on päästetty taivaissa." Jes. 22:22; Matt. 18:18; Joh. 20:23

20. Sitten hän kielsi opetuslapsiaan kertomasta kenellekään, että hän oli Kristus. Matt. 17:9

Jeesus puhuu kuolemastaan

(Mark. 8:31–33; Luuk. 9:22)

21. Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmaista opetuslapsilleen, että hänen oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon vanhinten, ylipappien ja kirjanoppinein-

15 16:13. Jeesuksen messiaaninen arvonimi. Ks. Dan. 7:13.

16 16:18. Kreikan kielellä *Petros*, joka merkitsee 'kallionlohkare'.

14 15:39. Bys.: "Magdalan".

den käsissä. Hänet tapettaisiin, mutta kolmantena päivänä hän nousisi ylös.

Matt. 17:12,22,20:17–19

22. Pietari veti Jeesuksen luokseen ja alkoi nuhdella häntä sanoen: ”Jumala varjelkoon sinua, Herra! Älköön sinulle koskaan sellaista tapahtuko!”

23. Mutta hän kääntyi pois päin ja sanoi Pietarille: ”Väisty tieltäni, Saatan! Sinä olet minulle ansa, sillä sinä et ajattele asiaa Jumalan kannalta vaan ihmisten.”

Jeesuksen seuraamisesta

(Mark. 8:34–9:1; Luuk. 9:23–27)

24. Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, otakoon ristinsä ja seuratko minua.

Luuk. 14:27; Hepr. 13:13

25. Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta se, joka kadottaa elämänsä minun tähteni, löytää sen.

Luuk. 17:33; Joh. 12:25

26. Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman mutta saisi sielulleen vahingon? Tai mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi?

Ps. 49:8,9; Sananl. 11:18;

Luuk. 12:15,18–20

27. Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin tämän tekojen mukaan.

Job 34:11;

Sananl. 24:12; Matt. 25:31; 2. Kor. 5:10

28. Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan.”

Sak. 14:5; Matt. 10:23;

Juud. 14,15

17. LUKU

Jeesuksen kirkastuminen

(Mark. 9:2–13; Luuk. 9:28–36)

1. Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja tämän veljen Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen.

2. Siellä hänen ulkomuotonsa muuttui heidän nähtensä. Hänen kasvonsa

loistivat kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi kuin valo.

3. Samassa heille ilmestyivät Mooses ja Elia, jotka keskustelivat Jeesuksen kanssa.

4. Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: ”Herra, meidän on hyvä olla täällä. Jos tahdot, teen tänne kolme majaa: sinulle yhden, Moosekselle yhden ja Elialle yhden.”

5. Hänen vielä puhuessaan heidän peitti valoisa pilvi ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä!”

6. Kun opetuslapset kuulivat tämän, he heittäytyivät kasvoilleen suuren pelon vallassa.

7. Mutta Jeesus tuli heidän luokseen, kosketti heitä ja sanoi: ”Nouskaa, älkää pelätkö.”

8. Kohottaessaan katseensa he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin.

Opetuslapset kysyvät Eliasta

9. Kun he olivat tulossa alas vuorelta, Jeesus kielsi heitä: ”Älkää puhuko kenellekään tästä näystä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kulleista.”

10. Opetuslapset kysyivät häneltä: ”Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Elia pitää tulla ensin?”

Mal. 4:5,6

11. Jeesus vastasi: ”Elia todellakin tulee ja asettaa kaiken kohdalleen.

Luuk. 1:17

12. Mutta minä sanon teille, että Elia on jo tullut. He eivät kuitenkaan tunteet häntä vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika joutuu kärsimään heidän käsissään.”

Matt. 11:14,14:9,10

13. Silloin opetuslapset ymmärsivät, että hän puhui heille Johannes Kastajasta.

Riivattu poika

(Mark. 9:14–29; Luuk. 9:37–43a)

14. Kun he saapuivat väkijoukon luo, Jeesusta lähestyi muuan mies, joka polvistui hänen eteensä

15. ja sanoi: ”Herra, armahda minun poikaani! Hänellä on kuunvaihetauti, ja hän kärsii kovin. Hän kaatuu usein, milloin tuleen, milloin veteen.

16. Minä toin hänet sinun opetuslastesi luo, mutta he eivät pystyneet parantamaan häntä.”

17. Silloin Jeesus vastasi: ”Voi tätä epäuskoista ja kieroutunutta sukupolvea! Kuinka kauan minun on oltava teidän kanssanne? Kuinka kauan minun on kärsittävä teitä? Tuokaa hänet tänne minun luokseni.”

18. Jeesus nuhteli riivaajaa ankarasti, ja se lähti ulos lapsesta. Siitä hetkestä poika oli terve.

19. Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen luo. Ollessaan keskenään he kysyivät häneltä: ”Miksi me emme pystyneet ajamaan sitä ulos?”

20. Jeesus sanoi heille: ”Epäuskonne tähden. Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran¹⁷, te voisitte sanoa tälle vuorelle: ”Siirry täältä tuonne”, ja se siirtyisi. Mikään ei olisi teille mahdotonta. Matt. 21:21; Mark. 11:23; Luuk. 17:6; 1. Kor. 13:2

21. [Mutta tämä laji ei lähde ulos ilman rukousta ja paastoa.]”

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

(Mark. 9:30–32; Luuk. 9:43–45)

22. Kun he olivat koolla Galileassa, Jeesus sanoi heille: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin. Matt. 16:21; Luuk. 9:22,24:26

23. He tappavat hänet, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.” Opetuslapset tulivat tästä hyvin murheellisiksi.

Temppeliveron maksaminen

24. Heidän saavuttuaan Kapernaumiin temppeliveron¹⁸ kantajat tulivat Pietarin luo ja sanoivat: ”Eikö teidän

opettajanne maksa temppeliveroa?”

2. Moos. 30:13; 2. Aik. 24:6

25. ”Maksaa”, hän vastasi. Kun hän meni sisälle taloon, Jeesus ehätti kysymään häneltä: ”Mitä mieltä olet, Simon? Keiltä maan kuninkaat perivät tullia tai veroa, lapsiltaanko vai vierailta?” Room. 13:7

26. Kun hän vastasi: ”Vierailta”, Jeesus sanoi hänelle: ”Lapset ovat siis vapaat,

27. Mutta ettemme loukkaisi heitä, mene ja heitä onki järveen. Ota sitten kala, jonka ensiksi saat. Kun avaat sen suun, löydät hopearahat¹⁹. Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta puolestasi.”

18. LUKU

Kuka on suurin?

(Mark. 9:33–37; Luuk. 9:46–48)

1. Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?”

2. Niin Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen

3. ja sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: ellette käännä ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan. Matt. 19:14; Mark. 10:14,15

4. Joka siis nöyrytyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa.

5. Ja joka minun nimessäni ottaa luokseen yhdenkin tämän kaltaisen lapsen, se ottaa luokseen minut. Matt. 10:42

6. Mutta joka viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sille olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.” Mark. 9:42; Luuk. 17:1,2

Varoitus viettelyksistä

(Mark. 9:42–48; Luuk. 17:1,2)

7. ”Voi maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten täytyy kyllä tulla, mut-

¹⁷ 17:20. Tai: ”jos teidän uskonne olisi kuin sinapinsiemen”.

¹⁸ 17:24. Kreikan kielessä *didrachma*, 2 drakhmaa.

¹⁹ 17:27. Kreikan kielessä *stateer*, 4 drakhmaa.

ta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelees tulee!

8. Jos kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä pois. Sinulle on parempi, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat kädet tai molemmat jalat tallella heitetään ikuisen tuleen.

Mark. 9:43–47; Kol. 3:5

9. Ja jos silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä pois. Sinulle on parempi, että silmäpuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvetin tuleen.”

Vertaus eksyneestä lampaasta

(Luuk. 15:3–7)

10. ”Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä pienistä. Sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa katselevat aina minun taivaallisen Isäni kasvoja.

Ps. 34:8; Hepr. 1:14

11. [Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.]

12. Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksäkymmentäyhdeksää vuorille ja mene etsimään sitä eksynyttä?

13. Ja jos hän löytää sen, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee siitä yhdestä enemmän kuin niistä yhdeksäkymmenestäyhdeksästä, jotka eivät olleet eksyksissä.

14. Niinpä ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi hukkaan.”

Joh. 3:15

Voita veljesi takaisin

(Luuk. 17:3)

15. ”Jos veljesi tekee syntiä, mene ja nuhtele häntä kahden kesken. Jos hän kuulee sinua, olet voittanut veljesi takaisin. Sananl. 27:5,6; Luuk. 17:3; Gal. 6:1

16. Mutta jos hän ei kuule sinua, ota yksi tai kaksi todistajaa mukaasi, että jokainen sana vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla.

5. Moos. 19:15; Joh. 8:17; 2. Kor. 13:1

17. Jos hän ei kuule heitäkään, ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei kuule seurakuntaakaan, olkoon hän sinulle kuin pakana ja publikaani. 2. Tess. 3:14

18. Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on päästetty taivaassa.

Matt. 16:19; Joh. 20:23

19. Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä sopii keskenään mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa.

Mark. 11:24;

1. Joh. 3:22,5:14

20. Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimesäni, siellä minä olen heidän keskellään.”

Vertaus armottomasta palvelijasta

21. Silloin Pietari tuli Jeesuksen luo ja kysyi: ”Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?”

Luuk. 17:4

22. Jeesus vastasi hänelle: ”Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän²⁰.”

23. Sen tähden taivasten valtakunta on verrattavissa kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltaan tilitykset.

24. Kun hän rupesi tarkastamaan tilejä, hänen eteensä tuotiin palvelijia, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta talenttia²¹.

25. Mutta kun palvelijalla ei ollut, milä maksaa, herra määräsi hänet, hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaiken, mitä hänellä oli, myytäväksi ja velan maksettavaksi.

26. Silloin palvelija heittäytyi maahan ja rukoili häntä sanoen: ’Ole kärsivällinen minua kohtaan, minä maksan sinulle kaiken.’

20 18:22. Tai: ”seitsemänkymmentäseitsemän kertaa”. Ks. 1. Moos. 4:24.

21 18:24. Vastaa 60 miljoonaa denaaria. Yksi denaari oli tavallinen päiväpalkka.

27. Herran tuli sääli tätä palvelijaa, ja hän päästi hänet vapaaksi ja antoi velan anteeksi.

28. Mutta mentyään ulos palvelija tapasi erään palvelustovereistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaaria. Hän kävi toveriinsa kiinni, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, mitä olet velkaa!'

29. Palvelustoveri heittäytyi maahan ja pyysi häneltä: 'Ole kärsivällinen minua kohtaan, minä maksan sinulle.'

30. Mutta hän ei suostunut vaan meni ja heitti miehen vankeuteen, kunnes tämä maksaisi velkansa.

31. Kun muut palvelijat näkivät, mitä tapahtui, he tulivat hyvin pahoilleen ja menivät kertomaan herralleen kaiken, mitä oli tapahtunut.

32. Silloin herra kutsui palvelijan eteensä ja sanoi: 'Sinä keltoton palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi koko velan, koska sitä minulta pyysit.'

33. Eikö myös sinun olisi pitänyt armahtaa palvelustoveriasi, niin kuin minäkin armahdin sinua?' Matt. 6:12; Ef. 4:3

34. Vihastuneena herra jätti hänet vanginvartijoiden käsiin, kunnes hän maksaisi koko velan. Matt. 5:26

35. Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi."

Sananl. 21:13; Mark. 11:26; Jaak. 2:13

JEEUSUKSEN VAE LLUS JERUSALEMIIN

19. LUKU

Kysymys avioerosta ja naimattomuudesta

(Mark. 10:1–12)

1. Kun Jeesus oli päättänyt nämä puheensa, hän lähti Galileasta ja kulki Jordanin toista puolta Juudean alueelle.

2. Häntä seurasi suuri joukko ihmisiä, ja hän paransi heitä siellä.

3. Hänen luokseen tuli myös fariseuksia, jotka koetellakseen häntä kysyivät: "Onko miehen lupa hylätä vaimonsa mistä syystä tahansa?"

4. Hän vastasi: "Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa loi heidät mieheksi ja naiseksi 1. Moos. 1:27; 5:2

5. ja sanoi: 'Sen tähden mies luopuukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja niistä kahdesta tulee yksi liha?' 1. Moos. 2:24; 1. Kor. 6:16; Ef. 5:31

6. Niinpä he eivät enää ole kaksi vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottaako."

7. He kysyivät häneltä: "Miksi Mooses sitten käski antaa vaimolle erokirjan ja hylätä hänet?" 5. Moos. 24:1

8. Hän vastasi heille: "Teidän kovasydämisyytenne tähden Mooses antoi teille luvan hylätä vaimonne. Mutta alun perin ei ollut niin.

9. Minä sanon teille: se, joka hylkää vaimonsa muun synn kuin haureuden tähden ja nai toisen, tekee aviorikoksen [ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen]." Luuk. 16:18

10. Opetuslapset sanoivat hänelle: "Jos miehen suhde vaimoon on tällainen, ei kannata mennä naimisiin."

11. Mutta hän sanoi heille: "Tämä sana ei sovellu kaikkiin vaan ainoastaan niihin, joille se on annettu. 1. Kor. 7:7,17

12. On sellaisia, jotka ovat äitinsä kohdusta syntyneet avioon kelpaamattomina. On myös niitä, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi. Samoin on niitä, jotka taivasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka tämän voi itseensä soveltaa, se soveltaakoon." 1. Kor. 7:32

Jeesus siunaa lapsia

(Mark. 10:13–16; Luuk. 18:15–17)

13. Sitten Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi. Opetuslapset nuhtelivat tuojia,

14. mutta Jeesus sanoi: "Antakaa lasten olla älkääkään estäkö heitä tulemastani minun luokseni, sillä heidän kaltaistensa on taivasten valtakunta." Matt. 18:3

15. Ja hän pani kätensä heidän päälle. Sitten hän lähti sieltä.

Rikas nuorukainen

(Mark. 10:17–31; Luuk. 18:18–30)

16. Eräs mies tuli Jeesuksen luo ja kysyi häneltä: ”Opettaja, mitä hyvää minun pitää tehdä, että saisin iankaikisen elämän?”

Luuk. 3:10–14, 10:25–28; Ap. t. 16:30

17. Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sinä minulta hyvästä kysyt? On vain yksi, joka on hyvä. Mutta jos tahdot päästä sisälle elämään, pidä käskyt.”

3. Moos. 18:5; Neh. 9:29; Room. 10:5; Gal. 3:12

18. Mies kysyi: ”Mitkä?” Jeesus vastasi: ”Nämä: älä tapa²², älä tee huorin, älä varasta, älä anna väärää todistusta,

2. Moos. 20:12–16

19. kunnioita isääsi ja äitiäsi ja rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

3. Moos. 19:18; Room. 13:9

20. Nuorukainen sanoi hänelle: ”Kaikkia niitä olen noudattanut. Mitä minulta vielä puuttuu?”

21. Jeesus vastasi hänelle: ”Jos tahdot olla täydellinen, mene ja myy omaisuutesi ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaissa. Tule sitten ja seuraa minua.”

Luuk. 12:33

22. Tämän kuultuaan nuorukainen lähti murheellisena pois, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

23. Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä Jumalan valtakuntaan.

1. Tim. 6:9,10; Jaak. 5:1–3

24. Vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”

25. Kun opetuslapset kuulivat sen, he olivat kovin hämmästyneitä ja kysyivät: ”Kuka sitten voi pelastua?”

26. Jeesus katsahti heihin ja sanoi: ”Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista.”

1. Moos. 18:14; Job 42:2; Jer. 32:17; Luuk. 1:37

Opetuslasten palkka

27. Silloin Pietari sanoi Jeesukselle: ”Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua. Mitä me siis saamme?”

28. Jeesus vastasi: ”Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisesi, jolloin Ihmisen Poika istuutuu kirkautensa valtaistuimelle, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista heimoa.

Luuk. 22:29,30; 1. Kor. 6:2; Ilm. 3:21

29. Ja jokainen, joka on luopunut taloista, veljistä tai sisarista, isästä, äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, saa satakertaisesti takaisin ja perii iankaikisen elämän. 5. Moos. 33:9; Hepr. 10:34

30. Mutta monet ensimmäisistä tulevat viimeisiksi ja monet viimeisistä ensimmäisiksi.” Matt. 8:11,12; Luuk. 13:30

20. LUKU

Vertaus viinitarhan työmiehistä

1. ”Taivasten valtakunta on kuin talonisäntä, joka lähti aikaisin aamulla palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.

2. Kun hän oli sopinut työmiesten kanssa yhden denaarin päiväpalkasta, hän lähetti heidät viinitarhaansa.

3. Kolmannen tunnin²³ vaiheilla hän lähti ulos ja näki torilla vielä miehiä seisomassa joutilaina.

4. Hän sanoi heille: ’Menkää tekin minun viinitarhaani. Maksan teille sen, mikä on oikein.’

5. Niin he menivät. Kuudennen ja yhdeksännen tunnin aikaan hän lähti taas ulos ja teki samoin.

6. Ja kun hän lähti ulos yhdenneentoista tunnin vaiheilla, hän tapasi vielä joitakin miehiä seisoskelemassa. Hän kysyi heiltä: ’Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?’

7. He vastasivat hänelle: ’Koska kukaan ei ole meitä palkannut.’ Hän sanoi heille: ’Menkää tekin minun viinitarhaani.’

23 20:3. Vuorokauden valoisa aika jaettiin 12 tuntiin. Kolmas tunti oli n. klo 8–9.

8. Illan tultua viinitarhan isäntä sanoi tilanhoitajalle: 'Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti.' 3. Moos. 19:13

9. Ne, jotka oli palkattu yhden tunnin tuloilla, tulivat ja saivat kukin denaarin.

10. Kun sitten ensimmäiset tulivat, he luulivat saavansa enemmän, mutta makse he saivat kukin denaarin.

11. Sen saatuaan he nurisivat talonisäntää vastaan

12. ja sanoivat: 'Nämä viimeisinä tulleet ovat tehneet työtä vain yhden tunnin. Kuitenkin sinä teet heidät samanvertaisiksi meidän kanssamme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.'

13. Mutta isäntä sanoi yhdelle heistä: 'Ystäväni, en minä tee sinulle vääryyttä. Etkö sopinut kanssani yhdestä denaarista?'

14. Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon antaa tälle viimeiselle saman verran kuin sinullekin.

15. Enkö saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai katsotko pahalla silmällä sitä, että minä olen hyvä?'

16. Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi."

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan

(Mark. 10:32–34; Luuk. 18:31–34)

17. Kun Jeesus oli kulkemassa ylös Jerusalemiin, hän otti matkan aikana kaksitoista opetuslastaan erilleen ja sanoi heille:

18. "Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylioppilaiden ja kirjanoimien käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan

19. ja luovuttavat hänet pakanaille pilkattavaksi, ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös." Matt. 17:22,23; Mark. 9:31; Luuk. 24:7,20

Jaakobin ja Johanneksen äidin pyyntö

(Mark. 10:35–45)

20. Sebedeuksen poikien äiti tuli poikiensa kanssa Jeesuksen luo ja polvistui hänen eteensä aikoen pyytää häneltä jotakin.

21. Niin Jeesus kysyi: "Mitä tahdot?" Nainen sanoi hänelle: "Lupaa, että nämä kaksi poikaani saavat istua sinun rinnallasi, toinen oikealla ja toinen vasemmalla puolella, sinun valtakunnassasi."

22. Mutta Jeesus vastasi: "Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko te juoda saman maljan, jonka minä juon?" He vastasivat: "Voimme." Jes. 51:17,22; Jer. 49:12; Matt. 26:39,42; Joh. 18:11

23. Hän sanoi heille: "Minun maljani te tosin juotte, mutta istuminen minun oikealla ja vasemmalla puolellani ei ole minun annettavissani. Se suodaan niille, joille minun Isäni on sen valmistanut."

24. Kun ne kymmenen kuulivat tämän, he närkästyivät näihin kahteen veljekseen.

25. Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: "Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina hallitsevat niitä ja mahtavat pitävät niitä vallassaan.

Luuk. 22:24–26

26. Näin ei saa olla teidän keskuudessaanne. Joka teidän joukossanne tahtoo tulla suureksi, se olkoon teidän palvelijanne,

Matt. 23:11

27. ja joka teidän joukossanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne.

Mark. 9:35; Fil. 2:7

28. Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä." Luuk. 22:27; 1. Tim. 2:6; Tit. 2:14

Kaksi sokeaa Jerikon tiellä

(Mark. 10:46–52; Luuk. 18:35–43)

29. Kun he lähtivät Jerikosta, Jeesusta seurasi suuri väkijoukko.

30. Tien vieressä istui kaksi sokeaa, ja kun he kuulivat, että Jeesus oli kul-

kemassa ohi, he alkoivat huutaa: ”Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!”

31. Väkijoukko nuhteli heitä saadakseen heidät vaikenemaan, mutta he huusivat vielä kovemmin: ”Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!”

32. Silloin Jeesus pysähtyi, kutsui heidät luokseen ja sanoi: ”Mitä tahdotte minun tekävän teille?”

33. He vastasivat: ”Herra, tahdomme, että meidän silmämme aukenisivat.”

34. Jeesuksen tuli heitä sääli, ja hän kosketti heidän silmiään. Heti he saivat näkönsä ja lähtivät seuraamaan häntä.

JEESUKSEN TOIMINTA JERUSALEMISSA

21. LUKU

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

(Mark. 11:1–11; Luuk. 19:28–38;
Joh. 12:12–19)

1. Kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Beetfageen Öljymäelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslasta

2. ja sanoi heille: ”Menkää edessänne olevaan kylään, niin te löydätte heti aasintamman kiinni sidottuna ja varsan sen kanssa. Päästäkää ne irti ja tuokaa minulle.”

3. Jos joku sanoo teille jotakin, vastatkaa, että Herra tarvitsee niitä mutta lähettää ne pian takaisin.”

4. Tämä tapahtui, jotta toteutuisi profeetan kautta puhuttu sana:

5. ”Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun kuninkaasi tulee luoksesi nöyränä ratsastaen aasilla, työjuhnan varsalla.”
Jes. 62:11; Sak. 9:9

6. Opetuslapset menivät ja tekivät niin kuin Jeesus oli heitä käskennyt.

7. He toivat aasintamman varsoineen, panivat niiden selkään vaatteitaan, ja hän istuutui niiden päälle.

8. Suurin osa kansasta levitti tielle vaatteitaan, toiset taas katkoivat puista oksia ja levittivät niitä tielle. 2. Kun. 9:13

9. Kansanjoukot, jotka kulkivat hänen edellään, ja ne, jotka seurasivat häntä, huusivat: ”Hoosianna²⁴ Daavidin Pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Hoosianna korkeuksissa!” Ps. 118:25,26; Luuk. 13:35

10. Kun hän tuli Jerusalemiin, koko kaupunki joutui kuohuksiin ja kyseli: ”Kuka hän on?”

11. Kansa vastasi: ”Hän on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista.”

Temppelin puhdistaminen

(Mark. 11:15–19; Luuk. 19:45–48;
Joh. 2:13–22)

12. Jeesus meni temppeliin ja ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat sielä. Hän kaatoi kumoon rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet 5. Moos. 14:24–26; Joh. 2:14–16

13. ja sanoi heille: ”On kirjoitettu: ’Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.’ Mutta te teette siitä rosvojen luolan.” 1. Kun. 8:29,30; Jes. 56:7; Jer. 7:11

14. Jeesuksen luo temppeliin tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät.

15. Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ihmeet, joita Jeesus teki, ja lapset, jotka huusivat temppelissä: ”Hoosianna Daavidin Pojalle!”, he suuttuivat

16. ja sanoivat hänelle: ”Kuuletko, mitä nämä sanovat?” Jeesus vastasi heille: ”Kuulen. Ettekö ole koskaan lukeeneet: ’Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen?’” Ps. 8:3

17. Hän jätti heidät, meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.

Jeesus kiroaa viikunapuun

(Mark. 11:12–14,20–24)

18. Kun Jeesus oli varhain aamulla palaamassa kaupunkiin, hänen tuli nälkä.

19. Nähdessään tien vieressä viikunapuun hän meni sen luo mutta ei löytänyt siitä muuta kuin lehtiä. Hän

24 21:9. Hepreankielinen sana *hoošii* annaa merkitsee, ’oi, pelasta’ tai ’oi, auta’.

sanoi sille: "Älköön sinusta enää ikinä kasvako hedelmää." Samassa viikunapuu kuivettui.

Miika 7:1; Matt. 7:19;
Luuk. 13:6-9; Joh. 15:6

20. Kun opetuslapset sen näkivät, he hämmästyivät ja sanoivat: "Kuinka tämä viikunapuu näin äkkiä kuivettui?"

21. Jeesus vastasi heille: "Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, te ette voisi tehdä vain sitä, mikä tapahtui viikunapuulle, vaan voisitte sanoa jopa tälle vuorelle: 'Nouse ja heittäydy mereen', ja se tapahtuisi.

Luuk. 17:6; Hepr. 11:1

22. Kaiken, mitä tahansa anotte rukouksessa uskoen, te saatte."

Matt. 7:7,8,18:19; Luuk. 11:9,10;
Joh. 15:7; Jaak. 1:5,6; 1. Joh. 3:22

Kysymys Jeesuksen vallasta

(Mark. 11:27-33; Luuk. 20:1-8)

23. Kun Jeesus oli mennyt temppeliin ja oli siellä opettamassa, hänen luokseen tuli ylipappeja ja kansan vanhimpia. He kysyivät: "Millä vallalla sinä tätä kaikkea teet? Kuka on antanut sinulle nämä valtuudet?"

Joh. 2:18;
Ap. t. 4:7

24. Jeesus sanoi heille: "Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Jos te vastaatte minulle, minä puolestani sanon teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.

25. Mistä Johanneksen kaste oli peräisin? Taivaasta vai ihmisistä?" Niin he pohtivat keskenään: "Jos me sanomme: 'Taivaasta', hän sanoo meille: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'

26. Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', saamme pelätä kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profeettana."

Matt. 14:5; Mark. 6:20

27. Niin he vastasivat Jeesukselle: "Emme tiedä." Silloin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen."

Vertaus kahdesta pojasta

28. "Mitä ajattelette tästä? Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni toisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään työhön viinitarhaan.'

29. Tämä vastasi: 'En minä halua', mutta myöhemmin hän katui ja meni.

30. Isä meni toisen pojan luo ja sanoi samoin. Tämä vastasi: 'Minä menen, herra', mutta ei mennytkään.

31. Kumpi näistä kahdesta noudatti isänsä tahtoa?" "Ensimmäinen", he vastasivat. Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät Jumalan valtakuntaan ennen teitä.

Matt. 7:21; Luuk. 7:37,50;
Hepr. 11:31

32. Sillä Johannes tuli osoittamaan teille vanhurskauden tietä²⁵, mutta te ette uskoneet häntä. Publikaanit ja portot sen sijaan uskoivat. Ja vaikka te sen näitte, te ette myöhemminkään katuneet, niin että olisitte uskoneet häntä."

Sananl. 8:20; Luuk. 7:29,30

Vertaus viinitarhan vuokraajista

(Mark. 12:1-12; Luuk. 20:9-19)

33. "Kuulkaa toinen vertaus. Oli eräs mies, talonisäntä, joka istutti viinitarhan, ympäröi sen aidalla, koversi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille.

Ps. 80:9,10;

Jes. 5:1,2; Jer. 2:21

34. Kun korjuu aika lähestyi, hän lähetti palvelijoitaan viljelijöiden luo perimään hänelle kuuluvan sadon.

35. Mutta viljelijät ottivat kiinni hänen palvelijansa, jonkun he pieksivät, jonkun tappoivat, jonkun kivittivät.

36. Isäntä lähetti vielä muita palvelijoita, enemmän kuin ensimmäisellä kerralla, mutta he tekivät näille samoin.

37. Viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: 'Minun poikaa-ni he kavahtavat.'

38. Mutta kun viljelijät näkivät pojan, he puhuivat keskenään: 'Tämä on perillinen. Tulkaa, tapetaan hänet, niin saamme hänen perintönsä.'

Ps. 2:8,83:13; Matt. 26:3,4; Hepr. 1:2

39. He ottivat hänet kiinni, heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet.

Hepr. 13:12

²⁵ 21:32. Kirj.: "tuli teidän luoksenne vanhurskauden tietä".

40. Kun viinitarhan omistaja tulee, mitä hän tekee noille viljelijöille?”

41. He vastasivat hänelle: ”Hän tuhoaa pahoin nuo pahat ja vuokraa viinitarhan toisille viljelijöille, jotka antavat hänelle kuuluvan sadon ajallaan.”

42. Jeesus sanoi heille: ”Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: ’Siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi²⁶. Herralta tämä on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme’? Ps. 118:22,23; Jes. 28:16; Ap. t. 4:11

43. Sen tähden minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tuottaa sen hedelmiä.

44. Joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se pu-toaa, sen se murskaa.” Jes. 8:14,15

45. Kun ylipapit ja fariseukset kuuli-vat Jeesuksen vertaukset, he ymmär-sivät, että hän puhui heistä.

46. He olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti häntä profeettana.

22. LUKU

Vertaus kuninkaan pojan häistä

(Luuk. 14:15–24)

1. Jeesus jatkoi puhuen heille ver-tauksin. Hän sanoi:

2. ”Taivasten valtakunta on verratta-vissa kuninkaaseen, joka valmisti häät pojalleen. Jes. 25:6; Luuk. 14:16–24; Ilm. 19:7–9

3. Hän lähetti palvelijansa kutsu-maan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla.

4. Vielä hän lähetti muita palvelijoita ja sanoi: ’Sanokaa kutsutuille: Kuulkaa, minä olen ateriani valmistanut, härkäni ja syöttöeläimeni on teurastettu. Kaikki on valmiina. Tulkaa häihin!’

Sananl. 9:1,2

5. Mutta kutsutut eivät siitä välittä-neet vaan menivät pois, koska pellol-leen, kuka kaupoiilleen.

6. Toiset taas ottivat kiinni hänen palvelijansa, pahoinpitelivät heitä ja tappoivat heidät. Matt. 21:35

7. Silloin kuningas vihastui. Hän lä-hetti sotajoukkonsa, tuhosi nuo mur-haajat ja poltti heidän kaupunkinsa.

Matt. 24:2

8. Sitten hän sanoi palvelijoilleen: ’Häät on kyllä valmistettu, mutta kut-sutut eivät olleet kutsun arvoisia.

Ap. t. 13:46

9. Menkää siis teiden risteyskiin ja kutsukaa häihin, keitä ikinä tapaatte.’ Sananl. 8:1–3

10. Palvelijat menivät teiden varsille ja kokosivat kaikki, jotka he tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita.

11. Kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, hän näki siellä miehen, joka ei ollut pukeutunut häävaatteisiin.

2. Kun. 10:22; Kol. 3:10–12; Ilm. 3:4,5,19:8

12. Kuningas kysyi häneltä: ’Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisään il-man häävaatteita?’ Mutta mies jäi sa-nattomaksi. Ilm. 16:15

13. Silloin kuningas sanoi palvelijoil-le: ’Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet uloimpaan pimey-teen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.’ Matt. 8:12,13:41,42,25:30

14. Sillä monet ovat kutsutut mutta harvat valitut.”

Kysymys veron maksamisesta keisarille

(Mark. 12:13–17; Luuk. 20:20–26)

15. Silloin fariseukset menivät neu-vottelemaan siitä, kuinka saisivat Jee-suksen sanoistaan kiinni.

16. He lähettivät hänen luokseen opetuslapsiaan yhdessä herodilaisten kanssa sanomaan: ”Opettaja, me tie-dämme, että sinä olet totuudellinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa etkä välitä siitä, mitä ihmiset sanovat. Sinä et katso henkilöön.

17. Sano siis meille, mitä mieltä olet: onko oikein maksaa keisarille veroa vai ei?”

26 21:42. Huippukivi on holvikaaren ylin kivi, joka yhdistää holvikaaren ja pitää sen koossa.

18. Mutta Jeesus tiesi heidän pahuutensa ja sanoi: "Miksi kiusaatte minua, te tekopyhät?"

19. Näyttäkää minulle veroraha." He toivat hänelle denaarin.

20. Hän kysyi heiltä: "Kenen kuva ja nimi tässä on?"

21. He vastasivat: "Keisarin." Silloin hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on." Room. 13:7

22. Sen kuullessaan he olivat ihmeissään, jättivät hänet ja lähtivät pois.

Kysymys ylönousemuksesta

(Mark. 12:18–27; Luuk. 20:27–40)

23. Samana päivänä Jeesuksen luo tuli saddukeuksia, niitä, jotka sanovat, ettei ylönousemusta ole. He esittivät hänelle kysymyksen:

24. "Opettaja, Mooses on sanonut: 'Jos mies kuolee lapsettomana, hänen veljensä tulee naida hänen vaimonsa ja hankkia jälkeläisen veljelleen.' 5. Moos. 25:5

25. Keskuudessamme oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen heistä meni naimisiin, mutta kuoli, ja koska hänellä ei ollut jälkeläistä, hän jätti vaimonsa veljelleen.

26. Niin myös toinen ja kolmas, ja samoin kaikki seitsemän.

27. Viimeisenä kaikista kuoli vaimo.

28. Kenen vaimo noista seitsemästä hän siis on ylönousemuksessa? Hänhän oli ollut heidän kaikkien vaimona."

29. Jeesus vastasi heille: "Te olette eksyksissä, koska ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa.

30. Ylönousemuksessa ihmiset eivät ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi, vaan he ovat kuin enkelit taivaassa.

31. Mutta mitä tulee kuolleiden ylönousemukseen, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on puhunut teille:

32. 'Minä olen Abrahamin Jumala, lisäkin Jumala ja Jaakobin Jumala'? Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien." 2. Moos. 3:6,16; Ap. t. 7:32

33. Sen kuullessaan kansanjoukot hämmästyivät hänen opetustaan.

Matt. 7:28

Kysymys suurimmasta käskystä

(Mark. 12:28–34; Luuk. 10:25–28)

34. Mutta kun fariseukset kuulivat, että Jeesus oli tukkinut saddukeuksilta suun, he kokoontuivat yhteen.

35. Yksi heistä, lainoppinut, kysyi häneltä pannakseen hänet koetukselle:

36. "Opettaja, mikä on lain suurin käsky?"

37. Jeesus vastasi hänelle: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi, kaikesta sielustasi ja kaikella ymmärrykselläsi.' 5. Moos. 6:5; Luuk. 10:27

38. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.

39. Toinen, tämän kaltainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' 3. Moos. 19:18; Matt. 19:19; Jaak. 2:8

40. Näihin kahteen käskyyn sisältyy koko laki ja profeetat." Matt. 7:12; Gal. 5:14; 1. Tim. 1:5

Kristuksen alkuperä

(Mark. 12:35–37; Luuk. 20:41–44)

41. Fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä:

42. "Mitä mieltä olette Kristuksesta? Kenen poika hän on?" He vastasivat hänelle: "Daavidin."

43. Hän sanoi heille: "Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi? Sanoohan hän:

44. 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi alle.' Ps. 110:1; 1. Kor. 15:25; Hepr. 1:13,10:12,13

45. Jos siis Daavid kutsuu Kristusta Herraksi, kuinka Kristus voi olla hänen poikansa?"

46. Kukaan ei kyennyt vastaamaan hänelle sanaakaan, eikä kukaan siitä päivästä lähtien uskaltanut kysyä häneltä enää mitään.

PUHE KIRJANOPPINEITA JA
FARISEUKSIA VASTAAN

23. LUKU

Varoitus itsensä ylentämisestä

(Mark. 12:38–40;
Luuk. 11:37–52, 20:45–47)

1. Sitten Jeesus puhui väkijoukalle ja opetuslapsilleen.

2. Hän sanoi: ”Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset.

3. Sen tähden tehkää ja pitäkää kaikki, mitä he sanovat teille. Mutta älkää tehkö heidän tekojensa mukaan, sillä he eivät itse tee niin kuin opettavat.

Mal. 2:7,8

4. He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten harteille, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa.

Ap. t. 15:10

5. He tekevät kaikki tekonsa sitä varten, että ihmiset katselisivat heitä. Raamatunlauseketoiloistaan he tekevät leveitä ja viittansa tupsuista suuria.

4. Moos. 15:38; 5. Moos. 22:12; Matt. 6:1,2,5,16

6. He rakastavat kunniapaikkaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagogissa

7. ja pitävät siitä, että heitä tervehditään toreilla ja että ihmiset kutsuvat heitä rabbiksi.

8. Mutta älkää te antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä.

9. Älkää myöskään kutsuko isäksenne ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaassa.

Mal. 1:6,2:10; Ef. 3:14,15

10. Älkää antako kutsua itseänne mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus.

11. Joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne.

Joh. 13:14

12. Joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylenetään.”

Hes. 21:26,27; Luuk. 14:11;
Jaak. 4:10

Voi teitä!

13. ”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä. Itse te ette mene sisälle ettekä päästä niitäkään, jotka olisivat menossa.

14. [Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te syötte leskien talot ja näön vuoksi rukoilette pitkään. Te saatte sitä kovemman tuomion.]

15. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te kierrätte meret ja mantereet tehdäksenne yhden käännynnäisen. Ja kun joku on sellaiseksi tullut, te teette hänestä kadotuksen lapsen, kaksin verroin pahemman kuin itse olette.

16. Voi teitä, te sokeat taluttajat! Te sanotte: ’Jos joku vannoo pyhäkön kautta, se ei merkitse mitään, mutta jos joku vannoo pyhäkön kullan kautta, vala sitoo häntä.’

Matt. 15:14

17. Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kulta vai pyhäkkö, joka kulan pyhittää?

18. Te sanotte myös: ’Jos joku vannoo alttarin kautta, se ei merkitse mitään, mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, vala sitoo häntä.’

19. Te sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahja vai alttari, joka lahjan pyhittää?

2. Moos. 29:37

20. Joka siis vannoo alttarin kautta, vannoo alttarin ja kaiken sen kautta, mitä alttarilla on.

21. Joka vannoo pyhäkön kautta, vannoo pyhäkön kautta ja hänen kauttaan, joka siinä asuu.

2. Aik. 6:2

22. Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja hänen kauttaan, joka sillä istuu.

Matt. 5:34

23. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te annatte kymmenykset mintusta, tillistä ja kuminasta mutta laiminlyötte sen, mikä laissa on tärkeämpää: oikeuden, laupeuden ja uskollisuuden. Näitä teidän pitäisi noudattaa lyömättä laimin noita mui-

takaan. 3. Moos. 27:30; 1. Sam. 15:22;
Miika 6:8

24. Te sokeat taluttajat! Hytтынen te siivilöitte mutta nielette kamelin!

25. Voi teitä, kirjanoppineet ja fari-seukset, te tekopyhät! Te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolelta, mutta sisältä ne ovat täynnä riistoa ja hillittömyyttä.

Mark. 7:4; Tit. 1:15

26. Sinä sokea fariseus, puhdistas ensin maljan sisäpuoli, jotta sen ulkopuolikin puhdistuisi!

27. Voi teitä, kirjanoppineet ja fari-seukset, te tekopyhät! Te olette kuin valkoisiksi kalkitut haudat. Ulkoapäin ne näyttävät kauniilta, mutta sisältä ne ovat täynnä kuolleiden luita ja kaikkea saastaa.

28. Samoin tekin näytätte ihmisten silmissä ulkoapäin hurskailta mutta sisältä olette täynnä tekopyhyyttä ja laittomuutta.

29. Voi teitä, kirjanoppineet ja fari-seukset, te tekopyhät! Te pystytätte profeettojen hautamuistomerkkejä ja koristelette vanhurskaiden hautakam-mioita.

30. Te sanotte: 'Jos olisimme eläneet isiemme päivinä, emme olisi olleet heidän kanssaan osallisia profeettojen veren vuodattamiseen.'

31. Näin te totistatte olevanne niiden lapsia, jotka tappoivat profeetat.

32. Täyttäkää siis isienne mitta!

33. Te käärmeet! Te kyykäärmeiden sikiöt! Kuinka te voisitte päästä helvetin tuomiota pakoon?

Matt. 3:7,12:34

34. Katso, minä lähetän luoksenne profeettoja, viisaita miehiä ja kirjanoppineita. Toiset heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, toisia te ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin.

Ap. t. 5:40,22:19;

Hepr. 11:36,37

35. Näin teidän päällenne tulee kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu aina vanhurskaan Aabelin verestä Sakarjan, Berekjan pojan, vereen asti, hänen, jonka te tapoitte pyhäkön ja alttarin välillä.

1. Moos. 4:8–10; 2. Aik. 24:20–22

36. Totisesti minä sanon teille: kaikki tämä on tuleva tämän sukupolven päälle."

Jerusalem, Jerusalem!

(Luuk. 13:34,35)

37. "Jerusalem, Jerusalem! Sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi! Kuinka usein olenkaan halunnut koota yhteen sinun lapsesi, niin kuin kanaamo kokoa siipiensä suojaan. Mutta te ette tahtoneet tulla. Jes. 31:5; Jer. 44:16; Luuk. 13:34,35

38. Kuulkaa siis: teidän huoneenne on jäävä hylätyksi. 1. Kun. 9:7,8; Jer. 22:5; Miika 3:12

39. Sillä minä sanon teille: tästä lähtien te ette näe minua ennen kuin sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!'" Ps. 118:26

JEESUS PUHUU TULEVISTA TAPAHTUMISTA

24. LUKU

Temppelin hävitys

(Mark. 13:1,2; Luuk. 21:5,6)

1. Kun Jeesus oli tullut ulos temppelistä ja oli lähdössä pois, opetuslapset tulivat hänen luokseen näyttääkseen hänelle temppelin rakennuksia.

2. Niin Jeesus sanoi heille: "Näetehän kaiken tämän? Totisesti minä sanon teille: tähän ei jää kiveä kiven päälle, vaan kaikki revitään maahan."

1. Kun. 9:7,8; Miika 3:12; Luuk. 19:44

Lopun merkkejä

(Mark. 13:3–13; Luuk. 21:7–19)

3. Kun Jeesus istui yksin Öljymäellä, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja kysyivät: "Sano meille, milloin se tapahtuu. Mikä on sinun tulemisesi ja tämän aikakauden päättymisen merkki?"

4. Jeesus vastasi heille: "Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä. Jer. 29:8; Ef. 5:6; Kol. 2:8; 2. Tess. 2:3

5. Sillä monet tulevat minun nimesäni ja sanovat: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monia. 1. Joh. 2:18,4:1

6. Te saatte kuulla sodan ääniä ja sanomia sodista, mutta älkää pelästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu.

7. Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja monin paikoin tulee nälänhätää ja maanjäristyksiä. Ilm. 6:4,8,12

8. Mutta kaikki tämä on vasta synnytyskustien alkua.

9. Silloin te joudutte²⁷ ahdistukseen, monia teistä tapetaan, ja kaikki kansat vihaavat teitä minun nimeni tähden. Matt. 10:17; Joh. 15:20,16:2

10. Silloin monet luopuvat, ilmiantavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan.

11. Monta vääriä profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia. 2. Piet. 2:1

12. Ja koska laittomuus lisääntyy, kylmenee monien rakkaus.

2. Tim. 3:1–5; Ilm. 2:4

13. Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu. Matt. 10:22; Ilm. 2:10

14. Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan koko maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu.” Matt. 28:19

Suuri ahdistus

(Mark. 13:14–23; Luuk. 21:20–24)

15. ”Kun siis näette hävityksen kaunistuksen, josta profeetta Daniel on puhunut, seisovan pyhässä paikassa” – lukija huomatkoon tämän –

Dan. 11:31

16. ”silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetakoot vuorille.

17. Joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan mitään sisältä talostaan, Luuk. 17:31

18. ja joka on pellolla, älköön palatko noutamaan viittaansa.

19. Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät! Luuk. 23:29

20. Rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina.

2. Moos. 16:29

21. Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta tähän asti eikä tule koskaan olemaan. Dan. 12:1; Ilm. 7:14

22. Ellei niitä päiviä lyhennettäisi, yksikään ihminen ei pelastuisi. Mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään.

23. Jos joku silloin sanoo teille: ’Katso, täällä on Kristus’ tai ’Tuolla’, älkää uskoko. Luuk. 17:23

24. Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että he eksyttävät, jos mahdollista, valittukin. 5. Moos. 13:1–4; 2. Tess. 2:11; Ilm. 13:13,14

25. Tämän minä olen teille ennalta ilmoittanut.

26. Jos siis teille sanotaan: ’Katso, hän on autiomaassa’, älkää menkö sinne, tai jos sanotaan: ’Hän on kammioissa’, älkää uskoko sitä.

27. Sillä niin kuin salama leimahtaa idässä ja näkyy länteen asti, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus.

Luuk. 17:24; Ap. t. 1:11

28. Missä on raato, sinne kokoontuvat korppikotkat.” Job 39:33; Hab. 1:8; Luuk. 17:37

Ihmisen Pojan tuleminen

(Mark. 13:24–37;

Luuk. 21:25–33, 17:26–30,34–36)

29. ”Mutta heti noiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan. Tähdet putoavat taivaalta, ja taivaiden voimat järkkyvät. Jes. 13:10; Joël 2:10,31,3:15,16; Ap. t. 2:20; Ilm. 6:12,13

30. Silloin taivaalla näkyy Ihmisen Pojan merkki ja kaikki maan sukukunnat vaikerovat, kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. Dan. 7:13; Mark. 14:62; Ilm. 1:7

31. Suuren pasuunan soidessa hän lähettää enkelinsä kokoamaan hänen valittunsa neljältä ilmansuunnalta, taivasten ääristä niiden toisiin ääriin asti.

32. Oppikaa viikunapuusta tämä vertaus: kun sen oksa virkoo ja lehdet

puhkeavat, te tiedätte, että kesä on lähellä.

33. Samoin nähdessänne kaiken tämän tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.

34. Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin tämä kaikki tapahtuu.

35. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.

Ps. 119:89; Jes. 40:8; Matt. 5:18

36. Mutta sitä päivää tai hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä Poika, vaan Isä yksin.

Ap. t. 1:7;
1. Tess. 5:1,2

37. Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva myös Ihmisen Pojan tullessa.

1. Moos. 6:11–13; Luuk. 17:26,27

38. Niinä päivinä ennen vedenpaisumusta ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja nauttivat tyttäriään, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiiin.

1. Moos. 7:7

39. He eivät aavistaneet mitään, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki mukanaan. Näin on myös silloin, kun Ihmisen Poika tulee.

40. Silloin on kaksi miestä pellolla: toinen otetaan, toinen jätetään.

Luuk. 17:34,35

41. Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä: toinen otetaan, toinen jätetään.

42. Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.

43. Mutta sen te ymmärrätte, että jos talon isäntä tietäisi, millä yön hetkellä varas tulee, hän valvoisi eikä antaisi murtautua taloonsa.

2. Piet. 3:10; Ilm. 3:3

44. Sen tähden olkaa tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.”

Hyvä ja paha palvelija

(Luuk. 12:41–48)

45. ”Kuka siis on uskollinen ja viisas palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan sille ruokaa ajallaan?

1. Kor. 4:2; Hepr. 3:5

46. Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan löytää näin tekevästä!

Ilm. 16:15

47. Totisesti minä sanon teille: hänen herransa asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

Matt. 25:21–23;
2. Tim. 2:12; Ilm. 2:26

48. Mutta jos palvelija on paha, hän sanoo sydämessään: ’Minun herrani viipyy’,

Saarn. 8:11; Hepr. 10:37; 2. Piet. 3:9

49. ja hän alkaa lyödä palvelustovereitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa.

50. Mutta päivänä, jota hän ei aavista, ja hetkenä, jota hän ei tiedä, hänen herransa tulee

51. ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin tekopyhille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.”

Matt. 13:42,22:13,25:30

25. LUKU

Vertaus kymmenestä morsiusneidosta

1. ”Silloin taivasten valtakunta on verrattavissa kymmeneen morsiusneitoon, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät sulhasta vastaan.

Luuk. 12:35,36

2. Viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta.

3. Tyhmät ottivat lamppunsa mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa.

4. Viisaat sitä vastoin ottivat lamppujensa lisäksi astiat, joissa oli öljyä.

5. Sulhasen viipyessä he kaikki tulivat unisiksi ja nukkuivat.

6. Mutta keskellä yötä kuului huuto: ’Sulhanen saapuu! Menkää häntä vastaan!’

Ilm. 19:7

7. Silloin kaikki nuo neidot heräsivät ja panivat lamppunsa kuntoon.

8. Tyhmät sanoivat viisaille: ’Antakaa meille öljyä, sulhanen tuli. Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin.

9. Mutta viisaat vastasivat: ’Emme voi! Ei se riitä meille ja teille. Menkää myyjien luo ja ostakaa itsellenne.’

10. Mutta kun he olivat läheneet ostamaan öljyä, sulhanen tuli. Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin.

11. Myöhemmin toisetkin neidot tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!' Luuk. 13:25–27

12. Mutta hän vastasi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä.'

13. Valvokaa siis, sillä te ette tiedä päivää ettekä hetkeä." Matt. 24:42–44; Luuk. 21:35,36; 1. Piet. 5:8

Vertaus palvelijoille uskoutuista talenteista

(Luuk. 19:11–27)

14. "On tapahtuva niin kuin silloin, kun mies oli lähdössä matkalle. Hän kutsui palvelijansa ja uskoi omaisuutensa heidän haltuunsa.

15. Yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan. Sitten hän lähti matkalle. Room. 12:6–8; Ef. 4:7

16. Se, joka oli saanut viisi talenttia, lähti heti käymään niillä kauppaa ja voitti toiset viisi talenttia.

17. Samoin teki se, joka oli saanut kaksi talenttia, ja voitti toiset kaksi.

18. Mutta se, joka oli saanut yhden talentin, lähti pois, kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa hopean.

19. Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijoiden herra palasi ja rupesi tilintekoon heidän kanssaan.

20. Silloin se, joka oli saanut viisi talenttia, tuli ja toi toiset viisi ja sanoi: 'Herra, viisi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset viisi.'

21. Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!' Luuk. 16:10,22:29,30

22. Myös se, joka oli saanut kaksi talenttia, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset kaksi.'

23. Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!'

24. Sitten myös se, joka oli saanut yhden talentin, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin, että sinä olet ankara mies. Sinä niität sieltä, minne et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, minne et ole siementä viskannut.

25. Peloissani minä menin ja kätkin talenttisi maahan. Katso, tässä on omasi.'

26. Mutta hänen herransa vastasi hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit, että minä niitan sieltä, minne en ole kylvänyt, ja kokoan sieltä, minne en ole siementä viskannut.

27. Sinunhan olisi pitänyt jättää rahani rahanvaihtajille, niin että tullessani olisin saanut omani takaisin korkoineen.

28. Ottakaa häneltä pois se talentti ja antakaa sille, jolla on kymmenen talenttia!

29. Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on. Matt. 13:12; Mark. 4:25; Luuk. 8:18

30. Heittäkää tuo keltoton palvelija uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

Matt. 13:42,24:51

Kansojen tuomio

31. "Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu tuossa kirkkautensa valtaistuimelle. Sak. 14:5;

Matt. 16:27; 2. Tess. 1:7; Juud. 14

32. Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Matt. 13:49; Room. 14:10

33. Hän asettaa lampaat oikealle puolelleen ja vuohet vasemmalle.

34. Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte periä valtakunnan, joka on ollut valmistettuna teitä varten maailman perustamisesta asti. Room. 2:6–10; Ilm. 11:17,18

35. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin

muukalainen, ja te otitte minut luoksenne.
Jes. 58:7; Gal. 5:6; Hepr. 13:2

36. Minä olin alaston, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairaana, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.'

Jaak. 2:13

37. Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja annoimme sinulle ruokaa, tai janoisena ja annoimme sinulle juotavaa?

38. Milloin me näimme sinut muukalaisena ja oitimme sinut luoksemme, tai alastomana ja vaatetimme sinut?

39. Ja milloin me näimme sinut sairaana tai vankilassa ja kävimme sinun luonasi?'

40. Niin Kuningas vastaa heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'
Sananl. 19:17; Mark. 9:41; Hepr. 6:10

41. Sitten hän sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun luotani, te kirotut, siihen ikuisen tuleen, joka on valmistettu Paholaiselle ja hänen enkeleilleen.

Matt. 7:23; Juud. 6,7; Ilm. 20:10,15

42. Sillä minun oli nälkä, mutta te ette antaneet minulle ruokaa. Minun oli jano, mutta te ette antaneet minulle juotavaa.

Jaak. 2:13,16

43. Minä olin muukalainen, mutta te ette ottaneet minua luoksenne. Minä olin alaston, mutta te ette vaatettaneet minua. Minä olin sairaana ja vankilassa, mutta te ette käyneet minua katso-massa.'

44. Silloin hekin vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai muukalaisena tai alastomana tai sairaana tai vankilassa emmekä palvelleet sinua?'

45. Silloin hän vastaa heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.'

Sananl. 14:31

46. Ja nämä menevät pois iankaik-kiseen rangaistukseen mutta vanhurs-kaat iankaikkiseen elämään." Dan. 12:2; Joh. 5:29; Room. 2:7,8

JEEСУKSEN KUOLEMA JA YLÖSNOUSEMUS

26. LUKU

Jeesuksen surmaamista suunnitellaan

(Mark. 14:1,2; Luuk. 22:1,2; Joh. 11:45–53)

1. Kun Jeesus oli päättänyt kaikki nämä puheensa, hän sanoi opetuslap-silleen:

2. "Te tiedätte, että kahden päivän kuluttua on pääsiäinen. Silloin Ihmisen Poika luovutetaan ristiinnaulittavaksi."

3. Samaan aikaan ylipapit ja kan-san vanhimmat kokoontuivat Kaifas-nimisen ylipapin palatsiin

4. neuvottelemaan, miten he juonen avulla ottaisivat Jeesuksen kiinni tap-paakseen hänet.

Joh. 11:53

5. Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aika-na, ettei kansassa syntyisi meteliä."

Jeesus voidellaan Betaniassa

(Mark. 14:3–9; Joh. 12:1–8)

6. Kun Jeesus oli Betaniassa Simon Spitaalisen talossa,

7. hänen luokseen tuli nainen, jolla oli alabasteripullo täynnä hyvin kallis-arvoista tuoksuöljyä. Hän vuodatti öljyn Jeesuksen päähän hänen aterioides-saan.

Luuk. 7:37,38

8. Tämän nähdessään opetuslap-set paheksuivat sitä ja sanoivat: "Miksi tämä haaskaus?

9. Olisihan sen voinut myydä hyvään hintaan ja antaa rahat köyhille."

10. Jeesus huomasi tämän ja sa-noi heille: "Miksi te pahoitatte tämän naisen mielen? Hän teki hyvän työn minulle.

11. Köyhät teillä on aina keskuudes-sanne, mutta minua teillä ei aina ole.

5. Moos. 15:11

12. Kun hän vuodatti tämän öljyn päälleni, hän teki sen minun hautaa-mistani varten.

13. Totisesti minä sanon teille: kaikkialla maailmassa, missä ikinä evankeliumia julistetaan, tullaan myös se, mitä hän teki, mainitsemaan hänen muistokseen.”

Juudas ryhtyy kavaltajaksi

(Mark. 14:10,11; Luuk. 22:3–6)

14. Silloin yksi niistä kahdestatoista, nimeltään Juudas Iskariot, meni ylipapin luo

15. ja sanoi: ”Mitä tahdotte antaa minulle, jos toimitan hänet teidän käsiinne?” He lupasivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa. Sak. 11:12

16. Siitä lähtien Juudas etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Jeesuksen.

Pääsiäisateria

(Mark. 14:12–21; Luuk. 22:7–14,21–23; Joh. 13:21–30)

17. Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ”Minne tahdot meidän valmistavan sinulle pääsiäisaterian syödäkseksi?”

2. Moos. 12:17–20

18. Hän sanoi: ”Menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa hänelle: ’Opettaja sanoo: Minun hetkeni on lähellä. Sinun luonasi minä vietän pääsiäistä opetuslasteni kanssa.’”

19. Opetuslapset tekivät niin kuin Jeesus oli käskennyt ja valmistivat pääsiäisaterian.

20. Illan tultua Jeesus asettui aterialle kahdentoista opetuslapsensa kanssa.

21. Heidän syödessään hän sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut.” 1. Kor. 11:27

22. Syvästi murheellisina he alkoivat kysellä häneltä toinen toisensa jälkeen: ”Herra, en kai se ole minä?”

23. Hän sanoi heille: ”Joka minun kanssani pisti kätensä vatiin, se kavaltaa minut. Ps. 41:10

24. Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sil-

le ihmiselle, ettei hän olisi syntynyt-kään.” Joh. 17:12

25. Niin Juudas, hänen kavaltajan-sa, kysyi: ”Rabbi, en kai se ole minä?” Jeesus vastasi hänelle: ”Sinäpä sen sanoit.”

Ehtoollisen asettaminen

(Mark. 14:22–26; Luuk. 22:15–20; 1. Kor. 11:23–25)

26. Heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsilleen sanoen: ”Ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini.”

27. Sitten hän otti maljan, kiitti Jumalaa, antoi heille ja sanoi: ”Juokaa tästä, te kaikki.

28. Tämä on minun vereni, liiton veri²⁸, joka vuodatetaan monien edestä syntien anteeksiantamiseksi.

2. Moos. 24:8; Jer. 31:31; Hepr. 13:20

29. Minä sanon teille: tästedes en juo viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.”

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

(Mark. 14:27–31; Luuk. 22:31–34; Joh. 13:36–38)

30. Laulettuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle. Mark. 14:26; Luuk. 22:39; Joh. 18:1

31. Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun, sillä on kirjoitettu: ’Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat joutuvat hajalle.’ Sak. 13:7; Joh. 16:32

32. Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan.” Matt. 28:7; Mark. 16:7

33. Pietari vastasi hänelle: ”Vaikka kaikki muut loukkaantuisivat sinuun, minä en koskaan loukkaannu.”

34. Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä, ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.” Joh. 13:38

28 26:28. Bys.: ”uuden liiton veri”.

35. Pietari sanoi: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, minä en ikinä sinua kiellä." Samoin sanoivat kaikki muutkin opetuslapset. Joh. 13:37,38

Jeesus rukoilee Getsemanessa

(Mark. 14:32–42; Luuk. 22:39–46)

36. Sitten Jeesus tuli opetuslasten kanssa Getsemane-nimiseen paikkaan ja sanoi heille: "Istukaa tässä sillä aikaa kun minä menen tuonne rukoilemaan."

37. Hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa. Hän alkoi murehtia ja joutui tuskan valtaan,

Matt. 17:1

38. ja hän sanoi opetuslapsille: "Minun sieluni on syvästi murheellinen, aina kuolemaan asti. Jääkää tähän ja valvokaa minun kanssani." Joh. 12:27

39. Sitten hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi kasvoilleen ja rukoili sanoen: "Isäni, jos mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä!" Joh. 6:38,18:11

40. Jeesus palasi opetuslasten luo ja tapasi heidät nukkumasta. Hän sanoi Pietarille: "Ettekö te edes yhtä hetkeä jaksaneet valvoa minun kanssani?"

41. Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko." Gal. 5:17;

1. Piet. 4:7,5:8

42. Hän meni pois toisen kerran ja rukoili: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin tapahtukoon sinun tahtosi."

43. Palatessaan hän tapasi heidät taas nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi.

44. Hän jätti heidät, meni taas pois ja rukoili vielä kolmannen kerran samoin sanoin.

45. Sitten hän tuli opetuslasten luo ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Katsokaa, hetki on lähellä. Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

46. Nouskaa, lähtekäämme! Se, joka minut kavaltaa, on lähellä."

Jeesus vangitaan

(Mark. 14:43–50; Luuk. 22:47–53; Joh. 18:3–12)

47. Jeesuksen vielä puhuessa tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ylipappien ja kansan vanhinten luota mukanaan miekoin ja seipäin varustautunut suuri väkijoukko.

48. Jeesuksen kavaltaja oli antanut heille merkin sanoen: "Hän on se, jota minä suutelen. Ottakaa hänet kiinni."

49. Juudas meni heti Jeesuksen luo ja sanoi: "Terve, rabbi!", ja suuteli häntä.

50. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ystäväni, mitä varten sinä tulit tänne?" Silloin miehet tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käsiksi ja vangitsivat hänet.

51. Mutta yksi niistä, jotka olivat Jeesuksen seurassa, ojensi kätensä, veti miekkansa esiin ja iski ylipapin palvelijaa sivaltaen häneltä korvan irti.

52. Jeesus sanoi hänelle: "Pistä miekkasi tuppeen! Sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan tuhoutuvat. 1. Moos. 9:6; Ilm. 13:10

53. Vai luuletko, etten voisi pyytää Isäni lähettämään heti minulle enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä?

54. Mutta kuinka silloin toteutuisivat Kirjoitukset, jotka sanovat, että näin täytyy tapahtua?" Jes. 53:7–10

55. Sitten Jeesus sanoi väkijoukolle: "Oletteko te läheneet vangitsemaan minua kuin rosvoa miekat ja seipäät mukanne? Joka päivä minä olen istunut temppelissä opettamassa, ettekä te ole ottaneet minua kiinni.

56. Mutta tämä kaikki on tapahtunut, jotta profeettojen kirjoitukset toteutuisivat." Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.

Jeesus Suuren neuvoston edessä

(Mark. 14:53–65; Luuk. 22:54,55,63–71; Joh. 18:13,14,19–24)

57. Vangitsijat veivät Jeesuksen ylipappi Kaifaksen luo, jonne kirjanoppi-neet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.

58. Pietari seurasi häntä jonkin matkan päässä ylipapin sisäpihaan asti. Hän meni sinne ja istuutui palvelijoiden joukkoon nähdäkseen, kuinka lopulta kävisi.

59. Ylipapit ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan voidakseen tappaa hänet.

60. Mutta he eivät löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli astunut esiin. Lopulta tuli kaksi,

61. jotka sanoivat: "Hän on sanonut: 'Minä voin hajottaa Jumalan temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä.'" Joh. 2:19–21

62. Silloin ylipappi Kaifas nousi ja kysyi Jeesukselta: "Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?"

63. Mutta Jeesus oli vaiti. Niin ylipappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika." Jes. 53:7

64. Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä."

Ps. 110:1; Dan. 7:13,14; Matt. 25:31; Ilm. 1:7

65. Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Hän on pilkannut Jumalaa! Mihin me tässä enää todistajia tarvitsemme! Nyt te kuulitte hänen pilkkauksensa." Joh. 10:33

66. Mitä mieltä olette?" He vastasivat: "Hän on ansainnut kuoleman!"

3. Moos. 24:16; Joh. 19:7

67. Silloin he sylkivät häntä kasvoille ja löivät häntä nyrkillä. Muutamat sivalsivat häntä poskelle Jes. 50:6; Matt. 27:30

68. ja sanoivat: "Profetoi meille, Kristus, kuka sinua löi!"

Pietari kieltää Jeesuksen

(Mark. 14:66–72; Luuk. 22:56–62; Joh. 18:15–18, 25–27)

69. Pietari istui ulkona pihalla. Hänen luokseen tuli eräs palvelustyttö, joka sanoi: "Sinäkin olit tuon galilealaisen Jeesuksen seurassa."

70. Mutta Pietari kielsi kaikkien kuulleen ja sanoi: "En tiedä, mistä puhut."

71. Kun hän oli mennyt ulos portille, eräs toinen palvelustyttö näki hänet ja sanoi siellä oleville: "Tuokin oli nasaretilaisen Jeesuksen seurassa."

72. Taas hän kielsi valalla vanhoen: "En tunne sitä miestä!"

73. Hetken kuluttua ne, jotka seisokelivat siellä, tulivat Pietarin luo ja sanoivat: "Varmasti myös sinä olet yksi heistä, senhän paljastaa puhetapasiakin."

74. Silloin hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: "En tunne sitä miestä!" Samassa kukko lauloi.

75. Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat: "Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut." Ja hän meni ulos ja itki katkerasti. Matt. 26:34

27. LUKU

Jeesus luovutetaan Pilatukselle

(Mark. 15:1; Luuk. 23:1,2; Joh. 18:28–32)

1. Varhain aamulla kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvottelun Jeesusta vastaan surmatakseen hänet. Mark. 15:1; Luuk. 22:66

2. He sitoivat Jeesuksen, veivät hänet pois ja luovuttivat maaherra Pilatuksen käsiin. Luuk. 23:1; Joh. 18:28

Juudas hirttäytyy

(Ap. t. 1:18,19)

3. Kun Juudas, Jeesuksen kavaltaja, näki, että Jeesus oli tuomittu, hän katui ja palautti ne kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille

4. ja sanoi: "Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren." Mutta he vastasivat: "Mitä se meille kuuluu, omapa on asiasi."

5. Silloin Juudas viskasi hopearahat temppeliin, lähti sieltä, meni pois ja hirttäytyi. Ap. t. 1:18

6. Ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: "Näitä ei ole lupa panna tempelirahastoon, koska ne ovat veren hinta."

7. Neuvoteltuaan he ostivat niillä savenvalajan pellon muokkalaisten hautausmaaksi.

8. Sen tähden sitä peltoa kutsutaan vielä tänäkin päivänä Veripelloksi.

Ap. t. 1:19

9. Näin kävi toteen profeetta Jeremian kautta puhuttu sana: "He ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan, jonka he olivat israelilaisten puolesta tästä miehestä arvioineet, Jer. 32:6-9; Sak. 11:12,13

10. ja antoivat ne maksuksi savenvalajan pellostä, niin kuin Herra oli minua käskenyt."

Jeesus Pilatuksen edessä

(Mark. 15:2-5; Luuk. 23:3-5; Joh. 18:33-38)

11. Jeesus seisoi maaherra Pilatuksen edessä, ja maaherra kysyi häneltä: "Sinä siis olet juutalaisten kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot."

1. Tim. 6:13

12. Ja kun ylipapit ja vanhimmat syyttivät häntä, hän ei vastannut mitään.

Jes. 53:7

13. Silloin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö kuule, kuinka paljon todisteita he esittävät sinua vastaan?"

14. Mutta Jeesus ei vastannut yhteenkään hänen kysymyksiinsä. Maaherra ihmetteli sitä suuresti. Joh. 19:9

Jeesus tuomitaan kuolemaan

(Mark. 15:6-15; Luuk. 23:13-25; Joh. 18:39-19:16)

15. Maaherralla oli tapana vapauttaa juhlan aikana yksi vanki, se, jonka kansa tahtoi.

16. Heillä oli silloin kuuluisa vanki nimeltään Barabbas.

17. Kun kansa oli koolla, Pilatus kysyi: "Kumman te tahdotte minun vapauttavan teille, Barabbaksen vai Jeesuksen, jota kutsutaan Kristukseksi?"

18. Hän näet tiesi, että Jeesus oli pelkästä kateudesta luovutettu hänen käsiinsä.

19. Kun Pilatus istui tuomarinistui-mella, hänen vaimonsa lähetti hänelle sanan: "Älä tee mitään sille vanhurskaalle miehelle, sillä minä olen viime

yönä unessa kärsinyt paljon hänen takiaan."

Job 4:12,13

20. Mutta ylipapit ja vanhimmat yllyttivät kansaa anomaan Barabbasta ja surmauttamaan Jeesuksen.

21. Maaherra puhui kansalle ja kysyi: "Kumman näistä kahdesta tahdotte minun vapauttavan teille?" Kansa vastasi: "Barabbaksen."

Ap. t. 3:14

22. Pilatus kysyi: "Mitä minä sitten teen Jeesukselle, jota kutsutaan Kristukseksi?" Kaikki vastasivat: "Ristiinnaulittakoon!"

23. Niin maaherra kysyi: "Mitä pahaa hän on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin: "Ristiinnaulittakoon!"

24. Kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut vaan että meteli yhä yltyi, hän otti vettä, pesi kätensä kansan nähdessä ja sanoi: "Minä olen syytön tämän miehen²⁹ vereen. Vastuu on teidän."

5. Moos. 21:6-8

25. Koko kansanjoukko vastasi: "Tulokoon hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle!"

Ap. t. 5:28

26. Silloin hän vapautti kansalle Barabbaksen, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

Joh. 19:16

Sotilaat pilkkaavat Jeesusta

(Mark. 15:16-20; Joh. 19:2,3)

27. Sitten maaherran sotilaat veivät Jeesuksen sisälle palatsiin ja kokosivat hänen ympärilleen koko sotilasosaston.

28. He riisuivat hänet ja pukivat hänen päälleen helakanpunaisen viitan,

29. väänsivät orjantappuroista kruunun ja painoivat sen hänen päähänsä. Hänen oikeaan käteensä he panivat ruokokepin, polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä sanoen: "Ole tervehditty, juutalaisten kuningas!"

30. He sylkivät hänen päälleen, otivat sitten ruokokepin ja löivät häntä päähän.

Jes. 50:6

29 27:24. Joissakin käsikirjoituksissa: "tämän vanhurskaan miehen".

31. Kun he olivat häntä pilkanneet, he riisuivat häneltä viitan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät ristiinnaulittavaksi. Joh. 19:16

Jeesus ristiinnaulitaan

(Mark. 15:21–32; Luuk. 23:26–43; Joh. 19:17–27)

32. Matkalla he tapasivat Simon-nimisen kyreneläisen miehen ja pakottivat hänet kantamaan Jeesuksen ristiä.

33. Kun he tulivat paikalle, jota sanotaan Golgataksi, Pääkallonpaikaksi,

34. he tarjosivat Jeesukselle juotavaksi viiniä, johon oli sekoitettu sappea. Mutta maistettuaan hän ei tahtonut juoda sitä. Ps. 69:22

35. Kun he olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he jakoivat hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa. Ps. 22:19

36. Sitten he istuutuivat ja vartioivat häntä siellä.

37. Hänen päänsä yläpuolelle he kiinnittivät kirjoituksen, jossa luki hänen tuomionsa syy: ”Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas.”

38. Jeesuksen kanssa ristiinnaulittiin kaksi rosvoa, toinen oikealle ja toinen vasemmalle puolelle. Jes. 53:12

39. Ohikulkijat pilkkasivat häntä ja sanoivat päätään nyökyttäen:

Ps. 22:8, 109:25

40. ”Sinä, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä rakennat sen uudelleen, pelasta itsesi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä.”

Joh. 2:19

41. Samoin ylipapit, kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat:

42. ”Muita hän on auttanut mutta itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas, astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.

43. Hän on luottanut Jumalaan. Pelastakoon nyt Jumala hänet, jos on hänen mieltynyt! Onhan hän sanonut: ’Minä olen Jumalan Poika.’” Ps. 22:9

44. Samalla tavalla herjasivat häntä rosvotkin, jotka oli ristiinnaulittu hänen kanssaan.

Jeesus antaa henkensä

(Mark. 15:33–41; Luuk. 23:44–49; Joh. 19:28–30)

45. Mutta kuudennesta tunnista alkaen tuli pimeys koko maan ylle. Sitä kesti yhdeksänteen tuntiin saakka.

46. Yhdeksännen tunnin vaiheilla Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Eeli, Eeli, lema sabaktani?”³⁰ Se merkitsee: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut? Ps. 22:2, 89:39–46

47. Sen kuullessaan muutamat siellä seisovista sanoivat: ”Hän huutaa Eliaa.”

48. Yksi heistä juoksi heti ottamaan sienen, täytti sen hapanviinillä, pani ruokosauvan päähän ja antoi hänen juoda. Ps. 69:22

49. Toiset sanoivat: ”Saapa nähdä, tuleeko Elia pelastamaan hänet.”

50. Mutta Jeesus huusi taas kovalla äänellä ja antoi henkensä.

51. Silloin temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti. Maa järisi ja kalliot halkesivat. 2. Moos. 26:31; 2. Aik. 3:14; Hepr. 10:19, 20

52. Haudat aukenivat, ja monien poisnukkuneiden pyhien ruumiit nousivat ylös.

53. Jeesuksen ylösnousemisen jälkeen he lähtivät haudoistaan, tulivat pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monille.

54. Mutta kun sadanpäällikkö ja ne, jotka hänen kanssaan vartioivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja kaiken, mitä tapahtui, he pelästyivät suunnattomasti ja sanoivat: ”Tämä oli todellakin Jumalan Poika!”

55. Siellä oli myös monta naista jonkin matkan päässä katselemassa. Galileasta lähtien he olivat seuranneet Jeesusta ja palvelleet häntä. Luuk. 8:2, 3

56. Heidän joukossaan oli Magdalan Maria ja Jaakobin ja Joosefin äiti Maria sekä Sebedeuksen poikien äiti.

Jeesus haudataan

(Mark. 15:42–47; Luuk. 23:50–56;
Joh. 19:38–42)

57. Illan tultua saapui paikalle rikas arimatialainen mies, jonka nimi oli Joosef. Häinkin oli Jeesuksen opetuslapsi.

58. Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa sen hänelle.

2. Moos. 34:25; 5. Moos. 21:23

59. Joosef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen

60. ja pani uuteen hautakammioon, jonka hän oli hakkauttanut kallioon. Hän vieritti suuren kiven haudan suulle ja lähti pois.

Jes. 53:9

61. Magdalan Maria ja se toinen Maria olivat siellä ja istuivat hautaa vastapäätä.

Vartijat Jeesuksen haudalle

62. Seuraavana päivänä, sapatin valmistuspäivän jälkeen, ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luo.

63. He sanoivat: "Herra, me muistamme tuon villitsijän vielä eläessään sanoneen: 'Kolmen päivän kuluttua minä nousen ylös.'"

Matt. 12:40, 16:21, 17:23, 20:19

64. Käske siis vartioida hautaa tarkasti kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa tule ja varasta häntä ja sano sitten kansalle: 'Hän nousi kuolleista.' Näin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen."

65. Pilatus sanoi heille: "Saatte vartiomiehiä. Menkää ja vartioikaa niin hyvin kuin taidatte."

66. Niin he menivät ja varmistivat haudan sinetöimällä kiven ja asettamalla vartion.

28. LUKU

Jeesuksen ylösnousemus

(Mark. 16:1–8; Luuk. 24:1–12; Joh. 20:1–10)

1. Sapatin jälkeen, viikon ensimmäisen päivän koittaessa, Magdalan Maria ja se toinen Maria tulivat katsomaan hautaa.

2. Yhtäkkiä tuli voimakas maanjäristys, sillä Herran enkeli laskeutui alas

taivaasta. Hän tuli, vieritti kiven pois ja istuutui sille.

3. Hän oli näöltään kuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkoiset kuin lumi.

4. Vartijat pelästyivät häntä niin, että alkoivat vapista ja tulivat kuin kuolleiksi.

5. Mutta naisille enkeli sanoi: "Älkää te pelätkö. Minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta.

6. Ei hän ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niin kuin hän itse sanoi. Tulkaa katsomaan paikkaa, jossa hän makasi.

Matt. 16:21, 20:19

7. Menkää kiireesti ja sanokaa hänen opetuslapsilleen: 'Hän on noussut kuolleista ja menee teidän edellänne Galileaan. Siellä te saatte nähdä hänet.' Minä olen sen teille sanonut."

Matt. 26:32

8. Naiset lähtivät nopeasti haudalta pelon ja suuren ilon valtaamina ja juoksivat viemään sanaa Jeesuksen opetuslapsille.

9. Mutta Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi: "Rauha teille!" He menivät hänen luokseen, syleilivät hänen jalkojaan ja kumartuivat palvomaan³¹ häntä.

10. Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää pelätkö! Menkää ja viekää sana minun veljilleni, että he menisivät Galileaan. Siellä he saavat nähdä minut."

Ap. t. 13:31; 1. Kor. 15:4–7; Hepr. 2:11

Vartijat lahjotaan

11. Mutta naisten ollessa matkalla muutamat vartijoista tulivat kaupunkiin ja kertoivat ylipapeille kaiken, mitä oli tapahtunut.

12. Kun nämä olivat kokoontuneet vanhinten kanssa ja neuvotelleet, he antoivat sotilaille suuren summan rahaa

13. ja sanoivat: "Sanokaa näin: 'Hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat hänet meidän nukkuessamme.'"

31 Jakeissa 28:9, 17 'kumartuivat palvomaan' voidaan kääntää myös 'kumartuivat hänen eteensä' tai 'kumartaen rukoilivat häntä'.

14. Ja jos tämä kantautuu maaherran korviin, me lepytämme hänet, ja te saatte olla huoletta.”

15. Sotilaat ottivat rahat ja tekivät niin kuin heitä oli neuvottu. Tätä puhetta on levitetty juutalaisten keskuudessa aina tähän päivään asti.

Lähetyskäsky

(Mark. 16:14–18; Luuk. 24:44–49;
Joh. 20:19–23; Ap. t. 1:6–8)

16. Ne yksitoista opetuslasta menivät Galileaan sille vuorelle, minne Jeesus oli käskennyt heidän mennä.

Matt. 26:32

17. Kun he näkivät hänet, he kumartuivat palvomaan häntä, mutta muuttamat epäilivät.

18. Jeesus tuli heidän luokseen ja sanoi heille: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Ps. 8:7; Dan. 7:14; Ef. 1:20–22; 1. Piet. 3:22

19. Menkää siis ja tehkää kaikista kansoista minun opetuslapsiani. Kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

Matt. 24:14;

Mark. 16:15,16; Ap. t. 14:21

20. ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman ajan loppuun saakka.”

Matt. 18:20;

Joh. 14:18,23

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

JEE SUKSEN TOIMINNAN ALKU

1. LUKU

Johannes Kastaja

(Matt. 3:1–12; Luuk. 3:1–9,15–17;
Joh. 1:19–28)

1. Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku. Matt. 14:33; Joh. 11:27; Ap. t. 9:20; Room. 1:4; 1. Joh. 4:15

2. Profeetta Jesajan kirjassa on kirjoitettu: ”Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi; hän valmistaa sinulle tien. Mal. 3:1; Matt. 11:10; Luuk. 7:27

3. Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ”Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi!” Jes. 40:3; Joh. 1:23

4. Niin Johannes Kastaja tuli ja saarnasi erämaassa parannuksen kastetta syntien anteeksi saamiseksi.

Jer. 3:12–14; Ap. t. 13:24

5. Koko Juudean maa ja kaikki jerusalemilaiset tulivat hänen luokseen, ja hän kastoi heidät Jordanvirrassa, kun he tunnustivat syntinsä.

6. Johanneksella oli yllään kamelin-karvavaate ja vyötäisillään nahkavyö, ja hän söi heinäsiirkoja ja luonnon-hunajaa.

3. Moos. 11:22

7. Hän julisti: ”Minun jälkeeni tulee minua väkevämpi, jonka kengännauhaakaan minä en kelpaa maahan kumartuneena avaamaan.

Joh. 1:26,27; Ap. t. 13:25

8. Minä olen kastanut teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä.” Ap. t. 1:5,2,4,19:3–6; 1. Kor. 12:13

Jeesuksen kaste ja kiusaus

(Matt. 3:13–17, 4:1–11;
Luuk. 3:21,22, 4:1–13)

9. Niinä päivinä Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa.

10. Heti vedestä noustessaan Jeesus näki taivasten aukeavan ja Hengen laskeutuvan hänen päälleen kuin kyyhkynen.

11. Ja taivaista kuului ääni: ”Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt.” Jes. 42:1; Matt. 17:5; 2. Piet. 1:17

12. Heti sen jälkeen Henki ajoi Jeesuksen autiomaahan.

13. Neljäkymmentä päivää hän oli autiomaassa Saatanan kiusattavana. Hän oli villieläinten parissa, ja enkelit palvelivat häntä.

Luuk. 22:43;
Hepr. 1:6,14,4:15

Jeesus aloittaa toimintansa

(Matt. 4:12–17; Luuk. 4:14,15)

14. Sen jälkeen kun Johannes oli vangittu, Jeesus tuli Galileaan ja julisti Jumalan evankeliumia.

Joh. 4:43

15. Hän sanoi: ”Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Kääntykää ja uskokaa evankeliumi.”

Matt. 10:7; Ap. t. 2:38,20:21

Ensimmäiset opetuslapset

(Matt. 4:18–22; Luuk. 5:1–11)

16. Kulkiessaan Galileanjärven rannalla Jeesus näki Simonin ja tämän veljen Andreaksen jällä kalastamassa heittoverkolla, sillä he olivat kalastajia.

17. Jeesus sanoi heille: ”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.”

18. He jättivät heti verkot ja lähtivät seuraamaan häntä.

19. Kun he olivat menneet vähän matkaa eteenpäin, Jeesus näki Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja hänen veljensä Johanneksen veneessä kunnostamassa verkkoja.

20. Jeesus kutsui heti heidätkin. He jättivät isänsä Sebedeuksen ja tämän palkkalaiset veneeseen ja lähtivät hänen mukaansa.

Jeesus Kapernaumin synagogassa

(Luuk. 4:31–37)

21. He tulivat Kapernaumiin. Heti saattina Jeesus meni synagogaan ja opetti.

Matt. 4:13

22. Ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hän opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin kirjanoppineet. Matt. 7:28,29

23. Heidän synagogassaan oli juuri silloin mies, jossa oli saastainen henki. Se huusi:

24. "Mitä sinä meistä tahdot, Jeesus Nasaretilainen? Tulitko tuhoamaan meidät? Minä tiedän, kuka sinä olet, Jumalan Pyhä!" Matt. 8:29

25. Mutta Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene ja lähde ulos hänestä!"

26. Silloin saastainen henki kouristi miestä ja lähti hänestä huutaen kovalla äänellä.

27. Kaikki hämmästyivät ja kyselivät toisiltaan: "Mitä tämä on? Uusi, voimallinen oppi! Hän käskee saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat häntä."

28. Ja hänen maineensa levisi pian kaikkialle, ympäri koko Galilean.

Jeesus parantaa Simonin anopin ja muita sairaita

(Matt. 8:14–17; Luuk. 4:38–41)

29. Synagogasta poistuttuaan he menivät heti Simonin ja Andreaksen taloon Jaakobin ja Johanneksen kanssa.

30. Simonin anoppi makasi kuumeessa, ja heti he kertoivat hänestä Jeesukselle.

31. Jeesus meni hänen luokseen, tarttui häntä kädestä ja nosti hänet ylös. Kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä.

32. Illan tultua, kun aurinko oli laskeutunut, Jeesuksen luo tuotiin kaikki sairaat ja riivatut.

33. Koko kaupunki oli koolla oven edustalla,

34. ja hän paransi monia sairaita, joilla oli monenlaisia tauteja. Hän ajoi ulos monta riivaajaa eikä antanut niiden puhua, koska ne tunsivat hänet.

Mark. 1:25; Luuk. 4:35; Ap. t. 16:17,18

Jeesus Galileassa

(Luuk. 4:42–44)

35. Varhain aamulla, kun vielä oli pimeää, Jeesus nousi ja lähti autioon paikkaan rukoilemaan. Matt. 14:23; Mark. 6:46; Luuk. 6:12

36. Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, kiirehtivät Jeesuksen perään,

37. ja löydettyään hänet he sanoivat: "Kaikki etsivät sinua."

38. Jeesus sanoi heille: "Menkäämme muualle lähikyliin, jotta voisin julistaa sielläkin, sillä sitä varten minä olen tullut." Jes. 61:1,2

39. Niin hän lähti ja saarnasi kaikkialla Galilean synagogissa ja ajoi ulos riivaajat.

Jeesus parantaa spitaalisen

(Matt. 8:1–4; Luuk. 5:12–16)

40. Jeesuksen luo tuli spitaalinen mies, rukoili häntä, polvistui ja sanoi hänelle: "Jos tahdot, niin sinä voit puhdistaa minut."

41. Jeesuksen kävi häntä sääliksi. Hän ojensi kätensä, kosketti miestä ja sanoi: "Minä tahdon, puhdistu."

42. Spitaali lähti miehestä heti, ja hän puhdistui.

43. Jeesus lähetti hänet pois ja varoitti häntä ankarasti Mark. 7:36

44. sanoen: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään mitään, vaan mene näyttämään itsesi papille ja uhraa se, minkä Mooses on säättänyt, todisteeksi puhdistumisestasi³²." 3. Moos. 14:2–32; Luuk. 17:14

45. Mutta lähdettyään mies rupe si laajalti julistamaan ja levittämään asiasta tietoa, niin ettei Jeesus voinut enää julkisesti mennä mihinkään kaupunkiin. Hän oleskeli kaupunkien ulkopuolella autoissa paikoissa, ja kaikkialta tultiin hänen luokseen.

2. LUKU

Jeesus parantaa halvaantuneen

(Matt. 9:1–8; Luuk. 5:17–26)

1. Muutamia päiviä myöhemmin Jeesus meni taas Kapernaumiin. Kun hänen kuultiin olevan kotona,

2. väkeä kokoontui niin paljon, etteivät ihmiset mahtuneet edes oven edustalle. Ja hän puhui heille sanaa.

3. Samaan aikaan Jeesuksen luo oli tulossa neljä miestä, jotka kantoivat halvaantunutta.

4. Kun he eivät väentungoksen takia voineet päästä Jeesuksen luo, he purkivat katon siltä kohdalta, missä hän oli. Aukon tehtyään he laskivat alas vuoteen, jolla halvaantunut makasi.

5. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle: ”Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi.”

6. Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, ja he ajattelivat sydämessään:

7. ”Kuinka tämä näin puhuu? Hänhän pilkkaa Jumalaa. Kuka muu kuin Jumala yksin voi antaa syntejä anteeksi?”
Jes. 43:25; Dan. 9:9

8. Jeesus tiesi heti hengessään, mitä he mielessään ajattelivat, ja sanoi heille: ”Miksi te sellaista ajattelette sydämessänne?”
Ps. 139:2; Luuk. 8:17

9. Kumpi on helpompaa, sanoa halvaantuneelle: ’Sinun syntisi annetaan anteeksi’, vai sanoa: ’Nouse, ota vuoteesi ja kävele’?

10. Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi – hän puhui nyt halvaantuneelle –

11. ”minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.”

12. Mies nousi heti, otti vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähden. Kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: ”Tällaista emme ole ikinä nähneet.”

Jeesus kutsuu Leevin

(Matt. 9:9–13; Luuk. 5:27–32)

13. Sitten Jeesus lähti taas järven rantaan. Hänen luokseen tuli paljon ihmisiä, ja hän opetti heitä.

14. Kulkiessaan tulliaseman ohi hän näki siellä istumassa Leevin, Alfeuksen pojan, ja sanoi hänelle: ”Seuraa minua.” Niin tämä nousi ja lähti seuraamaan häntä.

15. Kun Jeesus oli aterialla hänen kodissaan, myös monta publikaanista ja syntistä aterioi Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa. Heitä oli näet paljon hänen seuraajiensa joukossa.

Luuk. 5:20

16. Kun fariseusten kirjanoppineet näkivät, että hän söi syntisten ja publikaanien kanssa, he sanoivat hänen opetuslapsilleen: ”Kuinka hän syö ja juo publikaanien ja syntisten kanssa?”

17. Tämän kuultuaan Jeesus sanoi heille: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä.”
Hes. 34:16; Matt. 18:11; 1. Tim. 1:15

Kysymys paastosta

(Matt. 9:14–17; Luuk. 5:33–39)

18. Johanneksen opetuslapset ja fariseukset paastosivat. Jeesukselta tultiin kysymään: ”Miksi Johanneksen ja fariseusten opetuslapset paastoavat, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?”

19. Jeesus vastasi heille: ”Eivät häävieraat voi paastota silloin, kun sulhanen on heidän kanssaan. Niin kauan kuin heillä on sulhanen seurassaan, he eivät voi paastota.

20. Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin, sinä päivänä, he paastoavat.

Matt. 9:15;
Joh. 16:5,6

21. Ei kukaan ompele kutistamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan viittaan, sillä uusi tilkku repii palan vanhasta viitasta ja reikä tulee pahemmaksi.

22. Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin, sillä uusi vii-

ni särkee leilit, viini valuu hukkaan ja leilit menevät pilalle. Ei, uusi viini on laskettava uusiin leileihin.”

Sapatin herra

(Matt. 12:1–8; Luuk. 6:1–5)

23. Jeesus kulki sapattina viljavainoiden halki, ja hänen opetuslapsensa rupesivat kulkiessaan katkomaan tähkääpäitä.

5. Moos. 23:26

24. Niin fariseukset kysivät häneltä: ”Katso! Miksi he tekevät sapattina sitä, mikä ei ole luvallista?”

2. Moos. 20:10

25. Jeesus vastasi heille: ”Ettekö ole koskaan lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja hänen seuralaisensa kärsivät puutetta ja heille tuli nälkä?”

1. Sam. 21:6

26. Hän meni ylipappi Abjatarin aikana Jumalan huoneeseen ja söi Herran eteen asetettua leipää, jota ainoastaan pappien oli lupa syödä, ja antoi myös niille, jotka olivat hänen kanssaan.”

2. Moos. 25:30,29:33; 3. Moos. 24:9

27. Jeesus sanoi heille vielä: ”Sapatti on ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten.”

5. Moos. 5:14; Kol. 2:16

28. Niinpä Ihmisen Poika on myös sapatin herra.”

3. LUKU

Jeesus parantaa sapattina

(Matt. 12:9–14; Luuk. 6:6–11)

1. Jeesus meni taas synagogaan. Siellä oli mies, jonka käsi oli surkastunut.

2. Fariseukset pitivät Jeesusta silmällä voidakseen syyttää häntä, jos hän parantaisi miehen sapattina.

3. Niin Jeesus sanoi miehelle, jonka käsi oli surkastunut: ”Nouse ja astu esiin.”

4. Fariseuksille hän sanoi: ”Onko sapattina lupa tehdä hyvää vai tehdä paha, pelastaa henki vai tappaa?” Mutta he olivat vaiti.

Luuk. 14:3

5. Hän katsahti heihin vihaisena, murheissaan heidän sydämensä paa-tumuksesta, ja sanoi miehelle: ”Ojenna kätesi.” Mies ojensi kätensä, ja se tuli terveeksi.

6. Silloin fariseukset lähtivät ulos ja alkoivat heti punoa juonia herodilaisten kanssa surmataakseen hänet.

Matt. 22:16; Joh. 5:16

Jeesus parantaa Galileassa

7. Mutta Jeesus vetäytyi opetuslapsineen järven rannalle, ja häntä seurasi suuri joukko ihmisiä Galileasta. Myös Juudeasta,

Matt. 12:15

8. Jerusalemissa, Idumeasta ja Jordanin takaa sekä Tyroksen ja Siidonin ympäristöstä tuli hänen luokseen paljon ihmisiä, kun he kuulivat hänen suurista teoistaan.

Matt. 4:25

9. Jeesus käski opetuslastensa pittää venettä valmiina siltä varalta, että väki tungeksisi hänen päälleen.

10. Hän oli näet parantanut monia, ja siksi kaikki, joilla oli vaivoja, tunkeutuivat hänen luokseen koskettaakseen häntä.

11. Kun saastaiset henget näkivät hänet, ne heittäytyivät maahan hänen eteensä ja huusivat: ”Sinä olet Jumalan Poika!”

Luuk. 4:41; Jaak. 2:19

12. Mutta hän varoitti niitä ankarasti saattamasta häntä julki.

Matt. 12:16

Kaksitoista apostolia

(Matt. 10:1–4; Luuk. 6:12–16)

13. Jeesus nousi vuorelle ja kutsui luokseen ne, jotka hän tahtoi, ja he menivät hänen luokseen.

14. Hän valitsi kaksitoista opetuslasta³³ olemaan kanssaan, jotta hän lähettäisi heidät saarnaamaan

Matt. 10:1–4

15. ja antaisi heille vallan ajaa ulos riivaajia.

16. Nämä ovat ne kaksitoista, jotka hän valitsi: Simon, jolle hän antoi nimen Pietari,

Ap. t. 1:13

17. Jaakob, Sebedeuksen poika, ja hänen veljensä Johannes, joille hän antoi nimen Boanerges, mikä merkitsee ’ukkosenjylinän pojat’,

18. sekä Andreas, Filippos ja Bartolomeus, Matteus, Tuomas ja Jaakob,

³³ 3:14. Bys. lisäksi: ”joille hän myös antoi apostolin nimen”.

Alfeuksen poika, Taddeus ja Simon Kananeus

19. sekä Juudas Iskariot, joka kavalsi hänet. Matt. 26:14,49

Jeesus ja Beelsebul

(Matt. 12:22–32; Luuk. 11:14–23, 12:10)

20. Sitten Jeesus meni kotiin. Kansaa kokoontui taas niin paljon, etteivät hän ja opetuslapset ehtineet edes syödä. Mark. 6:31

21. Kun hänen omaisensa sen kuulivat, he lähtivät ottamaan häntä huostaansa, sillä he sanoivat, että hän oli järjiltään. Joh. 10:20

22. Kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemissa, sanoivat: ”Hänessä on Beelsebul” ja ”Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia.” Matt. 9:34

23. Silloin Jeesus kutsui heidät luokseen ja puhui heille vertauksin: ”Kuinka Saatana voi ajaa ulos Saatanan?”

24. Jos valtakunta riitaantuu itsensä kanssa, se ei voi kestää,

25. ja jos perhe riitaantuu itsensä kanssa, se ei voi kestää.

26. Jos Saatana nousee itseään vastaan ja riitaantuu itsensä kanssa, hän ei voi kestää, vaan hänen loppunsa on tullut.

27. Ei kukaan voi tunkeutua väkevän miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei hän ensin sido sitä väkevää. Vasta sitten hän ryöstää hänen talonsa. Kol. 2:15

28. Totisesti minä sanon teille: Ihmisten lapsille annetaan anteeksi kaikki synnit, kaikki pilkkaamisetkin, kuinka paljon pilkkaavatkin. Luuk. 12:10

29. Mutta se, joka pilkkaa Pyhää Henkeä, ei saa ikinä anteeksi vaan on syyppää ikuisen syntiin.”

Hepr. 6:4–7, 10:26; 1. Joh. 5:16

30. He näet sanoivat: ”Hänessä on saastainen henki.”

Jeesuksen äiti ja veljet

(Matt. 12:46–50; Luuk. 8:19–21)

31. Silloin Jeesuksen äiti ja veljet saapuivat paikalle. He jäivät itse ulos ja lähettivät jonkun kutsumaan Jeesusta.

32. Hänen ympärillään istui paljon ihmisiä, ja he sanoivat hänelle: ”Äitisi ja veljesi ovat ulkona ja kysyvät sinua.”

33. Hän vastasi heille: ”Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljiäni?”

34. Ja katsellen ympärillään istuvia Jeesus sanoi: ”Tässä ovat äitini ja veljeni!

35. Se, joka tekee Jumalan tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.” Hepr. 2:11

VERTAUKSET JUMALAN VALTAKUNNASTA

4. LUKU

Kylväjävertaus

(Matt. 13:1–9; Luuk. 8:4–8)

1. Jeesus rupesi taas opettamaan järven rannalla. Hänen luokseen kokoontui niin paljon ihmisiä, että hän astui veneeseen ja istui siinä järvellä. Kansanjoukko jäi järven rantaan.

2. Hän opetti heille vertauksin monia asioita. Opettaessaan hän sanoi:

3. ”Kuulkaa! Kylväjä lähti kylvämään.

4. Hänen kylväessään osa siemenistä putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.

5. Osa taas putosi kallioperälle, jossa siemenillä ei ollut paljon maata. Ne nousivat pian oralle, kun niillä ei ollut syvää maata.

6. Auringon noustua oraat kuitenkin paahutuivat, ja koska niillä ei ollut juurta, ne kuivettuivat.

7. Osa taas putosi orjantappuroiden sekaan. Orjantappurat kasvoivat ja tukahduttivat oraan, eikä se antanut satoa.

8. Mutta osa putosi hyvään maahan, nousi oralle, kasvoi ja antoi sadon, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen- ja mikä satakertaisen.”

9. Sitten Jeesus sanoi heille: ”Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

Matt. 11:15; Ilm. 2:7

Vertausten tarkoitus

(Matt. 13:10–17; Luuk. 8:9,10)

10. Kun Jeesus oli jäänyt yksin, ne kaksitoista ja muut hänen ympärillään olevat kysyivät häneltä, mitä vertaukset tarkoittivat.

11. Hän sanoi heille: ”Teille on uskottu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksin, 1. Kor. 2:6,10; 1. Joh. 2:27

12. että he näkevinä näkisivät eivätkä käsittäisi ja kuulevina kuulisivat eivätkä ymmärtäisi, etteivät kääntyisi eivätkä saisi anteeksi.” Jes. 6:9,10; Joh. 12:40; Ap. t. 28:26,27

Kylväjävertauksen selitys

(Matt. 13:18–23; Luuk. 8:11–15)

13. Vielä Jeesus sanoi heille: ”Ettekö käsitä tätä vertausta? Kuinka sitten voisitte ymmärtää kaikki muut vertaukset?

14. Kylväjä kylvää sanan.

Jaak. 1:21–23; 1. Piet. 1:23

15. Tien oheen kylvetty kuvaa ihmisiä, jotka kuulevat sanan mutta joilta Saatana tulee heti ottamaan pois heihin kylvetyn sanan.

16. Kallioperälle kylvetty kuvaa taas niitä, jotka kuullessaan sanan ottavat sen heti iloiten vastaan,

17. mutta koska heillä ei ole juurta it sessään, he kestävät vain hetken. Kun sitten tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, he luopuvat heti.

18. Orjantappuroiden sekaan kylvetty kuvaa niitä, jotka kuulevat sanan,

19. mutta tämän maailman huolet, rikkauden petollinen viettelys ja muut himot pääsevät heissä tukahduttamaan sanan, niin että se jää hedelmättömäksi. Matt. 19:22; Mark. 10:24; 1. Tim. 6:9,10,17

20. Mutta hyvään maahan kylvetty kuvaa niitä, jotka kuulevat sanan, ottavat sen vastaan ja tuottavat sadon, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen-, mikä satakertaisen.”

Sanan oikea kuuleminen

(Luuk. 8:16–18)

21. Sitten Jeesus sanoi heille: ”Eihän lampua oteta esiin siksi, että se pantaisiin vakan tai vuoteen alle. Eikö siksi, että se pantaisiin lampunjalkaan?

Matt. 5:15; Luuk. 11:33

22. Eihän mikään ole salattuna muuta varten kuin tullakseen ilmi eikä kätkeytynä muuta varten kuin tullakseen julki.

Saarn. 12:14; Matt. 10:26; Luuk. 12:2,3; 1. Tim. 5:25

23. Jos jollakulla on korvat kuulla, se kuulkoon.”

24. Vielä hän sanoi heille: ”Tarkakaa sitä, mitä kuulette. Millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan, ja vielä lisätäänkin. Matt. 7:2,12; Luuk. 6:31,38

25. Jolla on, sille annetaan, mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mitä hänellä on.” Matt. 13:12,25; 29; Luuk. 8:18

Vertaus itsestään kasvavasta viljasta

26. Jeesus sanoi: ”Tämän kaltainen on Jumalan valtakunta: Mies kylvää siemenen maahan.

Mark. 4:26; 1. Piet. 1:23

27. Nukkuipa hän tai valvoi, öin ja päivin, siemen orastaa ja kasvaa, eikä hän tiedä, miten. Jes. 55:10,11

28. Maa tuottaa sadon aivan itsensä: ensin korren, sitten tähkän ja viimein täyden jyvän tähkään.

1. Moos. 1:11,12

29. Heti kun sato on kypsä, hän lähettää sirpin, sillä sadonkorjuun aika on tullut.” Joel 3:13; Matt. 9:38, 13:30,39; Joh. 4:35

Vertaus sinapinsiemenestä

(Matt. 13:31–35; Luuk. 13:18,19)

30. Sitten Jeesus sanoi: ”Mihin vertaisimme Jumalan valtakuntaa, mitä vertausta siitä käyttäisimme?

31. Se on kuin sinapinsiemen, joka maahan kylvettäessä on pienin kaikista siemenistä maan päällä.

32. Mutta maahan kylvettynä se kasvaa, ja siitä tulee suurin kaikista vihanneksikasveista. Se tekee niin suuria

oksia, että taivaan linnut voivat tehdä pesänsä sen varjoon.” Hes. 17:23; Matt. 13:31,32; Luuk. 13:18,19

33. Monin tällaisin vertauksin Jeesus puhui ihmisille sanaa, sen mukaan kuin he kykenivät kuulemaan. Joh. 16:12; 1. Kor. 3:2

34. Ilman vertausta hän ei puhunut heille, mutta opetuslapsilleen hän selitti kaiken, kun he olivat keskenään. Matt. 13:34,35

SUURIA IHMEITÄ

Jeesus tyynnyttää myrskyn

(Matt. 8:23–27; Luuk. 8:22–25)

35. Samana päivänä illan tultua Jeesus sanoi opetuslapsille: ”Lähtekäämme toiselle rannalle.”

36. He lähettivät kansan luotaan ja lähtivät Jeesuksen kanssa veneellä, jossa hän jo oli. Myös muita veneitä oli hänen matkassaan.

37. Pian nousi kova myrsky ja aallot syöksyivät veneeseen, niin että se oli täyttymäisillään.

38. Jeesus nukkui veneen perässä nojaten pääaluseen. Opetuslapset herättivät hänet ja sanoivat: ”Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?”

39. Herättyään hän nuhteli tuulta ja sanoi järkevästi: ”Vaikene, ole hiljaa!” Niin tuuli asettui, ja tuli aivan tyven.

Ps. 106:9,107:23–32; Jes. 43:2

40. Hän sanoi heille: ”Miksi te olette peloissanne? Eikö teillä vielääkään ole uskoa?” Joh. 14:27; 2. Tim. 1:7

41. Heidät valtasi suuri pelko, ja he sanoivat toisilleen: ”Kuka tämä oikein on, kun tuuli ja merikin tottelevat häntä?” Joona 1:16; Mark. 1:27

5. LUKU

Jeesus Gerasan alueella

(Matt. 8:28–34; Luuk. 8:26–39)

1. He tulivat järven toiselle puolelle, gerasalaisten alueelle.

2. Heti kun Jeesus nousi veneestä, häntä vastaan tuli hautaluolista mies, jossa oli saastainen henki.

3. Mies asusti haudoissa, eikä kukaan voinut enää kahleillakaan sitoa häntä. Jes. 65:4

4. Monta kertaa hänet oli kytketty jalkakahleisiin ja ketjuihin, mutta hän oli katkonut ketjut ja rikkonut kahleet, eikä kukaan kyennyt hillitseämään häntä.

5. Hän oli aina, yötä päivää, hautaluolissa ja vuorilla, huusi ja runteli itseään kivillä.

6. Kun hän jo kaukaa huomasi Jeesuksen, hän tuli juosten, kumartui hänen eteensä

7. ja huusi kovalla äänellä: ”Mitä sinä minusta tahdot, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, älä piinaa minua!”

8. Jeesus oli juuri sanomassa hengelle: ”Lähde ulos miehestä, saastainen henki!”

9. Hän kysyi siltä: ”Mikä on nimesi?” Se vastasi: ”Legioona on minun nimeni, sillä meitä on monta.”

10. Ja se pyysi pyytämällä, ettei hän ajaisi niitä pois siltä seudulta.

11. Läheisellä vuorenrinteellä oli suuri sikalauma laitumella.

12. Riivaajat pyysivät Jeesukselta: ”Lähetä meidät sikoihin, niin menemme niihin.”

13. Hän salli sen. Silloin saastaiset hengen lähtivät miehestä ja menivät sikoihin, ja lauma, noin kaksituhatta sikaa, syöksi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

14. Sikopaimenet lähtivät pakoon ja kertoivat tästä kaupungissa ja maaseudulla. Ihmiset tulivat katsomaan, mitä oli tapahtunut.

15. Kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät riivatun, jossa oli ollut legioona riivaajia, istumassa pukeutuneena ja täydessä ymmärryksessä, he pelästyivät.

16. Silminnäkiäjät kertoivat heille, mitä riivatulle oli tapahtunut ja miten sikojen oli käynyt.

17. Niin he alkoivat pyytää Jeesusta poistumaan heidän alueeltaan.

Ap. t. 16:39

18. Kun hän oli nousemassa veneeseen, riivattuna ollut mies pyysi saada olla hänen kanssaan.

19. Mutta Jeesus ei sitä sallinut vaan sanoi hänelle: "Mene kotiin omaistesi luo ja kerro heille, mitä Herra on sinulle tehnyt ja miten hän on armahtanut sinua."

20. Hän lähti ja alkoi julistaa Dekapoliin alueella, miten suuria tekoja Jeesus oli tehnyt hänelle, ja kaikki olivat ihmeissään.

Jairoksen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

(Matt. 9:18–26; Luuk. 8:40–56)

21. Kun Jeesus oli tullut takaisin veneellä järven toiselle puolelle, hänen luokseen kokoontui paljon kansaa. Hän oli järven rannalla,

22. ja sinne tuli yksi synagogan esimiehistä, nimeltään Jairos. Nähtyään Jeesuksen hän heittäytyi hänen jalkojensa juureen

23. ja pyysi hartaasti: "Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan. Tule ja pane kätesi hänen päälleen, että hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon."

24. Jeesus lähti hänen mukaansa, ja häntä seurasi suuri kansanjoukko tungeksien hänen ympärillään.

25. Siellä oli myös nainen, joka oli kaksitoista vuotta sairastanut verenvuotoa.

26. Hän oli kärsinyt paljon monen lääkärin käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa saamatta mitään apua, pikemminkin hän oli tullut huonommaksi.

27. Hän oli kuullut Jeesuksesta, ja nyt hän tuli väkijoukossa hänen taakseen ja kosketti hänen viittaansa.

Matt. 14:36; Mark. 3:10

28. Nainen näet sanoi: "Kunhan vain saan koskettaa hänen vaatteitaan, tulen terveeksi."

29. Siinä samassa verenvuoto tyrehtyi, ja hän tunsu ruumiissaan, että oli parantunut vaivastaan.

30. Heti kun Jeesus tunsu, että hänestä oli lähtenyt voimaa, hän kääntyi väkijoukossa ja kysyi: "Kuka koski minun vaatteisiini?"

Luuk. 6:19

31. Opetuslapset sanoivat hänelle: "Sinä näet väen tungeksivan ympärilläsi ja kysyt, kuka sinuun koski!"

32. Mutta Jeesus katseli ympärilleen nähdäkseen, kuka sen oli tehnyt.

33. Nainen oli peloissaan ja vapisi, sillä hän tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut. Hän tuli esiin, heittäytyi maahan Jeesuksen eteen ja kertoi hänelle koko totuuden.

34. Jeesus sanoi hänelle: "Tyttäreni, uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi."

Mark. 10:52; Luuk. 17:19

35. Hänen vielä puhuessaan tultiin synagogan esimiehen kotoa sanomaan: "Tyttäresi kuoli. Miksi enää vaivat opettajaa?"

36. Jeesus kuuli tämän ja sanoi synagogan esimiehelle: "Älä pelkää, usko ainoastaan!"

37. Hän ei antanut kenenkään muun tulla mukaansa kuin Pietarin, Jaakobin ja tämän veljen Johanneksen.

38. He tulivat synagogan esimiehen taloon, ja Jeesus näki hălisevän joukon ihmisiä, jotka itkivät ja valittivat suureen ääneen.

Jer. 9:17,18

39. Mentyään sisään hän sanoi: "Mitä te hălissete ja itkette? Ei lapsi ole kuollut vaan nukkuu."

Joh. 11:11

40. Niin he nauroivat hänelle. Mutta hän ajoi kaikki ulos, otti mukaansa lapsen isän ja äidin sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni huoneeseen, jossa lapsi oli.

41. Hän tarttui lasta kädestä ja sanoi: "Talita kuumil!" Se on käännettynä: Tyttö, minä sanon sinulle, nouse!

Mark. 2:11; Luuk. 7:14

42. Tyttö, iältäään kaksitoistavuotias, nousi heti kävelemään. He olivat kovin hämmästyksissään,

43. mutta Jeesus kielsi heitä ankaresti kertomasta tästä kenellekään. Tytölle hän käski antaa syötävää.

Matt. 8:4; Mark. 3:12

JEESUS VAELTAA GALILEASSA JA LÄHISEUDUILLA

6. LUKU

Jeesusta halveksitaan Nasaretissa

(Matt. 13:53–58; Luuk. 4:16–30)

1. Jeesus lähti sieltä ja tuli kotikau-punkiinsa, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

2. Kun tuli sapatti, hän ryhtyi opetta-maan synagogassa. Monet kuulijoista sanoivat hämmästyneinä: ”Mistä tuo mies on saanut kaiken tämän? Mikä on se viisaus, joka hänelle on annettu? Mitä ovat ne voimateot, jotka tapahtu-vat hänen kättensä kautta?” Matt. 7:28; Mark. 1:22

3. Eikö tämä ole se rakentaja, Ma-rian poika ja Jaakobin, Jooseksen, Juudaksen ja Simonin veli? Eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän kes-kuudessamme?” Ja he loukkaantuivat häneen. Joh. 6:42; Jaak. 1:1; Juud. 1

4. Mutta Jeesus sanoi heille: ”Ei pro-feetta ole halveksittu missään muualla kuin kotikaupungissaan, sukulaistensa parissa ja omassa kodissaan.” Jer. 12:6; Joh. 4:44

5. Eikä hän voinut tehdä siellä yh-tään voimatekoa, paitsi että paransi muutamia sairaita panemalla kätensä heidän päälleen.

6. Ja hän hämmästeli heidän epä-uskoaan. Sitten hän vaelsi Nasaretin ympäristössä kylästä kylään ja opet-ti. Luuk. 13:22

Apostolien lähettäminen

(Matt. 10:1,5–15; Luuk. 9:1–6)

7. Jeesus kutsui luokseen ne kak-sitoista. Hän alkoi lähettää heitä kak-sittain ja antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan.

8. Hän kielsi heitä ottamasta matkal-le mitään muuta kuin sauvan: ei leipää, ei laukkuja eikä rahaa vyöhön. Luuk. 10:4

9. Sandaalit he saivat ottaa jalkaan-sa mutta eivät pukea ylleen kahta pai-taa.

10. Vielä hän sanoi heille: ”Mihin ta-loon tulettekin, siihen jääkää, kunnes lähdette siltä seudulta. Ap. t. 16:15

11. Missä teitä ei oteta vastaan eikä teitä kuunnella, lähtekää sieltä ja pu-distakaa tomu jaloistanne todistukseksi heille.” Luuk. 10:10–12; Ap. t. 13:51,18:6

12. Niin he lähtivät ja saarnasivat, että ihmisten oli käännüttävä.

Matt. 3:2,4:17; Ap. t. 2:38,17:30

13. He ajoivat ulos monta riivaajaa, voitelivat monta sairasta öljyllä ja pa-ransivat heidät. Jaak. 5:14,15

Johannes Kastajan kuolema

(Matt. 14:1–12; Luuk. 9:7–9)

14. Kuningas Herodes kuuli Jeesuk-sesta, sillä hänen nimensä oli tullut tunnetuksi. Ihmiset sanoivat: ”Johan-nes Kastaja on noussut kuolleista, ja sen tähden nämä voimat vaikuttavat hänessä.” Matt. 16:14; Mark. 8:28

15. Mutta toiset sanoivat: ”Hän on Elia”, toiset taas sanoivat: ”Hän on pro-feetta, muiden profeettojen kaltainen.”

16. Sen kuultuaan Herodes sanoi: ”Hän on Johannes, jonka minä mes-tautin. Hän on noussut kuolleista.”

17. Herodes oli näet käskenyt ottaa Johanneksen kiinni ja kahlita hänet vankilaan veljensä Filippoksen vaimon Herodiaan tähden. Herodes oli nainut hänet, Luuk. 3:19,20

18. mutta Johannes oli sanonut He-rodekselle: ”Sinun ei ole lupa pitää vel-jesi vaimoa.” 3. Moos. 20:21

19. Herodias kantoi hänelle kaunaa ja olisi halunnut tappaa hänet mutta ei voinut,

20. koska Herodes pelkäsi Johan-nesta tietäessään hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi ja suojeli häntä. Kun hän kuunteli Johannesta, hän tuli monesta asiasta epäroivälle mielelle. Silti Herodes kuunteli häntä mielel-lään. Ap. t. 24:24,25

21. Niin tuli sopiva päivä, kun Hero-des piti syntymäpäivänään pidot yli-myksille, sotapäälliköille ja Galilean johtomiehille.

22. Silloin Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja hänen pöytävieraitaan. Kuningas sanoi tyttölle: ”Pyydä minulta, mitä ikinä tahdot, niin minä annan sen sinulle.”

23. Ja hän vannoi: ”Mitä ikinä pyydät minulta, sen minä annan sinulle, vaikka puolet valtakuntaani.” Est. 5:3,6

24. Tyttö meni ulos ja kysyi äidiltään: ”Mitä minä pyydän?” Äiti vastasi: ”Johannes Kastajan pää.”

25. Tyttö kiiruhti heti kuninkaan luo ja sanoi: ”Minä tahdon, että nyt heti annat minulle vadilla Johannes Kastajan pää.”

26. Kuningas tuli hyvin murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävieraiden tähden hän ei tahtonut torjua tytön pyyntöä.

27. Hän lähetti heti henkivartijan ja käski tuoda Johanneksen pää. Tämä meni vankilaan, löi Johannekselta pääns poikki

28. ja toi sen vadilla tyttölle, ja tyttö antoi sen äidilleen.

29. Kun Johanneksen opetuslapset kuulivat tästä, he tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

(Matt. 14:13–21; Luuk. 9:10–17; Joh. 6:1–14)

30. Apostolit kokoontuivat Jeesuksen luo ja kertoivat hänelle kaiken, mitä olivat tehneet ja opettaneet. Luuk. 9:10

31. Silloin hän sanoi heille: ”Tulkaa yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän.” Tulijoita ja menijöitä oli näet paljon, eivätkä he ehtineet edes syödä.

32. Niin he lähtivät veneellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen.

33. Mutta heidän lähtönsä huomattiin. Monet tunsivat heidät ja riensivät sinne jalan kaikista kaupungeista ja ehtivät perille ennen heitä.

34. Astuessaan maihin Jeesus näki paljon kansaa. Hänen tuli ihmisiä sääli, sillä he olivat kuin lampaat ilman paimenta, ja hän rupesi opettamaan heille monia asioita. Hes. 34:2,5,12; Matt. 9:36

35. Kun päivä oli jo pitkälle kulunut, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Tämä paikka on autio, ja on jo myöhä.

36. Päästä heidät luotasi, että he menisivät ympärillä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itselleen syötävää.”

37. Hän vastasi opetuslapsille: ”Antakaa te heille syötävää.” He sanoivat hänelle: ”Pitäisikö meidän mennä ostamaan leipää kahdellasadalla denaarilla antaaksemme heille syötävää?”

2. Kun. 4:42–44

38. Mutta hän sanoi heille: ”Montako leipää teillä on? Menkää katsomaan.” Saatuaan sen selville he sanoivat: ”Viisi, ja kaksi kalaa.” Matt. 15:34; Mark. 8:5

39. Jeesus käski heidän järjestää kaikki ruokakunnittain vihantaan ruokhikkoon.

40. Väki asettui aterioimaan ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä.

41. Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne. Sitten hän mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen, jotta he jakaisivat ne kansalle. Samoin hän jakoi kaikille ne kaksi kalaa. Matt. 15:36

42. Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. 43. Sitten he keräsivät leiväntähteet, kaksitoista täyttä korillista, ja myös tähteet kaloista.

44. Näitä leipiä oli syömässä viisituhatta miestä.

Jeesus kävelee veden päällä

(Matt. 14:22–33; Joh. 6:16–21)

45. Heti tämän jälkeen Jeesus käski opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle rannalle Beetsaidaan sillä aikaa kun hän lähettäisi kansan luotaan.

46. Hyvästeltyään väen hän lähti vuorelle rukoilemaan. Mark. 1:35; Luuk. 5:16,6:12

47. Illan tultua vene oli keskellä järveä ja Jeesus oli maissa yksin.

48. Hän näki soutajien olevan vaikeuksissa, sillä tuuli oli heille vastainen. Neljännen yövartion vaiheilla hän tuli

heidän luokseen kävelen veden päällä ja aikoi mennä heidän ohitse.

49. Mutta kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän veden päällä, he luulivat häntä aaveeksi ja rupesivat huutamaan.

50. He kaikki näkivät hänet ja pelästyivät. Mutta heti hän puhui heille ja sanoi: "Olkaa turvallisella mielellä. Minä se olen³⁴. Älkää pelätkö!" 2. Moos. 3:14

51. Hän astui veneeseen heidän luokseen, ja tuuli tyyntyi. He olivat hämmästyksessä suunniltaan, Ps. 107:28–30

52. sillä ei edes se, mitä oli tapahtunut leiville, ollut avannut heidän ymmärrystään. Niin paatunut heidän sydämensä oli. Mark. 8:17

Jeesus parantaa Gennesaretissa

(Matt. 14:34–36)

53. Ylitettyään järven he tulivat Gennesaretiin ja laskivat siellä maihin.

54. Heidän noustessaan veneestä ihmiset tunsivat heti Jeesuksen.

55. He kiersivät juosten koko seudun ja alkoivat kantaa vuoteilla sairaita sinne, missä kuului hänen olevan.

56. Minne tahansa hän menikin, kyliin, kaupunkeihin tai maaseudulle, he asettivat sairaat toreille ja pyysivät häneltä, että nämä saisivat koskettaa edes hänen viittansa tupsua. Ja kaikki, jotka koskettivat häntä, paranivat.

4. Moos. 15:37–41; Matt. 9:20

7. LUKU

Jumalan käsky ja perinnäissääntö

(Matt. 15:1–9)

1. Fariseuksia ja muutamia Jerusalemita tulleet kirjanoppineita kokoon-tui Jeesuksen luo.

2. He näkivät, että jotkut hänen opetuslapsistaan söivät leipää epäpuhtain, toisin sanoen pesemättömin, käsin.

Luuk. 11:38

3. Fariseukset kuten muutkaan juutalaiset eivät näet syö, ennen kuin ovat tarkoin pesseet kätensä noudattaen vanhinten perinnäissääntöä.

4. Torilta tultuaan he eivät syö, elleivät ensin puhdistaudu. Paljon muitakin sääntöjä he ovat ottaneet noudattaakseen, kuten maljojen, kiviastioiden ja kupariastioiden pesemisiä.

5. Niinpä fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät Jeesukselta: "Miksi sinun opetuslapsesi eivät vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan vaan ateri-oivat epäpuhtain käsin?"

6. Hän vastasi heille: "Oikein on Jeesaja ennustanut teistä, te tekopyhät! Onhan kirjoitettu: 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on kaukana minusta.

Jes. 29:13

7. Turhaan he palvelevat minua opettaen oppejaan, ihmisten käskyjä.' Kol. 2:8,20–22; Tit. 1:14

8. Te hylkääte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöä."

9. Vielä hän sanoi: "Hyvinpä te kumoatte Jumalan käskyn noudattaak-senne omaa perinnäissääntöänne.

10. Mooses on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi' ja 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, häntä rangaistakoon kuole-malla.' 2. Moos. 20:12,21:17; Sananl. 20:20; Ef. 6:2,3

11. Mutta te opetatte, että jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, mitä sinun piti saada minulta, on korban', uhrilahja,

12. niin te ette salli hänen tehdä enää mitään isänsä tai äitinsä hyväksi.

13. Näin te teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne, jota te opetatte. Ja paljon muitakin samana-laista te teette." 5. Moos. 4:2

Mikä saastuttaa ihmisen?

(Matt. 15:10–20)

14. Jeesus kutsui taas kansan luokseen ja sanoi: "Kuulkaa minua kaikki ja ymmärtäkää.

15. Ei ihmistä voi saastuttaa mikään, mikä tulee häneen ulkoapäin. Se ihmisen saastuttaa, mikä tulee hänen sisältään ulos. Ap. t. 10:14,15; Room. 14:14,20; 1. Tim. 4:4

16. [Jolla on korvat kuulla, se kuul-koon.]"

³⁴ 6:50. Minä Olen on Jumalan nimi. Ks. 2. Moos. 3:14.

17. Kun Jeesus tuli kansan luota kotiin, hänen opetuslapsensa alkoivat kysellä häneltä tuosta vertauksesta.

18. Hän sanoi heille: "Näinkö ymmärtämättömiä tekin olette? Ettekö käsitä, ettei mikään, mikä tulee ihmiseen ulkopäin, voi häntä saastuttaa?"

19. Eihän se mene hänen sydämeensä vaan vatsaan, ja se ulostetaan." Näin hän julisti kaikki ruuat puhtaisiksi.

20. Ja hän jatkoi: "Ihmisen saastuttaa se, mikä tulee hänestä ulos. Jaak. 3:6

21. Sisältä, ihmisen sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, 1. Moos. 6:5,8:21; Jer. 17:9

22. aviorikokset, ahnehtimiset, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuopuus, jumalanpilkkua, ylpeys ja mielettömyys.

23. Kaikki tämä paha lähtee sisältä ja saastuttaa ihmisen."

Foinikialaisen naisen usko

(Matt. 15:21–28)

24. Sitten Jeesus lähti sieltä Tyroksen alueelle ja meni erääseen taloon. Hän ei halunnut kenenkään tietävän siitä, mutta hän ei voinut pysyä salassa.

25. Muuan nainen, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, sai kuulla Jeesuksesta. Hän tuli heti ja heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen.

26. Nainen oli kreikkalainen, syntään Syyrian foinikialainen. Hän pyysi Jeesusta ajamaan riivaajan ulos hänen tyttärestään,

27. mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna ensin lasten tulla ravituiksi, sillä ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää koiranpenikoille."

28. Nainen vastasi: "Niin, Herra, mutta syöväthän penikatkin pöydän alla lapsilta pudonneita muruja."

29. Silloin Jeesus sanoi naiselle: "Tämän sanasi tähden, mene, riivaaja on lähtenyt tyttärestäsi."

30. Tultuaan kotiinsa nainen näki lapsen makaavan vuoteella. Riivaaja oli lähtenyt hänestä.

Jeesus parantaa kuuron miehen

31. Jeesus lähti jälleen Tyroksen alueelta. Hän kulki Siidonin kautta ja tuli Galileanjärvelle Dekapoliin alueelle.

Matt. 15:29–31

32. Hänen luokseen tuotiin kuuro, joka oli melkein mykkä, ja Jeesusta pyydettiin panemaan kätensä hänen päälleen.

33. Jeesus otti hänet erilleen väkijoukosta, pani sormensa hänen korviinsa, sylkäisi ja kosketti hänen kiel-tään. Mark. 8:23; Joh. 9:6

34. Sitten hän katsoi ylös taivaaseen, huokasi ja sanoi miehelle: "Ef-fata", mikä merkitsee: aukene.

35. Heti hänen korvansa aukenivat ja hänen kielensä side irtosi, ja hän puhui selvästi.

36. Jeesus kielsi ihmisiä kertomasta tästä kenellekään. Mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he siitä puhuivat. Mark. 1:43–45

37. Kaikki olivat aivan ihmeissään ja sanoivat: "Hyvin hän on kaiken tehnyt. Kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan." Jes. 35:5,6; Matt. 11:5

8. LUKU

Jeesus ruokkii neljätuhatta miestä

(Matt. 15:32–39)

1. Niinä päivinä oli jälleen koolla paljon ihmisiä. Kun heillä ei ollut mitään syötävää, Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi heille:

2. "Minun käy sääliksi kansaa. Nämä ihmiset ovat olleet luonani jo kolme päivää, eikä heillä ole mitään syötävää. Matt. 20:34; Mark. 6:34

3. Jos minä päästän heidät nälissään kotiin, he nääntyvät matkalla, ovathan jotkut heistä tulleet kaukaa."

4. Opetuslapset vastasivat hänelle: "Mistä kukaan täällä erämaassa voi saada riittävästi leipää näiden ravinnoksi?" Ps. 78:19

5. Hän kysyi heiltä: "Montako leipää teillä on?" He vastasivat: "Seitsemän."

6. Jeesus käski kansan asettua maahan. Sitten hän otti ne seitsemän leipää, lausui kiitoksen, mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen kansalle jättäviksi. Ja he jakoivat ne kansalle.

Mark. 6:4

7. Heillä oli myös muutama pikkukala, ja hän siunasi ne ja käski tarjota nekin.

8. Niin kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin seitsemän korillista. 2. Kun. 4:42–44

9. Heitä oli noin neljätuhatta. Jeesus päästi heidät luotaan

10. ja astui heti opetuslapsineen veneeseen ja meni Dalmanutan alueelle.

Jeesukselta vaaditaan merkkiä

(Matt. 16:1–4)

11. Fariseukset tulivat väittelemään Jeesuksen kanssa. Kiusaten häntä he vaativat häneltä merkkiä taivaasta. Matt. 12:38,39; Luuk. 11:16; Joh. 6:30

12. Jeesus huokasi hengessään ja sanoi: "Miksi tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti minä sanon teille: tälle sukupolvelle ei merkkiä anneta."

Luuk. 11:29

13. Ja hän jätti heidät, astui jälleen veneeseen ja lähti järven toiselle puolelle.

Fariseusten ja saddukeusten hapatus

(Matt. 16:5–12)

14. Opetuslapset olivat unohtaneet ottaa mukaansa leipää, eikä heillä ollut veneessä enempää kuin yksi leipä.

15. Jeesus käski heitä sanoen: "Olkaa varuillanne ja karttakaa niin fariseusten kuin Herodeksenkin hapattusta."

Luuk. 12:1

16. Mutta he puhelivat keskenään siitä, ettei heillä ollut leipää.

17. Jeesus huomasi sen ja sanoi heille: "Miksi puhutte siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vielääkään käsitä ettekä ymmärrä? Onko teidän sydämenne kovettunut?"

Mark. 6:52

18. Onhan teillä silmät, ettekö näe? Teillä on korvat, ettekö kuule? Vai ettekö muista?

Jer. 5:21; Hes. 12:2

19. Kun mursin ne viisi leipää viidelle leijuhannelle, kuinka monta korillista palasia te keräsitte?" He vastasivat hänelle: "Kaksitoista."

Matt. 14:20,21; Luuk. 9:13–17; Joh. 6:13

20. "Entä, kun mursin ne seitsemän leipää neljälle leijuhannelle, kuinka monta korillista palasia te keräsitte?" "Seitsemän", he vastasivat.

Matt. 15:34,37

21. Hän sanoi heille: "Ettekö vielääkään käsitä?"

Jeesus parantaa sokean Beetsaidassa

22. He tulivat Beetsaidaan. Siellä Jeesuksen luo tuotiin sokea mies ja häntä pyydettiin koskettamaan tätä.

23. Hän tarttui sokeaa kädestä ja talutti hänet kylän ulkopuolelle. Sitten hän sylkäisi miehen silmiin, pani käteensä hänen päälleen ja kysyi: "Näetkö mitään?"

24. Mies katsoi ylös ja sanoi: "Näen ihmisiä, näen ikään kuin käveleviä puita."

25. Sitten Jeesus pani uudestaan käteensä hänen silmilleen, ja nyt mies näki tarkasti. Hän oli parantunut ja näki kaiken aivan selvästi.

26. Ja Jeesus lähetti hänet kotiin sanoen: "Älä edes poikkea kylään."

MATKA JERUSALEMIIN

Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi

(Matt. 16:13–20; Luuk. 9:18–21)

27. Sitten Jeesus ja hänen opetuslapsensa lähtivät Filippoksen Kesarean kyliin. Matkalla hän kysyi heiltä: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?"

28. He vastasivat hänelle: "Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas jonkun profeetoista."

Matt. 14:2; Mark. 6:15

29. "Entä te?" Jeesus kysyi heiltä. "Kenen te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi: "Sinä olet Kristus."

Mark. 14:61,62; Luuk. 9:20; Joh. 11:27

30. Jeesus varoitti heitä puhumasta hänestä kenellekään. Matt. 9:30,12:16; Mark. 9:9

Jeesus puhuu kuolemastaan

(Matt. 16:21–23; Luuk. 9:22)

31. Jeesus alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljon. Vanhimmat, kirjanoppineet ja ylipapit hylkäävät hänet. Hänet tapetaan, mutta kolmen päivän kuluttua hän nousee ylös. Matt. 17:22,23; Luuk. 18:31–33

32. Tämän hän puhui avoimesti. Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelevaan häntä.

33. Mutta Jeesus kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria: ”Väisty tieltäni, Saatana! Sinä et ajattele asiaa Jumalan kannalta vaan ihmisten.”

Jes. 55:8,9; Gal. 1:11

Jeesuksen seuraamisesta

(Matt. 16:24–28; Luuk. 9:23–27)

34. Sitten Jeesus kutsui luokseen väkijoukon ja opetuslapsensa ja sanoi heille: ”Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, otakoon ristinsä ja seuratkoon minua.”

Matt. 10:38,39; Luuk. 14:27

35. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, pelastaa sen.

Luuk. 17:33; Joh. 12:25

36. Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman mutta saisi sielulleen vahingon?

37. Sillä mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi?

Ps. 49:9

38. Joka häpeää minua ja minun sanojani tässä syntisessä ja avion rikkovassa sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkeliin kanssa.”

Matt. 10:33,25:31; 2. Tim. 2:12

9. LUKU

1. Jeesus sanoi vielä: ”Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät, että Jumalan valtakunta on tullut voimassaan.”

Jeesuksen kirkastuminen

(Matt. 17:1–13; Luuk. 9:28–36)

2. Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen. Hän vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen, erilleen muista. Siellä hänen ulkomuotonsa muuttui heidän nähtensä

3. ja hänen vaatteensa tulivat hohdavoiksi, niin valkoisiksi, ettei kukaan vaateenvalkaisija maan päällä voi sellaiseksi valkaista. Ps. 104:2; Ilm. 1:14

4. Heille ilmestyi Elia yhdessä Mooseksen kanssa, ja nämä keskustelivat Jeesuksen kanssa.

5. Pietari rupesi puhumaan Jeesukselle: ”Opettaja, meidän on hyvä olla täällä. Tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi, Moosekselle yksi ja Elialle yksi.”

6. Hän ei näet tiennyt mitä sanoa, sillä he olivat peloissaan.

7. Samassa tuli pilvi, joka peitti heidät, ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!”

5. Moos. 18:15; Ps. 2:7; Matt. 3:17; Luuk. 3:22

8. Ja yhtäkkiä, kun he katsoivat ympärilleen, he eivät nähneet enää ketään muuta kanssaan kuin Jeesuksen yksin.

9. Kun he olivat tulossa vuorelta alas, hän kielsi opetuslapsia kertomasta näkemäänsä kenellekään ennen kuin Ihmisen Poika olisi noussut kuolleista.

10. He pitivät mielessään nämä sanat ja pohtivat keskenään, mitä kuolleista nouseminen tarkoitti.

Kysymys Eliasta

11. Opetuslapset kysyivät Jeesukselta: ”Miksi kirjanoppineet sanovat, että Elian pitää tulla ensin?”

Mal. 3:23

12. Hän vastasi heille: ”Elia todellakin tulee ensin ja asettaa kaiken kohdalleen. Mutta miksi sitten on kirjoitettu Ihmisen Pojasta, että hän joutuu paljon kärsimään ja häntä halveksitaan?”

Ps. 22:7,8; Jes. 53:3,4; Luuk. 1:17

13. Mutta minä sanon teille: Elia on jo tullut, ja ihmiset tekivät hänelle mitä tahtoivat, niin kuin hänestä on kirjoitettu.”

1. Kun. 19:2,10; Matt. 11:14

Riivattu poika

(Matt. 17:14–20; Luuk. 9:37–43a)

14. Kun he tulivat muiden opetuslasten luo, he näkivät paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssa.

15. Heti nähdessään Jeesuksen väkijoukko hämmästyí. Ihmiset riensivät hänen luokseen ja tervehtivät häntä.

16. Jeesus kysyi heiltä: ”Mistä te kiislette heidän kanssaan?”

17. Silloin joku kansanjoukosta vastasi hänelle: ”Opettaja, minä toin poikani sinun luoksesi. Hänessä on mykkä henki.

18. Missä tahansa se käykin hänen kimppuunsa, se riuhtoo häntä, ja hänen suustaan tulee vaahtoa. Hän kirstelee hampaitaan ja jäykistyy. Minä pyysin opetuslapsiasi ajamaan hengen ulos, mutta he eivät kyenneet.”

19. Jeesus vastasi heille: ”Voi tätä epäuskoista sukupolvea! Kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne? Kuinka kauan minun pitää kärsiä teitä? Tuokaa hänet minun luokseni.”

5. Moos. 32:20; Ps. 78:8

20. He toivat pojan Jeesuksen luo. Nähdessään Jeesuksen henki kouristi heti poikaa. Tämä kaatui, kieriskeli maassa, ja hänen suustaan tuli vaahtoa.

21. Jeesus kysyi isältä: ”Kuinka kauan tätä on hänellä ollut?” ”Lapsesta asti”, hän vastasi.

22. ”Henki on monesti heittänyt hänet milloin tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä voit jotakin, niin auta ja armahda meitä!”

23. Jeesus sanoi hänelle: ”Jos voit! Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.”

Mark. 11:23; Luuk. 17:6; Fil. 4:13

24. Heti lapsen isä huusi: ”Minä uskon! Auta minua voittamaan epäuskoani!”

25. Kun Jeesus näki, että väkeä koontui, hän nuhteli saastaista henkeä sanoen: ”Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä äläkä enää mene häneen!”

26. Silloin henki huusi, ja kouristaen poikaa rajusti se lähti hänestä ulos. Poika meni aivan elottoman näköiseksi, ja monet sanoivatkin, että hän kuoli.

27. Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös, ja hän nousi.

28. Kun Jeesus oli mennyt sisälle, opetuslapset kysyivät häneltä heidän ollessaan keskenään: ”Miksi me emme pystyneet ajamaan henkeä ulos?”

29. Hän vastasi heille: ”Tätä lajia ei saa lähtemään muulla kuin rukouksella³⁶.”

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

(Matt. 17:22,23; Luuk. 9:43b–45)

30. He lähtivät sieltä ja kulkivat Galilean halki. Jeesus ei tahtonut kenenkään tietävän sitä,

31. sillä hän opetti opetuslapsiaan. Hän sanoi heille: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet. Kun hänet on tapettu, hän nousee kolmantena päivänä ylös kuolleista.”

Matt. 16:21; Mark. 10:32–34; Luuk. 18:31–33

32. Mutta he eivät ymmärtäneet tätä puhetta ja pelkäsivät kysyä häneltä.

Kuka on suurin?

(Matt. 18:1–5; Luuk. 9:46–48)

33. He saapuivat Kapernaumiin. Kotiin tultuaan Jeesus kysyi opetuslapsiltaan: ”Mistä te keskustelitte matkalla?”

34. He olivat vaiti, sillä he olivat matkalla väitelleet keskenään siitä, kuka oli suurin.

35. Hän istuutui, kutsui luokseen ne kaksitoista ja sanoi heille: ”Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, hänen tulee olla kaikkein viimeisin ja kaikkien palvelija.”

Matt. 20:26,27; Mark. 10:43,44; Luuk. 22:26

36. Sitten hän otti lapsen ja asetti hänet heidän keskelleen. Nostettuaan hänet syliinsä hän sanoi heille:

37. ”Joka ottaa luokseen yhdenkin tällaisen lapsen minun nimessäni, se ottaa luokseen minut. Ja joka ottaa luokseen minut, ei ota luokseen minua vaan hänet, joka on minut lähettänyt.”

Riivaajia ulos ajava mies

(Luuk. 9:49,50)

38. Johannes sanoi Jeesukselle: ”Opettaja, me näimme erään miehen ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei seuraa meitä.”

39. Mutta Jeesus sanoi: ”Älkää estäkö häntä. Ei kukaan, joka tekee voima-
teon minun nimessäni, voi heti sen jälkeen puhua minusta pahaa. 1. Kor. 12:3

40. Joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme.

41. Joka antaa teille maljallisen vettä juotavaksi siinä nimessä, että te olette Kristuksen omia – totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.”

Matt. 10:42,25:35

Varoitus viettelyksistä

(Matt. 18:6–9; Luuk. 17:1,2)

42. ”Kuka ikinä viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen. 5. Moos. 13:6–10; Luuk. 17:1

43. Jos kätesi viettelee sinua, hakea se poikki. Sinulle on parempi, että käsipuolena menet sisälle elämään, kuin että molemmat kädet tallella joudut helvettiin, sammumattomaan tuleen,

Matt. 5:30; Kol. 3:5

44. [missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu].

45. Jos jalkasi viettelee sinua, hakea se poikki. Sinulle on parempi, että jalkapuolena menet sisälle elämään, kuin että sinut molemmat jalat tallella heitetään helvettiin, sammumattomaan tuleen,

46. [missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu].

47. Jos silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Sinulle on parempi, että silmäpuolena menet sisälle Jumalan valtakuntaan, kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvettiin,

Jes. 66:24; Matt. 5:29

48. missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.

Jes. 30:33,66:4;

Ilm. 20:10,15

49. Jokainen ihminen suolataan tullella³⁷.

3. Moos. 2:13; Hes. 43:24

50. Suola on hyvä. Mutta jos suola käy suolattomaksi, millä te sen maustatte? Olkoon teissä suola itsessänne, ja eläkää rauhassa keskenänne.”

Matt. 5:13; Luuk. 14:34,35;

Room. 12:18; Kol. 4:6

10. LUKU

Kysymys avioerosta

(Matt. 19:1–12)

1. Jeesus lähti sieltä ja tuli Juudean alueelle Jordanin toista puolta. Hänen luokseen kokoontui jälleen paljon ihmisiä, ja tapansa mukaan hän taas opetti heitä.

2. Hänen luokseen tuli fariseuksia, jotka koetellakseen häntä kysyivät, onko miehen lupa hylätä vaimonsa.

3. Hän vastasi: ”Mitä Mooses on teille säätänyt?”

4. He sanoivat: ”Mooses antoi luvan kirjoittaa erokirjan ja hylätä vaimon.”

5. Moos. 24:1; Matt. 5:31

5. Niin Jeesus sanoi heille: ”Teidän kovasydämisyytenne tähden hän kirjoitti teille tämän säädöksen.

6. Mutta jo luomakunnan alussa Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi.

1. Moos. 1:27,5:2

7. Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liityköön vaimoonsa,

1. Moos. 2:24; Ps. 45:11; Ef. 5:31

8. ja niistä kahdesta tulee yksi liha. Niin heitä ei enää ole kaksi, vaan he ovat yksi liha.

37 9:49. Bys. lisäksi: ”ja jokainen uhuri suolataan suolalla”.

9. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.”

1. Kor. 7:10,11

10. Majapaikassa opetuslapset kysyivät uudelleen häneltä tätä samaa asiaa.

11. Hän sanoi heille: ”Joka hylkää vaimonsa ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen vaimoaan kohtaan.

Matt. 5:32; Luuk. 16:18

12. Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, hänkin tekee aviorikoksen.”

Jeesus siunaa lapsia

(Matt. 19:13–15; Luuk. 18:15–17)

13. Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskettaisi heitä, mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

14. Kun Jeesus näki sen, hän närkästyi ja sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni älkääkä estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

Matt. 18:3

15. Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.”

16. Hän otti lapset syliinsä, pani käntensä heidän päälleen ja siunasi heitä.

Mark. 9:36

Rikas nuorukainen

(Matt. 19:16–30; Luuk. 18:18–30)

17. Jeesuksen lähtiessä jatkamaan matkaa muuan mies juoksi hänen luokseen, polvistui hänen eteensä ja kysyi: ”Hyvä opettaja, mitä minun on tehtävä, että perisin iankaikkisen elämän?”

18. Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.

19. Käskyt sinä tiedät: älä tapa³⁸, älä tee huorin, älä varasta, älä anna väärää todistusta, älä riistä, kunnioita isääsi ja äitiäsi.”

2. Moos. 20:12–16;
Mal. 3:5; Room. 13:9

20. Mies sanoi hänelle: ”Opettaja, kaikkea tätä olen noudattanut nuorudestani asti.”

Fil. 3:6

21. Niin Jeesus katsoi häneen, rakasti häntä ja sanoi: ”Yksi sinulta puuttuu. Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seura minua.”

Matt. 6:19,20,13:44–46;
Luuk. 12:33

22. Mutta mies synkistyi siitä puheesta ja lähti pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

1. Tim. 6:17–19

23. Silloin Jeesus katsahti ympärilleen ja sanoi opetuslapsilleen: ”Kuinka vaikeaa onkaan niiden, joilla on paljon omaisuutta, päästä Jumalan valtakuntaan!”

24. Opetuslapset hämmästelivät hänen sanojaan, mutta Jeesus rupesi taas puhumaan ja sanoi heille: ”Lapset, kuinka vaikeaa onkaan päästä Jumalan valtakuntaan!

1. Tim. 6:8–10

25. Helpompi on kamelin mennä neulasilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”

26. He hämmästyivät vielä enemmän ja sanoivat toisilleen: ”Kuka sitten voi pelastua?”

27. Jeesus katsahti heihin ja sanoi: ”Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle, sillä Jumalalle on kaikki mahdollista.”

Job 42:2; Jer. 32:17; Sak. 8:6;
Luuk. 1:37

Opetuslasten tuleva palkka

28. Silloin Pietari sanoi Jeesukselle: ”Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua.”

Matt. 4:20; Luuk. 5:11

29. Jeesus sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähden on luopunut talostaan, veljistään tai sisaris-
taan, äidistään, isästään tai lapsistaan tai pelloistaan

30. mutta ei saisi satakertaisesti taloja, veljiä ja sisaria, äitejä ja lapsia ja peltoja nyt, tässä ajassa vainojen keskellä, ja tulevassa ajassa iankaikkista elämää.

31. Mutta monet ensimmäisistä tulevat viimeisiksi ja monet viimeisistä ensimmäisiksi.”

Luuk. 13:30

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan

(Matt. 20:17–19; Luuk. 18:31–34)

32. He olivat matkalla ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän edellään. Opetuslapset olivat hämmentyneitä, ja ne, jotka tulivat heidän perässään, olivat peloissaan. Silloin hän otti jälleen erilleen kaksitoista opetuslastaan ja alkoi puhua heille siitä, mitä hänelle oli tapahtuva:

33. ”Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan yli-pappien ja kirjanoppineiden käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan ja luovuttavat hänet pakanoille.

Matt. 16:21; Mark. 8:31; Luuk. 9:22

34. Näinä pilkkaavat häntä ja sylkevät hänen päälleen, ruoskivat häntä ja tappavat hänet, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös kuolleista.”

Jaakobin ja Johanneksen pyyntö

(Matt. 20:20–28)

35. Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat hänelle: ”Opettaja, me tahdomme, että teet meille sen, mitä sinulta pyydämme.”

36. Hän kysyi heiltä: ”Mitä tahdotte minun tekevän teille?”

37. He vastasivat: ”Anna meidän istua vierelläsi, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolella, sinun kirkkautessasi.”

38. Mutta Jeesus sanoi heille: ”Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, ja tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?” Matt. 26:39,42; Luuk. 12:50; Joh. 18:11

39. He vastasivat hänelle: ”Voimme.” Niin Jeesus sanoi: ”Sen maljan, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, teidätkin kastetaan. Room. 6:3,8;17; Fil. 3:10

40. Mutta istuminen minun oikealla tai vasemmalla puolellani ei ole minun annettavissani. Se annetaan niille, joille se on valmistettu.”

41. Sen kuultuaan muut kymmenen opetuslasta närkästyivät Jaakobiin ja Johannekseen.

42. Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: ”Te tiedätte, että ne, joiden katsotaan olevan kansojen ruhtinaita, herroina hallitsevat kansoja, ja mahtavat pitävät niitä vallassaan.

Luuk. 22:25–27

43. Näin ei saa olla teidän keskuudessaanne. Joka teidän joukossanne tahtoo tulla suureksi, se olkoon teidän palvelijanne, Matt. 23:11

44. ja joka teidän joukossanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon kaikkien orja. Fil. 2:7

45. Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.” Kol. 1:14; 1. Tim. 2:6; Tit. 2:14

Jeesus parantaa sokean Bartimaoksen

(Matt. 20:29–34; Luuk. 18:35–43)

46. Sitten he tulivat Jerikoon. Kun Jeesus lähti sieltä opetuslastensa ja suuren väkijoukon kanssa, tien vieressä istui sokea kerjäläinen, Bartimaios, Timaioksen poika.

47. Kun hän kuuli, että tulija oli Jeesus Nasaretilainen, hän alkoi huutaa: ”Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!” Matt. 15:22; Luuk. 17:13

48. Monet nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan, mutta hän huusi vielä kovemmin: ”Daavidin Poika, armahda minua!”

49. Silloin Jeesus pysähtyi ja sanoi: ”Kutsukaa hänet.” He sanoivat sokealle: ”Ole turvallisella mielellä. Nouse, hän kutsuu sinua.”

50. Mies heitti viittansa yltään, hyppähti pystyyn ja tuli Jeesuksen luo.

51. Jeesus kysyi häneltä: ”Mitä tahdot minun tekevän sinulle?” Sokea vastasi: ”Rabbuuni³⁹, että saisin näköni jälleen.” Joh. 20:16

³⁹ 10:51. Hepr. sana *rabbuuni* merkitsee ’opettaja’.

52. Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene, uskosi on parantanut⁴⁰ sinut." Hän sai heti näkönsä ja seurasi Jeesusta tiellä. Matt. 9:22; Luuk. 7:50,8:48,17:19

JEEUSUKSEN TOIMINTA JERUSALEMISSA

11. LUKU

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

(Matt. 21:1–11; Luuk. 19:28–40;
Joh. 12:12–19)

1. Kun he lähestyivät Jerusalemia ja tulivat Beetfageen ja Betaniaan Öljymäelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslastaan

2. ja sanoi heille: "Menkää edessänne olevaan kylään. Heti kun tulette sinne, te löydätte kiinni sidotun varsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ole vielä istunut. Päästäkää se irti ja tuokaa tänne."

3. Jos joku kysyy teiltä, miksi te niin teette, vastatkaa, että Herra tarvitsee sitä mutta lähettää sen pian takaisin."

4. He menivät ja löysivät varsan, joka oli kujalla sidottuna oven eteen, ja alkoivat päästää sitä irti.

5. Jotkut paikalla olevista sanoivat heille: "Mitä te teette, miksi päästätte varsan?"

6. Opetuslapset vastasivat niin kuin Jeesus oli käskenyt, ja heidän annettiin mennä.

7. He toivat varsan Jeesukselle ja heittivät vaatteitaan sen päälle, ja hän istuutui sen selkään. Sak. 9:9

8. Monet levittivät tielle vaatteitaan, toiset taas lehviä, joita he katkoivat kedolta.

9. Ja ne, jotka kulkivat hänen edellään ja jäljessään, huusivat: "Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Ps. 118:25,26; Jer. 31:7; Luuk. 13:35

10. Siunattu olkoon isämme Daavidin valtakunta, joka tulee! Hoosianna korkeuksissa!"

11. Niin Jeesus saapui Jerusalemiin ja meni temppeliin. Katseltuaan

kaikkea hän lähti niiden kahdentoista kanssa Betaniaan, koska oli jo myöhä.

Jeesus kiroaa viikunapuun

(Matt. 21:18,19)

12. Kun he seuraavana päivänä lähtivät Betaniasta, Jeesuksen tuli nälkä.

13. Hän näki kaukaa viikunapuun, jossa oli lehtiä, ja meni katsomaan, löytäisikö hän siitä ehkä jotakin. Mutta tultuaan puun luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä, sillä ei ollut viikunoiden aika. Miika 7:1; Luuk. 13:6

14. Niin hän sanoi sille: "Älköön kuukaan enää ikinä syökö sinusta hedelmää." Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen. Luuk. 3:9; Joh. 15:5,6

Tempppelin puhdistaminen

(Matt. 21:12–17; Luuk. 19:45–48;
Joh. 2:13–22)

15. He tulivat Jerusalemiin. Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa myyjiä ja ostajia sieltä ulos. Hän kaatoi kumoon rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet Sananl. 23:17; Joh. 2:14

16. eikä sallinut kenenkään kantaa tavaraa tempelialueen kautta.

17. Hän myös opetti heitä sanoen: "Eikö ole kirjoitettu: 'Minun huoneeni on oleva kaikkien kansojen rukoushuone'? Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan." Jes. 56:7; Jer. 7:11

18. Ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat sen ja miettivät, miten saisivat Jeesuksen surmatuksi. He näet pelkäsivät häntä, koska koko kansa oli hämmästyksissään hänen opetuksestaan. Matt. 7:28; Mark. 1:22

19. Illan tultua Jeesus lähti opetuslapsineen kaupungin ulkopuolelle.

Viikunapuusta saatu opetus

(Matt. 21:20–22)

20. Kun he varhain aamulla kulkivat viikunapuun ohi, he näkivät sen kuivettuneen juuriaan myöten.

21. Silloin Pietari muisti Jeesuksen sanat ja sanoi hänelle: "Rabbi, katso! Viikunapuu, jonka sinä kiroisit, on kuivettunut."

22. Jeesus vastasi: ”Pitäkää usko Jumalaan.

23. Totisesti minä sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: ’Nouse ja heittäydy mereen’, eikä epäilisi sydämessään vaan uskoisi sen tapahtuvan, mitä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi. Matt. 17:20; Luuk. 17:6; Hepr. 11:1; Jaak. 1:6

24. Sen tähden minä sanon teille: kaiken, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa, että olette sen jo saaneet, niin se tulee teille. Luuk. 11:9; Joh. 16:23,24; 1. Joh. 3:22

25. Kun seisotte rukoilemassa, antakaa anteeksi, jos teillä on jotakin jotakuta vastaan, niin että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne. Matt. 6:14,15; Ef. 4:32

26. [Mutta jos te ette anna anteeksi, ei myöskään teidän Isänne, joka on taivaissa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne.]”

Kysymys Jeesuksen vallasta

(Matt. 21:23–27; Luuk. 20:1–8)

27. He tulivat taas Jerusalemiin. Jeesuksen kävellessä temppelissä tulivat ylipapit, kirjanoppineet ja vanhimmat hänen luokseen

28. ja kysyivät: ”Millä vallalla sinä tätä kaikkea teet? Ja kuka on antanut sinulle valtuudet tehdä tätä?” Ap. t. 4:7

29. Mutta Jeesus sanoi heille: ”Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Vastatkaa minulle, niin minä sanon teille, millä vallalla minä tätä teen.

30. Oliko Johanneksen kaste peräisin taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa minulle.”

31. Niin he pohtivat keskenään: ”Jos sanomme: ’Taivaasta’, hän sanoo: ’Miksi ette sitten uskoneet häntä?’

32. Vai sanoisimmeko: ’Ihmisistä’?” Mutta he pelkäsivät kansaa, sillä kaikkien mielestä Johannes todellakin oli profeetta. Matt. 14:5

33. Niin he vastasivat Jeesukselle: ”Emme tiedä.” Silloin Jeesus sanoi heille: ”Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.”

12. LUKU

Vertaus viinitarhan vuokraajista

(Matt. 21:33–46; Luuk. 20:9–19)

1. Jeesus alkoi puhua heille vertaukseen: ”Mies istutti viinitarhan ja ympäröi sen aidalla, koversi kallioon viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille. Ps. 80:9,10; Jes. 5:1,2; Jer. 2:21

2. Aikanaan hän lähetti palvelijan viljelijöiden luo perimään heiltä viinitarhan hedelmiä.

3. Mutta he ottivat palvelijan kiinni, pieksivät hänet ja lähettivät tyhjin käsin pois.

4. Isäntä lähetti heidän luokseen toisen palvelijan. Tätä he löivät päähän ja häpäisivät.

5. Hän lähetti taas yhden, ja hänet he tappoivat. Vielä hän lähetti paljon muita; toiset heistä piestiin, toiset tapettiin.

6. Jäljellä oli vielä yksi, hänen rakas poikansa. Tämän hän lähetti viimeiseksi heidän luokseen sanoen: ’Minun poikaani he kavahtavat.’

7. Mutta viljelijät puhuivat keskenään: ”Tämä on perillinen. Tulkaa, tapetaan hänet, niin perintö on meidän.” Matt. 26:3,4

8. He ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät ulos viinitarhasta.

9. Mitä viinitarhan omistaja nyt tekee? Hän tulee ja tuhoaa viljelijät ja antaa viinitarhan muille. Ap. t. 13:46,18:6

10. Ettekö ole lukeneet tätä raamatunkohtaa: ’Siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi’⁴¹. Ps. 118:22,23; Jes. 28:16; Ap. t. 4:11

11. Herralta tämä on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme?”

12. Silloin he olisivat halunneet ottaa Jeesuksen kiinni, sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heistä. Mutta koska he pelkäsivät kansaa, he jättivät hänet ja lähtivät pois.

41 12:10. Huippukivi on holvikaaren ylin kivi, joka yhdistää holvikaaren ja pitää sen koossa.

Kysymys veron maksamisesta keisarille

(Matt. 22:15–22; Luuk. 20:20–26)

13. Sitten he lähettivät Jeesuksen luo muutamia fariseuksia ja herodilaisia saadakseen hänet sanoistaan kiinni.

14. Nämä tulivat ja sanoivat hänelle: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totuudellinen etkä välitä siitä, mitä ihmiset sanovat. Sinä et katso henkilöön vaan opetat Jumalan tietä totuuden mukaisesti. Onko oikein maksaa keisarille veroa vai ei? Onko meidän maksettava vai ei?" Joh. 3:2

15. Hän tiesi heidän teeskentelynsä ja sanoi: "Miksi kiusaatte minua? Tuokaa minulle denaari nähtäväksi."

16. He toivat, ja hän kysyi: "Kenen kuva ja nimi tässä on?" He vastasivat: "Keisarin."

17. Jeesus sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on." Ja he ihmettelivät häntä suuresti. Room. 13:7

Kysymys ylösnousemuksesta

(Matt. 22:23–33; Luuk. 20:27–40)

18. Jeesuksen luo tuli saddukeuksia, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole. He esittivät hänelle kysymyksen: Ap. t. 23:8

19. "Opettaja, Mooses on säätänyt meille: 'Jos mieheltä kuolee veli, joka jättää jälkeensä vaimon mutta ei lasta, niin mies ottakoon hänen vaimonsa ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.' 5. Moos. 25:5,6

20. Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon mutta kuoli jättämättä jälkeläistä.

21. Silloin toinen otti hänet, mutta hänkin kuoli jättämättä jälkeläistä. Samoin myös kolmas.

22. Kaikki seitsemän ottivat hänet vaimokseen, eikä yksikään heistä jättänyt jälkeläistä. Viimeisenä kaikista kuoli myös vaimo.

23. Kuka heistä siis saa hänet vaimokseen, kun he nousevat ylösnou-

semuksessa? Onhan hän ollut kaikkien seitsemän vaimona."

24. Jeesus sanoi heille: "Ettekö te siitä syystä eksy, kun ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?"

25. Kun ihmiset nousevat kuolleista, he eivät ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi vaan ovat kuin enkelit taivaissa.

26. Mutta mitä tulee kuolleiden ylösnousemiseen, ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta kertomusta orjantappurapensaasta, kuinka Jumala puhui Moosekselle sanoen: 'Minä olen Abrahamin Jumala, lisäkin Jumala ja Jaakobin Jumala'?"

2. Moos. 3:6,16; Ap. t. 7:32; 1. Kor. 15:42,43
27. Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien. Te olette suuresti eksyksissä."

Kysymys tärkeimmästä käskystä

(Matt. 22:34–40; Luuk. 10:25–28)

28. Muuan kirjanoppinut oli kuullut heidän väittelynsä ja havainnut Jeesuksen vastanneen hyvin. Hän tuli nyt Jeesuksen luo ja kysyi häneltä: "Mikä on tärkein kaikista käskyistä?"

29. Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel, Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi.' 5. Moos. 6:4,5

30. Rakasta Herraa, sinun Jumalaa-si, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikella ymmärrykselläsi ja kaikella voimallasi.' 5. Moos. 10:12,13

31. Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' Ei ole näitä suurempaa käskyä."

3. Moos. 19:18; Luuk. 10:27; Jaak. 2:8

32. Kirjanoppinut sanoi hänelle: "Oikein, opettaja, sinä sanoit totuuden, että Jumala on yksi ja ettei ole ketään muuta kuin hän. 5. Moos. 4:35,39; Jes. 45:5,6

33. Ja se, että rakastaa häntä kaikesta sydäimestään ja kaikella ymmärryksellään ja kaikella voimallaan ja rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja teurasuhrit."

Hoos. 6:6; Room. 13:9; Gal. 5:14
34. Nähdessään hänen vastaavan viisaasti Jeesus sanoi: "Sinä et ole

kaukana Jumalan valtakunnasta.” Eikä kukaan enää rojhennut kysyä Jeesukselta mitään.

Kristuksen alkuperä

(Matt. 22:41–46; Luuk. 20:41–46)

35. Opettaessaan temppelissä Jeesus sanoi: ”Kuinka kirjanoppineet voivat sanoa, että Kristus on Daavidin poika?”

36. Onhan Daavid itse sanonut Pyhässä Hengessä: ’Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi alle.’ Ps. 110:1; Ap. t. 2:34,35; 1. Kor. 15:25

37. Daavid siis itse sanoo Kristusta Herraksi. Kuinka Kristus sitten voi olla hänen poikansa?” Ja suuri kansanjoukko kuunteli Jeesusta mielellään.

Varokaa kirjanoppineita!

(Matt. 23:1–36; Luuk. 20:45–47)

38. Opettaessaan Jeesus sanoi: ”Varokaa kirjanoppineita! He kuljeskelevat mielellään pitkissä viitoissa ja haluavat, että heitä tervehditään toreilla.

39. He haluavat etumaiset istuimet synagogissa ja kunniapaikat pidoissa.

40. He syövät leskien talot ja näön vuoksi rukoilevat pitkään. Sitä kovemman tuomion he saavat.”

Lesken ropo

(Luuk. 21:1–4)

41. Jeesus istui vastapäätä uhriarkua ja katseli, kuinka kansa pani uhriarkkuun rahaa. Monet rikkaat antoivat paljon. 2. Kun. 12:9; Mal. 3:10

42. Sitten tuli köyhä leski ja pani siihen kaksi pientä lanttia, yhteensä assin neljänneksen.

43. Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pudotti uhriarkkuun enemmän kuin kaikki muut.

44. Kaikki nuo antoivat liiastaan, mutta tämä antoi puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko omaisuutensa.”

JEEBUS PUHUU TULEVISTA TAPAHTUMISTA

13. LUKU

Temppelin hävitys

(Matt. 24:1,2; Luuk. 21:5,6)

1. Jeesuksen tullessa ulos temppelistä eräs hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: ”Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset!”

2. Jeesus vastasi: ”Sinä näet nämä suuret rakennukset. Niistä ei jää kiveäkiven päälle, vaan kaikki revitään mahaan.” 1. Kun. 9:7,8; Miika 3:12; Luuk. 19:44

Lopun merkkejä

(Matt. 24:3–14; Luuk. 21:7–19)

3. Kun Jeesus istui Öljymäellä temppelinä vastapäätä, kysyivät Pietari, Jaakob, Johannes ja Andreas häneltä heidän ollessaan keskenään:

4. ”Sano meille, milloin se tapahtuu. Mikä on merkinä siitä, että kaikki tämä alkaa toteutua?”

5. Niin Jeesus rupesi puhumaan heille: ”Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä. Jer. 29:8; 2. Tess. 2:3; 1. Joh. 4:1

6. Monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: ’Minä se olen’, ja he eksyttävät monia. Jer. 23:21

7. Kun kuulette sodan ääniä ja sannonia sodista, älkää pelästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu.

8. Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan. Monin paikoin tulee maanjäristyksiä ja on nälänhätää. Tämä on synnytystuskien alkua. Jes. 19:2

9. Olkaa varuillanne. Teidät luovutetaan oikeuden eteen ja teitä piestään synagogissa. Teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen minun takiani, todistukseksi heille. Matt. 10:17,18; Ap. t. 17:6,27;24

10. Mutta ensin on evankeliumi julistettava kaikille kansoille. Matt. 28:19; Mark. 16:15

11. Kun teitä viedään luovutettaviksi oikeuden eteen, älkää edeltäpäin huolehtiko, mitä puhuisitte. Puhukaa,

mitä teille sinä hetkenä annetaan, sillä ette te itse puhu vaan Pyhä Henki.
Matt. 10:19,20; Luuk. 12:11,12

12. Veli luovuttaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tuottavat heille kuoleman.
Miika 7:5,6;
Matt. 10:35,36

13. Te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu.”
Matt. 10:22; Joh. 15:19

Suuri ahdistus

(Matt. 24:15–28; Luuk. 21:20–24)

14. ”Kun te näette hävityksen kaunistuksen seisovan siinä, missä sen ei pitäisi olla” – lukija huomatkoon tämän – ”siltoin Juudeassa olevat paetkoot vuorille.
Dan. 11:31,12:11

15. Joka on katolla, älköön astuko alas älköönkään menkö noutamaan mitään talostaan,

16. ja joka on pellolla, älköön palatko noutamaan viittaansa.

17. Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät!

18. Rukoilkaa, ettei tämä tapahtuisi talvella,

19. sillä niinä päivinä on oleva ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut siitä lähtien, kun Jumala loi luomakunnan, tähän päivään asti, eikä tule olemaan.
Dan. 12:1

20. Ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, yksikään ihminen ei pelastuisi. Mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut, hän on lyhentänyt ne päivät.

21. Jos silloin joku sanoo teille: ’Katso, täällä on Kristus’ tai ’Katso, tuolla’, älkää uskoko,
Luuk. 17:23

22. sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee. He tekevät tunnus-tekkoja ja ihmeitä eksyttääkseen, jos mahdollista, valitutkin. 5. Moos. 13:1–4; 2. Tess. 2:11; Ilm. 13:13,14

23. Olkaa siis varuillanne! Minä olen ennalta ilmoittanut teille kaiken.”
2. Piet. 3:17

Ihmisen Pojan tuleminen

(Matt. 24:29–35; Luuk. 21:25–33)

24. ”Mutta niinä päivinä, tuon ahdistuksen jälkeen, aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan, Jes. 13:10; Joël 3:15; Ap. t. 2:20; Ilm. 6:12,13

25. tähdet putoavat taivaalta ja taivaiden voimat järkkyvät.
Hes. 32:7,8;
Joël 2:10,31; Sef. 1:15

26. Silloin nähdään Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella,
Dan. 7:13; Matt. 16:27; Mark. 14:62; Ilm. 1:7

27. ja silloin hän lähettää enkelinsä ja kokoaa valittunsa neljältä ilman-suunnalta maan äärestä taivaan ääreen.
1. Tess. 4:16,17

28. Oppikaa viikonapuusta tämä vertaus: kun sen oksa virkoo ja lehdet puhkeavat, te tiedätte, että kesä on lähellä.

29. Samoin nähdessänne tämän tapahtuvan tietäkää, että se aika on lähellä, oven edessä.

30. Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin tämä kaikki tapahtuu.

31. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.
Ps. 119:89; Jes. 40:8; Hepr. 1:11,12; 2. Piet. 3:7

32. Mutta sitä päivää tai hetkeä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa eikä Poika vaan Isä yksin.”
Ap. t. 1:7

Valvoka!

(Matt. 24:36–44)

33. ”Olkaa varuillanne ja valvoka⁴², sillä te ette tiedä, milloin se aika tulee.
Matt. 25:13; Luuk. 12:40; 1. Tess. 5:6

34. Kun vieraille maille matkustava mies jättää talonsa ja antaa palvelijoilleen hallintavallan, kullekin oman tehtävänsä, hän kääsee myös ovenvartijan valvoa.

35. Samoin valvoka tekni, sillä te ette tiedä, milloin talon herra tulee: illalla vai keskiyöllä, kukonlaulun aikaan vai aamun sarastaessa,

⁴² 13:33. Bys.: ”Olkaa varuillanne, valvoka ja rukoilkaa”.

36. ettei hän yhtäkkiä tullessaan ta-paisi teitä nukkumasta.

37. Minkä minä sanon teille, sen sa-non kaikille: valvokaa!”

JEEСУКСEN KUOLEMA JA YLÖSNOUSEMUS

14. LUKU

Jeesuksen surmaamista suunnitellaan

(Matt. 26:1–5; Luuk. 22:1,2; Joh. 11:45–53)

1. Kahden päivän päästä oli pääsi-äinen ja happamattoman leivän juhla. Ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, mi-ten he juonen avulla ottaisivat Jeesuk-sen kiinni tappaakseen hänet.

2. He näet sanoivat: ”Ei juhlan aika-na, ettei kansassa syntyisi meteliä.”

Jeesus voidellaan Betaniassa

(Matt. 26:6–13; Joh. 12:1–8)

3. Kun Jeesus oli Betaniassa ateri-alla Simon Spitaalisen talossa, sinne tuli nainen mukanaan alabasteripullo täynnä aitoa, kallista nardusöljyä. Hän rikkoi alabasteripullon ja vuodatti öljyn Jeesuksen päähän. Joh. 11:2

4. Jotkut paheksuivat tätä ja sanoi-vat toisilleen: ”Miksi tämä haaskaus?”

5. Olisihan tämän öljyn voinut myydä yli kolmellasadalla denaarilla ja antaa rahat köyhille.” Ja he moittivat häntä.

6. Mutta Jeesus sanoi: ”Antakaa hä-nen olla. Miksi pahoitatte hänen mie-lensä? Hän teki minulle hyvän teon.

7. Köyhät teillä on aina keskuudes-sanne, ja te voitte tehdä heille hyvää milloin tahdotte, mutta minua teillä ei aina ole. 5. Moos. 15:11

8. Hän teki minkä voi. Hän voiteli edeltäkäsini minun ruumiini hautaa-mista varten.

9. Totisesti minä sanon teille: kaik-kialla maailmassa, missä ikinä evan-geliumia julistetaan, tullaan myös se, mitä hän teki, mainitsemaan hänen muistokseen.”

Juudas ryhtyy kavaltajaksi

(Matt. 26:14–16; Luuk. 22:3–6)

10. Juudas Iskariot, yksi niistä kah-destatoista, meni ylipappien luo kaval-takseen Jeesuksen heille.

11. Kun he sen kuulivat, he ilahtuivat ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Niin hän etsi sopivaa tilaisuutta voidakseen kavaltaa Jeesuksen. 1. Tim. 6:9,10

Pääsiäisaterian

(Matt. 26:17–25; Luuk. 22:7–14;
Joh. 13:21–30)

12. Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä, jolloin pääsi-äislammas oli tapana teurastaa, ope-tuslapset kysyivät Jeesukselta: ”Missä tahdot syödä pääsiäisaterian? Minne menemme valmistamaan sen?”

2. Moos. 12:17–20

13. Niin hän lähetti kaksi opetuslas-taan ja sanoi heille: ”Menkää kaupun-kiin. Teitä vastaan tulee mies kantaen vesiruukkuja. Seuratkaa häntä,

14. ja minne hän meneekin, sanokaa sen talon isännälle: 'Opettaja kysyy: Missä on minua varten vierashuone, jossa voin syödä pääsiäisaterian ope-tuslasteni kanssa?’

15. Hän näyttää teille yläkerrasta suuren, valmiiksi varustetun huoneen. Valmistakaa sinne meille ateria.”

16. Opetuslapset lähtivät matkaan. Kun he tulivat kaupunkiin, he havaitsi-vat kaiken olevan niin kuin Jeesus oli heille sanonut, ja he valmistivat pääsi-äisaterian.

17. Illan tultua Jeesus saapui niiden kahdentoista kanssa.

18. Heidän ollessaan aterialla Jee-sus sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut – hän syö minun kanssani.” Ps. 41:10

19. Opetuslapset tulivat murheellisik-si ja kysyivät häneltä toinen toisensa jälkeen: ”En kai minä?”

20. Hän sanoi heille: ”Yksi teistä kah-destatoista, se, joka kastaa leipäpalan-sa vatiin minun kanssani.

21. Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu, mutta

voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynytkään.”

Ehtoollisen asettaminen

(Matt. 26:26–30; Luuk. 22:15–20;
1. Kor. 11:23–25)

22. Heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsille ja sanoi: ”Ottakaa, tämä on minun ruumiini.”

23. Sitten hän otti maljan, kiitti Jumalaa ja antoi heille, ja he kaikki joivat siitä.

24. Hän sanoi heille: ”Tämä on minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan monien edestä.

2. Moos. 24:8;
Jer. 31:31–33; Sak. 9:11; Hepr. 13:20

25. Totisesti minä sanon teille: minä en enää juo viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa.”

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

(Matt. 26:31–35; Luuk. 22:31–34;
Joh. 13:36–38)

26. Laulettuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle. Luuk. 22:39; Joh. 18:1

27. Jeesus sanoi heille: ”Te kaikki loukkaannutte minuun, sillä on kirjoitettu: ’Minä lyön paimenta, ja lampaat joutuvat hajalle.’ Sak. 13:7; Joh. 16:32

28. Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan.”

Matt. 28:7,10,16; Mark. 16:7

29. Niin Pietari sanoi hänelle: ”Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, en kuitenkaan minä.”

30. Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänään, tänä yönä, ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.” Joh. 13:37,38

31. Mutta Pietari vakuutti vielä lujemmin: ”Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, minä en ikinä kiellä sinua.” Samoin sanoivat kaikki muutkin.

Jeesus rukoilee Getsemanessa

(Matt. 26:36–46; Luuk. 22:39–46)

32. He tulivat paikkaan, jota kutsuttiin Getsemaneksi. Jeesus sanoi ope-

tuslapsilleen: ”Istukaa tässä sillä aikaa kun minä rukoilen.”

33. Hän otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, ja hän alkoi tuntea kauhua ja tuskaa.

34. Niin hän sanoi heille: ”Minun sieluni on syvästi murheellinen, aina kuolemaan asti. Jääkää tähän ja valvokaa.” Joh. 12:27

35. Hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi maahan ja rukoili, että se hetki, jos mahdollista, menisi häneltä ohi.

36. Hän sanoi: ”Abba, Isä, kaikki on sinulle mahdollista. Ota tämä malja minulta pois. Ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä!” Joh. 6:38;
Hepr. 5:7,8

37. Sitten hän tuli takaisin ja tapasi opetuslapset nukkumasta ja sanoi Pietarille: ”Simon, nukutko sinä? Etkö jaksanut edes yhtä hetkeä valvoa?”

38. Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko.” 1. Kor. 16:13;
Gal. 5:17; 1. Piet. 5:8

39. Taas hän meni pois ja rukoili samoin sanoin.

40. Palattuaan hän tapasi heidät taas nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi. Eivätkä he tiedneet, mitä vastaisivat hänelle.

41. Tullessaan kolmannen kerran hän sanoi heille: ”Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää! Hetki on koittanut. Katsokaa, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

42. Nouskaa, lähtekäämme! Se, joka minut kavaltaa, on lähellä.”

Jeesus vangitaan

(Matt. 26:47–56; Luuk. 22:47–53;
Joh. 18:3–12)

43. Heti, Jeesuksen vielä puhuessa, saapui paikalle Juudas, yksi niistä kahdestatoista. Hänen mukanaan oli miekoin ja seipäin varustautunut joukko, joka tuli ylipappien, kirjanoppineiden ja vanhinten luota.

44. Jeesuksen kavaltaja oli sopinut heidän kanssaan merkistä sanoen: ”Hän on se, jota minä suutelen. Otta-

kaa hänet kiinni ja viekää tarkasti varoituituna pois.”

45. Tuftuaan sinne Juudas astui heti hänen luokseen ja sanoi: ”Rabbi!”, ja suuteli häntä.

46. Silloin he kävivät Jeesukseen käsiksi ja vangitsivat hänet.

47. Yksi lähellä seisovista veti miekan esiin ja iski ylipapin palvelijaa silvaltaen häneltä korvan irti.

48. Mutta Jeesus puhui heille sanoen: ”Oletteko te lähteneet vangitsemmaan minua kuin rosvoa miekat ja seipäät mukanaan?”

49. Joka päivä minä olen ollut teidän luonanne ja opettanut temppelissä, ettekä te ole ottaneet minua kiinni. Mutta Kirjoitusten oli käytävä toteen.”

Jes. 53:12

50. Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat. Ps. 88:9; Jes. 63:3

51. Jeesusta seurasi muuan nuorukainen, jolla oli liinavaate kietaistuna paljaalle iholle. Hänet otettiin kiinni,

52. mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastomana.

Jeesus Suuren neuvoston edessä

(Matt. 26:57–68; Luuk. 22:54,55; Joh. 18:13,14,19–24)

53. Jeesus vietiin ylipapin luo. Sinne kokoontuivat kaikki ylipapit sekä vanhimmat ja kirjanoppineet.

54. Pietari seurasi häntä jonkin matkan päässä ylipapin palatsin sisäpihaan asti. Hän istuutui palvelijoiden joukkoon ja lämmitteli tulen ääressä.

55. Ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaakseen hänet, mutta he eivät löytäneet.

56. Monet kyllä todistivat väärin häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä.

57. Muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä vastaan sanoen:

58. ”Me olemme kuulleet hänen sanovan: ’Minä hajotan tämän käsin tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen, joka ei ole käsin tehty.’”

Mark. 15:29; Joh. 2:19; Ap. t. 6:14

59. Mutta ei edes näin heidän todistuksensa ollut yhtäpitävä.

60. Silloin ylipappi Kaifas nousi, astui esiin ja kysyi Jeesukselta: ”Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?”

61. Mutta Jeesus oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylipappi kysyi häneltä: ”Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?”

Jes. 53:7

62. Jeesus vastasi: ”Minä olen⁴³. Ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä.”

2. Moos. 3:14; Dan. 7:13; Matt. 25:31; Mark. 13:26; Ilm. 1:7

63. Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Mihin me tässä enää todistajia tarvitsemme!

64. Te kuulitte tuon herjauksen. Mitä mieltä olette?” Niin he kaikki tuomitsivat Jeesuksen syyllisenä kuolemaan.

3. Moos. 24:16; Joh. 19:7

65. Muutamat alkoivat sylkeä hänen päälleen, peittivät hänen kasvonsa, löivät häntä nyrkillä ja sanoivat: ”Profetoi!” Vartijatkin löivät häntä kasvoihin.

Jes. 50:6

Pietari kieltää Jeesuksen

(Matt. 26:69–75; Luuk. 22:56–62; Joh. 18:15–18,25–27)

66. Kun Pietari oli alhaalla sisäpihasa, sinne tuli yksi ylipapin palvelustytöistä.

67. Nähdessään Pietarin lämmittelemässä hän katsoi tätä ja sanoi: ”Sinäkin olit tuon nasaretilaisen, tuon Jeesuksen, kanssa.”

68. Mutta Pietari kielsi sanoen: ”En tiedä enkä käsitä, mitä sanot”, ja hän meni ulkopihalle.

69. Kun palvelustyttö näki Pietarin siellä, hän rupesi jälleen puhumaan lähellä seisoville: ”Tuo on yksi heistä.”

70. Mutta taas hän kielsi. Hetken päästä lähellä seisovat sanoivat Pietarille: ”Varmasti sinä olet yksi heistä. Olethan sinäkin galilealainen.”

43 14:62. Minä Olen on Jumalan nimi. Ks. 2. Moos. 3:14.

71. Mutta hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: "En tunne sitä miestä, josta te puhutte!"

72. Samassa kukko lauloi toisen keran. Silloin Pietari muisti sanat, jotka Jeesus oli hänelle sanonut: "Ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut." Ja hän puhkesi itkuun. Matt. 26:34; Mark. 14:30; Joh. 13:38

15. LUKU

Jeesus Pilatuksen edessä

(Matt. 27:1,2,11–14; Luuk. 23:1–5; Joh. 18:28–38)

1. **Heti** aamulla ylipapit pitivät neuvottelun vanhimpien, kirjanoppineiden ja koko neuvoston kanssa. Jeesus si-dottiin, vietiin pois ja luovutettiin Pilatuksen käsiin. Matt. 27:1,2; Joh. 18:28

2. Pilatus kysyi Jeesukselta: "Sinä siis olet juutalaisten kuningas?" Hän vastasi: "Sinäpä sen sanot." 1. Tim. 6:13

3. Ja ylipapit esittivät monta syytöstä häntä vastaan.

4. Pilatus kysyi häneltä: "Etkö vastaa mitään? Näethän, kuinka paljon syytöksiä he esittävät sinua vastaan." Ps. 2:2

5. Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.

Jes. 53:7; Joh. 19:9

Jeesus tuomitaan kuolemaan

(Matt. 27:15–26; Luuk. 23:13–25; Joh. 18:39–19:16)

6. Juhlan aikana Pilatuksella oli tapana vapauttaa yksi vanki, se, jota kansa pyysi.

7. Eräs mies nimeltään Barabbas oli vangittuna muiden kapinoitsijoiden kanssa, jotka olivat kapinan yhteydessä tehneet murhan.

8. Niin väkijoukko meni Pilatuksen luo ja alkoi pyytää, että hän tekisi niin kuin hänen tapansa oli.

9. Pilatus vastasi: "Tahdotteko, että vapautan teille juutalaisten kuninkaan?"

10. Hän näet ymmärsi, että ylipapit olivat pelkästä kateudesta luovuttaneet hänet.

11. Mutta ylipapit kiihottivat kansaa pyytämään, että hän pikemminkin vapauttaisi Barabbaksen. Ap. t. 3:14

12. Pilatus kysyi taas: "Mitä sitten tahdotte minun tekevän hänelle, jota te kutsutte juutalaisten kuninkaaksi?"

13. Kansa huusi toistamiseen: "Ristiinnaulitse hänet!"

14. Pilatus kysyi: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?" Mutta kansa huusi vielä kovemmin: "Ristiinnaulitse hänet!"

15. Kun Pilatus tahtoi tehdä kansalle mieliksi, hän vapautti Barabbaksen, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

Sotilaat pilkkaavat Jeesusta

(Matt. 27:27–31; Joh. 19:2,3)

16. Sotilaat veivät Jeesuksen maa-herran palatsin sisäpihaan ja kutsuivat koolle koko sotilasosaston.

17. He pukivat hänet purppuraviit-taan, väänsivät orjantappuroista kruu-nun ja panivat sen hänen päähänsä.

18. Sitten he alkoivat pilkallisesti tervehtiä häntä: "Ole tervehditty, juutalais-ten kuningas!"

19. He löivät häntä ruokokepillä pää-hän, sylikivät hänen päälleen ja laskeu-tuen polvilleen kumarsivat häntä.

Jes. 50:6,53:5

20. Kun he olivat häntä pilkanneet, he riisuivat hänet purppuraviitan, pu-kivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät ristiinnaulittavaksi.

Jeesus ristiinnaulitaan

(Matt. 27:32–44; Luuk. 23:26–43; Joh. 19:17–27)

21. Sotilaat pakottivat erään ohikul-kijan, joka oli tulossa pelloilta, kanta-maan Jeesuksen ristiä. Mies oli ky-reneläinen Simon, Aleksandroksen ja Rufuksen isä.

22. He veivät Jeesuksen paikkaan, jonka nimi on Golgata, käännettynä pääkallonpaikka.

23. He antoivat hänelle juotavaksi mirhalla sekoitettua viiniä, mutta hän ei ottanut sitä.

Ps. 69:22

24. Sitten he ristiinnaulitsivat hänet ja jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa, mitä kukin sai.
Ps. 22:19

25. Oli kolmas tunti, kun he ristiinnaulitsivat hänet.

26. Hänen yläpuolelleen oli kirjoitettu hänen tuomionsa syy: ”Juutalaisten kuningas”.

27. Hänen lisäksi he ristiinnaulitsivat kaksi rosvoa, toisen hänen oikealle, toisen vasemmalle puolelleen.

28. [Näin toteutui kirjoitus, joka sanoo: ”Hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon.”]

29. Ohikulkijat pilkkasivat häntä ja sanoivat päätään nyökyttäen: ”Voi sinua, joka hajotat temppelin ja kolmessa päivässä rakennat sen uudestaan.”

Ps. 22:8,109:25; Mark. 14:58; Joh. 2:19

30. Pelasta itsesi ja astu alas ristiltä.”

31. Samoin ylipapit ja kirjanoppineet puhuivat toisilleen häntä pilkaten: ”Muita hän on auttanut, itseään hän ei voi auttaa.”

32. Astukoon nyt, Kristus, Israelin kuningas, alas ristiltä, että me sen näkisimme ja uskoisimme.” Myös ne, jotka oli ristiinnaulittu hänen kanssaan, herjasivat häntä.

Jeesus antaa henkensä

(Matt. 27:45–56; Luuk. 23:44–49; Joh. 19:28–30)

33. Kuudennella tunnilla tuli pimeys yli koko maan. Sitä kesti yhdeksänteen tuntiin asti.

34. Yhdeksännellä tunnilla Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Elohi, Elohi, lema sabaktani?”⁴⁴ Se on käännettyinä: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?
Ps. 22:2

35. Sen kuullessaan muutamat lähellä seisovista sanoivat: ”Kuulkaa, hän huutaa Eliaa.”

36. Joku juoksi täyttämään sienen hapanniinillä, pani sen ruokosauvan päähän, antoi hänen juoda ja sanoi: ”Saapa nähdä, tuleeko Elia ottamaan hänet alas.”
Ps. 69:22

37. Mutta Jeesus huusi kovalla äänellä ja antoi henkensä.

38. Silloin temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti.

2. Moos. 36:35; 2. Aik. 3:14; Hepr. 10:19,20

39. Sadanpäällikkö, joka seisoi häntä vastapäätä ja näki, miten hän antoi henkensä, sanoi: ”Tämä mies oli todellakin Jumalan Poika!”

40. Jonkin matkan päässä oli myös naisia katselemassa. Heidän joukossa oli Magdalan Maria ja toinen Maria, Jaakob nuoremman ja Jooseksen äiti, ja Salome.
Luuk. 8:2,3

41. He olivat seuranneet Jeesusta ja palvelleet häntä hänen ollessaan Galileassa. Paikalla oli myös useita muita naisia, jotka olivat tulleet hänen kanssaan ylös Jerusalemiin.

Jeesus haudataan

(Matt. 27:57–61; Luuk. 23:50–56; Joh. 19:38–42)

42. Ilta oli jo tullut, ja oli valmistuspäivä eli sapatin aatto.

43. Paikalle saapui arimatialainen Joosef, arvossa pidetty neuvoston jäsen, joka hänkin odotti Jumalan valtakuntaa. Hän rohkaisi mielensä, meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.

44. Pilatus ihmetteli, oliko Jeesus jo kuollut. Hän kutsui luokseen sadanpäällikön ja kysyi tältä, oliko Jeesus todella jo kuollut.

45. Saatuaan tiedon sadanpäälliköltä hän luovutti ruumiin Joosefille.

46. Tämä osti liinavaatteen, otti Jeesuksen alas ja kääri hänet liinavaatteeeseen ja pani hänet hautaan, joka oli hakattu kallioon. Hautakammion suulle hän vieritti kiven.

47. Magdalan Maria ja Jooseksen äiti Maria näkivät, minne hänet pantiin.

16. LUKU

Jeesuksen ylösnousemus

(Matt. 28:1–8; Luuk. 24:1–12; Joh. 20:1–10)

1. Sapatin mentyä Magdalan Maria ja Maria, Jaakobin äiti, sekä Salome

ostivat hyvähajuisia yrttivoiteita men-
näkkeen voitelemaan Jeesuksen.

2. Ensimmäisenä sapatin jälkeisenä
päivänä he tulivat haudalle varhain au-
rington noustessa.

3. He puhuivat keskenään: "Kuka
meille vierittää kiven hautakammion
suulta?"

4. Kohotettuaan katseensa he nä-
kivät, että kivi, joka oli hyvin suuri, oli
vieritetty pois.

5. Naiset menivät hautakammioon
ja näkivät oikealla puolella istumassa
nuorukaisen yllään pitkä, valkoinen
vaate, ja he pelästyivät.

6. Mutta hän sanoi heille: "Älkää olko
peloissanne. Te etsitte Jeesusta, nasa-
retilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hän on
noussut ylös, ei hän ole täällä. Tässä
on paikka, johon hänet pantiin.

7. Mutta menkää sanomaan hänen
opetuslapsilleen, myös Pietarille: 'Hän
menee teidän edellänne Galileaan.
Siellä te näette hänet, niin kuin hän
teille sanoi.'" Mark. 14:28; Ap. t. 13:31;
1. Kor. 15:5

8. Naiset tulivat ulos ja pakenivat
haudalta vavisten ja hämmästyneinä
eivätkä sanoneet kenellekään mitään,
sillä he peläsivät.

Jeesus ilmestyy Magdalan Marialle ja kahdelle opetuslapselle

(Matt. 28:9,10; Luuk. 24:13–35;
Joh. 20:11–18)

9. [Kun Jeesus oli varhain viikon
ensimmäisenä päivänä noussut kuol-
leista, hän ilmestyi ensiksi Magdalan
Marialle, josta hän oli ajanut ulos seit-
semän riivaajaa. Luuk. 8:2; Joh. 20:14

10. Tämä lähti ja vei sanan niille, jot-
ka olivat olleet Jeesuksen kanssa ja
nyt murehtivat ja itkivät.

11. Mutta kun he kuulivat, että Jee-
sus eli ja että Maria oli nähnyt hänet,
he eivät uskoneet.

12. Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi
toisessa hahmossa kahdelle heistä,
kun he olivat kävellen matkalla maa-
seudulle. Luuk. 24:13–35

13. Myös nämä lähtivät viemään sa-
naa toisille, mutta heitäkään ei uskottu.

Lähetyskäsky ja Jeesuksen taivaaseenastuminen

(Matt. 28:16–20; Luuk. 24:44–53;
Joh. 20:19–23; Ap. t. 1:6–11)

14. Myöhemmin Jeesus ilmestyi yh-
delletoista opetuslapselle heidän ol-
lessaan aterialla. Hän moitti heidän
epäuskoaan ja heidän sydämensä ko-
vuutta, kun he eivät uskoneet niitä, jot-
ka olivat nähneet hänet ylösnoussee-
na. 1. Kor. 15:5–7

15. Hän sanoi heille: "Menkää kaik-
kialle maailmaan ja julistakaa evan-
geliumia kaikille luoduille.

Matt. 28:19; Kol. 1:23

16. Joka uskoo ja saa kasteen, pe-
lastuu, mutta joka ei usko, se tuomi-
taan kadotukseen. Joh. 3:18,36;
Ap. t. 2:37–41; Room. 1:16

17. Nämä merkit seuraavat niitä, jot-
ka uskovat: Minun nimessäni he ajavat
ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä,
Luuk. 10:17; Ap. t. 5:16,8:7,10:46,19:6

18. nostavat käsin käärmeitä. Jos
he juovat jotakin kuolettavaa, se ei
vahingoita heitä. He panevat kätensä
sairaiden päälle, ja nämä tulevat ter-
veiksi." 2. Kun. 4:38–41; Luuk. 10:19;
Ap. t. 28:5,8; Jaak. 5:14,15

19. Kun Herra Jeesus oli puhunut
heille, hänet otettiin ylös taivaaseen ja
hän istuutui Jumalan oikealle puolelle.
Luuk. 24:50,51; Ap. t. 1:4–9; Hepr. 1:3

20. Opetuslapset lähtivät ja saarna-
sivat kaikkialla. Ja Herra toimi yhdes-
sä heidän kanssaan vahvistaen sanan
sitä seuraavien merkkien kautta.]

Ap. t. 14:3; Room. 15:19; Hepr. 2:4

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

1. LUKU

Omistuskirjoitus Teofilokselle

1. Monet ovat ryhtyneet laatimaan kertomusta tapahtumista, jotka ovat toteutuneet keskuudessamme,

2. sen mukaan kuin meille ovat ker-
toneet ne, jotka alusta asti ovat olleet
silminnäkijöitä ja joista on tullut sanan
palvelijoita. Hepr. 2:3; 1. Joh. 1:1

3. Siksi olen minäkin, tutkittuani
alusta alkaen kaiken tarkasti, päättänyt
kirjoittaa näistä tapahtumista järjestyk-
sessään sinulle, korkea-arvoinen Teo-
filos, Ap. t. 1:1

4. jotta saisit tietää, kuinka luotetta-
via ovat ne asiat, jotka sinulle on ope-
tettu.

JOHANNES KASTAJAN SYNTYMÄ

Enkeli ilmoittaa Johannes Kastajan syntymän

5. Herodeksen, Juudean kuninkaan,
aikana oli muuan pappi, nimeltään
Sakarias, joka kuului Abian osastoon.
Hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäriä,
nimeltään Elisabet. 1. Aik. 24:10,19

6. He molemmat olivat hurskaita
Jumalan edessä ja vaelisivat nuhteet-
tomina kaikkien Herran käskyjen ja
säädösten mukaan.

7. Mutta heillä ei ollut lasta, koska
Elisabet oli hedelmätön, ja he molem-
mat olivat tulleet iäkkäiksi.

8. Kun Sakariaan osaston palvelus-
vuoro tuli ja hän toimitti papillisia teh-
täviä Jumalan edessä, tapahtui,

9. että hän pappistehtävien tavan-
mukaisessa arvonnassa sai osakseen
mennä Herran pyhäkköön suitsutta-
maan. 2. Moos. 30:7; Hepr. 9:6

10. Koko kansanjoukko oli suitsutta-
misen aikana ulkopuolella rukoilemas-
sa.

11. Silloin Sakariaalle ilmestyi Her-
ran enkeli, joka seisoi suitsutusalttarin
oikealla puolella.

12. Hänet nähdessään Sakarias säi-
kähti ja joutui pelon valtaan.

13. Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä
pelkää, Sakarias, sillä rukouksesi on
kuultu. Vaimosi Elisabet synnyttää si-
nulle pojan, ja sinun on annettava hä-
nelle nimeksi Johannes.

14. Hän on sinulle iloksi ja riemuksi,
ja monet iloitsevat hänen syntymäs-
tään,

15. sillä hän on oleva suuri Herran
edessä. Viiniä ja väkijuomaa hän ei juo,
ja hänet on täytetty Pyhällä Hengellä jo
äitinsä kohdusta asti. 4. Moos. 6:3;
Matt. 11:9–11,18

16. Hän kääntää monet Israelin lap-
sista Herran, heidän Jumalansa, puo-
leen.

17. Hän kulkee Herran edellä Elian
hengessä ja voimassa kääntääkseen
isien sydämet lasten puoleen ja tot-
telemattomat vanhurskaiden mielen-
laatuun, näin valmistakseen kansan,
joka on Herraa varten valmistautu-
nut." Mal. 3:24; Matt. 3:3; Mark. 9:11–13

18. Sakarias sanoi enkelille: "Miten
minä voisin tämän käsittää? Minähän
olen vanha mies, ja vaimonikin on tullut
iäkkääksi." 1. Moos. 17:17

19. Enkeli vastasi hänelle: "Minä olen
Gabriel, joka seison Jumalan edessä.
Minut on lähetetty sinun luoksesi pu-
humaan ja julistamaan sinulle tämä
ilosanoma. Dan. 9:21; Hepr. 1:14

20. Mutta sinä tulet mykäksi etkä ky-
kene puhumaan ennen kuin sinä päi-
vänä, jona tämä tapahtuu, koska et us-
konut minun sanojani, jotka toteutuvat
ajallaan."

21. Kansa oli odottamassa Sakarias-
ta, ja kaikki ihmettelivät sitä, että hän
viipyi pyhäkössä niin kauan.

22. Kun hän sitten tuli ulos, hän ei
kyennyt puhumaan heille. Siitä he ym-
märsivät, että hän oli nähnyt pyhäkös-
sä näyn. Hän vain viittoili heille ja jäi
mykäksi.

23. Kun hänen virantoimituksensa
päivät olivat päättyneet, hän meni ko-
tiinsa.

24. Niiden päivien jälkeen hänen vaimonsa Elisabet tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta. Hän sanoi:

25. "Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi puoleeni poistaakseen minusta ihmisten ylenkatseen."

1. Moos. 30:23

Enkeli ilmoittaa Jeesuksen syntymän

26. Kun Elisabet oli kuudennella kuukaudella, Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galileaan, Nasaret-nimiseen kaupunkiin,

27. neitsyen luo, joka oli kihlattu Daavidin sukuun kuuluvalla Joosef-nimiselle miehelle. Neitsyen nimi oli Maria.

Matt. 1:16–18; Luuk. 2:5

28. Tullessaan sisälle hänen luokseen enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon kanssasi!"

29. Maria hämmencyi suuresti näistä sanoista ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi merkitä.

30. Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria, sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä.

31. Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Jeesus.

Jes. 7:14; Matt. 1:21; Luuk. 2:21

32. Hän on oleva suuri, häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen. 2. Sam. 7:12,13,16; Ps. 89:37; Jes. 9:6,7

33. Hän hallitsee kuninkaana Jaakobin sukua ikuisesti, eikä hänen valtakunnallaan ole loppua."

Dan. 2:44,7:14,27; Miika 4:7

34. Mutta Maria sanoi enkelille: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä tiedä?"

35. Enkeli vastasi hänelle: "Pyhä Henki tulee päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut. Siksi myös sitä Pyhää, joka syntyy, kutsutaan Jumalan Pojaksi.

Matt. 1:18–20,23

36. Myös sukulaisesi Elisabet odottaa poikaa vanhalla iällään. Hän, jota sanottiin hedelmättömäksi, on kuudennella kuukaudella,

37. sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta."

1. Moos. 18:14; Jer. 32:17,27; Matt. 19:26

38. Silloin Maria sanoi: "Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle sanasi mukaan." Ja enkeli lähti hänen luotaan.

Maria vierailee Elisabetin luona

39. Niinä päivinä Maria lähti matkaan ja kiiruhti vuoriseudulle erääseen Juudean kaupunkiin.

40. Hän meni Sakariaan taloon ja tervehti Elisabetia.

41. Kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen kohdusaan ja Elisabet täyttyi Pyhällä Hengellä.

42. Hän huudahti kovalla äänellä ja sanoi: "Siunattu olet sinä naisten joukossa, ja siunattu on sinun kohtusi hedelmä!"

43. Kuinka minulle tapahtuu tällaista, että Herrani äiti tulee minun luokseni?

44. Samalla hetkellä kun tervehdyksesi ääni tuli korviini, lapsi hypähti riemusta kohdussani.

45. Autuas se, joka uskoi, sillä se, mitä Herra on hänelle puhunut, on käyvä toteen!"

Joh. 20:29

Marian kiitosvirsi

46. Maria sanoi: "Minun sieluni ylistää Herraa,

1. Sam. 2:1

47. ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, pelastajastani⁴⁵,

48. sillä hän on katsonut palvelijattarensa alaisuuteen. Tästedes kaikki sukupolvet kutsuvat minua autuaaksi,

Ps. 113:5–7

49. sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja. Hänen nimensä on pyhä,

Ps. 71:19,126:2,3

50. ja sukupolvesta sukupolveen kestää hänen laupeutensa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät.

2. Moos. 20:6; Ps. 103:17

51. Käsivarrellaan hän on osoittanut voimansa. Hän on lyönyt hajalle ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämesään.

2. Sam. 22:28; Jes. 51:9; 1. Piet. 5:5

45 1:47. Tai: "vapahtajastani".

52. Hän on kukistanut valtiat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset.

Ps. 113:7,147:6

53. Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyytensä runsaudella, mutta rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois.

1. Sam. 2:5; Ps. 107:9

54. Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin muistaakseen laupeuttaan

Ps. 98:3; Jes. 41:8,9; Jer. 31:3,20

55. Abrahamia ja hänen siementään kohtaan, iankaikkisesti, niin kuin hän on isillemme puhunut.”

1. Moos. 17:7,19; 3. Moos. 26:42; Miika 7:20

56. Maria viipyi Elisabetin luona noin kolme kuukautta ja palasi sitten kotiin-sa.

Johannes Kastajan syntymä

57. Elisabetin synnyttämisen aika tuli, ja hän synnytti pojan.

58. Kun hänen naapurinsa ja sukulaisensa kuulivat, että Herra oli osoittanut hänelle suuren laupeutensa, he iloitivat hänen kanssaan.

59. Kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta. He kutsuivat häntä hänen isänsä nimen mukaan Sakariaaksi,

60. mutta hänen äitinsä sanoi: ”Ei suinkaan, vaan hänen nimensä on oleva Johannes.”

61. He sanoivat hänelle: ”Eihän sinun sukulaistesi joukossa ole ketään, jota kutsutaan sillä nimellä.”

62. Sitten he kysyivät viittomalla isältä, minkä nimen hän tahtoi antaa lapselle.

63. Hän pyysi taulun ja kirjoitti siihen: ”Johannes on hänen nimensä.” Ja kaikki ihmettelivät.

64. Samassa Sakariaan suu avautui ja hänen kielensä vapautui, ja hän alkoi puhua ylistäen Jumalaa.

65. Kaikki heidän ympärillään asuvat joutuivat pelon valtaan, ja koko Juudean vuoriseudulla puhuttiin kaikista näistä tapahtumista.

66. Kaikki, jotka niistä kuulivat, painoivat ne mieleensä ja sanoivat: ”Mikähän tästä lapsesta tulee?” Sillä Herran käsi oli hänen kanssaan.

Sakariaan kiitosvirsi

67. Sakarias, lapsen isä, täyttyi Pyhällä Hengellä, ja hän profetoi sanoen:

68. ”Ylistetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen. Ps. 130:7,8; Luuk. 7:16; Room. 3:24; Hepr. 9:12

69. Hän on kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin suvusta

Ps. 18:3,132:17

70. – niin kuin hän ikiajoista asti on puhunut pyhien profeettojensa suulla –

71. pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden käsistä, jotka meitä vahaavat,

Ps. 106:10; Jes. 35:4

72. osoittaakseen laupeuttaan isillemme ja muistaakseen pyhää liittoaan,

1. Moos. 17:7; Ps. 105:8,9; Jer. 31:31,32

73. sitä valaa, jonka hän vannoi isillemme Abrahamille, suodakseen meidän

1. Moos. 22:16,17; Hepr. 6:13,17

74. vapautettuina vihollistemme käsistä pelkäämättä palvella häntä

75. pyhydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina elinpäivinämme.

Ef. 4:24; 1. Piet. 1:15

76. Ja sinua, lapsi, kutsutaan Korkeimman profeetaksi, sillä sinä käyt Herran edellä valmistaaksesi hänelle tien,

Jes. 40:3; Mal. 3:1; Matt. 3:3

77. että hänen kansansa voisi tuntea pelastuksen syntien anteeksisaamisessa

Jer. 31:34; Luuk. 3:3

78. meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden. Näin meidän puoleemme katsoo aamunkoitto korkeudesta

4. Moos. 24:17; Mal. 4:2

79. loistaakseen meille, jotka asumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjatakseen meidän jalkamme rauhan tielle.”

Jes. 9:1; Matt. 4:16

80. Lapsi kasvoi ja vahvistui Hengessä. Ja hän oli erämaassa siihen päivään asti, jona hän astui julkisesti Israelin eteen.

JEESUKSEN SYNTYMÄ JA LAPSUUS

2. LUKU

Jeesuksen syntymä

(Matt. 1:18–25)

1. Niinä päivinä keisari Augustus antoi käskyn, että koko valtakunta oli pantava verolle.

2. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kviriniuksen ollessa Syyrian maaherrana.

3. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

4. Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, Beetlehemiin, koska hän oli Daavidin huonetta ja sukua, 1. Sam. 16:1; Miika 5:2; Joh. 7:42

5. verollepanoa varten kihlattunsa, Marian, kanssa, joka oli raskaana.

Matt. 1:18; Luuk. 1:27

6. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika,

7. ja hän synnytti pojan, esikoisen. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majatalossa.

Paimenet ja enkelit

8. Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.

9. Yhtäkkiä heidän edessään seiso i Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään. He pelästivät suunnattomasti,

10. mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille hyvän sanoman suuresta ilosta, joka on tuleva kaikelle kansalle.

11. Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.

12. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.”

13. Yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: Ps. 148:2

14. ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto.”

15. Kun enkelit olivat menneet heidän luotaan taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: ”Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti.”

16. He menivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.

17. Tämän nähtyään he ilmoittivat sen sanan, joka heille oli tästä lapsesta puhuttu.

18. Kaikki, jotka sen kuulivat, ihmetelivät, mitä paimenet heille puhuivat.

19. Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat mieleensä ja mietti niitä sydämessään. Luuk. 2:51

20. Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, mitä olivat kuulleet ja nähneet, sillä kaikki oli niin kuin heille oli puhuttu.

Jeesus tuodaan temppeliin

21. Kun kahdeksan päivää oli kulu-
nut ja lapsi oli ympärileikattava, hän sai nimen Jeesus, jonka enkeli oli hänelle antanut, ennen kuin hän sikisi äitinsä kohdussa.

1. Moos. 17:10–12;

Matt. 1:21,25; Luuk. 1:31

22. Kun heidän puhdistuspäivänsä Mooseksen lain mukaan olivat päättyneet, he veivät lapsen Jerusalemiin asettaakseen hänet Herran eteen

3. Moos. 12:2–4

23. – niin kuin on kirjoitettu Herran laissa: ”Jokainen poikalapsi, joka avaa äidin kohdun, luettakoon Herralle pyhityksi” –

2. Moos. 13:2,12,15,34;19;

4. Moos. 3:13

24. ja uhratakseen, niin kuin on säädetty Herran laissa, parin metsäkyhkysiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa.

3. Moos. 12:6–8

Simeon ja Jeesus-lapsi

25. Jerusalemissa oli mies, jonka nimi oli Simeon. Tämä mies oli hurskas ja jumalaapelkäävä. Hän odotti Israelin

lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällään.

26. Pyhä Henki oli ilmoittanut hänelle, ettei hän näe kuolemaa, ennen kuin on nähnyt Herran Voidellun.

27. Hän tuli Hengen vaikutuksesta temppeliin, ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle niin kuin lain mukaan oli tapana,

28. hän otti lapsen syliinsä, ylisti Jumalaa ja sanoi:

29. "Herra, nyt sinä päästät palvelijasi rauhassa menemään, sanasi mukaan,

30. sillä minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi,

Ps. 98:2,3;

Luuk. 1:68,3:6

31. jonka olet valmistanut kaikkien kansojen nähtäväksi,

32. valoksi, joka ilmestyy pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille."

Jes. 42:6,46:13; Ap. t. 13:47

33. Hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin.

34. Mutta Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, lapsen äidille: "Tämä lapsi on pantu kompastumiseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan puhutaan,

Jes. 8:14;

Matt. 21:44; Room. 9:32,33; 1. Piet. 2:6-8

35. jotta monen sydämen ajatukset tulisivat julki. Myös sinun sielusi läpi on miekka käyvä."

Joh. 19:25

Naisprofeetta Hanna

36. Siellä oli myös naisprofeetta Hanna, Penuelin tytär, Asserin heimoa. Hän oli jo tullut iäkkääksi. Mentyyään neitsyenä naimisiin hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta

37. mutta oli nyt leski, kahdeksan-kympinenneljän vuoden ikäinen. Hän ei poistunut temppelistä vaan palveli siellä Jumalaa paastoten ja rukoillen yötä päivää.

1. Tim. 5:5

38. Juuri sillä hetkellä hän astui esiin, ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta.

Jes. 52:9

Paluu Nasaretiin

39. Toimitettuaan kaiken, mitä Herran laki vaati, he palasivat Galileaan, kotikaupunkiinsa Nasaretiin. Matt. 2:23

40. Lapsi kasvoi, vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen yllään.

Luuk. 2:52

Jeesus kaksitoistavuotiaana temppelissä

41. Jeesuksen vanhemmat menivät joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhille.

2. Moos. 23:15-17,34:23

42. Kun Jeesus oli kahdentoista vuoden ikäinen, he menivät jälleen juhille, niin kuin tapa oli.

43. Niiden päivien päätyttyä he lähtivät kotiin, mutta Jeesus-poika jäi Jerusalemiin. Hänen vanhempansa eivät huomanneet sitä

44. vaan arvelivat hänen olevan matkaseurueessa ja kulkivat päivän matkan. Sitten he alkoivat etsiä häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta.

45. Kun he eivät löytäneet, he palasivat Jerusalemiin etsien häntä.

46. Kolmen päivän kuluttua he löysivät Jeesuksen temppelistä, jossa hän istui opettajien keskellä kuunnellen heitä ja kysellen heiltä.

47. Kaikki, jotka kuuntelivat häntä, ihmettelivät hänen ymmärrystään ja vastauksiaan.

48. Hänet nähdessään hänen vanhempansa hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi: "Poikani, miksi teit meille näin? Isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua."

49. Jeesus vastasi heille: "Mitä te minua etsitte? Ettekö tiede, että minun pitää olla Isäni huoneessa?"

50. Mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hän heille puhui.

Luuk. 9:45,18:34

51. Jeesus lähti heidän kanssaan, tuli Nasaretiin ja oli heille kuuliainen. Mutta hänen äitinsä kätki kaiken tämän sydämeensä.

Luuk. 2:19

52. Ja Jeesus varttui viisaudessa, iässä ja armossa, Jumalan ja ihmisten edessä.

1. Sam. 2:26; Sananl. 3:4

JEESUS VALMISTAUTUU TEHTÄVÄÄNSÄ

3. LUKU

Johannes Kastaja

(Matt. 3:1–12; Mark. 1:1–8; Joh. 1:19–28)

1. Keisari Tiberiuksen viidentenätoista hallitusvuotena – kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana, Herodes Galilean neljännesruhtinaana, hänen veljensä Filippos Iturean ja Trakoniitoksen neljännesruhtinaana ja Ly-sanias Abilenen neljännesruhtinaana

2. ja kun Hannas ja Kaifas olivat ylipappeina – tuli Jumalan sana erämaassa Johannekselle, Sakariaan pojalle. Joh. 18:13

3. Hän vaelsi kaikkialla Jordanin ympäröstössä ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksi saamiseksi,

4. niin kuin on kirjoitettu profeetta Jesajan sanojen kirjassa: 'Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi! Jes. 40:3–5; Joh. 1:23

5. Jokainen laakso täytettäköön, jokainen vuori on kukkula tasoitettakoon, mutkat tulkoot suoriksi ja louhikot tasaisiksi teiksi.

6. Ja kaikki liha saa nähdä Jumalan lähettämän pelastuksen.” Ps. 98:2,3; Jes. 52:10

7. Johannes sanoi väkijoukoille, jotka tulivat hänen kastettavakseen: "Te kyykkäärmeiden sikiöt! Kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? Matt. 23:33

8. Tehkää siis hedelmää, jossa kääntymyksenne näkyy, alkääkää ruvetko ajattelemaan: 'Onhan Abraham meidän isämme.' Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille. Luuk. 19:40; Joh. 8:39

9. Kirves on jo pantu puiden juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.” Matt. 7:19

10. Ihmiset kysyivät häneltä: "Mitä meidän siis pitää tehdä?"

11. Hän vastasi heille: "Jolla on kaksi paitaa, antakoon toisen sille, joka on ilman, ja se, jolla on ruokaa, tehköön samoin.” Jaak. 2:15,16; 1. Joh. 3:17

12. Myös publikaaneja tuli kastettavaksi, ja he kysyivät häneltä: "Opettaja, mitä meidän pitää tehdä?"

13. Hän sanoi heille: "Älkää vaatiko enempää kuin teille on säädetty.”

14. Myös sotilaat kysyivät häneltä: "Entä mitä meidän pitää tehdä?" Hän vastasi: "Älkää ryöstäkö alkääkää kiristäkö keneltäkään vaan tyytykää palkanne.” 3. Moos. 19:13; 1. Tim. 6:6–8; Hepr. 13:5

15. Kun kansa oli odotuksen vallassa ja kaikki ajattelivat sydämessään, mahtoiko Johannes olla Kristus,

16. Johannes vastasi kaikille ja sanoi: "Minä kastan teidät vedellä, mutta on tulossa minua väkevämpi, jonka kenkien nauhojakaan en kelpaa avamaan. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tulla. Joël 3:12; Joh. 1:26,27; Ap. t. 1:5,8,13,25; 1. Kor. 12:13

17. Hänellä on kädessään viskain, ja hän puhdistaa puimatantereensa. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulla. Jes. 30:33; Mal. 4:1; Ilm. 20:10

18. Monilla muillakin tavoin Johannes kehotti kansaa julistaessaan evankeliumia.

19. Mutta kun hän nuhteli neljännesruhtinas Herodesta tämän veljen vaimon Herodiaan tähden ja kaiken sen pahan tähden, mitä Herodes oli tehnyt, Matt. 14:3,4; Ef. 5:11

20. niin Herodes kaiken lisäksi teki senkin, että sulki Johanneksen vankilaan.

Jeesuksen kaste

(Matt. 3:13–17; Mark. 1:9–11)

21. Kun kaikkea kansaa kastettiin ja myös Jeesus oli saanut kasteen, tahtui hänen rukoillessaan, että taivas aukeni

22. ja Pyhä Henki laskeutui hänen päälleen ruumiillisessa muodossa, kuin kyyhkynen. Ja taivaasta kuului

ääni: ”Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt.”

Jes. 42:1; Matt. 17:5; Joh. 1:32

Jeesuksen sukuluettelo

(Matt. 1:1–17)

23. Jeesus oli noin kolmenkymmenen vuoden ikäinen, kun hän aloitti toimintansa. Hänen luultiin olevan Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika,

24. Eeli Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä Joosefin,

25. tämä Mattitjan, tämä Aamoksen, tämä Nahumin, tämä Heslin, tämä Naggain,

26. tämä Mahatin, tämä Mattitjan, tämä Simein, tämä Joosekin, tämä Joodan,

27. tämä Joohanenin, tämä Reesan, tämä Serubbaabelin, tämä Sealtielin, tämä Neerin,

1. Aik. 3:17; Esra 3:2

28. tämä Melkin, tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin, tämä Eerin,

29. tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, tämä Joorimin, tämä Mattatin, tämä Leevin,

30. tämä Simeonin, tämä Juudan, tämä Joosefin, tämä Joonamin, tämä Eljakimin,

31. tämä Melean, tämä Mennan, tämä Mattatan, tämä Naatanin, tämä Daavidin,

2. Sam. 5:14; 1. Aik. 3:5

32. tämä lisain, tämä Oobedin, tämä Booaksen, tämä Salmonin, tämä Nahsonin,

Ruut 4:17–22; 1. Aik. 2:9–12

33. tämä Amminadabin, tämä Adminin, tämä Arnin, tämä Hesronin, tämä Pereksen, tämä Juudan,

4. Moos. 2:3

34. tämä Jaakobin, tämä lisakin, tämä Abrahamin, tämä Terahin, tämä Naahorin,

1. Moos. 11:24–27, 21:3;

1. Aik. 1:24–27

35. tämä Serugin, tämä Reun, tämä Pelegin, tämä Eeberin, tämä Selahin,

36. tämä Keenanin, tämä Arpaksadin, tämä Seemin, tämä Nooan, tämä Lemekin,

1. Moos. 5:3–32, 11:10–12

37. tämä Metuselahin, tämä Hano-kin, tämä Jeredin, tämä Mahalalelin, tämä Keenanin,

38. tämä Enoksen, tämä Seetin, tämä Aadamin ja tämä Jumalan.

1. Moos. 1:27, 2:7, 4:25, 26

4. LUKU

Paholainen kiusaa Jeesusta

(Matt. 4:1–11; Mark. 1:12, 13)

1. Täynnä Pyhää Henkeä Jeesus palasi Jordanilta. Henki kuljetti häntä autiolla seudulla

2. neljäkymmentä päivää, ja Paholainen kiusasi häntä. Hän ei syönyt mitään niinä päivinä, mutta niiden päätyttyä hänen tuli nälkä. 2. Moos. 34:28;

1. Kun. 19:8; Hepr. 4:15

3. Silloin Paholainen sanoi hänelle: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin sano tälle kivelle, että se muuttuu leiväksi.”

4. Jeesus vastasi: ”On kirjoitettu: ’Ei ihminen elä ainoastaan leivästä.’”

5. Moos. 8:3; Matt. 4:4

5. Paholainen vei hänet korkealle paikalle, näytti hänelle yhdessä hetkessä kaikki maailman valtakunnat

6. ja sanoi hänelle: ”Sinulle minä annan koko tämän valtapiirin ja sen loiston. Minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen kenelle tahdon.

7. Jos siis kumarut eteeni, niin tämä kaikki on sinun.”

8. Jeesus vastasi hänelle ja sanoi: ”On kirjoitettu: ’Herraa, sinun Jumalaasi, sinun tulee kumartaa ja vain häntä palvella.’”

5. Moos. 6:13, 10:20

9. Paholainen vei Jeesuksen Jerusalemiin, asetti hänet temppelin harjalle ja sanoi: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas,

10. sillä on kirjoitettu: ’Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua’

Ps. 91:11, 12

11. ja ’He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen.’”

12. Jeesus vastasi: ”On sanottu: ’Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.’”

5. Moos. 6:16

13. Kiusattuaan Jeesusta kaikin tavoin Paholainen poistui hänen luotaan joksikin aikaa.

JEEСУKSEN TOIMINTA GALILEASSA

Jeesus aloittaa toimintansa

(Matt. 4:12–17; Mark. 1:14,15)

14. Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan, ja hänen maineensa levisi kaikkialle ympäristöön.

15. Hän opetti heidän synagogissaan, ja kaikki ylistivät häntä.

Nasaretilaiset torjuvat Jeesuksen

(Matt. 13:53–58; Mark. 6:1–6)

16. Jeesus tuli Nasaretiin, jossa hän oli kasvanut, ja meni sapatinpäivänä tapansa mukaan synagogaan. Hän nousi lukemaan,

2. Moos. 24:7; 1. Tim. 4:13

17. ja hänelle ojennettiin profeetta Jesajan kirja. Avattuun kirjakäärön hän löysi kohdan, johon oli kirjoitettu:

18. ”Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille. Hän on lähettänyt minut julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen

Jes. 42:7,61:1,2; Matt. 11:5; Ap. t. 10:38

19. ja julistamaan Herran suosion vuotta.”

3. Moos. 25:10

20. Hän kääri kirjan kokoon, antoi sen palvelijalle ja istuutui. Kaikkien synagogassa olevien katseet kohdistuivat häneen.

21. Silloin hän alkoi puhua heille: ”Tänään tämä raamatunkohta on toteutunut teidän korvienne kuullen.”

22. Kaikki antoivat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka hänen suustaan lähtivät. He sanoivat: ”Eikö tämä ole Joosefin poika?”

Jes. 50:4; Joh. 6:42

23. Jeesus sanoi heille: ”Varmaankin aiotte esittää minulle sananlaskun ’Parantaja, paranna itsesi!’ ja sanoa: ’Tee myös täällä kotikaupungissasi kaikkea sitä, mitä olemme kuulleet ta-pahtuneen Kapernaumissa.’”

24. Hän jatkoi: ”Totisesti minä sanon teille: yksikään profeetta ei ole arvos-tettu kotikaupungissaan.

Joh. 4:44

25. Minä sanon teille totuuden: Israelissa oli monta leskeä Elian aikana, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja koko maahan tuli kova nälänhätä. 1. Kun. 17:1,9; Jaak. 5:17

26. Mutta Eliaa ei lähetetty kenenkään heidän luokseen vaan leskivaimon luo Sarpatiin, Siidonin maahan.

27. Ja Israelissa oli monta spitaalista profeetta Elisan aikana, mutta yhtäkään heistä ei puhdistettu, ainoastaan syyrialainen Naaman.”

2. Kun. 5:1,14

28. Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagogassa, joutuivat raivon valtaan.

29. He nousivat, ajoivat Jeesuksen ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäköseen hänet alas.

30. Mutta hän lähti pois kulkien väkijoukon halki.

Joh. 10:39

Jeesus Kapernaumin synagogassa

(Mark. 1:21–28)

31. Sitten Jeesus meni Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti kansaa sapattina.

32. Ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hän puhui niin kuin se, jolla on valta. Matt. 7:28,29; Joh. 7:46

33. Synagogassa oli mies, jossa oli saastainen riivaajahenki. Se huusi kovalla äänellä:

34. ”Voi, mitä sinä meistä haluat, Jeesus Nasaretilainen? Tulitko tuhoamaan meidät? Minä tiedän, kuka sinä olet, Jumalan Pyhä.”

35. Mutta Jeesus nuhteli sitä sanoen: ”Vaikene ja lähe hänestä!” Silloin riivaaja heitti miehen maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä vahingoittamatta häntä.

36. Kaikki joutuivat hämmästyksen valtaan ja puhuivat keskenään: ”Mitä tämä puhe oikein on? Hän käskee valalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos.”

37. Niin hänen maineensa levisi lähiseudulla kaikkialle.

Jeesus parantaa Simonin anopin ja muita sairaita

(Matt. 8:14–17; Mark. 1:29–34)

38. Jeesus lähti synagogasta ja meni Simonin kotiin. Simonin anoppi oli kovassa kuumeessa, ja Jeesusta pyydettiin auttamaan häntä.

39. Jeesus kumartui hänen ylleen ja nuhteli kuumetta, ja se lähti hänestä. Nainen nousi heti ja palveli heitä.

40. Auringon laskiessa kaikki erilaisien tautien vaivaamat sairaat tuotiin Jeesuksen luo. Hän pani kätensä jokaisen päälle ja paransi heidät.

41. Monista lähti myös riivaajia, jotka huusivat: ”Sinä olet Jumalan Poika!” Mutta hän nuhteli niitä eikä sallinut niiden puhua, koska ne tiesivät, että hän oli Kristus. Mark. 3:11,12; Ap. t. 16:17,18

Jeesus lähtee Kapernaumista

(Mark. 1:35–39)

42. Päivän koittaessa Jeesus lähti ulos ja meni yksinäiseen paikkaan. Ihmiset alkoivat etsiä häntä, ja kun he löysivät hänet, he estelivät häntä lähemmästä luotaan.

43. Mutta hän sanoi: ”Minun tulee julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia muissakin kaupungeissa, sillä sitä varten minut on lähetetty.” Luuk. 8:1

44. Ja hän saarnasi Juudean synagogissa.

5. LUKU

Jeesuksen ensimmäiset opetuslapset

(Matt. 4:18–22; Mark. 1:16–20)

1. Kun Jeesus seisoi Gennesaretin järven rannalla ja kansa tungeksi hänen ympärillään kuullakseen Jumalan sanaa,

2. hän näki rannassa kaksi venettä. Kalastajat olivat nousseet niistä huuhtomaan verkkojaan.

3. Jeesus astui toiseen veneistä, siihen, joka oli Simonin, ja pyysi häntä soutamaan vähän matkan päähän rannasta. Sitten hän opetti kansaa veneessä istuen.

4. Lopetettuaan puheensa Jeesus sanoi Simonille: ”Souda vene syvään veteen, ja laskekaa verkkonne apajalle.” Joh. 21:3–6

5. Simon vastasi: ”Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole saaneet mitään, mutta sinun käskystäsi minä lasken verkot.”

6. Näin tehtyään he saivat pyydettyksi niin suuren määrän kalaa, että heidän verkkonsa repeilivät.

7. He viittoilivat toisessa veneessä olevia tovereitaan tulemaan apuun. Nämä tulivatkin, ja he saivat molemmat veneet niin täyteen kalaa, että ne olivat uppoamaisillaan.

8. Tämän nähdessään Simon Pietari heittäytyi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: ”Mene pois minun luotani, Herra, sillä minä olen syntinen mies.” Jes. 6:5

9. Hämmästyksellä ja pelkällä heidän saamansa kalansaaliin tähden oli näet vallannut hänet ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan,

10. samoin myös Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita. Mutta Jeesus sanoi Simonille: ”Älä pelkää. Tästädes sinä saat saaliiksesi ihmisiä.” Jer. 16:16; Matt. 28:19; Mark. 16:15

11. He vetivät veneet maihin, jättivät kaiken ja lähtivät seuraamaan Jeesusta. Mark. 10:28; Luuk. 18:28

Jeesus parantaa spitaalisen

(Matt. 8:1–4; Mark. 1:40–45)

12. Kun Jeesus oli eräässä kaupungissa, siellä oli mies, joka oli yltä päältä spitaalissa. Nähdessään Jeesuksen mies heittäytyi kasvoilleen ja rukoili häntä sanoen: ”Herra, jos tahdot, sinä voit puhdistaa minut.”

13. Jeesus ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: ”Minä tahdon. Puhdistu!” Ja spitaali lähti hänestä heti.

14. Jeesus kielsi häntä kertomasta tästä kenellekään ja sanoi: ”Mene kuitenkin näyttämään itsesi papille ja anna uhri, niin kuin Mooses on säättä-

nyt, todisteeksi puhdistumisestasi⁴⁶.
3. Moos. 14:2,12

15. Sanoma Jeesuksesta levisi kuitenkin yhä laajemmalle, ja paljon kansaa tuli koolle kuullakseen häntä ja parantuaakseen vaivoistaan.

16. Mutta hän vetäytyi erämaahan rukoilemaan. Matt. 14:23; Mark. 1:35; Luuk. 6:12

Jeesus parantaa halvaantuneen

(Matt. 9:1–8; Mark. 2:1–12)

17. Eräänä päivänä, kun Jeesus taas oli opettamassa, paikalla istui fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä sekä Jerusalemistä. Herran voima vaikutti, niin että hän paransi sairaita.

18. Silloin muutamat miehet kantivat vuoteella miestä, joka oli halvaantunut. He yrittivät tuoda hänet sisälle taloon ja asettaa Jeesuksen eteen.

19. Mutta kun he eivät keksineet, millä tavoin toisivat hänet sisälle väkijoukon läpi, he nousivat katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi joukon keskelle Jeesuksen eteen.

20. Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi: "Mies, sinun syntisi ovat anteeksi annetut." Luuk. 7:48,49; 1. Joh. 2:12

21. Kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat ajattelemaan ja sanomaan: "Kuka tämä mies on? Hänhän pilkkaa Jumalaa. Kuka muu voi antaa syntejä anteeksi kuin Jumala yksin?"

22. Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi: "Mitä te ajattelette sydämessänne?" Ps. 139:2,23

23. Kumpi on helpompaa, sanoa: 'Sinun syntisi ovat anteeksi annetut', vai sanoa: 'Nouse ja kävele'?

24. Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi – hän puhui nyt halvaantuneelle – "minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi."

25. Mies nousi heti heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja lähti kotiinsa ylistäen Jumalaa.

26. Heidät kaikki valtasi hämmästys, ja he ylistivät Jumalaa. Pelon vallassa he sanoivat: "Olemme tänään nähneet jotakin uskomatonta."

Jeesus kutsuu Leevin

(Matt. 9:9–13; Mark. 2:13–17)

27. Tämän jälkeen Jeesus lähti sieltä ja näki Leevi-nimisen publikaanin istumassa tulliasemalla. Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa minua!"

28. Tämä jätti kaiken, nousi ja lähti seuraamaan Jeesusta.

29. Leevi valmisti hänelle kodissaan suuret pidot. Heidän kanssaan oli aterialla suuri joukko publikaaneja ja muita ihmisiä. Matt. 11:19; Luuk. 7:34,35; 1

30. Fariseukset ja heidän kirjanoppineensa närkästyivät Jeesuksen opetuslapsiin ja sanoivat: "Miksi te syötte ja juotte publikaanien ja syntisten kanssa?"

31. Jeesus vastasi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat.

32. En minä ole tullut kutsumaan parannukseen vanhurskaita vaan syntisiä." Luuk. 19:10; 1. Tim. 1:15

Kysymys paastoamisesta

(Matt. 9:14–17; Mark. 2:18–22)

33. He sanoivat Jeesukselle: "Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseusten opetuslapset, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja juovat."

34. Jeesus vastasi: "Ette kai voi vaatia häävieraita paastoamaan, kun sulhanen on heidän kanssaan?"

35. Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin, niinä päivinä, he paastoavat."

36. Hän kertoi heille myös vertauksen: "Ei kukaan leikkaa uudesta viitasta paikkaa ja pane sitä vanhaan viitta. Silloinhan hän pilaa myös uuden, eikä uudesta viitasta leikattu paikka sovi vanhaan.

37. Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin. Silloinhan uusi viini rikkoo leilit, viini valuu maahan ja leilit menevät pilalle.

38. Ei, uusi viini on laskettava uusiin leileihin.

39. Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua uutta, sillä hän sanoo: "Vanha on hyvää."

6. LUKU

Sapatin herra

(Matt. 12:1–8; Mark. 2:23–28)

1. Eräänä sapattina, kun Jeesus kulki viljapeltojen halki, hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäpäitä, hiersivät niitä käsissään ja söivät. 5. Moos. 23:25

2. Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: "Miksi teette sellaista, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?"

2. Moos. 20:10

3. Jeesus vastasi heille: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänelle ja hänen seuralaisilleen tuli nälkä?"

1. Sam. 21:6

4. Hän meni Jumalan huoneeseen, otti Herran eteen asetetut leivät, söi ja antoi myös seuralaisilleen, vaikka muilla kuin papeilla ei ollut lupa syödä niitä."

2. Moos. 25:30; 3. Moos. 24:9

5. Ja Jeesus sanoi heille: "Ihmisen Poika on sapatin herra."

Jeesus parantaa sapattina

(Matt. 12:9–14; Mark. 3:1–6)

6. Eräänä toisena sapattina Jeesus meni synagogaan ja opetti. Siellä oli mies, jonka oikea käsi oli surkastunut.

7. Kirjanoppineet ja fariseukset pitivät Jeesusta silmällä, parantaisiko hän sapattina, jotta he löytäisivät aiheen syyttää häntä.

Luuk. 14:1

8. Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jonka käsi oli surkastunut: "Nouse ja astu esiin." Tämä nousi ja astui esiin.

9. Jeesus sanoi: "Minä kysyn teiltä: onko sapattina lupa tehdä hyvää vai tehdä pahaa, pelastaa elämä vai tuhota se?"

10. Hän katsoi ympärilleen heihin kaikkiin ja sanoi miehelle: "Ojenna kätesi." Mies teki niin, ja hänen kätensä tuli ennalleen.

11. Mutta kirjanoppineet ja fariseukset raivostuivat mielettömästi, ja he neuvottelivat keskenään, mitä tekisivät Jeesukselle.

Kaksitoista apostolia

(Matt. 10:1–4; Mark. 3:13–19)

12. Kerran niihin aikoihin Jeesus lähti vuorelle rukoilemaan ja vietti siellä koko yön rukoillen Jumalaa. Matt. 14:23

13. Päivän tultua hän kutsui opetuslapsensa luokseen ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän antoi apostolin nimen.

Matt. 10:1–4; Luuk. 9:1,2

14. Nämä olivat Simon, jolle hän antoi myös nimen Pietari, ja tämän veli Andreas, Jaakob ja Johannes, Filppos ja Bartolomeus,

Joh. 1:42,43

15. Matteus ja Tuomas, Jaakob Alfeuksen poika ja Simon, jota kutsuttiin Kiivailijaksi,

16. Juudas Jaakobin poika ja Juudas Iskariot, josta tuli kavaltaja.

Jeesus opettaa ja parantaa

(Matt. 4:23–25)

17. Jeesus laskeutui alas vuorelta yhdessä heidän kanssaan ja pysähtyi tasaiselle paikalle. Siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja paljon kansaa koko Juudeasta ja Jerusalemistä ja Tyroksen ja Siidonin rannikkoseudulta.

Matt. 4:25,5:1

18. He olivat tulleet kuullakseen häntä ja parantuakseen taudeistaan. Myös saastaisten henkien vaivaamat tulivat terveiksi.

19. Koko kansanjoukko tahtoi päästä koskettamaan häntä, sillä hänestä lähti voima, joka paransi kaikki. Matt. 14:36; Mark. 5:30

Autuaaksi julistaminen

(Matt. 5:1–12)

20. Jeesus kohotti katseensa, katsoi opetuslapsiaan ja sanoi: "Autuaita olette te köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta.

Luuk. 4:18; 2. Kor. 9:9

21. Autuaita olette te, joilla nyt on nälkä, sillä teidät ravitaan. Autuaita olette te, jotka nyt itkette, sillä te saatte nauraa. Ps. 126:5,6; Jes. 55:1; Ilm. 7:16

22. Autuaita olette te, kun ihmiset teitä Ihmisen Pojan tähden vihaavat ja erottavat teidät yhteydestään, herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikään kuin jonkin pahan.

Hepr. 11:36,37; 1. Piet. 4:14

23. Iloitkaa sinä päivänä ja hyppikää riemusta, sillä teidän palkkanne on suuri taivaassa! Samalla tavallahan heidän isänsä tekivät profeetoille.”

Ap. t. 5:41,7:51,52

Voi teitä!

24. ”Mutta voi teitä, te rikkaat, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne!

Ps. 17:14; Luuk. 16:25; Jaak. 5:1

25. Voi teitä, jotka nyt olette kylläisiä, sillä te tulette näkemään nälkää! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä te saatte murehtia ja itkeä! Jes. 65:13,14; Jaak. 4:9

26. Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! Samoinhan tekivät heidän isänsä vääriille profeetoille.”

1. Kun. 22:13; Jaak. 4:4

Rakastakaa vihamiehiänne

(Matt. 5:38–48, 7:12)

27. ”Mutta teille, jotka kuulette, minä sanon: Rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat.

2. Moos. 23:4,5; Sananl. 25:21; Room. 12:14,20

28. Siunatkaa niitä, jotka teitä kirosavat. Rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä solvaavat.

Ap. t. 7:60; 1. Piet. 3:9

29. Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin poski. Jos joku ottaa sinulta viitan, älä kiellä häneltä paitaasiakaan.

Room. 12:17; 1. Kor. 6:7

30. Anna jokaiselle, joka sinulta pyytää, äläkä vaadi takaisin siltä, joka ottaa sinun omaasi.

5. Moos. 15:7,8; Sananl. 3:27,28; 1. Joh. 3:17

31. Niin kuin te tahdotte ihmisten tekevän teille, niin tehkää tekin heille.

Matt. 7:12

32. Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, mitä kiitosta te siitä saat-

te? Rakastavathan syntisetkin niitä, jotka heitä rakastavat.

33. Ja jos te teette hyvää niille, jotka tekevät hyvää teille, mitä kiitosta te siitä saatte? Niinhän syntisetkin tekevät.

34. Jos te lainaatte sellaisille, joilta toivotte saavanne takaisin, mitä kiitosta te siitä saatte? Syntisetkin lainaavat syntisille, jos saavat yhtä paljon takaisin.

35. Ei, rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää ja lainatkaa toivomatta saavanne mitään takaisin. Silloin teidän palkkanne on suuri ja teistä tulee Korkeimman lapsia, sillä hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille.

36. Olkaa armahtavia, niin kuin teidän Isännekin on armahtava.”

Ps. 103:8,13; Sak. 7:9

Älkää tuomitko

(Matt. 7:1–5)

37. ”Älkää tuomitko, niin ei teitäkään tuomita. Älkää tuomitko ketään syylliseksi, niin ei teitäkään tuomita syylliseksi. Antakaa anteeksi, niin teillekin annetaan anteeksi.”

Matt. 6:12–14;

Room. 2:1; 1. Kor. 4:5

38. Antakaa, niin teille annetaan. Täysi mitta, sullottu, ravisteltu ja kukkurainen, annetaan teidän syliinne. Millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin.”

Sananl. 19:17; Mark. 4:24;

Gal. 6:7; Ilm. 18:6

39. Hän kertoi heille myös vertauksen: ”Eihän sokea voi taluttaa sokeaa? Eivätkö he molemmat putoa kuoppaan?

40. Ei oppilas ole opettajaansa parempi, mutta kaiken opittuaan jokainen on niin kuin opettajansa.

Matt. 10:24;

Joh. 13:16

41. Kuinka näet roskan veljesi silmässä mutta et huomaa hirttä omassa silmässäs?

Matt. 7:3–5

42. Kuinka voit sanoa veljellesi: ’Veli, anna kun otan roskan pois silmästäsi’, mutta et näe hirttä omassa silmässäs? Sinä tekopyhä! Ota ensin hirsi pois

47 6:37. Kirj.: ”Päästäkää, niin teidätkin päästetään.”

omasta silmästäsi, niin sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä!”

Hedelmästään puu tunnetaan

(Matt. 7:17–20, 12:34,35)

43. **”Ei ole hyvää puuta, joka tekisi huonoa hedelmää, eikä huonoa puuta, joka tekisi hyvää hedelmää.”**

Matt. 12:33–35

44. Hedelmästään jokainen puu tunnetaan. Eihän orjantappuroista koota viikunoita eikä piikkipensaasta poimita viinirypäleitä.

45. Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvyyden varastosta esiin hyvää, ja paha ihminen tuo sydämensä pahuuden varastosta esiin pahaa, sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.” Sananl. 4:23

Kaksi rakentajaa

(Matt. 7:24–27)

46. **”Miksi te huudatte minulle: ’Herra, Herra’, mutta ette tee, mitä minä sanon?** Hoos. 8:2; Room. 2:13; Jaak. 1:22

47. Minä osoitan teille, kenen kaltainen on se, joka tulee minun luokseni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan.

Matt. 7:24–27

48. Hän on kuin mies, joka taloa rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle. Kun sitten tuli tulva, virta syöksyi taloa vastaan mutta ei saanut sitä horjumaan, koska se oli hyvin rakennettu.

49. Mutta se, joka kuulee eikä tee, on kuin mies, joka rakensi talonsa maan pinnalle, ilman perustusta. Kun virta syöksyi taloa vastaan, se sortui heti ja tuhoutui kokonaan.” Hes. 33:31,32

7. LUKU

Sadanpäällikön usko

(Matt. 8:5–13; Joh. 4:43–54)

1. Kun Jeesus oli kansan kuullen puhunut kaiken tämän, hän lähti Kapernaumiin.

2. Erään sadanpäällikön palvelija oli sairaana ja oli kuolemaisillaan. Sadanpäällikkö piti häntä suuressa arvossa.

3. Kuultuaan Jeesuksesta sadanpäällikkö lähetti juutalaisten vanhimpia

Jeesuksen luo pyytämään, että hän tulisi parantamaan hänen palvelijansa.

4. Kun vanhimmat saapuivat Jeesuksen luo, he pyysivät häntä hartaasti ja sanoivat: ”Hän ansaitsee sen, että teet hänelle tämän,

5. sillä hän rakastaa meidän kansaamme, ja synagogankin hän on meille rakentanut.”

6. Niin Jeesus lähti heidän kanssaan. Mutta kun hän ei enää ollut kaukana talosta, sadanpäällikkö lähetti ystäviään sanomaan hänelle: ”Herra, älä suotta vaivaudu, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit kattoni alle.

7. Siksi en pitänytkaan itseäni sen arvoisena, että olisin tullut sinun luoksesi. Mutta sano sana, niin palvelijani paranee.

8. Sillä minut itsenikin on määrätty käskyvallan alle, ja minulla on sotilaita alaisinani. Kun sanon yhdelle: ’Mene’, niin hän menee, ja toiselle: ’Tule’, niin hän tulee, tai palvelijalleni: ’Tee tämä’, niin hän tekee.”

9. Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä. Kääntyen väkijoukon puoleen, joka kulki hänen perässään, hän sanoi: ”Minä sanon teille: näin suurta uskoa en ole löytänyt edes Israelista.”

10. Kun sadanpäällikön lähettämät miehet palasivat taloon, he tapasivat palvelijan terveenä.

Jeesus herättää lesken pojan Nainissa

11. Sen jälkeen Jeesus meni Naininimiseen kaupunkiin, ja hänen kanssaan kulkivat hänen opetuslapsensa ja suuri väkijoukko.

12. Kun hän lähestyi kaupungin porttia, sieltä kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainoaa poikaa. Äiti oli leski, ja suuri joukko kaupungin väkeä oli hänen kanssaan.

1. Kun. 7:17,22,23

13. Hänet nähdessään Herra tunsi sääliä häntä kohtaan ja sanoi: ”Älä itke.”

14. Hän lähestyi paareja ja kosketti niitä, jolloin kantajat pysähtyivät. Hän sanoi: ”Nuorukainen, minä sanon si-

nulle: nouse!”

Mark. 5:41; Luuk. 8:54;
Joh. 11:43; Ap. t. 9:40

15. Silloin kuollut nousi istumaan ja rupesi puhumaan, ja Jeesus antoi hänet takaisin hänen äidilleen.

2. Kun. 4:36

16. Kaikki joutuivat pelon valtaan ja ylistivät Jumalaa sanoen: ”Suuri profeetta on noussut meidän keskuuteemme” ja ”Jumala on katsonut kansansa puoleen.”

5. Moos. 18:15; Joh. 6:14,9:17

17. Tämä sanoma hänestä levisi koko Juudeaan ja kaikkialle ympäristöön.

Jeesuksen vastaus Johannes Kastajalle

(Matt. 11:2–19)

18. Johanneksen opetuslapset kertoivat Johannekselle kaikista näistä asioista. Silloin hän kutsui luokseen opetuslapsistaan kaksi

19. ja lähetti heidät Herran luo kysymään: ”Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?”

20. Kun miehet saapuivat Jeesuksen luo, he sanoivat: ”Johannes Kastaja lähetti meidät sinun luoksesi kysymään: ’Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?’”

21. Juuri sillä hetkellä Jeesus paransi monia taudeista, vaivoista ja pahoista hengistä ja antoi näön monelle sokealle.

Jes. 35:5,6

22. Niin hän vastasi heille: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet: Sokeat saavat näkönsä, rammatt kävelevät, spitaaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään ja köyhille julistetaan evankeliumia.

Jes. 26:19,29:18,35:5,6,42:7,18,49:9,61:1; Luuk. 4:18

23. Autuas se, joka ei loukkaannu minuun.”

Jeesuksen todistus Johannes Kastajasta

24. Kun Johanneksen lähettämät miehet olivat menneet, Jeesus rupesi puhumaan kansanjoukoille Johanneksesta: ”Mitä te lähditte erämaahan

katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuuttaa?

25. Vai mitä lähditte katsomaan? Hienoihin vaatteisiin pukeutunutta miestäkö? Ne, jotka pukeutuvat koreisiin vaatteisiin ja elävät yllällisesti, ovat kuninkaiden linnoissa.

26. Vai mitä sitten lähditte katsomaan? Profeettaako? Juuri niin! Minä sanon teille: hän on enemmänkin kuin profeetta.

27. Hän on se, josta on kirjoitettu: ’Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, hän valmistaa tien sinun eteesi.’

Mal. 3:1; Matt. 3:3; Mark. 1:2

28. Minä sanon teille: ei ole naisista syntyneiden joukossa ketään suurempaa kuin Johannes, mutta vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän.”

29. Ja koko kansa, kaikki, jotka hän-tä kuulivat, publikaanitkin, tunnustivat Jumalan olevan oikeassa ja antoivat kastaa itsensä Johanneksen kasteella.

Luuk. 3:12

30. Mutta fariseukset ja lainoppineet hylkäsivät suunnitelman, joka Jumalalla oli heitä varten, eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta.

31. ”Mihin minä siis vertaisin tämän sukupolven ihmisiä? Minkä kaltaisia he ovat?

32. He ovat kuin lapset, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen: ’Me soitimme teille huilua, mutta te ette tanssineet. Me veisasimme itkuvirsiä, mutta te ette itkeneet.’

33. Johannes Kastaja on tullut, hän ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: ’Hänessä on riivaaja.’

34. Ihmisen Poika on tullut, hän syö ja juo, ja te sanotte: ’Katsokaa syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!’

Matt. 9:10,11;
Mark. 2:15,16; Luuk. 15:2

35. Mutta Viisauden tunnustavat oikeaksi kaikki Viisauden lapset.”

Sananl. 8:32–36; Jes. 55:8,9

Fariseus ja syntinen nainen

36. Eräs fariseus pyysi Jeesusta syömään kanssaan, ja hän meni fariseuksen kotiin ja asettui aterioimaan.

Luuk. 11:37; Ilm. 3:20

37. Siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti. Kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterioimassa fariseuksen talossa, hän toi mukanaan alabasteripullon, joka oli täynnä tuoksuöljyä.

38. Hän asettui itkien Jeesuksen taakse jalkopäähän⁴⁸ ja alkoi kyynelellään kastella hänen jalkojaan. Sitten hän kuivasi ne hiuksillaan, suuteli niitä ja voiteli ne tuoksuöljyllä.

39. Mutta kun fariseus, joka oli kutsunut Jeesuksen, näki sen, hän ajatteli: ”Jos tämä mies olisi profeetta, hän tietäisi, mikä ja millainen on tuo nainen, joka häneen koskee – että nainen on syntinen.”

40. Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Simon, minulla on sinulle jotakin sanottavaa.” Hän vastasi: ”Sano, opettaja.”

41. ”Eräällä rahanlainaajalla oli kaksi velallista. Toinen oli velkaa viisisataa denaaria, toinen viisikymmentä.

42. Kun heillä ei ollut millä maksaa, hän antoi molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?”

43. Simon vastasi: ”Luulisin, että se, jolle hän antoi enemmän anteeksi.” Jeesus sanoi hänelle: ”Oikein sinä ratkaisit.”

44. Naiseen päin kääntyen hän sanoi Simonille: ”Näetkö tämän naisen? Kun tulin kotiisi, sinä et antanut vettä jaloilleni, mutta tämä kasteli minun jalkani kyynelellään ja kuivasi ne hiuksillaan.

1. Moos. 18:4; Joh. 13:5; 1. Tim. 5:10

45. Sinä et antanut minulle suudelmia, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä asti, kun tulin sisään.

46. Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta tämä voiteli jalkani tuoksuöljyllä.

Ps. 23:5, 133:1, 2

47. Sen tähden sanon sinulle: hänen paljot syntinsä on annettu anteeksi, ja sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta se, jolle annetaan vähän anteeksi, rakastaa vähän.”

48. Sitten hän sanoi naiselle: ”Sinun syntisi ovat anteeksi annetut.”

Matt. 9:2,3; Mark. 2:5–7

49. Niin pöytävieraat rupesivat puhumaan keskenään: ”Kuka tämä on, joka antaa syntejäkin anteeksi?”

50. Mutta Jeesus sanoi naiselle: ”Sinun uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhaan.”

Mark. 10:52; Luuk. 8:48

8. LUKU

Naisia Jeesuksen opetuslapsina

1. Sen jälkeen Jeesus vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään saarnaten ja julistaen Jumalan valtakunnan evankeliumia. Hänen kanssaan olivat ne kaksitoista

Luuk. 4:43

2. ja muutamat naiset, jotka oli vapautettu pahoista hengistä ja parannettu taudeista. Näitä olivat Maria, jota kutsuttiin Magdalan Mariaksi ja josta oli lähtenyt ulos seitsemän riivaajaa,

Matt. 27:55–56; Mark. 15:40, 16:9

3. Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusaksen vaimo, ja Susanna sekä useita muita naisia, jotka palvelivat heitä varoillaan.

Kylväjävertaus

(Matt. 13:1–9; Mark. 4:1–9)

4. Kun paljon kansaa tuli koolle ja ihmisiä saapui Jeesuksen luo joka kaupungista, hän puhui käyttäen vertausta:

5. ”Kylväjä lähti kylvämään siementä. Hänen kylväessään osa putosi tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen.

Jes. 55:10, 11

6. Osa putosi kalliolle, ja oralle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta.

7. Osa putosi orjantappuroiden sekaan, ja yhdessä oraan kanssa kasvaessaan orjantappurat tukahduttivat sen.

Jer. 4:3

8. Mutta osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja tuotti satakertaisen sadon." Tämän sanottuaan hän huusi: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!"

1. Moos. 26:12; Matt. 11:15;
Mark. 4:9,23; Ilm. 2:7

Kylväjävertauksen selitys

(Matt. 13:10–23; Mark. 4:10–20)

9. Jeesuksen opetuslapset kysyivät häneltä, mitä tämä vertaus tarkoitti.

10. Hän sanoi: "Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuuDET, mutta muille ne esitetään vertauksin, jotta he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi.

Jes. 6:9,10; Joh. 12:40; Room. 11:8

11. Vertaus tarkoittaa tätä: Siemen on Jumalan sana.

1. Piet. 1:23

12. Tien oheen pudonnut kuvaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta joiden sydäimestä Paholainen tulee ottamaan sen pois, jotta he eivät uskoisi ja pelastuisi.

13. Kalliolle pudonnut kuvaa niitä, jotka kuullessaan sanan ottavat sen iloiten vastaan mutta joilla ei ole juurta. He uskovat vain hetken aikaa ja koe-tuksen hetkellä luopuvat.

Ps. 106:12,13;
Hoos. 6:4

14. Se, mikä putosi orjantappuroihin, tarkoittaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja nautintoihin eivätkä tuota kypsää hedelmää.

Matt. 19:23; Mark. 10:23; 1. Tim. 6:9,10

15. Mutta se, mikä on hyvässä maassa, tarkoittaa niitä, jotka sanan kuultuaan säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja kestävinä tuottavat satoa."

Ap. t. 16:14,15;
Hepr. 10:36

Oikea kuuleminen

(Mark. 4:21–25)

16. "Ei kukaan, joka sytyttää lampun, peitä sitä astialla tai pane vuoteen alle, vaan hän panee sen lampunjalkaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon.

Matt. 5:15; Luuk. 11:33; Fil. 2:15,16

17. Ei ole mitään salattua, mikä ei tulisi ilmi, eikä mitään kätkeytyä, mikä ei tulisi tunnetuksi ja joutuisi päivänvaloon.

Job 12:22; Matt. 10:26; 1. Tim. 5:25

18. Tarkatkaa siis, miten kuulette. Jolla on, sille annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hän luulee itsellään olevan."

Matt. 25:29;
Luuk. 19:26

Jeesuksen äiti ja veljet

(Matt. 12:46–50; Mark. 3:31–35)

19. Jeesuksen äiti ja veljet tulivat tapaamaan häntä mutta eivät väentungoksen takia päässeet hänen luokseen.

Matt. 13:55

20. Niin hänelle ilmoitettiin: "Sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä sinut."

21. Mutta hän vastasi heille: "Minun äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja tekevät sen mukaan."

Jeesus tyynnyttää myrskyn

(Matt. 8:23–27; Mark. 4:35–41)

22. Eräänä päivänä Jeesus astui opetuslastensa kanssa veneeseen ja sanoi heille: "Menkäämme järven yli toiselle rannalle." Niin he lähtivät vesille.

23. Heidän purjehtiessaan hän nukahti. Mutta myrskytuuli syöksyi alas järvelle, ja vene oli täyttymäisillään vedellä, ja he olivat vaarassa.

24. Silloin he menivät Jeesuksen luo ja herättivät hänet sanoen: "Mestari, mestari, me hukummel!" Herättyään hän nuhteli tuulta ja veden aallokkoa. Ne asettuivat ja tuli tyven.

Jes. 43:2

25. "Missä teidän uskonne on?" hän kysyi. He olivat peloissaan ja puhelivat ihmetellen keskenään: "Kuka tämä oikein on, kun hän käsklee jopa tuulia ja vettä, ja ne tottelevat häntä?"

Ps. 46:2–4

Jeesus Gerasan alueella

(Matt. 8:28–34; Mark. 5:1–20)

26. He purjehtivat gerasalaisten alueelle, joka on vastapäätä Galileaa.

27. Kun Jeesus oli noussut maihin, häntä vastaan tuli kaupungista mies, jossa oli riivaajia. Mies ei ollut pitkään aikaan pukeutunut vaatteita ylleen eikä asunut talossa vaan hautaluolissa.

28. Nähdessään Jeesuksen hän par-kaisi, heittäytyi maahan hänen eteensä ja huusi kovalla äänellä: "Mitä sinä minusta tahdot, Jeesus, Jumalan, Kor-keimman, Poika? Minä rukoilen sinua: älä piinaa minua!"

Luuk. 4:41;
Jaak. 2:19

29. Jeesus oli näet käskemäisillään saastaista henkeä lähtemään ulos siitä miehestä, sillä se oli riuhtonut hän-tä mukanaan pitkän aikaa. Hänet oli sidottu kahleisiin ja jalkarautoihin, ja häntä oli vartioitu, mutta hän oli kat-konut siteet ja kulkeutunut riivaajan ajamana autioille seuduille.

30. "Mikä on sinun nimesi?" Jeesus kysyi. "Legioona", mies vastasi, sillä hänen oli mennyt monta riivaajaa.

31. Ne pyysivät Jeesukselta, ettei hän käskisi niitä menemään syvyyteen.

32. Läheisellä vuorella oli suuri si-kalauma laitumella. Riivaajat pyysivät Jeesukselta, että hän antaisi niille lu-van mennä sikoihin, ja hän salli sen.

33. Silloin riivaajat lähtivät ulos mie-hestä ja menivät sikoihin, ja lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkuu.

34. Kun sikopaimenet näkivät, mitä oli tapahtunut, he pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maaseudulla.

35. Ihmiset lähtivät katsomaan, mitä oli tapahtunut. He tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkojen juuressa pukeutuneena ja täy-dessä ymmärryksessä, ja he pelästyi-vät.

36. Silminnäkijät kertoivat heille, kuinka riivattu oli tullut terveeksi.

37. Silloin kaikki Gerasan seudun asukkaat pyysivät häntä poistumaan luotaan, sillä suuri pelko oli vallannut heidät. Niin hän astui veneeseen ja palasi takaisin.

38. Mies, josta riivaajat olivat lähte-neet, pyysi häneltä lupaa saada olla hänen seurassaan, mutta Jeesus lä-hetti hänet luotaan sanoen:

39. "Palaa kotiisi ja kerro, kuinka suu-ria tekoja Jumala on sinulle tehnyt." Mies meni ja julisti kaikkialla kaupun-gissa, kuinka suuria tekoja Jeesus oli hänelle tehnyt.

Jairoksen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

(Matt. 9:18–26; Mark. 5:21–43)

40. Kun Jeesus palasi, kansanjouk-ko oli häntä vastassa, sillä kaikki odot-tivat häntä.

41. Silloin tuli esiin mies nimeltään Jairos, joka oli synagogan esimies. Hän heittäytyi Jeesuksen jalkoihin ja pyysi häntä tulemaan kotiinsa,

42. sillä hänen ainoa lapsensa, noin kaksitoistavuotias tytär, oli kuolemai-sillaan. Kun Jeesus oli matkalla, väki-joukko tungeksi hänen ympärillään.

43. Siellä oli myös nainen, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta ja kuluttanut lääkäreihin kaiken omaisuutensa, eikä kukaan ollut voinut häntä parantaa.

44. Hän lähestyi Jeesusta takaapäin ja kosketti hänen viittansa tupsua, ja heti verenvuoto tyrehtyi.

45. Jeesus kysyi: "Kuka koski mi-nuun?" Kun kaikki kielsivät, Pietari sa-noi: "Mestari, väkijoukko ahdistaa ja tönii sinua joka puolelta."

46. Mutta Jeesus sanoi: "Joku koski minuun, sillä minä tunsin, että minusta lähti voimaa."

47. Kun nainen huomasi, ettei pysy-nyt salassa, hän tuli vavisten, heittäytyi hänen eteensä ja kertoi kaiken kansan kuullen, minkä vuoksi hän oli koskenut Jeesukseen ja miten hän oli heti tullut terveeksi.

48. Jeesus sanoi hänelle: "Tytttäreni, uskosi on parantanut sinut. Mene rau-hassa."

Luuk. 7:50,17:19

49. Hänen vielä puhuessaan tuli joku synagogan esimiehen kotoa ja sanoi:

”Tytätäresi on kuollut. Älä enää vaivaa opettajaa.”

50. Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: ”Älä pelkää. Usko ainoastaan, niin hän paranee.”

51. Kun hän tuli taloon, hän ei sallinut kenenkään muun tulla kanssaan sisälle kuin Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin sekä tytön isän ja äidin.

52. Kaikki itkivät ja vaikeroivat tytön vuoksi, mutta Jeesus sanoi: ”Älkää itkekö, sillä hän ei ole kuollut vaan nukkuu.” Joh. 11:11

53. He nauroivat hänelle, koska tiesivät tytön kuolleen.

54. Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja sanoi kovalla äänellä: ”Tytttö, nouse!” Luuk. 7:14; Joh. 11:43

55. Silloin hänen henkensä palasi. Hän nousi heti, ja Jeesus käski antaa hänelle syötävää.

56. Tytön vanhemmat hämmästyivät, mutta Jeesus kielsi heitä kertomasta kenellekään, mitä oli tapahtunut. Luuk. 5:14

9. LUKU

Jeesus lähettää kaksitoista apostolia

(Matt. 10:5–15; Mark. 6:7–13)

1. Jeesus kutsui koolle ne kaksitoista ja antoi heille voiman ja vallan karkottaa kaikki riivaajat⁴⁹ ja parantaa tauteja. Mark. 16:17,18; Luuk. 6:13

2. Hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita

3. ja sanoi heille: ”Älkää ottako mitään mukaan matkalle, ei sauvaa, ei laukkua, ei leipää, ei rahaa eikä toista paitaa. Luuk. 10:4–9,22:35

4. Mihin taloon tulettekin, siihen jääkää ja siitä lähtekää.

5. Jos teitä ei oteta vastaan, lähtekää pois siitä kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne todistukseksi heitä vastaan.” Luuk. 10:10,11; Ap. t. 13:51

6. Niin he lähtivät ja kulkivat kylästä kylään julistaen evankeliumia ja parantaen sairaita kaikkialla.

Herodes kiinnostuu Jeesuksesta

(Matt. 14:1–12; Mark. 6:14–29)

7. Neljännesruhtinas Herodes sai kuulla kaikesta, mitä tapahtui, eikä tiennyt, mitä ajatella. Jotkut näet sanoivat Johanneksen nousseen kuolleista,

8. jotkut taas arvelivat, että Elia oli ilmestynyt, ja toiset taas, että joku entisajan profeetoista oli noussut ylös. Mal. 4:5,6

9. Herodes sanoi: ”Johanneksen minä olen mestauttanut, mutta kuka tämä on, josta minä saan kuulla tällaista?” Ja hän etsi tilaisuutta nähdäkseen Jeesuksen. Luuk. 23:8

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

(Matt. 14:13–21; Mark. 6:30–44; Joh. 6:1–14)

10. Apostolit palasivat ja kertoivat Jeesukselle, mitä olivat tehneet. Hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksinäisyyteen autioon paikkaan lähelle kaupunkia, jonka nimi oli Beetsaida.

11. Mutta kun ihmiset saivat tietää siitä, he seurasivat häntä. Hän otti heidät vastaan, puhui heille Jumalan valtakunnasta ja paransi kaikki, jotka parantamista tarvitsivat.

12. Kun päivä alkoi kallistua iltaan, ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle: ”Lähetä ihmiset luotasi, että he menisivät hankkimaan yösijan ja ruokaa ympärillä olevista kylistä ja maataloista, sillä täällä me olemme autiolla seudulla.”

13. Jeesus sanoi heille: ”Antakaa te heille syötävää.” Mutta he vastasivat: ”Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, ellemmme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle väelle.”

14. Väkeä oli näet noin viisituhatta miestä. Hän sanoi opetuslapsilleen: ”Järjestäkää heidät ryhmiin aterioimista varten, noin viisikymmentä kuhunkin ryhmään.”

49 9:1. Kirj.: ”voiman ja vallan kaikkien riivaajien yli”.

15. He tekivät niin ja järjestivät kaikki aterioimaan.

16. Sitten Jeesus otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen, siunasi ja mursi ja antoi ne opetuslapsilleen kansalle jaettaviksi.

17. Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin kaksitoista korillista. 2. Kun. 4:42–44

Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi

(Matt. 16:13–19; Mark. 8:27–29)

18. Kerran, kun Jeesus oli yksinäisyydessä rukoilemassa ja opetuslapset olivat hänen kanssaan, hän kysyi heiltä: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?"

19. He vastasivat: "Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas sanovat, että joku entisajan profeetoista on noussut ylös."

20. "Entä te? Kenen te sanotte minun olevan?" Jeesus kysyi. Pietari vastasi: "Sinä olet Jumalan Kristus." Matt. 16:6

Jeesus puhuu kuolemastaan

(Matt. 16:21; Mark. 8:31)

21. Vakavasti varoittaen Jeesus kielisi heitä puhumasta tästä kenellekään

22. ja sanoi: "Ihmisen Pojan pitää kärsiä paljon. Hän joutuu vanhinten, ylipappien ja kirjanoppineiden hylkäämäksi. Hänet tapetaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös."

Matt. 17:22,23; Mark. 9:31; Luuk. 18:32,33

Jeesuksen seuraamisesta

(Matt. 16:24–28; Mark. 8:34–9:1)

23. Jeesus sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.

Luuk. 14:27

24. Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, pelastaa sen. Matt. 10:39; Luuk. 17:33; Joh. 12:25

25. Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman, mutta saattaisi itsensä tuhoon tai turmioon?

26. Joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee kirkkaudessaan ja Isän ja pyhien enkelien kirkkaudessa.

Sak. 14:5; Matt. 10:33; Room. 1:16

27. Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan."

Kirkastusvuorella

(Matt. 17:1–8; Mark. 9:2–9)

28. Noin kahdeksan päivän kuluttua siitä, kun Jeesus oli tämän puhunut, hän otti mukaansa Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan.

29. Jeesuksen rukoillessa hänen kasvojensa hahmo muuttui ja hänen vaatteensa tulivat säteilevän valkoisiksi. 2. Piet. 1:16–18

30. Samassa siinä oli kaksi miestä, Mooses ja Elia, ja he keskustelivat hänen kanssaan.

31. He ilmestyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen poismenostaan, jonka hän oli toteuttava Jerusalemissa.

32. Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, olivat unen raskauttamia. Herätessään he näkivät Jeesuksen kirkkauden ja kaksi miestä, jotka seisovivat hänen luonaan.

33. Kun nämä olivat lähtemässä Jeesuksen luota, Pietari sanoi: "Mestari, meidän on hyvä olla täällä. Tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi, Moosekselle yksi ja Elialle yksi." Mutta hän ei tiennyt, mitä sanoi.

34. Pietarin vielä puhuessa tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa. He pelästivät joutuessaan pilven sisään.

35. Pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun Poikani, se valittu. Kuulkaa häntä!"

Jes. 42:1; Matt. 3:17; Mark. 1:11; Luuk. 3:22

36. Kuultuaan äänen he huomasivat, että Jeesus oli yksin. He olivat vaiti eivätkä niinä päivinä kertoneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat nähneet.

Riivattu poika

(Matt. 17:14–18; Mark. 9:14–27)

37. Kun he seuraavana päivänä olivat tulossa alas vuorelta, tuli Jeesusta vastaan suuri väkijoukko.

38. Väkijoukon keskeltä huusi muuan mies: ”Opettaja, minä rukoulen sinua: tule katsomaan poikaani, sillä hän on ainoa lapseni.

39. Vähän väliä henki ottaa hänet valtaansa, ja hän alkaa heti huutaa. Se kouristaa häntä, niin että vaahtoa tulee suusta, ja vain vaivoin se poistuu hänestä, runnellen häntä.

40. Pyysin sinun opetuslapsiasi ajamaan sen ulos, mutta he eivät pystyneet.”

41. Jeesus vastasi: ”Voi tätä epäuskoista ja kieroutunutta sukupolvea! Kuinka kauan minun on oltava teidän luonanne ja kärsittävä teitä? Tuo pokasi tänne.” Sak. 11:8

42. Vielä pojan tullessakin riivaaja repi ja kouristi häntä kovasti. Mutta Jeesus nuhteli saastaista henkeä, paransi pojan ja antoi hänet takaisin hänen isälleen.

43. Ja kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta.

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

(Matt. 17:22,23; Mark. 9:30–32)

Kun kaikki ihmettelivät sitä, mitä Jeesus teki, hän sanoi opetuslapsilleen:

44. ”Painakaa mieleenne nämä sanat: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.” Luuk. 24:7

45. Mutta he eivät käsittäneet tätä puhetta. Se oli heiltä salattu, niin etteivät he sitä ymmärtäneet eivätkä uskaltaneet kysyä häneltä siitä. Luuk. 2:50

Kuka on suurin?

(Matt. 18:1–5; Mark. 9:33–37)

46. Opetuslasten kesken tuli kiistaa siitä, kuka heistä mahtoi olla suurin.

47. Mutta Jeesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen. Hän otti lapsen, asetti hänet viereensä

48. ja sanoi heille: ”Joka ottaa luokseen tämän lapsen minun nimessäni, se ottaa luokseen minut, ja joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen hänet, joka on minut lähettänyt. Joka on pienin teistä kaikista, se on suurin.” Matt. 10:40; Joh. 13:20

Riivaaja ulos ajava mies

(Mark. 9:38–40)

49. Silloin Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: ”Mestari, me näimme erään miehen ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi. Me kielsimme häntä, koska hän ei kulje meidän kanssamme.”

50. Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Älkää kieltäkö, sillä joka ei ole teitä vastaan, se on teidän puolellanne.” Matt. 12:30

JEESUS MATKALLA KOHTI JERUSALEMIA

Samarialaiset torjuvat Jeesuksen

51. Kun Jeesuksen ylösottamisen aika oli täyttymässä, hän kääntyi Jerusalemia kohti mennäkseen sinne.

52. Edellään hän lähetti sananviejjiä. Nämä lähtivät matkaan ja menivät erääseen samarialaisten kylään valmistelemaan hänen tuloaan.

53. Mutta siellä ei otettu häntä vastaan, koska hän oli menossa Jerusalemiin.

54. Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes huomasivat sen, he sanoivat: ”Herra, tahdotko, että käskemme tulen langeta alas taivaasta ja tuhota heidät?” 1. Moos. 19:24; 2. Kun. 1:10–12

55. Mutta Jeesus kääntyi ja nuhteli opetuslapsia [ja sanoi: ”Te ette tiedä, minkä hengen omia te olette.

56. Ihmisen Poika ei tullut ihmisten sieluja hukuttamaan vaan pelastamaan”]. Sitten he lähtivät toiseen kylään.

Seuraa minua!

(Matt. 8:19–22)

57. Heidän kulkiessaan tiellä joku sanoi Jeesukselle: ”Minä seuraan sinua, minne ikinä menet.”

58. Jeesus sanoi hänelle: ”Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta ihmisen Pojalla ei ole paikkaa, mihin hän päänsä kallistaisi.”

59. Eräälle toiselle hän sanoi: ”Seuraa minua!” Tämä sanoi: ”Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni.”

60. Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Anna kuolleiden haudata kuolleensa! Mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa.”

61. Vielä eräs toinen sanoi: ”Minä lähden seuraamaan sinua, Herra. Salli minun kuitenkin ensin käydä sanomassa jäähyväiset kotiväelleni.”

62. Hänelle Jeesus sanoi: ”Ei kukaan, joka tarttuu auraan ja katsoo taakseen, ole kelvollinen Jumalan valtakuntaan.” 1. Moos. 19:26

10. LUKU

Jeesus lähettää seitsemänkymmentäkaksi opetuslasta

1. Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentäkaksi muuta ja lähetti heidät kaksittain edellään jokaiseen kaupunkiin ja kylään, johon hän itse aikoi mennä.

2. Hän sanoi heille: ”Eloa on paljon mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä sadonkorjuuseensa. Matt. 9:37,38; Joh. 4:35; 2. Tess. 3:1

3. Menkää! Minä lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle. Matt. 10:16

4. Älkää ottako mukaanne rahakukaroa, älkää laukkaa älkääkään kenkiä. Älkää tervehtikö ketään tiellä.

2. Kun. 4:29; Matt. 10:9–15; Luuk. 9:3,22:35

5. Kun astutte sisään johonkin taloon, sanokaa ensiksi: ’Rauha tähän taloon!’

6. Jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän rauhanne jää lepäämään hänen ylleen. Ellei ole, se palaa teille.

7. Jääkää siihen taloon ja syökää ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon. 5. Moos. 25:4; 1. Kor. 9:4–14

8. Kun tulette kaupunkiin, jossa teidät otetaan vastaan, syökää, mitä teille tarjotaan,

9. parantakaa siellä olevat sairaat ja julistakaa: ’Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.’ Matt. 4:17

10. Mutta kun tulette kaupunkiin, jossa teitä ei oteta vastaan, menkää sen kaduille ja sanokaa:

11. ’Tomunkin, joka teidän kaupungistanne on jalkoihimme tarttunut, me karistamme teille takaisin. Mutta tietäkää, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle!’ Matt. 10:14; Mark. 6:11; Ap. t. 18:6

12. Minä sanon teille: Sodomalla on sinä päivänä helpompaa kuin sillä kaupungilla.”

Jeesus nuhtelee Galilean kaupunkeja

(Matt. 11:20–24)

13. ”Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Jos ne voimateot, jotka ovat tapahtuneet teidän keskellänne, olisivat tapahtuneet Tyroksessa tai Siidonissa, ne olisivat jo kauan sitten kääntyneet säkissä ja tuhassa istuen.

14. Mutta Tyroksella ja Siidonilla on tuomiopäivänä helpompaa kuin teillä.

15. Entä sinä, Kapernaum, korotetaanko sinut muka taivaaseen? Ei, alas tuonelaan sinun on astuttava!

Jes. 14:13–15

16. Joka kuulee teitä, kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut. Mutta joka hylkää minut, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt.” Matt. 10:40; Joh. 13:20

Opetuslapset palaavat

17. Ne seitsemänkymmentäkaksi palasivat iloiten ja sanoivat: ”Herra, riivaajatkin ovat meille alamaisia sinun nimesi tähden.”

18. Jeesus sanoi heille: ”Minä näin, kuinka Saatana lankesi alas taivaasta kuin salama. Hes. 28:13–15; Ilm. 12:8,9

19. Katsokaa, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpionoja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään teitä vahingoita. Ps. 91:13; Mark. 16:18; Ap. t. 28:5

20. Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaisia, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa.”

2. Moos. 32:32,33; Dan. 12:1; Fil. 4:3; Ilm. 13:8

Jeesus ylistää Isää

(Matt. 11:25–27, 13:16,17)

21. Sillä hetkellä Jeesus riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: ”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä, että olet salannut nämä viisailta ja älykkäiltä mutta olet ilmoittanut ne lapsenmielisille. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt.

Jes. 29:14;
1. Kor. 1:19,26–29,2:6,7

22. Kaiken on Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu kuin Isä tiedä, kuka Poika on. Eikä sitä, kuka Isä on, tiedä kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.”

Joh. 1:18,10:15,17:2; Hepr. 2:8

23. Jeesus kääntyi erikseen opetuslastensa puoleen ja sanoi: ”Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette!

Matt. 13:16,17

24. Minä sanon teille: monet profheetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet.”

1. Piet. 1:10

Laupias samarialainen

25. Muuan lainoppinut, joka tahtoi panna Jeesuksen koetukselle, nousi ja kysyi: ”Opettaja, mitä minun pitää tehdä, että perisin iankaikkisen elämän?”

Matt. 19:16

26. Jeesus sanoi hänelle: ”Mitä laisaa on kirjoitettu? Kuinka sen luet?”

27. Hän vastasi: ”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämes-täsi ja kaikesta sielustasi, kaikella voimallasi ja kaikella ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

3. Moos. 19:18; 5. Moos. 6:5; Matt. 22:37–39; Room. 13:9

28. Jeesus sanoi: ”Oikein vastasit. Tee se, niin saat elää.”

3. Moos. 18:5;
Matt. 19:17

29. Mutta mies tahtoi osoittaa olevansa vanhurskas ja kysyi Jeesukselta: ”Kuka sitten on minun lähimmäise-ni?”

30. Jeesus vastasi hänelle: ”Muuan mies kulki Jerusalemissa alas Jerikoon ja joutui rosvojen käsiin. He riisuivat hänet ja pieksivät haavoille. Sitten he lähtivät pois ja jättivät hänet virumaan puolikuolleena.

31. Sattumalta kulki muuan pappi samaa tietä, mutta nähdessään miehen hän meni tien toista laitaa ohi.

32. Samoin leeviläinen: kun hän tuli paikalle ja näki miehen, hänkin meni tien toista laitaa ohi.

33. Mutta kun eräs sitä tietä matkustava samarialainen tuli paikalle ja näki miehen, hänen tuli tätä sääli.

2. Aik. 28:15

34. Hän meni miehen luo, vuodatti öljyä ja viiniä haavoihin ja sitoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja hoiti häntä.

35. Seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denariaa, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: ”Pidä hänestä huolta, ja jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä maksan ne sinulle palatessani.”

36. Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli rosvojen käsiin joutuneen miehen lähimmäinen?”

37. Lainoppinut vastasi: ”Se, joka osoitti hänelle laupeutta.” Jeesus sanoi hänelle: ”Mene ja tee sinä samoin!”

Martta ja Maria

38. Heidän vaeltaessaan eteenpäin Jeesus tuli erääseen kylään. Muuan nainen, nimeltään Martta, otti hänet luokseen.

Joh. 12:2,3

39. Martalla oli sisar, jonka nimi oli Maria. Tämä asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettaan.

40. Martta taas ahersi palvelleen vieraita monin tavoin. Hän meni Jeesuksen luo ja sanoi: ”Herra, etkö lainkaan

väliltä siitä, että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan vieraita? Sano hänelle, että hän auttaisi minua.”

41. Mutta Herra vastasi: ”Martta, Martta, sinä huolehdit ja hätäilet monista asioista,

42. mutta vain yksi on tarpeen. Maria on valinnut hyvän osan, eikä sitä oteta häneltä pois.” Matt. 6:33

11. LUKU

Jeesus opettaa rukoilemaan

(Matt. 6:9–15, 7:7–11)

1. Jeesus oli eräässä paikassa rukoilemassa. Kun hän oli lopettanut, eräs hänen opetuslapsistaan sanoi: ”Herra, opeta meitä rukoilemaan, niin kuin Johanneskin opetti opetuslapsiaan.”

2. Jeesus sanoi heille: ”Kun rukoilette, sanokaa: Isä, pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. [Tahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa.]

Matt. 13:24–52; Luuk. 17:20,21,22,42

3. Anna meille päivittäin meidän jokapäiväinen leipämme. 1. Tim. 6:8

4. Anna meille meidän syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle, joka on meille velkaa. Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen [vaan päästä meidät pahasta].”

Matt. 18:21; Joh. 17:15; Kol. 3:13

5. Vielä hän sanoi heille: ”Ajatelkaapa, että joku teistä menee keskellä yötä ystävänsä luo ja sanoo hänelle: ’Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää.’

Luuk. 18:1

6. Eräs ystäväni on matkallaan poikennut luokseni, eikä minulla ole mitään, mitä tarjoaisin hänelle.”

7. Toinen vastaa sisältä: ”Älä häiritse minua! Ovi on jo lukossa, ja lapseni ovat kanssani nukkumassa. En voi nousta antamaan sinulle.”

8. Minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sen tähden, että hän on ystävä, hän nousee kuitenkin siksi, että toinen hellittämättä pyytää, ja antaa hänelle niin paljon kuin hän tarvitsee. Luuk. 18:5

9. Niinpä minä sanon teille: Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan. Jer. 29:12–14; Mark. 11:24; 1. Joh. 3:22

10. Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.

11. Kuka teistä on sellainen isä, joka pojan pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen

12. tai hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin?

13. Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat.” Joh. 4:10; Ap. t. 2:38

Jeesus ja Beelsebul

(Matt. 12:22–30; Mark. 3:20–27)

14. Kerran Jeesus ajoi ulos riivaajan, joka oli mykkä. Kun riivaaja oli lähtenyt, mykkä mies alkoi puhua, ja väkijoukot hämmästyivät. Matt. 9:32,33

15. Muutamat sanoivat: ”Beelsebulin, riivaajien päämiehen, avulla hän ajaa ulos riivaajia!”

16. Toiset taas tahtoivat panna hänet koetukselle ja vaativat häneltä merkkiä taivaasta. Matt. 12:38; Mark. 8:11

17. Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: ”Jokainen valtakunta, joka riitaantuu itsensä kanssa, tuhoutuu, ja talo kaatuu talon päälle.

18. Jos siis Saatana riitaantuu itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa voi pysyä pystyssä? Tehän sanotte minun ajavan riivaajia ulos Beelsebulin avulla.

19. Jos minä ajan riivaajia ulos Beelsebulin voimalla, kenen voimalla teidän lapsenne sitten ajavat niitä ulos? Sen tähden he tulevat olemaan teidän tuomareitanne.

20. Mutta jos minä ajan riivaajia ulos Jumalan sormella, silloinhan Jumalan valtakunta on tullut teidän luoksenne. 2. Moos. 8:15

21. Kun väkevä mies aseistettuna vartioi kartanoaan, hänen omaisuutensa on turvassa.

22. Mutta kun häntä väkevämpi hyökkää hänen kimppuunsa ja voittaa hänet, tuo väkevämpi riisuu hänet kaikista aseista, joihin hän luotti, ja jakaa häneltä riistämänsä saaliin. Kol. 2:15

23. Joka ei ole minun kanssani, on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.” Luuk. 9:50

Saastaisen hengen paluu

(Matt. 12:43–45)

24. ”Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeskelee vedettömillä seuduilla etsien lepopaikkaa mutta ei löydä. Silloin se sanoo: ’Minä palaan asuntooni, josta lähdin.’

25. Kun se tulee, se löytää asunnon lakaistuna ja järjestettynä.

26. Silloin se käy hakemassa seitsemän muuta henkeä, jotka ovat pahempia kuin se itse. Sisään päästyään ne jäävät sinne asumaan. Ja sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa.” 2. Piet. 2:20,21

Kuka on autuas?

27. Jeesuksen näin puhuessa korotti eräs nainen kansanjoukosta äänensä ja sanoi hänelle: ”Autuas se kohtu, joka on sinua kantanut, ja autuaat ne rinnat, joita sinä olet imenyt!” Luuk. 1:28,42,48

28. Mutta Jeesus sanoi: ”Niin, autuaita ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja noudattavat sitä.” Matt. 7:21; Luuk. 8:15,21; Jaak. 1:22

Joonan merkki

(Matt. 12:38–42; Mark. 8:12)

29. Kun kansaa tuli yhä enemmän koolle, Jeesus rupesi puhumaan: ”Tämä sukupolvi on paha sukupolvi. Se tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonan merkki. Joona 2:1,11

30. Niin kuin Joona oli merkki niiniväläisille, niin on Ihmisen Poikakin oleva merkinä tälle sukupolvelle.

31. Etelän kuningatar herää tuomiolle yhdessä tämän sukupolven miesten kanssa ja on heille tuomioksi, koska hän tuli maan ääristä saakka kuule-

maan Salomon viisautta. Mutta tässä on enemmän kuin Salomo! 2. Aik. 9:1

32. Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja ovat sille tuomioksi, koska he kääntyivät Joonan saarnan vaikutuksesta. Mutta tässä on enemmän kuin Joona!” Joona 3:5

Silmä on ruumiin lamppu

(Matt. 5:15, 6:22,23)

33. ”Ei kukaan sytytä lamppua ja pane sitä piiloon vaan lampunjalkaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon.

Matt. 5:15; Mark. 4:21; Luuk. 8:16

34. Sinun silmäsi on ruumiin lamppu. Kun silmäsi on terve, koko ruumiisi on valaistu, mutta kun silmäsi on viallinen, ruumiisi on pimeä.

35. Pidä siis varasi, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä.

36. Jos koko ruumiisi on valaistu eikä siinä ole mitään pimeää osaa, se on kokonaan valaistu, aivan kuin lamppu valaisisi sinut kirkkaalla loisteellaan.”

Voi teitä!

(Matt. 23:1–36; Mark. 12:38–40; Luuk. 20:45–47)

37. Jeesuksen vielä puhuessa muuan fariseus pyysi häntä luokseen aterioimaan. Hän meni sisälle ja asettui aterialle.

38. Mutta fariseus ihmetteli nähdesään, ettei Jeesus peseytynyt ennen ateriaa. Mark. 7:2

39. Silloin Herra sanoi hänelle: ”Te fariseukset kyllä puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolelta, mutta sisältä te olette täynnä riistoa ja pahuutta. 2. Tim. 3:5

40. Te mielettömät! Eikö hän, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuolenkin?

41. Antakaa siis almuksi se, mikä on sisällä. Silloin kaikki on teille puhdasta. Tit. 1:15

42. Voi teitä, te fariseukset! Te annatte kymmenykset mintuista, ruudanlehdistä ja kaikenlaisista vihanneksista mutta laiminlyötte oikeudenmukaisuuden ja Jumalan rakkauden. Näitä tei-

dän pitäisi noudattaa eikä noita muitakaan laiminlyödä.

4. Moos. 18:21;
Hoos. 6:6; Matt. 9:13

43. Voi teitä, te fariseukset! Te rakastatte etumaisia istuimia synagogissa ja tervehdyksiä toreilla.

Mark. 12:38

44. Voi teitä! Te olette kuin merkitsemättömät haudat, joiden päällä ihmiset tietämättään kävelevät.”

45. Silloin eräs lainoppineista vastasi hänelle: ”Opettaja, noin puhuessasi sinä häpäiset myös meitä.”

46. Jeesus sanoi: ”Voi teitäkin, te lainoppineet! Te kasaatte ihmisten päälle taakkoja, joita on vaikea kantaa, mutta itse te ette koske niihin sormellannekaan.

Ap. t. 15:10

47. Voi teitä! Te rakennatte hauta-muistomerkkejä profeetoille, jotka teidän isänne ovat tapanneet.

48. Näin te siis olette isienne tekosten todistajia ja hyväksytte ne: he tappoivat profeetat, ja te rakennatte muistomerkkit.

49. Siksi Jumalan Viisaus onkin sanonut: ’Minä lähetän heidän luokseen profeettoja ja apostoleja. Muutamia heistä he tappavat ja toisia vainoavat.’

Jer. 25:4; Ap. t. 7:51,52; Hepr. 11:36,37

50. Niinpä tältä sukupolvelta vaaditaan kaikkien profeettojen veri, joka on vuodatettu maailman perustamisesta asti,

51. Aabelin verestä aina Sakarjan vereen asti, hänen, joka surmattiin alttarin ja pyhäkön välillä. Niin, minä sanon teille: se vaaditaan tältä sukupolvelta.

1. Moos. 4:8; 2. Aik. 24:20,21

52. Voi teitä, te lainopettajat! Te olette ottaneet tiedon avaimen. Itse te ette ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet.”

53. Jeesuksen lähtiessä sieltä kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat ahdistaa häntä kiivaasti ja urkkia häneltä monenlaisia asioita

54. koettaen saada hänet sanoistaan ansaan.

12. LUKU

Varokaa tekopyhyttä!

1. Kun väkeä oli sillä välin kokoon-tunut tuhatmäärin, niin että ihmiset tallasivat toisiaan, Jeesus rupesi puhumaan ensin opetuslapsilleen: ”Varokaa fariseusten hapatusta, tekopyhyttä.

Matt. 16:6; Mark. 8:15

2. Ei ole mitään peitettyä, mikä ei paljastu, eikä mitään kätkeytyä, mikä ei tule tunnetuksi.

Mark. 4:22

3. Sen tähden, mitä te sanotte pimeässä, se kuullaan päivänvalossa, ja mitä te kammioissa kuiskaatte korvaan, se julistetaan katoilta.”

Ketä tulee pelätä?

(Matt. 10:28–31)

4. ”Minä sanon teille, ystävilleni: älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät sen jälkeen voi tehdä mitään enempää.

5. Minä osoitan teille, ketä teidän tulee pelätä: pelätkää häntä, jolla on valta tappaa ja sen jälkeen syöstä helvettiin. Niin, minä sanon teille: häntä pelätkää.

Jaak. 4:12

6. Eikö viittä varpusta myydä kahdella kuparilantilla? Silti Jumala ei ole unohtanut yhtäkään niistä.

7. Jopa kaikki teidän pääanne hiuksetkin on laskettu. Älkää siis pelätkö, te olette arvokkaampia kuin paljot varpuset.”

Ap. t. 27:34

Pyhän Hengen pilkka

(Matt. 10:32,33, 12:32, 10:19,20)

8. ”Minä sanon teille: Jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika on tunnustava Jumalan enkelien edessä.

Ilm. 3:5

9. Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se tullaan kieltämään Jumalan enkelien edessä.

Luuk. 9:26; 2. Tim. 2:12

10. Ja jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi, mutta sille, joka pilkkaa Pyhää Henkeä, ei anteeksi anneta.

Mark. 3:28,29; Hepr. 6:4–6; 1. Joh. 5:16

11. Kun teitä viedään synagogiin ja viranomaisten ja esivallan eteen, älkää olko huolissanne siitä, miten tai millä puolustautuisitte tai mitä sanoisitte.

Matt. 10:19,20; Mark. 13:11

12. Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava.”

Maallinen rikkaus on katoavaa

13. Joku kansanjoukosta sanoi Jeesukselle: ”Opettaja, sano veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön.”

14. Mutta Jeesus vastasi hänelle: ”Ihminen! Kuka on asettanut minut teidän tuomariksenne tai jakomieheksenne?”

15. Sitten hän sanoi heille: ”Olkaa valppaat ja karttakaa kaikenlaista ahneutta, sillä ihmisen elämä ei riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä olisi ylen määrin.”

1. Tim. 6:8–10

16. Ja hän kertoi heille vertauksen: ”Rikkaan miehen maa tuotti hyvin.

17. Hän mietti mielessään: ’Mitä minä teen, kun minulla ei ole paikkaa, mihin kokoaisin satoni?’

18. Sitten hän sanoi: ’Minäpä teen näin: puran aittani, rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken viljani ja omaisuuteni.

19. Sitten sanon itselleni: Sieluni, nyt sinulla on varastossa paljon hyvää moneksi vuodeksi. Lepää, syö, juo ja iloitsel!’

Jes. 22:13; Jaak. 5:5

20. Mutta Jumala sanoi hänelle: ’Sinä mieletön! Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois. Kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?’

Job 27:8; Ps. 39:7

21. Näin käy sen, joka kerää aarteita itselleen mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan luona.”

1. Tim. 6:17

Jumalan huolenpito

(Matt. 6:25–34, 19–21)

22. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Sen tähden minä sanon teille: älkää olko huolissanne hengestänne, siitä mitä söisitte, älkääkä ruumiistanne, siitä mitä päällenne pukisitte.

Fil. 4:6; 1. Piet. 5:7

23. Onhan henki enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet.

24. Katsekkaa korppeja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, ei niillä ole varastoa eikä aittaa, ja silti Jumala ruokkii ne. Kuinka paljon arvokkaampia te olettekaan kuin linnut! Job 39:3; Matt. 10:31

25. Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyynäränkään vertaa?

26. Jos siis ette pysty näinkään vähäiseen asiaan, mitä te muusta murehditte?

27. Katsekkaa kukkia, kuinka ne kasvavat. Eivät ne tee työtä eivätkä kehää. Kuitenkin minä sanon teille: ei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

28. Jos siis Jumala näin pukee ruohon, joka tänään kasvaa kedolla mutta huomenna joutuu uuniin, kuinka paljon enemmän hän pukee teidät, te vähäuskoiset!

29. Älkää siis etsikö, mitä söisitte tai joisitte, älkääkä murehtiko.

30. Näitä kaikkia maailman kansat tavoittelevat. Teidän Isänne kyllä tietää, että te näitä tarvitsette.

31. Etsikää hänen valtakuntaansa, niin teille annetaan lisäksi myös nämä.

1. Kun. 3:13; Ps. 37:25

32. Älä pelkää, sinä pieni lauma, sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan. Luuk. 22:29; Joh. 10:16

33. Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja. Hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, ehtymätön aarre tavaisiin, minne varas ei ulotu ja missä koi ei turmele.

Luuk. 18:22; Ap. t. 2:45;

1. Tim. 6:17–19

34. Missä on teidän aarteenne, siellä on myös sydämenne.”

Isäntäänsä odottava palvelija

(Matt. 24:45–51)

35. ”Olkoot kupeenne vyötettyinä ja lampunne palamassa.

2. Moos. 12:11; Matt. 25:1–13; 1. Piet. 1:13

36. Olkaa niiden ihmisten kaltaisia, jotka odottavat herraansa, milloin hän

palaa häistä, jotta he heti avaisivat hänelle oven, kun hän tulee ja kolkuttaa.

37. Autuaita ovat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy, asettaa heidät aterioimaan ja menee palvelemaan heitä.

38. Autuaita ovat ne palvelijat, jotka hän tapaa näin tekemästä, tulipa hän sitten toisella tai kolmannella yövartiolla!

39. Ymmärrätte kai, että jos talon isäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän ei sallisi taloonsa murtauduttavan. 1. Tess. 5:2; 2. Piet. 3:10; Ilm. 3:3,16:15

40. Olkaa tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavis-
ta.” Mark. 13:33; 1. Tess. 5:6

41. Niin Pietari kysyi: ”Herra, koskeeko tämä vertaus ainoastaan meitä vai kaikkia ihmisiä?” Mark. 13:37

42. Herra vastasi: ”Kuka siis on se uskollinen ja järkevä taloudenhoitaja, jonka hänen herransa asettaa pitämään huolta palvelusväestään ja antamaan jokaiselle määröosan viljaa ajallaan? 1. Kor. 4:1,2; 2. Tim. 2:15

43. Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan tapaa näin tekemästä!

44. Totisesti minä sanon teille: tämä asettaa hänet koko omaisuutensa hoitajaksi. Matt. 25:21–23

45. Mutta jos palvelija ajattelee sisimmässään: 'Herrani tulo viivästyy' ja alkaa lyödä palvelijoita ja palvelustytöjä, syödä, juoda ja juopotella,

46. niin tuon palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei osaa odottaa, ja hetkenä, jota hän ei tiedä, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman kohtalon kuin epäuskoisille.

47. Palvelijaa, joka tietää herransa tahdon mutta ei valmistaudu eikä toimi hänen tahtonsa mukaan, piestään monilla lyönneillä.

48. Sitä taas, joka tekee tietämättään sellaista, mikä ansaitsee lyönnejä, piestään vähemmän. Jokaiselta, jolle on paljon annettu, siltä paljon kysytään,

ja jolle on paljon uskottu, siltä myös enemmän vaaditaan.”

Ei rauhaa vaan riitaa

(Matt. 10:34–36)

49. ”Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle, ja kuinka tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!

50. Mutta minut on kasteella kastettava, ja kuinka ahtaalle joudunkaan, ennen kuin se on täytetty! Matt. 26:38

51. Luuletteko, että olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa? En suinkaan, sanon teille, vaan riitaa!

Matt. 10:34

52. Sillä tästedes samassa talossa viisi riitaantuu keskenään: kolme kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan,

53. isä poikaansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tyttärtään vastaan ja tytär äitiään vastaan, anoppi miniäänsä vastaan ja miniä anoppiaan vastaan.” Miika 7:6

Ajan arvioiminen

(Matt. 16:2,3)

54. Sitten Jeesus sanoi kansalle: ”Kun näette pilven nousevan lännestä, te sanotte heti: 'Tulee sade', ja niin tuleekin. 1. Kun. 18:43,44; Matt. 16:2,3

55. Ja kun näette etelätuulen puhaltavan, te sanotte: 'Tulee helle', ja niin tuleekin.

56. Te tekopyhät! Maan ja taivaan ilmiöitä te kyllä osaatte arvioida, kuinka sitten ette osaa arvioida tätä aikaa?

57. Miksi ette jo itse osaa päätellä, mikä on oikein?”

Sovi riitasi

(Matt. 5:25,26)

58. ”Kun menet riitapuolesi kanssa oikeuteen, yritä matkalla päästä sovintoon hänen kanssaan, ettei hän raahaisi sinua tuomarin eteen ja tuomari luovuttaisi sinua oikeudenpalvelijalle ja ettei oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankilaan. Sananl. 25:8; Matt. 5:25,26

59. Minä sanon sinulle: sieltä sinä et pääse, ennen kuin maksat viimeisenkin kolikon.”

13. LUKU

Ellette tee parannusta, tuhoudutte

1. Samaan aikaan muutamat paikalla olevista kertoivat Jeesukselle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhrieläintensä vereen.

2. Jeesus vastasi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisempiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat näin kärsiä?" Saarn. 8:14; Joh. 9:2

3. Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käänny, samoin te kaikki tuhoudutte. Ps. 7:13

4. Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni kaatui Siloassa heidän päälleen? Luuletteko, että he olivat syyllisempiä kuin kaikki muut ihmiset, jotka asuvat Jerusalemissa?

5. Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käänny, samoin te kaikki tuhoudutte."

Vertaus hedelmättömästä viikunapuusta

6. Jeesus kertoi tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viinitarhassaan istutettuna viikunapuu. Hän meni etsimään siitä hedelmiä mutta ei löytänyt. Matt. 21:19

7. Silloin hän sanoi viinitarhan hoitajalle: 'Jo kolmena vuotena olen käynyt etsimässä hedelmiä tästä viikunapuusta mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois! Miksi se vielä saisi laihtuttaa maata?'

8. Mutta viinitarhan hoitaja vastasi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi. Sillä välin minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä. 2. Piet. 3:9,15

9. Ehkäpä se ensi vuonna tekee hedelmää. Jos ei, niin käske sitten hakata se pois.'" Matt. 7:18,19; Room. 6:22

Jeesus parantaa koukistuneen naisen sapattina

10. Jeesus oli opettamassa eräässä synagogassa sapattina.

11. Siellä oli nainen, jossa oli ollut heikkouden henki kahdeksantoista vuotta. Hän oli koukistunut eikä lainkaan kyennyt oikaisemaan itseään.

12. Nähdessään hänet Jeesus kutsui hänet luokseen ja sanoi: "Nainen, sinä olet päässyt heikkoudestasi."

13. Sitten hän pani kätensä naisen päälle, ja heti tämä oikaisi itsensä ja ylisti Jumalaa.

14. Mutta synagogan esimies närkästyi siitä, että Jeesus paransi sapattina. Hän rupesi puhumaan ja sanoi väkijoukolle: "On kuusi päivää, joina tulee tehdä työtä. Tulkaa silloin paranttaviksi alkääkö sapatinpäivänä."

2. Moos. 20:8–10; 5. Moos. 5:13

15. Herra vastasi hänelle: "Te kopyhät! Eikö jokainen teistä päästä sapattina härkäänsä tai aasiaan pilttuusta ja vie sitä juomaan?" Joh. 7:23

16. Tätä Abrahamin tytärtä Saatana on pitänyt sidottuna jo kahdeksantoista vuotta. Eikö häntä olisi saanut päästää vapaaksi tästä siteestä sapatinpäivänä?"

17. Kun hän sanoi näin, kaikki hänen vastustajansa olivat häpeissään, mutta kansa iloitsi kaikista niistä ihmeellisistä teoista, joita hän teki.

Sinapinsiemen ja hapate

(Matt. 13:31–33; Mark. 4:30–32)

18. Niin Jeesus sanoi: "Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta, ja mihin minä sitä vertaisin?"

19. Se on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa. Se kasvoi, siitä tuli puu, ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille." Hes. 17:23

20. Vielä hän sanoi: "Mihin vertaisin Jumalan valtakuntaa?"

21. Se on kuin hapate, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja. Lopulta koko taikina happani."

Ahdas ovi

(Matt. 7:13,14,21–23)

22. Jeesus vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti matkallaan kohti Jerusalemia.

23. Joku kysyi häneltä: ”Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat?” Mutta hän sanoi heille:

24. ”Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, minä sanon teille, yrittävät päästä sisälle mutta eivät voi. Matt. 7:13

25. Kun talon isäntä on noussut ja sulkenut oven, te jätte seisomaan ulkopuolelle ja alatte kolkuttaa ovea sanoen: ’Herra, avaa meille!’ Mutta hän vastaa teille: ’En tunne teitä enkä tiedä, mistä olette.’ Matt. 25:11,12

26. Silloin te alatte selittää: ’Mehän söimme ja joimme sinun seurassasi, ja sinä opetit meidän kaduillamme.’ Matt. 7:22,23

27. Mutta hän sanoo: ’En tunne teitä enkä tiedä, mistä olette. Menkää pois minun luotani, kaikki te vääryydentekijät.’ Ps. 6:9; Sananl. 1:24–32; Matt. 25:41

28. Siellä on itku ja hammasten kiristys, kun näette Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin ja kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa mutta huomaatte, että teidät itsenne on heitetty ulos. Matt. 13:42

29. Tulijoita saapuu idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä, ja he aterioivat Jumalan valtakunnassa. Ps. 107:3; Jes. 49:12; Luuk. 14:15

30. Ja on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi.” Matt. 19:30; Mark. 10:31

Jerusalem, Jerusalem!

(Matt. 23:37–39)

31. Samalla hetkellä tuli muutamia fariseuksia sanomaan Jeesukselle: ”Lähde pois täältä, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut.”

32. Hän sanoi heille: ”Menkää ja sanokaa sille ketulle: ’Tänään ja huomenna minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita, ja kolmantena päivänä saan työni päätökseen.’

33. Kuitenkin minun pitää vaeltaa tänään, huomenna ja ylihuomennakin. Eihän sovi, että profeetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa.

34. Jerusalem, Jerusalem! Sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka on luoksesi lähetetty! Kuinka usein olenkaan halunnut koota yhteen sinun lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikansa siipiensä suojaan. Mutta te ette ole tahtoneet. Ruut 2:12; Ps. 91:4

35. Kuulkaa siis: teidän huoneenne on jäävä hylätyksi. Mutta minä sanon teille: te ette näe minua, ennen kuin tulee se aika, jolloin sanotte: ’Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimesissä!’” Ps. 118:26; Miika 3:12; Matt. 23:37–39

14. LUKU

Jeesus parantaa sairaan miehen sapattina

1. Kun Jeesus meni sapattina aterialle erään fariseusten johtomiehen taloon, häntä pidettiin silmällä. Luuk. 6:6–11

2. Siellä hänen eteensä tuli mies, joka sairasti vesipöhöä.

3. Jeesus esitti lainoppineille ja fariseuksille kysymyksen: ”Onko sapattina lupa parantaa vai ei?” Matt. 12:10; Mark. 3:4

4. Mutta he olivat vaiti. Silloin Jeesus tarttui mieheen, paransi hänet ja päästi menemään.

5. Sitten hän sanoi heille: ”Kuka teistä ei heti vetäisi kaivoon pudonnutta poikaansa tai härkäänsä ylös vaikka sapatinpäivänä?” Matt. 12:11

6. Tähän he eivät kyenneet vastamaan mitään.

Itsensä ylentäminen ja alentaminen

7. Kun Jeesus huomasi, kuinka kutsut valitsivat parhaita paikkoja, hän kertoi heille vertauksen:

8. ”Kun joku on kutsunut sinut häihin, älä asetu aterioimaan kunniapaikalle. Hän on ehkä kutsunut jonkun, joka on sinua arvokkaampi, Sananl. 25:6,7

9. ja niin se, joka on kutsunut teidät molemmat, tulee ja sanoo sinulle: ’Anna paikkasi hänelle.’ Silloin joudut häveten siirtymään viimeiselle sijalle.

10. Kun sinut siis on kutsuttu, asetu viimeiselle sijalle, jotta se, joka on sinut

kutsunut, tullessaan sanoisi: 'Ystäväni, siirry lähemmäksi.' Silloin saat kunnian kaikkien pöytävieraiden edessä,

11. sillä jokainen, joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään." Sananl. 29:23; Hes. 17:24; Matt. 23:12; Luuk. 1:51,52

Vertaus suurista pidoista

(Matt. 22:1–10)

12. Sitten Jeesus sanoi sille, joka oli hänet kutsunut: "Kun järjestät päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureita. Hehän kutsuvat vuorostaan sinut, ja näin saat siitä korvauksen.

13. Kun sinä järjestät pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja ja sokeita.

5. Moos. 14:29

14. Silloin sinä olet autuas, koska he eivät pysty palkitsemaan sinua. Sinä saat palkkasi vanhurskaiden ylösnousemuksessa." Sananl. 19:17; Joh. 5:29; Ilm. 20:4

15. Tämän kuullessaan eräs pöytävieraista sanoi Jeesukselle: "Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa."

Matt. 8:11; Ilm. 19:9

16. Jeesus sanoi hänelle: "Eräs mies järjesti suuret pidot ja kutsui paljon vieraista.

Jes. 55:1; Matt. 22:2–10

17. Kun juhlien oli määrä alkaa, hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.'

18. Mutta he rupesivat estelemään yksi toisensa jälkeen. Ensimmäinen sanoi: 'Ostin pellon, ja minun täytyy mennä katsomaan sitä. Pyydän sinua, pidä minua estyneenä.'

19. Toinen sanoi: 'Ostin viisi härkäparia ja olen menossa kokeilemaan niitä. Pyydän sinua, pidä minua estyneenä.'

20. Vielä eräs sanoi: 'Menin juuri naimisiin enkä siksi voi tulla.'

1. Kor. 7:33

21. Palvelija palasi ja ilmoitti tämän herralleen. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: 'Mene kiireesti kau-

pungin kaduille ja kujille ja tuo tänne köyhät, raajarikot, sokeat ja rammatt.'

22. Palvelija sanoi: 'Herra, se mitä käskit, on tehty, mutta vielä on tilaa.'

23. Silloin herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja syrjäkujille ja pakota ihmisiä tulemaan, jotta taloni täyttyisi.

24. Minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka oli kutsuttu, pääse maistamaan minun illallistani!'"

Opetuslapsuuden hinta

(Matt. 10:37,38)

25. Jeesuksen mukana kulki suuri joukko ihmisiä. Hän kääntyi ja sanoi heille:

26. "Jos joku tulee minun luokseni eikä vihaa isäänsä ja äitiään, vaimoaan ja lapsiaan, veljiään ja sisariaan, jopa omaa elämänsä, hän ei voi olla minun opetuslapseni.

5. Moos. 33:9; Ps. 45:11,12; Matt. 10:37,38

27. Ja joka ei kannu ristiään ja seura minua, ei voi olla minun opetuslapseni.

Matt. 16:24,25; Mark. 8:34

28. Jos joku teistä aikoo rakentaa tornin, eikö hän ensin istuudu laskemaan kustannuksia nähdäkseen, onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi?

29. Sillä jos hän laskee perustuksen mutta ei kykene saamaan rakennusta valmiiksi, niin kaikki, jotka sen näkevät, alkavat pilkata häntä.

30. He sanovat: 'Tuo mies ryhtyi rakentamaan mutta ei kyennyt saamaan valmiiksi.'

31. Tai jos kuningas lähtee taisteluun toista kuningasta vastaan, eikö hän ensin istuudu harkitsemaan, pystyykö hän kymmenellä tuhannella miehellä kohtaamaan sen, joka tulee häntä vastaan kahdellakymmenellä tuhannella?

32. Ellei hän siihen pysty, hän lähettää lähetystön kysymään rauhananehtoja toisen ollessa vielä kaukana.

33. Niinpä yksikään teistä ei voi olla minun opetuslapseni, ellei hän luovu kaikesta, mitä hänellä on."

Mauton suola

(Matt. 5:13; Mark. 9:50)

34. ”Suola on hyvä. Mutta jos suola-kin käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi?

Matt. 5:13; Mark. 9:50

35. Se ei kelpaa maahan eikä lanta-tunkioon. Se heitetään pois. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

15. LUKU

Vertaus kadonneesta lampaasta

(Matt. 18:12–14)

1. Publikaanit ja syntiset tulivat kaikki Jeesuksen luo kuulemaan häntä.

2. Mutta fariseukset ja kirjanoppi-neet nurisivat: ”Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan.”

3. Silloin Jeesus kertoi heille tämän vertauksen:

4. ”Jos jollakin teistä on sata lam-masta ja hän kadottaa niistä yhden, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmen-täyhdeksää erämaahan ja lähde etsi-mään kadonnutta, kunnes löytää sen?”

Hes. 34:11,16; Luuk. 19:10

5. Kun hän löytää lampaan, hän nostaa sen iloiten harteilleen,

Ps. 23:1–4; Jes. 40:11

6. ja kotiin tultuaan hän kutsuu ys-tävänsä ja naapurinsa ja sanoo heil-le: ’Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut.’

7. Minä sanon teille: samoin on tai-vaassa suurempi ilo yhdestä syntises-tä, joka kääntyy, kuin yhdeksästäkym-menestäyhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse.”

Vertaus kadonneesta hopearahasta

8. ”Tai jos naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa niistä yh-den, eikö hän sytytä lamppua, lakaise taloa ja etsi huolellisesti, kunnes löytää sen?”

9. Ja löydettyään sen hän kutsuu koolle ystävättärensä ja naapuritalojen naiset ja sanoo: ’Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin rahan, jonka olin kadotta-nut.’

10. Minä sanon teille: samoin on Ju-malan enkeleillä ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen.”

Vertaus tuhlaajapojasta

11. Vielä Jeesus sanoi: ”Eräällä mie-hellä oli kaksi poikaa.

12. Nuorempi heistä sanoi isälleen: ’Isä, anna minulle se osa omaisuudesta, joka kuuluu minulle.’ Niin isä jakoi omaisuutensa poikien kesken.

13. Muutaman päivän kuluttua nuo-rempi pojista kokosi kaiken, mitä omis-ti, ja matkusti kaukaiseen maahan. Siellä hän tuhlassi koko omaisuutensa viettäen paheellista elämää.

14. Kun hän oli tuhlassi kaiken, tuli siihen maahan ankara nälänhätä, ja hän alkoi kärsiä puutetta. Sananl. 23:21

15. Silloin hän lyöttäytyi erään sen maan kansalaisen seuraan, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen sikoja paimen-tamaan.

16. Hän olisi halunnut ravita itsensä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitäkään ei kukaan hänelle antanut.

17. Silloin hän meni itseensä ja sa-noi: ’Kuinka monella minun isäni palk-kalaisella on yllin kyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!’ 1. Kun. 8:47

18. Minä nouse ja menen isäni luo ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edes-säsi.

Ps. 51:6

19. En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi. Tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.’

20. Niin hän nousi ja lähti isänsä luo. Kun hän vielä oli kaukana, hänen isän-sä näki hänet ja tunsu sääliä. Isä juoksi häntä vastaan, sulki hänet syliinsä ja suuteli häntä hellästi.

21. Poika sanoi hänelle: ’Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi. En ole enää sen arvo-inen, että minua kutsutaan pojaksesi.’

22. Mutta isä sanoi palvelijoilleen: ’Tuokaa nopeasti parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jal-kaansa.

Jes. 61:10; Sak. 3:3–5

23. Tuokaa syöttövasikka ja teuras-takaa se. Nyt syödään ja iloitaan!

24. Sillä tämä minun poikani oli kuol-lut mutta heräsi eloon! Hän oli kadon-nut, mutta nyt hän on löytynyt! Ja he aloittivat ilonpidon. Ef. 2:1,5

25. Mutta vanhempi poika oli pello-la. Kun hän oli palaamassa ja lähestyi taloa, hän kuuli laulun, soiton ja karke-lon.

26. Hän kutsui luokseen yhden pal-velijoista ja tiedusteli, mitä oli tekeillä.

27. Palvelija vastasi: 'Sinun veljesi on palannut, ja isäsi antoi teurastaa syöttövasikan, kun sai hänet terveenä takaisin.'

28. Silloin vanhempi veli suuttui eikä tahtonut mennä sisälle, mutta hänen isänsä tuli ulos ja suostutteli häntä.

29. Poika vastasi isälleen: 'Kuinka monta vuotta minä olenkaan palvel-lut sinua enkä kertaakaan ole jättänyt käskyäsi noudattamatta. Kuitenkaan et ole antanut minulle edes vuohta, että olisin voinut pitää juhlia ystäväieni kans-sa.

30. Mutta kun tuo sinun poikasi tuli, tuo, joka on tuhlannut omaisuutesi porttojen kanssa, hänelle sinä annoit teurastaa syöttövasikan!'

31. Isä vastasi: 'Poikani, sinä olet aina minun kanssani, ja kaikki, mikä on minun, on sinun.

32. Mutta pitihän nyt iloita ja riemu-i-ta, koska tämä sinun veljesi, joka oli kuollut, heräsi eloon. Hän oli kadonnut mutta on nyt löytynyt!'"

16. LUKU

Epärehellinen taloudenhoitaja

1. Jeesus puhui sitten opetuslap-silleen: "Oli rikas mies, jolla oli talou-denhoitaja. Hänelle kanneltiin, että taloudenhoitaja tuhlassi hänen omai-suuttaan.

2. Niin hän kutsui tämän luokseen ja sanoi hänelle: 'Mitä minä kuulenkaan sinusta! Tee tili taloudenhoidostasi! Enää et saa hoitaa talouttani.'

3. Silloin taloudenhoitaja sanoi it-sekseen: 'Mitä minä teen, kun isäntä-ni ottaa minulta pois taloudenhoidon? Kaivaa en jaksa, kerjäämistä häpeän.

4. Minäpä tiedän, mitä teen, että muut ottaisivat minut taloihinsa, kun minut pannaan pois taloudenhoitajan tehtävästä.'

5. Hän kutsui luokseen jokaisen, jo-ka oli velkaa hänen isännälleen. En-simmäiseltä hän kysyi: 'Paljonko sinä olet velkaa isännälleni?'

6. Tämä vastasi: 'Sata astiaa oliiviöl-lyä.' Niin taloudenhoitaja sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjasi. Istu ja kirjoita äkkiä viisikymmentä.' Sananl. 17:8

7. Sitten hän kysyi toiselta: 'Entä si-nä, paljonko sinä olet velkaa?' Tämä vastasi: 'Sata tynnyriä vehnää.' Talou-denhoitaja sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjasi, kirjoita kahdeksankym-mentä.'

8. Ja isäntä kehui epärehellistä ta-loudenhoitajaa siitä, että tämä oli toi-minut ovelasti. Tämän maailman lapset ovat näet omaa sukukuntaansa koh-taan ovelampia kuin valon lapset.

9. Minä sanon teille: hankkikaa itsel-lenne ystäviä väärellä mammonalla, jotta he, kun se loppuu, ottaisivat teidät iäisiin majoihin.

10. Joka on vähimmässä luotettava, se on luotettava paljossakin, ja joka on vähimmässä epärehellinen, se on epärehellinen myös paljossa.

Matt. 25:21–23; 1. Kor. 4:2

11. Jos siis ette ole luotettavia, kun on kyse väärestä mammonasta, kuka uskoو teille oikeaa?

12. Ja jos ette ole luotettavia hoitaes-sanne toisen omaisuutta, kuka antaa teille sitä, mikä on teidän omaanne?

13. Ei yksikään palvelija voi palvel-la kahta herraa. Hän joko vihaa toista ja rakastaa toista tai liittyy toiseen ja halveksii toista. Ette voi palvelella sekä Jumalaa että mammonaa."

1. Kun. 18:21; Matt. 6:24;
Gal. 1:10; Jaak. 4:4

Laki ja Jumalan valtakunta

(Matt. 11:12,13)

14. Tämän kaiken kuulivat fariseukset, jotka olivat rahanahneita, ja he iva-sivat Jeesusta.

15. Hän sanoi heille: ”Juuri te tekeydytte vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee teidän sydämen-ne. Se, mikä ihmisten mielestä on arvokasta, on Jumalan edessä kauhistus.

1. Sam. 16:7; Matt. 23:28

16. Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti. Siitä lähtien on julistettu hyvää sanomaa Jumalan valtakunnasta, ja jokaista vaaditaan tulemaan sinne sisälle⁵⁰.

Matt. 11:12,13

17. Mutta ennemmin katoaa taivas ja maa kuin häviää yksikään lain piirto.

Jes. 40:8; Matt. 5:18

18. Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin, ja joka nai miehensä hylkäämän, tekee huorin.”

Matt. 5:32; Mark. 10:11; 1. Kor. 7:10

Rikas mies ja Lasarus

19. ”Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoon pellavaan ja vietti iloista elämää loisteliaasti päivästä toiseen.

Ps. 17:14,15

20. Mutta hänen porttinsa pieleen oli jätetty virumaan köyhä mies, nimeltään Lasarus, täynnä paiseita.

21. Hän halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitaan.

22. Sitten köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Abrahamin helmaan. Rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin.

23. Kun hän tuonelassa tuskissaan kohotti katseensa, hän näki kaukana Abrahamin ja Lasarusen hänen helmassaan.

Job 21:13; Jes. 5:14

24. Hän huusi: ’Isä Abraham! Armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormenpäänsä veteen ja vilvoittamaan kieltäni, sillä minä kärsin tuskaa tässä liekissä.’

Jes. 66:24; Mark. 9:48

25. Mutta Abraham sanoi: ’Poikani, muista, että sinä sait eläessäsi osaksesi hyvää, Lasarus sen sijaan pahaa. Nyt hän saa täällä lohdutusta, mutta sinä kärsit tuskaa.

Job 21:13

26. Kaiken tämän lisäksi teidän ja meidän välillemme on asetettu suuri kuilu, etteivät ne, jotka tahtovat, voisi tulla täältä teidän luoksenne eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.’

27. Rikas mies sanoi: ’Pyydän siis sinua, isä, että lähettäisit hänet isäni taloon

28. – onhan minulla viisi veljeä – varoittamaan heitä, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan.’

29. Abraham vastasi: ’Heillä on Mooses ja profeetat, kuulkoot heitä.’

Jes. 8:20; Joh. 5:39,45

30. Mies sanoi: ’Ei, isä Abraham, mutta jos joku kuolleista menisi heidän luokseen, niin he kääntyisivät.’

31. Mutta Abraham sanoi: ’Jos he eivät kuuntele Moosesta ja profeettoja, eivät he suostu uskomaan, vaikka joku kuolleista nousisi ylös.”

17. LUKU

Viettelykset ja anteeksianto

(Matt. 18:6,7,21,22; Mark. 9:42)

1. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”On mahdotonta, että viettelykset jäisivät tulematta, mutta voi sitä, jonka kautta ne tulevat!

Matt. 18:6,7

2. Parempi olisi hänelle, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen, kuin että hän viettelee syntiin yhdenkään näistä pienistä.

3. Pitäkää varanne! Jos veljesi tekee syntiä, nuhtelee häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi.

3. Moos. 19:17;

Matt. 18:15,21; Jaak. 5:19,20

4. Vaikka hän seitsemästi päivässä tekisi syntiä sinua vastaan ja seitsemästi kääntyisi sinun puoleesi ja sanoisi: ’Minä kadun’, anna hänelle anteeksi.”

Matt. 18:21,22

50 16:16. Tai: ”jokainen tunkeutuu sinne väkisin”.

Usko ja velvollisuus

5. Apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa!"

6. Niin Herra sanoi: "Jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran⁵¹, te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi maasta ja istuta itsesi mereen', ja se tottelisi teitä. Matt. 17:20; Mark. 11:23

7. Kuka teistä, jolla on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanoo tämän tullessa pellolta: 'Käy heti aterialle'?

8. Eikö hän pikemminkin sano: 'Valmista minulle syötävää, vyöttäydy ja palvele minua sen aikaa kun syön ja juon. Sen jälkeen saat sinä syödä ja juoda.'

9. Ei kai hän kiitä palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä oli käsketty.

10. Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: 'Me olemme arvottomia palvelijoita. Olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään.'

Jeesus parantaa kymmenen spitaalista

11. Ollessaan matkalla Jerusalemiin Jeesus kulki Samarian ja Galilean rajaseudulla.

12. Kun hän oli menossa erääseen kylään, häntä vastaan tuli kymmenen spitaalista miestä. Nämä jäivät seisomaan loitommaksi,

13. korottivat äänensä ja huusivat: "Jeesus, mestari, armahda meitä!"

14. Heidät nähdessään Jeesus sanoi heille: "Menkää näyttämään itsenne papeille." Ja mennessään he puhdistuivat.

3. Moos. 14:2; Matt. 8:4

15. Huomattuaan parantuneensa yksi heistä kääntyi takaisin. Hän ylisti Jumalaa suureen ääneen,

16. heittäytyi kasvoilleen Jeesuksen jalkojen juureen ja kiitti häntä. Tämä mies oli samarialainen.

17. Niin Jeesus kysyi: "Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat?"

18. Eikö ollut muita, jotka olisivat kääntyneet takaisin ylistämään Jumalaa, kuin tämä muukalainen?"

19. Ja hän sanoi miehelle: "Nouse ja mene. Uskosi on parantanut⁵² sinut."

Matt. 9:22; Mark. 10:52

Jumalan valtakunnan tuleminen

(Matt. 24:23–28,37–41)

20. Kun fariseukset kysyivät Jeesukselta, milloin Jumalan valtakunta tulee, hän vastasi heille: "Ei Jumalan valtakunta tule silmin nähtävällä tavalla,

21. eikä voida sanoa: 'Se on täällä' tai 'Se on tuolla', sillä Jumalan valtakunta on teidän keskellänne⁵³."

Room. 14:17

Ihmisen Pojan päivä

22. Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Tulee aika, jolloin te toivotte näkeväanne edes yhden Ihmisen Pojan päivästä mutta ette saa nähdä.

23. Teille sanotaan: 'Hän on tuolla' tai 'Hän on täällä.' Älkää lähtekö minnekään älkääkä juosko kenenkään perässä.

Matt. 24:23; Mark. 13:21

24. Sillä niin kuin salama välähtää ja valaisee taivaan äärestä ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänään oleva.

Matt. 24:27

25. Mutta sitä ennen hänen pitää kärsiä paljon, ja tämä sukupolvi hylkää hänet.

Matt. 20:18,19; Mark. 8:31;

Luuk. 24:7,26

26. Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva myös Ihmisen Pojan päivinä.

Matt. 24:37–39

27. Ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, ja vedenpaisumus tuli ja tuhosi heidät kaikki.

1. Moos. 7:7–23

28. Käy samoin kuin kävi Lootin päivinä. Ihmiset söivät ja joivat, ostivat ja myivät, istuttivat ja rakensivat.

1. Moos. 19:14–26

51 17:6. Kirj.: "jos teidän uskonne olisi kuin sinapinsiemen".

52 17:19. Tai: "pelastanut".

53 17:21. Tai: "teidän sisällänne".

29. Mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, taivaasta satoi tulta ja tulikiveä, ja se tuhosi heidät kaikki.

Juud. 7

30. Samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy.

31. Sinä päivänä alkoon se, joka on katolla ja jolla on tavaroita talossa, astuko alas noutamaan niitä, alköönkää se, joka on pellolla, palatko takaisin.

Matt. 24:17,18; Mark. 13:15,16

32. Muistakaa Lootin vaimoa!

33. Joka yrittää turvata elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä kadottaa, pelastaa sen.

Matt. 10:39;
Mark. 8:35; Joh. 12:25

34. Minä sanon teille: Sinä yönä on kaksi samalla vuoteella: toinen otetaan, toinen jätetään.

35. Kaksi naista on yhdessä jauhamassa: toinen otetaan, toinen jätetään.

36. [Kaksi miestä on pellolla: toinen otetaan, toinen jätetään.]”

37. Opetuslapset kysyivät: ”Missä, Herra?” Hän vastasi: ”Missä on raato, sinne kokoontuvat korppikotkat.”

Job 39:33; Hab. 1:8; Matt. 24:28

18. LUKU

Vertaus leskestä ja vääramielisestä tuomarista

1. Jeesus kertoi heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla lanistumatta.

Room. 12:12; Kol. 4:2;
1. Tess. 5:17

2. Hän sanoi: ”Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei pelännyt Jumalaa eikä piitannut ihmisistä.

3. Siinä kaupungissa oli myös leskivaimo, joka vähän väliä tuli hänen luokseen ja sanoi: ’Auta minua saamaan oikeus riitapuoltani vastaan.’

4. Pitkään aikaan tuomari ei tahtonut, mutta sitten hän sanoi mielessään: ’Vaikka en pelkää Jumalaa enkä piittaa ihmisistä,

5. niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä autan häntä saamaan oikeuden, ettei hän lopulta tulisi ja kävisi minun silmilleni.”

6. Niin Herra sanoi: ”Kuulkaa, mitä tuo vääramielinen tuomari sanoo!

7. Eikö sitten Jumala hankkisi oikeutta valituilleen, kun nämä yötä päivää huutavat häntä avukseen. Viivyt-täisikö hän heiltä apuaan? Ps. 88:2

8. Minä sanon teille: hän hankkii heille oikeuden viipymättä. Mutta kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?” 2. Tim. 3:1–5

Vertaus fariseuksesta ja publikaanista

9. Muutamille, jotka olivat vakuuttuneita omasta vanhurskaudestaan ja halveksivat muita, Jeesus kertoi tämän vertauksen:

Jes. 65:5

10. ”Kaksi miestä meni temppeliin rukoilemaan. Toinen oli fariseus ja toinen publikaani.

11. Fariseus asettui seisomaan ja rukoili itsekseen näin: ’Jumala, minä kiitän sinua, etten ole sellainen kuin muut ihmiset, riistäjät, vääramieliset, huorintekijät, en myöskään sellainen kuin tuo publikaani.

Ilm. 3:17

12. Minä paastoon kahdesti viikossa ja annan kymmenykset kaikesta, mitä ansaitsen.’

13. Mutta publikaani seiso i taempaa na eikä tohtinut kohottaa katsettaan taivasta kohti vaan löi rintaansa ja sanoi: ’Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.’

Esra 9:6; Dan. 9:5–8

14. Minä sanon teille: hän meni kotiinsa vanhurskautettuna, tuo toinen ei⁵⁴. Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, se alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään.”

Sananl. 29:23;
Matt. 23:12; 1. Piet. 5:5

Jeesus siunaa lapsia

(Matt. 19:13–15; Mark. 10:13–16)

15. Jeesuksen luo tuotiin myös pieniä lapsia, että hän koskettaisi heitä. Sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia,

16. mutta Jeesus kutsui lapset luokseen ja sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni alkääkää estäkö heitä,

⁵⁴ 18:14. Voidaan kääntää myös: ”hän meni kotinsa vanhurskaampana ohi tuon”.

sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

17. Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.”

Matt. 18:3

Rikas hallitusmies

(Matt. 19:16–30; Mark. 10:17–31)

18. Eräs hallitusmies kysyi Jeesukselta: ”Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä, että perisin iankaikkisen elämän?”

19. Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.

20. Käskyt sinä tiedät: älä tee huo-
rin, älä tapa⁵⁵, älä varasta, älä sano
väärrä todistusta, kunnioita isääsi ja
äitiäsi.” 2. Moos. 20:12–16; Room. 13:9

21. Mutta hän sanoi: ”Kaikkeaa tätä
olen noudattanut nuoruudestani asti.”

22. Tämän kuultuaan Jeesus sanoi
hänelle: ”Yksi sinulta vielä puuttuu:
myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna
rahat köyhille, niin sinulla on aarre tai-
vaissa. Tule sitten ja seuraa minua.”

Matt. 6:19,20

23. Kun mies kuuli tämän, hän tuli
kovin murheelliseksi, sillä hän oli hyvin
rikas.

24. Nähdessään hänen tulevan mur-
heelliseksi Jeesus sanoi: ”Kuinka vai-
keaa onkaan niiden, joilla on paljon
omaisuutta, päästä sisälle Jumalan
valtakuntaan!” 1. Tim. 6:9,10

25. Helpompi on kamelin mennä läpi
neulansilmästä kuin rikkaan päästä Ju-
malan valtakuntaan.”

26. Ne, jotka sen kuulivat, kysyivät:
”Kuka sitten voi pelastua?”

27. Hän vastasi: ”Mikä on ihmisille
mahdotonta, se on mahdollista Juma-
lalle.” Job 42:2; Jer. 32:17; Sak. 8:6

Opetuslasten palkka

28. Silloin Pietari sanoi: ”Me olemme
luopuneet kaikesta, mitä meillä oli, ja
seuranneet sinua.” Matt. 4:20

29. Jeesus sanoi heille: ”Totisesti
minä sanon teille: ei ole ketään, joka
Jumalan valtakunnan tähden on luo-
punut kodista tai vaimosta tai veljistä
tai vanhemmista tai lapsista

30. ja joka ei saisi tässä ajassa mo-
nin verroin takaisin ja tulevassa mail-
manajassa iankaikkista elämää.”

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan

(Matt. 20:17–19; Mark. 10:32–34)

31. Jeesus otti luokseen ne kaksi-
toista ja sanoi heille: ”Me menemme
nyt ylös Jerusalemiin, ja kaikki, mitä
profeetat ovat kirjoittaneet Ihmisen Po-
jasta, käy toteen. Ps. 22:2–32;
Jes. 53:3–7; Mark. 8:31

32. Hänet annetaan pakanoiden kä-
siin, häntä pilkataan ja häväistään ja
hänen päälleen syljetään. Matt. 27:2

33. Kun he ovat ruoskineet häntä,
he tappavat hänet, mutta kolmantena
päivänä hän nousee ylös.”

34. Mutta opetuslapset eivät ymmär-
täneet tästä mitään. Tämä asia oli heil-
tä salattu, eivätkä he käsittäneet, mitä
sanottiin. Mark. 9:32

Jeesus parantaa sokean kerjäläisen

(Matt. 20:29–34; Mark. 10:46–52)

35. Kun Jeesus lähestyi Jerikoa, tien
vieressä istui sokea mies kerjäämässä.

36. Kuullessaan kansanjoukon kul-
kevan ohi hän kyseli, mitä oli tekeillä.

37. Hänelle kerrottiin, että Jeesus
Nasaretilainen oli menossa ohi.

38. Silloin hän huusi: ”Jeesus, Daa-
vidin Poika, armahda minua!”

39. Edellä kulkevat nuhtelivat häntä,
jotta hän olisi hiljaa, mutta hän huusi
vielä kovemmin: ”Daavidin Poika, ar-
mahda minua!”

40. Jeesus pysähtyi ja käski taluttaa
hänet luokseen. Kun hän oli tullut lä-
helle, Jeesus kysyi häneltä:

41. ”Mitä tahdot minun tekävän si-
nulle?” Mies vastasi: ”Herra, että saisin
näköni takaisin.”

42. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Saa näkösi. Uskosi on parantanut⁵⁶ sinut."

43. Siinä samassa hän sai näkönsä ja seurasi Jeesusta ylistäen Jumalaa. Ja kaikki, jotka sen näkivät, antoivat kiitoksen Jumalalle.

19. LUKU

Jeesus ja Sakkeus

1. Jeesus tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi.

2. Siellä oli mies, jonka nimi oli Sakkeus. Hän oli publikaanien esimies ja oli rikas.

3. Hän halusi nähdä, kuka Jeesus oli, mutta ei voinut väkijoukon takia, koska oli pienikokoinen.

4. Niinpä hän juoksi edelle ja kiipesi metsäviikunapuuhun nähdäkseen Jeesuksen, joka kulkisi siitä ohi.

5. Tultuaan sille paikalle Jeesus katsoi ylös ja sanoi: "Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää olla sinun kodissasi." Ilm. 3:20

6. Sakkeus tuli nopeasti alas ja otti hänet iloitien vastaan. Joh. 1:12

7. Tämän nähdessään kaikki nurisivat sanoen: "Syntisen miehen luo hän meni majailemaan." Matt. 9:11–13

8. Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: "Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja keneltä olen jotakin kiristänyt, sille maksan nelinkertaisesti takaisin." 2. Moos. 22:1; Matt. 6:19–21

9. Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle perhekunnalle, onhan hänkin Abrahamin poika. Ap. t. 2:47; 2. Kor. 6:2

10. Sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut." Hes. 34:16; Matt. 9:13; 1. Tim. 1:15

Vertaus kymmenestä palvelijasta

(Matt. 25:14–30)

11. Niille, jotka olivat tätä kuulemassa, Jeesus kertoi vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemiä ja

monet luulivat, että Jumalan valtakunta ilmestyisi aivan pian. Ap. t. 1:6

12. Hän sanoi: "Muuan jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maaan saadakseen itselleen kuninkuuden ja palatakseen sitten takaisin.

13. Hän kutsui luokseen kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen minaa⁵⁷ hopeaa ja sanoi: 'Asioikaa näillä, kunnes minä palaan.'

14. Mutta hänen maanmiehensä vihasivat häntä ja lähettivät hänen peräänsä lähetystön sanomaan: 'Emme tahdo tätä miestä kuninkaaksemme.' Joh. 1:11

15. Kun hän oli saanut kuninkuuden ja palannut takaisin, hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille oli antanut hopean, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan ansainnut.

16. Ensimmäinen tuli hänen eteensä ja sanoi: 'Herra, sinun hopeasi on tuottanut kymmenen minaa lisää.'

17. Kuningas sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä palvelija. Koska olet ollut vähimmässä uskollinen, saat hallita kymmentä kaupunkia.'

18. Toinen tuli ja sanoi: 'Herra, sinun hopeasi on tuottanut viisi minaa lisää.'

19. Hänelle kuningas sanoi: 'Sinä saat hallita viittä kaupunkia.'

20. Vielä tuli yksi ja sanoi: 'Herra, tässä on sinun hopeasi. Olen säilyttänyt sitä liinaan käärittynä.'

21. Minä näet pelkäsini sinua, koska olet ankara mies. Sinä otat sen, mitä et ole tallettanut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.'

22. Kuningas sanoi hänelle: 'Omien sanojesi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä kelvoton palvelija. Sinä tiesit minun ankaraksi mieheksi, joka otan sen, mitä en ole tallettanut, ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt.'

23. Miksi et siis vienyt hopeani rahanvaihtajalle, niin että palattuani olisin voinut nostaa sen korkoineen?'

⁵⁷ 19:13. Mina, kreikaksi *mnaa*, oli jalometallin mitta, jonka arvo hopeassa oli sata denaaria.

24. Vieressä seisoville kuningas sanoi: 'Ottakaa häneltä pois se hopea ja antakaa sille, jolla on kymmenen minaa.'

25. He sanoivat hänelle: 'Herra, hänellä on jo kymmenen minaa.'

26. Kuningas jatkoi: 'Minä sanon teille: jokaiselle, jolla on, annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on. Matt. 13:12

27. Mutta nuo viholliseni, jotka eivät tahtoneet minua kuninkaakseen – tuokaa heidät tänne ja teloitakaa minun edessäni.'"

JEEUSUKSEN TOIMINTA JERUSALEMISSA

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

(Matt. 21:1–11; Mark. 11:1–11;
Joh. 12:12–19)

28. Tämän sanottuaan Jeesus lähti toisten edellä kulkemaan ylös Jerusalemiin.

29. Kun hän tuli lähelle Beetfagea ja Betaniaa, vuorelle, jota kutsutaan Öljymäeksi, hän lähetti kaksi opetuslastaan

30. ja sanoi: "Menkää edessä olevaan kylään. Kun tulette sinne, te löydätte kiinni sidotun aasinvarsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ole vielä istunut. Päästäkää se irti ja tuokaa tänne.

31. Jos joku kysyy teiltä, miksi te päästätte sen, vastatkaa näin: 'Herra tarvitsee sitä.'"

32. Lähetetyt menivät ja havaitsivat kaiken olevan niin kuin Jeesus oli sanonut.

33. Kun he olivat päästämässä varsa irti, sen omistajat kysyivät heiltä: "Miksi te päästätte varsan?"

34. He vastasivat: "Herra tarvitsee sitä."

35. He toivat varsan Jeesukselle, heittivät sen päälle vaatteitaan ja nosivat Jeesuksen sen selkään.

36. Hänen ratsastaessaan jotkut levittivät vaatteitaan tielle.

37. Kun hän oli jo lähestymässä Öljymäeltä alas vievää rinnettä, koko

opetuslasten joukko alkoi iloiten ylistää Jumalaa suureen ääneen kaikista niistä voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet.

38. He huusivat: "Siunattu olkoon hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä. Rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!" Ps. 118:26; Luuk. 2:14

39. Jotkut fariseuksista sanoivat väkijoukon keskeltä Jeesukselle: "Opettaja, nuhtelee opetuslapsiasi!"

40. Mutta Jeesus vastasi: "Minä sanon teille: jos he olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat." Hab. 2:11

Jeesus itkee Jerusalemin kohtaloa

41. Kun Jeesus tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, hän itki sitä

42. ja sanoi: "Jospa sinäkin tänä päivänä tietäisit, mikä tuo rauhan! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu.

43. Vielä tulevat sinun osaksesi päivät, jolloin vihollisesi saartavat sinut valilla, piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta.

44. He kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat sinun lapsesi eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, koska et tuntenut etsikkoaikaasi." Miika 3:12; Matt. 24:1,2; Mark. 13:2

Tempppelin puhdistaminen

(Matt. 21:12–17; Mark. 11:15–19;
Joh. 2:13–22)

45. Jeesus meni temppeleihin ja alkoi ajaa myyjiä ulos. Joh. 2:14–16

46. Hän sanoi heille: "On kirjoitettu: 'Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.' Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan." Jes. 56:7; Jer. 7:11

47. Hän opetti joka päivä temppeleissä. Ylipapit, kirjanooppineet ja kansan johtomiehet miettivät, miten saisivat hänet surmatuksi. Joh. 7:19

48. He eivät kuitenkaan keksineet, miten menetellä, sillä koko kansa pyysytteli hänen ympärillään ja kuunteli häntä.

20. LUKU

Kysymys Jeesuksen vallasta

(Matt. 21:23–27; Mark. 11:27–33)

1. Kun Jeesus eräänä päivänä opetti kansaa temppelissä ja julisti evankeliumia, ylipapit ja kirjanoppineet astuivat yhdessä vanhinten kanssa esiin

2. ja sanoivat hänelle: ”Sano meille, millä vallalla sinä tätä kaikkea teet. Ja kuka on antanut sinulle nämä valtuudet?”

3. Hän vastasi heille: ”Minäkin teen teille kysymyksen. Sanokaa minulle,

4. oliko Johanneksen kaste peräisin taivaasta vai ihmisistä.”

5. Niin he neuvottelivat keskenään: ”Jos sanomme: ’Taivaasta’, hän sanoo: ’Miksi sitten ette uskoneet häntä?’

6. Jos taas sanomme: ’Ihmistä’, koko kansa kivittää meidät. Uskoohan se lujasti, että Johannes oli profeetta.”

Matt. 14:5

7. He vastasivat, etteivät tieneet, mistä se oli.

8. Silloin Jeesus sanoi heille: ”Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.”

Vertaus viinitarhan vuokraajista

(Matt. 21:33–46; Mark. 12:1–12)

9. Jeesus rupesi puhumaan kansalle ja kertoi tämän vertauksen: ”Mies istutti viinitarhan, vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille pitkäksi aikaa.

Ps. 80:9; Jes. 5:1; Jer. 2:21

10. Aikanaan hän lähetti palvelijan viljelijöiden luo, jotta nämä antaisivat hänelle kuuluvan osan viinitarhan sadosta. Mutta viljelijät pieksivät hänet ja lähettivät pois tyhjin käsin.

2. Aik. 36:15,16

11. Viinitarhan omistaja lähetti toisen palvelijan. Mutta hänetkin he pieksivät ja häpäisivät ja lähettivät pois tyhjin käsin.

12. Omistaja lähetti vielä kolmannen palvelijan, mutta tämänkin he löivät verille ja heittivät ulos.

13. Silloin viinitarhan omistaja sanoi: ”Mitä minä teen? Minä lähetän rakkaan

poikani. Häntä he varmaankin kavahtavat.”

14. Mutta kun viljelijät näkivät pojan, he pohtivat keskenään ja sanoivat: ”Hän on perillinen. Tapetaan hänet, niin saamme perinnön itsellemme.”

Matt. 26:3,4

15. Niin he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet. — Mitä viinitarhan omistaja nyt tekee heille?

16. Hän tulee ja tuhoaa nuo viljelijät ja antaa viinitarhan muille.” Sen kuuluaan ihmiset sanoivat: ”Älköön niin tapahtuko!”

17. Jeesus katsoi heihin ja sanoi: ”Mitä sitten tarkoittaa tämä kirjoitus: ’Siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi’⁵⁸.”

Ps. 118:22;

Jes. 8:14,15; Ap. t. 4:11

18. Jokainen, joka tähän kiveen kaa-tuu, ruhjoutuu, ja jonka päälle se putoaa, sen se murskaa.”

Dan. 2:34;

1. Piet. 2:4,7,8

19. Kirjanoppineet ja ylipapit olisivat halunneet sillä hetkellä käydä häneen käsiksi, mutta he pelkäsivät kansaa. He näet ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heistä.

Kysymys veron maksamisesta keisarille

(Matt. 22:15–22; Mark. 12:13–17)

20. Kirjanoppineet ja ylipapit pitivät Jeesusta tarkkaan silmällä ja lähettivät hänen luokseen hurskaiksi tekeytyviä urkkijoita saadakseen hänet kiinni jostakin sanasta, niin että he voisivat luovuttaa hänet viranomaisille ja maa-herran käsiin.

21. Urkkijat kysyivät häneltä: ”Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön vaan opetat Jumalan tietä totuuden mukaisesti.

22. Onko oikein, että me maksamme keisarille veroa, vai ei?”

23. Mutta Jeesus huomasi heidän kavaluutensa ja sanoi heille:

58 20:17. Huippukivi on holvikaaren ylin kivi, joka yhdistää holvikaaren ja pitää sen koossa.

24. "Näyttäkää minulle denaari. Kenen kuva ja nimi siinä on?" He vastasivat: "Keisarin."

25. Silloin hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on."

Matt. 17:24,25; Room. 13:7

26. Niinpä he eivät kansan edessä kyenneet saamaan Jeesusta puheistaan kiinni, ja hämmästyneinä hänen vastauksestaan he vaikenivat.

Kysymys ylösnousemuksesta

(Matt. 22:23–33; Mark. 12:18–27)

27. Sitten Jeesuksen luo tuli muutamia saddukeuksia, niitä, jotka väittivät, ettei ylösnousemusta ole. He kysyivät häneltä:

Ap. t. 23:8

28. "Opettaja, Mooses on säätänyt meille näin: 'Jos mieheltä kuolee veli, jolla on vaimo mutta ei lasta, niin mies ottakoon hänen vaimonsa ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.'

5. Moos. 25:5,6

29. Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli lapsettomana.

30. Silloin toinen otti hänet vaimokseen,

31. sitten kolmas ja samoin kaikki seitsemän. He kaikki kuolivat jättämättä jälkeensä lapsia.

32. Viimeiseksi vaimokin kuoli.

33. Kenen vaimoksi tämä nainen siis tulee ylösnousemuksessa? Hänhän on ollut kaikkien seitsemän vaimona."

34. Jeesus sanoi heille: "Tämän maailmanajan lapset ottavat vaimon ja menevät vaimoksi.

35. Mutta ne, jotka on katsottu arvolisiksi pääsemään toiseen maailmaan ja ylösnousemukseen kuolleista, eivät enää ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi.

36. He eivät enää voi kuolla, sillä he ovat enkelien kaltaisia. He ovat Jumalan lapsia, koska he ovat ylösnousemuksen lapsia.

1. Joh. 3:2

37. Mutta sen, että kuolleet nousevat ylös, on Mooseskin osoittanut, sillä kertomuksessa orjantappurapensaas-

ta hän sanoo Herraa Abrahamin Jumalaksi, lisäkin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi.

2. Moos. 3:6; Ap. t. 7:32

38. Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien, sillä hänelle kaikki ovat eläviä."

39. Jotkut kirjanoppineista sanoivat tähän: "Opettaja, sinä puhuit hyvin."

40. Eivätkä he enää uskaltaneet kysyä häneltä mitään.

Kristuksen alkuperä

(Matt. 22:41–46; Mark. 12:35–37)

41. Jeesus kysyi heiltä: "Kuinka voidaan sanoa, että Kristus on Daavidin poika?"

42. Sanoohan Daavid itse Psalmin kirjassa: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, Ps. 110:1

43. kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.'

44. Daavid siis kutsuu Kristusta Herraksi. Kuinka Kristus sitten voi olla hänen poikansa?"

Varokaa kirjanoppineita!

(Matt. 23:1–36; Mark. 12:38–40; Joh. 11:37–54)

45. Kaiken kansan kuullen Jeesus sanoi opetuslapsilleen:

46. "Varokaa kirjanoppineita! He kuljeskelevat mielellään pitkissä viitoissa ja rakastavat tervehdyksiä toreilla, etumaisia istuimia synagogissa ja kunnia-paikkoja pidoissa.

47. He syövät leskiltä talot ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia. Sitä kovemman tuomion he saavat."

21. LUKU

Lesken ropo

(Mark. 12:41–44)

1. Jeesus nosti katseensa ja näki rikkaiden panevan lahjoja uhriarkkuun.

2. Kun. 12:9

2. Hän näki myös, miten köyhä leskivaimo pani siihen kaksi pientä lanttia.

3. Silloin hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski antoi enemmän kuin kaikki muut.

4. Kaikki nuo antoivat lahjansa liiastaan, mutta tämä antoi puutteestaan, kaiken, mitä hänellä oli elämiseensä.”

2. Kor. 8:12

JEEBUS PUHUU TULEVISTA TAPAHTUMISTA

Temppelin hävitys

(Matt. 24:1,2; Mark. 13:1,2)

5. Kun jotkut puhuivat, kuinka kuu-
niilla kivillä ja lahjaesineillä temppeli oli
koristettu, Jeesus sanoi:

6. ”Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä
katselette, ei jää kiveä kiven päälle,
vaan kaikki revitään maahan.”

1. Kun. 9:7,8; Miika 3:12

Lopun merkkejä

(Matt. 24:3–14; Mark. 13:3–13)

7. Jeesukselta kysyttiin: ”Opettaja,
milloin se sitten tapahtuu? Ja mikä on
merkinä sen toteutumisesta?”

8. Hän vastasi: ”Varokaa, ettei teitä
eksytetä! Monet tulevat minun nimes-
säni ja sanovat: ’Minä se olen’ ja ’Aika
on lähellä.’ Älkää menkö heidän peräs-
sään!”

2. Tess. 2:2,3; 1. Joh. 4:1

9. Ja kun kuulette sodista ja levot-
tomuuksista, älkää pelästykö. Näiden
kyllä täytyy ensin tapahtua, mutta lop-
pu ei tule heti.”

10. Sitten Jeesus sanoi heille: ”Kan-
sa nousee kansaa vastaan ja valtakun-
ta valtakuntaa vastaan,

2. Aik. 15:6;
Jes. 19:2

11. tulee suuria maanjäristyksiä ja
monin paikoin nälänhätää ja ruttoa.
Pelottavia asioita tapahtuu ja taivaalla
näky suuria ennusmerkkejä.

12. Mutta ennen tätä kaikkea teihin
käydään käsiksi ja teitä vainotaan.
Teidät luovutetaan synagogiin ja van-
kiloihin ja teidät viedään kuninkaiden
ja maaherrojen eteen minun nimeni
tähden.

Matt. 10:17,18; Joh. 16:2;
Ap. t. 5:18,16;24

13. Näin te joudutte todistamaan.

14. Painakaa siis mieleenne, ettette
etukäteen huolehdi, miten puolustau-
dutte.

Matt. 10:19

15. Minä annan teille sanat ja viisau-
den, jota vastaan kukaan teidän vas-
tustajistanne ei kykene asettumaan tai
väittämään.

2. Moos. 4:12; Jes. 54:17;
Ap. t. 6:10

16. Jopa teidän vanhempanne, vel-
jenne, sukulaisenne ja ystävännekin
kavaltavat teidät, ja muutamia teistä
tapetaan.

Miika 7:6; Ap. t. 7:59,12;2

17. Kaikki tulevat vihaamaan teitä
minun nimeni tähden.

18. Mutta ei hiuskarvakaan teidän
päästänne joudu hukkaan.

Matt. 10:30

19. Kestävyydellänne te voitatte
omaksenne elämän.”

Hepr. 10:36;
Ilm. 13:10

Jerusalemien hävitys

(Matt. 24:15–21; Mark. 13:14–19)

20. ”Kun te näette Jerusalemien ole-
van sotajoukkojen piirittämä, silloin
tietäkää, että sen hävitys on lähellä.

21. Silloin ne, jotka ovat Juudeassa,
paetkoot vuorille. Ne, jotka ovat Jeru-
salemessa, lähtekööt sieltä pois, ja ne,
jotka ovat maaseudulla, älkööt menkö
kaupunkiin.

22. Sillä ne ovat koston päiviä, että
täytyisi kaikki, mikä on kirjoitettu.

5. Moos. 32:35; Dan. 9:26; Hoos. 9:7

23. Voi niitä, jotka noina päivinä
ovat raskaana tai imettävät! Maassa
on näet silloin suuri hätä ja viha tätä
kansaa kohtaan.

24. Monet kaatuvat miekan terään,
toiset viedään vangeiksi kaikkien kan-
sojen sekaan, ja pakanat tallaavat
Jerusalemiä, kunnes pakanoiden ajat
täytyvät.”

5. Moos. 28:64

Merkkejä taivaalla ja maan päällä

(Matt. 24:29–35; Mark. 13:24–31)

25. ”Auringossa, kuussa ja tähdissä
on merkkejä, ja maan päällä on kan-
soilla ahdistus ja epätoivo, kun meri ja
aallot pauhaavat.

Jes. 13:10; Hes. 32:7;
Joel 2:10,31; Ilm. 6:12,13

26. Ihmiset menehtyvät pelätessään
ja odottaessaan sitä, mikä kohtaa
maanpiiriä, sillä taivaiden voimat järk-
kyvät.

27. Silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan.

Matt. 16:27; Ap. t. 1:11; Ilm. 1:7

28. Kun nämä alkavat tapahtua, rohkaiskaa mielenne ja nostakaa pääanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.”

29. Vielä hän kertoi heille vertauksen: ”Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita.

30. Kun näette niiden puhkeavan lehteen, te tiedätte kuin itsestään, että kesä on jo lähellä.

31. Samoin nähdessänne tämän tapahtuvan tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.

32. Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki tapahtuu.

33. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.”

Jes. 40:8; 1. Piet. 1:25

Valvokaa!

34. ”Pitäkää varanne, ettei päihtymys ja juopottelu eivätkä maalliset murheet raskauta teidän sydäntänne, niin että se päivää yllättää teidät äkkiarvaamatta

Room. 13:13; Ef. 5:18; 1. Tess. 5:2,6

35. niin kuin ansa. Se päivä näet saavuttaa kaikki, jotka maan kamaralla asuvat.

Jes. 24:17–20; 2. Piet. 3:10,11

36. Valvokaa siis kaiken aikaa ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paeta kaikkea sitä, mikä on tapahtuva, ja seisoa Ihmisen Pojan edessä.”

Mark. 13:33; Luuk. 12:40

37. Päivisin Jeesus oli temppelissä opettamassa, mutta öiksi hän lähti pois ja vietti ne vuorella, jota kutsutaan Öljymäeksi.

38. Ja koko kansa tuli varhain aamulla hänen luokseen temppeliin kuulemaan häntä.

JEEСУKSEN KUOLEMA JA YLÖSNOUSEMUS

22. LUKU

Juudas ryhtyy kavaltajaksi

(Matt. 26:1–5; Mark. 14:1,2,10,11; Joh. 11:45–53)

1. Happamattoman leivän juhla, jota kutsutaan pääsiäiseksi, oli lähellä.

2. Moos. 12:15

2. Ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, millä tavoin saisivat Jeesuksen surmatuksi, sillä he pelkäsivät kansaa.

Ps. 2:2; Ap. t. 4:26,27

3. Silloin meni Saatana Juudakseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista.

Joh. 13:2,27

4. Juudas meni ylipappien ja tempelivartioston päällikköjen luo ja keskusteli heidän kanssaan siitä, miten toimittaisi Jeesuksen heidän käsiinsä.

5. He ilahtuivat ja lupasivat antaa hänelle rahaa.

6. Hän suostui ja etsi sopivaa tilaisuutta toimittaakseen Jeesuksen heidän käsiinsä, kun väkijoukkoa ei olisi paikalla.

Valmistautuminen pääsiäisen viettoon

(Matt. 26:17–25; Mark. 14:12–21; Joh. 13:21–30)

7. Sitten tuli se happamattoman leivän päivä, jona pääsiäislammas oli teurastettava.

2. Moos. 12:3–11

8. Jeesus lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: ”Menkää ja valmistakaa meille pääsiäisateria syödäksemme.”

9. He kysyivät häneltä: ”Minne tahdot meidän valmistavan sen?”

10. Hän vastasi heille: ”Kun saavutte kaupunkiin, teitä vastaan tulee mies, joka kantaa vesiruukkua. Seuratkaa häntä siihen taloon, johon hän menee,

11. ja sanokaa talon isännälle: ’Opettaja kysyy sinulta: Missä on vierashuone, jossa voin syödä pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?’

12. Hän näyttää teille yläkerrasta suuren huoneen, jossa kaikki on valmiina. Valmistakaa sinne ateriat.”

13. He lähtivät ja totesivat kaiken olevan, niin kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäisaterian.

Ehtoollisen asettaminen

(Matt. 26:26–30; Mark. 14:22–26;
1. Kor. 11:23–25)

14. Kun hetki koitti, Jeesus asettui aterialle ja apostolit hänen kanssaan.

15. Hän sanoi heille: ”Minä olen hartaasti halunnut syödä kanssanne tämän pääsiäisaterian ennen kärsimystäni.

16. Sillä minä sanon teille: enää en syö pääsiäisateriaa, ennen kuin se saa täyttymyksensä Jumalan valtakunnassa.”
Luuk. 13:29

17. Ja hän otti maljan, kiitti Jumalaa ja sanoi: ”Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne.

18. Minä sanon teille: tästedes en juo viinipuun antia, ennen kuin Jumalan valtakunta tulee.”

19. Sitten hän otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi ja antoi heille sanoen: ”Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän edestänne. Tehkää tämä minun muistokseni.”
1. Kor. 11:23–25

20. Aterian jälkeen hän samalla tavoin otti maljan ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän edestänne.

2. Moos. 24:8; Jer. 31:31

21. Mutta katsokaa, kavaltaijani käsi on pöydällä niin kuin minunkin.

Ps. 41:10

22. Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin on säädetty, mutta voi sitä ihmistä, joka hänet kavaltaa!”

23. Silloin opetuslapset alkoivat kyseillä toisiltaan, kuka heistä voisi olla se, joka tämän tekee.

Suurin on se, joka palvelee

24. Opetuslasten kesken syntyi myös kiistaa siitä, ketä heistä olisi pidettävä suurimpana.

Mark. 9:34

25. Niin Jeesus sanoi heille: ”Kansojen kuninkaas hallitsevat herroina

kansojaan, ja niiden vallanpitäjiä kutsutaan hyväntekijöiksi.

26. Mutta niin alkoon olko teidän keskuudessanne. Joka teidän keskuudessanne on suurin, se olkoon kuin nuorin, ja johtaja niin kuin palvelija. Matt. 23:11

27. Sillä kumpi on suurempi, se, joka on aterialla, vai se, joka palvelee? Eikö se, joka on aterialla? Mutta minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee. Matt. 20:28; Joh. 13:14; Fil. 2:7

28. Te olette pysyneet minun kansani koettelemuksissani.

29. Niinpä minä säädän teille, niin kuin minun Isäni on minulle säätänyt, kuninkaallisen vallan.

30. Te saatte syödä ja juoda pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahataitoista heimoa.”
Ilm. 3:21

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

(Matt. 26:31–35; Mark. 14:27–31;
Joh. 13:36–38)

31. ”Simon, Simon! Saatana on tavoitellut teitä valtaansa seuloakseen teitä niin kuin viljaa.
Job 1:7–11;
2. Kor. 2:11; 1. Piet. 5:8

32. Mutta minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi raukeaisi tyhjiiin. Ja kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi.” Joh. 17:9,15; Room. 8:34; Hepr. 7:25

33. Niin Simon sanoi hänelle: ”Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään vaikka vankilaan tai kuolemaan.”

34. Mutta Jeesus vastasi: ”Minä sanon sinulle, Pietari: ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti kiellät tuntevasi minut.”

Kukkaro, laukku ja miekka

35. Sitten Jeesus sanoi heille: ”Kun minä lähetin teidät ilman rahakukkaroa, laukkua ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?” He vastasivat: ”Ei mitään.”
Matt. 10:9,10; Mark. 6:8

36. Hän sanoi: ”Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa, samoin myös laukun, ja jolla ei ole, myyköön viittansa ja ostakoon miekan.

37. Sillä minä sanon teille, että tämän kirjoituksen täytyy käydä minussa toteen: "Hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon." Se, mitä minusta on sanottu, on nyt täyttymässä." Jes. 53:12

38. Niin he sanoivat: "Herra, tässä on kaksi miekkaa." Hän vastasi: "Riittää."

Jeesus rukoilee Getsemanessa

(Matt. 26:36–46; Mark. 14:32–42)

39. Jeesus lähti ulos ja meni tapansa mukaan Öljymäelle, ja opetuslapset seurasivat häntä. Joh. 18:1

40. Tultuaan sinne hän sanoi heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen."

41. Hän vetäytyi heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen ja rukoili:

42. "Isä, jos sinä tahdot, niin ota tämä malja minulta pois. Älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni vaan sinun." Matt. 6:10; Joh. 6:38

43. [Silloin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä.]

44. Tuskan valtaamana hän rukoili yhä hartaammin, ja hänen hikensä oli kuin veripisararat, jotka putosivat maahan.] Joh. 12:27; Hepr. 5:7

45. Kun hän nousi rukoilemasta ja meni opetuslastensa luo, hän tapasi heidät nukkumasta murheen uuvuttamina.

46. Niin hän sanoi heille: "Miksi te nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen."

Jeesus vangitaan

(Matt. 26:47–56; Mark. 14:43–50; Joh. 18:3–11)

47. Jeesuksen vielä puhuessa paikalle tuli väkijoukko, ja sen edellä kulki yksi niistä kahdestatoista, nimeltään Juudas. Tämä tuli Jeesuksen luo suudellakseen häntä,

48. mutta Jeesus sanoi hänelle: "Juudas, suudelmallako sinä kavallat Ihmisen Pojan?"

49. Kun ne, jotka olivat Jeesuksen ympärillä, näkivät, mitä oli tulossa, he

sanoivat: "Herra, iskemmekö miekalla?"

50. Yksi heistä iski ylipapin palvelijaa ja sivalsi häneltä oikean korvan irti.

51. Mutta Jeesus sanoi: "Sallikaa vielä tämäkin!" Ja hän kosketti miehen korvaa ja paransi hänet.

52. Sitten Jeesus sanoi ylipapeille, temppelivartioston päälliköille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vangitsemaan: "Te olette lähteneet kuin rosvoa vastaan miekat ja seipäät mukanne."

53. Joka päivä minä olen ollut teidän kanssanne temppelissä, ettekä te ole kättänne ojentaneet minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne, nyt pimeys saa vallan." Joh. 7:30

Pietari kieltää Jeesuksen

(Matt. 26:57,58,69–75; Mark. 14:53,54,66–72; Joh. 18:12–18,25–27)

54. Silloin he ottivat Jeesuksen kiinni ja veivät hänet ylipapin taloon. Pietari seurasi heitä kauempana.

55. He sytyttivät nuotion keskelle sisäpihaa, ja kun he asettuivat istumaan, Pietari istuutui heidän joukkoonsa.

56. Eräs palvelustyttö näki hänen istuvan tulen ääressä, katsoi häntä tarkkaan ja sanoi: "Tuokin oli hänen seurassaan."

57. Mutta Pietari kielsi sanoen: "Nainen, en tunne häntä."

58. Hetken kuluttua sanoi eräs mies hänet nähdessään: "Sinäkin olet yksi niistä." Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ole."

59. Noin tunnin kuluttua toinen mies väitti: "Totisesti, tämäkin oli hänen kanssaan. Onhan hänkin galilealainen."

60. Mutta Pietari sanoi: "En ymmärrä, mies, mistä puhut." Samassa, hänen vielä puhuessaan, kukko laului.

61. Herra kääntyi ja katsoi Pietariin. Silloin Pietari muisti Herran sanat, jotka tämä oli sanonut hänelle: "Ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti kiellät minut."

62. Hän meni ulos ja itki katkerasti.

Vartijat pilkkaavat Jeesusta

(Matt. 26:67,68; Mark. 14:65)

63. Miehet, jotka vartioivat Jeesusta, pilkkasivat ja löivät häntä. Job 16:10; Jes. 50:6; Joh. 19:3

64. He peittivät hänen silmänsä ja sanoivat hänelle: "Profetoi! Kuka sinua löi?"

65. Monella muullakin tavalla he herjasivat häntä.

Jeesus Suuren neuvoston edessä

(Matt. 26:59–66; Mark. 14:55–64; Joh. 18:19–24)

66. Päivän valjetessa kokoontuivat kansan vanhimmat, ylipapit ja kirjanoppineet, ja Jeesus vietiin neuvoston eteen. Matt. 27:1; Mark. 15:1

67. He sanoivat hänelle: "Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille." Hän vastasi: "Jos sanon sen teille, te ette usko,

68. ja jos kysyn, te ette vastaa.

69. Mutta tästedes Ihmisen Poika on istuva Jumalan voiman oikealla puolella." Ps. 110:1; Dan. 7:13

70. Silloin he kaikki sanoivat: "Sinä siis olet Jumalan Poika?" Hän vastasi heille: "Tepä sen sanotte, että minä se olen."⁵⁹ 2. Moos. 3:14

71. He sanoivat: "Mitä todisteita me enää tarvitsemme! Mehän itse kuulumme sen hänen omasta suustaan."

23. LUKU

Jeesus Pilatuksen edessä

(Matt. 27:1,2,11–14; Mark. 15:1–5; Joh. 18:28–38)

1. Koko joukko nousi ja vei Jeesuksen Pilatuksen eteen

2. ja alkoi syyttää häntä sanoen: "Olemme todenneet, että tämä mies johtaa kansaamme harhaan. Hän kieltää maksamasta veroa keisarille ja sanoo olevansa Kristus, kuningas." Matt. 22:21; Mark. 12:17; Ap. t. 17:7

3. Pilatus kysyi häneltä: "Sinä siis olet juutalaisten kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot." 1. Tim. 6:13

⁵⁹ 22:70. Minä Olen on Jumalan nimi. Ks. 2. Moos. 3:14.

4. Pilatus sanoi ylipapeille ja väkijoukolle: "En löydä mitään syytä rangaista tätä miestä."

5. Mutta he pysyivät lujasti kannassaan ja sanoivat: "Hän villitsee kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti."

Jeesus Herodeksen edessä

6. Tämän kuultuaan Pilatus kysyi, oliko mies galilealainen.

7. Saatuaan tietää, että Jeesus oli Herodeksen hallintoalueelta, hän lähetti Jeesuksen Herodeksen luo, koska tämäkin oli niinä päivinä Jerusalemissa.

8. Kun Herodes näki Jeesuksen, hän ilahtui kovasti. Hän oli näet jo kauan halunnut nähdä Jeesuksen, koska oli kuullut hänestä ja toivoi, että saisi nähdä hänen tekevän jonkin ihmeen. Luuk. 9:7–9

9. Hän esitti Jeesukselle monia kysymyksiä, mutta Jeesus ei vastannut hänelle mitään.

10. Ylipapit ja kirjanoppineet olivat tulleet paikalle ja syyttivät Jeesusta kiivaasti.

11. Silloin Herodes ja hänen sotilaansa alkoivat kohdella Jeesusta halveksivasti. Kun he olivat pilkanneet häntä pukemalla hänet loisteliaaseen pukuun, Herodes lähetti hänet takaisin Pilatuksen eteen.

12. Sinä päivänä Herodeksesta ja Pilatuksesta tuli ystävä. Aikaisemmin he olivat olleet toistensa vihaimpia. Ap. t. 4:27

Jeesus tuomitaan kuolemaan

(Matt. 27:15–26; Mark. 15:6–15; Joh. 18:39–19:16)

13. Pilatus kutsui koolle ylipapit, hallitusmiehet ja kansan

14. ja sanoi heille: "Te toitte tämän miehen minun eteeni syyttäen häntä kansan villitsijäksi. Minä olen teidän läsnä ollessanne tutkinut häntä enkä ole todennut häntä syylliseksi mihinkään, mistä te häntä syytätte.

15. Ei myöskään Herodes, sillä hän lähetti tämän miehen takaisin meidän

eteemme. Hän ei ole tehnyt mitään, mistä ansaitsisi kuoleman.

16. Kuritettuani häntä minä siis päästän hänet vapaaksi.”

17. [Hänen oli näet aina juhlan aikana vapautettava heille yksi vanki.]

18. Silloin he huusivat kaikki yhdessä: ”Vie pois tämä, mutta päästä meille Barabbas!” Ap. t. 3:14

19. Barabbas oli heitetty vankilaan kaupungissa puhjenneen kapinan ja murhan takia.

20. Pilatus puhui heille uudestaan, koska hän tahtoi päästää Jeesuksen vapaaksi.

21. Mutta kansanjoukko huusi vastaan: ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!”

22. Pilatus puhui heille kolmannen kerran: ”Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole löytänyt mitään syytä tuomita häntä kuolemaan. Kuritettuani häntä minä siis päästän hänet vapaaksi.”

23. Mutta he painostivat Pilatusta kovilla huudoilla vaatien Jeesusta ristiinnaulittavaksi, ja heidän huutonsa pääsivät voitolle.

24. Niin Pilatus päätti, että heidän vaatimuksensa täytetään.

25. Hän vapautti miehen, jota he vaativat ja joka oli heitetty vankilaan kapinan ja murhan takia, mutta Jeesuksen hän antoi alttiiksi heidän miellivalalleen.

Jeesus viedään ristiinnaulittavaksi

(Matt. 27:32,33; Mark. 15:21,22;
Joh. 19:16,17)

26. Kun sotilaat olivat viemässä Jeesusta pois, he ottivat kiinni Simonin, erään kyreneläisen miehen, joka oli tulossa pelloilta, ja panivat hänet kantamaan ristiä Jeesuksen jäljessä.

Matt. 27:32; Mark. 15:21

27. Jeesusta seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja itkivät häntä.

28. Mutta Jeesus kääntyi heihin päin ja sanoi: ”Jerusalemiin tyttäret, älkää

minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.

29. Sillä päivät tulevat, jolloin sanotaan: ’Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet.’ Matt. 24:19

30. Silloin sanotaan vuorille: ’Kaatukaa meidän päallemme’ ja kukkuloille: ’Peittääkää meidät.’ Jes. 2:19; Hoos. 10:8; Ilm. 6:16

31. Jos näin tehdään vihannalle puulle, mitä sitten tapahtuu kuivalle!” Jer. 25:29; 1. Piet. 4:17,18

Jeesus ristillä

(Matt. 27:34–44; Mark. 15:23–32;
Joh. 19:18–27)

32. Myös kaksi muuta, kaksi pahan tekijää, vietiin Jeesuksen kanssa surmattavaksi.

33. Kun saavuttiin paikalle, jota kutsutaan Pääkalloksi, sotilaat ristiinnaulitsivat siellä Jeesuksen ja pahantekijät, toisen hänen oikealle puolelleen, toisen vasemmalle. Jes. 53:12

34. [Mutta Jeesus sanoi: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä tekevät.”] Sotilaat jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa. Ps. 22:19; Matt. 5:44

35. Kansa seisoi ja katseli. Hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: ”Muita hän on auttanut. Auttakoon nyt itseään, jos hän on Jumalan Voideltu, se valittu.” Ps. 22:8

36. Myös sotilaat pilkkasivat häntä. He menivät hänen luokseen, tarjosivat hänelle hapanviiniä Ps. 69:22

37. ja sanoivat: ”Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi.”

38. Hänen päänsä yläpuolella oli myös kirjoitus: ”Tämä on juutalaisten kuningas.”

39. Toinen ristillä riippuvista pahan tekijöistä herjasi häntä sanoen: ”Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä!”

40. Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: ”Etkö sinä pelkää edes Jumalaa, vaikka kärsit samaa rangaistusta?”

41. Me tosin kärsimme oikeuden mukaisesti, sillä me saamme, mitä tekemme ansaitsevat, mutta tämä ei ole tehnyt mitään pahaa.”

42. Sitten hän sanoi: ”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.”

43. Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä sinä olet minun kanssani paratiisissa.”

1. Moos. 2:8; 2. Kor. 12:4; Ilm. 2:7

Jeesus antaa henkensä

(Matt. 27:45–56; Mark. 15:33–41;
Joh. 19:28–30)

44. Oli jo noin kuudes tunti. Silloin koko maan ylle tuli pimeys, jota kesti yhdeksänteen tuntiin asti,

45. sillä aurinko oli pimentynyt. Temppelein esirippu repesi keskeltä kahtia,

2. Moos. 26:31; 2. Aik. 3:14

46. ja Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni.” Sen sanottuaan hän antoi henkensä.

Ps. 31:6; Ap. t. 7:59

47. Kun sadanpäällikkö näki, mitä tapahtui, hän antoi kunnian Jumalalle sanoen: ”Tämä mies oli todellakin vanhurskas.”

48. Ja kun kaikki kansa, ne, jotka olivat kokoontuneet tätä katselemaan, näkivät, mitä tapahtui, löivät he rintaansa ja menivät pois.

49. Mutta kaikki Jeesuksen tuttavat – myös naiset, jotka olivat seuranneet häntä Galileasta asti – seisoivat kauempana katselemassa tätä kaikkea.

Ps. 38:12; Luuk. 8:2

Jeesus haudataan

(Matt. 27:57–61; Mark. 15:42–47;
Joh. 19:38–42)

50. Muuan Joosef-niminen mies, joka oli neuvoston jäsen, hyvä ja hurskas mies,

51. ei ollut hyväksynyt neuvoston päätöstä ja tekoa. Hän oli kotoisin Ari-matiasta, juutalaisten kaupungista, ja odotti Jumalan valtakuntaa.

52. Joosef meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.

53. Otettuaan sen alas ristiltä hän kääri sen liinavaatteeseen ja pani kal-

lion hakattuun hautakammioon, johon ei vielä ollut pantu ketään.

54. Silloin oli valmistuspäivä, ja sapatiti oli alkamassa.

55. Naiset, jotka olivat tulleet Jeesuksen kanssa Galileasta, seurasivat Joosefin perässä. He katselivat hautaa ja näkivät, kuinka Jeesuksen ruumista pantiin sinne.

56. Palattuaan kotiinsa naiset tekivät hyvänhajuisia yrttivoiteita ja öljyjä, mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.

2. Moos. 20:10

24. LUKU

Jeesuksen ylösnousemus

(Matt. 28:1–10; Mark. 16:1–8; Joh. 20:1–18)

1. Ensimmäisenä sapatin jälkeisenä päivänä naiset menivät varhain aamulla haudalle vieden mukanaan valmistamansa hyvänhajuiset yrttivoiteet.

2. He huomasivat, että kivi oli vieri-
tetty pois haudan suulta,

3. mutta sisälle mentyään he eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.

4. Kun he olivat tästä ymmällä, niin yhtäkkiä heidän edessään seisoivat kaksi miestä säteilevän kirkkaassa vaatteissa.

Ap. t. 1:10

5. Naiset pelästivät ja kumartuivat kasvoilleen maahan, mutta miehet sanoivat heille: ”Miksi te etsitte elävää kuolleiden joukosta?”

6. Ei hän ole täällä, hän on noussut ylös. Muistakaa, mitä hän puhui teille ollessaan vielä Galileassa:

Matt. 17:22,23

7. ”Näin pitää tapahtua: Ihmisen Poika annetaan syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulitaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.”

Mark. 10:34;
Luuk. 9:22

8. Silloin he muistivat hänen sanansa.

9. Kun naiset palasivat haudalta, he ilmoittivat tämän kaiken niille yhdelletoista ja kaikille muille.

10. Ne, jotka kertoivat tämän apostoileille, olivat Magdalan Maria, Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut heidän kanssaan olleet naiset.

11. Apostolit pitivät kuitenkin naisten puheita joutavina eivätkä uskoneet heitä.

12. Mutta Pietari nousi ja juoksi hau-dalle. Hän kurkisti hautaan ja näki siel-lä ainoastaan käärinliinat. Sitten hän lähti pois ihmetellen itseksensä sitä, mikä oli tapahtunut.

Jeesus ilmestyy Emmauksen tiellä

(Mark. 16:12,13)

13. Samana päivänä oli kaksi ope-tuslasta matkalla Emmaus-nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen stan-dionmitan⁶⁰ päässä Jerusalemissa.

14. He puhelivat keskenään kaikesta siitä, mitä oli tapahtunut.

15. Kun he siinä keskustelivat ja poh-diskelivat, Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssaan.

16. Mutta heidän silmänsä olivat kuin sokaistut, niin etteivät he tunteneet häntä.

17. Hän kysyi heiltä: "Mistä te siinä kävellessänne puhelette?" He pysähtyivät murheellisina,

18. ja toinen heistä, nimeltään Kleo-pas, vastasi hänelle: "Oletko sinä Je-rusalemissa ainoa muukalainen, joka ei tiedä, mitä siellä on näinä päivinä tapahtunut?"

19. Hän kysyi heiltä: "Mitä sitten?" He vastasivat: "Sitä, mitä tapahtui Jeesus Nasaretilaiselle, joka oli profeetta, voi-mallinen teoissa ja sanoissa Jumalan ja koko kansan edessä. Matt. 21:11; Joh. 6:14

20. Meidän ylipappimme ja hallitus-miehemme luovuttivat hänet tuomit-tavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet.

21. Mutta me toivoimme, että hän olisi se, joka lunastaa Israelin. Kaiken tämän lisäksi tänään on jo kolmas päi-vä siitä, kun se tapahtui. Luuk. 2:38

22. Ovatta vielä muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät häm-mennyksiin. He kävivät varhain aamul-la haudalla Matt. 28:8; Joh. 20:18

23. mutta eivät löytäneet hänen ruu-mistaan. Kun he palasivat, he kertoivat nähneensä enkelinäyn. Enkelit olivat sanoneet hänen elävän.

24. Jotkut niistä, jotka olivat meidän kanssamme, lähtivät haudalle ja huo-masivat asian olevan juuri niin kuin nai-set olivat sanoneet, mutta Jeesusta he eivät nähneet." Joh. 20:3-10

25. Silloin Jeesus sanoi heille: "Voi teitä ymmärtämättömiä! Kuinka hitaita te olettekaan sydämessänne usko-maan kaikkea sitä, mitä profeetat ovat puhuneet. Jes. 53:1-12

26. Eikö Kristuksen pitänyt juuri näin kärsiä ja sitten mennä kirkkauteen-sa?" Fil. 2:7,8; Hepr. 12:2; 1. Piet. 1:11

27. Ja alkaen Mooseksesta ja kaikis-ta profeetoista hän selitti heille, mitä kaikissa kirjoituksissa oli hänestä sa-nottu. 1. Moos. 3:15,22:18; 2. Sam. 7:12-16; Ps. 22:2-32

28. Kun he lähestyivät kylää, jonne olivat matkalla, Jeesus oli kulkevinaan edemmäksi,

29. mutta miehet pidättelivät häntä sanoen: "Jää meidän luoksemme, sillä kohta on ilta ja päivä on jo päättymäs-sä." Niin hän meni sisään ja jäi heidän luokseen.

30. Kun hän oli aterialla heidän kans-saan, hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen heille.

31. Silloin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat Jeesuksen. Mutta hän katosi heidän näkyvistään.

32. He sanoivat toisilleen: "Eikö mei-dän sydämemme ollutkin palava, kun hän puhui meille tiellä ja avasi meille Kirjoitukset?"

33. Saman tien he nousivat ja pala-sivat Jerusalemiin. He tapasivat koolla ne yksitoista ja muut, jotka olivat hei-dän kanssaan.

34. Nämä sanoivat: "Herra on todella noussut ylös, ja hän on ilmestynyt Si-monille!" 1. Kor. 15:5

35. He puolestaan kertoivat, mitä tiellä oli tapahtunut ja miten he olivat tunteneet Jeesuksen, kun hän mursi leivän.

60 24:13. Noin 12 km.

Jeesus ilmestyy opetuslapsille

(Matt. 28:16–18; Mark. 16:9–14;
Joh. 20:19,20; Ap. t. 1:3)

36. Heidän vielä puhuessaan näistä asioista Jeesus itse seiso i heidän keskellä ja sanoi: "Rauha teille!"

37. He säikähtivät ja joutuivat pelon valtaan luullen näkevänsä hengen.

38. Mutta Jeesus sanoi heille: "Miksi olette järkyttyneitä, ja miksi teidän sydämeenne nousee epäilyksiä?"

39. Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani: minä itse tässä olen. Kosketakaa minua ja katsokaa! Ei hengellä ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minulla olevan."

40. Näin sanoessaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa.

41. Mutta kun he ilon tähden eivät vieläkään uskoneet vaan olivat ihmeissään, hän kysyi heiltä: "Onko teillä täällä mitään syötävää?" Joh. 21:5,10

42. He antoivat hänelle palan paistettua kalaa.

43. Ja hän otti sen ja söi heidän nähtensä.

Lähetyskäsky ja lupaus Pyhästä Hengestä

(Matt. 28:19,20; Mark. 16:15–18;
Joh. 20:21–23; Ap. t. 1:4–8)

44. Jeesus sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, jotka puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne. Kaike sen pitää käydä toteen, mitä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa,

profeetoissa ja psalmeissa."

Luuk. 18:31–33

45. Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset.

46. Ja hän sanoi heille: "Näin on kirjoitettu. Kristuksen tuli kärsiä ja kolmantena päivänä nousta kuolleista,

Ap. t. 17:3

47. ja parannusta syntien anteeksiantamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemistä.

Ap. t. 2:38,10:42,43;

1. Joh. 2:12

48. Te olette tämän todistajat.

Joh. 15:27; Ap. t. 1:8

49. Ja minä lähetän teille sen, minkä minun Isäni on luvannut. Mutta pysykää te tässä kaupungissa, kunnes teidät puetaan voimalla korkeudesta."

Jes. 44:3; Joh. 16:7; Ap. t. 2:4

Jeesuksen taivaaseenastuminen

(Mark. 16:19,20; Ap. t. 1:9–11)

50. Sitten Jeesus vei heidät pois, lähelle Betaniaa, ja kohottaen kätensä hän siunasi heidät.

51. Siunatessaan heitä hän erkani heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen.

52. He kumartuivat palvomaan⁶¹ häntä ja palasivat sitten Jerusalemiin suuresti iloiten.

53. Ja he olivat alati temppelissä ja ylistivät Jumalaa.

Ap. t. 2:46

⁶¹ 24:52. Ks. Matt. 28:9.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

ESIPUHE

1. LUKU

Sana tuli lihaksi

1. Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala.

1. Moos. 1:1–3; Sananl. 8:24–26; 1. Joh. 1:1,2

2. Hän oli alussa Jumalan luona.

3. Kaikki on syntynyt hänen kauttaan. Ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on.

Ps. 33:6;
Kol. 1:16; Hepr. 1:2,10

4. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo.

Ps. 36:10; Joh. 5:26

5. Valo loistaa pimeydessä, eikä pimeys ole saanut sitä valtaansa.

Jes. 60:2; Joh. 8:12,12:35,46

6. Tuli mies, Jumalan lähettämä. Hänen nimensä oli Johannes.

Matt. 3:1; Mark. 1:2

7. Hän tuli todistajaksi, todistamaan valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan.

8. Ei hän ollut se valo, vaan hän tuli todistamaan valosta.

9. Todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan.

Joh. 3:19; 1. Joh. 2:8

10. Maailmassa hän oli, ja maailma oli hänen kauttaan syntynyt, mutta maailma ei tuntenut häntä.

11. Hän tuli omaan maahansa⁶², mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.

Jes. 8:8

12. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden⁶³ tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.

Room. 8:15,16;
1. Joh. 3:1

13. He eivät ole syntyneet verestä, eivät lihan tahdosta eivätkä miehen tahdosta vaan Jumalasta.

Jaak. 1:18;
1. Piet. 1:23

14. Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta kuin ainutsyntyisellä Pojalla on Isältä, ja

62 1:11. Kirj.: "tuli sinne, mikä oli hänen omaansa".

63 1:12. Tai: "vallan", "voiman".

hän oli täynnä armoa ja totuutta.

Matt. 1:16–18,17:2; Luuk. 1:31,32; Kol. 2:3,9

15. Johannes todisti hänestä ja huusi: "Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka tulee minun jäljessäni, on minua edellä, sillä hän oli olemassa ennen minua."

16. Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet osamme ja armoa armon lisäksi,

2. Piet. 1:2

17. sillä laki on annettu Mooseksen kautta, armo ja totuus ovat tulleet Jeesuksen Kristuksen kautta.

5. Moos. 5:6–21; Room. 10:4

18. Jumalaa ei ole kukaan milloinkaan nähnyt. Ainutsyntyinen Jumala⁶⁴, joka on Isän rinnalla⁶⁵, on hänet ilmoittanut.

2. Moos. 33:20; Luuk. 10:22;
1. Tim. 6:16

JEESUKSEN JULKINEN TOIMINTA

Johannes Kastajan todistus

(Matt. 3:1–12; Mark. 1:2–8; Luuk. 3:15–17)

19. Tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luokseen Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?"

20. Johannes tunnusti eikä kieltänyt. Hän tunnusti: "En minä ole Kristus."

Ap. t. 13:25

21. He kysyivät häneltä: "Kuka sitten? Oletko sinä Elia?" Hän sanoi: "En olen." "Se profeettako olet?" Hän vastasi: "En."

5. Moos. 18:15; Mal. 4:5

22. Niin he sanoivat hänelle: "Sano kuka olet, että voimme antaa vastauksen niille, jotka lähettivät meidät. Mitä sanot itsestäsi?"

23. Hän vastasi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: 'Tasoiitakaa Herralle tie', niin kuin profeetta Jesaja on sanonut."

Jes. 40:3; Mark. 1:3; Luuk. 3:4

24. Lähetetyt olivat fariseuksia,

64 1:18. Tai: "Ainutsyntyinen, joka itse on Jumala". Eräät käsikirjoitukset: "Ainutsyntyinen Poika".

65 1:18. Kirj.: "helmassa".

25. ja he kysyivät häneltä: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus, et Elia etkä se profeetta?"

26. Johannes vastasi heille: "Minä kastan vedessä, mutta teidän keskelänne on hän, jota te ette tunne.

Matt. 3:11; Luuk. 3:16

27. Hän tulee minun jälkeeni. Minä olen arvoton edes avaamaan hänen kenkiensä nauhoja."

28. Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin toisella puolella, jossa Johannes oli kastamassa.

Jumalan Karitsa

29. Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! Jes. 53:7; 1. Kor. 5:7

30. Tämä on se, josta minä sanoin: minun jäljessäni tulee mies, joka on minun edelläni, sillä hän on ollut ennen minua.

31. Minäkään en tuntenut häntä, mutta sitä varten, että hän tulisi tunnetuksi Israelille, minä olen tullut kastamaan vedessä."

32. Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan kuin kyyhkynen alas taivaasta ja jäävän hänen päälleen. Jes. 11:2; Mark. 1:10; Luuk. 3:22

33. Minäkään en häntä tuntenut, mutta hän, joka lähetti minut kastamaan vedessä, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, kastaa Pyhässä Hengessä.' Matt. 3:11; Luuk. 3:16

34. Tämän minä olen nähnyt ja olen todistanut, että hän on Jumalan Poika."

Ensimmäiset opetuslapset

35. Seuraavana päivänä Johannes oli jälleen siellä kahden opetuslapsensa kanssa.

36. Nähdessään Jeesuksen kävelmässä hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa!"

37. Kun ne kaksi opetuslasta kuulivat, mitä hän sanoi, he lähtivät seuraamaan Jeesusta.

38. Jeesus kääntyi, ja nähdessään heidän seuraavan hän kysyi heiltä: "Mitä te etsitte?" He vastasivat hänelle: "Rabbi" – se on käännettynä: opettaja – "missä sinä asut?"

39. Hän sanoi heille: "Tulkaa katsomaan." Niin he menivät ja näkivät, missä hän asui, ja viipyivät hänen luonaan lopun päivää. Silloin oli noin kymmenes tunti.

40. Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet, mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta.

41. Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet Messiaan" – se on käännettynä: Kristuksen⁶⁶.

42. Ja Andreas vei hänet Jeesuksen luo. Jeesus katsoi häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika. Sinun nimesi on oleva Keefas" – se on käännettynä: Pietari⁶⁷. Matt. 16:18

Jeesus kutsuu Filippoksen ja Natanaelin

43. Seuraavana päivänä aikaessaan lähteä Galileaan Jeesus tapasi Filippoksen ja sanoi hänelle: "Seuraa minua."

44. Filippos oli Beetsaidan kaupunkista, kuten myös Andreas ja Pietari.

45. Filippos tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet hänet, josta Mooses laissa ja profeetat kirjoissaan ovat kirjoittaneet: Jeesuksen, Joosefin pojan, Nasaretista."

1. Moos. 3:15; 5. Moos. 18:18;

2. Sam. 7:12,13,16; Sak. 6:12

46. Natanael kysyi häneltä: "Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?" Filippos vastasi: "Tule katsomaan!"

47. Kun Jeesus näki Natanaelin tulevan luokseen, hän sanoi: "Tässä on oikea israelilainen, jossa ei ole vilppiä!" Ps. 32:2

66 1:41. Kreikankielinen sana *khristos* merkitsee 'voideltu'. Samaa tarkoittaa hepr. sana *maashiiah*, Messias.

67 1:42. Sekä aram. nimi *Keefas* että kreikkalainen *Petros*, Pietari, johtuvat kalliota tarkoittavasta sanasta.

48. Natanael kysyi Jeesukselta: "Mitä sinä minut tunnet?" Jeesus vastasi: "Ennen kuin Filippos kutsui sinua, minä näin sinut viikunapuun alla."

49. Natanael sanoi Jeesukselle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas." Matt. 16:16

50. Jeesus vastasi hänelle: "Senkö tähden sinä uskot, että minä sanoin sinulle: minä näin sinut viikunapuun alla? Sinä saat nähdä vielä suurempia asioita."

51. Vielä hän sanoi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan yllä." 1. Moos. 28:12

2. LUKU

Kaanan häät

1. Kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä.

2. Myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa oli kutsuttu häihin.

3. Kun viini loppui, Jeesuksen äiti sanoi hänelle: "Heillä ei ole viiniä."

4. Jeesus vastasi: "Mitä se minulle tai sinulle kuuluu, nainen? Minun aikani ei ole vielä tullut."

5. Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Mitä hän teille sanookin, se tehkää."

6. Siellä oli juutalaisten puhdistautumistavan mukaan kuusi kahden tai kolmen mitan⁶⁸ vetoista kivistä vesiastiaa. Mark. 7:3

7. Jeesus sanoi heille: "Täyttäkää astiat vedellä", ja he täyttivät ne ääriään myöten.

8. Sitten hän sanoi heille: "Ammen-takaa nyt ja viekää pitojen valvojalle", ja he veivät.

9. Pitojen valvoja maistoi vettä, joka oli muuttunut viiniksi. Hän ei tiennyt, mistä se oli tullut, mutta palvelijat, jotka olivat veden ammentaneet, tiesivät sen. Hän kutsui sulhasen luokseen

10. ja sanoi: "Jokainen panee tarjolle ensin hyvän viinin ja vasta sitten huo-

nomman, kun väki juopuu. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti."

11. Tämän ensimmäisen tunnustekonsa Jeesus teki Galilean Kaanassa. Hän ilmaisi näin kirkkautensa, ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen. Joh. 1:14

12. Sen jälkeen hän meni alas Kapernaumiin äitinsä, veljiensä ja opetuslastensa kanssa. Siellä he eivät viipyneet montakaan päivää.

Jeesus puhdistaa temppelin

(Matt. 21:12,13; Mark. 11:15–17; Luuk. 19:45,46)

13. Juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

14. Tempelissä hän tapasi niitä, jotka myivät härkiä, lampaita ja kyyhkysiä. Siellä oli myös rahanvaihhtajia istumassa. 3. Moos. 5:7; Matt. 21:12,13; Luuk. 19:45,46

15. Hän teki köydenpötkistä ruoskan ja ajoi heidät kaikki ulos temppelialueelta lampaineen ja härkineen. Rahanvaihhtajien rahat hän kaatoi maahan, ja heidän pöytänsä hän työnsi kumoon.

16. Kyyhkysten myyjille hän sanoi: "Viekää nämä pois täältä! Älkää tehkö minun Isäni huoneesta markkinapaikkaa."

17. Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut." Ps. 69:10

18. Juutalaiset kysyivät häneltä: "Minkä tunnusteen sinä näytät meille, kun tällaista teet?" Joh. 6:30

19. Jeesus vastasi heille: "Hajottakaa maahan tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä."

Matt. 26:61; Mark. 15:29

20. Niin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentäkuusi vuotta on tätä temppeliä rakennettu. Sinäkö pystyttäisit sen kolmessa päivässä?"

21. Mutta hän puhui ruumiinsa temppelistä.

22. Kun hän sitten oli noussut kuolleista, hänen opetuslapsensa muistivat, mitä hän oli sanonut. Ja he uskoivat todeksi Kirjoitukset ja sen sanan,

⁶⁸ 2:6. Yksi mitta, kreikaksi *metreetes*, oli noin 40 litraa.

jonka Jeesus oli puhunut. Ps. 16:10; Luuk. 24:8

23. Kun Jeesus oli Jerusalemissa pääsiäisjuhlan aikana, monet uskoivat hänen nimeensä nähdessään ne tunnusteot, jotka hän teki.

24. Mutta Jeesus itse ei uskonut itseään heille, koska hän tunsikin heidät kaikki

25. eikä tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä hän tiesi itse, mitä ihmisessä on. Ps. 7:10; Joh. 6:64; Ilm. 2:23

3. LUKU

Jeesus ja Nikodemos

1. Fariseusten joukossa oli Nikodemos-niminen mies, yksi juutalaisten hallitusmiehistä. Joh. 19:39

2. Hän tuli Jeesuksen luo yöllä ja sanoi hänelle: ”Rabbi, me tiedämme, että sinä olet Jumalan lähettämä opettaja. Eihän kukaan voi tehdä niitä tunnus-tekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan.” Joh. 9:16,33; Ap. t. 10:38

3. Jeesus vastasi hänelle: ”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” 1. Piet. 1:3,23

4. Nikodemos kysyi: ”Kuinka ihminen voi vanhana syntyä? Ei kai hän voi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntyä uudestaan?”

5. Jeesus vastasi: ”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan. Joh. 4:14

6. Mikä lihasta on syntynyt, on liha, ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. 1. Moos. 6:3; Joh. 1:13

7. Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä.

8. Tuuli⁶⁹ puhalttaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Näin on jokaisen Hengestä syntyneen laita.” Saarn. 11:5; 1. Kor. 2:11

9. Nikodemos kysyi häneltä: ”Kuinka tämä kaikki voi tapahtua?”

10. Jeesus vastasi: ”Etkö sinä, joka olet Israelin opettaja, ymmärrä tätä?”

11. Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: me puhumme, mitä tiedämme, ja todistamme siitä, mitä olemme nähneet, ettekä te ota vastaan meidän todistustamme. Joh. 3:32,12;49

12. Jos ette usko, kun minä puhun teille maallisista asioista, kuinka sitten voisitte uskoa, jos puhun teille taivaallisista?

13. Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen paitsi hän, joka tuli alas taivaasta, Ihmisen Poika. Sananl. 30:4; Joh. 6:62; Room. 10:6; Ef. 4:9

14. Ja niin kuin Mooses korotti käärmeen autiomaassa, niin on Ihmisen Poika korotettava, 4. Moos. 21:9; Joh. 8:28

15. että jokaisella, joka uskoo häneen, olisi iankaikkinen elämä. Mark. 16:16; Joh. 20:31

16. Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Room. 5:8; 1. Joh. 4:9,10

17. Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa vaan sitä varten, että maailma pelastuisi hänen kauttaan. Joh. 12:47

18. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita. Mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainutsyntyisen Pojan nimeen. Joh. 5:24

19. Ja tämä on tuomio: valo on tullut maailmaan, mutta ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valoa, sillä heidän tekonsa olivat pahoja. Job 20:12–14; Joh. 9:39

20. Sillä jokainen, joka tekee pahaa, vihaa valoa eikä tule valoon, etteivät hänen tekonsa paljastuisi. Job 24:13–16; 1. Kor. 14:24

21. Mutta se, joka noudattaa totuutta, tulee valoon, jotta kävisi ilmi, että hänen tekonsa ovat Jumalassa tehdyt.”

69 3:8. Kreikankielinen sana *pneuma* tarkoittaa sekä henkeä että tuulta.

Johannes Kastaja todistaa Kristuksesta

22. Tämän jälkeen Jeesus meni opetuslapsineen Juudean maaseudulle. Hän oleskeli siellä heidän kanssaan ja kastoi.

23. Myös Johannes kastoi Aionissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä. Ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä. Matt. 3:6; Mark. 1:5

24. Johannesta ei ollut näet vielä heitetty vankeuteen. Matt. 14:3

25. Kerran Johanneksen opetuslasten ja erään juutalaisen välillä syntyi kiistelyä puhdistautumisesta.

26. He tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se mies, joka oli kanssasi Jordanin toisella puolella ja josta sinä annoit todistuksen, kastaa, ja kaikki menevät hänen luokseen." Joh. 1:15,30

27. Johannes vastasi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei sitä anneta hänelle taivaasta. Jaak. 1:17

28. Te voitte itse todistaa, että minä sanoin: 'En minä ole Kristus, vaan minut on lähetetty hänen edellään.' Mal. 3:1; Luuk. 1:17

29. Sulhanen on se, jolla on morsian. Mutta sulhasen ystävä, joka on läsnä ja kuuntelee sulhasta, iloitsee suuresti hänen äänestään. Nyt tämä minun iloni on täydellinen.

30. Hänen tulee kasvaa mutta minun vähetä.

31. Hän, joka tulee ylhäältä, on kaikkien yläpuolella. Joka on maasta, on maata ja maallisista hän puhuu. Hän, joka tulee taivaasta, on kaikkien yläpuolella. Joh. 8:23; 1. Kor. 15:47

32. Hän todistaa siitä, mitä hän on nähnyt ja kuullut, mutta hänen todistustaan ei kukaan ota vastaan. Jes. 53:1; Joh. 3:11,8:26,14:10

33. Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, vahvistaa sinetillä, että Jumala on totuudellinen. 1. Joh. 5:10

34. Hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja, sillä Jumala ei anna Henkeä mitalla. Jes. 11:2; Ap. t. 10:38

35. Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaiken hänen käteensä. Matt. 11:27,28:18

36. Joka uskoo Poikaan, sillä on ian-kaikkinen elämä. Mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällänsä." Joh. 6:47; 1. Joh. 5:11,12

4. LUKU

Jeesus ja samarialainen nainen

1. Kun Jeesus sai tietää fariseusten kuulleen, että hän teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes Matt. 28:19; Joh. 3:22,26

2. – tosin Jeesus ei itse kastanut vaan hänen opetuslapsensa –

3. hän lähti Juudeasta ja meni taas Galileaan.

4. Hänen oli kuljettava Samarian kautta.

5. Niin hän tuli Sykar-nimiseen Samarian kaupunkiin. Se on lähellä sitä maa-aluetta, jonka Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille, 1. Moos. 48:22; Joos. 24:32

6. ja siellä oli Jaakobin kaivo. Koska Jeesus oli matkasta väsynyt, hän istui kaivolle. Oli noin kuudes tunti.

7. Eräs samarialainen nainen tuli ammentamaan vettä, ja Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juotavaa."

8. Hänen opetuslapsensa olivat näet menneet kaupunkiin ostamaan ruokaa.

9. Samarialainen nainen sanoi hänelle: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, voit pyytää juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?" Juutalaiset eivät nimittäin ole missään tekemisissä samarialaisten kanssa. 2. Kun. 17:24; Luuk. 9:52,53

10. Jeesus vastasi hänelle: "Jos sinä tuntisit Jumalan lahjan ja hänet, joka sanoo sinulle: 'Anna minulle juotavaa', niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä." Ps. 23:2; Jes. 12:3; Jer. 2:13

11. Nainen sanoi Jeesukselle: "Herra, eihän sinulla ole edes ammennusastiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sitten saisit sitä elävää vettä?"

12. Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon? Hän joi siitä itse, samoin hänen poikansa ja karjansa.”

13. Jeesus vastasi hänelle: ”Jokainen, joka juo tätä vettä, tulee uudelleen janoiseksi, Joh. 6:58

14. mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, sille ei ikinä tule jano. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.” Jes. 55:1; Joh. 6:27,35

15. Nainen sanoi: ”Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa.”

16. Jeesus sanoi hänelle: ”Mene kutsumaan miehesi ja tule tänne.”

17. Nainen vastasi: ”Ei minulla ole miestä.” Jeesus sanoi: ”Oikein puhuit sanoessasi: 'Ei minulla ole miestä.'

18. Viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. Siinä puhuit totta.”

19. Nainen sanoi hänelle: ”Herra, minä huomaan, että sinä olet profeetta.” Joh. 6:14

20. Meidän isämme ovat palvoneet⁷⁰ Jumalaa tällä vuorella, mutta te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, missä tulee palvoa.” 5. Moos. 12:5,11; 2. Aik. 7:12; Ps. 122:2-5

21. Jeesus vastasi: ”Nainen, usko minua! Tulee aika, jolloin ette palvo Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa.

22. Te palvotte sitä, mitä ette tunne. Me palvomme häntä, jonka tunnemme, sillä pelastus tulee juutalaisten keskuudesta.” 2. Kun. 17:29; Jes. 2:3; Room. 3:2

23. Mutta tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin oikeat rukoilijat palvovat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia palvojia Isä etsii.

24. Jumala on Henki, ja niiden, jotka häntä palvovat, tulee palvoa hengessä ja totuudessa.” 2. Kor. 3:17

25. Nainen sanoi hänelle: ”Minä tiedän, että Messias tulee, hän, jota sa-

notaan Kristukseksi. Kun hän tulee, hän ilmoittaa meille kaiken.”

26. Jeesus vastasi: ”Minä olen⁷¹ se, minä, joka puhun kanssasi.”

2. Moos. 3:14; Matt. 26:64; Joh. 9:37

27. Samassa hänen opetuslapsensa tulivat ja ihmettelivät, että hän puhui naisen kanssa. Kukaan ei kuitenkaan kysynyt: ”Mitä sinä hänestä tahdot?” tai ”Miksi puhut hänen kanssaan?”

28. Silloin nainen jätti vesiruukkunsa, riensi kaupunkiin ja sanoi ihmisille:

29. ”Tulkaa katsomaan miestä, joka kertoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt. Ei kai hän vain ole Kristus?”

30. Niin ihmiset lähtivät kaupungista ja tulivat Jeesuksen luo.

Vaalenneet vainiot

31. Sillä välin opetuslapset kehottivat Jeesusta sanoen: ”Rabbi, ota syötävää!”

32. Mutta hän sanoi heille: ”Minulla on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä.”

33. Opetuslapset sanoivat toisilleen: ”Onkohan joku tuonut hänelle syötävää?”

34. Jeesus sanoi heille: ”Minun ruokani on se, että teen lähettäjäni tahdon ja vien hänen työnsä päätökseen.” Joh. 6:38

35. Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta sadonkorjuuseen'? Minä sanon teille: kohottakaa katseenne ja katselkaa vainioita, sillä ne ovat vaalenneet sadonkorjuuta varten. Luuk. 10:2

36. Leikkaaja saa palkkaa jo nyt ja kokoa satoa iankaikkiseen elämään, jotta kylväjä ja leikkaaja voisivat iloita yhdessä.

37. Tässä toteutuu sanonta: 'Toinen on kylväjä ja toinen leikkaaja.'

38. Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, mistä ette ole nähneet vaivaa. Toiset ovat nähneet vaivan, ja te olette päässeet korjaamaan heidän työnsä tulokset.”

70 4:20. Jakeissa 20-24 'palvoa' voidaan kääntää myös 'kumartaa', 'kumartaen rukoilla'.

71 4:26. Minä Olen on Jumalan nimi. Ks. 2. Moos. 3:14.

Monet samarialaisista uskovat

39. Monet sen kaupungin samarialaisista uskoivat Jeesukseen naisen puheen tähden, kun tämä todisti: ”Hän kertoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt.”

40. Kun samarialaiset tulivat Jeesuksen luo, he pyysivät häntä viipymään luonaan. Hän jäi sinne kahdeksi päiväksi,

41. ja vielä useammat uskoivat Jeesukseen hänen oman sanansa tähden.

42. He sanoivat naiselle: ”Emme usko enää vain sinun puheesi perusteella, sillä me olemme itse kuulleet ja tiedämme, että tämä mies todella on maailman Vapahtaja.” 1. Joh. 4:14

Kuninkaan virkamiehen poika

(Matt. 8:5–13; Luuk. 7:1–10)

43. Niiden kahden päivän kuluttua Jeesus lähti sieltä Galileaan,

44. vaikka hän oli itse todistanut, että profeettaa ei pidetä arvossa omalla kotiseudullaan. Matt. 13:57; Luuk. 4:24

45. Kun hän tuli Galileaan, galilealaiset ottivat kuitenkin hänet vastaan. Olivathan he nähneet kaiken, mitä hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlan aikana, jolloin hekin olivat olleet siellä.

46. Jeesus tuli taas Galilean Kanaan, missä hän oli muuttanut veden viiniksi. Kapernaumissa oli kuninkaan virkamies, jonka poika oli sairaana.

Joh. 2:1–11

47. Kuultuaan Jeesuksen tulleen Juudeasta Galileaan mies meni hänen luokseen ja pyysi, että hän tulisi parantamaan pojan, sillä tämä oli kuolemaisillaan.

48. Jeesus sanoi hänelle: ”Ellette näe tunnustekoja ja ihmeitä, te ette usko.”

Joh. 2:18,23; 1. Kor. 1:22

49. Virkamies sanoi Jeesukselle: ”Herra, tule, ennen kuin lapseni kuolee.”

50. Jeesus sanoi: ”Mene! Sinun poikasi elää.” Mies uskoi sanan, jonka Jeesus hänelle sanoi, ja lähti.

51. Kun hän oli vielä matkalla, hänen palvelijansa tulivat häntä vastaan ja kertoivat pojan olevan elossa.

52. Mies kysyi heiltä, mihin aikaan poika oli alkanut toipua. He vastasivat: ”Kuume lähti hänestä eilen seitsemännellä tunnilla.”

53. Silloin isä ymmärsi sen tapahtuneen sillä hetkellä, kun Jeesus sanoi hänelle: ”Sinun poikasi elää.” Ja hän uskoi, samoin koko hänen perhekuntansa. Ap. t. 16:31–34,18:8

54. Tämän toisen tunnusteon Jeesus teki tultuaan Juudeasta Galileaan.

5. LUKU

Tunnusteko Betesdan altaalla

1. Sen jälkeen oli eräs juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

2. Jerusalemissa on Lammasportin luona allas, jota kutsutaan heprean kielellä Betesdaksi, ja siihen kuuluu viisi pylväskäytävää. Neh. 3:1

3. Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia. [He odottivat veden kuohuttamista.]

4. Altaaseen näet laskeutui aika ajoin enkeli, joka kuohutti veden. Se, joka veden kuohuttamisen jälkeen ensimmäisenä astui siihen, tuli terveeksi, sairastipa mitä tautia tahansa.]

5. Siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentäkahdeksan vuotta.

6. Kun Jeesus näki hänet siellä makaamassa ja tiesi hänen sairastaneen jo kauan aikaa, hän kysyi: ”Tahdotko tulla terveeksi?”

7. Sairas vastasi: ”Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut altaaseen, kun vesi kuohuu. Ja kun minä olen menossa, toinen astuu sinne ennen minua.”

8. Jeesus sanoi hänelle: ”Nouse, ota vuoteesi ja kävele.”

9. Mies tuli heti terveeksi, otti vuoteensa ja alkoi kävellä. Mutta se päivä oli sapatti. Joh. 9:14

10. Niin juutalaiset sanoivat parannelle: ”Nyt on sapatti, eikä sinun ole lupa kantaa vuodetta.” 5. Moos. 5:14; Jer. 17:21,22

11. Hän vastasi heille: "Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuoteesi ja kävele.'"

12. He kysyivät häneltä: "Kuka se mies oli, joka sanoi sinulle: 'Ota vuoteesi ja kävele'?"

13. Mutta parannettu ei tiennyt, kuka hän oli, sillä Jeesus oli vetäytynyt pois, koska paikalla oli paljon kansaa.

14. Tämän jälkeen Jeesus tapasi hänet temppelissä ja sanoi hänelle: "Sinä olet tullut terveeksi. Älä enää tee syntiä, ettei sinulle tapahtuisi mitään pahempaa." Matt. 12:45; Joh. 8:11; 2. Piet. 2:20

15. Mies lähti sieltä ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus oli tehnyt hänet terveeksi.

16. Juutalaiset alkoivat vainota Jeesusta sen tähden, että hän teki tällaista sapattina.

17. Mutta Jeesus vastasi heille: "Minun Isäni on tehnyt työtä tähän asti ja tekee yhä, ja niin teen minäkin." Joh. 9:4

18. Tämän takia juutalaiset vielä kiihkeämmin halusivat tappaa hänet, koska hän ei ainoastaan rikkonut sapatikäsäkyä, vaan myös kutsui Jumalaa omaksi Isäkseen tehden itsensä Jumalan vertaiseksi. Hepr. 7:12

Pojan valtaoikeudet

19. Jeesus sanoi juutalaisille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi tehdä mitään omasta aloitteestaan vaan ainoastaan sen, mitä näkee Isän tekevän. Mitä tahansa Isä tekee, sitä tekee samoin myös Poika." Joh. 8:38

20. Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaiken, mitä itse tekee. Isä näyttää hänelle vielä suurempiakin tekoja, niin että te ihmettelette. Joh. 3:35

21. Niin kuin Isä herättää kuolleet ja antaa elämän, niin myös Poika antaa elämän niille, joille hän tahtoo.

22. Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomiovalan Pojalle, Ap. t. 10:42,17:31

23. että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää. Se, joka ei kunnioita Poikaa, ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.

Dan. 7:13,14; Luuk. 10:16; Fil. 2:10,11

24. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on siirtynyt kuolemasta elämään. Luuk. 23:43; Joh. 6:40,47

25. Totisesti, totisesti minä sanon teille: tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen. Ne, jotka sen kuulevat, saavat elää. Ef. 2:5–8

26. Isällä on elämä itsessään, ja sen elämän hän on antanut myös Pojalle, niin että hänelläkin on elämä itsessään.

27. Isä on antanut Pojalle myös valan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.

28. Älkää ihmetelkö tätä, sillä tulee hetki, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat hänen äänensä. 1. Kor. 15:52; 1. Tess. 4:16

29. ja tulevat esiin: hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen mutta paha tehneet tuomion ylösnousemukseen. Dan. 12:2; Ilm. 20:12–15

30. En minä voi tehdä mitään omasta aloitteestani⁷². Minä tuomitsen sen mukaan kuin kuulen, ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en etsi omaa tahtoani vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt." Joh. 6:38

Jeesuksen todistajat

31. "Jos minä itse todistan omasta puolestani, todistukseni ei ole pätevä.

32. Minun puolestani todistaa toinen, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta antaa, on pätevä. Matt. 3:17; 1. Joh. 5:9

33. Te lähetitte Johanneksen luo lähettiläitänne, ja hän todisti totuuden puolesta. Joh. 1:19–34

34. En minä kuitenkaan ota ihmiseltä todistusta vaan sanon tämän, että te pelastuisitte.

35. Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte vain hetken iloita hänen valostaan.

36. Minulla on todistus, joka on painavampi kuin se, jonka Johannes antoi: teot, jotka Isä on uskonut minun täyttäväkseni. Ne teot, jotka minä teen, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt. Joh. 14:11

37. Myös Isä, joka on minut lähettänyt, on todistanut minusta. Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntään ettekä nähneet hänen hahmoaan, 2. Moos. 33:20; Luuk. 24:35

38. eikä hänen sanallaan ole teissä pysyvää sijaa, sillä te ette usko häntä, jonka Isä on lähettänyt.

39. Te tutkitte Kirjoituksia, koska luulette, että teillä on niissä iankaikkinen elämä, ja juuri ne todistavat minusta. Ps. 40:8; Luuk. 24:27

40. Silti te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte elämän.

41. En minä ota vastaan kunnia ihmisiltä.

42. Minä kyllä tunnen teidät: teissä ei ole Jumalan rakkautta.

43. Minä olen tullut Isäni nimessä, mutta te ette ota minua vastaan. Jos joku toinen tulee omissa nimissään, hänet te otatte vastaan.

44. Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunnia toisiltanne ettekä etsi sitä kunnia, joka tulee ainoalta Jumalalta? Matt. 23:5–7; Room. 2:29

45. Älkää luulko, että minä syytän teitä Isän luona. Teidän syyttäjänne on Mooses, johon te olette panneet toivonne. 5. Moos. 31:26

46. Jos te uskoisitte Moosesta, uskoisitte minuakin, sillä minusta hän on kirjoittanut. 1. Moos. 3:15,22:18,49:10; 5. Moos. 18:18

47. Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te voisitte uskoa minun sanojani? Luuk. 16:31

6. LUKU

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

(Matt. 14:13–21; Mark. 6:30–44; Luuk. 9:10–17)

1. Sen jälkeen Jeesus meni Galilean- eli Tiberiaanjärven toiselle puolelle.

2. Häntä seurasi suuri joukko ihmisiä, koska he olivat nähneet tunnustetot, joita hän teki sairaille.

3. Jeesus nousi vuorelle ja asettui istumaan sinne opetuslastensa kanssa.

4. Pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä. 3. Moos. 23:5

5. Kun Jeesus kohotti katseensa ja näki paljon kansaa tulevan luokseen, hän sanoi Filippokselle: ”Mistä ostaisimme leipää, että nämä ihmiset saisivat syödä?”

6. Tämän Jeesus sanoi koetellakseen häntä, sillä hän itse kyllä tiesi, mitä aikoi tehdä.

7. Filippos vastasi hänelle: ”Eivät kahdensadan denaarin leivät riitä heille, niin että jokainen saisi edes vähän.”

8. Yksi Jeesuksen opetuslapsista, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hänelle:

9. ”Täällä on pieni poika, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi pientä kalaa. Mutta mitä ne ovat näin monelle!” 2. Kun. 4:43

10. Jeesus sanoi: ”Järjestäkää ihmiset aterioimaan.” Siinä paikassa oli paljon ruohoa, ja miehet, joita oli noin viisituhatta, asettuivat maahan.

11. Sitten Jeesus otti leivät, kiitti Jumalaa ja jakoi ne syömään asettuneille, samoin kalatkin, niin paljon kuin he tahtoivat.

12. Kun he olivat kylläisiä, hän sanoi opetuslapsilleen: ”Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan.”

13. Niin he kokosivat kaksitoista korillista palasia. Ne olivat jääneet aterioivilta tähteeksi viidestä ohraleivästä.

14. Kun ihmiset näkivät, minkä tunnusteen Jeesus teki, he sanoivat: "Tämä on todella se profeetta, joka oli tuleva maailmaan." 5. Moos. 18:15,18

15. Mutta kun Jeesus ymmärsi, että he aikoivat väkisin tehdä hänestä kuninkaan, hän vetäytyi jälleen vuorelle yksinään. Joh. 18:36

Jeesus kävelee veden päällä

(Matt. 14:22–27; Mark. 6:45–52)

16. Illan tultua Jeesuksen opetuslapset menivät alas järven rantaan,

17. astuivat veneeseen ja lähtivät järven yli kohti Kapernaumia. Oli jo pimeää, eikä Jeesus ollut vielä palannut heidän luokseen.

18. Järvi aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa.

19. Kun he olivat soutaneet noin kaksikymmentäviisi tai kolmekymmentä stadionmittaa⁷³, he näkivät Jeesuksen kävelevän veden päällä ja lähestyvän venettä. Silloin he pelästivät,

20. mutta hän sanoi heille: "Minä se olen⁷⁴, alkää pelätkö." 2. Moos. 3:14

21. He aikoivat ottaa hänet veneeseen, mutta samassa vene saapuikin siihen rantaan, jonne he olivat menossa.

Elämän leipä

22. Seuraavana päivänä järven toiselle puolelle jäänyt väkijoukko huomasi, että siellä oli ollut vain yksi vene ja että Jeesus ei ollut noussut siihen opetuslastensa kanssa vaan opetuslapset olivat lähteneet yksin.

23. Tiberiaasta tuli kuitenkin veneitä lähelle sitä paikkaa, jossa oli syöty leipää, kun Herra oli ensin lausunut kiitoksen.

24. Kun ihmiset huomasivat, ettei Jeesus eivätkä hänen opetuslapsensa olleet siellä, hekin astuivat veneisiin ja tulivat Kapernaumiin etsimään Jeesusta.

25. Löydettyään hänet järven toiselta puolelta he kysyivät: "Rabbi, milloin sinä tulit tänne?"

26. Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sen tähden etsi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan siksi, että saitte syödä leipää ja tulitte ravituiksi.

27. Älkää tavoitelko katoavaa ruokaa vaan sitä ruokaa, joka säilyy iankaikiseen elämään ja jota Ihmisen Poika teille antaa. Häneen Isä, Jumala itse, on painanut sinettinsä."

28. He kysyivät häneltä: "Mitä meidän on tehtävä, jotta tekisimme Jumalan tekoja?"

29. Jeesus vastasi heille: "Jumalan teko on se, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt." 1. Joh. 3:23

30. Niinpä he kysyivät häneltä: "Minkä tunnusteen sinä sitten teet, että me sen nähtyämme uskoisimme sinuun? Mitä sinä teet? Matt. 12:38; Luuk. 11:29; 1. Kor. 1:22

31. Meidän isämme söivät mannaa autiomaassa, niin kuin on kirjoitettu: 'Hän antoi heille taivaasta leipää syötäväksi.'" 2. Moos. 16:4,14,15; Neh. 9:15; Ps. 78:24

32. Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta todellisen leivän.

33. Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän."

34. He sanoivat: "Herra, anna meille aina sitä leipää."

35. Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä. Sille, joka tulee minun luokseni, ei koskaan tule nälkä, ja sille, joka uskoo minuun, ei koskaan tule jano. Jes. 55:1; Matt. 11:28

36. Mutta minä olen sanonut teille: vaikka te olette nähneet minut, te ette kuitenkaan usko.

37. Jokainen, jonka Isä antaa minulle, tulee minun luokseni, ja sitä, joka tulee minun luokseni, minä en ikinä heitä ulos. Ps. 9:11

73 6:19. Noin 5–6 km.

74 6:20. Minä Olen on Jumalan nimi. Ks. 2. Moos. 3:14.

38. Minä en ole tullut taivaasta toteuttamaan omaa tahtoaani vaan lähettäjäni tahdon. Matt. 26:39; Luuk. 22:42

39. Lähettäjäni tahto on, etten kadota yhtäkään niistä, jotka hän on minulle antanut, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä. Joh. 10:28,17:12

40. Minun Isäni tahto on, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä. Ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.” Joh. 3:15,16; 1. Joh. 5:13

41. Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, kun hän sanoi: ”Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta.”

42. He sanoivat: ”Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinka hän voi sanoa: 'Minä olen tullut alas taivaasta'?” Matt. 13:55; Mark. 6:3

43. Jeesus vastasi heille: ”Älkää nuro risko keskenänne.

44. Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, vedä häntä. Sen, joka tulee, minä herätän viimeisenä päivänä. Jer. 31:3; Hoos. 11:4

45. Profeetoissa on kirjoitettu: 'Heistä kaikista tulee Jumalan opettamia.' Jokainen, joka on kuunnellut Isää ja oppinut häneltä, tulee minun luokseni. Jes. 54:13; Jer. 31:34; Hepr. 8:10,11; 1. Joh. 2:27

46. Isää tosin ei kukaan ole nähnyt. Ainoastaan hän, joka on tullut Jumalan luota, on nähnyt Isän. Joh. 1:18

47. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä. Joh. 3:36; 1. Joh. 5:13

48. Minä olen elämän leipä.

49. Teidän isänne söivät mannaa autiomaassa, ja kuitenkin he kuolivat.

50. Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, ettei kukaan, joka sitä syö, kuoli.

51. Minä olen elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää ikuisesti. Ja se leipä, jonka minä annan maailman elämän puolesta, on minun lihani.” 1. Moos. 3:22; Hepr. 10:5,10

52. Niin juutalaiset alkoivat riidellä keskenään sanoen: ”Miten tämä mies voi antaa lihansa meille syötäväksi?”

53. Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää itessänne.

54. Mutta joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä. 2. Moos. 12:43,47

55. Minun lihani on todellinen ruoka, ja minun vereni on todellinen juoma.

56. Se, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, pysyy minussa ja minä hänessä. 1. Joh. 2:24,3:24

57. Niin kuin Isä, joka on minut lähettänyt, elää, ja minä elän Isän kautta, niin myös se, joka syö minua, elää minun kauttani.

58. Tämä on leipä, joka on tullut alas taivaasta. Se ei ole sellaista ruokaa, jota isänne söivät ja ovat kuolleet. Joka syö tätä leipää, elää ikuisesti.”

59. Tämän Jeesus puhui opettaessaan Kapernaumin synagogassa.

Iankaikkisen elämän sanat

60. Sen kuultuaan monet Jeesuksen opetuslapsista sanoivat: ”Tämä on kovaa puhetta. Kuka voi sitä kuunnella?”

61. Mutta koska Jeesus tiesi, että hänen opetuslapsensa nurisivat siitä, hän sanoi heille: ”Loukkaako tämä teitä?”

62. Entä jos näkisitte Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen! Ap. t. 1:9

63. Henki tekee eläväksi, ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen puhunut teille, ovat henki ja elämä. 2. Kor. 3:6; Hepr. 4:12

64. Teidän joukossanne on kuitenkin muutamia, jotka eivät usko.” Jeesus näet tiesi alusta asti, ketkä eivät uskoheet ja kuka kavaltaisi hänet. Joh. 2:25

65. Hän jatkoi: ”Sen tähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei minun Isäni sitä hänelle suo.”

66. Tämän jälkeen monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois ei-

vätkä enää vaeltaneet hänen kanssaan.

67. Niin Jeesus kysyi niiltä kahdetatoista: "Ette kai tekin tahdo mennä pois?"

68. Simon Pietari vastasi hänelle: "Herra, kenen luo me menisimme? Siinulla on iankaikkisen elämän sanat,

Ap. t. 5:20

69. ja me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä."

Matt. 14:33; Mark. 8:29; Luuk. 9:20

70. Jeesus sanoi heille: "Enkö minä ole valinnut teidät kaksitoista? Kuitenkin yksi teistä on paholainen."

Luuk. 6:13; Joh. 8:44

71. Hän puhui Juudaksesta, Simon Iskariotin pojasta. Tämä oli kavaltava hänet, vaikka oli yksi niistä kahdestatoista.

7. LUKU

Jeesuksen veljien epäusko

1. Tämän jälkeen Jeesus kulki Galileassa. Hän ei näet halunnut kulkea Juudeassa, koska juutalaiset etsivät häntä tappaakseen hänet.

2. Kun juutalaisten lehtimajanjuhla oli lähellä,

3. Moos. 23:34

3. Jeesuksen veljet sanoivat hänelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, että opetuslapsesikin näkisivät ne teot, joita sinä teet.

4. Eihän kukaan, joka tahtoo esiintyä julkisesti, tee mitään salassa. Jos kerran teet tällaisia tekoja, tee itsesi tunnetuksi maailmalle."

5. Hänen veljensäkin eivät näet uskoneet häneen.

6. Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teille aika on aina sopiva.

Joh. 2:4

7. Teitä maailma ei voi vihata, mutta minua se vihaa, koska minä todistan siitä, että sen teot ovat pahoja.

Joh. 3:19,15:18

8. Menkää te juhlille. Minä en vielä lähde näille juhlille, koska minun aikani ei ole vielä tullut."

9. Näin hän sanoi ja jäi Galileaan.

Jeesus lehtimajanjuhlilla

10. Mutta kun Jeesuksen veljet olivat lähteneet juhlille, silloin myös hän lähti sinne, ei julkisesti vaan salaa.

11. Juhlan aikana juutalaiset etsivät häntä ja kyselivät: "Missä se mies on?"

12. Kansan parissa oli hänestä paljon kiistelyä. Toiset sanoivat: "Hän on hyvä", toiset taas sanoivat: "Ei, vaan hän eksyttää kansan."

Joh. 9:16

13. Kukaan heistä ei kuitenkaan puhunut hänestä avoimesti, koska he pelkäsivät juutalaisia.

Joh. 9:22,12:42

14. Kun juhla oli jo puolivälissä, Jeesus meni ylös temppeliin ja opetti.

15. Juutalaiset sanoivat ihmetellen: "Kuinka tämä tuntee kirjoituksia, vaikka on oppimaton?"

Matt. 13:54; Mark. 6:2

16. Jeesus vastasi heille: "Minun opinini ei ole minun vaan hänen, joka on minut lähettänyt.

Joh. 8:28

17. Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsaa, hän tulee tietämään, onko tämä oppi Jumalasta vai puhunko minä omiani.

18. Se, joka puhuu omia ajatuksiaan, etsii omaa kunniaansa. Mutta se, joka etsii lähettäjänsä kunniaa, on luotettava, eikä hänessä ole vääryyttä.

Joh. 5:41,44

19. Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Kukaan teistä ei kuitenkaan täytä lakia. Miksi te pyritte tappamaan minut?"

2. Moos. 20:1–17; Room. 2:17–24

20. Ihmiset vastasivat: "Sinussa on riivaaja. Kuka sinut pyrki tappamaan?"

21. Jeesus vastasi heille: "Yhden ainoan teon minä tein, ja te kaikki ihmetellette siitä.

Joh. 5:8,9,16

22. Mooses on antanut teille ympärileikkauksen – tosin se ei ole Moosekselta vaan isiltä – ja sapattinakin te ympärileikkaatte ihmisen.

1. Moos. 17:10–12

23. Jos ihminen saa ympärileikkauksen sapattina, ettei Mooseksen lakia rikkottaisi, niin miksi te olette vihoissanne minulle siitä, että minä sapattina tein koko ihmisen terveeksi?

24. Älkää tuomitko sen mukaan, millä asia päältäpäin näyttää, vaan langettakaa oikea tuomio.” 5. Moos. 1:16,17

Onko tämä Kristus?

25. Silloin jotkut jerusalemilaiset sanoivat: ”Eikö tämä ole se, jota he tavoitteleivat tappaakseen?”

26. Tuossa hän nyt puhuu julkisesti, eivätkä he sano hänelle mitään. Ovatkohan hallitusmiehet tosiaan saaneet selville, että hän on Kristus?

27. Tästä miehestä me kuitenkin tiedämme, mistä hän on lähtöisin, mutta kun Kristus tulee, ei kukaan tiedä, mistä hän on lähtöisin.” Mark. 6:3; Luuk. 4:22

28. Opettaessaan temppelissä Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen lähtöisin. En minä ole tullut omasta aloitteestani, vaan minut on lähettänyt hän, joka on luotettava, ja häntä te ette tunne.” Joh. 8:23,26

29. Minä tunnen hänet, koska tulen hänen luotaan, ja hän on minut lähettänyt.” Matt. 11:27

30. Niin he halusivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut. Luuk. 20:19

31. Monet kansasta kuitenkin uskoivat häneen ja sanoivat: ”Kun Kristus tulee, tuskinpa hän tekee enemmän tunnustekoja kuin tämä on tehnyt.” Joh. 11:45,12:42

Jeesus aiotaan pidättää

32. Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän Jeesuksesta. Silloin ylipapit ja fariseukset lähettivät temppelipalvelijoita pidättämään hänet.

33. Mutta Jeesus sanoi: ”Vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne ja sitten menen pois hänen luokseen, joka on minut lähettänyt.” Joh. 16:5,16

34. Silloin te etsitte minua ettekä löydä, ja sinne, missä minä olen, te ette voi tulla.” Joh. 8:21

35. Niin juutalaiset sanoivat toisilleen: ”Minne tämä mies aikoo mennä, niin ettemme löydä häntä? Ei kai hän aio mennä niiden luo, jotka asuvat ha-

jallaan kreikkalaisten keskuudessa, ja opettaa kreikkalaisia?”

36. Mitä hän tarkoittaa sanoessaan: ’Te etsitte minua ettekä löydä’ ja ’Sinne, missä minä olen, te ette voi tulla’?”

Kutsu elävän veden luo

37. Juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus nousi seisomaan ja huusi: ”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon.” 3. Moos. 23:36; Jes. 55:1; Ilm. 22:17

38. Joka uskoo minuun, niin kuin Raamatussa sanotaan, hänen sisimmästään juoksevat elävän veden virrat.” Jes. 44:3,58:11

39. Tämän hän sanoi Hengestä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesusta ei ollut vielä kirkastettu. Joel 2:28; Joh. 14:16,17; Ef. 1:13

Mielipiteet jakaantuvat

40. Nämä sanat kuultuaan jotkut väkijoukosta sanoivat: ”Tämä on varmasti se profeetta.” 5. Moos. 18:15,18

41. Toiset sanoivat: ”Tämä on Kristus.” Mutta toiset sanoivat: ”Eihän Kristus Galileasta tule?”

42. Eikö Raamattu sano, että Kristus on Daavidin jälkeläisiä⁷⁵ ja tulee Beetlehemistä, kaupungista, josta Daavid oli kotoisin?” 1. Sam. 16:1; Ps. 132:11

43. Näin väkijoukossa syntyi kiistelyä Jeesuksen tähden. Joh. 7:12,9:16

44. Jotkut heistä tahtoivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi.

Valtaapitävien epäusko

45. Kun temppelipalvelijat palasivat ylipappien ja fariseusten luo, nämä kysyivät heiltä: ”Miksi ette tuoneet häntä?”

46. Temppelipalvelijat vastasivat: ”Ei koskaan ole ihminen puhunut sillä tavoin kuin hän.” Matt. 7:28,29

47. Fariseukset vastasivat heille: ”Onko teidätkin johdettu harhaan?”

75 7:42. Kirj.: ”siementä”.

48. Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut häneen tai kukaan fariseuksista? Joh. 12:42

49. Mutta tuo kansa, joka ei tunne lakia, on kirottu.”

50. Niin Nikodemos, yksi fariseuksista, hän, joka aikaisemmin oli käynyt Jeesuksen luona, sanoi heille: Joh. 3:2

51. ”Eihän meidän lakimme tuomitse ketään, ellei häntä ole ensin kuultu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?”

5. Moos. 1:16,17

52. He vastasivat hänelle: ”Et kai sinäkin ole Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa.”

8. LUKU

Aviorikoksesta tavattu nainen

7:53. [Kukin heistä lähti kotiinsa,

1. mutta Jeesus meni Öljymäelle.

2. Varhain aamulla hän saapui taas temppeliin. Kaikki ihmiset tulivat hänen luokseen, ja hän istuutui ja opetti heitä.

3. Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luokseen aviorikoksesta tavatun naisen. He asettivat hänet väkijoukon keskelle

4. ja sanoivat: ”Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä.

5. Mooses on laissa antanut meille käskyn kivittää tuollaiset. Mitä sinä sanot?”

5. Moos. 22:22

6. Näin he sanoivat pannakseen Jeesuksen koetukselle ja päästäkseen syyttämään häntä. Mutta Jeesus kumartui ja kirjoitti sormellaan maahan.

Jer. 17:13

7. Kun he toistamiseen kysyivät häneltä, hän suoristautui ja sanoi heille: ”Joka teistä on synnitön, se heittäköön ensimmäisenä häntä kivellä.” Room. 2:1

8. Taas hän kumartui ja kirjoitti maahan.

9. Kuultuaan Jeesuksen sanat he lähtivät⁷⁶ pois toinen toisensa jälkeen, vanhimmista alkaen. Jäljelle jäi ainoas-

taan Jeesus ja nainen, joka oli hänen edessään.

Room. 2:15,22

10. Jeesus suoristautui ja kysyi: ”Nainen, missä ovat syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?”

11. Hän vastasi: ”Herra, ei kukaan.” Niin Jeesus sanoi hänelle: ”En minäkään sinua tuomitse. Mene, äläkä enää tee syntiä.”⁷⁷

Joh. 3:17

Maailman valo

12. Jeesus puhui taas heille ja sanoi: ”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeydessä, vaan hänellä on elämän valo.”

Jes. 42:6,16,49:6; Luuk. 2:32; Joh. 1:4,9

13. Niin fariseukset sanoivat hänelle: ”Sinä todistat itse itsestäsi. Sinun todistuksesi ei ole pätevää.”

14. Jeesus vastasi: ”Vaikka todistankin itsestäni, minun todistukseni on pätevää, sillä minä tiedän, mistä olen tullut ja minne olen menossa. Mutta te ette tiedä, mistä minä tulen ja minne menen.

15. Te tuomitsette lihan mukaan, minä en tuomitse ketään.

16. Ja jos minä tuomitsenkin, minun tuomioni on oikea, sillä minä en ole yksin, vaan kanssani on Isä, joka on minut lähettänyt.

17. Onhan teidän laissannekin kirjoitettu, että kahden ihmisen todistus on pätevää.

5. Moos. 19:15; Matt. 18:16

18. Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa Isä, joka on minut lähettänyt.”

Joh. 5:37

19. Silloin he kysyivät häneltä: ”Mistä sinun isäsi on?” Jeesus vastasi: ”Te ette tunne minua ettekä minun Isääni. Jos te tuntisitte minut, tuntisitte myös Isäni.”

Joh. 14:7

20. Nämä sanat Jeesus puhui uhriarunkun ääressä opettaessaan temppelissä, eikä kukaan ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

Joh. 7:30

76 8:9. Bys.: ”Kuultuaan Jeesuksen sanat heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi ja he lähtivät”.

77 7:53–8:11. Joissakin käsikirjoituksissa tämä tekstin osa on sijoitettu jakaiden Luuk. 21:38, Joh. 7:36 tai Joh. 21:25 jälkeen. Valtaosassa käsikirjoituksia teksti kuitenkin on tässä kohdassa.

Jeesus puhuu itsestään

21. Jeesus sanoi vielä heille: "Minä menen pois, ja te etsitte minua ja kuolette syntiinne. Minne minä menen, sinne te ette voi tulla."

22. Silloin juutalaiset sanoivat: "Ei kai hän aio tappaa itseään, kun hän sanoo: 'Minne minä menen, sinne te ette voi tulla?'"

23. Hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä. Te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta. Joh. 3:31,17:16

24. Sen tähden minä sanon teille, että te kuolette synteihinne. Sillä jos ette usko, että minä olen⁷⁸ se, joka olen, te kuolette synteihinne."

2. Moos. 3:14

25. Niin he kysyivät häneltä: "Kuka sinä olet?" Jeesus vastasi: "Juuri se, mistä nytkin teille puhun.

26. Paljon on minulla teistä sanottavaa ja teissä tuomittavaa. Mutta hän, joka on lähettänyt minut, on luotettava, ja minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailmalle."

27. He eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä.

28. Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette korottaneet Ihmisen Pojan, silloin te ymmärrätte, että minä olen se ja etten omasta aloitteestani tee mitään vaan puhun sen, minkä Isäni on minulle opettanut. 2. Moos. 3:14; Joh. 3:14,5:30

29. Hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani. Hän ei ole jättänyt minua yksin, koska minä teen aina sitä, mikä on hänelle mieluista."

30. Kun hän puhui tämän, monet uskoivat häneen.

Totuus tekee vapaaksi

31. Sitten Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, te todella olette minun opetuslapsiani

32. ja tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita." Room. 8:2; Gal. 5:1

33. He vastasivat hänelle: "Me olemme Abrahamin siementä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orja. Kuinka sinä sitten voit sanoa: 'Teistä tulee vapaita?'"

34. Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja.

Sananl. 11:6; 2. Piet. 2:19

35. Orja ei pysy talossa iäti, mutta poika pysyy. Gal. 4:30

36. Jos siis Poika vapauttaa teidät, te olette todella vapaita.

37. Minä tiedän, että te olette Abrahamin siementä. Mutta te haluatte tappaa minut, koska minun sanani ei saa teissä sijaa.

38. Minä puhun, mitä olen Isäni luona nähnyt. Niin tekin teette, mitä olette omalta isältänne kuulleet."

Joh. 3:32,5:19

Abrahamin lasten teot

39. He vastasivat Jeesukselle: "Abraham on meidän isämme." Jeesus sanoi heille: "Jos te olisitte Abrahamin lapsia, te tekisitte Abrahamin tekoja.

Room. 2:28,9:7; Gal. 3:7,29

40. Nyt te kuitenkin haluatte tappaa minut, miehen, joka on puhunut teille totuuden, sen, minkä on Jumalalta kuullut. Niin ei Abraham tehnyt.

41. Te teette isänne tekoja." He sanoivat hänelle: "Me emme ole haureudesta syntyneitä, meillä on yksi Isä: Jumala."

42. Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän Isänne, te rakastaisitte minua, sillä Jumalasta minä olen lähtenyt ja tänne tullut. En minä ole tullut omasta aloitteestani, vaan hän on minut lähettänyt. 1. Joh. 5:1

43. Miksi te ette ymmärrä minun puhettani? Siksi, että te ette siedä kuulla minun sanaani.

44. Te olette isästä Paholaisesta, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän valehtelee, hän puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen isä. 1. Moos. 3:1; 1. Kun. 22:22

45. Mutta koska minä puhun totta, te ette usko minua.

46. Kuka teistä voi osoittaa minut syylliseksi syntiin? Jos minä puhun totta, miksi ette usko minua? 2. Kor. 5:21; 1. Joh. 3:5

47. Se, joka on Jumalasta, kuulee Jumalan sanat. Te ette kuule, koska ette ole Jumalasta.” 1. Joh. 4:6

Jeesus oli ennen Abrahamia

48. Niin juutalaiset vastasivat Jeesukselle: ”Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?” Mark. 3:22; Joh. 7:20,10:20

49. Jeesus vastasi: ”Ei minussa ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan Isääni, mutta te häpäisette minua.

50. En minä etsi omaa kunniaani. On yksi, joka etsii ja tuomitsee.

51. Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa.” Joh. 5:24

52. Juutalaiset sanoivat hänelle: ”Nyt me ymmärrämme, että sinussa on riivaaja. Abraham on kuollut, samoin profeetat, ja sinä sanot: 'Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa.'”

53. Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Abraham, joka on kuollut? Myös profeetat ovat kuolleet. Keneksi sinä itsesi teet?”

54. Jeesus vastasi: ”Jos minä ottaisin itselleni kunnian, minun kunniani ei olisi minkään arvoista. Minun Isäni antaa minulle kunnian. Hän on se, josta te sanotte: 'Hän on meidän Jumalamme.'”

55. Kuitenkaan te ette tunne häntä, mutta minä tunnen hänet. Jos sanoisin, etten tunne häntä, olisin valehtelija kuten tekin. Mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa.

56. Abraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän saisi nähdä minun päiväni. Hän näki sen ja iloitui.”

57. Niin juutalaiset sanoivat hänelle: ”Et ole vielä viidenkymmenen vuoden ikäinen ja olet nähnyt Abrahamin!”

58. Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennen kuin Abraham syntyi, minä olen⁷⁹ ollut.”

2. Moos. 3:14; Joh. 1:1; Kol. 1:17

59. Silloin he poimivat kiviä heittääkseen häntä niillä. Mutta Jeesus kätkeytyi ja lähti temppelistä.

9. LUKU

Sokeana syntynyt mies

1. Jatkaessaan matkaa Jeesus näki miehen, joka oli ollut sokea syntymästään saakka.

2. Opetuslapset kysyivät: ”Rabbi, kuka teki syntiä, hänkö vai hänen vanhempansa, niin että hän syntyi sokeana?” Luuk. 13:2

3. Jeesus vastasi: ”Ei hän tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan näin on tapahtunut, että Jumalan teot tulisivat hänessä julki.

4. Niin kauan kuin on päivä, meidän tulee tehdä lähettäjäni tekoja. Tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä.” Joh. 5:17

5. Niin kauan kuin olen maailmassa, minä olen maailman valo.” Joh. 1:4,9,8:12

6. Tämän sanottuaan Jeesus sylki maahan, teki syljestä tahnaa, sively sitä miehen silmiin

7. ja sanoi hänelle: ”Mene peseytymään Siloan altaalle” – nimi merkitsee: lähetetty. Niin hän meni, peseytyi ja palasi näkevä.

8. Silloin naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet kerjäläisenä, sanoivat: ”Eikö tämä ole se, joka istui kerjäämässä?”

9. Toiset sanoivat: ”Hän se on.” Toiset taas väittivät: ”Ei ole, hän on vain samannäköinen.” Mies itse sanoi: ”Minä se olen.”

10. Niin he kysyivät häneltä: ”Miten sinun silmäsi sitten ovat auenneet?”

11. Hän vastasi: ”Se mies, jota sanotaan Jeesukseksi, teki tahnaa, sively sitä silmiini ja käski minun mennä Siloan altaalle peseytymään. Minä menin ja peseydyin ja sain näköni.”

79 8:58. Ks. alaviite Joh. 8:24.

12. He kysyivät häneltä: "Missä hän on?" Mies vastasi: "En tiedä."

Fariseukset kuulusteleivat parantunutta

13. Mies, joka oli ennen ollut sokea, vietiin fariseusten luo.

14. Se päivä, jolloin Jeesus teki tahnän ja avasi hänen silmänsä, oli sapatiti.

15. Myös fariseukset kyselivät mieheltä, miten hän oli saanut näkönsä. Hän vastasi heille: "Hän pani tahnaa minun silmiini, minä peseydyin ja nyt minä näen."

16. Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: "Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia." Toiset sanoivat: "Kuinka voi syntinen ihminen tehdä tällaisia tunnustekoja?" He olivat keskenään eri mieltä.

Joh. 7:12

17. Sen tähden he kysyivät jälleen sokealta: "Mitä sinä sanot hänestä, avasihan hän sinun silmäsi?" Mies vastasi: "Hän on profeetta."

18. Juutalaiset eivät kuitenkaan uskoneet, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennen kuin he kutsuivat näkönsä saaneen vanhemmat

19. ja kysyivät heiltä: "Onko tämä teidän poikanne, jonka te sanotte syntyneen sokeana? Miten on mahdollista, että hän nyt näkee?"

20. Hänen vanhempansa vastasivat: "Sen me tiedämme, että tämä on meidän poikamme ja että hän on syntynyt sokeana.

21. Mutta että hän nyt näkee, sitä emme tiedä. Emme myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä itseltään, hän on täysi-ikäinen, puhukoon itse puolestaan."

22. He sanoivat näin, koska pelkäsi-vät juutalaisia. Juutalaiset olivat näet jo sopineet keskenään, että se, joka tunnustaisi Jeesuksen Kristukseksi, erotettaisiin synagogasta.

Joh. 7:13,12:42

23. Sen tähden hänen vanhempansa sanoivat: "Hän on täysi-ikäinen, kysykää häneltä."

24. Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: "Anna kunnia Jumalalle. Me tiedämme, että se mies on syntinen."

25. Hän vastasi: "Onko hän syntinen, sitä en tiedä, mutta sen tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen."

26. He kysyivät häneltä: "Mitä hän teki sinulle? Miten hän avasi sinun silmäsi?"

27. Mies vastasi heille: "Johan minä sen teille sanoin, mutta te ette kuunnelleet. Miksi te taas tahdotte sen kuulla? Tahdotteko tekin ruveta hänen opetuslapsikseen?"

28. Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: "Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia.

29. Me tiedämme, että Jumala on puhunut Moosekselle, mutta tästä miehestä emme tiedä, mistä hän on lähtöisin."

30. Mies vastasi heille: "Sehän tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä, mistä hän on lähtöisin. Ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni!

31. Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä, mutta sitä hän kuulee, joka kunnioittaa häntä ja tekee hänen tahdonsa. Job 27:9; Ps. 66:18; Sananl. 15:29; Jes. 1:15

32. Ei ole ikinä kuultu, että joku olisi avannut sokeana syntyneen silmät.

33. Ellei hän olisi Jumalasta, hän ei voisi tehdä mitään."

34. He vastasivat hänelle: "Sinä olet täysin synneissä syntynyt mies. Sinäkö opetat meitä!" Ja he ajoivat hänet ulos.

Hengellinen sokeus

35. Jeesus sai kuulla, että mies oli ajettu ulos. Tavatessaan hänet Jeesus kysyi: "Uskotko sinä Ihmisen Poikaan⁸⁰?"

36. Hän vastasi: "Herra, sano kuka hän on, että voisin uskoa häneen."

37. Jeesus sanoi: "Sinä olet nähnyt hänet. Hän on se, joka puhuu kanssasi."

38. "Herra, minä uskon", mies sanoi ja kumartui pylvöseen häntä.

39. Jeesus sanoi: "Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, että ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi." Joh. 3:19

40. Muutamat fariseukset, jotka olivat hänen lähellään, kuulivat tämän ja kysyivät häneltä: "Emme kai me ole sokeita?"

41. Jeesus vastasi heille: "Jos te olisitte sokeita, teillä ei olisi syntiä, mutta nyt te sanotte: 'Me näemme', ja sen tähden teidän syntinne pysyy." Joh. 15:22–24

10. LUKU

Vertaus lammastarhasta

1. "Totisesti, totisesti minä sanon teille: se, joka ei mene ovesta lammastarhaan vaan nousee sinne muualta, on varas ja rosvo.

2. Mutta joka menee ovesta sisälle, on lampaiden paimen.

3. Hänelle portinvartija avaa oven, ja lampaat kuulevat hänen äänensä. Hän kutsuu omia lampaitaan nimeltä ja vie ne ulos. Jes. 43:1

4. Laskettuaan ulos kaikki omat lampaansa hän kulkee niiden edellä. Lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä.

5. Mutta vierasta ne eivät seuraa vaan pakenevat häntä, koska ne eivät tunne vieraiden ääntä."

6. Jeesus kertoi heille tämän vertauksen, mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hänen puheensa tarkoitti.

7. Siksi Jeesus sanoi vielä: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lampaiden ovi. Ef. 2:18

8. Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja rosvoja, mutta lampaat eivät ole kuulleet heitä.

9. Minä olen ovi. Kuka ikinä tulee sisälle minun kauttani, hän pelastuu. Hän käy sisälle ja ulos ja löytää laitumen. Joh. 14:6; Hepr. 10:19,20

10. Varas ei tule muuta kuin varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut tuomaan elämän ja yltäkylläisyyden." Sak. 10:3

Hyvä paimen

11. "Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lampaiden edestä. Ps. 23:1; Jes. 40:11; Hes. 34:11–23

12. Mutta kun palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, näkee suden tulevan, hän jättää lampaat ja pakenee. Susi saa lampaat saaliikseen ja hajottaa lauman.

Jer. 10:21

13. Palkkalainen pakenee, sillä hänet on palkattu, eikä hän välitä lampaista.

14. Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut, Nah. 1:7; 2. Tim. 2:19; 1. Piet. 2:25

15. Niin kuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän. Minä annan henkeni lampaiden edestä. Matt. 11:27; Joh. 7:29,15:13

16. Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta. Niitäkin minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen. Jes. 56:8; Joh. 11:52; Ef. 2:13,14

17. Isä rakastaa minua, koska minä annan henkeni ottaakseni sen takaisin.

18. Kukaan ei sitä minulta ota, vaan minä annan sen itse. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se takaisin. Tämän käskyn minä olen saanut Isältäni."

19. Nämä sanat aiheuttivat taas erimielisyyttä juutalaisten kesken.

20. Monet heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja, hän on jäljittään. Miksi te häntä kuuntelette?"

21. Toiset sanoivat: "Tämä ei ole riivatus puhetta. Ei kai riivaaja voi avata sokeiden silmiä?"

Juutalaiset hylkäävät Jeesuksen

22. Jerusalemissa vietettiin temppelein vihkimisen muistojuhlaa⁸¹, ja oli talvi.

23. Kun Jeesus käveli temppelialueella Salomon pylväskäytävässä,

24. juutalaiset piirittivät hänet ja sanoivat: ”Kuinka kauan sinä pidät meitä epä tietoisina? Jos olet Kristus, sano se meille suoraan.”

25. Jeesus vastasi: ”Minä olen sanonut sen teille, mutta te ette usko. Teot, joita minä teen Isäni nimessä, todistavat minusta. Joh. 5:36

26. Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaitani.

27. Minun lampaani kuulevat minun ääneni. Minä tunnen ne, ja ne seuraa-vat minua.

28. Minä annan heille iankaikkisen elämän. He eivät ikinä joudu hukkaan, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Joh. 5:24

29. Isäni, joka on antanut heidät minulle, on kaikkia muita suurempi, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä.

30. Minä ja Isä olemme yhtä.”

Joh. 17:11,21,22

31. Silloin juutalaiset poimivat jälleen kiviä kivittääkseen hänet.

32. Jeesus sanoi: ”Minä olen antanut teidän nähdä monta hyvää tekoa, jotka ovat lähtöisin Isästä. Mikä niistä on se, jonka tähden te kivitätte minut?”

33. Juutalaiset vastasivat: ”Emme me sinua hyvän teon tähden kivitä vaan jumalanpilkan tähden, koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi.”

3. Moos. 24:16

34. Jeesus vastasi heille: ”Eikö teidän laissanne ole kirjoitettu: ’Minä sanoin: te olette jumalia.’” Ps. 82:6

35. Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli – eikä Raamattu voi raueta tyhjiin –

36. niin hänellekö, jonka Isä pyhitti ja lähetti maailmaan, te sanotte: ’Sinä pilkkaat Jumalaa’, kun sanoin olevani Jumalan Poika? Joh. 19:7

37. Jos minä en tee Isäni tekoja, alkää uskoko minua.

38. Mutta jos teen, uskokaa minun tekojani, vaikka ette minua uskoisi-kaan. Silloin te tulette tietämään ja ymmärtämään, että Isä on minussa ja minä olen Isässä.” Joh. 14:10,11

39. Niin he yrittivät taas ottaa Jeesuksen kiinni, mutta hän lähti pois heidän käsistään.

40. Jeesus meni jälleen Jordanin toiselle puolelle, siihen paikkaan, missä Johannes oli ensin kastanut, ja viipyi siellä.

41. Monet tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Johannes tosin ei tehnyt yhtään tunnustekoa, mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä miehestä, on totta.”

42. Ja monet uskoivat siellä Jeesukseen.

11. LUKU

Lasarus kuolee

1. Eräs Lasarus-niminen mies oli sairaana. Hän asui Betaniassa, Marian ja tämän sisaren Martan kylässä.

Luuk. 10:38,39

2. Maria oli se, joka voiteli Herran hyväntuoksuksella voiteella ja kuivasi hänen jalkansa hiuksillaan, ja sairaana oli hänen veljensä Lasarus. Matt. 26:7; Mark. 14:3

3. Niin sisaret lähettivät Jeesukselle sanan: ”Herra! Hän, joka on sinulle rakas, on sairaana.”

4. Sen kuultuaan Jeesus sanoi: ”Tämä sairaus ei ole kuolemaksi vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika tulisi kirkastetuksi sen kautta.”

5. Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan sekä Lasarusta.

6. Kun hän kuuli Lasaruksen olevan sairaana, hän viipyi vielä kaksi päivää sillä seudulla, missä oli.

81 10:22. Hanukka-juhla, jota vietetään temppelein uudelleen vihkimisen muistoksi. Syyrian kuningas Antiokhos IV Epifanes oli saastuttanut temppelein, ja v. 165 eKr. Juudas Makkabealainen järjesti uudelleen vihkimisen.

7. Vasta sitten hän sanoi opetuslap-
silleen: "Menkäämme takaisin Juude-
aan."

8. Opetuslapset sanoivat hänelle:
"Rabbi, vastahan juutalaiset yrittivät
kivittää sinut, ja taasko sinä menet sin-
ne?" Joh. 10:31

9. Jeesus vastasi: "Eikö päivässä
ole kaksitoista tuntia? Se, joka kulkee
päivällä, ei kompastu, sillä hän näkee
tämän maailman valon. Joh. 9:4; Ef. 5:8

10. Mutta se, joka kulkee yöllä, kom-
pastuu, koska hänessä ei ole valoa." Sananl. 4:19

11. Tämän puhuttuaan hän sanoi
heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu,
mutta minä menen herättämään hä-
net."

12. Niin opetuslapset sanoivat hänel-
le: "Herra, jos hän nukkuu, hän para-
nee."

13. Jeesus puhui hänen kuolemas-
taan, mutta he luulivat, että hän puhui
unessa nukkumisesta.

14. Silloin Jeesus sanoi heille suo-
raan: "Lasarus on kuollut.

15. Teidän tähtenne minä iloitsen sii-
tä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte.
Menkäämme nyt hänen luokseen."

16. Niin Tuomas, jota sanottiin Didy-
mokseksi⁸², sanoi toisille opetuslap-
sille: "Menkäämme mekin sinne kuole-
maan hänen kanssaan."

Jeesus on ylösnousemus ja elämä

17. Kun Jeesus tuli Betaniaan, hän
sai tietää, että Lasarus oli ollut haudas-
sa jo neljä päivää.

18. Betania oli lähellä Jerusalemia,
noin viidentoista stadionmitan⁸³ pääs-
sä.

19. Useita juutalaisia oli tullut Martan
ja Marian luo lohduttamaan heitä hei-
dän veljensä kuoleman vuoksi.

20. Kun Martta kuuli, että Jeesus oli
tulossa, hän meni tätä vastaan, mutta
Maria istui kotona.

21. Martta sanoi Jeesukselle: "Herra,
jos sinä olisit ollut täällä, veljeni ei olisi
kuollut.

22. Mutta nytkin minä tiedän, että
mitä tahansa sinä Jumalalta anot, sen
Jumala sinulle antaa."

23. Jeesus sanoi hänelle: "Sinun vel-
jesi nousee ylös."

24. Martta vastasi: "Minä tiedän hä-
nen nousevan ylösnousemuksessa vii-
meisenä päivänä." Dan. 12:2; Joh. 5:28,29

25. Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen
ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo
minuun, se elää, vaikka olisi kuollut.

26. Eikä yksikään, joka elää ja us-
koo minuun, ikinä kuole. Uskotko tä-
män?" Ps. 49:10; Sananl. 10:2

27. "Uskon, Herra", Martta vastasi,
"minä uskon, että sinä olet Kristus,
Jumalan Poika, joka oli tuleva maail-
maan."

Jeesus itkee

28. Tämän sanottuaan Martta meni
kutsumaan sisartaan Mariaa ja sanoi
hänelle kahden kesken: "Opettaja on
täällä ja kutsuu sinua."

29. Kun Maria sen kuuli, hän nousi
nopeasti ja meni Jeesuksen luo.

30. Jeesus ei kuitenkaan ollut vie-
lä saapunut kylään vaan oli yhä siinä
paikassa, missä Martta oli kohdannut
hänet.

31. Juutalaiset, jotka olivat huonees-
sa Marian kanssa häntä lohduttamas-
sa, näkivät hänen nousevan nopeasti
ja lähtevän ulos. Silloin he seurasivat
häntä, koska luulivat hänen menevän
haudalle itkemään.

32. Kun Maria tuli sinne, missä Jee-
sus oli, ja näki hänet, hän heittäytyi
Jeesuksen jalkojen juureen ja sanoi:
"Herra, jos sinä olisit ollut täällä, minun
veljeni ei olisi kuollut."

33. Kun Jeesus näki Marian ja hänen
kanssaan tulleiden juutalaisten itke-
vän, hän järkyttyi hengessään ja vapisi
liikutuksesta.

34. "Mihin te panitte hänet?" hän ky-
syi. "Herra, tule katsomaan", he vasta-
sivat.

⁸² 11:16. Nimi *Didymos* merkitsee
'kaksonen'.

⁸³ 11:18. Noin kolme kilometriä.

35. Ja Jeesus itki. Luuk. 19:41

36. Niin juutalaiset sanoivat: "Katso-
kaa, kuinka rakas Lasarus oli hänelle!"

37. Mutta muutamat heistä sanoivat:
"Eikö hän, joka avasi sokean silmät,
olisi voinut estää tämän miehen kuoleman?" Joh. 9:6,7

Jeesus herättää Lasarusen kuolleista

38. Jeesus järkyttyi jälleen sisimmäs-
sään ja meni haudalle. Se oli luola, ja
sen suulla oli kivi.

39. Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois."
Marta, kuolleen sisar, sanoi hänelle:
"Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut
siellä neljättä päivää."

40. Jeesus vastasi: "Enkö minä sa-
nonut sinulle, että jos uskot, saat näh-
dä Jumalan kirkkauden?"

41. Niin he ottivat kiven pois. Silloin
Jeesus nosti katseensa ylös ja sanoi:
"Isä, minä kiitan sinua, että olet kuullut
minua."

42. Minä kyllä tiedän, että sinä kuu-
let minua aina, mutta kansan tähden,
joka seisoo tässä ympärillä, minä sa-
non tämän, jotta he uskoisivat sinun
lähettäneen minut."

43. Tämän sanottuaan Jeesus huusi
kovalla äänellä: "Lasarus, tule ulos!"

44. Kuollut tuli ulos, jalat ja kädet si-
teisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa
ympäri oli kääritty hikiliina. Jeesus
sanoi heille: "Päästäkää hänet siteistä
ja antakaa hänen mennä."

Jeesus päätetään tappaa

(Matt. 26:1–5; Mark. 14:1,2; Luuk. 22:1,2)

45. Monet niistä juutalaisista, jotka
olivat tulleet Marian luo ja nähneet,
mitä Jeesus teki, uskoivat häneen.

46. Mutta jotkut heistä menivät fa-
riseusten luo ja kertoivat heille, mitä
Jeesus oli tehnyt.

47. Niin ylipapit ja fariseukset kutsui-
vat neuvoston koolle ja kysyivät: "Mitä
me teemme? Tämä mies tekee paljon
tunnustekoja."

48. Jos annamme hänen jatkaa näin,
niin kaikki uskovat häneen, ja rooma-

laiset tulevat ja ottavat meiltä sekä tä-
män paikan että kansan."

49. Mutta yksi heistä, Kaifas, joka oli
sinä vuonna ylipappi, sanoi heille: "Te
ette ymmärrä mitään

50. ettekä ajattele, että teille on pa-
rempi, jos yksi ihminen kuolee kansan
puolesta, kuin että koko kansa tuhou-
tuu." Joh. 18:14; 2. Kor. 5:21

51. Mutta se, mitä hän sanoi, ei ollut
lähtöisin hänestä itsestään, vaan kos-
ka hän oli sinä vuonna ylipappi, hän
ennusti, että Jeesus oli kuoleva kansan
edestä, Gal. 1:4

52. eikä vain tämän kansan edestä
vaan myös kootakseen yhteen hajal-
laan olevat Jumalan lapset.

Joh. 10:16,12:32

53. Siitä päivästä lähtien heillä siis oli
päättös tappaa hänet.

54. Jeesus ei sen tähden enää vael-
tanut julkisesti juutalaisten keskuudes-
sa. Hän lähti sieltä paikkaan, joka oli
lähellä autiomaata, Efraim-nimiseen
kaupunkiin, ja oleskeli siellä opetus-
lapsineen.

55. Juutalaisten pääsiäinen oli lähel-
lä, ja monet menivät maaseudulta ylös
Jerusalemiin puhdistautumaan ennen
pääsiäistä.

56. He etsivät Jeesusta ja puhelivat
keskenään seisokkellessaan temppe-
lialueella: "Mitä arvelette? Eikö hän
aiokaan tulla juhliille?"

57. Mutta ylipapit ja fariseukset oli-
vat antaneet käskyn, että jos joku saisi
tietää, missä Jeesus oli, hänen oli siitä
ilmoitettava, jotta he voisivat pidättää
Jeesuksen.

12. LUKU

Maria voitelee Jeesuksen

(Matt. 26:6–13; Mark. 14:3–9)

1. Kuusi päivää ennen pääsiäistä
Jeesus tuli Betaniaan. Siellä asui La-
sarus, jonka Jeesus oli herättänyt kuol-
leista. Joh. 11:1,43

2. Jeesukselle valmistettiin sinne
ateria. Marta palveli, ja Lasarus oli yk-
si niistä, jotka olivat asettuneet aterialle
Jeesuksen kanssa.

3. Silloin Maria otti naulan⁸⁴ aitoa, kallisarvoista nardusöljyä, voiteli Jeesuksen jalat ja kuivasi ne hiuksillaan. Ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua.

Luuk. 7:36–50; Joh. 11:2

4. Mutta yksi Jeesuksen opetuslapsista, Juudas Iskariot, joka oli kavaltava hänet, sanoi:

5. ”Miksi tätä öljyä ei myyty kolmetasadasta denaarista ja rahoja annettu köyhille?”

6. Tätä hän ei kuitenkaan sanonut siksi, että olisi välittänyt köyhistä, vaan siksi, että oli varas. Hänellä oli hallussaan rahakukkaro, ja hän otti itselleen osan rahoista, joita siihen pantiin.

7. Jeesus sanoi: ”Anna hänen olla, hän tekee tämän minun hautaamispäivääni varten.

8. Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei aina ole.”

5. Moos. 15:11

Lasarus päätetään tappaa

9. Suuri joukko juutalaisia tuli Betaniaan saatuaan tietää, että Jeesus oli siellä. He eivät tulleet sinne ainoastaan Jeesuksen tähden, vaan myös nähdäkseen Lasaruksen, jonka hän oli herättänyt kuolleista.

10. Mutta ylipapit päättivät tappaa Lasaruksenkin,

11. koska hänen tähtensä monet juutalaiset jättivät heidät ja uskoivat Jeesukseen.

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

(Matt. 21:1–9; Mark. 11:1–10;

Luuk. 19:28–38)

12. Seuraavana päivänä suuri kansanjoukko, joka oli saapunut juhlille, sai kuulla, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin.

13. Silloin ihmiset ottivat palmunoksia, lähtivät häntä vastaan ja huusivat: ”Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä, Israelin kuninkas!”

Ps. 118:25,26; Matt. 23:39

14. Saatuaan nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niin kuin on kirjoitettu:

15. ”Älä pelkää, tytär Siion. Sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä.”

Jes. 62:11; Sak. 9:9

16. Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet. Vasta kun Jeesus oli kirkastettu, he muistivat, että näin hänestä oli kirjoitettu ja näin he olivat hänelle tehneet.

17. Kansanjoukko, joka oli ollut Jeesuksen kanssa, kun hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti hänestä.

18. Ihmiset lähtivät häntä vastaan, koska olivat kuulleet hänen tehneen tämän tunnusteon.

19. Mutta fariseukset puhuivat keskenään: ”Näettekö! Te ette saa mitään aikaan! Katsokaa, koko maailma juoksee hänen perässään.”

Hetki on tullut

20. Niiden joukossa, jotka tulivat ylös juhlille palvomaan Jumalaa, oli muutamia kreikkalaisia.

1. Kun. 8:41,42

21. Nämä menivät Filippoksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häneltä: ”Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen.”

22. Filippos meni ja sanoi sen Andreakselle, ja Andreas ja Filippos menivät puhumaan siitä Jeesukselle.

23. Mutta Jeesus vastasi heille: ”On tullut hetki, jolloin Ihmisen Poika kirkastetaan.

Joh. 13:31,32,17:1

24. Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos vehnänjyvää ei putoa maahan ja kuole, se jää yksin, mutta jos se kuolee, se kantaa paljon satoa. Room. 14:9; 1. Kor. 15:36

25. Joka rakastaa elämänsä, menettää sen, mutta joka vihaa elämänsä tässä maailmassa, säilyttää sen iankaikkiseen elämään.

Matt. 10:39; Mark. 8:35; Luuk. 9:24

26. Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua, ja missä minä olen, siellä myös minun palvelijani on oleva. Jos joku palvelee minua, niin Isä kunioittaa häntä.”

Joh. 17:24; 1. Tess. 4:17

84 12:3. Roomalainen painoyksikkö, 327 g, kreikkaksi *litra*.

Jeesus puhuu kuolemastaan

27. "Nyt minun sieluni on järkyttynyt. Mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä! Mutta tätä vartenhan minä olen tähän hetkeen tullut.

Ps. 6:4;
Matt. 26:38,39

28. Isä, kirkasta nimesi!" Silloin taivaasta kuului ääni: "Minä olen sen kirkastanut ja vastedeskin kirkastan."

29. Kansa, joka oli paikalla, kuuli äänen ja sanoi ukkosen jyrisseen. Toiset sanoivat: "Hänelle puhui enkeli."

30. Jeesus vastasi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni vaan teidän tähtenne.

31. Nyt on tämän maailman tuomion hetki. Nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos.

Luuk. 10:18; Joh. 16:11

32. Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni."

Joh. 3:14

33. Mutta tämän hän sanoi ilmais-takseen, millaisella kuolemalla hän kuolisi.

34. Väkijoukko sanoi hänelle: "Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iankaikkisesti. Kuinka sinä voit sanoa, että Ihmisen Poika on korot-tava? Kuka on tämä Ihmisen Poika?"

2. Sam. 7:13; Hes. 37:25; Dan. 7:14,27

35. Niin Jeesus vastasi: "Vielä vähän aikaa valo on teidän keskellänne. Vaeltakaa niin kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka vaeltaa pimeässä, ei tiedä, minne menee.

Joh. 9:5; 1. Joh. 2:11

36. Niin kauan kuin teillä on valo, uskokaa valoon, että teistä tulisi valon lapsia." Tämän sanottuaan Jeesus lähti pois ja kätkeytyi heiltä.

Juutalaisten epäusko

37. Vaikka Jeesus oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, he eivät uskoneet häneen,

38. että toteutuisi profeetta Jesajan sana, jonka hän on puhunut: "Herra, kuka uskoi meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitettiin?"

Jes. 53:1; Room. 10:16

39. He eivät voineet uskoa sen tähden, että Jesaja on myös sanonut:

40. "Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, etteivät he silmillään näkisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi ja kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi." Jes. 6:9,10; Matt. 13:14,15; Ap. t. 28:26

41. Tämän Jesaja sanoi, koska hän näki Kristuksen kirkkauden ja puhui hänestä.

42. Kaikesta huolimatta monet hal-litusmiehistäkin uskoivat Jeesukseen. Mutta fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi erote-tuiksi synagogasta,

43. sillä he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa.

Joh. 5:44

Jeesuksen sanojen tuomiovalta

44. Mutta Jeesus huusi sanoen: "Joka uskoo minuun, ei usko minuun vaan häneen, joka on minut lähettänyt.

45. Joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt.

Joh. 14:9

46. Minä olen tullut valoksi maailmaan, ettei yksikään, joka uskoo minuun, jäisi pimeyteen.

Luuk. 2:32;

Joh. 8:12

47. Jos joku kuulee minun sanani eikä noudata niitä, en minä häntä tuomitse, sillä minä en ole tullut tuomitsemaan maailmaa vaan pelastamaan maailman.

Joh. 3:17

48. Joka halveksii minua eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä.

5. Moos. 18:19

49. Sillä en minä ole puhunut omia ajatuksiani. Isä, joka on minut lähettänyt, on antanut minulle käskyn, mitä minun on sanottava ja mitä puhuttava.

5. Moos. 18:18

50. Minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen elämä. Minkä minä siis puhun, sen minä puhun niin kuin Isä on minulle sanonut."

JEEBUS OPETUSLASTENSA KANSSA

13. LUKU

Jeesus pesee opetuslastensa jalat

1. Pääsiäisjuhla oli tulossa, ja Jeesus tiesi, että oli tullut hänen hetken­sä siirtyä tästä maailmasta Isän luo. Hän oli rakastanut omiaan, jotka olivat maailmassa, ja osoitti heille rakkautta loppuun asti.

2. He olivat aterialla, ja Paholainen oli jo pannut Juudaksen, Simon Iska­riotin pojan, sydämeen ajatuksen, että tämä kavaltaisi Jeesuksen. Luuk. 22:3

3. Jeesus tiesi, että Isä oli antanut kaiken hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan luota ja oli palaava Jumalan luo. Matt. 11:27; Joh. 3:35, 16:28

4. Niin hän nousi aterialta, riisui viit­ansa, otti pellavaliinan ja sitoi sen vyö­täisilleen.

5. Sitten hän kaatoi vettä pesuasti­aan ja alkoi pestä opetuslastensa jal­koja ja kuivata niitä pellavaliinalla, joka oli hänen vyötäisillään.

6. Kun hän tuli Simon Pietarin koh­dalle, tämä sanoi: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?"

7. Jeesus vastasi: "Mitä minä teen, sitä sinä et nyt käsitä, mutta myöhem­min sinä sen ymmärrät."

8. Pietari sanoi hänelle: "Sinä et iki­nä saa pestä minun jalkojani!" Jeesus vastasi: "Ellen minä pese sinua, ei si­nulla ole osuutta minun kanssani."

9. Simon Pietari sanoi: "Herra, älä pese vain jalkojani vaan myös kädet ja pää."

10. Jeesus vastasi: "Sen, joka on kyl­penyt, ei tarvitse pestä muuta kuin ja­lat, ja niin hän on kokonaan puhdas. Te olette puhtaita, ette kuitenkaan kaikki." Joh. 15:3; 1. Kor. 6:11

11. Hän tiesi kavaltajansa. Sen täh­den hän sanoi, etteivät he kaikki olleet puhtaita. Joh. 6:64

12. Kun hän oli pessyt heidän jal­kansa, pukeutunut viitan ylleen ja aset­nut taas aterialle, hän sanoi heille:

"Ymmärrättekö, mitä minä olen teille tehnyt?"

13. Te kutsutte minua opettajaksi ja herraksi, ja oikeassa olette, sillä se minä olen. 1. Kor. 8:6

14. Jos siis minä, teidän herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkan­ne, tekin olette velvolliset pesemään toistenne jalat. 1. Tim. 5:10

15. Minä olen antanut teille esikuvan, että tekisitte niin kuin minä olen tehnyt teille. Fil. 2:5; 1. Joh. 2:6

16. Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei palvelija ole herraansa suu­rempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suu­rempi. Matt. 10:24; Luuk. 6:40

17. Te olette autuaita, jos tämän tie­dätte ja näin teette. Matt. 7:24; Jaak. 1:25

18. En minä teistä kaikista puhu. Minä tiedän, ketkä olen valinnut. Mut­ta tämän raamatunkohdan on käytävä toteen: 'Joka minun leipääni syö, on nostonut kantapäänsä minua vastaan.' Ps. 41:10

19. Sanon tämän teille jo nyt, ennen kuin se tapahtuu, jotta sen tapahtues­sa uskoisitte, että minä olen⁸⁵ se, joka olen. 2. Moos. 3:14

20. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka mi­nä lähetän, ottaa vastaan minut. Mutta joka ottaa vastaan minut, ottaa vas­taan hänet, joka on minut lähettänyt." Matt. 10:40

Jeesus ilmaisee kavaltajansa

(Matt. 26:20–25; Mark. 14:17–21;
Luuk. 22:21–23)

21. Tämän sanottuaan Jeesus jär­kyttyi hengessään ja vakuutti: "Totises­ti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut."

22. Silloin opetuslapset katsoivat toi­siinsa käsittämättä, kenestä hän puhui.

23. Yksi hänen opetuslapsistaan, se, jota Jeesus erityisesti rakasti, oli ateri­alla Jeesuksen vieressä. Joh. 20:2

24. Simon Pietari nyökkäsi hänelle ja sanoi: "Kysy, kenestä hän puhuu."

25. Opetuslapsi nojautui Jeesuksen rintaa vasten ja kysyi häneltä: "Herra, kuka se on?"

26. Jeesus vastasi: "Se, jolle minä annan tämän leivänpalan kastettuaani sen." Sitten hän otti palan, kastoi sen vadissa ja antoi Juudakselle, Simon Iskariotin pojalle.

27. Sen leivänpalan jälkeen Saatana meni Juudakseen. Jeesus sanoi hänelle: "Minkä teet, tee se pian!"

28. Mutta kukaan aterialla olevista ei ymmärtänyt, miksi Jeesus sanoi hänelle näin.

29. Koska rahakukkaro oli Juudaksella, jotkut luulivat, että Jeesus oli käskennyt hänen ostaa jotakin, mitä tarvittiin juhlaa varten, tai antaa jotakin köyhille.

30. Saatuaan leivänpalan Juudas meni heti ulos. Oli yö.

Uusi käsky

31. Kun Juudas oli mennyt ulos, Jeesus sanoi: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä.

32. Jos Jumala on kirkastettu hänessä, Jumala on myös kirkastava hänet itsessään ja tekee sen aivan pian.

Joh. 17:1–5

33. Lapset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tulette etsimään minua. Ja niin kuin sanoin juutalaisille, niin sanon nyt myös teille: minne minä menen, sinne te ette voi tulla.

Joh. 7:34

34. Uuden käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne. Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toisianne.

Joh. 15:12, 17; 1. Piet. 1:22;

1. Joh. 3:23

35. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, että teillä on keskinäinen rakkaus."

Pietari vakuuttaa uskollisuuttaan

(Matt. 26:31–35; Mark. 14:27–31;
Luuk. 22:31–34)

36. Simon Pietari kysyi: "Herra, minne sinä menet?" Jeesus vastasi hänelle: "Minne minä menen, sinne sinä et

nyt voi minua seurata, mutta myöhemmin sinä seuraat."

37. Pietari sanoi hänelle: "Herra, miksi en voi seurata sinua nyt? Henkeni minä annan sinun puolestasi."

38. Jeesus vastasi: "Sinäkö annat henkesi minun puolestani? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ei ehdi kukko laulaa, ennen kuin sinä kolmesti kiellät minut."

14. LUKU

Tie, totuus ja elämä

1. "Älköön teidän sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan, uskokaa myös minuun. Ps. 42:6; Mark. 11:22

2. Minun Isäni kodissa on monta huonetta. Ellei niin olisi, sanoisinko teille, että menen valmistamaan teille sijaa?

Hepr. 11:10, 16

3. Vaikka minä menenkin valmistamaan teille sijaa, tulen takaisin ja otan teidät luokseni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen. Joh. 17:24; Fil. 1:23;

1. Tess. 4:17

4. Ja minne minä menen, tien sinne te tiedätte."

5. Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, minne sinä menet. Kuinka sitten voisimme tietää tien?"

6. Jeesus vastasi: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan tule Isän luo muuten kuin minun kauttani. Joh. 11:25; Room. 5:2; Hepr. 10:20

7. Jos te tunnette minut, tulette tuntemaan myös minun Isäni. Tästä lähtien te tunnette hänet ja olette nähneet hänet."

Joh. 8:19

8. Filippos sanoi hänelle: "Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme siihen."

9. Jeesus vastasi: "Näin kauan aikaa olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippos! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän. Kuinka sinä voit sanoa: 'Näytä meille Isä'? Joh. 10:30; Kol. 1:15; Hepr. 1:3

10. Etkö usko, että minä olen Isässä ja Isä on minussa? Niitä sanoja, joita minä puhun teille, en puhu omasta

aloitteestani. Isä asuu minussa, ja teot ovat hänen tekojaan. Joh. 10:38,12:49

11. Uskokaa minua, että minä olen Isässä ja Isä on minussa. Jos ette muuten usko, uskokaa edes tekojeni tähden.

12. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän tekee niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin kuin ne, sillä minä menen Isän luo. Mark. 16:17; Ap. t. 5:12

13. Ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, jotta Isä kirjastettaisiin Pojassa. Matt. 21:22; Joh. 15:7,16; 1. Joh. 3:22

14. Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, sen minä teen.”

Lupaus Pyhästä Hengestä

15. ”Jos te rakastatte minua, te pidätte minun käskyni.

16. Ja minä rukoulen Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, Ap. t. 2:4

17. Totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, sillä se ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän luonanne ja on teissä. Joh. 16:13; Room. 8:26

18. En minä jätä teitä orvoiksi vaan tulen luoksenne. Matt. 28:20

19. Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää näe minua, mutta te saatte nähdä minut, sillä minä elän ja tekin saatte elää.

20. Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni ja te olette minussa ja minä teissä. Joh. 17:21–23

21. Se, jolla on minun käskyni ja joka noudattaa niitä, rakastaa minua. Ja joka rakastaa minua, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmaisen itseni hänelle.” Joh. 15:10; 1. Joh. 2:5

22. Juudas – ei se Iskariot – sanoi hänelle: ”Herra, mistä syystä sinä aiot ilmaista itsesi meille etkä maailmalle?”

23. Jeesus vastasi hänelle: ”Jos joku rakastaa minua, hän pitää minun sanani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme

hänen luokseen asumaan. Sananl. 8:17; 1. Kor. 3:16; 2. Kor. 6:16

24. Se, joka ei rakasta minua, ei pidä minun sanojani. Mutta sana, jonka te kuulette, ei ole minun vaan Isän, joka on minut lähettänyt.

25. Tämän minä olen puhunut teille ollessani teidän luonanne.

26. Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä lähettää minun nimessäni, opettaa teille kaiken ja muistuttaa teitä kaikesta, mitä minä olen teille sanonut.” Matt. 10:19,20; 1. Joh. 2:20,27

Jeesus lupaa rauhan opetuslapsilleen

27. ”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani – sen minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko levoton älköönkään pelätkö. Joh. 16:33; Fil. 4:7; Kol. 3:15

28. Te kuulitte minun sanovan: minä menen pois ja tulen takaisin teidän luoksenne. Jos rakastaisitte minua, te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän luo, sillä Isä on minua suurempi.

29. Olen sanonut sen teille jo nyt, ennen kuin se tapahtuu, jotta uskoisitte, kun se tapahtuu.

30. Paljon en enää puhu teidän kanssanne, sillä tämän maailman ruhtinas on tulossa. Minuun hänellä ei ole mitään valtaa, Joh. 16:11; Ef. 2:2

31. mutta jotta maailma tietäisi, että minä rakastan Isää ja teen niin kuin Isä on minua käsenyt: nouskaa, lähtekäämme täältä!”

15. LUKU

Viinipuu ja oksat

1. ”Minä olen tosi viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. Ps. 80:9

2. Jokaisen oksan minussa, joka ei kannu hedelmää, hän karsii⁸⁶, ja jokaisen oksan, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, jotta se kantaisi runsaamman hedelmän. Luuk. 13:6–9

3. Te olette jo puhtaat sen sanan kautta, jonka olen teille puhunut.

Joh. 13:10

4. Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei itsestään voi kantaa hedelmää, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa.

Hoos. 14:9; Gal. 5:22,23

5. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi tehdä mitään.

Fil. 1:11,2:13,4:13

6. Jos joku ei pysy minussa, hänet heitetään pois kuin oksa – ja se kuivettuu. Kuivat oksat kootaan yhteen, heitetään tuleen ja poltetaan.

Matt. 3:10,25:24–30; Hepr. 10:26

7. Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja se tapahtuu teille.

Mark. 11:24; Luuk. 11:9,10; 1. Joh. 3:22

8. Siinä minun Isäni kirkkaus tulee ilmi⁸⁷, että te kannatte paljon hedelmää ja niin osoitate olevanne minun opetuslapsiani.

Matt. 5:16; 1. Piet. 2:12

9. Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessani.

10. Jos pidätte minun käskyni, te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.

Joh. 14:15,21,23

11. Olen puhunut teille näistä asioista, jotta minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

Joh. 17:13

12. Tämä on minun käskyni: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä.

Joh. 13:34; 1. Joh. 3:11

13. Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä puolesta.

Room. 5:7,8; 1. Joh. 3:16

14. Te olette minun ystäviäni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.

15. En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee. Minä kutsun teitä ystäviksi, sillä olen ilmoittanut teille kaiken, mitä olen kuullut Isältäni.

Aam. 3:7

16. Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät sitä varten, että menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi ja että Isä antaisi teille, mitä sitten anottekin häneltä minun nimessäni.

Matt. 28:19

17. Sen käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne.”

Maailma vihaa opetuslapsia

18. ”Jos maailma vihaa teitä, tietäkää, että se on vihannut minua ennen teitä.

Joh. 7:7

19. Jos te olisitte maailmasta, se rakastaisi omaansa. Mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sen tähden maailma vihaa teitä.

Jer. 15:16,17; Matt. 5:11;

1. Joh. 4:5

20. Muistakaa, mitä sanoin teille: ei palvelija ole herraansa suurempi. Jos ihmiset ovat vainonneet minua, he vainoavat teitäkin. Jos he ovat noudattaneet minun sanaani, he noudattavat myös teidän sanaanne.

Matt. 10:24,24:9

21. Tämän kaiken he tekevät teille minun nimeni tähden, koska eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt.

22. Ellen minä olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä. Mutta nyt he eivät voi mitenkään puolustella syntiään.

23. Joka vihaa minua, vihaa myös minun Isääni.

24. Ellen olisi tehnyt heidän keskuudessaan sellaisia tekoja, joita kukaan muu ei ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä. Nyt he ovat nähneet minun tekoni ja kuitenkin vihaavat sekä minua että minun Isääni.

Joh. 3:2,9:32

25. Mutta sen sanan pitää toteutua, joka on kirjoitettu heidän laissaan: ”He ovat syyttä vihanneet minua.”

Ps. 35:19

26. Kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, niin hän, Toituden Henki, joka lähtee Isän luota, todistaa minusta.

Luuk. 24:49; Joh. 14:16,17,26; Ap. t. 2:33

87 15:8. Tai: ”minun Isäni saa kunnian”.

27. Myös te todistatte, olettehan olleet minun kanssani alusta asti.”

Ap. t. 1:8,5:32,10:39

16. LUKU

1. ”Tämän minä olen puhunut teille, ettette loukkaantuisi minuun.

2. Teidät erotetaan synagogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa jonkun teistä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.

Matt. 24:9;

Mark. 13:9; Luuk. 21:12

3. Sen he tekevät teille, koska eivät tunne Isää eivätkä minua. 1. Kor. 2:8

4. Tämän minä olen puhunut, että kun se aika tulee, te muistaisitte minun niin sanoneen. En sanonut tätä teille vielä alussa, koska minä olin teidän kanssanne.”

Totuuden Henki

5. ”Nyt minä menen lähettäjäni luo, eikä kukaan teistä kysy minulta: ’Minne sinä menet?’

6. Murhe täyttää sydämenne, koska olen sanonut tämän teille.

7. Mutta minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Ellen mene pois, ei Puolustaja tule teidän luoksenne, mutta mentyäni pois minä lähetän hänet luoksenne.

Joh. 14:16,26

8. Kun hän tulee, hän osoittaa maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion:

9. synnin, koska ihmiset eivät usko minuun,

10. vanhurskauden, koska minä menen Isän luo ettekä te enää näe minua,

11. ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. Joh. 12:31

12. Minulla on teille vielä paljon sanottavaa, mutta te ette nyt voi ottaa sitä vastaan. 1. Kor. 3:1,2; Hepr. 5:13

13. Mutta kun Totuuden Henki tulee, hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen. Hän ei puhu omia ajatuksiaan, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja hän ilmoittaa teille, mitä on tuleva. 1. Joh. 2:27

14. Hän kirkastaa minut, sillä hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille.

15. Kaikki, mitä Isällä on, on minun. Siksi minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille.” Joh. 17:10

Murhe muuttuu iloksi

16. ”Vielä vähän aikaa, niin te ette enää näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut.”

17. Silloin jotkut hänen opetuslapsistaan kyselivät toisiltaan: ”Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo meille: ’Vielä vähän aikaa, niin te ette näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut’ ja ’Minä menen Isän luo’?”

18. He jatkoivat: ”Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo: ’Vielä vähän aikaa’? Emme ymmärrä, mistä hän puhuu.”

19. Kun Jeesus huomasi, että heillä oli jotakin kysyttävää häneltä, hän sanoi: ”Sitäkö pohditte keskenänne, että minä sanoin: ’Vielä vähän aikaa, niin te ette näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut’?

20. Totisesti, totisesti minä sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma iloitsee. Te joudutte murehtimaan, mutta teidän murheenne muuttuu iloksi.

Ps. 30:12; Matt. 5:4

21. Kun nainen synnyttää, hän tuntee tuskaa, koska hänen hetkensä on tullut. Mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, hän ei enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan. Room. 8:22,23; 1. Piet. 1:6

22. Tekin tunnette nyt tuskaa. Mutta minä näen teidät jälleen, ja teidän sydämenne iloitsee, eikä kukaan ota teiltä pois ilonanne. Jes. 51:11; Joh. 20:20

23. Sinä päivänä te ette kysy minulta mitään. Totisesti, totisesti minä sanon teille: mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, sen hän antaa teille.

Mark. 11:24; Joh. 14:13; 1. Joh. 5:14

24. Tähän asti te ette ole anoneet mitään minun nimessäni. Anokaa, niin te saatte, että ilonne olisi täydellinen.”

Joh. 15:11

Jeesus on voittanut maailman

25. "Näistä asioista minä olen puhunut vertauksin. Mutta tulee aika, jolloin en enää puhu vertauksin vaan kerron teille avoimesti Isästä.

26. Sinä päivänä te anotte häneltä minun nimessäni enkä minä sano teille, että pyydän Isältä teidän puolestanne.

27. Sillä Isä itse rakastaa teitä, koska te olette rakastaneet minua ja usko-
neet minun lähteneen Jumalan luota.
Joh. 17:8

28. Minä olen lähtenyt Isän luota ja tullut maailmaan. Nyt minä jätän maailman ja menen Isän luo."

29. Hänen opetuslapsensa sanoivat: "Nyt sinä puhut suoraan etkä käytä mitään vertauskuvaa.

30. Nyt me käsitämme, että sinä tiedät kaiken eikä sinun tarvitse odottaa, että joku kysyy sinulta. Sen tähden me uskomme sinun lähteneen Jumalan luota."

31. Jeesus vastasi heille: "Nyt te uskotte!

32. Mutta hetki tulee ja on jo tullut, jolloin teidät hajotetaan kukin taholenne ja te jätätte minut yksin. En minä kuitenkaan ole yksin, sillä Isä on minun kanssani. Sak. 13:7; Mark. 14:27; Joh. 8:29

33. Tämän olen puhunut teille, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus, mutta olkaa rohkeat: minä olen voittanut maailman." Ef. 2:14; 1. Joh. 5:4

JEEUSUKSEN YLIMMÄISPAPILLINEN RUKOUS

17. LUKU

Jeesus rukoilee omasta puolestaan

1. Puhuttuaan tämän Jeesus kohotti katseensa kohti taivasta ja sanoi: "Isä, hetki on tullut. Kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut.

2. Sinä olet uskonut hänen valtaansa kaikki ihmiset, jotta hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka olet hänelle antanut.
Matt. 11:27

3. Iankaikkinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan tosi Jumalan, ja Jeesuksen Kristuksen, jonka sinä olet lähettänyt. Fil. 3:8–10; 1. Joh. 5:20

4. Minä olen kirkastanut sinut maan päällä täyttämällä sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni. Joh. 19:30

5. Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut luonasi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun rinnallasi, ennen kuin maailma oli olemassa." Sananl. 8:30; Ap. t. 3:13

Jeesus rukoilee opetuslastensa puolesta

6. "Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat noudattaneet sinun sanaasi.
Joh. 6:37

7. Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet antanut minulle, on sinulta,

8. sillä minä olen antanut heille ne sanat, jotka sinä annoit minulle. He ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät varmasti, että minä olen lähtenyt sinun luotasi, ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt.

9. Minä rukoilen heidän puolestaan. Maailman puolesta minä en rukoile vaan niiden, jotka sinä olet antanut minulle, sillä he ovat sinun. Hepr. 7:25

10. Kaikki, mikä on minun, on sinun, ja mikä on sinun, on minun, ja minut on kirkastettu heissä.

11. Minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun luoksesi. Pyhä Isä, varjele heidän nimessäsi, jonka olet antanut minulle, että he olisivat yhtä niin kuin me.

12. Kun minä olin heidän kanssaan, varjelin heitä sinun nimessäsi, jonka olet antanut minulle. Minä suojelin heitä, eikä heistä joutunut hukkaan yksikään paitsi se kadotuksen lapsi, jotta Raamatun sana toteutuisi. Ps. 41:10; Joh. 6:39

13. Nyt minä tulen sinun luoksesi ja puhun tämän, kun vielä olen maailmassa, jotta minun iloni olisi täydellisenä heissä.
Joh. 15:11

14. Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta. Joh. 15:18,19

15. En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta vaan että varjelisit heidät pahasta. 2. Tess. 3:3

16. He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta. Joh. 8:23

17. Pyhitä heidät totuudessa. Sinun sanasi on totuus. Ps. 119:160; 1. Piet. 1:22,23

18. Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan.

19. Minä pyhitän itseni heidän tähdensä, että hekin olisivat pyhitettyjä totuudessa.” 1. Kor. 1:30; Ef. 5:26; Hepr. 10:10

Jeesus rukoilee kaikkien uskovien puolesta

20. ”Mutta minä en rukoile ainoastaan heidän puolestaan vaan myös niiden puolesta, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, Hepr. 7:25

21. että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Rukoilen, että hekin olisivat yhtä meissä, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut. Gal. 3:28; Ef. 4:3–5

22. Sen kirkkauden, jonka sinä olet antanut minulle, minä olen antanut heille, jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä

23. – minä heissä ja sinä minussa – jotta he olisivat täydellisesti yhtä ja maailma tietäisi, että sinä olet lähettänyt minut ja rakastanut heitä, niin kuin sinä olet rakastanut minua. Gal. 2:20

24. Isä, minä tahdon, että myös nämä, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä, missä minä olen, ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua ennen maailman perustamista. Joh. 14:3; 1. Tess. 4:17

25. Vanhurskas Isä, maailma ei ole tuntenut sinua, mutta minä tunnen sinut, ja nämä ovat saaneet tietää, että sinä olet minut lähettänyt.

26. Minä olen tehnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet rakastanut minua, olisi heissä ja minä olisin heissä.”

JEESUKSEN KÄRSIMYS JA KUOLEMA

18. LUKU

Jeesus kavalletaan ja vangitaan

(Matt. 26:47–56; Mark. 14:43–50; Luuk. 22:47–53)

1. Tämän sanottuaan Jeesus lähti opetuslapsineen Kidroninpuron toiselle puolelle. Siellä oli puutarha, ja hän meni opetuslastensa kanssa sinne. Matt. 26:36

2. Myös Juudas, hänen kavaltajansa, tiesi paikan, sillä Jeesus ja hänen opetuslapsensa olivat usein kokoontuneet sinne.

3. Niinpä Juudas otti mukaansa sotilasosaston sekä ylipappien ja fariseusten palvelijoita, ja he tulivat sinne lyhydty, soihduty ja aseet mukanaan. Ps. 41:10

4. Silloin Jeesus, tietäen kaiken, mikä häntä kohtaisi, astui esiin ja kysyi heiltä: ”Ketä te etsitte?”

5. He vastasivat: ”Jeesus Nasaretilaista.” Jeesus sanoi heille: ”Minä se olen.”⁸⁸ Myös hänen kavaltajansa Juudas seisoi heidän joukossaan. 2. Moos. 3:14

6. Kun Jeesus sanoi: ”Minä se olen”, he perääntyivät ja kaatuivat maahan.

7. Hän kysyi heiltä jälleen: ”Ketä te etsitte?” He vastasivat: ”Jeesus Nasaretilaista.”

8. Jeesus sanoi: ”Minähän sanoin, että minä se olen. Jos te siis minua etsitte, antakaa näiden mennä.”

9. Näin tapahtui, jotta toteutuisi sana, jonka hän oli puhunut: ”Niistä, jotka sinä olet antanut minulle, en ole kadottanut yhtäkään.” Joh. 17:12

10. Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen esiin, iski ylipapin palvelijaa ja löi häneltä oikean korvan irti. Palvelijan nimi oli Malkos.

88 18:5,6,8. Ks. alaviite Joh 4:26.

11. Mutta Jeesus sanoi Pietarille: "Pistä miekkasi tuppeen. Isä on antanut minulle tämän maljan. Enkö minä joisi sitä?"

Jeesus tuodaan Hannaksen luo

(Matt. 26:57,58; Mark. 14:53,54;
Luuk. 22:54)

12. Silloin sotilasosasto, sen komentaja ja juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni. He sitoivat hänet

13. ja veivät hänet ensin Hannaksen luo, sillä tämä oli Kaifaksen appi, ja Kaifas oli sinä vuonna ylipappina.

Luuk. 3:2

14. Juuri Kaifas oli antanut juutalaisille neuvon, että olisi parempi, jos yksi ihminen kuolisi kansan puolesta.

Joh. 11:49,50

Pietari kieltää Jeesuksen

(Matt. 26:69,70; Mark. 14:66–68;
Luuk. 22:55–57)

15. Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi seurasivat Jeesusta. Tämä opetuslapsi oli ylipapin tuttu ja meni Jeesuksen mukana sisälle ylipapin pihaan,

16. mutta Pietari jäi seisomaan portin ulkopuolelle. Niin se toinen opetuslapsi, joka oli ylipapin tuttu, tuli ulos, puhui portinvartijalle ja toi Pietarin sisälle.

17. Silloin palvelustyttö, joka oli portinvartijana, sanoi Pietarille: "Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?" Hän vastasi: "En ole."

18. Koska oli kylmä, palvelijat ja vartijat olivat tehneet hiilivalkean ja seisoiivat lämmittelemässä. Myös Pietari seisoivat heidän kanssaan lämmittelemässä.

Ylipappi kuulustelee Jeesusta

(Matt. 26:59–66; Mark. 14:55–64;
Luuk. 22:66–67)

19. Ylipappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opetuksestaan.

20. Jeesus vastasi hänelle: "Minä olen puhunut julkisesti maailmalle. Olen aina opettanut synagogassa ja temppelissä, jonne kaikki juutalaiset

kokoontuvat. Salassa en ole puhunut mitään.

Matt. 26:55

21. Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet, mitä minä olen heille puhunut. He kyllä tietävät, mitä olen puhunut."

22. Kun Jeesus oli tämän sanonut, yksi vieressä seisovista vartijoista löi häntä kasvoihin ja sanoi: "Noinko sinä vastaat ylipapille?"

23. Jeesus sanoi hänelle: "Jos minä puhuin väärin, todista se vääräksi. Mutta jos puhuin oikein, miksi lyöt minua?"

24. Silloin Hannas lähetti hänet sirottuna ylipappi Kaifaksen luo.

Pietari kieltää uudestaan Jeesuksen

(Matt. 26:71–75; Mark. 14:69–72;
Luuk. 22:58–62)

25. Kun Simon Pietari seisoi lämmittelemässä, häneltä kysyttiin: "Etkö sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?" Hän kielsi ja sanoi: "En ole."

26. Yksi ylipapin palvelijoista, sen sukulainen, jonka korvan Pietari oli lyönyt irti, sanoi: "Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?"

27. Pietari kielsi jälleen, ja samassa lauloi kukko.

Joh. 13:38

Jeesus Pilatuksen edessä

(Matt. 27:1,2,11–14; Mark. 15:1–5;
Luuk. 23:1–5)

28. Juutalaiset veivät Jeesuksen Kaifaksen luota maaherran palatsiin. Oli varhainen aamu. He eivät itse menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi vaan voisivat syödä pääsiäisaterian.

Ap. t. 10:28

29. Niin Pilatus tuli ulos heidän luokseen ja kysyi: "Mikä syytös teillä on tätä miestä vastaan?"

30. He vastasivat: "Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme kai olisi luovuttaneet häntä sinulle."

31. Pilatus sanoi heille: "Pitäkää itse hänet ja tuomitkaa hänet oman lakinne mukaan." Juutalaiset sanoivat: "Meidän ei ole lupa tappa ketään."

32. Näin tapahtui, jotta toteutuisi Jeesuksen sana, jonka hän oli puhunut ilmaistessaan, millä tavalla hän kuolisi. Matt. 20:19; Mark. 10:33,34; Luuk. 18:32,33

33. Silloin Pilatus meni takaisin palatsiin, kutsui Jeesuksen luokseen ja kysyi häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?"

34. Jeesus vastasi: "Sanotko tämän omana ajatuksenas, vai ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?"

35. Pilatus vastasi: "Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat luovuttaneet sinut minulle. Mitä olet tehnyt?"

36. Jeesus vastasi: "Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta. Jos kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin. Minun kuninkuuteni ei kuitenkaan ole täältä."

Dan. 2:44,7:14

37. Pilatus sanoi hänelle: "Sinä siis kuitenkin olet kuningas?" Jeesus vastasi: "Itse sinä sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten olen syntynyt ja tullut maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni."

Matt. 27:37; 1. Tim. 6:13; Ilm. 19:16

38. "Mikä on totuus?" Pilatus kysyi häneltä.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

(Matt. 27:15–31; Mark. 15:6–20;
Luuk. 23:13–25)

Sen sanottuaan Pilatus meni taas juutalaisten luo ja sanoi heille: "Minä en löydä hänestä mitään syytä.

39. Mutta tapana on, että minä pääsiäisenä päästän teille yhden vangin vapaaksi. Tahdotteko siis, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?"

40. Niin he huusivat takaisin: "Ei häntä vaan Barabbas!" Mutta Barabbas oli rosvo.

Ap. t. 3:14

19. LUKU

1. Silloin Pilatus ruoskitti Jeesuksen.
2. Sotilaat väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen pää-

hänsä ja pukivat hänen ylleen purppuranpunaisen viitan.

3. Toinen toisensa jälkeen he tulivat hänen eteensä ja sanoivat: "Ole tervehditty, juutalaisten kuningas!" ja löivät häntä kasvoin.

4. Pilatus meni taas ulos ja sanoi juutalaisille: "Katsokaa, minä tuon hänet ulos, jotta tietäisitte, etten löydä hänestä mitään syytä."

5. Niin Jeesus tuli ulos orjantappurakruunu päässään ja purppuranpunainen viitta yllään. Pilatus sanoi heille: "Katso, ihminen!"

6. Kun ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, he huusivat: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!" Mutta Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänestä mitään syytä."

7. Juutalaiset vastasivat: "Meillä on laki, ja lain mukaan hänen on kuoltava, koska hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi."

8. Kun Pilatus kuuli tämän, hän pelkäsi vielä enemmän.

9. Hän meni taas sisälle palatsiin ja kysyi Jeesukselta: "Mistä sinä olet?" Mutta Jeesus ei vastannut hänelle.

10. Niin Pilatus sanoi Jeesukselle: "Etkö puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta vapauttaa ja valta ristiinnaulita sinut?"

11. Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Siksi sen synty on suurempi, joka luovutti minut sinulle."

Joh. 10:18; Ap. t. 2:23

12. Tämän tähden Pilatus koetti päästää hänet vapaaksi. Mutta juutalaiset huusivat: "Jos vapautat hänet, et ole keisarin ystävä. Jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan."

13. Kun Pilatus kuuli nämä sanat, hän vei Jeesuksen ulos ja asettui tuomarinistuimelle, paikkaan, jonka nimi on Kivipiha, hepreaksi Gabbata.

14. Oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes tunti. Pilatus sanoi juuta-

laisille: "Katsokaa, teidän kuninkaanne!"

15. Mutta he huusivat: "Vie pois! Vie pois! Ristiinnaulitse hänet!" Pilatus sanoi heille: "Pitäisikö minun ristiinnaulita teidän kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: "Ei meillä ole kuningasta vaan keisari."

16. Silloin Pilatus luovutti hänet heille ristiinnaulittavaksi, ja sotilaat veivät Jeesuksen mukanaan.

Jeesus ristiinnaulitaan

(Matt. 27:32–44; Mark. 15:21–32;
Luuk. 23:26–43)

17. Kantaen itse ristiään hän kulki niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan heprean kielellä Golgataksi. Hepr. 13:12

18. Siellä hänet ristiinnaulittiin ja kaksi muuta hänen kanssaan, yksi kummallekin puolelle ja Jeesus heidän keskelleen.

19. Pilatus laati tauluun kirjoituksen ja antoi kiinnittää sen ristiin. Siihen oli kirjoitettu sanat: "Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas."

20. Monet juutalaiset lukivat kirjoituksen, sillä paikka, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia. Kirjoitus oli hepreaksi, latinaksi ja kreikaksi.

21. Juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten kuningas', vaan että hän on sanonut: 'Minä olen juutalaisten kuningas.'"

22. Pilatus vastasi: "Minkä kirjoitin, sen kirjoitin."

23. Kun sotilaat olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he ottivat hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotilaalle osansa. He ottivat myös paidan. Mutta kun se oli saumaton, kauttaaltaan yhtenäiseksi kudottu ylhäältä alas asti,

24. he sanoivat toisilleen: "Ei revitä sitä vaan heitetään arpaa, kuka sen saa." Näin tapahtui, jotta toteutuisi tämä Raamatun sana: "He jakoivat keskenään minun vaatteeni ja heittivät puvustani arpaa." Juuri näin sotilaat tekivät. Ps. 22:19

25. Jeesuksen ristin luona seisovat hänen äitinsä ja tämän sisar sekä Maria, Kloopaksen vaimo, ja Magdalan Maria.

26. Kun Jeesus näki äitinsä ja tämän vierellä sen opetuslapsen, jota Jeesus rakasti, hän sanoi äidilleen: "Nainen, katso, poikasi!"

27. Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa.

Jeesus antaa henkensä

(Matt. 27:45–56; Mark. 15:33–41;
Luuk. 23:44–49)

28. Tämän jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki oli jo täytetty, hän sanoi, jotta Raamatun sana toteutuisi: "Minun on jano." Ps. 22:16

29. Siellä oli astia täynnä hapanvii-niä. Sotilaat kastoivat sienen hapanvii-niin, panivat sen iisoppiruo'on päähän ja ojensivat hänen huulilleen. Ps. 69:22

30. Kun Jeesus oli ottanut hapanvii-nin, hän sanoi: "Se on täytetty!" Sitten hän kallisti päänsä ja antoi henkensä. Joh. 4:34

Jeesuksen kylki lävistetään

31. Silloin oli sapatin valmistuspäivä. Jotta ruumiit eivät jäisi ristille sapatiksi – ja tuo sapatinpäivä oli erityisen suuri – juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriluut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas. 5. Moos. 21:23; Mark. 15:42

32. Niinpä sotilaat tulivat ja rikkoivat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta mieheltä, jotka oli ristiinnaulittu Jeesuksen kanssa.

33. Mutta kun he tulivat Jeesuksen kohdalle ja näkivät, että hän oli jo kuollut, he eivät rikkoneet hänen sääriluitaan.

34. Yksi sotilaista kuitenkin lävisti keihäällä hänen kylkensä, ja siitä vuoti heti verta ja vettä. 1. Joh. 5:6–8

35. Se, joka tämän näki, on todistanut siitä, että tekin uskoisitte. Hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää puhuvansa totta.

36. Tämä tapahtui, jotta toteutuisi Raamatun sana: ”Älköön häneltä luuta rikottako.” 2. Moos. 12:46

37. Toinen raamatunkohta taas sanoo: ”He katsovat häneen, jonka ovat lävistäneet.” Sak. 12:10; Ilm. 1:7

Jeesus haudataan

(Matt. 27:57–61; Mark. 15:42–47; Luuk. 23:50–56)

38. Sen jälkeen arimatialainen Joo-sef, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, joskin salaa juutalaisten pelosta, pyysi Pilatukselta, että saisi ottaa Jeesuksen ruumiin, ja Pilatus suostui siihen. Niinpä Joosef tuli ja otti ruumiin alas.

Joh. 12:42

39. Paikalle tuli myös Nikodemos, mies, joka oli tullut ensi kerran Jeesuksen luo yöllä. Hän toi mirhan ja aaloen seosta noin sata naulaa⁸⁹. Joh. 3:1,2

40. He ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvänhajuisten yrttivoiteiden kanssa käärinliinoihin, niin kuin juutalaisilla on tapana haudata.

41. Lähellä paikkaa, missä Jeesus ristiinnaulittiin, oli puutarha ja puutarhassa uusi hautakammio, johon ei ollut pantu vielä ketään.

42. He panivat Jeesuksen siihen, koska oli juutalaisten sapatin valmistuspäivä ja se hautakammio oli lähellä. Jes. 53:9

JEE SUKSEN YLÖSNOUSEMUS

20. LUKU

Hauta on tyhjä!

(Matt. 28:1–10; Mark. 16:1–8; Luuk. 24:1–12)

1. Varhain viikon ensimmäisenä päivänä, kun oli vielä pimeä, Magdalan Maria tuli haudalle ja näki, että kivi oli otettu pois hautakammion suulta.

2. Niin hän lähti juosten Simon Pietarin ja sen toisen opetuslapsen luo, jota Jeesus erityisesti rakasti, ja sanoi heille: ”Herra on otettu pois haudasta, emmekä tiedä, minne hänet on pantu.”

3. Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi tulivat ulos ja lähtivät haudalle.

4. He juoksivat yhdessä, mutta se toinen opetuslapsi juoksi nopeammin kuin Pietari ja tuli haudalle ensimmäisenä.

5. Hän kurkisti sisään ja näki käärinliinojen olevan siellä, mutta hän ei mennyt sisälle. Joh. 19:40

6. Simon Pietari tuli hänen peräsään ja astui sisälle hautakammioon. Hän katseli siellä olevia käärinliinoja

7. ja hikiliinaa, joka oli ollut Jeesuksen pään ympärillä. Se ei ollut yhdessä käärinliinojen kanssa vaan käärittynä erillään, toisessa paikassa.

8. Silloin toinenkin opetuslapsi, joka oli ensimmäisenä tullut haudalle, astui sisälle, ja hän näki ja uskoi.

9. He eivät näet vielä olleet ymmärtäneet Raamatusta sitä, että Jeesuksen piti nousta kuolleista. Ps. 16:10; 1. Kor. 15:4

10. Niin opetuslapset palasivat omiensa luo.

Jeesus ilmestyy Magdalan Marialle

(Mark. 16:9–11)

11. Mutta Maria seisoi hautakammion ulkopuolella ja itki. Itkiessään hän kurkisti hautakammioon

12. ja näki kaksi valkopukuista enkeliä istumassa siinä, missä Jeesuksen ruumis oli ollut, toisen pääpuolella ja toisen jalkopäässä.

13. Nämä kysyivät häneltä: ”Nainen, mitä itket?” Hän vastasi: ”Minun Herrani on viety pois, enkä tiedä, minne hänet on pantu.”

14. Tämän sanottuaan hän kääntyi ja näki Jeesuksen siinä seisomassa mutta ei tiennyt, että se oli Jeesus.

15. Jeesus sanoi hänelle: ”Nainen, mitä itket? Ketä etsit?” Maria luuli häntä puutarhuriksi ja sanoi: ”Herra, jos sinä olet vienyt hänet pois, sano minulle, minne olet pannut hänet, niin minä haen hänet.”

16. Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Maria!” Maria kääntyi ja sanoi hep-

⁸⁹ 19:39. Noin 30 kg. Ks. alaviite Joh. 12:3.

rean kielellä: ”Rabbuuni!” – se tarkoittaa: opettaja.

17. Jeesus sanoi hänelle: ”Älä koske minuun. Minä en ole vielä mennyt ylös Isän luo. Mutta mene veljieni luo ja sano heille, että minä menen ylös minun Isäni ja teidän Isänne luo, minun Jumalani ja teidän Jumalanne luo.”

Hepr. 2:11,12

18. Magdalan Maria meni ilmoittamaan opetuslapsille: ”Minä olen nähnyt Herran!” Ja hän kertoi, mitä Herra oli hänelle sanonut.

Jeesus ilmestyy opetuslapsille

(Matt. 28:16–20; Mark. 16:12–20;
Luuk. 24:36–49)

19. Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, opetuslapset olivat illalla kool la lukittujen ovien takana juutalaisten pelosta. Silloin Jeesus tuli, astui heidän keskelleen ja sanoi: ”Rauha teille!”

1. Kor. 15:5

20. Sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Opetuslapset iloit-sivat, kun he näkivät Herran. Joh. 16:22

21. Jeesus sanoi heille taas: ”Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin minäkin lähetän teidät.” Mark. 16:15;
Luuk. 24:47

22. Näin sanottuaan hän puhalsi heitä kohti ja sanoi heille: ”Ottakaa vastaan Pyhä Henki.

23. Joiden synnit te annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annetut. Joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt.” Matt. 18:18

Jeesus ja Tuomas

24. Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssaan, kun Jeesus tuli.

25. Niin toiset opetuslapset sanoivat Tuomaalle: ”Me olemme nähneet Herran.” Mutta hän vastasi heille: ”Jos en näe naulanjalkia hänen käsissään ja pistä sormeani naulanjalkiin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko.”

26. Kahdeksan päivän kuluttua Jeesuksen opetuslapset olivat taas sisällä,

ja Tuomas oli heidän kanssaan. Ovet olivat lukittuina, mutta Jeesus tuli ja seisoi heidän keskellään ja sanoi: ”Rauha teille!”

27. Sitten hän sanoi Tuomaalle: ”Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni. Ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni. Älä ole epäuskoinen vaan uskoval!”

28. Tuomas sanoi hänelle: ”Minun Herrani ja minun Jumalani!”

29. Jeesus vastasi: ”Koska näit minut, sinä uskot. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.” 2. Kor. 5:7; 1. Piet. 1:8

Tämän evankeliumin tarkoitus

30. Paljon muitakin tunnustekoja, joista ei ole kirjoitettu tässä kirjassa, Jeesus teki opetuslastensa nähden.

5. Moos. 29:29; Joh. 21:25

31. Mutta nämä on kirjoitettu, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimessään.

Hab. 2:4; Room. 1:17

21. LUKU

Jeesus ilmestyy Tiberiaanjärven rannalla

1. Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi jälleen opetuslapsilleen, nyt Tiberiaanjärven rannalla. Se tapahtui näin:

2. Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi, ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, sekä Sebedeuksen pojat ja kaksi muuta Jeesuksen opetuslasta olivat yhdessä.

3. Simon Pietari sanoi heille: ”Minä lähdän kalaan.” ”Me tulemme sinun mukaasi”, he vastasivat. Niin he lähtivät ja astuivat veneeseen, mutta sinä yönä he eivät saaneet mitään.

4. Aamun jo sarastaessa Jeesus seisoi rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tienneet, että se oli Jeesus.

Luuk. 24:16; Joh. 20:14

5. Jeesus kysyi heiltä: ”Lapset, eikö teillä ole mitään syötävää?” He vastasivat: ”Ei ole.”

6. Hän sanoi: ”Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin saatte.” He heittivät verkon mutta eivät jaksaneet

vetää sitä enää ylös, koska kaloja oli niin paljon. Luuk. 5:4-6

7. Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: "Se on Herra!" Kun Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, hän kietoi ympärilleen viitan, sillä hän oli ilman vaatteita, ja hyppäsi järveen.

8. Toiset opetuslapset tulivat veneellä, sillä he eivät olleet kaukana rannasta, vain noin kahdensadan kyynärän⁹⁰ päässä, ja he vetivät perässään verkkoa kaloineen.

9. Kun he astuivat rannalle, he näkivät siellä hiilloksen, kalaa sen päällä ja leipää.

10. Jeesus sanoi heille: "Tuokaa tänne niitä kaloja, joita juuri saitte."

11. Simon Pietari nousi veneeseen ja veti maalle verkon, joka oli täynnä suuria kaloja – sataviisikymmentäkolme. Vaikka niitä oli niin paljon, verkko ei revennyt.

12. Jeesus sanoi heille: "Tulkaa aamiaiselle." Kukaan opetuslapsista ei rohjennut kysyä: "Kuka sinä olet?", sillä he tiesivät, että se oli Herra. Ap. t. 10:41

13. Jeesus tuli, otti leivän ja antoi heille, samoin kalaa.

14. Tämä oli jo kolmas kerta, kun Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen noustuaan kuolleista. Joh. 20:19,26

Jeesus ja Pietari

15. Kun he olivat syöneet, Jeesus sanoi Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?" Pietari vastasi hänelle: "Kyllä, Herra, sinä tiedät, että minä pidän sinua rakkaana." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun karitsoitani." Matt. 26:33-35; Luuk. 12:42

16. Jeesus kysyi häneltä toistamiseen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua?" Hän vastasi: "Kyllä, Herra, sinä tiedät, että minä pidän sinua rakkaana." Jeesus sanoi hänelle: "Kaitse minun lampaitani." Jer. 3:15; Hes. 34:8-12; 1. Piet. 5:2

17. Jeesus kysyi häneltä kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, pidätkö minua rakkaana?" Pietari tuli murheelliseksi siitä, että Jeesus kolmannen kerran kysyi häneltä: "Pidätkö minua rakkaana?", ja hän vastasi Jeesukselle: "Herra, sinä tiedät kaiken. Sinä tiedät, että pidän sinua rakkaana." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaitani.

18. Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Kun olit nuorempi, sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit. Mutta kun vanhenet, sinä ojennat kätesi ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo." 2. Piet. 1:14

19. Näin sanoessaan hän ilmaisi, millaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa. Tämän jälkeen Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa minua." Joh. 13:36

Pietari kysyy Johanneksen kohtalosta

20. Pietari kääntyi ja näki, että heitä seurasi se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti ja joka oli aterialla nojannut Jeesuksen rintaa vasten ja kysynyt: "Herra, kuka on sinun kavaltaijasi?" Joh. 13:23,19:26

21. Hänet nähdessään Pietari kysyi Jeesukselta: "Herra, entä hän?"

22. Jeesus vastasi: "Vaikka minä tahtoisin hänen jäävän tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu? Seuraa sinä minua!"

23. Niin veljien keskuuteen levisi sellainen puhe, ettei tämä opetuslapsi kuole. Mutta Jeesus ei sanonut hänelle, ettei hän kuole, vaan: "Vaikka minä tahtoisin hänen jäävän tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu?"

Loppusanat

24. Juuri tämä opetuslapsi todistaa näistä asioista ja on kirjoittanut tämän. Me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi. Joh. 15:27,19:35

25. Paljon muutakin Jeesus teki. Jos niistä kirjoitettaisiin kohta kohdalta, luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa.

APOSTOLIEN TEOT

1. LUKU JOHDANTO

Lupaus Pyhästä Hengestä

1. Edellisen kertomukseni, arvoisa Teofilos, kirjoitin kaikesta, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa, Luuk. 1:3

2. aina siihen päivään asti, jona hänet otettiin ylös, sen jälkeen kun hän Pyhän Hengen kautta oli antanut käskynsä valitsemilleen apostoleille. Matt. 28:18–20; Mark. 16:15, 16, 19; Luuk. 24:49–51

3. Heille hän myös kärsimisensä jälkeen monin kiistattomin todistein osoitti elävänsä, näyttäytyen heille neljäkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta. Mark. 16:14; Joh. 20:19, 26; 1. Kor. 15:5, 6

4. Kun hän oli yhdessä heidän kanssaan, hän käski heitä sanoen: ”Älkää lähtekö Jerusalemita, vaan odottakaa sitä, minkä Isä on luvannut ja minkä olette minulta kuulleet. Luuk. 24:49; Joh. 15:26

5. Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä pian näiden päivien jälkeen.” Jes. 44:3; Ap. t. 2:4, 19:4–6

6. Silloin ne, jotka olivat koolla, kysyivät Jeesukselta: ”Herra, tänä aikanaako sinä palautat ennalleen Israelin valtakunnan?” Miika 4:8; Luuk. 24:21

7. Hän sanoi heille: ”Ei teidän asianne ole tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut. Matt. 24:36

8. Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teidän päällenne, ja te tullette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.” Luuk. 24:48, 49; Ap. t. 5:32

Jeesuksen taivaaseenastuminen

(Mark. 16:19)

9. Kun Jeesus oli tämän sanonut, hänet otettiin ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistä. Mark. 16:19

10. Ja kun he hänen etääntyessään yhä katselivat taivaalle, heidän luonaan seisoivat yhtäkkiä kaksi miestä yllään valkoiset vaatteet.

11. Nämä sanoivat: ”Galilean miehet, mitä te seisotte katselemassa taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin luotane taivaaseen, tulee takaisin samalla tavoin kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.” Matt. 26:64; 1. Tess. 4:16; Ilm. 1:7

12. Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Öljymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemiä, sapatinmatkan päässä. Luuk. 24:52

13. Sinne tultuaan he menivät siihen yläkerran huoneeseen, jossa heidän oli tapana kokoontua: niin Pietari kuin myös Johannes ja Jaakob, Andreas, Filippos, Tuomas, Bartolomeus, Matteus ja Jaakob Alfeuksen poika, Simon Kiivailija ja Juudas Jaakobin poika.

14. He kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa yhdessä naisten kanssa sekä Jeesuksen äidin, Marian ja Jeesuksen veljien kanssa. Matt. 27:55; Luuk. 8:2, 3

JERUSALEMIN ALKUSEURAKUNNAN SYNTYVAIHEET

Mattias valitaan apostoliksi

15. Niinä päivinä, kun väkeä oli koolla noin satakaksikymmentä henkeä, Pietari nousi veljien keskellä ja sanoi:

16. ”Miehet, veljet! Sen raamatunsanan piti toteutua, jonka Pyhä Henki oli edeltäpäin Daavidin suulla puhunut Juudaksesta, hänestä, joka ryhtyi op-
paaksi Jeesuksen kiinniottajille.

Ps. 41:9, 10; Matt. 26:47; Joh. 13:18

17. Hänet luettiin meidän joukkoomme, ja hän oli saanut osalleen palvelutehtävän meidän kanssamme.

Luuk. 6:16

18. Väärintekonsa palkalla hän hankki itselleen pellon, mutta hän suistui maahan, ja hänen vatsansa repesi, niin että kaikki hänen sisälmyksensä valui ulos.

Matt. 26:15,27:3–10

19. Tämä tuli kaikkien Jerusalemin asukkaiden tietoon, ja niin sitä peltoa kutsutaan heidän kielellään Hakeldamaksi eli Veripelloksi.

Sak. 11:13

20. Psalmien kirjassa on kirjoitettu: 'Tulkoon hänen asuinsijansa autioksi, älköön siinä asukasta olko', ja 'Ottakoon toinen hänen kaitsijantehtävänensä.'

Ps. 69:25,26,109:8

21. Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat kulkeneet kanssamme koko sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos meidän keskuudessamme,

22. Johanneksen kasteesta alkaen aina siihen päivään asti, jona hänet otettiin luotamme ylös, tulla hänen ylösnousemuksensa todistajaksi yhdessä meidän kanssamme."

23. He asettivat ehdolle kaksi, Joo-sefin, jota sanottiin Barsabbaaksi ja myös Justukseksi, sekä Mattiaksen.

24. Ja he rukoilivat sanoen: "Herra, sinä joka tunnet kaikkien sydämet, osoita, kumman näistä kahdesta olet valinnut

1. Sam. 16:12; Ps. 139:1–4

25. ottamaan vastaan tämän palvelutehtävän ja apostolinviran, josta Juudas luopui mennäkseen omaan paikkaansa."

26. Sitten he heittivät heistä arpaa. Arpa lankesi Mattiakselle, ja hänet luettiin niiden yhdentoista lisäksi apostolien joukkoon.

Sananl. 16:33

2. LUKU

Pyhän Hengen vuodattaminen

1. Kun helluntaipäivä oli tullut, he olivat kaikki yhdessä koolla.

5. Moos. 16:9–12

2. Yhtäkkiä tuli taivaasta humaus, niin kuin olisi käynyt raju tuulenpuuska, ja se täytti koko huoneen, jossa he istuivat.

Ap. t. 4:31

3. He näkivät ikään kuin tulisia kieliä, jotka jakautuivat ja laskeutuivat heidän itse kunkin päälle,

Matt. 3:11

4. ja he täyttyivät kaikki Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua muilla kielillä sen mukaan, mitä Henki antoi heille puhuttavaksi.

Luuk. 24:49;

Ap. t. 1:5,10:44–46

5. Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääviä miehiä, kaikista kansoista, mitä taivaan alla on.

6. Kun tämä ääni kuului, koolle tuli paljon väkeä, ja ihmiset joutuivat ymmälle, sillä kukin kuuli puhuttavan omaa kieltään.

7. He olivat hämmästyksissään ja sanoivat ihmetellen: "Eivätkö nuo kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia?"

8. Kuinka me sitten kuulemme kukin omaa kieltämme, sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet?

9. Me parthialaiset, meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa, Kappadokiassa, Pontoksessa ja Aasiassa⁹¹,

10. Frygiassa, Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Libyan alueella, me täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset,

11. kreetalaiset ja arabialaiset – me kaikki kuulemme heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suurista teoista."

12. He olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja he kyselivät toisiltaan: "Mitä tämä oikein on?"

13. Mutta jotkut sanoivat ivaten: "He ovat täynnä makeaa viiniä."

Pietarin puhe helluntaipäivänä

14. Silloin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Juutalaiset miehet ja te kaikki, jotka asutte Jerusalemissa!

91 2:9. Aasia tarkoittaa Uudessa testamentissa roomalaista Aasian maakuntaa, joka sijaitsi Vähän-Aasian länsiosassa.

Tulkoon tämä teille tiettäväksi, kuulkaa mitä sanon:

15. Eivät nämä ole juovuksissa, niin kuin te luulette, onhan nyt vasta päivän kolmas tunti,

16. vaan tämä on sitä, mistä on puhuttu profeetta Jooelein kautta:

Joel 3:1–5

17. 'Viimeisinä päivinä on tapahtuva, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä ja vanhuksenne uneksivat unia.

18. Myös palvelijoitteni ja palvelijatarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he profetoivat.

19. Minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta, tulta ja savupatsaita.

20. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja loistava. Matt. 24:29

21. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.' Room. 10:13

22. Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat! Jeesus Nasaretilainen oli mies, josta Jumala todisti teille voimateoilla, ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala teki hänen kauttaan teidän keskuudessanne, niin kuin itse tiedätte. Ap. t. 10:38

23. Hänet Jumala antoi teidän käsiinne edeltäpäin tekemänsä päätöksen ja ennaltatietämisensä mukaisesti, ja hänet te laista tietämättömien miesten käten kautta naulitsitte ristiin ja tapoitte. Ap. t. 3:18; 1. Piet. 1:20

24. Mutta Jumala herätti hänet ja päästi hänet kuoleman tuskista. Eihän ollut edes mahdollista, että kuolema olisi voinut pitää häntä vallassaan, Ap. t. 3:15; Room. 8:11; 2. Kor. 4:14

25. sillä Daavid sanoo hänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran. Hän on minun oikealla puolellani, etten horjahdaisi. Ps. 16:8–11

26. Sen tähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, myös ruumiini on lepäävä toivossa,

27. sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta.

28. Sinä olet ilmoittanut minulle elämän tiet ja täytät minut ilolla kasvojesi edessä.'

29. Miehet, veljet! Kantaisästämme Daavidista voin teille varmasti sanoa, että hän on kuollut ja että hänet on haudattu. Onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä. 1. Kun. 2:10; Ap. t. 13:36

30. Mutta koska Daavid oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vanhoen luvannut asettaa hänen kupeitensa hedelmän hänen valtaistuimelleen, 2. Sam. 7:12; Ps. 89:4,5,132:11

31. hän ennalta nähdén puhui Kristuksen ylösnousemuksesta ja sanoi, että Kristusta ei hylätä tuonelaan eikä hänen ruumiinsa maadu⁹². Ps. 16:10

32. Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme. Ap. t. 10:40,41; 1. Kor. 15:15

33. Koska hänet siis on korotettu Jumalan oikealle puolelle ja hän on saanut Isältä lupauksen Pyhästä Hengestä, hän on vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette. Joh. 14:26,16:7

34. Eihän Daavid noussut taivaisiin, sillä hän sanoo itse: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu oikealle puolelleni, Ps. 110:1; 1. Kor. 15:25; Hepr. 1:13

35. kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.'

36. Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on tehnyt hänet Herraksi ja Kristukseksi, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte."

37. Tämän kuullessaan he saivat piston sydämeensä, ja he sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tehdä?" Hepr. 4:12

38. Pietari vastasi: "Kääntykää, ja otakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Mark. 16:16; Luuk. 24:47

⁹² 2:31. Kirj.: "näe katoavaisuutta".

39. Sillä teille tämä lupaus kuuluu ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat kaukana, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.”

Jes. 57:19;
Joh. 10:16; Ef. 2:13

40. Monilla muillakin sanoilla hän todisti vakuuttavasti, ja hän kehotti heitä sanoen: ”Antakaa pelastaa itsenne tästä kierosta sukupolvesta.”

5. Moos. 32:5;
Fil. 2:15

Seurakunnan keskinäinen yhteys

41. Ne, jotka ottivat Pietarin sanat vastaan, kastettiin, ja uskovien joukkoon tuli sinä päivänä lisää noin kolmetuhatta henkeä.

Ap. t. 4:4,5;14,6;7,21;20

42. He pysyivät apostolien opetuksessa, keskinäisessä yhteydessä, leivän murtamisessa ja rukouksissa.

43. Jokaisen valtasi pelko, ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta.

44. Kaikki uskovat olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä.

45. He myivät omaisuutensa ja tavaran, ja rahoista jaettiin kaikille sen mukaan kuin kukin tarvitsi.

46. Joka päivä he tulivat yksimielisesti koolle temppelialueelle, ja he mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemullisin ja vilpittömin sydämin.

Luuk. 24:53

47. He ylistivät Jumalaa ja olivat koko kansan suosiossa, ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka pelastuivat.

Ap. t. 11:21,24

3. LUKU

Kauniinportin ihme

1. Pietari ja Johannes olivat menossa temppeliin rukoushetkellä, yhdeksännellä tunnilla.

2. Silloin sinne kannettiin miestä, joka oli ollut rampa äitinsä kohdusta asti. Hänet pantiin joka päivä temppelin niin sanotun Kauniinportin luo pyytämään almuja temppeliin meneviltä.

Joh. 9:8; Ap. t. 14:8

3. Kun hän näki, että Pietari ja Johannes aikoivat mennä temppeliin, hän pyysi heiltä almuja.

4. Pietari katsoi häneen kiinteästi, samoin Johannes, ja Pietari sanoi: ”Katso meihin!”

5. Mies katsoi heitä tarkasti odottaen saavansa heiltä jotakin.

6. Mutta Pietari sanoi: ”Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja kävele!”

7. Hän tarttui miehen oikeaan käteen ja nosti hänet ylös. Heti miehen jalat ja nilkat vahvistuivat.

8. Hän hypähti pystyyn, seiso i ja käveli, ja hän meni heidän kanssaan temppeliin kävellen, hypellen ja ylistäen Jumalaa.

9. Koko kansanjoukko näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa.

10. Ihmiset tunsivat hänet mieheksi, joka oli almuja saadakseen istunut temppelin Kauniinportin luona, ja he olivat hämmästyksestä suunniltaan sen vuoksi, mitä hänelle oli tapahtunut.

Pietari puhuu Salomon pylväskäytävässä

11. Kun mies pysytteli Pietarin ja Johanneksen seurassa, koko kansanjoukko kiiruhti hämmästyksen vallassa heidän luokseen niin sanottuun Salomon pylväskäytävään.

Joh. 10:23

12. Sen nähdessään Pietari alkoi puhua kansalle: ”Israelin miehet, miksi te tätä ihmettelette? Miksi te tuijotatte meitä aivan kuin me omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään?”

13. Abrahamin, lisakin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on kirkastanut palvelijansa Jeesuksen, jonka te kavalсите ja kielsitte Pilatuksen edessä, kun Pilatus oli päättänyt vapauttaa hänet.

2. Moos. 3:6; Joh. 19:12

14. Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja pyysitte, että teille annettaisiin murhamies.

Matt. 27:20; Mark. 15:11;

Joh. 18:40

15. Elämän ruhtinaan te tapoitte, mutta Jumala herätti hänet kuoilleista, ja me olemme sen todistajia.

Ap. t. 2:23,24; Ef. 1:20

16. Uskomalla Jeesuksen nimeen on tämä mies, jonka te näette ja tunnette, vahvistunut hänen nimensä kautta. Usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on antanut hänelle täyden terveyden kaikkien teidän nähtenne. Luuk. 17:19; Ap. t. 4:10

17. Ja nyt, veljet, minä tiedän, että te olette toimineet tietämättömyyttänne, samoin kuin teidän hallitusmiehennekin. Luuk. 23:34; Ap. t. 13:27; 1. Kor. 2:8; 1. Tim. 1:13

18. Mutta näin Jumala toteutti sen, minkä hän oli ennalta ilmoittanut kaikkien profeettojen suulla: hänen Voideltunsa piti kärsiä. Ps. 22:1-22; Jes. 53:5-12; 1. Piet. 1:10,11

19. Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisi pois

20. ja että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi teille ennalta määrätyn Voidellun, Jeesuksen.

21. Taivaan oli määrä ottaa hänet luokseen niihin aikoihin asti, jolloin kaikki asetetaan kohdalleen. Tästä Jumala on puhunut ikiajoista asti pyhien profeettojensa suulla. Mark. 9:12

22. Mooses on sanonut: 'Profeetan, minun kaltaiseni, on Herra, teidän Jumalanne, herättävä teille veljienne joukosta. Kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille puhuu. 5. Moos. 18:15-19; Ap. t. 7:37

23. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei tätä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.'

24. Myös kaikki profeetat Samuelista alkaen, järjestään kaikki, jotka ovat puhuneet, ovat ennustaneet näistä päivistä.

25. Te olette profeettojen ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki isienne kansa sanoessaan Abrahamille: 'Sinun siemenessäsi siunataan kaikki maan sukukunnat.' 1. Moos. 12:3,26:4,28:14

26. Ennen kaikkea teitä varten Jumala herätti palvelijansa ja lähetti hänet siunaamaan teitä, kun itse kukin kääntynyt pois pahuudestanne."

Ap. t. 13:32,33,46,17:30

4. LUKU

Pietari ja Johannes Suuren neuvoston edessä

1. Kun Pietari ja Johannes puhuivat kansalle, tulivat papit, temppelivartioton päällikkö ja saddukeukset heidän eteenä

2. närkästyneinä siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksessa ylösnousemusta kuolleista. Ap. t. 23:8

3. He kävivät apostoleihin käsiksi ja panivat heidät vankilaan seuraavaan päivään asti, sillä oli jo ilta.

4. Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten lukumäärä nousi noin viiteentuhanteen.

5. Seuraavana päivänä kokoontuivat Jerusalemissa juutalaisten hallitusmiehet, vanhimmat ja kirjanoppineet,

6. samoin ylipappi Hannas sekä Kaifas, Johannes, Aleksandros ja kaikki muut, jotka olivat ylipapillista sukua. Joh. 18:13

7. He asettivat apostolit keskelleen ja kysyivät: "Millä voimalla tai kenen nimessä te tämän teitte?" Matt. 21:23

8. Silloin Pietari, täynnä Pyhää Henkeä, sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat! Matt. 10:20

9. Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä hyvästä teosta, siitä, kenen nimessä hän on parantunut,

10. niin tietäkää tämä, te kaikki ja koko Israelin kansa: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte mutta jonka Jumala herätti kuolleista, hänen nimessään tämä mies seisoo terveenä teidän edessänne. Ap. t. 3:16

11. Hän on se kivi, jonka te rakentajat hylkäsitte mutta josta on tullut huippukivi⁹³. Ps. 118:22; Jes. 28:16; Matt. 21:42

12. Eikä ole pelastusta kenessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla ihmislle annettu muuta nimeä, jossa meidän tulisi pelastua." Jer. 17:13; Matt. 1:21

93 4:11. Huippukivi on holvikaaren ylin kivi, joka yhdistää holvikaaren ja pitää sen koossa.

13. Kun hallitusmiehet ja vanhimmat näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan koulua käymättömiä ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät. He tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa.

14. Nähdessään myös parannetun miehen seisovan apostolien kanssa he eivät kyenneet sanomaan mitään vastaan.

15. He käskivät apostolien poistua neuvoston kokouksesta, neuvottelivat keskenään

16. ja sanoivat: "Mitä me teemme näille miehille? Onhan heidän kauttaan tapahtunut ilmeinen ihme, sen tietävät kaikki Jerusalemin asukkaat, emmekä me voi sitä kiistää." Joh. 11:47

17. Mutta ettei asia leviäisi laajemmalle kansaan, kieltäkäämme heitä ankarasti enää puhumasta tässä nimessä yhdellekään ihmiselle."

18. He kutsuivat apostolit ja kielsivät heitä puhumasta tai opettamasta mitään Jeesuksen nimessä.

19. Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille: "Päättäkää itse, onko Jumalan edessä oikein kuulla ennemmin teitä kuin Jumalaa!" Ap. t. 5:29

20. Me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet."

21. Silloin neuvoston jäsenet uhkailivat heitä vielä enemmän mutta päästivät heidät vapaaksi kansan tähden. He eivät keksineet, miten rangaista heitä, sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä oli tapahtunut.

22. Olihan mies, jolle tämä parantusihme oli tapahtunut, jo yli neljänkymmenen vuoden ikäinen.

Seurakunta rukoilee

23. Vapaaksi päästyään apostolit menivät omiensa luo ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.

24. Sen kuultuaan he kaikki yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Valtias, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kai-

ken, mitä niissä on! 2. Moos. 20:11; Ps. 146:6; Jer. 32:17

25. Sinä olet Pyhän Hengen kautta puhunut meidän isämme, palvelijasi Daavidin, suulla: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat ajattelevat turhia? Ps. 2:1,2

26. Maan kuninkaat nousevat ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja hänen Voideltuaan vastaan.'

27. Todellakin, tässä kaupungissa kokoontuivat niin Herodes kuin Pontius Pilatuskin yhdessä pakanoiden ja Israelin heimojen kanssa pyhää palvelijaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olit voidellut. Luuk. 23:12

28. He tekivät kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli ennalta määrännyt tapahtuvaksi. Ap. t. 2:23

29. Ja nyt, Herra! Katso heidän uhkauksiaan ja anna palvelijoittesi puhua täysin rohkeasti sinun sanaasi. Luuk. 21:15; Ef. 6:19

30. Ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän palvelijasi Jeesuksen nimen kautta." Mark. 16:17,18

31. Kun he olivat rukoilleet, vavahdelti paikka, jossa he olivat koolla, ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja puhuivat rohkeasti Jumalan sanaa. Ap. t. 8:17,13:52,19:6

Kaikki on yhteistä

32. Uskovien suurella joukolla oli yksi sydän ja yksi sielu. Kukaan ei sanonut omakseen mitään siitä, mitä omisti, vaan kaikki oli heillä yhteistä.

Ap. t. 2:44; 1. Piet. 3:8

33. Apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heidän kaikkien yllä.

34. Heidän joukossaan ei ollut keitään puutteenalaista, sillä kaikki ne, jotka omistivat maatiloja tai taloja, myivät ne, toivat kauppasumman

Luuk. 12:33

35. ja panivat sen apostolien jalkojen juureen, ja jokaiselle jaettiin kunkin tarpeen mukaan. Jes. 58:7; 2. Kor. 8:13-15

36. Myös Joosef, Kyproksella syntynyt leeviläinen, jota apostolit kutsuivat Barnabakseksi – käännettynä: kehoituksen poika –

37. myi omistamansa pellon, toi rahat ja pani ne apostolien jalkojen juureen.

5. LUKU

Ananias ja Safira

1. Muuan Ananias-niminen mies myi yhdessä vaimonsa Safiran kanssa maatilaa.

2. Mies pani vaimonsa tieteen osan myyntihinnasta syrjään, ja loput hän toi apostolien jalkojen juureen.

3. Silloin Pietari sanoi: ”Ananias, miksi olet antanut Saatanan täyttää sydämesi, niin että yritit pettää Pyhää Henkeä ja panit osan tilan hinnasta syrjään?”
Joh. 13:2

4. Eikö se ennen myyntiä ollut sinun omasi, ja eikö sen hinta myynnin jälkeenkin ollut sinun? Miksi päätit sydämessäsi tehdä tämän? Et sinä ole valehdellut ihmisille vaan Jumalalle.”

5. Kun Ananias kuuli nämä sanat, hän kaatui maahan ja heitti henkensä, ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat.

6. Nuoret miehet tulivat ja kietoivat hänet vaatteeseen, kantoivat pois ja hautasivat hänet.

7. Noin kolmen tunnin kuluttua tuli hänen vaimonsa sisään tietämättä, mitä oli tapahtunut.

8. Pietari kysyi häneltä: ”Sano minulle: siihenkö hintaan te myitte maatilaa?” ”Kyllä, juuri siihen hintaan”, hän vastasi.

9. Silloin Pietari sanoi hänelle: ”Miksi te olette yksissä tuumin käyneet kiisaamaan Herran Henkeä? Katso, niiden miesten jalat, jotka veivät miehesi hautaan, ovat ovella, ja he kantavat pois myös sinut.”

10. Nainen kaatui heti hänen jalkojensa juureen ja heitti henkensä. Kun nuoret miehet tulivat sisään, he huomasivat hänen kuolleen. He kantoivat

hänet pois ja hautasivat hänet miehensä viereen.

11. Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki, jotka tästä kuulivat.
Ap. t. 2:43

Tunnustekoja ja ihmeitä

12. Apostolien käten kautta tapahtui kansan keskuudessa monia tunnustekoja ja ihmeitä. Uskovat olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä, Ap. t. 4:30; 2. Kor. 12:12

13. eikä kukaan ulkopuolisista rohjennut liittyä heihin. Mutta kansa kunioitti heitä suuresti,
Jer. 33:9

14. ja yhä enemmän tuli niitä, jotka uskoivat Herraan, miehiä ja naisia joukoittain.

15. Sairaita kannettiin jopa kaduille ja pantiin vuoteille ja paareille, että Pietarin kulkiessa ohi edes hänen varjonsa koskettaisi jotakuta heistä.
Mark. 6:56;
Ap. t. 19:11,12

16. Myös ympärillä olevista kaupungeista tuli paljon ihmisiä Jerusaleemiin. He toivat mukanaan sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja kaikki tulivat parannetuiksi.

Apostolit vangitaan

17. Silloin nousi ylipappi, samoin kaikki hänen kannattajansa, koko sadukeusten lahko, täynnä kiihkoa.

18. He kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankilaan.
Luuk. 21:12

19. Mutta yöllä Herran enkeli avasi vankilan ovet, vei heidät ulos ja sanoi:
Ps. 107:14–16; Ap. t. 12:7

20. ”Menkää, astukaa esiin ja puhukaa tempelissä kansalle kaikki tämän elämän sanat.”
Joh. 6:68; Fil. 2:16;
1. Joh. 1:1

21. Sen kuultuaan apostolit menivät päivän koittaessa temppeliin ja opetivat. Mutta ylipappi ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, tulivat ja kutsuivat koolle neuvoston ja kaikki Israelin vanhimmat ja lähettivät noutamaan apostoleja vankilasta.

22. Kun oikeudenpalvelijat saapuivat vankilaan eivätkä löytäneet heitä sieltä, he palasivat takaisin ja kertoivat:

23. ”Me kyllä näimme, että vankila oli tarkasti lukittu ja vartijat seisoivat oven edessä, mutta kun avasimme ovet, emme löytäneet sisältä ketään.”

24. Kun temppelivartioston päällikkö ja ylipapit kuulivat nämä sanat, he olivat ymmällään heistä eivätkä tienneet, mitä tästä seuraisi.

25. Mutta joku tuli kertomaan heille: ”Kuulkaa, ne miehet, jotka te panitte vankilaan, seisovat temppelissä ja opettavat kansaa.”

26. Silloin päällikkö meni oikeudenpalvelijoiden kanssa hakemaan heitä, ei kuitenkaan väkivalloin, sillä he pelkäsivät, että kansa kivittäisi heidät.

27. He toivat apostolit ja asettivat heidät neuvoston eteen, ja ylipappi kuulusteli heitä.

28. Hän sanoi: ”Emmekö ole kiel-tämällä kieltäneet teitä opettamasta tässä nimessä? Ja nyt te olette täyt-täneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen veren.”

Matt. 27:25;
Ap. t. 4:18,19

29. Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat: ”Enemmän tulee totella Ju-malaa kuin ihmisiä.

Dan. 6:7–11

30. Meidän isiemme Jumala on he-rättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte.

31. Jumala on korottanut hänet oi-kealle puolelleen Päämieheksi ja Va-pahtajaksi antaakseen Israelille mie-lenmuutoksen ja syntien anteeksian-tamuksen.

Luuk. 24:47; Hepr. 2:10

32. Me olemme kaiken tämän to-distajia, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat.”

Joh. 15:26,27; Ap. t. 10:39

33. Tämän kuullessaan neuvoston jäsenet raivostuivat ja tahtoivat tappaa heidät.

Ap. t. 7:54

34. Mutta neuvostossa nousi eräs fariseus nimeltään Gamaliel, koko kansan kunnioittama lainopettaja.

Hän käski viedä miehet vähäksi aikaa ulos.

Ap. t. 22:3

35. Sitten hän sanoi neuvostolle: ”Is-raelin miehet, harkitkaa tarkoin, mitä aiotte tehdä näille miehille.

36. Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas. Hän sanoi olevansa jotakin, ja häneen liittyi noin neljäsataa miestä, mutta hänet tapettiin, ja hänen kan-nattajiensa joukko hajaantui ja hävisi jäljettömiin.

37. Hänen jälkeensä nousi galilea-lainen Juudas verollepanon päivinä ja vietteli kansaa puolelleen. Myös hän sai surmansa, ja hänen kannattajiensa joukko joutui hajalle.

38. Nyt minä sanon teille: pysykää erossa näistä miehistä ja antakaa hei-dän olla. Jos tämä hanke tai toiminta on ihmisistä, se raukeaa tyhjiin,

Sananl. 21:30

39. mutta jos se on Jumalasta, te ette voi kukistaa heitä. Varokaa, ettei teidän havaittaisi taistelevan Jumalaa vastaan.” Niin he myöntyivät hänen neuvoonsa.

40. Kutsuttuaan apostolit sisään he pieksättivät heidät ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen nimessä mutta päästivät heidät vapaaksi.

41. Silloin apostolit lähtivät pois neu-vostosta iloiten siitä, että heidät oli kat-sottu arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen nimen tähden. Matt. 5:10–12;
Fil. 1:29; 1. Piet. 4:13,16

42. Eivätkä he lakanneet vaan opetti-ivat joka päivä temppelissä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Kristuksesta Jeesuksesta.

6. LUKU

Seitsemän diakonia

1. Niinä päivinä, opetuslasten jou-kon kasvaessa, hellenistit⁹⁴ alkoivat nurista heprealaisia vastaan siitä, että heidän leskiään syrjittiin päivittäisen avustuksen jaossa.

2. Silloin ne kaksitoista kutsuivat koolle opetuslasten joukon ja sanoivat:

94 6:1. Hellenisteillä tarkoitetaan tässä kreikkaa puhuvia ja heprealaisilla juutalaisia.

”Ei ole sopivaa, että me ruuan jakelun vuoksi lyömme laimin Jumalan sanan.

3. Valitkaa siis keskuudestanne, veljet, seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat täynnä Henkeä ja viisautta, niin me asetamme heidät tähän tehtävään. 1. Tim. 3:7

4. Me itse tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa.”

5. Tämä puhe oli kaikkien koolla olevien mieleen. He valitsivat Stefanoksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippoksen, Prokoroksen, Nikanorin, Timonin, Parmenaksen ja Nikolaoksen, antiokialaisen käännynnäisen⁹⁵. Ap. t. 8:5,26,21:8

6. Nämä tuotiin apostolien eteen, ja apostolit rukoilivat ja panivat kätensä heidän päälleen. 1. Tim. 4:14

7. Jumalan sana levisi ja menestyi. Opetuslasten määrä kasvoi Jerusalemissa suuresti, ja myös suuri joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi.

Ap. t. 2:41,12:24,19:20

Stefanos vangitaan

8. Stefanos, täynnä armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoita kansan kesellä.

9. Silloin nousivat hänen kanssaan väittelemään jotkut, jotka olivat niin sanotusta vapautettujen synagogasta ja kyreneläisten ja aleksandrialaista synagogista, ja muutamat, jotka olivat Kilikian ja Aasian maakunnista.

10. He eivät kuitenkaan pystyneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja Henkeä vastaan, jonka voimassa hän puhui. Jes. 54:17; Matt. 10:20; Luuk. 21:15

11. Silloin he hankkivat salaa miehiä sanomaan: ”Me olemme kuulleet hänen puhuvan pilkkaavia sanoja Moosesta ja Jumalaa vastaan.”

12. He yllyttivät kansaa, vanhimpia ja kirjanoppineita ja astuivat esiin, tempasivat Stefanoksen mukaansa ja veivät hänet neuvoston eteen.

13. He toivat paikalle vääriä todistajia, jotka sanoivat: ”Tämä mies ei lakkaa puhumasta tätä pyhää paikkaa ja lakia vastaan.

14. Me olemme kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, se Nasaretilainen, hajottaa maahan tämän paikan ja muuttaa säädökset⁹⁶, jotka Mooses on meille antanut.”

15. Kaikki, jotka istuivat neuvostossa, kiinnittivät katseensa Stefanokseen, ja hänen kasvonsa olivat heistä kuin enkelin kasvot.

7. LUKU

Stefanoksen puhe

1. Ylipappi kysyi: ”Onko asia näin?”

2. Stefanos vastasi: ”Miehet – veljet ja isät! Kuulkaa minua. Kirkkauden Jumala ilmestyi isällemme Abrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennen kuin hän oli asettunut asumaan Harraniin,

3. ja sanoi hänelle: ’Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.’

1. Moos. 12:1,4,7

4. Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asettui asumaan Harraniin. Kun hänen isänsä oli kuollut, Jumala siirsi hänet sieltä tähän maahan, jossa te nyt asutte.

5. Jumala ei antanut hänelle siitä perintöosaa, ei jalanleveyttäkään, mutta lupasi antaa sen omaksi hänelle ja hänen jälkeensä hänen jälkeläisilleen – vaikka Abrahamilla ei ollut lasta.

1. Moos. 13:15,15:18

6. Jumala sanoi, että hänen jälkeläisensä joutuvat olemaan muukalaisina vieraalla maalla ja heitä orjuutetaan ja sorretaan neljäsataa vuotta.

1. Moos. 15:13–16

7. ’Mutta sen kansan, jonka orjiksi he joutuvat, minä tuomitsen’, sanoi Jumala. ’Sen jälkeen he lähtevät sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa.’

2. Moos. 3:12

⁹⁵ 6:5. Nikolaos oli alkuperältään eijuutalainen, joka oli kääntynyt juutalaisuuteen ja ympärileikkauttanut itsensä. Myöhemmin hänestä oli tullut kristitty.

⁹⁶ 6:14. Kirj.: ”tavat”.

8. Jumala teki Abrahamin kanssa ympärileikkauksen liiton. Abrahamille syntyi lisä, ja Abraham ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, samoin lisä Jaakobin ja Jaakob ne kaksitoista kantaisää.

1. Moos. 17:9–12,25:24–26,35:23–26

9. Kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssaan

1. Moos. 37:28,39:1,2,21

10. ja pelasti hänet kaikista ahdistuksista. Jumala antoi hänelle armon ja viisauden faraon, Egyptin kuninkaan, edessä, niin että tämä asetti hänet Egyptin ja koko taloutensa hallitsijaksi.

1. Moos. 41:38–45

11. Sitten tuli kaikkialle Egyptiin ja Kanaanin maahan nälänhätä ja suuri ahdistus, eivätkä isämme saaneet mistään ravintoa.

1. Moos. 41:54,55

12. Kun Jaakob kuuli, että Egyptissä oli viljaa, hän lähetti isämme sinne ensimmäisen kerran.

1. Moos. 42:1,2

13. Toisella kertaa Joosef ilmaisi itsensä veljilleen ja farao sai tietää Joosefin suvusta.

1. Moos. 45:3,4,47:1–10

14. Joosef lähetti veljensä kutsuamaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemänkymmentäviisi henkeä.

1. Moos. 46:1–6

15. Niin Jaakob meni Egyptiin, ja siellä hän kuoli, samoin meidän isämme.

16. Heidät tuotiin takaisin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Abraham oli hopealla ostanut Sikemistä Hamorin pojilta.

1. Moos. 23:16–20,50:13; Joos. 24:32

17. Kun lähestyi sen lupauksen aika, jonka Jumala oli antanut Abrahamille, kansa kasvoi ja lisääntyi Egyptissä,

2. Moos. 1:7–9; Ps. 105:24

18. kunnes hallitsijaksi nousi toinen kuningas, joka ei tiennyt mitään Joosefista.

2. Moos. 1:8

19. Hän toimi kavalasti kansaamme kohtaan, sortii isiamme ja pakotti heidät jättämään vastasyntyneet lapsensa heitteille, etteivät ne jäisi eloon.

2. Moos. 1:10,11

20. Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli Jumalalle mieleinen. Kolme kuukautta häntä hoidettiin isänsä kodissa,

2. Moos. 2:2–14; Hepr. 11:23

21. ja kun hänet oli jätetty heitteille, faraon tytär otti hänet ja kasvatti häntä omana poikanaan.

22. Moosekselle opetettiin kaikkea egyptiläisten viisautta, ja hän oli voimallinen sanoissaan ja teoissaan.

23. Kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, hänen sydämessään heräsi ajatus mennä katsomaan veljiään, israelilaisia.

Hepr. 11:24–28

24. Nähdessään eräälle heistä tehtävän vääryyttä hän puolusti tätä ja kosti pahoinpidellyn puolesta lyömällä egyptiläisen kuoliaaksi.

25. Hän luuli veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen kätensä kautta antaa heille pelastuksen, mutta he eivät ymmärtäneet.

26. Seuraavana päivänä hän tuli paikalle, kun kaksi heistä tappeli keskenään. Hän yritti saada heidät sovintoon ja sanoi: 'Miehet, teidän olette veljiä! Miksi teette toisillenne vääryyttä?'

27. Mutta se, joka teki lähimmäiselleen vääryyttä, työnsi Mooseksen sivuun ja sanoi: 'Kuka sinut on asettanut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme?'

2. Moos. 2:14

28. Aiotko tappaa minutkin, niin kuin eilen tapoit sen egyptiläisen?'

29. Näiden sanojen tähden Mooses pakeni. Hän eli muukalaisena Midianin maassa, ja siellä hänelle syntyi kaksi poikaa.

2. Moos. 2:15,3:1–10

30. Kun oli kulunut neljäkymmentä vuotta, hänelle ilmestyi Siinainvuoren autiomaassa enkeli palavan orjantapurapensaansa liekissä.

31. Mooses ihmetteli näkemäänsä näkyä, ja kun hän meni lähemmäs katsoakseen tarkemmin, kuului Herran ääni:

32. 'Minä olen sinun isiesi Jumala, Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumala.' Mooses alkoi vapista eikä uskaltanut katsoa.

2. Moos. 3:6

33. Mutta Herra sanoi hänelle: 'Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisos, on pyhää maata. 2. Moos. 3:5

34. Minä olen nähnyt kansaani sorrettavan Egyptissä ja kuullut sen huokaukset, ja minä olen astunut alas vapauttamaan israelilaiset. Ja nyt, tule, minä lähetän sinut Egyptiin.'

2. Moos. 2:24, 3:7–10

35. Tämän Mooseksen, jonka israelilaiset kielsivät sanoen: 'Kuka sinut on asettanut päämieheksi ja tuomariksi?', hänet Jumala lähetti päämieheksi ja vapauttajaksi sen enkelin kautta, joka ilmestyi hänelle orjantappurapensaassa. 2. Moos. 2:14

36. Hän johdatti heidät pois ja teki ihmaitä ja tunnustekoja Egyptin maassa, Punaisessameressä ja autiomaassa neljänkymmenen vuoden ajan.

2. Moos. 33:1; Ps. 105:27

37. Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Jumala on nostava teille veljienne joukosta.' 5. Moos. 18:15, 18; Ap. t. 3:22

38. Juuri hän oli seurakunnan keskellä autiomaassa enkelin kanssa, joka puhui hänelle Siinainvuorella, ja hän oli eli myös isiemme kanssa, ja hän sai eläviä sanoja annettavaksi meille.

2. Moos. 19:3, 20, 20:1–17; 5. Moos. 32:46, 47

39. Isämme eivät kuitenkaan tahtoneet totella häntä vaan työnsivät hänet syrjään ja kääntyivät sydämessään Egyptiin. 4. Moos. 14:3

40. He sanoivat Aaronille: 'Tee meille jumalia, jotka kulkevat meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät pois Egyptin maasta.' 2. Moos. 32:1–6

41. Ja he tekivät niinä päivinä sonnipatsaan, toivat uhrin epäjumalalleen ja riemuitsivat kättensä teoista.

Ps. 106:19; 1. Kor. 10:7

42. Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja hylkäsi heidät palvelemaan taivaan joukkoa⁹⁷, niin kuin on kirjoitettu profeettojen kirjassa: 'Toitteko te minulle teurasuhreja ja muita uhreja

autiomaassa neljänäkymmenenä vuotena, te, Israelin kansa? Jer. 19:13; Aam. 5:25–27; Sef. 1:5

43. Molokin telttamajaa ja Raifan-jumalan tähteä te kannoitte, kuvia, jotka olitte tehneet kumarrettaviksenne. Sen tähden minä siirrän teidät Babylonin tuolle puolen.'

1. Kun. 11:7

44. Isillämme oli todistuksen telttamajaa autiomaassa, niin kuin hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi sen mallin mukaan, minkä Mooses oli nähnyt.

2. Moos. 25:9, 40; Hepr. 8:5

45. Sen telttamajan meidän isämme saivat perinnöksi, ja he toivat sen mukanaan vallatessaan Joosuan johdolla maan pakanoilta, jotka Jumala karkotti isiemme tieltä. Näin oli aina Daavidin päiviin asti. 5. Moos. 4:38; Joos. 18:1

46. Daavid sai armon Jumalan edessä ja pyysi, että saisi valmistaa asumuksen Jaakobin Jumalalle.

1. Aik. 17:1; Ps. 132:4, 5

47. Mutta Salomo hänelle huoneen rakensi. 1. Kun. 6:1, 2, 8, 13, 20

48. Korkein ei kuitenkaan asu käsin tehdyissä huoneissa, sillä näin sanoo profeetta: Ap. t. 17:24

49. 'Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni astinlauta. Millaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä paikka olisi minun leposijani? Jes. 66:1, 2

50. Eikö minun käteni ole tehnyt tätä kaikkea?'

51. Te niskurit, sydämeltänne ja korpiltanne ympärileikkaamattomat! Aina te vastustatte Pyhää Henkeä – niin kuin isänne, niin tekin! 2. Moos. 33:3; Jes. 63:10; Jer. 9:25

52. Ketä profeetoista teidän isänne eivät vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennalta ilmoittivat Vanhurskaan tulemisesta. Hänen kavaltaijaan ja murhaajaan teistä on nyt tullut, 1. Kun. 19:10; Matt. 23:30–37

53. teistä, jotka saitte enkelien välittämänä lain mutta ette ole sitä noudattaneet." 2. Moos. 19:3–6; Gal. 3:19; Hepr. 2:2

97 7:42. Liittyy tähtien palvontaan.

Stefanos kivitetään

54. Kun neuvoston jäsenet tämän kuulivat, se viilsi heidän sydäntään, ja he kiristelivät Stefanokselle hampaitaan. Ap. t. 5:33

55. Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän käänsi katseensa taivasta kohti ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen, joka seiso i Jumalan oikealla puolella.

56. Stefanos sanoi: ”Minä näen taivaat avoinna ja Ihmisen Pojan seisomassa Jumalan oikealla puolella.”

Room. 8:34; Hepr. 12:2

57. Mutta he huusivat suureen ääneen, tukkivat korvansa ja ryntäsivät yhdessä hänen kimppuunsa.

58. He ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät hänet, ja todistajat riisuiivat viittansa Saulus-nimisen nuoren miehen jalkojen juureen.

5. Moos. 17:5–7; Ap. t. 22:20

59. Kun he kivittivät Stefanosta, tämä rukoili: ”Herra Jeesus, ota minun henkeni.”

Luu k. 23:46; 1. Piet. 4:19

60. Lyyhistyen polvilleen hän huusi kovalla äänellä: ”Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!” Sen sanottuaan hän nukkui pois. Ps. 109:4; Matt. 5:44

8. LUKU

Saulus vainoa seurakuntaa

1. Myös Saulus hyväksyi Stefanoksen surmaamisen. Sinä päivänä puhkesi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan, ja apostoleja lukuun ottamatta kaikki hajaantuivat pitkin Juudean ja Samarian paikkakuntia.

Ap. t. 22:20

2. Muutamat jumalaapelkäävät miehet hautasivat Stefanoksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset.

3. Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon, raastoi ulos miehiä ja naisia ja toimitti heidät vankeilaan.

Ap. t. 26:10,11; Gal. 1:13

EVANKELIUMI LEVIÄÄ JERUSALEMIN YMPÄRISTÖÖN

Filippos Samariassa

4. Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, kulkivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanaa. Ap. t. 11:19

5. Filippos meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi kansalle Kristusta.

6. Ihmiset ottivat yksimielisesti vastaan sen, mitä Filippos puhui, kun he kuuntelivat häntä ja näkivät tunnusteot, jotka hän teki.

7. Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät ulos huutaen kovalla äänellä, ja moni halvaantunut ja rampa parani. Mark. 1:26,16:17

8. Tuossa kaupungissa syntyi suuri ilo.

9. Kaupungissa oli ennestään muuan Simon-niminen mies, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa joku suuri.

10. Kaikki, pienimmästä suurimpaan, seurasivat häntä ja sanoivat: ”Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan Suureksi.”

11. He seurasivat häntä, koska hän oli pitkän aikaa hämmästyttänyt heitä noitatempuillaan.

12. Mutta kun he nyt uskoivat Filipposta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset.

13. Simon itsekin uskoi, ja kun hänet oli kastettu, hän pysytteli Filippoksen seurassa. Nähdessään ihmeitä ja suuria voimatekoja hän hämmästy i.

Pietari ja Johannes Samariassa

14. Kun Jerusalemissa olevat apostolit kuulivat, että samarialaiset olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan, he lähettivät heidän luokseen Pietarin ja Johanneksen.

15. Perille tultuaan nämä rukoilivat heidän puolestaan, että he saisivat Pyhän Hengen,

16. sillä hän ei ollut vielä tullut heidän kenenkään päälle. Heidät oli ai-noastaan kastettu Herran Jeesuksen nimeen. Ap. t. 19:2

17. Niin apostolit panivat kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen. Ap. t. 19:6

18. Kun Simon näki, että Henki an-nettiin sille, jonka päälle apostolit pa-nivat kätensä, hän toi heille rahaa

19. ja sanoi: "Antakaa minullekin tuo valta, että kenen päälle minä panen käteni, se saa Pyhän Hengen."

20. Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menkööt rahasi sinun kanssasi ka-dotukseen, koska luulet, että Jumalan lahja on rahalla saatavissa! Matt. 10:8

21. Sinulla ei ole osaa eikä arpaa tä-hän asiaan, sillä sinun sydämesi ei ole vilpittön Jumalan edessä.

22. Käänny siis pahuudestasi ja ru-koile Herraa. Ehkä sinun sydämesi aja-tus annetaan sinulle anteeksi.

23. Minä näen, että sinä olet täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryy-den siteissä." Hepr. 12:15

24. Simon vastasi: "Rukoilkaa puo-lestani Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä sanoitte."

25. Kun apostolit olivat todistaneet ja puhuneet Herran sanaa, he lähtivät paluumatkalle Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monissa Samarian kylis-sä.

Filippos ja etiopialainen hovihera

26. Herran enkeli puhui Filippokselle: "Nouse ja mene etelään päin sille tie-le, joka vie Jerusalemistä alas Gazaan ja on autio."

27. Hän nousi ja lähti. Siellä kulki etiopialainen mies, eunukki, Etiopian kuningattaren eli kandaken mahtava hovihera ja koko hänen aarteistonsa hoitaja. Hän oli tullut Jerusalemiin ru-koilemaan 1. Kun. 8:41–43; Sef. 3:10

28. ja oli nyt paluumatkalla, istui vau-nuissaan ja luki profeetta Jesajaa.

29. Henki sanoi Filippokselle: "Mene lähemmäs ja pysyttele noiden vaunu-jen vierellä."

30. Filippos juoksi vaunujen luo, kuuli miehen lukevan profeetta Jesajaa ja kysyi: "Ymmärrätkö myös, mitä luet?"

31. Tämä vastasi: "Kuinka minä voi-sin ymmärtää, jos kukaan ei minua opasta?" Hän pyysi Filipposta nouse-maan ja istumaan viereensä.

32. Raamatunkohta, jota hän luki, oli tämä: "Niin kuin lammas hänet vietiin teuraaksi, ja niin kuin karitsa on hiljaa keritsijänsä edessä, ei hänkään suu-taan avannut. Jes. 53:7,8

33. Hänen alentumisensa tähden häneltä evättiin oikeus. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä hänen elä-mänsä otettiin pois maan päältä." Joh. 7:28,8:23

34. Hovihera sanoi Filippokselle: "Pyydän sinua sanomaan: kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?"

35. Filippos alkoi puhua ja lähtien tästä raamatunkohdasta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta.

36. Tietä kulkiessaan he tulivat ve-den ääreen. Hovihera sanoi: "Tässä on vettä. Mikä estää kastamasta mi-nua?"

37. [Silloin Filippos sanoi hänelle: "Jos sinä uskot koko sydäimestäsi, se tapahtukoon." Hovihera vastasi: "Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika." 1. Joh. 5:5

38. Hän käski pysäyttää vaunut, ja he molemmat, Filippos ja hovihera, astuivat veteen, ja Filippos kastoi hä-net.

39. Kun he olivat nousseet vedes-tä, Herran Henki tempasi Filippoksen pois, eikä hovihera enää nähnyt hän-tä. Ja hän jatkoi matkaansa iloiten. 1. Kun. 18:12; 2. Kun. 2:16

40. Mutta Filippos tavattiin Asdodis-sa. Hän kulki kaikissa kaupungeissa evankeliumia julistaen, kunnes tuli Ke-sareaan.

9. LUKU

Sauluksen kääntyminen

1. Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia kohtaan. Hän meni ylipapin luo Gal. 1:13; 1. Tim. 1:13

2. ja pyysi tältä kirjeitä Damaskoksen synagogoille sitä varten, että jos hän löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, hän saisi tuoda heidät sidotuina Jerusalemiin. Ap. t. 18:25,26,19:23

3. Kun hän oli matkalla ja lähestyi Damaskosta, taivaasta leimahti yhtäkkiä valo hänen ympärilleen.

1. Kor. 15:8,9

4. Hän kaatui maahan ja kuuli äänen sanovan: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?"

5. Hän kysyi: "Herra, kuka olet?" Ääni vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat."

6. Nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun on tehtävä."

7. Miehet, jotka tekivät matkaa hänen kanssaan, seisoivat sanattomina. He kyllä kuulivat äänen mutta eivät nähneet ketään.

8. Saulus nousi maasta, mutta kun hän avasi silmänsä, hän ei nähnyt mitään. Kädestä taluttaen hänet vietiin Damaskokseen.

9. Kolmeen päivään hän ei nähnyt mitään, ei syönyt eikä juonut.

10. Damaskoksessa oli opetuslapsi nimeltään Ananias. Herra sanoi hänelle näyssä: "Ananias! Tämä vastasi: "Tässä olen, Herra."

11. Herra sanoi: "Nouse ja mene kadulle, jota kutsutaan Suoraksikaduksi, ja kysy Juudaksen talosta Saulus-nimestä tarsolaista. Hän on rukoilemassa

12. ja on nähnyt näyssä Ananias-nimisen miehen tulevan sisään ja panevan kätensä hänen päälleen, että hän saisi näkönsä takaisin."

13. Ananias vastasi: "Herra, olen monelta kuullut siitä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa.

14. Täälläkin hänellä on ylipapeilta saatu valtuus vangita kaikki, jotka huutavat avuksi sinun nimeäsi."

15. Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene, sillä hän on minun valittu aseeni viemään minun nimeäni pakanakansojen ja kuninkaiden ja Israelin lasten eteen.

Room. 1:5; Gal. 2:7,8

16. Minä osoitan hänelle, kuinka paljon hän joutuu kärsimään minun nimeni tähden."

Ap. t. 20:23; 2. Kor. 11:23-28

17. Niin Ananias lähti. Hän meni sisälle taloon, pani molemmat kätensä Sauluksen päälle ja sanoi: "Saul, veljeni! Herra lähetti minut – Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota kuljit. Hän lähetti minut, jotta saisit näkösi takaisin ja täytyisit Pyhällä Hengellä."

18. Ja heti oli kuin suomet olisivat pudonneet Sauluksen silmistä, ja hän sai näkönsä. Hän nousi jalkeille, ja hänet kastettiin.

19. Saatuaan ruokaa hän vahvistui.

Saulus saarnaa Damaskoksessa

Saulus oli opetuslasten keskuudessa Damaskoksessa muutamia päiviä.

20. Heti hän alkoi saarnata synagogissa Jeesusta, julistaen, että hän on Jumalan Poika.

21. Kaikki kuulijat hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö juuri tämä tuhonnut Jerusalemissa niitä, jotka huutavat avuksi tätä nimeä? Eikö hän ole tullut tännekin viedäkseen heidät vangittuina yli-pappien käsiin?"

22. Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskoksessa asuvat juutalaiset ymmälleen näyttäessään toteen, että Jeesus on Kristus.

Ap. t. 18:28

Saulus pakenee juutalaisia

23. Jonkin ajan kuluttua juutalaiset päättivät tappaa Sauluksen.

24. Hän sai kuitenkin tietää heidän salajuonestaan. He vartioivat porttejakin yötä päivää, jotta saisivat hänet surmatuksi,

2. Kor. 11:32

25. mutta hänen opetuslapsensa ottivat hänet yöllä mukaansa ja laskivat hänet korissa alas muurilta.

Saulus Jerusalemissa

26. Tultuaan Jerusalemiin Saulus yritti⁹⁸ liittyä opetuslapsiin, mutta kaikki pelkäsivät häntä eivätkä uskoneet, että hän oli opetuslapsi.

27. Silloin Barnabas otti huolehtiakseen hänestä ja vei hänet apostolien luo. Hän kertoi heille, kuinka Saulus oli tiellä nähnyt Herran, kuinka Herra oli puhunut hänelle ja kuinka hän oli Damaskoksessa rohkeasti puhunut Jeesuksen nimessä.

28. Niin Saulus liikkui heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja puhui rohkeasti Herran nimessä.

29. Hän puhui ja väitteli hellenistien kanssa, mutta he yrittivät surmata hänet.

30. Kun veljet huomasivat tämän, he veivät hänet Kesareaan ja lähettivät hänet sieltä Tarsokseen. Ap. t. 11:25

31. Seurakunnalla oli nyt koko Juudeassa, Galileassa ja Samariassa rauha. Se rakentui ja eli Herran pelossa ja kasvoi Pyhän Hengen rohkaisevasta vaikutuksesta.

EVANKELIUMI LEVIÄÄ PAKANAKANSOILLE

Aineaksen parantuminen

32. Kun Pietari kiersi kaikkien luona, hän tuli myös Lyddassa asuvien pyhien luo.

33. Siellä hän tapasi Aineas-nimisen miehen, joka oli maannut vuoteessa halvaantuneena kahdeksan vuotta.

34. Pietari sanoi hänelle: "Aineas! Jeesus Kristus parantaa sinut. Nouse ja ota vuoteesi." Hän nousi heti.

35. Kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet ja kääntyivät Herran puoleen.

Pietari herättää Tabitan kuolleista

36. Joppessa oli muuan opetuslapsi, nainen nimeltään Tabita, kreikaksi Dorkas. Hän teki paljon hyviä tekoja ja antoi runsaasti almuja.

37. Mutta noihin aikoihin hän sairastui ja kuoli, ja hänet pestiin ja siirrettiin yläkerran huoneeseen.

38. Koska Lydda oli lähellä Joppea ja opetuslapset kuulivat Pietarin olevan siellä, he lähettivät kaksi miestä hänen luokseen pyytämään: "Tule viivyttelemättä meidän luoksemme."

39. Pietari lähti heidän mukaansa. Kun hän oli päässyt perille, hänet vietiin yläkertaan, ja kaikki lesket tulivat hänen luokseen itkien ja näyttäen hänelle paitoja ja päällysvaatteita, jotka Dorkas oli tehnyt ollessaan heidän kanssaan.

40. Mutta Pietari ajoi kaikki ulos, polvistui ja rukoili. Sitten hän kääntyi vainajaan päin ja sanoi: "Tabita, nouse ylös!" Tabita avasi silmänsä, ja nähdesään Pietarin hän nousi istumaan.

41. Pietari ojensi hänelle kätensä ja nosti hänet seisomaan. Sitten hän kutsui sisään lesket ja kaikki pyhät ja toi hänet elävänä heidän eteensä.

42. Tämä tuli tunnetuksi koko Joppessa, ja monet uskoivat Herraan.

43. Pietari viipyi Joppessa vielä jonkin aikaa erään nahkuri Simonin luona.

10. LUKU

Pietari ja Kornelius

1. Kesareassa oli mies nimeltään Kornelius, sadanpäällikkö niin sanotussa italialaisessa joukko-osastossa.

2. Hän oli hurskas ja jumalaapelkäävä kuten koko hänen perhekuntansaakin. Hän antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa.

3. Päivän yhdeksännen tunnin vaiheilla hän näki näyssä selvästi Jumalan enkelin, joka tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Kornelius!"

4. Kornelius tuijotti enkeliä ja kysyi pelästyneenä: "Mitä nyt, herra?" Enkeli sanoi hänelle: "Sinun rukouksesi ja almusi ovat nousseet Jumalan eteen, ja hän muistaa ne.

5. Lähetä nyt miehiä Joppeen noustamaan Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi.

⁹⁸ 9:26. Alkutekstin sanamuoto ilmaisee, että Saulus teki monta yritystä.

6. Hän majoilee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla.”

7. Kun enkeli, joka oli puhunut Korneliukselle, oli mennyt pois, tämä kutsui luokseen kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotilaan läheisimpien alaisensa joukosta.

8. Hän kertoi heille kaiken ja lähetti heidät Joppeen.

9. Seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi kuudennen tunnin vaiheilla katolle rukoilemaan.

10. Hänen tuli nälkä, ja hän halusi ruokaa, mutta sitä valmistettaessa hän joutui hurmoksiin.

11. Hän näki taivaan avoinna ja astian, joka laskeutui alas. Se oli kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan sidottuna laskettiin maahan.

12. Siinä oli kaikenlaisia maan nelijalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja.

13. Samassa kuului ääni, joka sanoi hänelle: ”Nouse, Pietari, teurasta ja syö!”

14. Pietari vastasi: ”En suinkaan, Herra! En ole koskaan syönyt mitään epäpuhdasta enkä saastaista.”

3. Moos. 11:4–47

15. Ääni puhui hänelle toisen kerran: ”Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi.”

Matt. 15:11;
Room. 14:14; 1. Tim. 4:4

16. Tämä tapahtui kolmesti. Heti sen jälkeen astia nostettiin taivaaseen.

17. Kun Pietari vielä ihmetteli, mitä hänen näkemänsä näky mahtoi merkitä, seisahtuivat Korneliuksen lähettämät miehet portille. He olivat kyselemällä löytäneet Simonin talon

18. ja tiedustelivat kuuluvalla äänellä, majoiliko siellä Simon, jota kutsuttiin Pietariksi.

19. Pietarin yhä miettiessä tuota näkyä Henki sanoi hänelle: ”Kolme miestä etsii sinua.

20. Nouse, mene alas ja lähde epäroimatta heidän kanssaan, sillä minä olen lähettänyt heidät.”

21. Pietari meni alas miesten luo ja sanoi: ”Minä olen se, jota te etsitte. Mistä syystä olette tulleet?”

22. Miehet vastasivat: ”Sadanpäällikkö Kornelius, hurskas ja jumalaapelkäävä mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää, on saanut pyhältä enkeliltä käskyn noutaa sinut kotiinsa ja kuulla, mitä sinulla on sanottavana.”

23. Pietari pyysi heidät sisään ja piti heitä vierainaan. Seuraavana päivänä hän lähti heidän kanssaan, ja muuttamat veljet Joppeesta tulivat hänen mukaansa.

24. Sitä seuraavana päivänä Pietari saapui Kesareaan. Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaista ja lähimmät ystävänsä.

25. Kun Pietari oli astumassa sisään, Kornelius meni häntä vastaan ja osoitti kunnioitustaan heittäytyen hänen jalkojensa juureen.

26. Pietari nosti hänet ylös sanoen: ”Nouse! Minäkin olen ihminen.”

Ap. t. 14:15; Ilm. 19:10

27. Keskustellen Korneliuksen kanssa hän meni sisään ja tapasi monta koolla.

28. Hän sanoi heille: ”Te tiedätte, että juutalaisen miehen on lainvastaista seurustella vierasheimoisien kanssa tai mennä hänen luokseen. Jumala on kuitenkin osoittanut minulle, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi tai saastaiseksi.

2. Moos. 23:32,33;

5. Moos. 10:19; Ap. t. 11:3

29. Siksi lähdinkin vastaan sanomatta, kun minua tulitiin noutamaan. Kysyn siis: miksi te olette minut noutaneet?”

30. Kornelius vastasi: ”Neljä päivää sitten, juuri tähän aikaan päivästä, minä rukoilin kotonani tällä yhdeksännellä tunnilla. Yhtäkkiä edessäni seisoivat miehet yllään hohtavat vaatteet,

31. ja hän sanoi: ’Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu ja almusi muistettu Jumalan edessä.

32. Läheta siis sana Joppeen ja kutsu luoksesi Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi. Hän majoilee nahkuri Simonin talossa meren rannalla.’

33. Niinpä lähetin heti sinulle sanan, ja teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme siis kaikki Jumalan edessä kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käskennyt sinun puhua.”

Pietari puhuu Korneliuksen talossa

34. Pietari alkoi puhua ja sanoi: ”Nyt minä todella käsitan, ettei Jumala katso henkilöön 5. Moos. 10:17; Gal. 2:6; Ef. 6:9

35. vaan että jokaisessa kansassa se, joka pelkää häntä ja tekee sitä, mikä on oikein, on hänelle mieleinen. Jes. 56:6,7; Ap. t. 15:9; Room. 10:12

36. Hän lähetti sanan Israelin lapsille julistaen evankeliumia rauhasta, joka tulee Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen, joka on kaikkien⁹⁹ Herra. Ef. 2:14; Kol. 1:20

37. Te tiedätte tuon sanoman, joka lähti Galileasta ja levisi koko Juudeaan sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi. Luuk. 4:14

38. Te myös tiedätte, kuinka Jumala oli voidellut Pyhällä Hengellä ja voimalla nasarettilaisen Jeesuksen, hänet, joka kulki paikasta toiseen, teki hyvää ja paransi kaikki Paholaisen valtaan joutuneet, sillä Jumala oli hänen kanssaan. Jes. 61:1; Matt. 3:16

39. Me olemme kaiken sen todistajia, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa. Hänet he ripustivat puuhun ja surmasivat. Joh. 15:27; Ap. t. 2:23,5:32

40. Mutta Jumala herätti hänet kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmes-
tyä, 1. Kor. 15:4

41. ei kaikelle kansalle vaan Jumalan ennalta valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen kun hän oli noussut kuolleista. Joh. 21:10,13; Ap. t. 13:31; 1. Kor. 15:5

42. Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hänet Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi. Joh. 5:22,27; 2. Tim. 4:1; 1. Piet. 4:5

43. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.” Jer. 31:34; Miika 7:18; 1. Joh. 2:12

Pakanat saavat Pyhän Hengen

44. Kun Pietari vielä tätä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka olivat sanaa kuulemassa. Gal. 3:2

45. Kaikki ne uskovat, jotka olivat ympärileikattuja ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin myös pakanoiden päälle,

46. sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari sanoi: Mark. 16:17; Ap. t. 2:4

47. ”Ei kai kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?”

48. Ja hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimessä. Sitten he pyysivät häntä viipymään siellä muutamia päiviä.

11. LUKU

Pietari tekee selkoa toiminnastaan

1. Apostolit ja eri puolilla Juudeaa olevat veljet kuulivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.

2. Kun Pietari sitten tuli Jerusalemiin, ympärileikatut kiistelivät hänen kanssaan

3. ja sanoivat: ”Sinä olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssaan.” Joh. 4:9; Ap. t. 10:28

4. Silloin Pietari selvitti heille kaiken alusta alkaen ja sanoi:

5. ”Minä olin Joppen kaupungissa ja ruikoilin. Silloin näin hurmoksissa näyn. Taivaasta tuli alas astia, kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan laskettiin alas, ja se tuli aivan minun eteeni.

6. Kun katsoin sitä tarkemmin, näin siinä maan nelijalkaisia ja petoja, matelijoita ja taivaan lintuja.

7. Kuulin myös äänen, joka sanoi minulle: ’Nouse, Pietari, teurasta ja syö!’

8. Mutta minä vastasin: 'En suin-kaan, Herra! Suuhuni ei ole koskaan päässyt mitään epäpuhdasta tai saastaista.'

9. Mutta ääni taivaasta puhui uudelleen: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi.'

10. Tämä tapahtui kolmesti. Sitten kaikki vedettiin takaisin taivaaseen.

11. Siinä samassa seisahtui kolme miestä sen talon eteen, jossa me olimme. Heidät oli lähetetty Kesareasta minun luokseni.

12. Henki sanoi minulle, että minun oli epäröimättä lähdettävä heidän mukaansa. Myös nämä kuusi veljeä lähtivät kanssani, ja me menimme sen miehen taloon.

13. Hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt huoneessaan enkelin seisomassa. Enkeli oli sanonut hänelle: 'Lähetä miehiä Joppeen hakemaan Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi.

14. Hän puhuu sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, sinä ja koko sinun perhekuntasi.'

15. Ja kun minä aloin puhua, Pyhä Henki tuli heidän päälleen niin kuin alussa meidänkin päällemme. Ap. t. 2:4; Gal. 3:2

16. Silloin muistin, mitä Herra oli sanonut: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä.' Matt. 3:11; Mark. 1:8; Joh. 1:26,33

17. Jos siis Jumala antoi heille samanlaisen lahjan kuin meillekin, jotka uskoimme Herraan Jeesukseen Kristukseen, mikä minä olin voidakseni estää Jumalaa?"

18. Tämän kuultuaan he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Jumala on siis antanut pakanoillekin mielenmuutoksen, joka koituu elämäksi." Ap. t. 2:38,39,14:27,17:30

Antiokian seurakunta

19. Ne, jotka olivat hajaantuneet sen ahdingon vuoksi, joka oli syntynyt Stefanoksen tähden, kulkivat paikasta toiseen Foinikiaan, Kyprokseen ja Antiokiaan asti, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin juutalaisille. Ap. t. 8:1–4

20. Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyproslaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka Antiokiaan tultuaan puhuivat myös kreikkalaisille julistaen evankeliumia Herrasta Jeesuksesta.

21. Herran käsi oli heidän kanssaan, ja suuri joukko ihmisiä uskoi ja kääntyi Herran puoleen.

22. Tieto tästä saavutti Jerusalemissa olevan seurakunnan, ja Barnabas lähetettiin Antiokiaan.

23. Kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, hän iloitsi ja kehotti kaikkia pysymään koko sydäimestään Herrassa.

24. Hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi paljon kansaa.

25. Sitten Barnabas lähti Tarsokseen etsimään Saulusta

26. ja löydettyään toi hänet Antiokiaan. He olivat kokonaisen vuoden seurakunnan keskuudessa, ja suuri joukko ihmisiä sai heiltä opetusta. Antiokiassa alettiin ensimmäiseksi kutsua opetuslapsia kristityiksi.

27. Siihen aikaan tuli Jerusalemissa profeettoja Antiokiaan. Ap. t. 13:1

28. Eräs heistä, nimeltään Agabos, astui esiin ja ilmoitti Hengen vaikutuksesta, että koko maailmaan oli tulossa suuri nälänhätä. Se tulikin Klaudiuksen aikana. Ap. t. 21:10

29. Opetuslapset päättivät lähettää avustusta Juudeassa asuville veljille, kukin varojensa mukaan.

Room. 15:25–27; 1. Kor. 16:1; 2. Kor. 9:1,2

30. Niin he tekivätkin ja lähettivät sen vanhimmille Barnabaksen ja Sauluksen mukana. Ap. t. 12:25

12. LUKU

Jaakob surmataan ja Pietari vangitaan

1. Siihen aikaan kuningas Herodes kävi käsiksi muutamiin seurakunnan jäseniin ja antoi pahoinpidellä heitä.

2. Hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen.

3. Nähtyään sen olevan juutalaisille mieleen hän sen lisäksi antoi vangita

Pietarinkin. Silloin oli happamattoman leivän juhla.

4. Otettuaan Pietarin kiinni Herodes pani hänet vankilaan ja luovutti neljän nelimiehisen sotilasryhmän vartioitavaksi aikoen asettaa hänet pääsiäisen jälkeen kansan eteen.

5. Niin siis Pietaria pidettiin vankilassa, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan.

Matt. 18:19; Jaak. 5:16

Pietari vapautuu vankilasta

6. Sen päivän vastaisena yönä, jona Herodes aikoi viedä Pietarin oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotilaan välissä. Hänet oli sidottu kaksilla kahleilla, ja vartijat olivat vankilan ovella vartiassa.

7. Yhtäkkiä hänen edessään seiso Herran enkeli, ja vankihuoneessa loisti valo. Enkeli herätti Pietarin tonaisten häntä kylkeen ja sanoi: "Nouse nopeasti!" Silloin kahleet putosivat hänen käsistään.

Ap. t. 5:19

8. Enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja pane sandaalit jalkaasi." Hän teki niin. Enkeli sanoi vielä: "Heitä viitta yläsi ja seuraa minua."

9. Pietari lähti seuraamaan häntä, mutta ei käsittänyt, että se, mitä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.

10. He kulkivat ensimmäisen vartion ohi ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille istestään, ja he menivät ulos ja kulkivat erästä katuja eteenpäin. Yhtäkkiä enkeli jätti hänet.

Ap. t. 16:26

11. Tajutessaan tilanteen Pietari sanoi: "Nyt todellakin tiedän, että Herra lähetti enkelinsä ja pelasti minut Herodeksen käsistä ja kaikesta siitä, mitä juutalaiset odottivat."

Hepr. 1:14

12. Kun tämä selvisi Pietarille, hän lähti kohti Johanneksen äidin Marian taloa, sen Johanneksen, jota kutsutaan Markukseksi. Siellä oli monta koolla rukoilemassa. Ap. t. 13:5,13,15:37

13. Kun Pietari kolkutti ulkoportin ovea, Rode-niminen palvelustyttö tuli kuulostelemaan.

14. Tunnettuaan Pietarin äänen hän ilahtui niin, että juoksi sisään ovea avaamatta ja kertoi Pietarin seisovan portilla.

15. Muut sanoivat hänelle: "Sinä olet järeiltäsi!" Kun hän kuitenkin vakuutti, että se oli totta, he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä."

16. Mutta Pietari kolkutti yhä. Avattuun oven he näkivät hänet ja hämmästyivät.

17. Hän viittasi kädellään heitä väkenemaan ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankilasta. "Kertokaa tämä Jaakobille ja veljille", hän lisäsi. Sitten hän meni ulos ja lähti toiseen paikkaan.

18. Päivän valjettua sotilaille tuli kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut.

19. Herodes antoi etsiä häntä. Kun häntä ei löytynyt, Herodes kuulusteli vartioita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä.

Herodeksen kuolema

20. Herodes oli vihoissaan Tyroksen ja Siidonin asukkaille. Yksimielisesti nämä kuitenkin tulivat hänen luokseen. Suostuteltuaan puolelleen kuninkaan kamaripalvelijan Blastoksen he anoivat rauhaa, sillä heidän maakuntansa sai elatuksen kuninkaan maasta.

21. Määräpäivänä Herodes pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istuutui valtaistuimelleen ja piti heille puheen.

22. Siihen kansa huusi: "Jumalan ääni, ei ihmisen!"

Hes. 28:2

23. Heti Herran enkeli löi häntä, koska hän ei antanut kunnia Jumalalle. Madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä.

24. Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi.

Jes. 55:11; Ap. t. 19:20; Kol. 1:6

25. Kun Barnabas ja Saulus olivat toimittaneet perille avustuksen, he palasivat Jerusalemissa ja toivat sieltä

mukanaan Johanneksen, jota kutsuttiin myös Markukseksi. Ap. t. 11:29,30

PAAVALIN ENSIMMÄINEN LÄHETYSMATKA

13. LUKU

Barnabas ja Saulus lähetystyöhön

1. Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Siimeon, lisänimeltä Niger, kyreneläinen Lukios ja Menahem, joka oli neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, sekä Saulus. Room. 16:21

2. Heidän palvellessaan Herraa ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut." Ap. t. 9:15; Room. 1:1; Ef. 3:8

3. Silloin he paastosivat ja rukoilivat, ja he panivat kätensä heidän päälleen ja antoivat heidän mennä. Ap. t. 14:23

Apostolit saarnaavat Kyproksessa

4. Niin he Pyhän Hengen lähettäminä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyprokseen.

5. Salamiiseen saavuttuaan he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagogissa. Heidän mukanaan oli myös Johannes, palvelijana. Ap. t. 12:12,25

6. Kun he olivat kulkeneet koko saaren halki Pafokseen asti, he tapasivat Barjeesus-nimisen juutalaisen miehen, joka oli tietäjä ja väärä profeetta.

7. Hän oleskeli käskynhaltija Sergius Pauluksen luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä kutsui luokseen Barnabaksen ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa.

8. Mutta Elymas, tietäjä – sitä hänen nimensä merkitsee – vastusti heitä ja yritti kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.

9. Silloin Saulus, toiselta nimeltään Paavali, täynnä Pyhää Henkeä katsoi häneen tiukasti

10. ja sanoi: "Voi sinua, joka olet täynnä kaikkea vilppiä ja petosta, sinä Paholaisen sikiö, kaiken vanhurskau-

den vihollinen! Etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?

11. Nyt Herran käsi on päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa ennen määräaikaa." Heti hänen päällelän laskeutui synkkä pimeys, ja kulkien ympäriinsä hän etsi taluttajaa.

12. Kun käskynhaltija näki, mitä tapahtui, hän uskoi, ihmetellen Herran oppia.

Apostolit Pisidian Antiokiassa

13. Paavali lähti seuralaisineen purjehtimaan Pafoksesta, ja he saapuivat Pamfyliaan Pergeen. Siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin. Ap. t. 15:38

14. Muut lähtivät Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan. Sapattina he menivät synagogaan ja istuutuivat.

15. Kun lakia ja profeettoja oli luettu, synagogan esimiehet lähettivät heille sanan: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehotuksen sana kansalle, niin puhukaa." 2. Moos. 24:7; Luuk. 4:16,17; 1. Tim. 4:13

16. Paavali nousi, viittasi kädellään ja sanoi: "Israelin miehet ja te, jotka pelkäätte Jumalaa, kuulkaa!

17. Jumala, tämän Israelin kansan Jumala, valitsi meidän isämme, ja hän korotti tämän kansan, kun israelilaiset asuivat muukalaisina Egyptin maassa, ja vei heidät kohotetulla käsivarrella sieltä ulos. 2. Moos. 6:6,12:37,41,13:14–16

18. Noin neljäkymmentä vuotta hän sieti heidän tapojaan autiomaassa, 2. Moos. 16:8; Ps. 95:10

19. ja hän hävitti Kanaanin maasta seitsemän kansaa ja jakoi niiden maan heille perinnöksi. 5. Moos. 7:1; Ps. 78:55

20. Tähän kaikkeen kului noin neljäksataaviisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita profeetta Samueliin saakka. Tuom. 2:16–18; 1. Sam. 7:15

21. Kun he sitten pysyivät kuningas-ta, Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin heimosta, neljäksikymmeneksi vuodeksi. 1. Sam. 8:5,9:16; Hoos. 13:11

22. Jumala pani hänet kuitenkin viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta hän myös todisti sanoen: 'Minä olen löytänyt Daavidin, lisain pojan, sydämeni mukaisen miehen. Hän tekee kaikessa minun tahtoni mukaan.' 1. Sam. 13:14, 16:13; Ps. 89:20, 21

23. Daavidin jälkeläisistä Jumala on lupauksensa mukaan antanut Israelille Vapahtajaksi Jeesuksen. 2. Sam. 7:12; Hes. 34:23; Luuk. 1:27, 32

24. Ennen hänen tuloaan oli Johannes saarnannut parannuksen kastetta koko Israelin kansalle. Mal. 3:1; Matt. 3:1, 2; Ap. t. 19:4

25. Kun Johannes oli päättämässä juoksuaan, hän sanoi: 'En minä ole se, joksi te minua luulette. Minun jälkeeni tulee hän, jonka kenkiäkään minä en kelpaa jalasta riisumaan.' Matt. 3:11; Joh. 1:20, 26, 27

26. Miehet, veljet, Abrahamin suvun lapset, ja te muut, jotka pelkätte Jumalaa! Meille on lähetetty sana tästä Pelastajasta¹⁰⁰.

27. Jerusalemin asukkaat ja heidän hallitusmiehensä eivät tunteneet Jeesusta, mutta tuomitessaan hänet he toteuttivat profeettojen sanat, joita luetaan joka sapattina. Joh. 16:3; 1. Kor. 2:8

28. Vaikka he eivät löytäneet mitään syytä kuolemantuomioon, he vaativat Pilatusta surmaamaan hänet. Matt. 27:20; Joh. 19:6; Ap. t. 3:13, 14

29. Kun he olivat täyttäneet kaiken, mitä hänestä on kirjoitettu, he ottivat hänet ristinpuulta ja panivat hautaan. Matt. 27:59; Mark. 15:46; Joh. 19:38

30. Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. Matt. 28:6; Ap. t. 2:24

31. Sen jälkeen hän ilmestyi useina päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kanssaan Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat hänen todistajiaan kansan edessä. Ap. t. 1:3; 1. Kor. 15:5–7

32. Me julistamme teille hyvän sanoman: minkä Jumala lupasi isille, 1. Moos. 3:15, 22:18; 5. Moos. 18:15, 18; Jer. 33:14–16

33. sen hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen, herättäessään Jeesuksen, kuten myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt.' Ps. 2:7; Hepr. 5:5

34. Ja kun hän herätti Jeesuksen kuolleista, Jeesus ei enää palaa katoavaisuuteen. Siitä hän on sanonut näin: 'Minä täytän teille ne pyhät ja varmat lupaukset, jotka annoin Daavidille.' Jes. 55:3

35. Siksi hän myös sanoo toisessa kohdassa: 'Sinä et salli Pyhäsi maatua¹⁰¹.' Ps. 16:10

36. Kun Daavid oli palvellut oman sukupolvensa aikana Jumalan tahtoa, hän nukkui pois. Hänet otettiin isiensä luo, ja hän maatui. 1. Kun. 2:10

37. Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei maatunut.

38. Tulkoon siis tietoonne, miehet, veljet, että hänen kauttaan teille julistetaan syntien anteeksianto ja vapautus kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain avulla vapautua¹⁰². Luuk. 24:47; 1. Joh. 2:12

39. Hänessä tulee vanhurskaaksi jokainen, joka usko. Jes. 53:11; Room. 3:24–28; Gal. 2:16

40. Varokaa siis, ettei teille tapahdu se, mistä on puhuttu profeetoissa:

41. 'Katsokaa, halveksijat, ihmetelkää ja hukkukaa, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos joku kertoisi siitä teille.'" Hab. 1:5

42. Kun Paavali ja Barnabas lähtivät synagogasta, heitä pyydettiin puhumaan näistä asioista seuraavanakin sapattina.

43. Väen hajaantuessa synagogasta monet juutalaiset ja jumalaapelkäävät käännynnäiset seurasivat Paavalia ja Barnabasta. Nämä puhuivat heille ja kehottivat heitä pysymään Jumalan armossa. Ap. t. 11:23

¹⁰¹ 13:35, 36, 37. Kirj.: "nähdä katoavaisuutta".

¹⁰² 13:38. Kirj.: "tulla vanhurskaiksi".

¹⁰⁰ 13:26. Kirj.: "pelastuksesta".

44. Seuraavana sapattina lähes koko kaupunki kokoontui kuulemaan Herran sanaa.

45. Nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja pilkkasivat.

46. Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti: ”Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava, mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä pidä itseänne iankaikkisen elämän arvoisina, me käännymme pakanoiden puoleen. Jes. 55:5; Matt. 21:43; Ap. t. 18:6; Room. 1:16

47. Sillä näin on Herra meitä kaksenyt: ”Minä olen asettanut sinut pakanoilte valoksi, että olisit pelastukseksi maan ääriin saakka.” Jes. 42:6,49:6

48. Sen kuullessaan pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa, ja kaikki ne, jotka oli säädetty iankaikkiseen elämään, tulivat uskoon. Room. 8:29,30

49. Ja Herran sanaa levitettiin koko siihen maakuntaan.

50. Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääviä ylhäisiä naisia ja kaupungin johtomiehiä ja nostattivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan ja ajoivat heidät pois alueeltaan.

Ap. t. 14:2,17:13; 2. Tim. 3:11

51. Silloin he pudistivat tomun jaloistaan heitä vastaan ja menivät Ikonioniin.

Matt. 10:14; Mark. 6:11

52. Mutta opetuslapset täytettiin ilolla ja Pyhällä Hengellä.

Ef. 5:18

14. LUKU

Paavali ja Barnabas Ikonionissa

1. Ikonionissa kävi samalla tavoin. Paavali ja Barnabas menivät juutalaisten synagogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko juutalaisia ja kreikkalaisia tuli uskoon.

Ap. t. 17:4

2. Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, yllyttivät pakanoita ja kiihotivat heidän mieltään veljiä vastaan.

3. Paavali ja Barnabas viipyivät kuitenkin siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti luottaen Herraan, joka armonsa sanan todistukseksi antoi ta-

pahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän kättensä kautta.

Mark. 16:20; Hepr. 2:4

4. Kaupungin väki jakaantui: toiset olivat juutalaisten, toiset apostolien puolella.

5. Pakanat ja juutalaiset aikoivat yhdessä johtajiensa kanssa pahoinpidellä apostoleja ja kivittää heidät,

2. Tim. 3:11

6. mutta kun nämä sen huomasivat, he pakenivat Lykaonian puolelle Lystaraan ja Derbeen ja niiden ympäristöön.

Matt. 10:23

7. ja julistivat evankeliumia.

Paavali ja Barnabas Lystrassa

8. Lystrassa oli mies, joka oli jaloistaan voimaton, rampa äitinsä kohdusta asti, eikä ollut koskaan kävellyt.

9. Hän oli kuuntelemassa Paavalin puhetta. Kun Paavali katsoi häneen ja näki, että miehellä oli usko tulla terveeksi,

Matt. 9:28

10. hän sanoi kovalla äänellä: ”Nouse ylös jaloillesi!” Mies hypähti pystyyn ja käveli.

Jes. 35:6

11. Kun ihmiset näkivät, mitä Paavali oli tehnyt, he korottivat äänensä ja sanoivat lykaonian kielellä: ”Jumalat ovat ihmishahmossa tulleet alas meidän luoksemme.”

Ap. t. 28:6

12. He kutsuivat Barnabasta Zeukseksi ja Paavalia Hermekseksi, koska hän oli se, joka puhui.

13. Kaupungin edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä porttien luo ja halusi uhrata yhdessä väkijoukon kanssa.

14. Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali kuulivat siitä, he repäisivät vaatteensa ja ryntäsivät väkijoukon keskelle huutaen:

15. ”Miehet, miksi te näin teette? Mekin olemme ihmisiä, yhtä vajavaisia kuin te. Me julistamme teille evankeliumia, että kääntyisitte näistä turhanpäiväisistä jumalista elävän Jumalan puoleen, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on.

2. Moos. 20:11; Ps. 146:6; Ilm. 14:7

16. Menneiden sukupolvien aikana hän on sallinut kaikkien pakanakansojen kulkea omia teitään. Ps. 81:13; Ap. t. 17:30

17. Kuitenkaan hän ei ole jättänyt antamatta todistusta itsestään vaan on tehnyt teille hyvää. Hän on antanut taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja on ravinnut teidän sydämenne ruualla ja ilolla.” Ps. 65:10–12; Jer. 5:24; Room. 1:20

18. Näin puhuen he vaivoin saivat kansan estetyksi uhraamasta heille.

19. Antiokiasta ja Ikonionista tuli kuitenkin juutalaisia, jotka suostuttelivat kansan puolelleen. He kivittivät Paavalia ja raahasivat hänet kaupungin ulkopuolelle, koska hänen luultiin kuolleen. 2. Kor. 11:25; 2. Tim. 3:11

20. Mutta kun opetuslapset olivat kerääntyneet hänen ympärilleen, hän nousi ja meni kaupunkiin. Seuraavana päivänä hän lähti Barnabaksen kanssa Derbeen.

Paluu Syyrian Antiokiaan

21. Julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään monia opetuslapsiksi apostolit palasivat Lystraan, Ikonioniin ja Antiokiaan. Matt. 28:19; Joh. 4:1

22. He vahvistivat opetuslapsia, kehoittivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: ”Monen ahdistuksen kautta meidän on mentävä sisälle Jumalan valtakuntaan.” Matt. 10:38; 1. Tess. 3:3; 2. Tim. 3:12

23. Kun he olivat valinneet heille kuhunkin seurakuntaan vanhimmat, he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon nämä nyt uskoivat. Tit. 1:5

24. Sitten he kulkivat Pisidian läpi ja tulivat Pamfyliaan.

25. Julistettuaan sanaa Pergessä he menivät Attaliaan.

26. Sieltä he purjehtivat Antiokiaan, missä heidät oli annettu Jumalan armon haltuun sitä työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet.

27. Sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, miten Jumala oli ollut heidän kanssaan ja tehnyt suuria tekoja ja miten hän oli avannut pakanoilta uskon oven.

Ap. t. 15:4,12,21:19; 2. Kor. 2:12

28. Ja he viipyivät pitkän aikaa opetuslasten luona.

15. LUKU

Kiista ympärileikkauksesta

1. Juudeasta tuli Antiokiaan eräitä, jotka opettivat veljiä: ”Ellette ympärileikkautta itseänne, niin kuin Mooses on säättänyt, ette voi pelastua.”

1. Moos. 17:10,14; Gal. 5:2; Fil. 3:2,3

2. Kun asiasta syntyi riita ja Paavali ja Barnabas väittelivät kiivaasti heitä vastaan, päätettiin, että Paavali ja Barnabas ja muutamat muut menevät tämän riitakysymyksen vuoksi apostolien ja vanhinten luo Jerusalemiin.

Gal. 2:1,2

3. Seurakunta varusti heidät matkalle. He kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanoiden kääntymisestä ilahduttaen suuresti kaikkia veljiä.

Apostolien kokous

4. Kun Paavali ja Barnabas saapuivat Jerusalemiin, seurakunta, apostolit ja vanhimmat ottivat heidät vastaan, ja he kertoivat, miten Jumala oli ollut heidän kanssaan ja tehnyt suuria tekoja.

5. Mutta jotkut fariseusten lahkosta uskoon tulleet nousivat vastustamaan sanoen, että pakanat on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia.

6. Apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.

7. Kun oli pitkään väitelty, Pietari nousi ja sanoi: ”Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan sitten teki teidän keskuudessanne sen valinnan, että pakanat minun suustani kuulisivat evankeliumin sanan ja tulisivat uskoon. Ap. t. 10:9–44,11:1,2,12

8. Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestaan antaen heille Pyhän Hengen samoin kuin meillekin.

Jer. 11:20; Ap. t. 1:24, 10:44–47

9. Hän ei tehnyt mitään eroa meidän ja heidän välillään, sillä hän puhdisti heidän sydämensä uskolla.

Ap. t. 10:34,35; Room. 10:4

10. Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä mekään ole jaksaneet kantaa?

Matt. 11:30,23:4

11. Mehän uskomme pelastuvamme Herran Jeesuksen armon perusteella samalla tavoin kuin hekin!”

Gal. 2:16;

Ef. 2:4,5,8

12. Silloin koko joukko vaikenä ja kuunteli Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, miten suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanoiden keskuudessa heidän kauttaan.

13. Kun he olivat lopettaneet, Jaakob sanoi: ”Miehet, veljet, kuulkaa minua!

Gal. 2:9; Jaak. 1:1

14. Simeon kertoi, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanoiden puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimelleen.

15. Tämän kanssa pitävät yhtä profeettojen sanat, sillä näin on kirjoitettu:

16. ”Sen jälkeen minä palaan ja rakennan jälleen Daavidin sortuneen majan. Raunioista minä sen rakennan jälleen ja pystytän sen uudelleen,

Aam. 9:11,12

17. että jäljelle jääneet ihmiset etsisivät Herraa, myös kaikki pakanat, jotka on otettu minun nimiini. Näin sanoo Herra, joka tekee kaiken tämän,

18. mikä on ollut tunnettua ikiajoista asti.”

Jes. 45:21

19. Siksi olen sitä mieltä, ettei pidä rasittaa niitä, jotka pakanakansoista kääntyvät Jumalan puoleen.

20. Heille on kuitenkin kirjoitettava, että heidän tulee karttaa sellaista, mikä on saastunut epäjumalista, ja haureutta ja lihaa, josta veri on laskematta, sekä verta.

1. Moos. 9:4; 1. Kor. 6:9,18;

1. Tess. 4:3

21. Onhan Mooseksella jo muinaisista ajoista asti julistajansa joka kaupungissa, kun häntä luetaan synagogissa jokaisena sapattina.”

Kiistan ratkaisu

22. Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi valita joukostaan muutamia miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan Paavalin ja Barnabaksen kanssa. Valituiksi tulivat Juudas, jota kutsuttiin Barsabbakseksi, ja Silas – molemmat johtavia miehiä veljien joukossa.

23. Heidän mukanaan lähetettiin kirje: ”Apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, tervehtivät pakanuudesta kääntyneitä Antiokian, Syyrian ja Kilikian veljiä.

24. Me olemme kuulleet, että jotkut meidän joukostamme lähteneet, joille emme ole antaneet mitään käskyä, ovat puheillaan tehneet teidät levottomiksi ja saattaneet teidät hämmennyksiin.

Gal. 2:4; 1. Joh. 2:19

25. Siksi olemme yksimielisesti nähneet hyväksi valita miehiä ja lähettää heidät luoksenne rakkaiden veljiemme Barnabaksen ja Paavalin kanssa,

26. jotka ovat panneet henkensä alttiiksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden.

27. Me lähetämme siis Juudaksen ja Silaksen, jotka myös suullisesti ilmoittavat teille saman.

28. Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät asiat:

29. karttakaa sellaista, mikä on uhattu epäjumalille, ja verta ja lihaa, josta veri on laskematta, ja haureutta. Jos näitä vältätte, teette oikein. Voikaa hyvin!”

4. Moos. 25:1,2; Ap. t. 21:25;

1. Kor. 8:1,10; Ilm. 2:14,20

30. Näin heidät lähetettiin matkaan. Antiokiaan tultuaan he kutsuivat uskovat koolle ja antoivat kirjeen heille.

31. Nämä lukivat sen ja iloitsivat saamastaan lohdutuksesta.

32. Juudas ja Silas, jotka itsekin olivat profeettoja, kehottivat monin sanoin veljiä ja vahvistivat heitä.

33. Kun he olivat viiptyneet siellä jonkin aikaa, veljet päästivät heidät rauhantoivotuksin lähtemään niiden luo, jotka olivat heidät lähettäneet.

34. [Silas päätti kuitenkin jäädä heidän luokseen.]

35. Myös Paavali ja Barnabas jäivät Antiokiaan opettamaan ja julistamaan monien muiden kanssa Herran sanaa.

PAAVALIN TOINEN LÄHETYSMATKA

Paavali ja Barnabas riitaantuvat

36. Jonkin ajan kuluttua Paavali sanoi Barnabakselle: ”Lähdetään takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa. Käydään katsomassa veljiä, miten he voivat.”

37. Barnabas tahtoi ottaa mukaan myös Johanneksen, jota kutsuttiin Markukseksi, Ap. t. 12:12,25; Kol. 4:10

38. mutta Paavali ei nähnyt hyväksi ottaa häntä mukaan, koska tämä oli Pamfyliassa luopunut heistä eikä ollut lähtenyt heidän kanssaan työhön.

Ap. t. 13:13

39. Syntyi niin kiivas riita, että he erosivat toisistaan. Barnabas otti mukaan Markuksen ja purjehti Kyprokseen.

40. Paavali taas valitsi Silaksen. Veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja hän lähti matkaan

41. ja kulki Syyrian ja Kilikian halki vahvistaen seurakuntia.

16. LUKU

Timoteus Paavalin työtoveriksi

1. Paavali saapui Derbeen ja sitten Lystraan. Siellä oli Timoteus-niminen opetuslapsi, jonka äiti oli uskova juutalainen mutta isä kreikkalainen.

Ap. t. 20:4; 1. Tess. 3:2; Hepr. 13:23

2. Lystran ja Ikonionin veljet todistivat hänestä hyvää. 1. Kor. 4:17

3. Paavali tahtoi hänen lähtevän kanssaan matkalle, otti hänet mukaan

sa ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla. Kaikki nimittäin tiesivät, että Timoteuksen isä oli kreikkalainen.

4. Sitä mukaa kuin he kulkivat kaupungista kaupunkiin, he antoivat uskoville noudatettaviksi ne säädökset, jotka Jerusalemissa olevat apostolit ja vanhimmat olivat hyväksyneet.

Ap. t. 15:29

5. Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa, ja uskovien määrä lisääntyi päivä päivältä.

Näky makedonialaisesta miehestä

6. He kulkivat Frygian ja Galatian alueen kautta, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa.

Room. 8:14

7. Tultuaan Mysian kohdalle he yrittivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut sitä.

8. Niinpä he kulkivat Mysian ohi ja menivät Trooakseen.

9. Yöllä Paavali näki näyn. Makedonialainen mies seiso i hänen edessään ja pyysi: ”Tule yli Makedoniaan ja auta meitä.”

10. Kun hän oli nähnyt tämän näyn, pyrimme heti lähtemään Makedoniaan, sillä ymmärsimme, että Jumala oli kutsunut meidät julistamaan evankeliumia siellä.

Lyydian kääntymys

11. Niin siis lähdimme Trooaksesta, purjehdimme suoraan Samothrakeen ja seuraavana päivänä Neapoliiseen

12. ja sieltä Filippiin, joka on huomattavin kaupunki siinä osassa Makedoniaa, roomalainen siirtokunta. Siinä kaupungissa viivyimme muutamia päiviä.

13. Sapatinpäivänä menimme kaupungin portin ulkopuolelle joen rantaan, jossa arvelimme olevan rukouspaikan. Istuuduimme ja puhuimme sinne kokoontuneille naisille.

14. Kuuntelemassa oli myös eräs Lyydia-niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, jumalaapelkäävä nainen. Herra avasi hänen sydämensä

ottamaan vastaan sen, mitä Paavali puhui. Luuk. 24:45; Joh. 6:44

15. Kun hänet ja hänen perhekuntansa oli kastettu, hän pyysi meitä: "Jos pidätte minua Herraan uskovana, tulkaa kotiin ja jääkää luokseni." Hän suorastaan vaati meitä.

Matt. 10:11; Hepr. 13:2

Paavali ja Silas vankilassa

16. Mennessämme jälleen rukouspaikkaan tapahtui, että meitä vastaan tuli orjatyttö, jossa oli tietäjähenki ja joka ennustamisellaan hankki isännilleen runsaasti tuloja. 3. Moos. 20:27; 1. Sam. 28:3

17. Hän seurasi Paavalia ja meitä muita ja huusi: "Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien."

Mark. 1:24,34

18. Tätä hän teki monta päivää. Siitä kiusaantuneena Paavali kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinun lähteä hänestä!" Ja se lähti samalla hetkellä. Mark. 16:17

19. Mutta kun hänen isäntänsä huomasi, että heiltä oli kadonnut tulojen toivo, he ottivat Paavalin ja Silaksen kiinni ja raahasivat heidät torille viranomaisten eteen.

20. Vietyään heidät päälliköiden eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät kaupunkimme rauhaa. He ovat juutalaisia

21. ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska olemme roomalaisia."

22. Kansakin nousi heitä vastaan, ja päälliköt repivät heiltä vaatteet ja käskivät ruoskia heitä. 2. Kor. 11:23-25; 1. Tess. 2:2

23. Kun heidät oli perin pohjin piesty, heidät heitettiin vankilaan. Vanginvartijan käskettiin vartioida heitä tarkasti,

24. ja sellaisen käskyn saatuaan hän heitti heidät sisimpään vankityrmään ja varmuudeksi pani heidät jalkapuuhan.

25. Keskiyön aikaan Paavali ja Silas rukoilivat ja lauloivat ylistystä Jumalalle, ja vangit kuuntelivat heitä.

26. Yhtäkkiä tuli ankara maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkyivät. Samassa aukesivat kaikki ovet ja kaikkien kahleet irtosivat.

Ap. t. 5:19,12:7

27. Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan ovet avoimina, hän veti miekansa esiin ja aikoi surmata itsensä, koska luuli vankien karanneen.

28. Mutta Paavali huusi kovalla äänellä: "Älä tee itsellesi mitään pahaa! Me kaikki olemme täällä."

29. Vartija pyysi valoa, ryntäsi sisään ja heittäytyi vavisten Paavalin ja Silaksen eteen.

30. Hän vei heidät ulos ja sanoi: "Herrat, mitä minun pitää tehdä, että pelastuisin?" Luuk. 3:10; Ap. t. 2:37

31. He vastasivat: "Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi." Joh. 3:16,36,6:47

32. Ja he puhuivat Jumalan sanaa hänelle ja kaikille, jotka olivat hänen kodissaan.

33. Hän otti heidät mukaansa samalla yön tunnilla ja pesi heidän haavansa, ja hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin heti.

34. Sitten hän vei heidät kotiinsa, tarjosi heille aterian ja riemuitsi siitä, että hän oli koko perheensä kanssa tullut Jumalaan uskovaksi. Luuk. 5:29; Joh. 4:53

35. Päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: "Päästä ne miehet vapaaksi."

36. Vanginvartija ilmoitti tämän Paavaliille sanoen: "Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä vapaaksi. Lähtekää siis nyt ja menkää rauhassa."

37. Mutta Paavali sanoi oikeudenpalvelijoille: "He ovat julkisesti, vieläpä ilman tuomiota, ruoskineet meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia, ja ovat heittäneet meidät vankilaan. Nytkö he salaa ajaisivat meidät tiehemme! Ei, tulkoot itse ja viekööt meidät ulos!" Ap. t. 22:25

38. Oikeudenpalvelijat kertoivat tämän päälliköille, ja nämä pelästyivät

kuullessaan miesten olevan roomalaisia.

39. Päälliköt tulivat suostuttelemaan heitä, veivät heidät ulos ja pysyivät heitä lähtemään pois kaupungista.

40. Niin he lähtivät vankilasta ja menivät Lyydian luo. Tavattuina veljet he rohkaisivat heitä ja lähtivät pois.

17. LUKU

Tessalonikassa syntyy mellakka

1. Kuljettuaan Amfipoliin ja Apollonian kautta he tulivat Tessalonikaan, jossa juutalaisilla oli synagoga. 1. Tess. 2:2

2. Tapansa mukaan Paavali meni sinne heidän luokseen ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssaan, lähien Kirjoituksista.

3. Hän selitti ne ja osoitti, että Kristuksen piti kärsiä ja nousta kuolleista, ja sanoi: ”Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus.”

Jes. 53:3–12; Matt. 16:21; Ap. t. 18:28

4. Muutamat juutalaisista uskoivat ja liittyivät Paavalin ja Silaksen seuraan, samoin suuri joukko jumalaapelkääviä kreikkalaisia sekä monet ylhäiset naiset.

5. Silloin juutalaiset joutuivat kiihkon valtaan. He ottivat mukaansa torilla oleskelevia kelvottomia miehiä, haalivat kansaa koolle ja nostivat kaupungissa mellakan. He ryntäsivät Jaasonin talon edustalle ja etsivät Paavaliala ja Silasta viedäkseen heidät kansan eteen.

6. Mutta kun he eivät näitä löytäneet, he raahasivat Jaasonin ja muutamia muita veljiä kaupungin johtomiesten eteen ja huusivat: ”Nuo koko maailman villitsijät ovat tulleet tännekin,

Ap. t. 24:5; Room. 16:21

7. ja Jaason on ottanut heidät vastaan. Kaikki he toimivat vastoin keisarin säädöksiä, kun sanovat kuninkaaksi toista, erästä Jeesusta.”

Luuk. 23:2; Joh. 19:12

8. Näin he saivat kiihdyksiin väkijoukon ja kaupungin johtomiehet, jotka tämän kuulivat.

9. Nämä ottivat takuut Jaasonilta ja muilta ja päästivät heidät menemään.

Paavali ja Silas Beroiassa

10. Heti yötä myöten veljet lähettivät Paavalin ja Silaksen Beroiaan. Sinne saavuttuaan he menivät juutalaisten synagogaan.

11. Nämä olivat mieleltään jaloimpia kuin Tessalonikan juutalaiset. He ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksista, oliko asia niin.

Jes. 34:16; Joh. 5:39

12. Monet heistä tulivat uskoon, samoin useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.

13. Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali myös Beroiassa julisti Jumalan sanaa, he tulivat sinnekin yllyttämään ja kiihottamaan kansaa.

14. Silloin veljet lähettivät heti Paavalin matkaan rannikolle, mutta Silas ja Timoteus jäivät Beroiaan.

15. Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka ja lähtivät paluumatkalle. Mukanaan heillä oli käsky Silakselle ja Timoteukselle, että nämä mitä pikimmin tulisivat Paavalin luo.

1. Tess. 3:1

Paavali Ateenassa

16. Odottaessaan Silasta ja Timoteusta Ateenassa Paavali kiivastui hengessään, kun hän näki, että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia.

17. Hän keskusteli synagogassa juutalaisten ja jumalaapelkäävien kanssa ja joka päivä torilla niiden kanssa, jotka sattuiivat siellä olemaan.

18. Muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit väittelivät hänen kanssaan. Jotkut sanoivat: ”Mitähän tuo lavertelija oikein yrittää sanoa?” Toiset taas sanoivat: ”Näyttää olevan vieraiden jumalien julistaja”, koska hän julisti heille evankeliumia Jeesuksesta ja ylösnousemuksesta.

19. He ottivat hänet mukaansa, veivät Areiopagille ja sanoivat: ”Saisimmeko tietää, mikä on se uusi oppi, jota sinä julistat?”

20. Sinä esität utoja asioita meidän kuultavaksemme. Tahdomme siis tietää, mitä ne oikein ovat.”

21. Ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei näet kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uusien asioiden puhumiseen ja kuuntelemiseen.

22. Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: ”Ateenan miehet! Minä näen kaikesta, että te syvästi kunnioittatte jumalia,

23. sillä kierrellessäni ja tarkkaillessani teidän pyhiä paikkojanne löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: ’Tuntemattomalle jumalalle’. Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sitä minä teille julistan.

24. Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaiken, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsin tehdyissä temppeleissä.

1. Kun. 8:27; Jes. 66:1

25. Eikä hän ole ihmiskäsin palveltavissa, ikään kuin hän tarvitsisi jotakin, hän, joka antaa kaikille elämän, hengen ja kaiken muun.

1. Moos. 2:7; Ps. 50:8–13; Jes. 42:5

26. Hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta ja asettanut kansat asumaan kaikkialla maan päällä. Hän on säätänyt ihmisille määräajat ja asumisen rajat,

1. Moos. 2:7; 5. Moos. 32:8

27. jotta he etsisivät Jumalaa, jos ehkä hapuilemalla löytäisivät hänet. Hän ei kuitenkaan ole kaukana yhdestäkään meistä,

Jes. 55:6; Jer. 23:23; Room. 1:20

28. sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme. Ovathan muutamat teidän runoilijoistannekin¹⁰³ sanoneet: ’Me olemme myös hänen sukuaan.’

Job 10:12, 12:10; Hepr. 1:3

29. Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa kuvitella, että jumaluus on samanlainen kuin kulta, hopea tai kivi, kuin inhimillisen taiteen tai ajatuksen luomus.

1. Moos. 1:27; Jes. 40:18–26

30. Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on sietänyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.

Luuk. 24:47; Ap. t. 14:16; Tit. 2:11, 12

31. Hän on näet säätänyt päivän, jona hän tuomitsee koko maailman vanhurskaasti sen miehen kautta, jonka hän on siihen määrännyt. Hän on antanut siitä kaikille vakuuden herättämällä hänet kuolleista.”

Ps. 98:9; Joh. 5:22, 27

32. Kuullessaan kuolleiden ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: ”Tahdomme kuulla sinulta tästä vielä toistekin.”

1. Kor. 2:14

33. Niin Paavali lähti heidän keskel-tään.

34. Mutta muutamat miehet liittyivät häneen ja tulivat uskoon, heidän joukossaan myös Dionysios, Areiopagin jäsen, sekä Damaris-niminen nainen ja muita heidän kanssaan.

18. LUKU

Paavali Korintissa

1. Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttiin.

2. Siellä hän tapasi Akvila-nimisen juutalaisen, joka oli syntynyt Pontoksesta, ja hänen vaimonsa Priskillan. He olivat äskettäin tulleet Italiasta, sillä Klaudius oli käskennyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Paavali meni heidän luokseen,

Room. 16:3; 1. Kor. 16:19

3. ja koska hänellä oli sama ammat-ti kuin heillä, hän jäi heidän luokseen tekemään työtä. Ammatiltaan he olivat teltantekijöitä.

2. Tess. 3:8

4. Hän keskusteli synagogassa jokaisena sapattina ja sai sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan.

Ap. t. 17:2, 17

5. Kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, Paavali oli kokonaan antautunut sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Kristus.

Ap. t. 9:22

6. Mutta kun juutalaiset vastustivat ja pilkkasivat, hän pudisti tomun vaat-teistaan ja sanoi heille: ”Tulkoon teidän

103 17:28. 200-luvulla eKr. eläneet Aratos ja Kleantes.

verenne oman pääanne päälle! Minä olen viaton. Tästä lähtien minä menen pakanoiden luo.” Hes. 33:4,9; Matt. 23:35

7. Sieltä lähdettyään hän meni erään Titius Justus -nimisen jumalaa-pelkäävän miehen luo, jonka talo oli aivan synagogan vieressä.

8. Synagogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa tulivat Herraan uskoviksi. Myös monet korinttilaiset, jotka olivat kuulemassa, tulivat uskoon, ja heidät kastettiin.

Joh. 4:53; Ap. t. 16:15,34; 1. Kor. 1:14–16

9. Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: ”Älä pelkää, vaan puhu äläkä vaikene.

Jes. 41:10; Jer. 1:8

10. Minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan käy sinun kimppuusi tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa.”

Joos. 1:5,9; Joh. 10:16; Room. 11:4

11. Niin Paavali viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen heidän keskuudessaan Jumalan sanaa.

12. Mutta Gallion ollessa Akhaian käskynhaltijana juutalaiset nousivat yksimielisesti Paavalia vastaan. He veivät hänet tuomioistuimen eteen

13. ja sanoivat: ”Tämä mies yllyttää ihmisiä palvelemaan Jumalaa lainvastaisella tavalla!”

14. Ennen kuin Paavali ehti avata suunsa, Gallio sanoi juutalaisille: ”Jos olisi tehty rikos tai törkeä ilkeys, olisi kohtuullista, että kärsivällisesti kuuntelisimme teitä, juutalaiset.

15. Mutta jos teillä on riitakysymyksiä opista, nimistä ja teidän laistanne, hoitakaa ne itse. Niiden tuomari minä en tahdo olla.”

16. Ja hän ajoi heidät pois tuomioistuimen edestä.

17. Silloin väkijoukko kävi käsiksi synagogan esimieheen Soosteneeseen ja löi häntä tuomioistuimen edessä, eikä Gallio välittänyt siitä mitään.

1. Kor. 1:1

Paavali palaa Antiokiaan

18. Paavali viipyi Korintissa vielä monta päivää. Hyvästeltyään veljet hän purjehti kohti Syyriaa mukanaan

Priskilla ja Akvila. Hän oli Kenkreas-se leikkauttanut tukkansa, sillä hän oli tehnyt lupauksen.

4. Moos. 6:9,18;

1. Kor. 9:19–23

19. Kun he saapuivat Efesokseen, Paavali jätti heidät sinne. Itse hän meni synagogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa.

20. He pyysivät häntä viipymään pitkempään, mutta hän ei suostunut

21. vaan hyvästeli heidät ja sanoi: ”Minä palaan taas luoksenne, jos Jumala suo.” Sitten hän lähti purjehtimaan Efesoksesta,

Jaak. 4:15

22. nousi Kesareassa maihin ja meni ylös Jerusalemiin. Tervehdittyään seurakuntaa hän meni alas Antiokiaan.

PAAVALIN KOLMAS LÄHETYSMATKA JA MATKA JERUSALEMIIN

Apollos saarnaa Efesoksessa

23. Viivyttyään jonkin aikaa Antiokiassa Paavali lähti matkalle ja kulki järjestään Galatian seudun ja Frygian läpi vahvistaen kaikkia opetuslapsia.

Ap. t. 14:22,15:32,41

24. Efesokseen saapui Apollos-niminen juutalainen, syntyisin Aleksandriasta. Hän oli puhetaiteinen mies ja hyvin perehtynyt Kirjoituksiin.

1. Kor. 1:12

25. Hänelle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui Hengessä palavana ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta hän tunsikin ainoastaan Johanneksen kasteen.

Ap. t. 19:3; Ilm. 3:15

26. Hän rupesi rohkeasti puhumaan synagogassa. Kuunneltuaan häntä Priskilla ja Akvila ottivat hänet luokseen ja selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien.

Room. 16:3

27. Kun Apollos tahtoi mennä Akhaiaan, veljet kehottivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille, että nämä ottaisivat hänet vastaan. Sinne saavutuaan hän oli armon kautta suureksi hyödyksi uskoon tulleille,

1. Kor. 3:6

28. sillä hän kumosi vakuuttavasti ja julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti Kirjoituksista toteen, että Jeesus on Kristus.

Ap. t. 9:22

19. LUKU

Paavali Efesoksessa

1. Kun Apollos oli Korintissa, Paavali kulki yläköseutujen läpi ja tuli alas Efesokseen. Siellä hän tapasi muutamia opetuslapsia

2. ja kysyi heiltä: "Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?" He vastasivat hänelle: "Emme ole edes kuulleet Pyhästä Hengestä."¹⁰⁴

Joh. 7:39; Ap. t. 2:38; Ef. 1:13

3. Hän kysyi: "Millä kasteella teidät sitten on kastettu?" He vastasivat: "Johanneksen kasteella."

Matt. 3:11; Ap. t. 18:25

4. Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi parannuksen kasteella ja kehotti kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, nimittäin Jeesukseen."

Joh. 1:29,36; Ap. t. 1:5

5. Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.

6. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, Pyhä Henki tuli heidän päälleen ja he puhuivat kielillä ja profetoivat.

Ap. t. 2:4,8; 17,10:44–46

7. Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä.

8. Paavali meni synagogaan, ja kolmen kuukauden aikana hän puhui rohkeasti ja keskusteli vetoavasti Jumalan valtakunnasta.

9. Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, hän meni pois heidän luotaan, erotti opetuslapset heistä ja keskusteli joka päivä Tyrannoksen koulussa.

Matt. 7:6; Tit. 3:10,11

10. Tätä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Asian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan.

Skeuaksen pojat

11. Jumala teki harvinaisia voimatoimia Paavalin kätten kautta.

Mark. 16:20; Ap. t. 14:3

12. Jopa hikiliinoja ja vaatteita hänen päältään vietiin sairaiden päälle, ja taudit kaikkosivat heistä ja pahat henget lähtivät pois.

Ap. t. 5:15

13. Myös muutamat kiertelevät juutalaiset henkienmanaajat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden yli, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: "Minä vannotan teitä sen Jeesuksen nimeen, jota Paavali julistaa."

14. Näin tekivät myös erään juutalaisen ylipapin Skeuaksen seitsemän poikaa,

15. mutta paha henki vastasi heille: "Jeesuksen minä tunnen ja Paavalin tiedän, mutta keitä te olette?"

Mark. 1:34

16. Ja mies, jossa paha henki oli, hyökkäsi heidän kimppuunsa, voitti heidät kaikki ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuina pakenivat siitä talosta.

17. Tämä tuli kaikkien Efesoksessa asuvien juutalaisten ja kreikkalaisten tietoon, ja pelko valtasi heidät kaikki, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti.

18. Monet uskoon tulleista menivät tunnustamaan ja ilmoittamaan tekonsa,

Matt. 3:6; Jaak. 5:16

19. ja useat, jotka olivat harjoittaneet taikuutta, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähden. Kun niiden yhteinen arvo laskettiin, huomattiin, että se oli viisikymmentätuhatta hopearahaa.

5. Moos. 7:25; Fil. 3:8

20. Näin Herran sana levisi yhä laajemmalle ja osoitti voimansa.

Jes. 55:11; Ap. t. 6:7

21. Kun kaikki tämä oli tapahtunut, Paavali päätti Hengen vaikutuksesta¹⁰⁵ kulkea Makedonian ja Akhaian kautta matkallaan Jerusalemiin. "Siellä käytyäni minun on nähtävä myös Rooma", hän sanoi. Ap. t. 20:22; Room. 1:13,15:25,28

¹⁰⁴ 19:2. Kirj.: "kuulleet, että Pyhä Henki on".

¹⁰⁵ 19:21. Kirj.: "hengessä" tai "Hengessä".

22. Lähetettyään Makedoniaan kaksi apulaistaan, Timoteuksen ja Erastoksen, hän jäi itse joksikin aikaa Aasiaan.

Efesoksessa syntyy mellakka

23. Siihen aikaan syntyi Herran ties-tä suuri kohu. 2. Kor. 1:8,9

24. Eräs Demetrios-niminen hopeaseppä näet valmisti hopeisia Artemiin temppeleitä ja hankki käsityöläisille melkoiset tulot.

25. Hän kutsui koolle nämä ja muut saman ammatin harjoittajat ja sanoi: "Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulo tästä työstä.

26. Mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on taivutellut ja vietellyt paljon kansaa, ei vain Efesoksessa vaan melkein koko Aasiassa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka on käsin tehty. Ps. 115:4; Jer. 10:3,14,15

27. Nyt on se vaara, että ei vain tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi vaan ettei myöskään suuren Artemis-jumalattaren temppeliä pidetä minään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Asia ja koko maailma palvelee."

28. Tämän kuullessaan he raivostuivat ja huusivat: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

29. Koko kaupunki joutui sekasorron valtaan. Kaikki ryntäsivät yhdessä teatteriin ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkoksen, Paavalin makedonialaiset matkatoverit. Ap. t. 20:4

30. Kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, opetuslapset eivät sallineet sitä.

31. Myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi teatteriin.

32. Toiset huusivat sitä, toiset tätä, sillä kokous oli sekasortoinen, eivätkä useimmat tienneet, miksi olivat tulleet koolle.

33. Sitten väkijoukko huomasi Aleksandroksen, jota juutalaiset työnsivät esiin. Aleksandros viittasi kädellään

merkiksi siitä, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä.

34. Mutta kun he huomasivat, että hän oli juutalainen, he huusivat kaikki yhteen ääneen parin tunnin ajan: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

35. Kun kaupungin sihteeri oli saanut kansan rauhoittumaan, hän sanoi: "Efesoksen miehet! Onko ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaaliija?

36. Koska tämä siis on kiistämätöntä, teidän tulee pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta.

37. Te olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppelinvirittäjiä eivätkä ole pilkanneet meidän jumalatarjamme.

38. Jos siis Demetrioksella ja hänen liittyneillä käsityöläisillä on riitaa asiaa jotakuta vastaan, niin sitä varten on oikeusistuimia ja käskynhaltijoita. Nostakoot syytteen toisiaan vastaan.

39. Jos teillä on vielä joitakin muita vaatimuksia, ne ratkaistaan laillisessa kansankokouksessa.

40. Tämänpäiväisen tapahtuman johdosta olemme vaarassa joutua syytteeseen jopa kapinasta, eikä ole mitään perustetta, jonka nojalla voimme vastata tästä mellakasta." Näin puhuen hän sai kokouksen hajaantumaan.

20. LUKU

Paavalin matka Trooakseen

1. Kun meteli oli asettunut, Paavali kutsui opetuslapset luokseen. Rohkaistuaan heitä hän hyvästeli heidät ja lähti kohti Makedoniaa.

2. Kuljettuaan paikkakunnalta toiselle ja rohkaistuaan uskovia monin sanoin hän tuli Kreikkaan.

3. Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Kun ilmeni, että juutalaisilla oli salahanke häntä vastaan hänen aikossaan lähteä meritse Syyriaan, hän päätti palata Makedonian kautta.

4. Häntä seurasivat beroialainen Soopatros, Pyrrhoksen poika, tessaionikalaiset Aristarkos ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus ja aasialaiset Tykikos ja Trofimos. Ef. 6:21

5. Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaksessa.

6. Me taas purjehdimme happamatoman leivän juhlan jälkeen Filippistä ja saavuimme viidentenä päivänä heidän luokseen Trookseen, jossa viivymme seitsemän päivää.

Paavalin jäähyväispuhe Trooaksessa

7. Viikon ensimmäisenä päivänä kokoonnuimme murtamaan leipää. Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli koolla olevien kanssa ja pitkitti puhettaan puoliyöhön asti. Ap. t. 2:42,46

8. Yläkerran huoneessa, jossa olimme koolla, oli palamassa monta lampua.

9. Eräs Eutykos-niminen nuori mies istui ikkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti pitkään, hän vaipui syvään uneen ja nukuksissa putosi kolmannelta kerroksesta alas. Hänet nostettiin kuolleen maasta.

10. Paavali meni alas, heittäytyi hänen päälleen, kietoi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: "Älkää hätäilkö, hän on hengissä." 106" 1. Kun. 17:21

11. Sitten hän tuli ylös, mursi leipää ja söi. Keskusteltuaan heidän kanssaan kauan, päivän koittoon asti, hän lähti matkalle.

12. Mutta he veivät pojan sieltä elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi.

Laivamatka Miletokseen

13. Me menimme edeltä laivaan ja purjehdimme Assokseen. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä näin hän oli käskennyt aikoen itse kulkea jalan.

14. Kun hän liittyi meihin Assokses-
sa, otimme hänet laivaan ja tulimme Mityleneen.

15. Sieltä lähdimme purjehtimaan ja saavuimme seuraavana päivänä Kioksen kohdalle. Sitä seuraavana päivänä pääsimme Samokseen ja päivää myöhemmin tulimme Miletokseen.

16. Paavali oli näet päättänyt purjeh-
tia Efesoksen ohi, ettei häneltä kului-
si aikaa Aasiassa. Hän kiirehti ehtiäk-
seen, mikäli mahdollista, helluntaiksi
Jerusalemiin.

Paavali puhuu Efesoksen seurakunnan vanhimille

17. Miletoksesta Paavali lähetti sa-
nan Efesokseen ja kutsui luokseen
seurakunnan vanhimmat.

18. Kun he olivat tulleet hänen luok-
seen, hän sanoi heille: "Te tiedätte,
miten minä olen elänyt ja toiminut tei-
dän keskuudessanne koko ajan ensim-
mäisestä päivästä asti, jona saavuin
Asiaan. Ap. t. 19:10

19. Olen palvellut Herraa kaikessa
nöyryydessä, kyynelin, koettelemuk-
sissa, jotka ovat kohdanneet minua
juutalaisten salahankkeiden tähden.

20. En ole vetäytynyt pois julistamas-
ta teille sitä, mikä on hyödyllistä, ja
opettamasta teitä sekä julkisesti että
perhekunnittain.

21. Todistaessani juutalaisille ja
kreikkalaisille olen julistanut parannus-
ta ja kääntymistä Jumalan puoleen ja
uskoa meidän Herraamme Jeesuk-
seen Kristukseen. Mark. 1:15; Luuk. 24:47

22. Hengessä sidottuna minä mat-
kustan nyt Jerusalemiin enkä tiedä,
mitä minulle siellä tapahtuu.

23. Sen vain tiedän, että Pyhä Henki
jokaisessa kaupungissa todistaa mi-
nulle ja sanoo, että minua odottavat
kahleet ja ahdistukset.

Ap. t. 9:16,21:4,11,33

24. En kuitenkaan pidä henkeäni
minkään arvoisena, kunhan vain vien
päätökseen juoksuni ja Herralta Jee-
sukselta saamani palvelutehtävän: jul-
listaa Jumalan armon evankeliumia.

Ap. t. 21:13; 2. Tim. 4:7; Ilm. 12:11

106 20:10. Kirj.: "hänen sielunsa on vielä
hänessä".

25. Nyt tiedän, että te ette enää saa nähdä minun kasvojani, ei kukaan teistä, joiden keskuudessa olen kulkenut ja julistanut Jumalan valtakuntaa.

26. Siksi minä tänä päivänä vakuutan teille, että olen viaton kaikkien vereen,

27. sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa.

28. Pitäkää siis huoli itsestänne ja koko siitä laumasta, johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellään on itselleen hankkinut. Jer. 23:4; Hepr. 13:7,17,24; 1. Piet. 5:2

29. Minä tiedän, että lähtöni jälkeen teidän keskuuteen tulee julmia naisia, jotka eivät laumaa säästä,

Matt. 7:15; Joh. 10:12; 2. Piet. 2:1

30. ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka vääristelevät totuutta vetääkseen opetuslapset mukaansa. Gal. 4:17; 1. Joh. 2:18,19

31. Valvokaa siis ja muistakaa, että kolme vuotta minä olen lakkaamatta, yötä päivää, kyynelin neuvonut teitä jokaista. Mark. 13:35–37; Ap. t. 19:8–10

32. Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa.

Kol. 1:12; 1. Piet. 1:4

33. Hopeaa, kultaa tai vaatteita en ole keneltäkään himoinnut.

1. Sam. 12:3; Matt. 10:8; 2. Kor. 12:13,17

34. Te tiedätte itse, että näillä käsilläni olen hankkinut sen, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.

Ap. t. 18:3; 1. Kor. 4:12

35. Kaikessa olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.' Luuk. 16:9; Ef. 4:28; 1. Tess. 4:11

36. Tämän sanottuaan hän polvistui ja rukoili heidän kaikkien kanssa.

Ap. t. 21:5

37. Kaikki puhkesivat haikeaan itkuun ja heittäytyivät Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä.

38. Eniten heitä suretti Paavalin sana siitä, etteivät he enää saisi nähdä hänen kasvojaan. Sitten he saattoivat hänet laivaan.

21. LUKU

Paavalin laivamatka Kesareaan

1. Kun olimme eronneet heistä ja lähteneet purjehtimaan, tulimme suoraan Kosin saareen, seuraavana päivänä Rodokseen ja sieltä Pataraan.

2. Patarassa löysimme Foinikiaan lähtevän laivan, astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan.

3. Kun Kypros tuli näkyviin ja jäi vasemmalle, purjehdimme Syyriaan ja nousimme maihin Tyroksessa, sillä siellä laivan oli määrä purkaa lastinsa.

4. Tapasimme sikäläiset opetuslapset ja viivymme siellä seitsemän päivää. Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin. Ap. t. 20:23

5. Kun ne päivät olivat kuluneet, lähdimme matkalle, ja he kaikki saattoivat meitä vaimoineen ja lapsineen kaupungin ulkopuolelle saakka. Rannalla laskeuduimme polvillemme ja rukoilimme.

6. Kun olimme hyvästelleet toisemme, astuimme laivaan, ja he palasivat kotiinsa.

7. Purjehduksemme päättyi, kun saavuimme Tyroksesta Ptolemaikseen. Tervehdimme veljiä ja viivymme päivän heidän luonaan.

8. Seuraavana päivänä lähdimme sieltä ja tulimme Kesareaan. Menimme evankelista Filippoksen taloon ja jäimme hänen luokseen. Hän oli yksi niistä seitsemästä¹⁰⁷. Ap. t. 6:5,8;5:26,40; Ef. 4:11

9. Hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, joilla oli profetoimisen lahja.

Room. 12:6; 1. Kor. 12:10

¹⁰⁷ 21:8. Filippos oli yksi Jerusalemin alkuseurakunnan seitsemästä diakonista.

10. Olimme viipyneet siellä useita päiviä, kun sinne tuli Juudeasta Agabos-niminen profeetta. Ap. t. 11:28

11. Hän tuli luoksemme, otti Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja sanoi: "Näin sanoo Pyhä Henki: sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset Jerusalemissa sitovat tällä tavoin ja antavat pakanoiden käsiin."

12. Tämän kuultuamme me yhdessä paikkakunnalla asuvien kanssa pyysimme, ettei hän menisi Jerusalemiin.

13. Silloin Paavali sanoi: "Mitä te teette, kun itkette ja raastatte sydäntäni! Minä olen valmis, en ainoastaan sidottavaksi vaan myös kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden." Ap. t. 20:24

14. Kun hän ei taipunut, me rauhoituimme ja sanoimme: "Tapahtukoon Herran tahto." Matt. 6:10; Luuk. 22:42

Paavali saapuu Jerusalemiin

15. Joidenkin päivien kuluttua me varustauduimme matkaan ja menimme ylös Jerusalemiin.

16. Meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Kesareasta. He veivät meidät majapaikkaamme kyproslaisen Mnasonin luo, joka oli varhaisimpia opetuslapsia.

17. Kun saavuimme Jerusalemiin, veljet ottivat meidät iloiten vastaan.

18. Seuraavana päivänä Paavali lähti meidän kanssamme Jaakobin luo, ja kaikki vanhimmat saapuivat paikalle. Gal. 1:19

19. Kun Paavali oli tervehtinyt heitä, hän kertoi kohta kohdalta kaiken, mitä Jumala hänen palvelutehtävänsä kautta oli tehnyt pakanoiden keskuudessa.

20. Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavalille: "Veli, sinä näet, että juutalaisia on tullut uskoon kymmenintuhansin, ja he kaikki ovat lainkiivailijoita. Room. 10:2

21. Mutta heille on sinusta kerrottu, että sinä opetat kaikkia pakanakansojen keskuudessa asuvia juutalaisia luopumaan Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja

vaeltamasta tapojemme mukaan.

Ap. t. 16:3; 1. Kor. 9:20–23

22. Mitä tehdä? Joka tapauksessa he saavat kuulla sinun saapuneen.¹⁰⁸

23. Tee siis niin kuin me sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, jotka ovat antaneet lupauksen¹⁰⁹.

4. Moos. 6:2,13,30:3

24. Ota heidät mukaasi, puhdistaudu heidän kanssaan ja maksa kulut heidän puolestaan, niin että he voivat leikkauttaa tukkansa. Siitä kaikki ymmärtävät, ettei siinä, mitä heille on sinusta kerrottu, ole mitään perää, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä.

25. Uskoon tulleista pakanoista olemme päättäneet ja kirjoittaneet heille, että heidän pitää karttaa sellaista, mikä on uhrattu epäjumalille, ja verta ja lihaa, josta veri on laskematta, ja haurautta." Ap. t. 15:29

26. Silloin Paavali otti miehet mukaansa. Kun hän seuraavana päivänä oli puhdistautunut heidän kanssaan, hän meni temppeliin ja ilmoitti, milloin heidän puhdistumispäivänsä päättyisivät ja kunkin puolesta uhrattaisiin uhri. Ap. t. 24:18

PAAVALIN VANGITSEMINEN JA OIKEUDENKÄYNTI

Paavali pidätetään temppelissä

27. Kun ne seitsemän päivää olivat kulumassa umpeen, Aasiasta tulleet juutalaiset näkivät Paavalin temppelissä. He kiihottivat koko kansanjoukon, kävivät häneen käsiksi

28. ja huusivat: "Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä ja puhuu meidän kansaamme, lakiamme ja tätä paikkaa vastaan. Onpa hän tuonut kreikkalaisiakin temppeliin ja saastutanut tämän pyhän paikan." Hes. 44:7; Ap. t. 6:13

29. He olivat näet aikaisemmin nähneet efesolaisen Trofimoksen kaupun-

¹⁰⁸ 21:22. Bys.: "Varmastikin kokoontuu paljon väkeä, sillä he saavat kuulla sinun saapuneen."

¹⁰⁹ 21:23. Ks. 4. Moos. 6.

gilla hänen seurassaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet temppeliin.

30. Koko kaupunki alkoi liikehtiä, ja kansaa juoksi koolle. Väkijoukko otti Paavalin kiinni, raahasi hänet ulos temppelialueelta, ja portit suljettiin heti.

31. Kun Paavali yritettiin tappaa, sotilasosaston komentaja sai tiedon, että koko Jerusalemin kuohui.

32. Hän otti heti mukaansa sotilaita ja sadanpäälliköitä ja riensi alas väkijoukkoon. Nähdessään komentajan ja sotilaat juutalaiset lakkasivat lyömästä Paavalia.

33. Silloin komentaja astui lähemmäs, otti hänet kiinni ja käski sitoa kaksilla kahleilla ja kyseli, kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt.

34. Kansanjoukosta toiset huusivat sitä, toiset tätä. Koska komentaja ei melun tähden voinut saada asiasta varmaa selvyyttä, hän käski viedä Paavalin kasarmiin.

35. Kun Paavali tuli portaille, sotilaiden täytyi kantaa häntä kansan väkivaltaisuuden vuoksi.

36. Suuri joukko ihmisiä seurasi perässä ja huusi: "Pois se mies!"

Ap. t. 22:22

Paavali puolustautuu kansan edessä

37. Kun Paavalia oltiin viemässä sisälle kasarmiin, hän kysyi komentajalta: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?" Tämä vastasi: "Osaatko sinä kreikkaa!"

38. Etkö sitten olekaan se egyptiläinen, joka äskettäin villitsi ne neljätuhatta murhamiestä¹¹⁰ ja vei heidät erämaahan?"

39. Paavali vastasi: "Minä olen juutalainen, Tarsoksen, tunnetun Kilikian kaupungin, kansalainen. Pyydän sinua, salli minun puhua kansalle."

40. Komentaja antoi luvan. Portailla seisten Paavali viittasi kädellään kan-

salle, ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, hän puhui heprean kielellä:

22. LUKU

1. "Miehet – veljet ja isät! Kuulkaa, mitä minä nyt puhun teille puolustuksekseni."

2. Kun he kuulivat hänen puhuvan heprean kielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus, ja Paavali jatkoi:

3. "Olen juutalainen mies. Olen syntynyt Kilikian Tarsoksessa, mutta minut on kasvatettu tässä kaupungissa. Gamalielin jalkojen juuressa minut on opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia, ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niin kuin te kaikki tänään teette. Ap. t. 5:34; Room. 10:2; Gal. 1:13,14; Fil. 3:5,6

4. Minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sidoin ja heitin vankilaan miehiä ja naisia. Ap. t. 8:3; 1. Kor. 15:9; 1. Tim. 1:13

5. Sen voi minusta todistaa ylipappi ja koko vanhimpien neuvosto. Heiltä minä myös sain kirjeitä veljille Damaskokseen ja matkustin sinne tuodakseni nekin kristityt, jotka siellä olivat, sidotuina Jerusalemiin rangaistaviksi.

6. Mutta kun olin matkalla ja lähes tyin Damaskosta, taivaasta leimahti keskipäivän aikaan yhtäkkiä kirkas valo ympärilläni.

7. Kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?'

8. Minä vastasin: 'Herra, kuka olet?' Hän sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat.'

1. Kor. 9:1

9. Ne, jotka olivat minun mukani, näkivät kyllä valon mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui.

Dan. 10:7

10. Minä sanoin: 'Herra, mitä minun pitää tehdä?' Herra vastasi minulle: 'Nouse ja mene Damaskokseen. Siellä sinulle sanotaan kaikki, mitä tehtäväksesi on määrätty.'

Ap. t. 2:37

11. Koska en nähnyt mitään sen valon kirkkauden tähden, matkatoverini

110 21:38. Kreikan kielen *sikarios* tarkoittaa tikarimiestä. Nämä olivat juutalaisten itsenäisyysmiehiä, jotka eivät kailtaneet salamurhia asiansa ajamisessa.

taluttivat minua, ja niin pääsin Damas-kokseen.

12. Siellä Ananias, muuan lakiin nähden hurskas mies, josta kaikki sikäläiset juutalaiset todistivat hyvää,

13. tuli luokseni, astui eteeni ja sanoi minulle: 'Saul, veljeni, saa näkösi jälleen!' Samalla hetkellä sain näköni ja näin hänet.

14. Ananias jatkoi: 'Isiemme Jumala on valinnut sinut tuntemaan tahtonsa, näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen.

15. Sinusta tulee hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todista ja, mitä olet nähnyt ja kuullut.

Ap. t. 4:20,23:11

16. Ja nyt, mitä viivyttelet! Nouse ja huuda avuksi hänen nimeään, anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.'

Mark. 16:16; Ap. t. 2:38; Room. 10:13

17. Kun olin palannut Jerusalemiin ja olin rukoilemassa temppelissä, jouduin hurmoksiin

18. ja näin Herran. Hän sanoi minulle: 'Pidä kiirettä! Lähde heti pois Jerusalemistä, sillä sinun todistustasi minusta ei oteta täällä vastaan.'

1. Kor. 9:1

19. Minä sanoin: 'Herra, he tietävät itse, että minä kaikkialla synagogissa panin vankilaan ja ruoskitin niitä, jotka uskovat sinuun.

Ap. t. 8:3

20. Ja kun Stefanoksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, minäkin olin paikalla, hyväksyin sen ja vartioin hänen surmaajiensa vaatteita.'

21. Mutta hän sanoi minulle: 'Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanoiden luo.'

Room. 11:13; Ef. 3:8

22. Tähän asti juutalaiset kuuntelivat Paavalia, mutta sitten he alkoivat huutaa kovalla äänellä: 'Pois maan päältä tuollainen! Ei hän saa elää!'

23. Kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskelivät hiekkaa ilmaan,

24. komentaja käski viedä Paavalin kasarmiin. Saadakseen tietää, mistä syystä he niin hänelle huusivat, ko-

mentaja käski ruoskia ja kuulustella Paavalia.

Paavali välttyy ruoskimiselta

25. Kun sotilaat olivat sitoneet Paavalin ruoskittavaksi, hän sanoi lähellä seisovalle sadanpäälikölle: "Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaisia, vieläpä ilman tuomiota?" Ap. t. 16:37

26. Sen kuultuaan sadanpäälikkö meni komentajan luo ja ilmoitti asian hänelle: "Mitä aiot tehdä? Tämän miehen on Rooman kansalainen."

27. Komentaja meni Paavalin luo ja sanoi hänelle: "Sano minulle, oletko sinä Rooman kansalainen." Hän vastasi: "Olen."

28. Komentaja sanoi: "Minä olen suurella rahasummalla hankkinut tämän kansalaisoikeuden." Paavali vastasi: "Mutta minulla se on ollut syntymästäni saakka."

29. Silloin ne, joiden piti kuulustella häntä, poistuivat heti hänen luotaan. Myös komentaja, saatuaan tietää, että Paavali oli Rooman kansalainen, pelästyti, kun oli antanut sitoa hänet.

Paavali neuvoston edessä

30. Koska komentaja tahtoi saada varmaa tietoa siitä, mistä juutalaiset Paavalia syyttivät, hän päästi seuraavana päivänä hänet kahleista ja käski ylipappien ja koko neuvoston kokoontua. Sitten hän vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

23. LUKU

1. Paavali kiinnitti katseensa neuvostoon ja sanoi: "Miehet, veljet! Tähän päivään asti minä olen elänyt Jumalan edessä omatunto täysin puhtaina."

Ap. t. 24:16

2. Silloin ylipappi Ananias käski vieressä seisovia lyömään häntä suulle.

Joh. 18:22,23

3. Paavali sanoi hänelle: "Jumala lyö sinua, sinä valkoiseksi kalkittu seinä! Sinä istut tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua!"

5. Moos. 25:1,2; Hes. 13:10–15;

Matt. 23:27

4. Ne, jotka seisoiivat vieressä, sanoivat: "Herjaatko sinä Jumalan ylipappia?"

5. Paavali vastasi: "En tiennyt, veljet, että hän on ylipappi. Onhan kirjoitettu: 'Kansasi johtajaa älä solvaa.'"

2. Moos. 22:28

6. Koska Paavali tiesi osan heistä olevan saddukeuksia ja toisen osan fariseuksia, hän huusi neuvoston edessä: "Miehet, veljet! Minä olen fariseus, fariseusten jälkeläinen. Toivon ja kuoleiden ylösnousemuksen tähden minä olen tuomittavana." Ap. t. 24:15,21; Fil. 3:5

7. Tuskin hän oli tämän sanonut, kun fariseusten ja saddukeusten kesken nousi riita, ja joukko jakaantui.

8. Saddukeukset näet sanovat, ettei ole ylösnousemusta, ei enkeliä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat nämä kaikki.

Matt. 22:23

9. Huuto vain koveni, ja muutamat kirjanoppineet fariseusten ryhmästä nousivat väittelemään kiivaasti ja sanoivat: "Emme löydä tästä miehestä mitään pahaa. Jospa henki tai enkeli on puhunut hänelle."

Ap. t. 26:31

10. Kun riita yhä kiihtyi, komentaja pelkäsi, että he repisivät Paavalin kappaleiksi. Hän käski sotilaiden mennä ja temmata hänet heidän keskeltään ja viedä kasarmiin.

11. Mutta seuraavana yönä Herra seisoi Paavalin luona ja sanoi: "Ole rohkealla mielellä, sillä niin kuin sinä olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin pitää sinun todistaa minusta myös Roomassa."

Salaliitto Paavalin surmaamiseksi

12. Päivän valjettua juutalaiset tekivät salaliiton ja vannoiivat valan, etteivät söisi eivätkä joisi, ennen kuin ovat tappaneet Paavalin.

13. Tämän valaliiton teki yli neljäkymmentä miestä.

14. He menivät ylipappien ja vanhin-ten luo ja sanoivat: "Olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme pane mitään suuhumme, ennen kuin olemme tappaneet Paavalin.

15. Pyytäkää te siis nyt yhdessä neuvoston kanssa komentajalta, että hän toisi Paavalin alas luoksenne, ikään kuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Me olemme valmiina tappa-maan hänet, ennen kuin hän pääsee perille."

16. Mutta Paavalin sisarenpoika sai kuulla väijytyksestä. Hän saapui kassarmille, meni sisään ja ilmoitti asian Paavallille.

17. Paavali kutsui luokseen yhden sadanpäälliköistä ja sanoi: "Vie tämä nuori mies komentajan luo. Hänellä on komentajalle jotakin ilmoitettavaa."

18. Sadanpäällikkö otti hänet mukaansa, vei komentajan luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan tämän nuoren miehen sinun luoksesi. Hänellä on jotakin puhuttavaa sinulle."

19. Komentaja tarttui hänen käteensä, vei hänet syrjään ja kysyi: "Mitä ilmoitettavaa sinulla on minulle?"

20. Hän vastasi: "Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että veisit Paavalin huomenna alas neuvostoon, aivan kuin aikoisivat vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa.

21. Älä kuitenkaan suostu siihen, sillä yli neljäkymmentä miestä heidän joukostaan on väijyksissä. He ovat vannoneet, etteivät syö eivätkä juo, ennen kuin ovat tappaneet hänet. Nyt he ovat valmiina ja odottavat sinun suostumustasi."

22. Komentaja päästi nuoren miehen menemään sanottuaan hänelle: "Älä kerro kenellekään, että olet paljastanut tämän minulle."

Paavali lähetetään maaherra Feeliksin luo

23. Sitten komentaja kutsui luokseen kaksi sadanpäällikköä ja sanoi heille: "Pitäkää yön kolmannelta tunnista lähtien kaksisataa jalkaväen sotilasta, seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä valmiina lähtemään Kesareaan.

24. Varatkaa ratsuja ja pankaa Paavali ratsun selkään, jotta voisitte viedä hänet turvallisesti maaherra Feeliksin luo.”

25. Ja hän kirjoitti seuraavanlaisen kirjeen:

26. ”Klaudius Lysias tervehtii korkea-arvoista maaherra Feeliksiä.

27. Tämän miehen juutalaiset ottivat kiinni ja aikoivat tappa. Silloin minä tulin paikalle sotilaiden kanssa ja pelastin hänet, kun sain tietää, että hän on Rooman kansalainen. Ap. t. 21:27,33

28. Koska tahdoin tietää, mistä asiasta he häntä syyttivät, vein hänet heidän neuvostoonsa. Ap. t. 22:30

29. Huomasin, että häntä syytettiin heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä. Mitään sellaista syytöstä ei ollut, josta hän ansaitsisi kuoleman tai kahleet. Ap. t. 18:14,15

30. Koska minulle on kuitenkin tehty ilmianto, että miestä vastaan on tekeillä salajuoni, lähetän hänet nyt heti sinun lukesi. Olen myös kehottanut hänen syyttäjiään sanomaan sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi.”

31. Saamansa käskyn mukaisesti sotilaat ottivat Paavalin mukaansa ja veivät hänet yöstä myöten Antipatrikseen.

32. Seuraavana päivänä he jättivät ratsumiehet jatkamaan matkaa hänen kanssaan ja palasivat kasarmiin.

33. Saavuttuaan Kesareaan ratsumiehet antoivat kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä.

34. Kun maaherra oli lukenut kirjeen, hän kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli. Saatuaan tietää, että Paavali oli Kiliakiasta,

35. hän sanoi: ”Minä kuulustelen sinua sitten kun myös syyttäjäsi saapuvat paikalle.” Ja hän käski vartioida Paavalia Herodeksen linnassa.

24. LUKU

Syyte Paavalia vastaan

1. Viiden päivän kuluttua ylipappi Ananias tuli Kesareaan muutamien vanhinten ja asianajaja Tertulluksen

kanssa, ja he ilmoittivat maaherralle syyttävänsä Paavalia.

2. Kun Paavali oli kutsuttu paikalle, Tertullus aloitti syytöspuheensa. Hän sanoi: ”Sinun ansiostasi, korkea-arvoinen Feeliks, me olemme saaneet nauttia suurta rauhaa, ja sinun huolenpidossasi on saatu aikaan parannuksia tämän kansan hyväksi.

3. Sen me mitä kiitollisimmin tunnustamme, kaikin tavoin ja kaikkialla.

4. Mutta etten viivyttäisi sinua kovin kauan, pyydän sinua hetken aikaa suosiollisesti kuuntelemaan meitä.

5. Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja levottomuuksien lietsoja kaikkialla maailmassa kaikkien juutalaisten keskuudessa. Hän on nasaretilaisten lahkon johtaja.

Ap. t. 17:6,28;22

6. Hän on yrittänyt saastuttaa tempelinkin, joten me otimme hänet kiinni. [Tahdoimme tuomita hänet oman lakimme mukaan,

7. mutta komentaja Lysias tuli ja riisti hänet väkivalloin käsistämme. Komentaja vei hänet pois

8. ja käski hänen syyttäjiensä tulla sinun eteesi.] Voit itse kuulustelemalla saada häneltä tiedon kaikesta, mistä me häntä syytämme.” Ap. t. 23:30

9. Myös juutalaiset yhtyivät syytökseen ja väittivät asian olevan niin.

Paavali puolustautuu Feeliksin edessä

10. Maaherran nyökättyä merkiksi, että Paavali sai puhua, tämä vastasi: ”Koska tiedän sinun olleen monta vuotta tämän kansan tuomarina, puolustaudun luottavaisin mielin.

11. Voit itse varmistaa, ettei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin ylös Jerusalemiin rukoilemaan.

12. Nämä miehet eivät ole tavanneet minua väittelemästä kenenkään kanssa tai aiheuttamasta levottomuutta, eivät tempelissä, eivät synagogissa eivätkä kaupungilla.

13. Eivät he myöskään voi näyttää sinulle toteen sitä, mistä he nyt minua syyttävät.

14. Mutta sen minä sinulle tunnustan, että kuljen sitä tietä, jota he sanovat lahkoksi, ja näin palvelen isieni Jumalaa ja uskon kaiken, mitä laissa ja profeetoissa on kirjoitettu. Ap. t. 26:22

15. Minä pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskaiden että väärintekijöiden. Dan. 12:2; Joh. 5:28,29

16. Siksi ahkeroinkin, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä. Ap. t. 23:1

17. Monien vuosien jälkeen tulín tuomaan almuja kansalleni ja toimittamaan uhreja. Room. 15:25,26

18. Näitä toimittaessani muutamat Aasiasta tulleet juutalaiset tapasivat minut puhdistautuneena temppelialueella. Ei ollut mitään väentungosta eikä meteliä.

19. Heidän pitäisi olla täällä sinun edessäsi ja syyttää, mikäli heillä on jotakin minua vastaan.

20. Tai sanokoot nämä tässä, mitä rikollista he minussa huomasivat, kun seisoin neuvoston edessä.

21. Vai onko kysymys tästä yhdestä lauseesta, jonka huusin seisossani heidän edessään: 'Kuolleiden ylösnousemuksen tähden minä tänään olen teidän tuomittavananne'?' Ap. t. 23:6

22. Mutta Feeliks, joka oli tarkoin perillä tästä tiestä, siirsi asian käsittelyn tuonnemmaksi ja sanoi: "Kun komentaja Lysias tulee tänne, tutkin teidän asianne."

23. Hän käski, että sadanpäällikön oli pidettävä Paavalía vartioituna mutta suotava hänelle lievennyksiä estämättä ketään hänen ystävistään palvelemasta häntä. Ap. t. 28:16

Paavalía pidetään vankeudessa

24. Muutamien päivien kuluttua Feeliks saapui juutalaisen vaimonsa Drusillan kanssa, lähetti hakemaan Paava-

lin ja kuunteli, kun hän puhui uskosta Kristukseen Jeesukseen.

25. Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta, itsehillinnästä ja tulevasta tuomiosta, Feeliks pelästyi ja sanoi: "Mene tällä kertaa pois, mutta kun tulee sopiva aika, kutsun sinut taas."

26. Samalla hän myös toivoi saavansa Paavalilta rahaa, ja siksi hän useita kertoja lähetti hakemaan hänet luokseen ja keskusteli hänen kanssaan.

27. Kahden vuoden kuluttua Feeliksin tilalle tuli Porkius Festus, ja koska Feeliks halusi olla mieliksi juutalaisille, hän jätti Paavalin vankeuteen. Ap. t. 25:9,14

25. LUKU

Paavali vetoaa keisariin

1. Kun Festus oli astunut maaherran virkaan, hän meni kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin.

2. Ylipapit ja juutalaisten johtomiehet esittivät hänelle syytöksensä Paavalía vastaan. He kääntyivät Festuksen puoleen

3. ja anoivat häneltä sitä suosionosoitusta itselleen, Paavalía vastaan, että hän haettaisi Paavalin Jerusalemiin. He näet suunnittelivat väijytystä tappaakseen hänet matkalla. Ap. t. 23:15

4. Festus kuitenkin vastasi, että Paavalía pidettäisiin vartioituna Kesareassa ja että hän itsekin aikoi pian lähteä sinne.

5. "Tulkoot siis teidän johtomiehenne minun mukaani, ja jos siinä mieheessä on jotakin väärää, syyttäkööt häntä siellä", hän lisäsi.

6. Viivytyttyään heidän luonaan ai-noastaan kahdeksan tai kymmenen päivää Festus palasi Kesareaan. Seuraavana päivänä hän istuutui tuomariniistumelle ja käski tuoda Paavalin eteensä.

7. Kun Paavali oli saapunut, asetuiivat Jerusalemistä tulleet juutalaiset hänen ympärilleen ja esittivät useita raskaita syytöksiä. Mutta he eivät pystyneet näyttämään niitä toteen,

8. sillä hän torjui ne sanoen: "Minä en ole missään suhteessa rikkonut juutalaisten lakia, en temppeleä enkä keisaria vastaan." Ap. t. 24:12

9. Festus, joka halusi olla mieliksi juutalaisille, vastasi Paavalille: "Tahtoteko lähteä Jerusalemiin ja antaa asiiasi ratkaistavaksi siellä minun edessäni?"

10. Paavali sanoi: "Minä seison keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut on tuomittava. Juutalaisia kohtaan en ole tehnyt mitään väärin, niin kuin sinäkin hyvin tiedät.

11. Jos siis olen tehnyt rikoksen ja jotakin sellaista, mistä tulee kuolemantuomio, en yritä välttää kuolemaa. Mutta jos näiden syytökset ovat perättömiä, kukaan ei voi luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin."

Ap. t. 28:19

12. Festus keskusteli neuvostonsa kanssa. Sitten hän vastasi: "Keisariin olet vedonnut, keisarin eteen menet."

Festus kertoo Agrippalle Paavalista

13. Muutaman päivän kuluttua saapuivat kuningas Agrippa ja Bernike Kesareaan tervehtimään Festusta.

14. Kun he viipyivät siellä useita päiviä, Festus esitteli Paavalin asian kuninkaalle: "Täällä on eräs mies, jonka Feeliks on jättänyt vankeuteen.

Ap. t. 24:27

15. Käydessäni Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja vanhimmat esittivät syytöksen häntä vastaan ja vaativat, että hänet tuomittaisiin.

16. Minä vastasin heille: 'Roomalaisilla ei ole tapana luovuttaa ketään, ennen kuin syytetty on ollut kasvokkain syyttäjiensä edessä ja on saanut tilaisuuden puolustautua syytöstä vastaan.'

17. Kun he olivat kokoontuneet tänne, minä istuin viivyttelämättä seuraavana päivänä tuomariniistuimelle ja käskin tuoda miehen eteeni.

18. Hänen syyttäjänsä asettuivat hänen ympärilleen mutta eivät syyttäneet häntä mistään sellaisesta rikoksesta kuin olin odottanut.

19. Sen sijaan heillä oli hänen kanssaan riitaa joistakin oman uskontonsa asioista ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuollut mutta jonka Paavali väitti elävän.

20. Kun olin epätietoinen siitä, miten tällainen kiista oli tutkittava, kysyin, tahtoiko hän lähteä Jerusalemiin ja antaa ratkaista asiansa siellä.

21. Mutta kun Paavali vaati päästä majesteetin tutkittavaksi ja pyysi vartiota itselleen siihen saakka, minä käskin vartioida häntä, kunnes lähetän hänet keisarin eteen."

22. Agrippa sanoi Festukselle: "Minäkin tahtoisin kuulla sitä miestä." Festus vastasi: "Huomenna saat kuulla häntä."

Paavali Agrippan edessä

23. Seuraavana päivänä Agrippa ja Bernike saapuivat kaikessa loistossaan. He menivät oikeussaliin päälliköiden ja kaupungin vaikutusvaltaisten miesten kanssa, ja Paavali tuotiin Festuksen käskystä sinne. Matt. 10:18

24. Festus sanoi: "Kuningas Agrippa ja kaikki te miehet, jotka olette meidän kanssamme paikalla! Tässä näette miehen, jonka tähden koko juutalaisten joukko on ahdistanut minua sekä Jerusalemissa että täällä ja huutanut, ettei hänen saa antaa elää. Ap. t. 22:22

25. Minä kuitenkin huomasin, ettei hän ole tehnyt mitään, mistä ansaitsisi kuoleman. Mutta kun hän itse vetosi majesteettiin, päätin lähettää hänet keisarin eteen. Ap. t. 23:9,29,26:31

26. Mitään varmaa minulla ei kuitenkaan ole kirjoitettavana hänestä herraleni. Siksi käskin tuoda hänet teidän eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla olisi kuulustelun jälkeen jotakin kirjoitettavaa.

27. Minusta tuntuu mielettömältä lähettää vanki ilmoittamatta samalla, mistä häntä syytetään."

Paavali puolustautuu

1. Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua puolestasi." Silloin Paavali ojensi kätensä ja sanoi puolustukseeseen:

2. "Kuningas Agrippa! Pidän itseäni onnekkana, kun saan tänään sinun edessäsi puolustautua kaikkia juutalaisten syytöksiä vastaan,

3. varsinkin kun sinä olet kaikkien juutalaisten tapojen ja riitakysymysten tuntija. Siksi pyydän sinua kärsivällisesti kuuntelemaan minua.

4. Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa Jerusalemissa.

5. He tuntevat minut jo ennestään, jos vain tahtovat todistaa, että minä uskontomme ankarimman lahon mukaisesti olen elänyt fariseuksena.

Ap. t. 23:6; Fil. 3:5,6

6. Nyt seison tuomittavana sen tähden, että panen toivoni lupaukseen, jonka Jumala on antanut meidän isillemme.

1. Moos. 3:15; 5. Moos. 18:15

7. Sen lupauksen toteutumista toivovat meidän kaksitoista heimoamme, kun ne palvelevat Jumalaa lakkaamatta, yötä päivää. Tämän toivon vuoksi, kuningas, juutalaiset syyttävät minua.

2. Sam. 7:12; Jes. 7:14,9:5; Jer. 23:5

8. Miksi teistä on uskomatonta, että Jumala herättää kuolleet?

9. Minäkin luulin, että minun tulee ankarasti vastustaa Jeesuksen, Nasa-retilaisen, nimeä.

Ap. t. 8:3; Gal. 1:13;

1. Tim. 1:13

10. Niin minä teinkin Jerusalemissa. Saatuaani ylipapeilta valtuudet suljin monia pyhiä vankiloihin, ja kun heitä tapettiin, äänestin sen puolesta.

11. Kaikkialla synagogissa minä usein yritin rankaisemalla pakottaa heidät pilkkaamaan Jeesusta. Menin niin pitkälle raivossani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaiden kaupunkeihin asti."

Paavali kertoo kääntymyksestään

12. "Näissä asioissa matkustin Damaskokseen ylipappien antamin valtuuksin ja heidän suostumuksellaan.

13. Silloin, keskellä päivää, kuningas, minä näin tiellä auringon paistetta kirkkaamman valon leimahtavan taivaasta minun ja matkatoverieni ympärillä.

14. Me kaikki kaadumme maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle heprean kielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työläs sinun on potkia pistimiä vastaan.'

15. Minä kysyin: 'Herra, kuka olet?' Herra sanoi: 'Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.

16. Nouse ja seiso jaloillasi! Minä olen ilmestynyt sinulle sitä varten, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä olet nähnyt ja mitä olet vielä näkevä, kun ilmestyn sinulle.

Jer. 1:7; Ap. t. 22:15

17. Minä pelastan sinut oman kansasi ja pakanoiden käsistä, joiden luo minä sinut lähetän

18. avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan puoleen ja uskon kautta minuun saisivat synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.

Jes. 35:5; Ef. 2:2; Kol. 1:12,13;

1. Piet. 2:9

19. Sen vuoksi, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä

20. vaan julistin ensin Damaskoksen ja Jerusalemin asukkaille, sitten kaikkialla Juudean maassa ja pakanakansojen parissa, että on tehtävä parannus, käännyttävä Jumalan puoleen ja tehtävä parannuksen mukaisia tekoja.

Matt. 3:8; Luuk. 24:47

21. Tämän takia juutalaiset ottivat minut kiinni temppelialueella ja yrittivät surmata.

22. Jumalan apua olen saanut tähän päivään asti, ja nyt minä seison todistamassa sekä pienille että suurille. En puhu mitään muuta kuin sitä, minkä

profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan, Luuk. 24:27,44–47

23. sitä että Kristuksen piti kärsiä ja kuolleiden ylösnousemuksen esikoisena julistaa valoa sekä tälle kansalle että pakanoilta.” 1. Kor. 15:20; Kol. 1:18; Ilm. 1:5

24. Kun hän näin puolustautui, Festus sanoi kovalla äänellä: ”Sinä olet hullu, Paavali! Paljot kirjoitukset tekevät sinut hulluksi.” 1. Kor. 1:23,2:14

25. Paavali vastasi: ”En ole hullu, arvoisa Festus, vaan puhun totuuden ja terveen järjen sanoja.

26. Kuningas kyllä tuntee nämä asiat. Siksi puhunkin hänelle rohkeasti. En usko, että mikään näistä asioista on jäänyt häneltä huomaamatta, eiväthän ne ole tapahtuneet missään syrjäseudulla. Joh. 18:20

27. Uskotko profeettoja, kuningas Agrippa? Tiedän, että uskot.”

28. Agrippa vastasi Paavalille: ”Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi.”

29. Paavali sanoi: ”Toivoisin Jumalalta, että – tapahtuipa se vähällä tai paljolla – et ainoastaan sinä vaan myös te kaikki, jotka minua tänään kuuntelette, tulisitte samanlaisiksi kuin minä, näitä kahleita lukuun ottamatta.”

30. Silloin kuningas nousi, samoin maaherra sekä Bernike ja ne, jotka istuivat heidän kanssaan.

31. Pois mennessään he puhuivat keskenään: ”Ei tämän miehen toiminnassa ole mitään, mistä ansaitsisi kuoleman tai kahleet.” Ap. t. 23:9,25:25

32. Agrippa sanoi Festukselle: ”Tämän miehen olisi voinut päästää vapaaksi, ellei hän olisi vedonnut keisariin.” Ap. t. 28:18,19

27. LUKU

PAAVALIN MATKA ROOMAAN

Merimatka alkaa

1. Kun oli päätetty, että me purjehtisimme Italiaan, Paavali ja muutamat muut vangit luovutettiin Juliuksen, kei-

sarillisen joukko-osaston sadanpäällikön, haltuun.

2. Astuimme adramyttionilaiseen laivaan, jonka oli määrä purjehtia Aasian rannikkopaikkakuntien kautta, ja lähdimme merelle. Seurassamme oli makedonialainen Aristarkos Tessalonikasta. Kol. 4:10

3. Seuraavana päivänä saavuimme Siidoniin. Julius kohteli Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystävien luo saamaan hoitoa.

4. Lähdettyämme sieltä merelle purjehdimme vastatuulen takia Kyproksen suojaan,

5. ja avomerta purjehtien sivuutimme Kilikian ja Pamfylian ja saavuimme Lykian Myraan.

6. Siellä sadanpäällikkö huomasi aleksandrialaisen laivan, joka oli matkalla Italiaan, ja siirsi meidät siihen.

7. Monta päivää purjehdimme hitaasti ja pääsimme hädin tuskin Knidoksen kohdalle. Kun tuulen takia emme voineet pitää kurssia, purjehdimme Salmonen ohi Kreetan suojaan.

8. Purjehdittuamme vaivoin läheltä sen rantaa saavuimme erääseen paikkaan, jonka nimi oli Hyvätsatamat ja jonka lähellä oli Lasaian kaupunki.

9. Aikaa oli kulunut paljon, ja purjehtiminen oli vaarallista, sillä paastopäiväkin oli jo ohi. Niinpä Paavali varoitti toisia: 3. Moos. 23:27–29

10. ”Miehet, minä huomaan, että purjehtiminen käy vaivalloiseksi ja vaaralliseksi, ei ainoastaan lastille ja laivalle vaan myös meidän hengellemme.”

11. Sadanpäällikkö uskoi kuitenkin enemmän perämiestä ja laivan omistajaa kuin sitä, mitä Paavali sanoi.

12. Kun satama ei soveltunut talveh-timiseen, useimmat olivat sitä mieltä, että heidän oli lähdettävä sieltä, jotta päästäisiin ehkä talveksi Foiniksiin, Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen päin.

Myrskyn kourissa

13. Kun etelätuuli alkoi hiljaksen puhalttaa, he luulivat suunnitelmansa onnistuvan, nostivat ankkurin ja purjehtivat aivan läheltä Kreetaa.

14. Mutta ennen pitkää saaren yli syöksyi raju tuuli, niin sanottu koillis-myrsky.

15. Kun laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut nousta vastatuuleen, me annoimme periksi ja jouduimme tuulijolle.

16. Päästyämme pienen Kauda-nimisen saaren suojaan saimme hädin tuskin laivaveneen hallintaamme.

17. Vedettyään sen ylös miehet ryhtyivät varotoimiin ja sitoivat laivan ympäri köysiä. Koska he pelkäsivät ajautuvansa Syrtteihin, he laskivat ajoankurin ja olivat näin tuulijolla.

18. Kun myrsky ahdisti meitä ankaraasti, he heittivät seuraavana päivänä lastia mereen.

19. Kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat mereen laivan kaluston.

20. Moneen päivään ei näkynyt aurinkoa eikä tähtiä, ja kun kova myrskykin painoi päälle, meiltä katosi lopulta kaikki toivo pelastumisesta.

2. Kor. 11:23

21. Kun oli oltu kauan syömättä, Paavali astui joukon keskelle ja sanoi: "Miehet, teidän olisi pitänyt kuunnella minua eikä lähteä Kreetasta. Silloin olisitte välttyneet tästä vaivasta ja vahingosta.

22. Mutta nyt kehotan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä yksikään teistä ei menetä henkeään, ainoastaan laiva uppoaa.

23. Tänä yönä näet vieressäni seisoi sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä myös palvelen.

24. Hän sanoi: 'Älä pelkää, Paavali. Sinun on mentävä keisarin eteen, ja Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka purjehtivat kanssasi.' Ap. t. 23:11

25. Olkaa siis rohkealla mielellä, miehet! Minulla on sellainen usko Jumalaan, että tapahtuu niin kuin minulle on puhuttu.

26. Mutta jollekin saarelle meidän täytyy ajautua." Ap. t. 28:1

Haaksirikko ja pelastuminen

27. Oli jo neljästoista yö ajalehtiesamme Adrianmerellä, kun merimiehistä alkoi keskiyön aikaan tuntua, että lähestyttiin maata.

28. He luotasivat ja havaitsivat syvyydeksi kaksikymmentä syltä. Vähän matkaa edettyämme he taas luotasivat ja havaitsivat syvyyden olevan viisitoista syltä.

29. Pelätessään meidän ajautuvan karille he laskivat laivan perästä neljä ankkuria ja odottivat ikävöiden päivän valkenemista.

30. Merimiehet yrittivät paeta laivasta ja laskivat laivaveneen mereen sen tekosyyn varjolla, että aikoivat muka laskea keulasta ankkureita.

31. Mutta Paavali sanoi sadanpäällikölle ja sotilaille: "Jos nuo eivät pysy laivassa, te ette voi pelastua."

32. Silloin sotilaat hakkasivat poikki veneen köydet ja päästivät sen mene-mään.

33. Vähän ennen päivän valkenemista Paavali kehotti kaikkia syömään sanoen: "Tänään on jo neljästoista päivä, kun olette odottaneet ja olleet syömättä ettekä ole ottaneet mitään suuhunne.

34. Siksi kehotan teitä syömään, sillä se on tarpeen pelastuaksenne. Ei kenenkään teidän päästänne katoa hiuskarvaakaan." Luuk. 12:7

35. Tämän sanottuaan hän otti leivän, kiitti Jumalaa kaikkien nähden, mursi leivän ja rupesi syömään.

1. Tim. 4:4

36. Silloin kaikki tulivat rohkealle mielelle ja alkoivat syödä.

37. Meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataaseitsemänkymmentäkuusi henkilöä.

38. Syötyään kylliksi merimiehet kevensivät laivaa heittäämällä viljan mereen.

39. Aamun valjettua he eivät tunteet edessä olevaa maata mutta huo-

masivat lahden, jossa oli sopiva ranta. Sinne, jos mahdollista, he päättivät ohjata laivan.

40. He päästivät ankkuriköydet irti ja jättivät ankkurit mereen. Samalla he irrottivat peräsinairojen köydet, nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti.

41. He ajautuivat kuitenkin riutalle ja antoivat laivan törmätä siihen. Keula juuttui kiinni ja pysyi paikoillaan, mutta perä alkoi hajota aaltojen voimasta.

42. Silloin sotilaat aikoivat tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla pakoon.

43. Mutta sadanpäällikkö tahtoi pelastaa Paavalin ja esti heidän aikeensa. Hän käski uimataitoisten hypätä ensimmäisinä veteen ja uida rantaan

44. ja sitten muiden, ketkä lautojen, ketkä laivankappaleiden varassa. Näin kaikki pelastuivat maihin.

28. LUKU

Paavali Meliten saarella

1. Pelastumisemme jälkeen saimme tietää, että saaren nimi oli Melite¹¹¹.

2. Saaren kanta-asukkaat osoittivat meille harvinaisen suurta ystävällisyyttä. He sytytivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, koska oli alkanut sataa ja oli kylmä.

3. Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotioon, tuli kyykkäärme kuumuuden tähden esiin ja kävi kiinni hänen käteensä.

4. Kun asukkaat näkivät käärmeen riippuvan hänen kädestään, he sanoivat toisilleen: ”Tuo mies on varmaankin murhaaja. Hän pelastui merestä, mutta kostotar¹¹² ei sallinut hänen elää.”

5. Mutta Paavali ravisteli käärmeen tuleen, eikä hänelle tapahtunut mitään pahaa.

Mark. 16:18; Luuk. 10:19

6. He odottivat hänen ajettuvan tai kaatuvan äkkiä kuolleena maahan. Kun he olivat kauan odottaneet ja nähneet, ettei hänelle tapahtunut mitään

¹¹¹ 28:1. Tarkoittanee nykyistä Maltan saarta.

¹¹² 28:4. Dike, oikeuden jumalatar.

pahaa, he muuttivat mielensä ja sanoivat, että hän oli jumala.

Ap. t. 14:11

7. Lähellä sitä paikkaa oli Publius-nimisellä saaren johtavalla miehellä maatiloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti vierinaan kolme päivää.

8. Publiuksen isä makasi kuumeesa ja punataudin vaivaamana. Paavali meni hänen luokseen, rukoili ja pani kätensä hänen päälleen parantaen hänet.

Mark. 16:18; Jaak. 5:15

9. Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin saarella olevat sairaat, ja heidät parannettiin.

10. Saarelaiset osoittivat meille monin tavoin kunnioitusta, ja kun lähdimme merelle, he antoivat mukaamme, mitä tarvitsimme.

Paavali saapuu Roomaan

11. Kolmen kuukauden kuluttua me purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jonka tunnuksena oli Zeuksen kaksoispoikien¹¹³ kuvat.

12. Nousimme maihin Syrakusassa ja viivyimme siellä kolme päivää.

13. Nostettuaamme ankkurit purjehdimme Regiumiin. Kun päivän kuluttua alkoi puhalttaa etelätuuli, me pääsimme seuraavana päivänä Puteoliin.

14. Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään luonaan seitsemän päivää. Sieltä lähdimme Roomaan.

15. Kun sikäläiset veljet saivat kuulla meistä, he tulivat meitä vastaan Forum Appiin ja Tres Tabernaen kohdalle. Nähdessään heidät Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.

16. Kun saavuimme Roomaan, Paavali annettiin asua omissa oloissaan häntä vartioivan sotilaan kanssa.

Ap. t. 27:3

Paavali Roomassa

17. Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui koolle juutalaisten johtomiehet. Kun he olivat kokoontuneet, hän sanoi

¹¹³ 28:11. Castor ja Pollux.

heille: "Miehet, veljet! En ole tehnyt mitään kansaamme tai isiemme tapoja vastaan. Kuitenkin minut luovutettiin Jerusalemissa vankina roomalaisten käsiin.

18. Kuulusteltuaan minua he tahtivat vapauttaa minut, koska en ollut syyllistynyt mihinkään, mistä ansaitsisin kuoleman. Ap. t. 23:9,26:31,32

19. Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, minun oli pakko vedota keisariin. Ei minulla kuitenkaan ole mitään syytöksiä kansaani vastaan. Ap. t. 25:11

20. Tästä syystä minä nyt kutsuin teidät nähdäkseni teidät ja keskustelakseni kanssanne, sillä Israelin toivon tähden minä kannan tätä kahletta."

Ap. t. 26:6,7; Fil. 1:10,13

21. He sanoivat hänelle: "Emme ole saaneet sinua koskevia kirjeitä Juudeasta, eikä kukaan täällä käyneistä veljistä ole ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa.

22. Katsomme kuitenkin oikeaksi kuulla sinulta, mitä mielessäsi on, sillä tästä lahkosta meillä on tiedossamme, että sitä kaikkialla vastustetaan."

Luuk. 2:34; Ap. t. 24:5,14

23. He määräsivät hänelle päivän, ja silloin heitä tuli vielä useampia hänen luokseen majapaikkaan. Aamuvarhaisesta iltamyöhään hän selitti heille Kirjoituksia, alkaen Mooseksen laista ja profeetoista, ja todisti Jumalan valtakunnasta yrittäen saada heidät vakuuttumaan Jeesuksesta.

Luuk. 24:27,44

24. Se, mitä sanottiin, sai toiset vakuuttuneiksi, mutta toiset eivät uskoneet.

25. He olivat keskenään eri mieltä, ja heidän lähtiessään pois Paavali sanoi ainoastaan nämä sanat: "Oikein on Pyhä Henki puhunut teidän isillenne profeetta Jesajan kautta: Ap. t. 14:4; 2. Piet. 1:21

26. 'Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö. Jes. 6:9,10; Matt. 13:13-15; Joh. 12:40

27. Sillä paatunut on tämän kansan sydän. Vaivoin he kuulevat korvillaan, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi, etteivät he sydämellään ymmärtäisi ja kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.' Jer. 5:21; Hes. 12:2; Room. 11:8

28. Tietäkää siis, että tämä Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille ja he myös kuulevat sitä." Ps. 67:3; Luuk. 24:47; Ap. t. 22:21

29. [Kun Paavali oli tämän puhunut, juutalaiset lähtivät pois väitellen kiiwaasti keskenään.]

30. Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan täydet kaksi vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen luokseen.

31. Hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta täysin avoimesti kenenkään estämättä.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

1. LUKU

Alkusanat ja tervehdys

1. Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoliksi ja erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, Ap. t. 9:15; 1. Kor. 1:1; 1. Tim. 2:7

2. jonka Jumala on ennalta luvannut profeettojensa kautta pyhissä Kirjoituksissa, 1. Moos. 3:15; Jes. 7:14; Miika 5:1

3. evankeliumia hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme. Lihan puolesta hän on syntynään Daavidin jälkeläinen, 2. Sam. 7:12; Jes. 11:1; Matt. 1:1

4. ja pyhyiden Hengen puolesta hänet on kuolleista nousemisen kautta asetettu¹ Jumalan Pojaksi voimassa. Joh. 10:36–38; Ap. t. 13:32,33; Hepr. 1:5

5. Hänen kauttaan me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syn-tyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeään kohtaan kaikissa pakanakansoissa, Ap. t. 9:15; Room. 16:26; Gal. 2:7,8; Ef. 3:8

6. joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutumat, kuulutte. Room. 9:24; Juud. 1

7. Kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille: armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isäl-tämme, ja Herralta Jeesukselta Kris-tukselta! 1. Kor. 1:2,3; 2. Tim. 1:9; 2. Piet. 1:2

Paavali haluaa vierailia Roomassa

8. Ensiksikin kiitän Jumalaani Jee-suksen Kristuksen kautta teistä kaikis-ta, koska teidän uskostanne kerrotaan kaikkialla maailmassa. Room. 16:19; 1. Tess. 1:2,8

9. Jumala, jota hengessäni palvelen julistaessani hänen Poikansa evanke-liumia, on minun todistajani, että muis-tan teitä lakkaamatta. 2. Kor. 11:31; Fil. 1:8; 2. Tim. 1:3

10. Anon aina rukouksissani, että minä jo vihdoin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän luoksenne. Ap. t. 19:21; Room. 15:23; 1. Tess. 3:10

11. Kaipaen nähdä teitä voidakseni antaa teille jonkin hengellisen lahjan, että vahvistuisitte, Room. 15:29

12. tarkoitan, että me yhdessä ol-lessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun. Room. 15:32

13. Minä en tahdo teidän, veljet, ole-van tietämättömiä siitä, että olen monta kertaa päättänyt tulla luoksenne saa-dakseni jonkin hedelmän myös teidän keskuudestanne niin kuin muidenkin pakanoiden, mutta tähän asti minulla on ollut este. Room. 15:22; 1. Tess. 2:18

14. Olen velassa sekä kreikkalaisil-le että barbaareille, sekä viisaille että tyhmille, 1. Kor. 9:16

15. ja siksi olen omasta puolestani halukas julistamaan evankeliumia myös teille Roomassa asuville.

Evankeliumin voima

16. Minä en häpeä evankeliumia, sil-lä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo, juutalaiselle en-sin, sitten myös kreikkalaiselle. Ps. 40:10,11; 1. Kor. 1:18,24; 2. Tim. 1:8

17. Siinä Jumalan vanhurskaus il-mestyy uskosta uskoon, niin kuin on kirjoitettu: ”Vanhurskas on elävä uskos-ta.” Hab. 2:4; Gal. 3:11; Fil. 3:9; Hepr. 10:38

Ihmiskunnan syyllisyys

18. Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa. Ef. 5:6; Kol. 3:6

19. Se, mitä Jumalasta voidaan tie-tää, on kuitenkin ilmeistä heidän kes-kuudessaan. Onhan Jumala ilmoittanut sen heille, Ap. t. 14:17,17:24–27; Room. 2:14,15

20. sillä hänen näkymättömät omi-naisuutensa, hänen iankaikkinen voi-mansa ja jumaluutensa, ovat maail-man luomisesta asti olleet nähtävissä ja ymmärrettävissä hänen teoissaan. Siksi he eivät voi mitenkään puolus-tautua. Job 12:7–9; Ps. 19:2–4; Jes. 40:21,26

1 1:4. Tai: ”osoitettu”.

21. Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. Ef. 4:17

22. He väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiksi.

Jer. 10:14; 1. Kor. 1:20

23. He ovat muuttaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisen ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuvan kaltaiseksi.

5. Moos. 4:15–18; 1. Kun. 11:4,5; Ap. t. 17:29

24. Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään keskenään oman ruumiinsa. Ap. t. 14:16; 1. Kor. 6:18; Ef. 4:19

25. He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, häntä, joka on iankaikkisesti ylistetty. Aamen. Ps. 106:19,20; Jes. 40:18,19; Jer. 2:11

26. Sen tähden Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan. Naispuoliset heistä ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen, 3. Moos. 18:23,24; Ef. 5:11,12; Juud. 10

27. ja samoin miespuoliset ovat lupuneet luonnollisesta yhteydestä naiseen ja kiihkossaan syttyneet toisiinsa. Miehet ovat harjoittaneet riettautta miesten kanssa ja ovat villiintymistään saaneet itseensä sen palkan, mikä pitikin saada. 1. Moos. 19:5; 3. Moos. 18:22; 1. Kor. 6:9

28. Koska heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, Jumala jätti heidät kelvottoman mielen valtaan tekemään sopimattomia.

29. He ovat täynnä kaikenlaista vääryyttä, pahuutta, ahneutta ja ilkeyttä, täynnä kateutta, murhanhimoa, riitaa, petosta ja pahanilkeyttä. He ovat juorujen levittäjiä Gal. 5:19–21; Tit. 3:3

30. ja panettelihoita. He vihaavat Jumalaa, ovat väkivaltaisia ja ylimielisiä, kerskailijoita ja pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,

Sananl. 24:8; 2. Tim. 3:2,3

31. ymmärtämättömiä ja epäluotettavia, rakkaudettomia ja armottomia.

32. Vaikka he tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka sellaista tekevät, ovat ansainneet kuoleman, he eivät ainoastaan itse tee niin vaan myös osoittavat hyväksymisensä niille, jotka tekevät samoin. Ps. 50:18; Room. 6:21–23

2. LUKU

Jumalan vanhurskas tuomio

1. Sen tähden sinä ihminen, joka tuomitset, et voi millään puolustaa itseäsi, oletpa kuka hyvänsä. Missä toista tuomitset, siinä tuomitset itsesi, koska sinä, joka tuomitset, teet itse samoja tekoja. Matt. 7:1,5; Joh. 8:7–9; 1. Kor. 4:5

2. Me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka tekevät tuollaista. Ilm. 20:12

3. Luuletko sinä, ihminen, joka tuomitset toisia mutta itse teet samoja tekoja, että vältät Jumalan tuomion? Room. 14:12

4. Vai halveksitko hänen hyvyytensä, kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta? Etkö ymmärrä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen? Ef. 2:4; 2. Piet. 3:9,15

5. Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa Jumalan vihan päiväksi, jolloin hänen vanhurskas tuomionsa ilmestyy. 5. Moos. 32:35; Ps. 110:5; Room. 1:18

6. Silloin hän maksaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan: Ps. 62:13; Sananl. 24:12; Jer. 17:10; Matt. 16:27; Ilm. 22:12

7. niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta, kunniaa ja katoamattomuutta, hän antaa iankaikkisen elämän, 1. Kor. 3:8; 1. Piet. 1:7

8. mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta vaan vääryyttä, tulee viha ja kiivaus. Room. 1:18; 2. Tess. 1:6–8

9. Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka tekee pahaa, ensin juutalaisen, sitten myös kreikkalaisen! Luuk. 12:47,48; Room. 1:16; Ilm. 2:23

10. Mutta kirkkaus, kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee hyvää, ensin juutalaiselle, sitten myös kreikkalaiselle,

11. sillä Jumala ei katso henkilöön.
Ap. t. 10:34; Ef. 6:9; 1. Piet. 1:17

12. Kaikki, jotka ovat tehneet syntiä ilman lakia, myös hukkuvat ilman lakia, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat tehneet syntiä, tuomitaan lain mukaan.

13. Eiväthän lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat julistetaan vanhurskaiksi.
Matt. 7:21; Jaak. 1:22; 1. Joh. 3:7

14. Kun pakanatkin, joilla ei ole lakia, tekevät luonnostaan, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia olekaan, ovat itse itselleen laki.
Ap. t. 10:35; Room. 2:15

15. Näin he osoittavat, että lain vaatimukset² on kirjoitettu heidän sydämeensä, kun heidän omatuntonsakin todistaa ja heidän ajatuksensa yhdessä syyttävät tai myös puolustavat heitä

16. sinä päivänä, jona Jumala minun julistamani evankeliumin mukaisesti tuomitsee ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta. Saarn. 12:14; 1. Kor. 4:5; Ilm. 20:12

Juutalaiset ja laki

17. Miten on? Sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi, luotat lakiin ja kerskaillet Jumalasta,

18. tunnet hänen tahtonsa ja lakiin perehtyneenä tutkit, mikä on parasta.

19. Sinä luulet olevasi sokeiden tahtaja, pimeydessä olevien valo,

20. ymmärtämättömien kasvattaja ja alaikäisten opettaja, kun sinulla on laissa tiedon ja totuuden muoto.

21. Kun siis opetat muita, etkö oletakaan itseäsi? Varastatko itse, vaikka julistat, ettei saa varastaa?

Ps. 50:16,17; Matt. 23:3

22. Teetkö itse huorin, vaikka sanot, ettei saa tehdä huorin? Ryöstätkö itse temppeliä, vaikka inhoat epäjumalia?

23. Häpäisetkö itse Jumalaa rikkomalla lakia, vaikka kerskaillet laista?

Mal. 1:6

24. Sillä ”teidän takianne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanoiden keskuudessa”, niin kuin on kirjoitettu.

2. Sam. 12:14; Jes. 52:5; Hes. 36:20,23; 2. Piet. 2:2

Sydämen ympärileikkaus

25. Ympärileikkaus on kyllä hyödyksi, jos noudatat lakia. Mutta jos olet lainriikkoja, on ympärileikkauksesi tullut ympärileikkaamattomuudeksi. Jer. 9:25; Gal. 5:3; Fil. 3:2

26. Jos siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikö hänen ympärileikkaamattomuuttaan ole pidettävä ympärileikkauksena? Ap. t. 10:34,35; Gal. 5:6

27. Ruumiillisesti ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, tuomitsee sinut, joka lain kirjaiminesi ja ympärileikkauksinesi olet lainriikkoja.

28. Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus ole se, joka tapahtuu ulkonaisesti lihassa. Matt. 3:9; Room. 9:6,7; Gal. 6:15; Ilm. 2:9

29. Se on juutalainen, joka sisimmänsään on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimen mukaan. Hän saa kiitoksen, ei ihmisiltä vaan Jumalta.
5. Moos. 10:16,30,36; Fil. 3:2,3

3. LUKU

Jumala on uskollinen ja vanhurskas

1. Mitä etuja sitten on juutalaisilla, tai mitä hyötyä on ympärileikkauksesta?

5. Moos. 4:7,8; Ps. 103:7

2. Paljonkin, kaikin tavoin. Ensinnäkin se, että heille on uskottu Jumalan sanat. 5. Moos. 31:24,25; Ps. 147:19,20

3. Entä jos jotkut ovat olleet epäuskoisia? Ei kai heidän epäuskonsa tee Jumalan uskollisuutta tyhjäksi?

Room. 9:6,11,29; 2. Tim. 2:13

4. Ei tietenkään! Olkoon Jumala luotettava, vaikka kaikki ihmiset olisivat valehtelijoita! Onhan kirjoitettu: ”Että sinut todettaisiin vanhurskaaksi sanoisiasi ja että sinä voittaisit, kun kanssasi käydään oikeutta.” Ps. 51:6,116:11

5. Mutta jos meidän vääryytemme osoittaa Jumalan vanhurskauden, mitä me silloin sanomme? Ei kai Jumala ole vääramielinen – puhun ihmisten tavoin – kun hän rankaisee vihassaan?

Job 8:3,34:10; Room. 9:14

6. Ei tietenkään! Kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman?

1. Moos. 18:25; Ap. t. 17:31

7. Sillä jos Jumalan totuus minun valheeni vuoksi on tullut entistä selvemmin julki hänen kunniaakseen, miksi minutkin vielä tuomitaan syntisenä?

8. Pitäisikö meidän tehdä niin kuin meistä herjaten puhutaan ja niin kuin jotkut väittävät meidän sanovan: ”Tehkäämme pahaa, että siitä tulisi hyvää?” He saavat oikeudenmukaisen tuomion.

Room. 6:1,15

Kaikki ovat synnin alaisia

9. Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Olemmehan juuri osoittaneet, että kaikki, niin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin, ovat synnin alaisia.

Joh. 8:34; Room. 7:14; Gal. 3:22

10. Onhan kirjoitettu: ”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan,

Ps. 14:1–3,53:1–4; Saarn. 7:20

11. ei ole ketään ymmärtävistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa.

Jes. 64:7; Hoos. 4:1,2

12. Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan.

Saarn. 7:30

13. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, he petteävät kielellään, heidän huultensa alla on kyykäärmeen myrkyä,

Ps. 5:10,140:4

14. heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta.

Ps. 10:7; Jaak. 3:10

15. Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta,

Sananl. 1:16; Jes. 59:7

16. hävitys ja kurjuus on heidän teillään,

17. ja rauhan tietä he eivät tunne.

Jes. 59:8

18. Ei ole Jumalan pelkoa heidän silmiensä edessä.”

1. Moos. 20:11; Ps. 36:2

19. Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, se puhuu lain alai-

sille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä.

20. Eihän yksikään ihminen tule hänen edessään vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja, sillä lain kautta tulee synnintunto.

Ps. 143:2; Room. 7:7;

Gal. 3:11

Vanhurskaus uskon kautta

21. Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia.

Jes. 53:11; Jer. 23:6;

Room. 1:17; Fil. 3:9

22. Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen³ kaikille⁴, jotka uskovat. Ei tässä ole mitään erottelua,

Gal. 3:28; Kol. 3:11

23. sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.

Gal. 3:22;

1. Joh. 1:8–10

24. mutta saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

Ef. 1:7,2,8; Kol. 1:14;

1. Piet. 1:18,19

25. Hänet Jumala on asettanut armotuimeksi⁵ uskon kautta hänen ve-reensä osoittaakseen vanhurskautensa, koska oli jumalallisessa kärsivälisyydessään jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit.

Ap. t. 13:38,39;

2. Kor. 5:19–21

26. Tämän Jumala teki osoittaakseen vanhurskautensa nykyajassa: hän on itse vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen⁶.

Ap. t. 13:39; Room. 5:1; Gal. 2:16

27. Missä siis on kerskaus? Se on suljettu pois. Minkä lain perusteella? Tekojenکو lain? Ei, vaan uskon lain perusteella.

1. Kor. 1:29–31; Ef. 2:9

28. Päädyimme siis siihen, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta ilman lain vaatimia tekoja.

Ap. t. 13:38,39; Room. 4:5

3 3:22. Tai: ”Jeesuksen Kristuksen uskosta”.

4 3:22. Bys.: ”kaikkiin ja kaikille”.

5 3:25. Kirj.: ”sovituksen välineeksi”.

6 3:26. Tai: ”Jeesuksen usko”.

29. Vai onko Jumala vain juutalaisten Jumala? Eikö pakanoidenkin? On pakanoidenkin, Room. 9:24,10:12,15:9

30. koska on vain yksi Jumala, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta. Ap. t. 15:9–11; Room. 4:11,12; Gal. 3:8

31. Teemmekö siis lain mitättömäksi vetoamalla uskon? Emme tietenkään! Me vahvistamme lain.

Matt. 5:17; Room. 8:3,4

4. LUKU

Abrahamin uskonvanhurskaus

1. Mitä me siis sanomme kantaisämmen Abrahamin saavuttaneen lihan mukaan?

2. Jos Abraham vanhurskautettiin tekojen perusteella, hänellä on kerskaamista, ei kuitenkaan Jumalan edessä.

3. Mitä Raamattu sanoo? Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. 1. Moos. 15:6; Gal. 3:6; Jaak. 2:23

4. Työtä tekeväälle ei lueta palkkaa armosta vaan ansiosta. Matt. 20:14; Room. 11:6

5. Sille taas, joka ei töitä tee vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi. Joh. 6:28,29; Room. 3:22,28; Fil. 3:9

6. Samoin Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja:

7. ”Autuaat ne, joiden rikokset on anteeksi annettu ja joiden synnit on peitetty! Ps. 32:1,2,65:2

8. Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!”

9. Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikatuja vai myös ympärileikkaamattomia? Mehän sanomme, että Abrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi. Room. 3:30

10. Miten se sitten luettiin? Oliko hän silloin ympärileikattu vai ympärileikkaamaton? Hän ei ollut ympärileikattu vaan ympärileikkaamaton.

11. Hän sai ympärileikkauksen merkin sinetiksi uskonvanhurskaudesta, joka hänellä oli ympärileikkaamattomana, jotta hän olisi kaikkien niiden isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, ja jotta vanhurskaus luettaisiin heillekin. 1. Moos. 17:10,11; Room. 3:22; Gal. 3:6,7

12. Näin hänestä on tullut myös niiden ympärileikattujen isä, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikattuja vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, joka meidän isällämme Abrahamilla oli jo ympärileikkaamattomana. Luuk. 19:9

Jumalan lupaus toteutuu uskon kautta

13. Sitä lupausta, että Abraham oli perivä maailman, ei annettu hänelle eikä hänen siemenelleen lain noudattamisen perusteella vaan uskonvanhurskauden kautta.

1. Moos. 12:7,15:5,6,18; Gal. 3:16–18

14. Sillä jos ne, jotka perustautuvat lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tehty turhaksi ja lupaus mitättömäksi.

15. Laki saa aikaan vihaa, mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan. Room. 5:13; 1. Kor. 15:56; Gal. 3:10

16. Sen tähden vanhurskaus on uskosta, että se olisi armosta. Näin lupaus pysyy lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka perustautuu lakiin, vaan myös sille, jolla on Abrahamin usko. Hän on meidän kaikkien isä Room. 3:24; Gal. 3:16–18,28; Ef. 2:8

17. – niin kuin on kirjoitettu: ”Monien kansojen isäksi minä olen sinut asettanut” – sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu olemattomat, ikään kuin ne olisivat. 1. Moos. 17:4,5; Joh. 5:21

18. Abraham toivoi, vaikka ei toivoo ollut. Hän uskoi tulevansa monen kansan isäksi tämän sanan mukaisesti: ”Niin paljon on sinun jälkeläisiäsi oleva.” 1. Moos. 15:4,5; Hepr. 11:1,12

19. Uskossaan hän ei heikentynyt, vaikka hän, miltei satavuotiaana, tiesi ruumiinsa kuihtuneen ja Saaran kohdun kuoleutuneen. 1. Moos. 17:17,18:11

20. Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt vaan vahvistui uskossa antaen kunnian Jumalalle.

Hepr. 11:8,17,18

21. Hän oli täysin varma, että Jumala voi tehdä sen, minkä on luvannut.

1. Moos. 18:14; Ps. 115:3; Luuk. 1:37

22. Sen tähden usko luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

1. Moos. 15:6

23. Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin,

Room. 15:4

24. vaan myös meidän tähtemme. Vanhurskaus luetaan meillekin, kun uskomme häneen, joka herätti kuolleista Jeesuksen, meidän Herramme.

Ap. t. 2:24,13:30

25. Hänet annettiin alttiiksi meidän rikkomustemme tähden ja herätettiin kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden.

Jes. 53:5,6; 2. Kor. 5:21;

1. Piet. 2:24

5. LUKU

Vanhurskautuksen seuraukset

1. Koska siis olemme tulleet uskosta vanhurskaiksi, meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.

Ap. t. 10:36; Room. 3:24; Kol. 1:20

2. Hänen kauttaan me olemme päässeet uskossa tähän armoon, jossa nyt olemme, ja me kerskaamme Jumalan kirkkauden toivosta.

Joh. 10:9,14:6; Ef. 2:18,3:12

3. Emmekä ainoastaan siitä, vaan me kerskaamme myös ahdistuksista⁷, tietäen, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä,

Matt. 5:11,12; Ap. t. 5:41;

Jaak. 1:2,3

4. kärsivällisyys koetuksen kestämistä ja koetuksen kestäminen toivoa.

Hepr. 10:36

5. Mutta toivo ei tuota pettymystä, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.

2. Kor. 1:22; Hepr. 6:18; 1. Joh. 4:16

6. Kun olimme vielä heikkoja, Kristus kuoli oikeaan aikaan jumalattomien puolesta.

Gal. 4:4; Kol. 2:13; 1. Piet. 3:18

7. Tuskin kukaan on valmis kuolemaan jonkun vanhurskaan puolesta; hyvän ihmisen puolesta joku kenties uskaltaa kuolla.

8. Mutta Jumala osoittaa rakkauteensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun me vielä olimme syntisiä.

Joh. 3:16,15:13; 1. Joh. 3:16,4:9,10

9. Paljon enemmän me siis nyt, kun olemme vanhurskautettuja hänen veressään, pelastumme hänen kauttaan vihasta.

1. Tess. 1:10

10. Jos me jo silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljon enemmän me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitettuja.

Ef. 2:16;

Kol. 1:20–22

11. Emmekä ole ainoastaan sovitettuja, vaan me jopa kerskaamme Jumalasta Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta olemme nyt saaneet sovituksen.

Jer. 9:23,24; 1. Kor. 1:31

Aadam ja Kristus

12. Samoin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema, niin myös kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat tehneet syntiä.

1. Moos. 2:17,3:6,19; Room. 6:23

13. Olihan synti maailmassa jo ennen lakiakin, mutta missä lakia ei ole, siellä ei lueta syntiäkään.

Room. 4:15

14. Kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti myös niitä, jotka eivät olleet tehneet syntiä samalla tavoin kuin Aadam rikkomuksellaan. Hän oli esikuva siitä, joka oli tuleva.

1. Kor. 15:22

15. Rikkomus ei kuitenkaan ole verrattavissa armolahjaan. Yhden ihmisen rikkomuksen tähden monet ovat tosin kuolleet, mutta vielä paljon runsaammin ovat Jumalan armo ja lahja tulleet yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armosta monien osaksi.

Jes. 53:11;

Joh. 1:16,17; 2. Kor. 5:15

7 5:3. Tai: "ahdistuksissa".

16. Eikä sitä, mikä tuli yhden synnin tekijän kautta, voi verrata tähän lahjaan. Sillä yhden ihmisen rikkomusta seurasi kadotustuomio, mutta armolahja koitui vanhurskautukseksi monista rikkomuksista. Room. 6:23; 1. Joh. 2:2

17. Jos siis yhden ihmisen rikkomuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljon enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden runsaan lahjan, tulevat hallitsemaan elämässä yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta. Joh. 10:10; 2. Tim. 2:12; Ilm. 2:26

18. Niin kuin siis yhden ihmisen rikkomus on koitunut kaikille ihmisille kadotustuomioksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskas teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi. 1. Piet. 2:24; 1. Joh. 3:3

19. Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuuden vuoksi monet ovat tulleet syntisiksi, niin myös yhden ihmisen kuuliaisuuden ansiosta monet tulevat vanhurskaiksi. Jes. 53:11; Ap. t. 13:39; Fil. 2:8

20. Laki kuitenkin tuli väliin, jotta rikkomus tulisi suureksi. Mutta missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi, Room. 3:20,7,8; 1. Kor. 15:56; Gal. 3:19

21. että niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta. Room. 6:23

6. LUKU

Kuolleita synnille, eläviä Kristuksessa

1. Mitä me siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, jotta armo tulisi suureksi? Room. 3:5,8

2. Ei tietenkään. Kuinka me, jotka olemme kuolleet synnille, vielä eläisimme siinä? 1. Piet. 2:24

3. Vai ettekö tiedä, että meidät kaikki, jotka on kastettu Kristukseen Jeesukseen, on kastettu hänen kuolemaansa? Gal. 3:27

4. Meidät on siis yhdessä hänen kanssaan haudattu kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin mekin vaeltaisimme uudessa elämässä. 2. Kor. 5:17; Ef. 2:6,4:22–24

5. Jos kerran meidät näin on yhdistetty hänen kanssaan yhtäläisessä kuolemassa, me olemme yhtä hänen kanssaan myös ylösnousemuksessa. 2. Kor. 4:10; Fil. 3:10,11

6. Mehän tiedämme, että vanha ihmismme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta synnin ruumis nujerrettaisiin, niin ettemme enää palvelisi syntiä. Gal. 2:20,5:24,6:14; Ef. 4:22

7. Joka on kuollut, on vapautunut synnistä. Room. 8:2; 1. Piet. 4:1–3

8. Jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, uskomme myös saavamme elää hänen kanssaan. 2. Tim. 2:11

9. Mehän tiedämme, että Kristus, kuolleista herätettynä, ei enää kuole eikä kuolema enää hallitse häntä. Ilm. 1:18

10. Sillä minkä hän kuoli, sen hän kertakaikkisesti kuoli synnille, mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle. Hepr. 7:27,9:25,28; 1. Piet. 2:24,3:18

11. Samoin pitääkin tekin itseänne synnille kuolleina mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa. 2. Kor. 5:15

12. Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että tottelette sen himoja.

13. Älkää antako jäseniänne vääräyden aseiksi synnille vaan antakaa itsenne kuolleista eläviksi tulleana Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Room. 12:1; Kol. 3:5; 1. Piet. 4:2

14. Synti ei enää ole teidän hallitsijanne, koska te ette ole lain vaan armon alaisia. Room. 8:2,12; Gal. 5:18; 1. Joh. 3:6

Vanhurskauden palvelijat

15. Miten siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain vaan armon alaisia? Emme tietenkään! 1. Kor. 9:21; Gal. 2:17,18

16. Ettekö tiedä, että ketä palvelemaan ja tottelemaan te antaudutte, sen orjia te olette: joko synnin orjia kuolemaksi tai kuuliaisuuden vanhurskaudeksi? Matt. 6:24; 1. Piet. 1:14; 2. Piet. 2:19

17. Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin orjia, olette tulleet sydämeštänne kuuliaisiksi sille opetuksen muodolle, jonka johtoon teidät on annettu, Ap. t. 6:7; 2Kor. 10:6; Hepr. 5:9

18. ja että synnistä vapautettuina teistä on tullut vanhurskauden palvelijoita. Joh. 8:32; 1. Piet. 2:16; 1. Joh. 3:6–9

19. Puhun inhimillisellä tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Samoin kuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden orjiksi laittomuuteen, antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen. Room. 7:5,6,8; 2,12:1

20. Kun olitte synnin orjia, olitte vapaita vanhurskaudesta.

21. Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, mitä nyt häpeätte, sillä sen loppu on kuolema. Sananl. 14:12; Room. 8:6,13; Ef. 5:12

22. Mutta nyt, kun te olette synnistä vapautettuja ja teistä on tullut Jumalan palvelijoita, teidän hedelmänne on pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä. Joh. 8:34–36; Ap. t. 13:39; 1. Piet. 1:9

23. Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. 1. Moos. 2:17; Room. 5:12,17,18; Jaak. 1:15

7. LUKU

Vapaana laista

1. Vai ettekö tiedä, veljet – puhun lain tunteville – että laki hallitsee ihmistä niin kauan kuin hän elää?

2. Niinpä laki sitoo naimisissa olevan naisen hänen elossa olevaan mieheensä. Mutta jos mies kuolee, vaimo on vapaa laista, joka sitoi hänet mieheen. 1. Kor. 7:39

3. Jos hän miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle, häntä pidetään avionrikkojana. Mutta jos mies kuolee,

vaimo on vapaa siitä laista eikä ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle. Matt. 5:32; Mark. 10:12

4. Samoin tekin, veljeni, olette laille kuolleita Kristuksen ruumiin kautta kuuluaksenne toiselle, hänelle, joka on herätetty kuolleista, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle.

Gal. 2:19,20,5:18; Kol. 2:14

5. Kun olimme lihan vallassa, jäsenissämme vaikuttivat lain herättämät synnin himot, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle. Room. 6:21; Gal. 5:19; Jaak. 1:15

6. Mutta nyt olemme päässeet irti laista ja kuolleet sille, mikä piti meitä vallassaan, niin että palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa. Room. 6:5–8; 2. Kor. 3:6,7

Laki ja synty

7. Mitä me siis sanomme? Onko laki syntiä? Ei tietenkään! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta. En olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: ”Älä himoitse.”

2. Moos. 20:17; 5. Moos. 5:21; Room. 3:20

8. Kun siis synty sai lain käskystä aiheen, se herätti minussa kaikenlaisia himoja, sillä ilman lakia synty on kuollut. Joh. 15:22; Room. 4:15,5:20

9. Minä elin ennen ilman lakia, mutta kun lain käsky tuli, synty virkosi eloon

10. ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käsky, joka oli tarkoitettu minulle elämäksi, olikin kuolemaksi. 3. Moos. 18:5; Hes. 20:11–13; Room. 10:5; Jaak. 1:15

11. Kun synty sai lain käskystä aiheen, se käskyn avulla petti ja tappoi minut. 1. Moos. 3:13; Sananl. 9:17

12. Laki on kuitenkin pyhä ja lain käsky pyhä, vanhurskas ja hyvä.

Ps. 19:8,9; 1. Tim. 1:8

13. Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Ei tietenkään! Mutta että synty paljastuisi synniksi, se on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman. Näin synty tuli lain käskyn kautta ylen määrin synnilliseksi.

14. Me tiedämme, että laki on hengellinen mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaiseksi.

Joh. 3:6;
Room. 3:9,10

15. Minä en tunne omakseni sitä, mitä teen, sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä vihaan, sitä minä teen.

Gal. 5:17

16. Minä jos teen sitä, mitä en tahdo, minä myönnän, että laki on hyvä.

17. Niinpä en sitä enää teekään minä itse vaan synti, joka minussa asuu.

18. Sillä minä tiedän, ettei minussa, nimittäin lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla tosin on, mutta hyvää en pysty saamaan aikaan. 1. Moos. 6:5,8,21; Job 14:4,15,14

19. Sitä hyvää, mitä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä toteutan.

20. Jos siis teen sitä, mitä en tahdo, en tee sitä enää itse vaan synti, joka minussa asuu.

21. Huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon tehdä hyvää, sen lain, että paha pysyy minussa.

22. Sisäisen ihmiseni puolesta hyväksyn iloiten Jumalan lain, Ps. 119:35

23. Minä jäsenissäni näen toisen lain. Se sotii mieleni lakia vastaan ja pitää minua vangittuna synnin lakiin, joka on minun jäsenissäni. Jaak. 4:1; 1. Piet. 2:11

24. Minä kurja ihminen! Kuka vapauttaa minut tästä kuoleman ruumiista?

25. Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tällaisena palvelen mielellä Jumalan lakia mutta lihalla synnin lakia. 1. Kor. 15:57

8. LUKU

Elämä Hengessä

1. Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa⁸, 2. Kor. 5:17

2. sillä elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista. Joh. 8:36; Room. 6:22; 2. Kor. 3:6

8 8:1. Bys. lisäksi: "niille, jotka eivät vaella lihan mukaan vaan Hengen".

3. Mikä laille oli mahdotonta, koska se lihan vuoksi oli heikko, sen teki Jumala. Hän lähetti oman Poikansa synnisen lihan hahmossa ja synnin tähden ja tuomitsi synnin lihassa, Ap. t. 13:39; 2. Kor. 5:21; Hepr. 7:18,19

4. jotta lain vanhurskauden vaatimus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan vaan Hengen mukaan. Gal. 5:25; Tit. 2:12

5. Niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli. 1. Kor. 2:14; Kol. 3:2

6. Lihan mieli on kuolema, mutta Hengen mieli on elämä ja rauha. Room. 6:21; Gal. 6:8

7. Lihan mieli on näet vihollisuutta Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu eikä voikaan alistua Jumalan lain alle. Room. 5:10; Kol. 1:21; Jaak. 4:4

8. Ne, jotka ovat lihan vallassa, eivät voi olla Jumalalle mieleen.

9. Te ette kuitenkaan ole lihan vallassa vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa. 1. Kor. 3:16; 1. Joh. 3:24

10. Jos taas Kristus on teissä, ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elävä⁹ vanhurskauden tähden.

11. Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, tekee eläviksi myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu. Kol. 2:13

12. Olemme siis velkaa, veljet, mutta emme lihalle elääksemme lihan mukaan,

13. sillä jos te elätte lihan mukaan, teidän on kuoltava, mutta jos te Hengellä kuuletatte ruumiin teot, niin saatte elää. Gal. 6:8; Ef. 4:22; Kol. 3:5,6

14. Kaikki, joita Jumalan Henki johdattaa, ovat Jumalan lapsia. Gal. 5:18

15. Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden

9 8:10. Kirj.: "elämä".

Hengen, jossa me huudamme: ”Abba! Isä!” Mark. 14:36; Gal. 4:6; 1. Joh. 4:18

16. Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. 2. Kor. 1:22,5:5; Ef. 1:13,4:30

17. Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä ja perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirjastuisimme. Gal. 4:7; 2. Tim. 2:11,12; Ilm. 21:7

Tuleva kirkkaus

18. Päätelen siis, etteivät tämän nykyisen ajan kärsimykset ole verrattavissa siihen kirkkauteen, joka on ilmentynyt meihin. 2. Kor. 4:17; 1. Joh. 3:1,2

19. Koko luomakunta ikävöi ja odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä.

20. Luomakunta on näet alistettu kaotavaisuuden valtaan, ei omasta tahdostaan vaan alistajan, kuitenkin sen toivon varaan, 1. Moos. 3:17–19,5:29

21. että itse luomakuntakin vapautetaan turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.

Ap. t. 3:21; 2. Piet. 3:13; Ilm. 21:5

22. Me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytyksissä aina tähän hetkeen asti.

23. Eikä vain se vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, huokaamme sisimmässämme ja odotamme lapseksi ottamista, ruumiimme lunastusta.

Luuk. 21:28; 2. Kor. 5:2–5; Fil. 3:21

24. Toivossa me olemme pelastetut. Mutta toivo, jonka näkee toteutuneen, ei enää ole toivo. Kuka sellaista toivoo, minkä näkee! 2. Kor. 5:7

25. Mutta jos toivomme sitä, mitä emme näe, me odotamme sitä kärsivällisesti. Hepr. 11:1

Hengen esirukous

26. Myös Henki auttaa meitä heikkoudessamme. Emmehän tiedä, mitä meidän tulisi rukoilla ja miten, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanattomin huokauksin. Sak. 12:10; Joh. 14:16

27. Hän, joka tutkii sydämet, tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien puolesta. 1. Aik. 28:9; Sananl. 17:3; Jer. 11:20

Jumalan suunnitelma

28. Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut.

Ef. 1:11; 2. Tim. 1:9

29. Sillä ne, jotka hän on ennalta tuntenut, hän on myös ennalta määrännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa.

2. Kor. 3:18; Hepr. 1:6; 1. Joh. 3:2

30. Mutta ne, jotka hän on ennalta määrännyt, hän on myös kutsunut, ja ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös vanhurskauttanut. Ja ne, jotka hän on vanhurskauttanut, hän on myös kirkastanut. 2. Tim. 1:9; 1. Piet. 2:9

Jumalan rakkaus Kristuksessa

31. Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?

4. Moos. 14:8; Ps. 56:12,118:6

32. Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutaakin hänen kanssaan! Jes. 53:5; Matt. 6:33; Room. 5:6,9

33. Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Jes. 50:8,9; Ilm. 12:10,11

34. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on kuollut, onpa hänet vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme. Ps. 110:1; Hepr. 7:25,9:24; 1. Piet. 3:22

35. Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska vai ahdistus, vaino vai nälkä, alastomuus, vaara vai miekka?

36. Onhan kirjoitettu: ”Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää. Meitä pidetään teuraslampaina.” Ps. 44:23; 1. Kor. 4:9,15:30,31; 2. Kor. 4:11

37. Näissä kaikissa me kuitenkin saamme täydellisen voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut.

1. Kor. 15:57; 2. Kor. 2:14; 1. Joh. 5:4,5

38. Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat,

Ef. 6:12; 2. Tim. 4:18

39. ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

9. LUKU

Jumala valitsi Israelin

1. Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valehtele – sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä –

2. Kor. 11:31

2. että minulla on suuri murhe ja jatkuva tuska sydämessäni.

Room. 10:1

3. Minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljeni hyväksi, jotka ovat sukulaisiani lihan puolesta.

2. Moos. 32:32

4. Ovathan he israelilaisia, joille kuuluu lapsen asema ja kirkkaus ja liitot. Heille hän antoi lain ja lupaukset ja sääti jumalanpalveluksen.

2. Moos. 4:22; Ps. 147:19; Ap. t. 3:25

5. Heidän ovat kantaisät, ja heistä on Kristus lihan puolesta. Hän on yli kaiken, Jumala, iankaikkisesti ylistetty. Aamen.

5. Moos. 10:15; Matt. 1:1; Joh. 1:1; Hepr. 1:8,9

6. Ei Jumalan sana kuitenkaan ole rauennut tyhjiin. Eiväthän kaikki israelilaiset kuulu tosi Israeliin,

Room. 2:28,29; Gal. 6:16; Ilm. 2:9

7. eivätkä kaikki ole lupauksen lapsia sen tähden, että ovat Abrahamin siementä, vaan: ”lisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset¹⁰”

1. Moos. 21:12; Joh. 8:39; Hepr. 11:18

8. Tämä tarkoittaa, etteivät luonnolliset jälkeläiset ole Jumalan lapsia vaan että lupauksen lapset luetaan jälkeläisiksi.

Gal. 3:29,4:28

9. Lupauksen sanahan oli tämä: ”Minä palaan ensi vuonna tähän aikaan, ja silloin Saarella on poika.”

1. Moos. 18:10,14

10. Näin ei käynyt ainoastaan hänelle vaan myös Rebekalle, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme lisakista.

1. Moos. 25:21

11. Sillä jo ennen kaksosten syntymää, ennen kuin he olivat tehneet hyvää tai pahaa – jotta valintaan perustuva Jumalan suunnitelma pysyisi, ei tekojen tähden vaan kutsujan –

12. Rebekalle sanottiin: ”Vanhempi on palveleva nuorempaa.”

1. Moos. 25:23

13. Onhan kirjoitettu: ”Jaakobia minä rakastin mutta Eesauta vihasin.”

Ps. 47:5; Mal. 1:2,3

14. Mitä siis sanomme? Ei kai Jumala ole epäoikeudenmukainen? Ei tietenkään!

2. Aik. 19:7; Job 8:3;

Room. 3:5,6

15. Hän sanoo Moosekselle: ”Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan.”

2. Moos. 33:19

16. Kysymys ei siis ole siitä, mitä ihminen tahtoo tai mihin hän pyrkii, vaan Jumalasta, joka armahtaa.

Ef. 2:8,9

17. Sanoohan Raamattu faraoille: ”Juuri sitä varten minä nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa voimani ja että minun nimeäni julistettaisiin koko maailmassa.”

2. Moos. 9:16

18. Hän siis armahtaa, kenet tahtoo, ja paaduttaa, kenet tahtoo.

2. Moos. 4:21; 1. Piet. 1:2

Jumalan viha ja armo

19. Sinä ehkä sanot minulle: ”Miksi hän sitten vielä moittii? Kuka voi vastustaa hänen tahtoaan?”

Job 23:13;

Dan. 4:32; Matt. 20:14

20. Niinpä niin, ihminen, mikä sinä olet väittämään Jumalaa vastaan? Ei kai tehty sano tekijälleen: ”Miksi teit minusta tällaisen?”

Job 33:13;

Jes. 29:16,45:9; Jer. 18:6

21. Eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia arvokkaaseen, toinen halpaan käyttöön?

2. Tim. 2:20

22. Entäpä jos Jumala onkin, tahtossaan näyttää vihansa ja tehdä voimansa tunnetuksi, osoittanut suuressa pitkämielisyydessään kärsivällisyyttä vihan astioita kohtaan, jotka oli valmistettu tuhoon. Room. 2:4,5; 2. Piet. 3:9

23. Entäpä jos hän on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka hän on ennalta valmistanut kirkkauteen.

24. Ja sellaisiksi hän on kutsunut myös meidät, ei ainoastaan juutalaisista vaan myös pakanoista,

Room. 3:29

25. kuten hän sanoo Hoosean kirjassa: "Minä olen kutsuva kansakseksi sitä, joka ei ollut minun kansani, ja rakkaakseni sitä, joka ei ollut minun rakkaani.

Hoos. 2:23; 1. Piet. 2:10

26. Ja on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu: "Te ette ole minun kansani", siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi."

Hoos. 1:10

27. Mutta Jesaja huudahtaa Israelista: "Vaikka Israelin lasten luku olisi kuin meren hiekka, siitä pelastuu vain jäännös,

Jes. 10:22,23; Room. 11:5

28. sillä Herra toteuttaa sanansa maan päällä lopullisesti ja äkkiä."

29. Jesaja on myös ennustanut: "Eilei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, meidän olisi käynyt kuin Sodomian ja me olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi."

1. Moos. 19:24,25;

Jes. 1:9; Jer. 50:40

Israel ja Jumalan vanhurskaus

30. Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saaneet vanhurskauden, nimittäin uskosta tulevan vanhurskauden.

Room. 10:20

31. Sitä vastoin Israel, joka tavoitteli vanhurskautta lakia noudattamalla, ei sitä saavuttanut.

Room. 10:2,3,11,7; Gal. 5:4

32. Miksi ei? Siksi, että se ei perustunut uskoon vaan tekoihin. Israelilaiset näet loukkaantuivat¹¹ kompastuskiiveen,

1. Kor. 1:23

33. niin kuin on kirjoitettu: "Minä panen Siioniin kompastuskiven ja loukkauskallion, mutta joka uskoo häneen, ei joudu häpeään."

Jes. 8:14,28;16;

Room. 10:11; 1. Piet. 2:6–8

10. LUKU

1. Veljet, minä toivon sydämeistäni ja rukouilen Jumalaa heidän puolestaan, että he pelastuisivat.

Room. 9:3

2. Minä todistan heistä, että heillä on intoa Jumalan puolesta mutta ei ymmärrystä.

Ap. t. 22:3; Gal. 1:14

3. Sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, he eivät ole alistuneet Jumalan vanhurskauteen.

Room. 9:30–32; Fil. 3:9

4. Kristus on näet lain loppu¹², vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.

Ap. t. 13:38,39; Hepr. 8:13

Pelastus kuuluu kaikille

5. Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka tulee laista, että ihminen, joka täyttää lain, elää siitä.

3. Moos. 18:5; Hes. 20:11; Gal. 3:12

6. Mutta se vanhurskaus, joka tulee uskosta, sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi: 'Kuka nousee taivaaseen?' – nimittäin tuomaan Kristusta alas –

5. Moos. 30:11–13; Joh. 3:13

7. tai: 'Kuka astuu alas syvyyteen?' – nimittäin nostamaan Kristusta kuolleista."

8. Mitä se siis sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi", nimittäin se uskon sana, jota me julistamme.

5. Moos. 30:14

9. Jos sinä siis tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, niin sinä pelastut,

Matt. 10:32; Luuk. 12:8; Ap. t. 16:31

10. sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

2. Kor. 4:13

11. Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka uskoo häneen, joudu häpeään."

Ps. 9:11,25;3; Jes. 28:16;

Room. 9:33

12. Ei tässä ole eroa juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä, sillä yksi ja sama on kaikkien Herra. Hän on rikas antaja kaikille, jotka huutavat häntä avuksi.
Ap. t. 10:34–36; Room. 3:22–29; 1. Tim. 2:3–6

13. Sillä jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.

Ps. 91:15; Joel 2:32; Ap. t. 2:21

14. Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen häntä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa häneen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa? Ap. t. 8:31

15. Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Onhan kirjoitettu: ”Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka julistavat hyvää sanomaa!”

Jes. 52:7; Ef. 6:15

16. Kaikki eivät kuitenkaan ole olleet kuuliaisia evankeliumille. Jesaja sanookin: ”Herra, kuka uskoo meidän saarnamme?”

Jes. 53:1; Joh. 12:38

17. Usko tulee siis kuulemisesta mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.

18. Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Varmasti ovat: ”Heidän äänensä on kantautunut kaikkiin maihin ja heidän sanansa maailman ääriin asti.”

Jes. 49:6; Matt. 24:14; Kol. 1:6,23

19. Kysyn vielä: eikö Israel ole tiennyt siitä? Jo Mooses sanoo: ”Minä yllytän teidät kadehtimaan kansaa, joka ei ole kansa, saatan teidät vihastumaan ymmärtämättömän kansan tähden.”

5. Moos. 32:21; Room. 11:11

20. Jesajakin on rohkea ja sanoo: ”Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsineet, olen ilmestynyt niille, jotka eivät minua kysyneet.”

Jes. 65:1,2; Room. 9:30

21. Mutta Israelista hän sanoo: ”Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohti.”

11. LUKU

Israelin uskollinen jännös

1. Kysyn siis: ei kai Jumala ole hylännyt kansaansa? Ei tietenkään! Olenhan minäkin israelilainen, Abraha-

min jälkeläinen ja Benjaminin heimoa.
5. Moos. 4:31; 2. Kor. 11:22; Fil. 3:5

2. Ei Jumala ole hylännyt kansaansa, jonka hän on ennalta tuntenut. Vai ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo Eliasta? Hän syyttää Jumalan edessä Israelia:

3. ”Herra, he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet sinun alttarisi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minunkin henkeäni he tavoittelevat.”

1. Kun. 19:10,14

4. Mutta mikä on Jumalan vastaus hänelle? ”Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polveaan Baalille.”

1. Kun. 19:18; Ap. t. 18:10

5. Samoin on tänäkin aikana olemassa jännös armon valinnan mukaan.

Jes. 4:3; Sak. 13:8,9; Room. 9:27

6. Jos kerran valinta on armosta, se ei ole silloin teoista, muutenhan armo ei enää olisikaan armo.

5. Moos. 9:4,5; Room. 4:4,5; Gal. 3:18; Ef. 2:8

7. Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet. Muut ovat paatuneet,

Room. 9:31; 2. Kor. 3:14

8. niin kuin on kirjoitettu: ”Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, joilla he eivät näe, ja korvat, joilla he eivät kuule.” Näin on tänäkin päivänä. Jes. 6:9,10; Matt. 13:14; Luuk. 8:10

9. Ja Daavid sanoo: ”Tulkoon heidän pöytänsä heille ansaksi ja pyydyksek-si, lankeemukseksi¹³ ja kostoksi.

Ps. 69:23,24

10. Pimentykööt heidän silmänsä, etteivät he näe, ja paina heidän selkäänsä pysyvästi kumaraan.”

Jes. 29:10;

Hes. 12:2; Joh. 12:40

Juutalaisten lankeemus

11. Kysyn vielä: eivät kai juutalaiset sen vuoksi ole kompastuneet, että jäisivät lankeemukseensa? Eivät tietenkään, vaan heidän rikkomuksensa on koitunut pakanoille pelastukseksi, että he itse tulisivat kateellisiksi.

5. Moos. 32:21; Ap. t. 13:46,18:6

¹³ 11:9. Kreikan *skandalon* merkitsee 'kompastuttava esine', 'kompastuttava asia'.

12. Mutta jos heidän rikkomuksensa on maailmalle rikkaudeksi ja heidän tappionsa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljon enemmän heidän täyteytensä!

Jes. 49:22

13. Teille pakanoille sanon: koska olen pakanoiden apostoli, minä pidän virkaani kunniaassa

Ap. t. 9:15;

Room. 15:16; 1. Tim. 2:7; 2. Tim. 1:11

14. herättääkseni, jos mahdollista, heimolaisiani kateuteen ja pelastaakseni edes muutamia heistä.

Juud. 22,23

15. Jos kerran heidän hylkäämisensä on koitunut maailmalle sovituksiksi, mitä muuta heidän armoihin ottamisen-
sa merkitsee kuin elämää kuolleista?

2. Kor. 5:18,19

16. Jos uutislyhde on pyhä, niin on myös koko taikina, ja jos juuri on pyhä, ovat myös oksat.

Pakanat ja jalo öljypuu

17. Mutta jos muutamit oksista on taitettu pois ja sinut, joka olet luonnonvaraisesta öljypuusta, on oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta,

Jer. 11:16; Ef. 2:12,13; Kol. 2:7

18. älä ylvästele noita oksia vastaan. Jos ylvästeletkin, muista, että et sinä kannata juurta vaan juuri kannattaa sinua.

19. Sinä ehkä sanot: "Nuo oksat taitettiin, että minut oksastettaisiin."

20. Oikein! Epäuskonsa tähden ne taitettiin, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylimielinen vaan pelkää,

Sananl. 28:14; 1. Kor. 10:12; Fil. 2:12

21. sillä jos Jumala ei säästänyt luonnollisia oksia, ei hän säästä sinua-kaan.

2. Piet. 2:4–10

22. Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langesseita kohtaan ja hänen hyvyytään sinua kohtaan, jos pysyt hänen hyvydessään. Muuten sinutkin hakataan pois.

Joh. 15:2; Hepr. 3:14

23. Myös nuo toiset oksastetaan, elleivät he jää epäuskonsa, sillä Jumala pystyy oksastamaan heidät uudelleen.

2. Kor. 3:16

24. Jos sinut on leikattu luonnonvaraisesta öljypuusta ja vastoin luontoa oksastettu jaloön öljypuuhun, kuinka paljoa ennemmin luonnolliset oksat oksastetaan omaan öljypuuhunsa!

Israelin pelastuminen

25. Veljet, jotta ette olisi oman viisautenne varassa, tahdon teidän tietävän tämän salaisuuden: paatumus on kohdannut osaa Israelista, ja se kestää, kunnes täysi määrä pakanoita on tullut sisälle.

Luuk. 21:24; 2. Kor. 3:14

26. Sitten koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu: "Siionista on tuleva Pelastaja. Hän poistaa jumalattomuuden Jaakobista.

Ps. 14:7;

Jes. 59:20; Matt. 23:39

27. Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä."

Jer. 31:31–33; Hepr. 8:8,10:16

28. Evankeliumin kannalta he ovat vihollisia, teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja, isien tähden,

5. Moos. 10:15

29. sillä Jumala ei kadu armolahjojaan eikä kutsuaan.

4. Moos. 23:19;

2. Tim. 2:13

30. Te olitte ennen Jumalalle tottelemattomia, mutta heidän tottelemattomuutensa vuoksi te olette nyt saaneet laupeuden.

31. Samoin he ovat nyt olleet tottelemattomia, jotta myös he saisivat laupeuden teidän saamanne armahduksen vuoksi.

32. Jumala on näet sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi.

Room. 3:9,19,23; Gal. 3:22;

1. Tim. 2:4

Jumalan viisauden ylistys

33. Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja jäljittämättömät hänen tiensä!

Job 11:7;

Ps. 36:6,7; Jes. 45:15

34. Kuka on tuntenut Herran mielen? Kuka on ollut hänen neuvonantajansa?

Job 15:8; Jes. 40:13; 1. Kor. 2:16

35. Kuka on ensin antanut hänelle jotakin, mikä hänen olisi maksettava takaisin? Job 35:7,41:2

36. Hänestä, hänen kauttaan ja hänen on kaikki. Hänelle kunnia iankaikisesta! Aamen. 1. Kor. 8:6; Kol. 1:16; Ilm. 4:11

12. LUKU

Uusi elämä Kristuksessa

1. Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan siis teitä, veljet: Antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne. Room. 6:13; 1. Kor. 6:13,20

2. Älkää mukautuko tämän maailmanajan menoon, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, jotta voisitte tutkia, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä. Ef. 4:23; Kol. 1:9; 1. Piet. 1:14,15

3. Sen armon perusteella, joka minulle on annettu, sanon teille jokaiselle: älkää ajatelko itsestänne enempää kuin sopii, vaan ajatelkaa kohtuullisesti, sen uskon määrän mukaan, jonka Jumala on kullekin antanut. Matt. 25:15; 1. Kor. 12:11; 2. Kor. 10:13; Ef. 4:7

4. Sillä niin kuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, joskaan kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä, 1. Kor. 12:12,27; Ef. 4:16

5. samoin me monet olemme yksi ruumis Kristuksessa mutta olemme kukin toistemme jäseniä. 1. Kor. 10:17; Ef. 1:23; Kol. 1:24

6. Meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, joka on meille annettu. Se, jolla on profetoimisen lahja, käyttököön sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa. 1. Kor. 12:4; 1. Piet. 4:10

7. Se, jolla on palvelutehtävä, palvelkoon, jolla opettamisen lahja, opetukseen. Ef. 4:11; 1. Tim. 4:16

8. Se, jolla on kehottamisen lahja, kehottakoon. Joka antaa, antakoon vilpittömästi. Joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti. Joka harjoittaa laupeutta, tehköön sitä iloiten. Ap. t. 20:28; 2. Kor. 9:7; 1. Piet. 5:1,2

Ohjeita kristityille

9. Olkoon rakkautenne vilpitöntä, vihatkaa pahaa ja pitäkää hyvästä kiinni. Ps. 34:15,37,27; 1. Piet. 4:8

10. Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämissä toisianne kohtaan. Toisen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne. Fil. 2:3; 1. Tess. 4:9; 1. Piet. 1:22

11. Älkää olko toimissanne velttoja. Olkaa Hengessä palavia, palvelkaa Herraa. Ap. t. 18:25; Ilm. 3:15,16

12. Olkaa toivossa iloisia, ahdistuksessa kärsivällisiä ja rukouksessa kes täviä. Luuk. 18:1; Ef. 6:18; Jaak. 5:7

13. Auttakaa pyhiä heidän tarpeis saan, pyrkikää osoittamaan vieraan varaisuutta. Matt. 25:35; 1. Kor. 16:1; Hepr. 13:2; 1. Piet. 4:9

14. Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkää kirotko. Matt. 5:44; Luuk. 6:28; 1. Piet. 3:9

15. Iloitkaa iloitsevien kanssa, itke kää itkevien kanssa. Luuk. 1:58; Joh. 11:35

16. Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää tavoitelko korkeita, vaan sopeutukaa vaatimattomiin oloihin. Älkää olko omasta mielestänne viisaita. Ps. 133:1; 1. Kor. 1:10; Fil. 2:2,3

17. Älkää kostako kenellekään pahaa pahalla. Pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien ihmisten silmissä. 3. Moos. 19:18; Matt. 5:39; 2. Kor. 8:21

18. Jos on mahdollista ja jos se teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. Mark. 9:50; Hepr. 12:14

19. Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä on kirjoitettu: ”Minun on kosto, minä maksan takaisin, sanoo Herra.” 5. Moos. 32:35; 2. Tess. 1:6; Hepr. 10:30

20. Mutta jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna hänelle juotavaa. Näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle. 2. Moos. 23:4,5; Sananl. 25:21,22; Matt. 5:44

21. Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä. 1. Sam. 24:18; Ilm. 12:10,11

13. LUKU

Alamaisuus esivallalle

1. Jokaisen tulee olla alamainen sille esivallalle, jonka alainen hän on. Eihän ole esivaltaa, joka ei olisi Jumalalta. Ne esivallat, jotka ovat olemassa, ovat Jumalan asettamia.

Dan. 4:22; Tit. 3:1; 1. Piet. 2:13

2. Joka siis asettuu esivaltaa vastaan, nousee Jumalan säädöstä vastaan, mutta ne, jotka nousevat vastaan, tuottavat itselleen tuomion.

Sananl. 24:21,22

3. Eivät viranomaiset ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä on hyvää, ja sinä saat siltä kiihtöksen.

4. Se on Jumalan palvelija sinun hyväksesi. Mutta jos teet pahaa, niin pelkää, sillä esivalta ei kannata miekkaa turhaan. Se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka tekee pahaa.

Sananl. 16:13

5. Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen vaan myös omantunnon tähden.

6. Sen vuoksi te verojakin maksatte, sillä viranomaiset ovat Jumalan palvelijoita, kun he toimivat juuri tässä tehtävässä.

Luuk. 20:25

7. Antakaa kaikille se, mikä kuuluu: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia.

Matt. 22:21

Veljellinen rakkaus

8. Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne. Joka rakastaa toista, on täyttänyt lain.

Matt. 7:12

9. Sillä käskyt "Älä tee huorin", "Älä tapa"¹⁴, "Älä varasta", "Älä himoitse" ja mikä muu käsky tahansa sisältävät tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."

2. Moos. 20:13–17;

3. Moos. 19:18; Matt. 19:18,19; Mark. 12:31

10. Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Rakkaus on siis lain täyttymys.

Matt. 22:40; 1. Kor. 13:4–7; Gal. 5:14

On aika herätä unesta

11. Ja vielä: tiedättehän tämän ajan kohdan, että teidän on jo aika herätä unesta, sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun tulimme uskoon.

Ef. 5:14; 1. Tess. 5:6–8

12. Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sen tähden pois pimeyden teot ja puukeamme päälle valon varusteet.

Ef. 5:11; 1. Tess. 5:4,5; 1. Joh. 2:8

13. Vaeltakaamme säädyllyisesti niin kuin päivällä, ei mässäilyissä ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa.

Luuk. 21:34; Ef. 5:3,18; 1. Piet. 4:3

14. Puukeaa sen sijaan yllenne Herra Jeesus Kristus älkääkä pitkö lihastanne niin huolta, että himot heräävät.

Ef. 4:22–24; Kol. 3:10; 1. Piet. 2:11

14. LUKU

Älä tuomitse veljeäsi

1. Hyväksykää uskossaan heikko joukkoonne rupeamatta väittelemään mielipiteistä.

Ap. t. 20:35; Room. 15:1; 1. Kor. 9:22

2. Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia.

1. Moos. 1:29,9:3

3. Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö. Joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on hyväksynyt hänetkin omakseen.

Kol. 2:16

4. Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu – mutta kyllä hän pysyy pystyssä, sillä Herra kykenee pitämään hänet pystyssä.

Matt. 7:1; Jaak. 4:12

5. Toinen pitää yhtä päivää toista parempana, toinen pitää kaikkia päiviä yhtä hyvinä. Kukin olkoon omassa mielessään täysin varma.

6. Joka kiinnittää huomionsa tiettyihin päiviin, tekee sen Herran tähden. Joka syö, syö Herran tähden, sillä hän

kiittää Jumalaa. Joka ei syö, on Herran tähden syömättä ja kiittää Jumalaa. 5. Moos. 8:10; 1. Kor. 10:30,31; 1. Tim. 4:3,4

7. Eihän kukaan meistä elä itseään varten eikä kukaan kuole itseään varten. 2. Kor. 5:15; 1. Piet. 4:2

8. Jos me elämme, elämme Herralle. Jos kuolemme, kuolemme Herralle. Elämmepä siis tai kuolemme, me olemme Herran omat. Gal. 2:20; 1. Tess. 5:10

9. Juuri sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolneiden että elävien Herra. Ap. t. 10:36,42; 2. Kor. 5:15

10. Mutta miksi sinä tuomitset veljeäsi? Tai sinä toinen, miksi halveksit veljeäsi? Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen, Luuk. 6:37; Ap. t. 17:31; 2. Kor. 5:10

11. onhan kirjoitettu: ”Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, jokainen polvi tulee notkistumaan minun edessäni ja jokainen kieli tulee ylistämään Jumalaa.” Jes. 45:23; Fil. 2:10,11

12. Meidän jokaisen on siis tehtävä Jumalalle tili itsestämme. Matt. 12:36; Room. 2:6; 1. Piet. 4:5

Älä loukkaa veljeäsi

13. Älkäämme sen tähden enää tuomitko toisiamme. Päättäkää pikeminkin olla panematta veljenne eteen loukkauksen aihetta tai viettelystä. Matt. 18:7–9; 1. Kor. 8:9,10,32

14. Minä tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole sinänsä epäpyhää. Ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, se on epäpyhää. Matt. 15:11; 1. Kor. 10:25,26; 1. Tim. 4:4,5

15. Mutta jos veljesi tulee murheeliseksi ruuastasi, sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka puolesta Kristus on kuollut. 1. Kor. 8:8–11

16. Älkää siis antako sen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi,

17. sillä Jumalan valtakunta ei ole syömistä ja juomista vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä. Luuk. 17:20; 1. Kor. 8:8; Gal. 5:22

18. Joka tällä tavoin palvelee Kristusta, on Jumalalle mieluinen ja kelpaa myös ihmisille.

19. Tavoitelkaamme siis sitä, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme. Room. 15:2; Hepr. 12:14

20. Älä ruuan vuoksi turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta ihmiselle on pahaksi, jos hän syömisellään loukkaa omaatuntoaan.

21. On hyvä olla syömättä lihaa ja juomatta viiniä ja välttää muutakin, mistä veljesi loukkaantuu. 1. Kor. 8:13

22. Pidä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä havaitsee oikeaksi.

23. Mutta joka epäröi ja kuitenkin syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta. Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä. Mark. 16:16; Jaak. 4:17

15. LUKU

Elä lähimmäisen parhaaksi

1. Meidän vahvojen tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia eikä elää itsellemme mieliksi. Room. 14:1; Gal. 6:2; 1. Tess. 5:14

2. Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaakseen, että hän rakentuisi. Fil. 2:4

3. Ei Kristuskaan elänyt itselleen mieliksi, vaan niin kuin on kirjoitettu: ”Niiden herjaukset, jotka herjaavat sinua, ovat osuneet minuun.” Ps. 69:10; Joh. 6:38; Fil. 2:5

4. Kaikki, mitä on ennalta kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo. 1. Kor. 10:11; 2. Tim. 3:16; 2. Piet. 1:19–21

5. Kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan, Joh. 17:21; Room. 12:16; 1. Kor. 1:10; Fil. 2:2

6. niin että te yksimielisesti, yhdestä suusta, ylistäisitte meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumalaa ja Isää. Ap. t. 4:24

Evankeliumi juutalaisille ja pakanoilille

7. Hyväksykää sen tähden toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt teidät Jumalan kunniaksi.

Room. 14:3

8. Haluan sanoa tämän: Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, että hän vahvistaisi isille annetut lupaukset

Matt. 15:24; Ap. t. 3:25,26

9. ja että myös pakanat ylistäisivät Jumalaa hänen laupeudestaan, niin kuin on kirjoitettu: "Sen tähden minä ylistän sinua pakanoiden keskuudessa ja laulan kiitosta sinun nimellesi."

2. Sam. 22:50; Ps. 18:50; Room. 11:30

10. Ja vielä on sanottu: "Riemuitkaa, pakanat, hänen kansansa kanssa."

5. Moos. 32:43

11. Ja vielä: "Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkää häntä, kaikki kansat."

Ps. 117:1

12. Myös Jesaja sanoo: "On tuleva lisäin juurivesä, hän, joka nousee hallitsemaan pakanoita. Häneen pakanat panevat toivonsa."

Jes. 11:1,10;

Ilm. 5:5,22:16

13. Toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voimassa.

Paavalin lähetystehtävä

14. Omasta puolestani olen kyllä varma teistä, veljeni, että olette täynnä hyvyttä ja kaikkea tietoa ja myös kykenette neuvomaan toinen toistanne.

2. Piet. 1:12; 1. Joh. 2:21

15. Kuitenkin olen paikka paikoin kirjoittanut teille melko rohkeasti muistuttaakseni teitä uudestaan näistä asioista. Olen tehnyt näin sen armon perusteella, minkä Jumala on minulle antanut,

Room. 12:3; Fil. 3:1

16. ollakseni Kristuksen Jeesuksen palvelija pakanoiden keskuudessa ja toimittaakseni Jumalan evankeliumin pappispalvelua, jotta pakanakansoista tulisi Jumalalle mieluinen, Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri.

Room. 11:13;
Gal. 2:9; 1. Tim. 2:7

17. Minun kerskaukseni on siis Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa.

1. Kor. 1:31

18. En näet rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teoilla,

Ap. t. 21:19; Room. 16:26

19. tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Jumalan Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäristöstä alkaen Illyriaan saakka olen saattanut päätökseen Kristuksen evankeliumin julistamisen.

Mark. 16:17,20; Ap. t. 19:11; 2. Kor. 12:12

20. Olen pitänyt kunnia-asianani julistaa evankeliumia siellä, missä Kristuksen nimeä ei ole vielä mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle,

2. Kor. 10:15,16

21. vaan niin kuin on kirjoitettu: "Ne, joille ei ole julistettu hänestä, saavat nähdä, ja ne, jotka eivät ole kuulleet, tulevat ymmärtämään."

Jes. 52:15

Paavalin matkasuunnitelmia

22. Sen tähden olenkin ollut niin usein estynyt tulemasta teidän luokseenne.

Room. 1:13

23. Mutta nyt minulla ei enää ole tilaa näillä seuduilla, ja olen jo monta vuotta halunnut tulla luokseenne,

Ap. t. 19:21; Room. 1:10,11

24. jos joskus matkustan Espanjaan. Toivon, että sitä kautta matkustaessani voisin nähdä teidät ja että te varustaisitte minut matkalle eteenpäin, kunhan ensin olen saanut vähän nauttia seurastanne.

1. Kor. 16:6

25. Nyt kuitenkin matkustan Jerusalemiin viemään avustusta pyhille,

Ap. t. 20:22,24:17

26. sillä Makedonia ja Akhaia ovat halunneet suorittaa keräyksen niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhiä.

1. Kor. 16:1; 2. Kor. 8:1,9:1,2,12; Gal. 2:9,10

27. Tämän ne ovat nähneet hyväksi ja ovatkin sen heille velkaa. Jos kerran pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvollisia auttamaan näi-

tä aineellisella hyvällä.

1. Kor. 9:11;
Gal. 6:6

28. Kun olen suorittanut tehtäväni ja vienyt heille turvallisesti tämän keräyksen tuoton, matkustan teidän kauttanne Espanjaan.

29. Tiedän, että tullessani luoksenne saavun Kristuksen täydellinen siunaus mukanani.

Room. 1:11

30. Kehotan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani rukoilemalla puolestani Jumalaa.

2. Kor. 1:11; Ef. 6:18,19;
Kol. 4:3,12

31. Rukoilkaa, että pelastuisin joutumasta Juudean epäuskoisten käsiin ja että Jerusalemia varten tuomani avustus olisi pyhille mieluinen

2. Tess. 3:1,2

32. ja että minä Jumalan tahdon mukaisesti saapuisin iloiten teidän luokseenne ja virkistysisin teidän seurassanne.

33. Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne. Aamen.

2. Kor. 13:11; Fil. 4:9; 2. Tess. 3:16

16. LUKU

Henkilökohtaisia terveisiä

1. Suosittelen teille sisartamme Foibeä, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija.

2. Ottakaa hänet vastaan Herrassa, niin kuin pyhien sopii. Auttakaa häntä kaikessa, missä hän tarvitsee teitä, sillä hän on ollut avuksi monelle, myös minulle.

3. Tervehdys Priskalle ja Akvilalle, työtovereilleni Kristuksessa Jeesuksessa.

Ap. t. 18:2,3,26; 1. Kor. 16:19;
2. Tim. 4:19

4. He ovat panneet oman kaulansa alttiiksi minun henkeni puolesta, ja heitä kiittävät, en ainoastaan minä vaan myös kaikki pakanoiden seurakunnat.

5. Tervehdys myös seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissaan. Tervehdys Epainetokselle, rakkaalle veljelleni, joka on Aasian ensi hedelmä Kristukselle.

1. Kor. 16:15

6. Tervehdys Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän hyväksenne.

7. Tervehdys Andronikokselle ja Juniakselle¹⁵, heimolaisilleni ja vankitovereilleni, jotka ovat arvossa pidettyjä apostolien joukossa ja jotka jo ennen minua ovat olleet Kristuksessa.

8. Tervehdys Ampliatukselle, rakkaalle veljelleni Herrassa.

9. Tervehdys Urbanukselle, työtovereillemme Kristuksessa, ja Stakykselle, rakkaalle veljelleni.

10. Tervehdys Apellekselle, koetuksen kestäneelle Kristuksessa. Tervehdys niille, jotka ovat Aristobuloksen perhekuntaa.

11. Tervehdys heimolaisilleni Herodionille. Tervehdys niille Narkissoksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa.

12. Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka näkevät vaivaa Herrassa. Tervehdys Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa.

13. Tervehdys Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin.

14. Tervehdys Asynkritokselle, Flegonille, Hermekselle, Patrobakselle, Hermakselle ja veljille, jotka ovat heidän kanssaan.

15. Tervehdys Filologokselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen ja Olympakselle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssaan.

16. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä.

1. Kor. 16:20;
1. Tess. 5:26; 1. Piet. 5:14

17. Kehotan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja viettelevät teitä pois siitä opista, jonka te olette saaneet. Karttakaa heitä.

Gal. 1:8,9; 2. Tess. 3:6; 2. Joh. 10

18. Sellaiset eivät palvelle meidän Herraamme Kristusta vaan omaa vatsaansa. Lipevillä sanoilla ja kauniilla puheilla he pettävät vilpittömien sydämet.

Hes. 13:18; Fil. 3:18,19; 2. Piet. 2:3

19. Teidän kuuliaisuutenne on tullut kaikkien tietoon. Sen tähden minä iloitsen teistä. Tahtoisin teidän olevan vii-

¹⁵ 16:7. Tai: "Junialle". Junias on miehen nimi, Junia naisen.

saita hyvään ja taitamattomia pahaan.
Jer. 4:22; Room. 1:8; 1. Kor. 14:20

20. Rauhan Jumala on pian murskaava Saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. 1. Moos. 3:15; Luuk. 10:19

21. Timoteus, minun työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jaason ja Soosipatros tervehtivät teitä. Ap. t. 16:1,20:4; Fil. 2:19,22

22. Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, tervehdin teitä Herrassa.

23. Gaius, minun ja koko seurakunnan majoittaja, tervehtii teitä. Erastos, kaupungin rahastonhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teitä. 1. Kor. 1:14

24. [Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne! Aamen.]

Kunnia Jumalalle!

25. Kunnia hänelle, joka voi vahvistaa teitä minun julistamani evankeliumin ja Jeesuksen Kristuksen saarnan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, josta ikiajoista asti on vaiettu

Ef. 1:9,3:9,20; Kol. 1:26,27

26. mutta joka nyt on ilmoitettu ja profeetallisten Kirjoitusten kautta tehty tiettäväksi iankaikkisen Jumalan käskystä kaikille kansoille uskon kuulaisuuden aikaansaamiseksi. Room. 1:5; Tit. 1:2,3

27. Kunnia Jumalalle, ainoalle viisaalle, Jeesuksen Kristuksen kautta aina ja iankaikkisesti! Aamen.

1. Tim. 1:17; Juud. 25

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTILAISILLE

1. LUKU

Tervehdys

1. Paavali, Jumalan tahdosta kutsuttu Kristuksen Jeesuksen apostoliksi, ja veli Soostenes Ap. t. 18:17; 2. Kor. 1:1; Kol. 1:1

2. Korintissa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, kutsutuille pyhille ja kaikille, jotka huutavat avuksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikilla paikkakunnilla, niin omillaan kuin meidänkin. 1. Kor. 6:11; Ef. 1:1

3. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! Room. 1:7; 2. Kor. 1:2; Gal. 1:3; Ef. 1:2

Paavali kiittää Jumalaa

4. Minä kiitän aina Jumalaani teidän tähtenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa, Room. 1:8; Ef. 1:15,16

5. että te olette kaikessa rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa. Room. 15:14; 2. Kor. 8:7; Kol. 1:9

6. Näin todistus Kristuksesta on vahvistettu teissä,

7. niin ettei teiltä puutu mitään mistään armolahjasta odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä. Fil. 3:20; 1. Tess. 1:10; Tit. 2:13

8. Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, niin että olette nuhteettomia Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä. Fil. 1:6,10; Kol. 1:22; 1. Tess. 3:13,5; 23

9. Jumala on uskollinen, hän, joka on kutsunut teidät Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen. 5. Moos. 7:9; 1. Kor. 10:13; 1. Tess. 5:24

Riitaisuutta seurakunnassa

10. Kehotan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä, että te kaikki olisitte yksimielisiä puheissanne ja ettei teidän keskuudessanne olisi hajaannusta vaan että olisitte täysin

yhtä ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. Room. 12:16; Ef. 4:3-6; Fil. 2:2

11. Kloen perheväeltä olen näet saanut kuulla teistä, veljeni, että teillä on keskenänne riitoja.

12. Tarkoitin sitä, että joku teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolella", toinen taas: "Minä Apolloksen", "Minä Keefaksen", "Minä Kristuksen". 1. Kor. 3:4; Gal. 5:20

13. Onko Kristus jaettu? Ei kai Paavalia ole ristiinnaulittu teidän tähtenne? Vai Paavalinko nimeen teidät kastettiin?

14. Kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muuta kuin Krispuksen ja Gaiuksen. Ap. t. 18:8; Room. 16:23

15. joten kukaan ei voi sanoa, että teidät on kastettu minun nimeeni.

16. Kastoinhan tosin myös Stefanahan perhekunnan. Sitten en tiedä, olenko kastanut ketään muuta. 1. Kor. 16:15-17

17. Eihän Kristus lähettänyt minua kastamaan vaan julistamaan evankeliumia, ei kuitenkaan viisain puhein, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi. Ap. t. 9:15; 1. Kor. 2:1,4,13; Gal. 6:14

Kristus on Jumalan voima ja viisaus

18. Sanoma rististä on hullutusta niille, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. Ap. t. 17:18,32; 2. Kor. 4:3; 2. Tess. 2:10

19. Onhan kirjoitettu: "Minä hävitän viisaitten viisauden ja teen tyhjäksi ymmärtäväisten ymmärryksen." Job 5:12,13; Jes. 29:14

20. Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailman ajan älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hulluudeksi? Job 12:17; Jes. 44:25; Room. 1:22; 1. Kor. 3:18

21. Koska Jumalan viisaudesta maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat. Jer. 5:4; Matt. 11:25,26; Luuk. 10:21

1. kirje korinttilaisille 1–2

22. Juutalaiset vaativat ihmetekojä, ja kreikkalaiset etsivät viisautta,

Matt. 12:38–40; Luuk. 11:16; Joh. 4:48,6:30

23. mutta me saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta. Hän on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus,

Jes. 8:14; Room. 9:32; 1. Kor. 2:14

24. mutta kutsutuille, niin juutalaisille kuin kreikkalaisillekin, Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus.

Sananl. 9:10; 2. Kor. 13:4; Kol. 2:3

25. Jumalan hullutus on ihmisiä viisaampi ja Jumalan heikkous ihmisiä voimakkaampi.

26. Katsokaa omaa kutsumistanne, veljet. Ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa eikä monta jalosukuista.

Luuk. 16:15; Joh. 7:48;

1. Kor. 2:8; Jaak. 2:1–5

27. Mikä maailman mielestä on hullutusta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailman mielestä on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen voimakkaat häpeään.

Matt. 11:25

28. Mikä maailmassa on syntyperältään alhaista ja halveksittua, mikä ei ole mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen mitättömäksi sen, mikä on jotakin,

Ap. t. 4:13

29. ettei mikään liha voisi kerskailla Jumalan edessä.

Room. 3:27; Ef. 2:9

30. Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi,

Jer. 23:5,6; Room. 4:25;

2. Kor. 5:21; Kol. 2:3

31. jotta tapahtuisi, niin kuin on kirjoitettu: ”Joka kerskaa, kerskatkoon Herrasta.”

Jer. 9:23,24; 2. Kor. 1:12,10:17

2. LUKU

Sanoma ristiinnaulitusta Kristuksesta

1. Niinpä, kun tulin luoksenne, veljet, en tullut julistamaan teille Jumalan salaisuutta¹⁶ suurenmoisin puhein tai viisauden keinoin. Ap. t. 18:1,2; 1. Kor. 1:17

2. Olin näet päättänyt olla teidän luonnanne tuntematta mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.

Gal. 6:14; Fil. 3:8

3. Olin luonnanne heikkouden vallasä, hyvin pelokkaana ja vapisevana.

2. Kor. 10:1,10,11:30; Gal. 4:13

4. Puheeni ja julistukseni ei ollut inhimillisen viisauden suostuttelevia sanoja vaan Hengen ja voiman osoittamista,

5. jotta teidän uskonne ei perustuisi ihmisviisauteen vaan Jumalan voimaan.

Room. 15:19; 1. Kor. 4:20; 2. Kor. 4:7;

1. Tess. 1:5

Jumalan salattu viisaus

6. Me puhumme kyllä viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailmanajan viisautta emmekä tämän maailmanajan kukistuvien hallitsijoiden viisautta.

Fil. 3:15; Hepr. 5:14;

Jaak. 3:15

7. Me puhumme Jumalan salattua, kätkeyttä viisautta, jonka Jumala on jo ennen maailmanajoja määrännyt meidän kirkkaudeksemme.

Job 28:21;

1. Kor. 4:1; Kol. 1:26

8. Sitä ei kukaan tämän maailmanajan hallitsijoista ole tuntenut, sillä jos he olisivat sen tunteneet, he eivät olisi ristiinnaulinneet kirkkauden Herraa.

Matt. 11:25; Luuk. 23:34; Ap. t. 3:17

9. Mutta, niin kuin on kirjoitettu: ”Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen nousut, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat”,

Jes. 64:4;

Luuk. 10:21; Gal. 1:11,12

10. sen Jumala on meille ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaiken, Jumalan syvyydetkin.

Joh. 16:13;

1. Joh. 2:27

11. Kuka muu tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Kukaan ei myöskään tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki.

Sananl. 20:27; Room. 11:33,34

12. Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, jotta tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut.

Room. 8:9,15

16 2:1. Bys.: ”todistusta”.

1. kirje korinttilaisille 2–3

13. Siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamin sanoin vaan Hengen opettamin, selittäen hengelliset asiat hengellisesti. 1. Kor. 1:17; 2. Piet. 1:16

14. Sielullinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä on Jumalan Hengestä, sillä se on hänelle hullutusta, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska sitä on tutkittava hengellisesti. Joh. 14:17; 1. Kor. 1:18,23

15. Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkii kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkimaan. Sananl. 28:5; 1. Joh. 2:20,5:20

16. Sillä kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä? Mutta meillä on Kristuksen mieli. Job 15:8; Jes. 40:13; Room. 11:34; Fil. 2:5

3. LUKU

Jumalan työtovereina

1. Minä en voinut puhua teille, veljet, niin kuin hengellisille vaan niin kuin lihallisille, niin kuin pikkulapsille Kristuksessa. Ef. 4:13,14; Hepr. 6:1–3

2. Juotin teille maitoa enkä antanut vahvaa ruokaa, sillä sitä te ette olisi kestäneet. Ette kestä sitä vielä nytäkään. Joh. 16:12; Hepr. 5:12,13; 1. Piet. 2:2

3. Sillä te olette yhä lihallisia. Kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella niin kuin ihmiset yleensäkin? 1. Kor. 1:11,12; Gal. 5:19,20; Jaak. 3:16

4. Kun yksi sanoo: ”Minä olen Paavalin puolella” ja toinen: ”Minä Apolloksen”, ettekö silloin ole niin kuin ihmiset yleensä?

5. Mikä sitten Apollos on? Ja mikä Paavali? He ovat palvelijoita, joiden kautta te tulitte uskoon, palvelijoita sen kyvyn mukaan, jonka Herra on kummallekin antanut. Ap. t. 18:1,18,24,25; Room. 12:3

6. Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun. Ap. t. 19:1; 1. Kor. 4:15

7. Niin ei siis istuttaja ole mitään eikä kastelijakaan vaan Jumala, joka antaa kasvun.

8. Istuttaja ja kastelija ovat yhtä, mutta kumpikin saa palkan oman värvänsä mukaan, Ps. 62:13; Matt. 16:27; 1. Kor. 4:5

9. sillä me olemme Jumalan työtovereita. Te olette Jumalan viljelysmaa ja Jumalan rakennus. Matt. 13:3–8; 2. Kor. 6:1; Ef. 2:20,21

Kristus on ainoa perustus

10. Sen armon mukaan, jonka Jumala on minulle antanut, olen viisaan rakentajan tavoin laskenut perustuksen, ja toinen rakentaa sille. Mutta kukin katsokoon, kuinka rakentaa. Room. 15:20; 1. Kor. 15:10; 2. Piet. 3:15

11. Muuta perustusta ei kukaan voi laskea sen lisäksi, mikä on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus. Jes. 28:16; 1. Piet. 2:6,7

12. Kuka sitten rakentaakin tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,

13. itse kunkin työ tulee näkyviin. Sen tuo ilmi se päivä, joka ilmestyy tullessa, ja tuli koettelee, millainen kunkin työ on. Room. 2:5,6; 1. Kor. 4:5; 2. Tess. 1:8; 1. Piet. 1:7

14. Jos jonkun tekemä rakennus kestää, hän saa palkan. 2. Joh. 8

15. Jos jonkun työ palaa, hän kärsii vahingon. Itse hän kuitenkin pelastuu ikään kuin tulen läpi.

Te olette Jumalan temppeli

16. Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? 1. Kor. 6:19; 2. Kor. 6:16; Ef. 2:20–22

17. Jos joku turmelee Jumalan temppelin, Jumala turmelee hänet, sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.

18. Älköön kukaan pettääkö itseään. Jos joku teistä luulee olevansa viisas tässä maailmanajassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas. Sananl. 3:7; Jes. 5:21; Gal. 6:3

19. Tämän maailman viisaus on näet Jumalan silmissä hullutusta. Onhan kirjoitettu: ”Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa”, Job 5:13; 1. Kor. 1:20

1. kirje korinttilaisille 3–4

20. ja vielä: ”Herra tuntee viisaiden ajatukset; hän tietää, että ne ovat turhanpäiväisiä.” Ps. 94:11

21. Älköön siis kukaan kerskailla ihmistä, sillä kaikki on teidän,

22. niin Paavali kuin Apollos ja Keefaskin, maailma, elämä ja kuolema, nykyisyys ja tulevaisuus. Kaikki on teidän, Room. 8:38

23. mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan. Room. 14:8;

1. Kor. 11:3; 2. Kor. 10:7

4. LUKU

Apostolin palvelutehtävä

1. Pitäköön siis jokainen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien taloudenhoitajina. 1. Kor. 3:5; 2. Kor. 6:4; Kol. 1:25

2. Taloudenhoitajilta vaaditaan ennen muuta sitä, että heidät havaitaan uskollisiksi. Matt. 24:45; Luuk. 12:42

3. Mutta siitä minä hyvin vähän välittän, tuomitsetteko te tai jokin ihmisten tuomioistuin minut. En itsekään tuomitse itseäni.

4. Minulla ei ole mitään tunnollani, mutta ei minua sen perusteella ole vanhurskautettu, vaan minun tuomarini on Herra. Ap. t. 23:1

5. Älkää siis tuomitko ennenaikaisesti, ennen kuin Herra tulee. Hän valaisee pimeyden kätköt ja tuo esiin sydänten ajatukset, ja silloin itse kukin saa kiitoksen Jumalalta. Matt. 7:1; 2. Kor. 5:10; Ilm. 20:12

6. Veljet, tämän olen soveltanut itseeni ja Apollockseen teidän takianne, että oppisitte meistä: ”Ei yli sen, mikä on kirjoitettu”, ettekä mahtaillen asettuisi kuka kenenkin puolelle toista vastaan. Sananl. 30:5,6; Room. 12:3; 2. Tim. 3:14–16

7. Kuka asettaa sinut etusijalle? Ja mitä sinulla on, mitä et ole saanut lahjaksi? Mutta jos olet saanut sen, miksi kerskailet, ikään kuin et olisikaan saanut sitä lahjaksi? 1. Aik. 29:14; Joh. 3:27; Jaak. 1:17; 1. Piet. 4:10

8. Te olette jo kylläisiä, olette jo rikastuneet, olette tulleet kuninkain ilman meitä. Kunpa olisittekin tulleet ku-

ninkain, niin että meistäkin tulisi kuninkaita teidän kanssanne! Ilm. 3:17,18

9. Minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikään kuin kuolemaan tuomituiksi. Olemme koko maailman katseltavina, sekä enkelien että ihmisten.

Ps. 44:23; Room. 8:36; Hepr. 10:33

10. Me olemme tyhmiä Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te vahvoja, te olette kunnioitettuja, me halveksittuja.

Ap. t. 26:24; 1. Kor. 2:3; 2. Kor. 13:9

11. Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa, olemme alastomia, meitä pahoinpidellään, me kuljemme kodittomina Ap. t. 23:2; 2. Kor. 4:8,9,6:5,11:23,24

12. ja näemme vaivaa tehden työtä omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me kestämmme. Matt. 5:44; Ap. t. 7:60; Room. 12:14

13. Meitä parjataan, mutta me puhumme lempeästi. Meistä on tullut ikään kuin maailman tunkio, kaikkien jätékasa tähän päivään saakka.

Valit. 3:45; Joh. 16:2; 1. Piet. 3:9

14. En kirjoita tätä häväistäkseeni teitä vaan neuvoen kuin rakkaita lapsiani. 1. Tess. 2:11

15. Vaikka teillä olisi kymmenentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, teillä ei kuitenkaan ole monta isää, sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa. Ap. t. 18:11; Gal. 4:19; Fil. 1:10

16. Kehotan siis teitä: olkaa minun seuraajiani. 1. Kor. 11:1; Fil. 3:17; 1. Tess. 1:6; 2. Tess. 3:9

17. Juuri sen tähden lähitin luoksenne Timoteuksen, rakkaan ja uskollisen poikani Herrassa. Hän muistuttaa teitä vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla, jokaisessa seurakunnassa, opetan. Ap. t. 19:22; Fil. 2:20,21; 2. Tim. 1:2

18. Jotkut teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, aivan kuin en tulisikaan luoksenne.

19. Mutta minä tulen pian luoksenne, jos Herra tahtoo, ja otan selvää,

1. kirje korinttilaisille 4–6

en noiden pöyhkeiden puheista vaan voimasta,

20. sillä Jumalan valtakunta ei ole puheissa vaan voimassa. 1. Kor. 2:4; 1. Tess. 1:5

21. Mitä siis tahdotte? Tulenko luoksenne piiska mukanani vai rakkaudessa ja säävyisyyden hengessä?

2. Kor. 10:1; 2. Kor. 13:10

5. LUKU

Paavali nuhtelee moraalityttömyydestä

1. Yleisesti kuulee, että teidän keskuudessanne on haureutta, jopa selalaista haureutta, jota ei esiinny edes pakanoiden keskuudessa. Eräskin pitää isänsä vaimoa. 3. Moos. 18:8; 5. Moos. 27:20

2. Te olette vielä pöyhkeitäkin! Eikö teidän pikemmin olisi pitänyt tulla murheellisiksi, niin että se, joka on tuollaisen teon tehnyt, poistettaisiin joukostanne?

3. Vaikka minä ruumiillisesti olen poissa, olen kuitenkin hengessä läsnä ja kuin läsnä olevana olen jo langettanut tuomion sille, joka on tehnyt tuollaista. Kol. 2:5

4. Kun olette Herran Jeesuksen nimessä kokoontuneet yhteen ja minun henkeni ja Herramme Jeesuksen voima ovat läsnä, Matt. 18:18,19; Joh. 20:23; Ap. t. 15:28

5. tuo mies on luovutettava Saatanan haltuun lihan turmioksi, jotta hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä. Sananl. 23:14; 1. Tim. 1:20

6. Kerskailunne ei ole hyväksi. Ettekö tiedä, että pieni määrä hapatetta hapattaa koko taikinan? Matt. 16:6; Gal. 5:9; Jaak. 4:16

7. Puhdistakaa pois vanha hapate, että olisitte uusi taikina, niin kuin te olettekin happamattomia; onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu. Jes. 53:7; Joh. 1:29,36; 1. Piet. 1:19

8. Viettäköämme siis juhlaa, ei vanhassa hapatuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa vaan puhtauden ja totuuden happamattomuudessa. 2. Moos. 12:8,15; 5. Moos. 16:3

9. Kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi haureutta harjoittavien kanssa. 2. Kor. 6:14; Ef. 5:11

10. En tarkoittanut yleensä tämän maailman haureellisia tai ahneita, riistäjiä tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän pitäisi lähteä pois maailmasta. Joh. 17:15; 1. Joh. 5:19

11. Ei, vaan kirjoitin teille, että jos joku veljeksi kutsuttu on haureellinen tai ahne, epäjumalanpalvelija, pilkkaa, juomari tai riistäjä, te ette seurustelisi tai edes aterioisi sellaisen kanssa. Sananl. 23:20; Matt. 18:17; Room. 16:17; 2. Tess. 3:6

12. Onko minun asiani tuomita ulkopuolella olevia? Ettekö tekin tuomitse sisäpuolella olevia?

13. Ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha. 5. Moos. 13:5,17:7

6. LUKU

Uskovien väliset riita-asiat

1. Kuinka joku teistä, jolla on riita-asia toista vastaan, rohkenee käydä oikeutta väärämielisten edessä? Miksi ei pyhiin edessä?

2. Ettekö tiedä, että pyhät tulevat tuomitsemaan maailman? Jos te tuomitsette maailman, ettekö kelpaa ratkaisemaan vähäpätöisiä asioita? Dan. 7:22; Matt. 19:28; Luuk. 22:29,30

3. Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä? Emmekö sitten voi tuomita maallisiakin asioita?

4. Jos teillä siis on maallisia riita-asioita, nekö te asetatte tuomareiksi, joita halveksitaan seurakunnassa?

5. Sanon tämän teidän häpeäksenne! Eikö joukossanne ole yhtäkään viisasta, joka kykenisi ratkaisemaan veljien väliset asiat?

6. Nyt veli käy oikeutta veljeä vastaan, ja vielä uskosta osattomien edessä!

7. Teille on jo yleensä vahingoksi, että käytte oikeutta keskenänne. Miksi ette ennemmin kärsi vääryyttä? Miksi ette ennemmin anna riistää itseltänne? Matt. 5:39,40; 1. Tess. 4:6; 1. Piet. 3:9

1. kirje korinttilaisille 6–7

8. Sen sijaan te itse teette vääryyttä ja riistätte, vieläpä veljiltä.

3. Moos. 25:14

9. Ettekö tiedä, etteivät vääryyden-tekijät peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät haureelliset eivätkä epäjumalanpalvelijat, eivät avionrikojat, irstailijat eivätkä homoseksuaalisuuden harjoittajat,

Gal. 5:19–21;
Ef. 5:5; Ilm. 22:15

10. eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaaajat eivätkä riistäjät peri Jumalan valtakuntaa.

11. Tuollaisia jotkut teistäkin olivat, mutta te olette antaneet pestä itsenne, te olette pyhitettyjä ja vanhurskautettuja Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengessä.

1. Kor. 1:2; Ef. 2:1–3; Kol. 3:7,8

Ruumis on Pyhän Hengen tempeli

12. Kaikki on minulle luallista, mutta kaikki ei ole hyödyksi. Kaikki on minulle luallista, mutta minä en anna minkään hallita itseäni.

1. Kor. 10:23

13. Ruoka on vatsaa ja vatsa ruokaa varten, ja Jumala tekee lopun näistä molemmista. Mutta ruumis ei ole hau-reutta vaan Herraa varten, ja Herra on ruumista varten.

Matt. 15:17;

Room. 14:17; 1. Tess. 4:3,7

14. Jumala, joka herätti kuolleista Herran, herättää meidätkin voimallaan.

Ap. t. 2:24,32; 1. Kor. 15:3,4,22;
2. Kor. 4:14

15. Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin niistä porton jäseniä? En tietenkään!

1. Kor. 12:27; Ef. 5:30

16. Ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, on yksi ruumis hänen kanssaan? Onhan sanottu: ”Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.”

1. Moos. 2:24

17. Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan.

Joh. 17:21–23; 1. Kor. 12:13; Ef. 4:4

18. Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, jota ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella, mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistaan vastaan.

1. Kor. 10:8

19. Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen tempeli, hänen, joka asuu teissä ja jonka olette saaneet Jumalalta? Te ette ole itsenne omat,

1. Kor. 3:16; 2. Kor. 6:16; Ef. 2:21

20. teidät on kalliilla hinnalla ostettu. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne¹⁷.

1. Kor. 7:23; 1. Piet. 1:18,19; Ilm. 5:9

7. LUKU

Avoliittoa koskevia neuvoja

1. Mitä tulee siihen, mistä kirjoittitte, niin miehen on hyvä olla kajoamatta naiseen,

2. mutta haureuden syntien välttämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa ja kullakin naisella oma miehensä.

1. Moos. 2:18

3. Mies täyttäköön velvollisuutensa vaimoaan kohtaan, samoin vaimo miestään kohtaan.

1. Piet. 3:7

4. Vaimon ruumis ei ole hänen omassa vallassaan vaan miehen. Samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa vallassaan vaan vaimon.

5. Älkää vetäytykö pois toisistanne, paitsi ehkä yhteisestä sopimuksesta joksikin aikaa, jotta olisitte vapaita rukoukseen¹⁸. Tulkaa sitten taas yhteen, ettei Saatana kiusaisi teitä hillittömyytenne vuoksi.

6. Sanon tämän myönnytyksenä, en käskynä.

7. Tahtoisin kaikkien ihmisten olevan niin kuin minä. Jokaisella on kuitenkin oma armolahjansa Jumalalta, yhdellä yksi, toisella toinen.

Matt. 19:11,12

8. Naimattomille ja leskille minä sanon, että heille on hyväksi, jos he pysyvät sellaisina kuin minä.

9. Mutta jos eivät pysty hillitsemään itseään, menkööt naimisiin, sillä parempi on mennä naimisiin kuin palaa himosta.

1. Tim. 5:14; Ilm. 21:8

17 6:20. Bys.: ”Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne ja sielussanne, jotka ovat Jumalan.”

18 7:5. Bys.: ”vapaita paastoon ja rukoukseen”.

10. Naimisissa oleville annan käskyn, en minä vaan Herra, että vaimo ei saa erota miehestään. Matt. 5:32; Mark. 10:11,12; Luuk. 16:18

11. Jos hän kuitenkin eroaa, pysyköön naimattomana tai sopikoon miehensä kanssa. Ei myöskään mies saa hylätä vaimoaan. Mal. 2:14–16

12. Muille sanon minä, ei Herra: Jos jonkun veljen vaimo ei ole uskova ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, älköön mies hylätkö häntä.

13. Ja jos jollakin vaimolla on mies, joka ei ole uskova, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, älköön vaimo hylätkö miestä.

14. Sillä mies, joka ei usko, on pyhitetty vaimonsa kautta ja vaimo, joka ei usko, on pyhitetty uskovan miehensä kautta. Muutenhan teidän lapsenne olisivat epäpuhtaita, mutta nyt he ovat pyhiä. Ap. t. 10:28

15. Jos puoliso, joka ei ole uskova, eroaa, erotkoon. Veli tai sisar ei tällaisissa tapauksissa ole sidottu, sillä Jumala on kutsunut teidät rauhaan. Room. 12:18; 1. Kor. 7:28

16. Mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, voitko pelastaa vaimosi? Ps. 49:9; 1. Piet. 3:1

Työtyminen Jumalan antamaan osaan

17. Vaeltakoon kukin sen osan mukaan, jonka Herra on hänelle antanut, ja siinä asemassa, jossa Jumala on hänet kutsunut. Näin säädän kaikissa seurakunnissa.

18. Älköön se, joka on kutsuttu ympärileikattuna, pyrkikö ympärileikkaamattomaksi, älköönkään se, joka on kutsuttu ympärileikkaamattomana, ympärileikkauttako itseään. Gal. 5:2

19. Ympärileikkaus ei ole mitään, eikä ympärileikkaamattomuus ole mitään. Tärkeä on Jumalan käskyjen pitäminen. Room. 2:25; Gal. 5:6; 1. Joh. 3:24

20. Pysyköön jokainen siinä asemassa, jossa hänet on kutsuttu.

21. Jos sinut kutsuttiin orjana, älä sitä murehdi. Mutta jos voit päästä vapaaksi, käytä mahdollisuutta hyväksesi. 1. Tim. 6:1,2

22. Joka on orjana saanut Herran kutsun, on Herran vapauttama. Samoin se, joka on saanut kutsun vapaana, on Kristuksen orja. Room. 6:18,22; Gal. 3:28; Ef. 6:6

23. Teidät on kalliisti ostettu. Älkää olko ihmisten orjia. 1. Kor. 6:20; 2. Kor. 11:20; 1. Piet. 1:18,19

24. Veljet, pysyköön kukin Jumalan edessä siinä asemassa, jossa hänet on kutsuttu.

Naimattomat ja lesket

25. Mitä neitsyihin tulee, siitä minulla ei ole Herran käskyä. Annan vain neuvoni niin kuin se, joka on saanut Herralta armon olla luotettava.

26. Olen siis sitä mieltä, että nykyisen ahdingon vuoksi jokaisen on hyvä pysyä entisellään. Jer. 16:2,3

27. Jos olet sidottu vaimoon, älä hae eroa. Jos sinulla ei ole vaimoa, älä etsikään vaimoa.

28. Mutta jos menetkin naimisiin, et tee syntiä. Neitsytkään ei tee syntiä, vaikka menisi naimisiin. Mutta ne, jotka niin tekevät, joutuvat kokemaan elämässään¹⁹ ahdistusta, ja siitä tahtoisin teitä säästää. Luuk. 21:23; 1. Kor. 7:15

29. Sen vain sanon, veljet, että aika on lyhyt. Olkoot tästä lähtien nekin, joilla on vaimo, kuin heillä ei vaimoa olisikaan, Room. 13:11,12; 1. Piet. 4:7

30. ja ne, jotka itkevät, kuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, kuin eivät iloitsisi. Olkoot ne, jotka ostavat, kuin eivät omistaisi mitään,

31. ja ne, jotka käyttävät hyödykseen tätä maailmaa, kuin eivät siitä hyötyisi, sillä tämän maailman muoto on katoamassa. Ps. 39:7; Jes. 40:6,7; 1. Joh. 2:15–17

32. Tahtoisin teidän olevan ilman huolia. Naimaton mies huolehtii siitä, mikä on Herran, miten miellyttäisi Herraa.

19 7:28. Kirj.: ”lihassaan”.

33. Naimisissa oleva taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten miellyttäisi vaimoaan, Luuk. 14:20; 1. Tim. 5:8

34. ja hän on jakautunut kahtaalle. Nainen, jolla ei enää ole miestä, ja neitsyt huolehtivat siitä, mikä on Herran, että olisivat ruumiltaan ja hengeltään pyhiä. Naimisissa oleva taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten miellyttäisi miestänsä. 1. Tim. 5:5

35. Sanon tämän teidän omaksi hyödyksenne, en kahlitakseni teitä, vaan siksi, että eläisitte säädyllisesti ja pyysisitte häiriintymättä Herrassa.

36. Jos joku luulee menettelevänsä väärin naimaikäistä tytärtään kohtaan, ja jos naimisiinmenon kerran pitää tapahtua, tehköön niin kuin haluaa; ei hän syntiä tee, menkööt naimisiin.

37. Mutta joka pysyy lujana sydämessään eikä ole minkään pakon alainen vaan hallitsee oman tahtonsa ja on sydämessään päättänyt pitää tyttärensä naimattomana, tekee hyvin.

38. Joka naittaa tyttärensä, tekee hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.

39. Vaimo on sidoksissa mieheensä niin kauan kuin tämä elää. Mutta jos mies kuolee, vaimo on vapaa menemään naimisiin kenen kanssa tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa. Room. 7:2

40. Minun mielestäni hän kuitenkin on onnellisempi, jos pysyy yksin. Ja minä luulen, että minullakin on Jumalan Henki.

8. LUKU

Epäjumalille uhrattu liha

1. Mitä epäjumalille uhrattuun lihaan tulee, tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa. Ap. t. 15:20; Room. 14:3

2. Jos joku luulee tietävänsä jotakin, hän ei vielä tiedä, niin kuin tulee tietää. Gal. 6:3; 1. Tim. 6:4

3. Mutta jos joku rakastaa Jumalaa, hänet Jumala tuntee. Joh. 10:27

4. Mitä epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei

ole muuta kuin yksi Jumala.

5. Moos. 4:35; Mark. 12:29; 1. Tim. 2:5

5. Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, taivaassa tai maan päällä, niin kuin onkin monia jumalia ja monia herroja, Ps. 82:6,136:2,3; Joh. 10:34,35

6. meillä on vain yksi Jumala, Isä. Hänestä on kaikki, ja me olemme hänestä varten. Ja yksi on Herra, Jeesus Kristus, hänen kauttaan on kaikki, niin myös me. Joh. 1:3; Room. 11:36; Fil. 2:11; Kol. 1:16

7. Mutta kaikilla ei tätä tietoa ole. Tottumuksesta epäjumaliin jotkut yhä syövät lihaa, ikään kuin se olisi uhrattu epäjumalille, ja siitä tahraantuu heidän heikko omatuntonsa. Room. 14:1,2,14,22,23; 1. Kor. 10:28,29

8. Ei ruoka lähennä meitä Jumalaan. Jos olemme syömättä, emme mitään menetä. Jos syömmekään, emme siitä hyödy. Room. 14:17; Hepr. 13:9

9. Katsokaa kuitenkin, ettei tämä vapautenne koidu loukkaukseksi heikoille. Room. 14:13,20; Gal. 5:13; 1. Piet. 2:16

10. Jos joku, omaltatunnonaltaan heikko, näkee sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalan temppelissä, eikö hän siitä rohkaistu epäjumalille uhratun lihan syömiseen?

11. Sinun tietosi vuoksi turmeltuu heikko veljesi, jonka puolesta Kristus on kuollut. Room. 14:15

12. Kun näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän heikkoja omaatuntoaan, te teette syntiä Kristusta vastaan.

13. Sen tähden, jos ruoka on viente-lykseksi veljelleni, en enää ikinä syö lihaa, etten olisi veljelleni viettelykseksi. Room. 14:21; 2. Kor. 11:29

9. LUKU

Apostolin oikeudet

1. Enkö minä ole vapaa? Enkö ole apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta Kristusta, Herraamme? Ettekö te ole työni tulos Herrassa? Ap. t. 9:15–17,22,18; 1. Kor. 4:15,15:8

2. Jos en olekaan apostoli muille, teille ainakin olen, sillä te olette apostolinvirkani sinetti Herrassa. 2. Kor. 3:2,3

1. kirje korinttilaisille 9

3. Tämä on minun puolustukseni niitä vastaan, jotka minua tuomitsevat.

4. Eikö meillä olisi oikeutta ruokaan ja juomaan? Matt. 10:10; Luuk. 10:7,8

5. Eikö meillä olisi oikeutta kuljettaa mukanamme vaimoa, uskonsisarta, niin kuin tekevät muutkin apostolit ja Herran veljet ja Keefas? Matt. 8:14,13:55

6. Vai olemmeko minä ja Barnabas ainoat, joilla ei ole oikeutta olla teke-mättä ruumiillista työtä? Ap. t. 4:36; 1. Tess. 2:6,7; 2. Tess. 3:8,9

7. Kuka suorittaa koskaan sota-palvelusta omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan eikä syö sen hedelmää? Tai kuka paimentaa karjaa eikä nauti sen maitoa? 5. Moos. 20:6; 2. Tim. 2:6

8. Puhunko tästä vain ihmisten ta-voin? Eikö lakikin sano näin?

9. Onhan Mooseksen laissa kirjoi-tettuna: ”Älä sido puivan härän suu-ta.” Ei kai Jumala ole häristä huolis-saan? 5. Moos. 25:4; 1. Tim. 5:18

10. Eikö hän puhu juuri meidän täh-temme? Meidän tähtemme on kir-joitettu, että kyntäjän tulee kyntää toi-vossa ja puivan tehdä työtä osansa saamisen toivossa.

11. Jos me olemme kylväneet teihin hengellistä hyvää, olisiko liikaa, jos niit-täisimme teiltä aineellista hyvää?

Room. 15:27; Gal. 6:6

12. Jos muilla on tällainen oikeus teihin, eikö paljon enemmän meillä? Me emme kuitenkaan ole käyttäneet hyväksemme tätä oikeutta vaan kes-tämme kaiken, jotta emme panisi mi-tään estettä Kristuksen evankeliumil-le. Ap. t. 20:33,34; 2. Kor. 12:13

13. Ettekö tiedä, että ne, jotka hoi-tavat pyhiä toimia, saavat elantonsa pyhäköstä ja ne, jotka toimivat uhri-alttarin äärellä, saavat osansa alttarin uhreista. 3. Moos. 2:3; 5. Moos. 18:1–4

14. Samoin Herra on säättänyt, että evankeliumin julistajien tulee saada elantonsa evankeliumista.

Matt. 10:9,10; Luuk. 10:7; 1. Tim. 5:17,18

15. Mutta minä en ole käyttänyt hy-väkseni yhtäkään näistä oikeuksistani. En kirjoitakaan tätä siksi, että niitä mi-nuun sovellettaisiin. Mieluummin kuo-len, kuin että joku tekisi tyhjäksi tämän kerskaukseni. Ap. t. 18:3,20:34; 2. Kor. 11:10; 1. Tess. 2:9

16. Siitä, että julistan evankeliumia, minulla ei ole kerskailemista. Minun on pakko tehdä niin. Voi minua, ellen evankeliumia julista! Jer. 20:9; Room. 1:14,15

17. Jos teen sitä vapaasta tahdosta-ni, minulla on siitä palkka. Jos taas en tee sitä vapaasta tahdostani, minulle on silti uskottu tämä tehtävä. 1. Kor. 4:1

18. Mikä siis on palkkani? Se, että evankeliumia julistaessani teen sen il-maiseksi enkä käytä hyväkseni evan-geliumin minulle antamia oikeuksia.

19. Vaikka olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijak-si voittaakseni mahdollisimman mo-nia. Matt. 20:26,27; Room. 11:14

20. Juutalaisille olen ollut kuin juu-talainen voittaakseni juutalaisia. Lain alaisille olen ollut ikään kuin lain alai-nen voittaakseni lain alaisia, vaikka itse en olekaan lain alainen. Ap. t. 16:3,21:23–26

21. Ilman lakia oleville olen ollut kuin olisin ilman lakia voittaakseni ilman lakia olevia, vaikka en olekaan ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa. Joh. 8:51; Gal. 2:3,6:2

22. Heikoille olen ollut heikko voit-taakseni heikkoja. Kaikille olen ollut kaikkea pelastaakseni edes muuta-mia. Room. 15:1,2; 1. Kor. 10:33; 2. Kor. 11:29

23. Tämän kaiken teen evankeliumin vuoksi, että tulisin siitä itsekin osalli-seksi.

24. Ettekö tiedä, että ne, jotka juok-sevat kilparadalla, tosin kaikki juokse-vat, mutta vain yksi saa voittopalkin-non? Juoskaa tekin niin, että saavu-tatte sen. Fil. 3:14; 2. Tim. 4:7; Hepr. 12:1

25. Jokainen kilpailija noudattaa kai-kesta itsehillintää, nuo saadakseen katoavan seppeleen mutta me katoa-mattoman. 1. Tim. 6:12; 2. Tim. 2:4,5; Jaak. 1:12

1. kirje korinttilaisille 9–10

26. En siis juokse umpimähkään enkä nyrkkeile kuin ilmaan huitoen,

2. Tim. 1:12

27. vaan suuntaan lyönnit omaan ruumiiseeni ja alistan sen tottelemaan, etten minä, joka muille saarnaan, itse joutuisi hylätyksi.

10. LUKU

Varoitus epäjumalien palvelemisesta

1. Veljet, en tahdo teidän olevan tietämättömiä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren poikki.

2. Moos. 13:21,22; 14:21,22;

Ps. 105:39

2. Heidät kaikki kastettiin Mooseksen pilvessä ja meressä.

3. Kaikki he söivät samaa hengellistä ruokaa

2. Moos. 16:14,15; 5. Moos. 8:3;

Ps. 105:40

4. ja joivat samaa hengellistä juomaa. He joivat hengellisestä kalliosta, joka seurasi heitä. Se kallio oli Kristus.

2. Moos. 17:6; 4. Moos. 20:10,11;

Ps. 78:15,16

5. Useimpiin heistä Jumala ei kuitenkaan mieltynyt, saivathan he surmansa autiomaassa.

4. Moos. 14:29,30;

Hepr. 3:17,18; Juud. 5

6. Tämä tapahtui varoitavaksi esimerkiksi meille, ettemme himoitsisi pahaa, niin kuin he himoitsivat.

4. Moos. 11:4,5; Ps. 78:18,30

7. Älkää myöskään ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi niin kuin jotkut heistä. Onhan kirjoitettu: ”Kansa istui syömään ja juomaan, ja sitten se nousi ja aloitti ilonpidon.”

2. Moos. 23:13,32;6;

1. Joh. 5:21

8. Älkäämme harjoittako haureutta, niin kuin jotkut heistä harjoittivat – heitä kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentäkolmetuhatta.

4. Moos. 25:1,9;

1. Kor. 6:18

9. Älkäämme myöskään kiusatko Herraa, niin kuin jotkut heistä kiusasivat – käärmeet surmasivat heidät.

4. Moos. 21:5,6; Ps. 78:56,95;9

10. Älkää myöskään nurisko, niin kuin jotkut heistä nurisivat – heidät surmasi tuhoaja.

4. Moos. 14:2,29,36;

2. Sam. 24:16; Fil. 2:14

11. Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista, ja se on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille on tullut maailman aikojen loppukausi.

Room. 15:4; 1. Kor. 9:10; 1. Joh. 2:18

12. Joka siis luulee seisovansa, katsookoon, ettei kaadu.

Room. 11:20;

Gal. 6:1

13. Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus. Jumala on uskollinen. Hän ei salli teitä kiusattavan enempää kuin kestätte, vaan salliesaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen keittää.

1. Kor. 1:9; 1. Tess. 5:24; 2. Piet. 2:9

14. Sen tähden, rakkaani, paetkaa epäjumalien palvelemista.

Ap. t. 15:20;

2. Kor. 6:16,17; 1. Joh. 5:21

15. Puhun kuin järkeville. Arvostelkaa itse, mitä minä sanon.

1. Kor. 2:15

16. Eikö siunauksen malja, jonka me siunaamme, ole osallisuus Kristuksen vereen? Eikö leipä, jonka me murramme, ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen?

Matt. 26:26–28; Ap. t. 2:42

17. Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis, sillä me kaikki olemme osallisia tuosta yhdestä leivästä.

Room. 12:5; Ef. 4:4; Kol. 1:18

18. Katsokaa luonnollista Israelia. Eivätkö ne, jotka syövät uhreja, ole osallisia alttarista?

3. Moos. 2:3;

1. Kor. 9:13

19. Mitä siis tarkoitan? Ettäkö epäjumalalle uhrattu on jotakin tai epäjumala on jotakin?

1. Kor. 8:4

20. Ei, vaan minkä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle, enkä minä tahdo teidän tulevan osallisiksi riivaajista.

3. Moos. 17:7;

5. Moos. 32:17; Ps. 106:37

21. Ette voi juoda sekä Herran maljasta että riivaajien maljasta. Ette voi olla osallisia sekä Herran pöydästä että riivaajien pöydästä.

2. Kor. 6:15,16

22. Vai haluammeko herättää Herran kiivauden? Emme kai ole häntä voimakkaampia?

5. Moos. 32:21

Tehkää kaikki Jumalan kunniaksi

23. Kaikki on luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi. Kaikki on luvallista, mutta ei kaikki rakenna.

1. Kor. 6:12

24. Älköön kukaan etsikö omaa etuaan vaan toisen.

Room. 15:1,2;

1. Kor. 13:5; Fil. 2:4,5

25. Syökää kaikkea, mitä lihatorilla myydään, kyselemättä mitään oman-tunnon vuoksi,

1. Tim. 4:4

26. sillä Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on.

2. Moos. 19:5; 5. Moos. 10:14;

Ps. 24:1

27. Jos joku, joka ei usko, kutsuu teidät luokseen ja te tahdotte mennä, syökää kaikkea, mitä on pantu eteenne, kyselemättä mitään oman-tunnon tähden.

Luuk. 10:7,8

28. Mutta jos joku sanoo teille: ”Tämä on jumalille uhrattua”, niin jättäkää se syömättä hänen vuokseen, joka asian ilmaisi, ja oman-tunnon vuoksi.

1. Kor. 8:7,10,11

29. En tarkoita teidän omaatuntoanne vaan tuon toisen. Miksi minun vapauteni joutuisi toisen ihmisen oman-tunnon tuomittavaksi?

Room. 14:14–16

30. Jos minä nautin ruuan kiittäen, miksi minua herjataan siitä, mistä kiitän?

Luuk. 22:19; Room. 14:6; 1. Tim. 4:4

31. Syöttepä siis tai juotte tai teettepä mitä tahansa, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.

5. Moos. 8:10; Kol. 3:17

32. Älkää olko loukkaukseksi juutalaisille, älkää kreikkalaisille älkääkään Jumalan seurakunnalle.

Room. 14:13; Fil. 1:10

33. Minäkin yritän kaikessa kelvata kaikille. En etsi omaa hyötyäni vaan monien, että he pelastuisivat.

Room. 15:2; 1. Kor. 9:19,22

11. LUKU

1. Olkaa minun seuraajiani, niin kuin minä olen Kristuksen seuraaja.

1. Kor. 4:16; Fil. 3:17; 1. Tess. 1:6; 2. Tess. 3:7–9

2. Kiitän teitä siitä, että olette muistaneet minua kaikessa ja pidätte kiinni opetuksista sellaisina kuin olen ne teille antanut.

2. Tess. 2:15

Pään peittäminen seurakunnan kokouksissa

3. Tahdon teidän kuitenkin tietävän, että Kristus on jokaisen miehen pää, mies on vaimon pää ja Jumala on Kristuksen pää.

Joh. 14:28;

1. Kor. 3:23,15:27,28; Ef. 5:23

4. Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi pää peitettyinä, häpäisee päänsä.

5. Jokainen nainen taas, joka rukoulee tai profetoi peittämättä päätään, häpäisee päänsä. Sehän on aivan sama kuin hänen päänsä olisi ajeltu paljaaksi.

6. Ellei nainen peitä päätään, leikkauttakoon hiuksensakin. Mutta jos kerran naiselle on häpeäksi leikkauttaa tai ajattaa pois hiuksensa, peittäköön sitten päänsä.

7. Miehen ei pidä peittää päätään, koska hän on Jumalan kuva ja kunnia. Nainen taas on miehen kunnia.

1. Moos. 1:26,27,5:1,9,6

8. Mies ei ole alkuisin naisesta vaan nainen miehestä,

1. Moos. 2:18,2:21–23; 1. Tim. 2:13

9. eikä miestä luotu naista varten vaan nainen miestä varten.

10. Siksi naisen tulee pitää päässään vallan merkkiä enkelien tähden.

Tit. 2:5

11. Herrassa ei kuitenkaan ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista,

12. sillä niin kuin nainen on alkuisin miehestä, niin myös mies on syntynyt naisesta. Mutta kaikki on Jumalasta.

Room. 11:36

13. Päättäkää itse, sopiiko naisen rukoilla Jumalaa peittämättä päätään.

14. Eikö itse luontokin opeta teille, että miehelle on häpeäksi, jos hänellä on pitkät hiukset?

Hes. 44:20

15. Mutta naiselle pitkät hiukset ovat kunniaksi, koska hiukset on annettu hänelle hunnuksi.

16. Jos joku kuitenkin haluaa väittää vastaan, niin tietäköön, että meillä ei ole sellaista tapaa eikä Jumalan seurakunnilla.

1. Tim. 6:3,4

Herran aterian viettäminen

17. Näin käskiessäni en kiitä teitä, koska kokoontumisenne ei tee teitä paremmiksi vaan pahemmiksi.

18. Olen ensiksikin kuullut, että teillä on eripuraisuutta kokoontuessanne seurakunnan kokoukseen, ja osittain sen uskonkin. 1. Kor. 1:10–12

19. Täytyyhän teidän keskuudessanne olla puolueitakin, että kävisi ilmi, ketkä teistä kestävät koetuksen.

20. Teidän kokoontumisenne ei ole Herran aterian nauttimista,

21. sillä syödessä kukin nauttii omia ruokiaan, niin että toinen on nälissään ja toinen juovuksissa.

22. Eikö teillä ole kodit syömistä ja juomista varten? Vai halveksitteko te Jumalan seurakuntaa ja häpäisette niitä, joilla ei ole mitään? Mitä minä sanoisin teille? Kiitänkö teitä? Tässä asiassa en kiitä. Jaak. 2:5,6

23. Olen saanut Herralta sen, minkä olen myös ilmoittanut teille: Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, Matt. 26:26–29; Mark. 14:22–25; Luuk. 22:19,20

24. kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: ”Tämä on minun ruumiini, joka annetaan²⁰ teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.”

25. Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin te siitä juotte, tehkää se minun muistokseni.” 2. Moos. 24:8; Sak. 9:11

26. Sillä niin usein kuin syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee. Joh. 14:3; Ap. t. 1:11

27. Joka siis kelvottomasti syö tätä leipää tai juo Herran maljasta, on syylinen Herran ruumiiseen ja vereen.

28. Tutkikoon siis ihminen itseään ja niin syököön tätä leipää ja juokoon tästä maljasta. 2. Kor. 13:5

29. Sillä joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo itselleen tuomion.

30. Sen vuoksi teidän joukossanne on paljon heikkoja ja sairaita ja monet ovat nukkuneet pois.

31. Mutta jos tutkisimme itseämme, meitä ei tuomittaisi. Ps. 32:5; Sananl. 28:13

32. Mutta kun meitä tuomitaan, se on meille Herran kuritusta, ettei meitä yhdessä maailman kanssa tuomittaisi kadotukseen. Job 5:17; Sananl. 3:11; Ilm. 3:19

33. Odottakaa siis, veljet, toisianne, kun kokoonnutte aterioimaan.

34. Jos jonkun on nälkä, syököön kotonaan, ettette kokoontuisi tuomiokseen. Muista asioista määrään sitten kun tulen.

12. LUKU

Hengelliset lahjat

1. Mitä tulee hengellisiin lahjoihin, veljet, en tahdo teidän olevan niistä tietämättömiä. 1. Kor. 1:5–7

2. Tehän tiedätte, että kun olitte pakanoina, teitä vietiin harhaanjohtetuina mykkien epäjumalien luo. Ps. 115:4,5; Jer. 10:5; 1. Tess. 1:9

3. Siksi teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: ”Jeesus on kirottu.” Kukaan ei myöskään voi sanoa: ”Jeesus on Herra”, muuten kuin Pyhässä Hengessä. 1. Joh. 4:1–3

4. Armolahjoja on erilaisia, mutta Henki on sama. Room. 12:6; Ef. 4:4,7; Hepr. 2:4

5. Myös palvelutehtäviä on erilaisia, mutta Herra on sama. Ef. 4:11

6. Voimavaikutuksia on erilaisia, mutta Jumala, joka kaiken kaikissa vaikuttaa, on sama. Ef. 1:23

7. Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin yhteiseksi hyödyksi. 1. Kor. 14:26

8. Niinpä toinen saa Hengen kautta viisauden sanat, toinen saman Hengen vaikutuksesta tiedon sanat, Ps. 119:41,42; Ap. t. 5:3

9. toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas parantamisen armolahjat samassa Hengessä, Mark. 16:18; Luuk. 10:9; Hepr. 11:33,34

10. toinen saa lahjan tehdä voimallisia tekoja, toinen profetoimisen lahjan, toinen henkien erottamisen lahjan, toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä.

Ap. t. 6:8,16:17,18; 1. Kor. 14:1,5,6

11. Kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin erikseen niin kuin tahtoo.

Room. 12:3;
1. Kor. 7:7; Ef. 4:7

Yksi ruumis, monta jäsentä

12. Niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä – mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis – niin on Kristuskin.

Room. 12:4,5; 1. Kor. 10:17; Ef. 4:16

13. Meidät kaikki, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, on yhdessä Hengessä kastettu yhdeksi ruumiiksi, ja kaikki me olemme saaneet juoda samaa Henkeä.

Gal. 3:28;
Ef. 2:14–16; Kol. 3:11

14. Eihän ruumiskaan muodostu yhdestä jäsenestä vaan monesta.

15. Jos jalka sanoisi: ”Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen”, se ei silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

16. Jos korva sanoisi: ”Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen”, se ei silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

17. Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas ruumis olisi kokonaan korvana, missä silloin olisi hajuaisti?

18. Nyt Jumala on kuitenkin asettanut jokaisen näistä jäsenistä ruumiiseen niin kuin on tahtonut.

19. Jos kaikki olisivat yhtenä jäsenenä, missä sitten olisi ruumis?

20. Nytpä onkin monta jäsentä mutta yksi ruumis.

21. Silmä ei voi sanoa kädelle: ”En tarvitse sinua”, eikä pää jaloille: ”En tarvitse teitä.”

22. Päinvastoin, ne ruumiinjäsenet, jotka näyttävät olevan heikoimpia, ovat välttämättömiä.

23. Ne ruumiinjäsenet, jotka eivät meistä näytä kovinkaan kunniakkailta, me peitämme sitäkin kunniallisemmin.

Ne, joita häpeämme, me peitämme sitäkin häveliäämmin,

24. mutta ne, joita emme häpeä, eivät tarvitse peittämistä. Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että hän antoi vähempiarvoiselle suuremman kunnian,

25. jotta ruumiissa ei olisi eripuraisuutta vaan jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toisistaan.

26. Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki jäsenet sen kanssa. Jos yksi jäsen saa kunniaa, iloitsevat kaikki jäsenet sen kanssa.

27. Te olette Kristuksen ruumis ja jokainen osaltanne hänen jäseniään.

Room. 12:5; Ef. 1:22,23,5:23,30; Kol. 1:24

28. Jumala asetti seurakuntaan ensinnäkin jotkut apostoleiksi, toiseksi jotkut profeetoiksi ja kolmanneksi jotkut opettajiksi. Sitten hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa, avustaa, johtaa, puhua eri kielillä.

Room. 12:7; Ef. 2:20,4:11

29. Eivät kai kaikki ole apostoleja? Eiväthän kaikki ole profeettoja? Eivätkä kaikki opettajia? Eivät kai kaikki tee voimallisia tekoja?

30. Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eivätkä kaikki selitä kieliä?

31. Tavoitelkaa innokkaasti parhaimpia armolahjoja. Ja vielä minä osoitan teille verrattoman tien.

1. Kor. 14:1,3,9

13. LUKU

Rakkauden ylistys

1. Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali.

2. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulla ei olisi rakkautta, en olisi mitään.

Matt. 7:22,23,17:20;
1. Kor. 12:8,9

3. Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni muiden ruokkimiseksi ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta mi-

nulla ei olisi rakkautta, en siitä mitään hyötyisi.

4. Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä, rakkaus ei kadehdi, ei kerskaile, ei pöyhkeile, 1. Piet. 4:8

5. ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, Room. 15:1; 1. Kor. 10:24,33; Fil. 2:4,21

6. ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa. Joh. 14:21; 2. Joh. 1:4; 3. Joh. 4

7. Kaiken se peittää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii. Sananl. 10:12; 2. Tim. 2:24

8. Rakkaus ei koskaan häviä. Mutta profetoiminen katoaa, kielillä puhumisen lakkaa, ja tieto katoaa.

9. Tietämisemme on näet vajavaista²¹, ja profetoimisemme on vajavaista, 1. Kor. 8:2,3; Gal. 6:3; Fil. 3:12,13

10. mutta kun tulee se, mikä on täydellistä, katoaa se, mikä on vajavaista.

11. Kun olin lapsi, puhuin kuin lapsi. Minulla oli lapsen mieli, ja ajattelin kuin lapsi. Tultuani mieheksi hylkäsin sen, mikä oli lapsenomaista.

12. Nyt näemme kuin kuvastimesta, himmeän heijastuksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin. Nyt tunnen vajavaisesti mutta silloin täydellisesti, niin kuin minut itsenikin tunnetaan täydellisesti. 2. Kor. 3:18,5:7; 1. Joh. 3:2

13. Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme. Mutta suurin niistä on rakkaus. Kol. 1:4,5; 1. Joh. 4:16

14. LUKU

Profetoiminen ja kielillä puhuminen

1. Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää innokkaasti saamaan hengellisiä lahjoja, varsinkin profetoimisen lahjaa. 1. Kor. 12:1,10,31

2. Kielillä puhuva ei näet puhu ihmisille vaan Jumalalle. Häntä ei ymmärrä kukaan, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä²². Ap. t. 10:46

3. Profetoiva sen sijaan puhuu ihmisille rakentumiseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi.

4. Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.

5. Tahtoisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin tahtoisin teidän profetoivan. Profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu. 4. Moos. 11:26,29; 1. Sam. 19:20,21

6. Jos nyt tulisin luoksenne, veljet, ja puhuisin kielillä, mitä hyötyä minusta olisi, ellen puhuisi teille ilmestyksen, tiedon, profetian tai opetuksen sanoja?

7. Näinhän on myös elottomien soitimien, huilun tai harpun, laita. Kuinka tiedetään, mitä huilulla tai harpulla soitetaan, elleivät ne soi toisistaan erottuvien sävelin?

8. Ja jos pasuuna antaa epäselvän äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun? 4. Moos. 10:9

9. Samoin on teidän laitanne: ellette puhu selvää kieltä, kuinka teidän puhettanne voidaan ymmärtää? Tehän puhutte tuuleen.

10. Maailmassa lienee vaikka kuinka monta kieltä, mutta ei ainoatakaan, joka ei olisi ymmärrettävissä.

11. Mutta ellen tunne sanojen merkitystä, olen puhujalle muukalainen ja puhuja on minulle muukalainen.

12. Samoin on teidän laitanne. Koska siis tavoittelette innokkaasti henkilölahjoja, pyrkikää saamaan niitä runsaasti seurakunnan rakentumiseksi.

13. Siksi se, joka puhuu kielillä, ruokoiloon, että kykenisi selittämään kiellet.

14. Jos näet rukoilen kielillä, minun henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.

15. Mitä siis tehdä? Minun tulee rukoilla hengelläni mutta myös ymmärrykselläni. Minun tulee laulaa kiitosta hengelläni mutta myös ymmärrykselläni. Ef. 5:19; Kol. 3:16

21 13:9,10. Tai: "osittaista".

22 14:2. Tai: "Hengessä".

1. kirje korinttilaisille 14–15

16. Jos ylistät Jumalaa hengelläsi, kuinka paikalla oleva oppimaton voi sanoa kiitokseesi aamenen? Eihän hän ymmärrä mitä sanot. 1. Aik. 16:36; Neh. 5:13,8,6; Ps. 106:48

17. Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu.

18. Minä kiitan Jumalaa, että puhun kielillä, jopa enemmän kuin kukaan teistä.

19. Mutta opettaakseni muitakin tahdon seurakunnassa puhua mieluumin viisi sanaa ymmärrykselläni kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä.

20. Veljet, älkää olko ymmärrykseltänne lapsia. Pahuudessa olkaa lapsia mutta ymmärrykseltänne täysi-ikäisiä. Room. 16:19; Ef. 4:14,15; Hepr. 5:12,13

21. Laissa on kirjoitettu: ”Vierailla kielillä ja muukalaisten huulilla minä puhun tälle kansalle, eikä se sittenkään kuuntele minua, sanoo Herra.” Jes. 28:11,12

22. Kielet eivät siis ole merkki uskoille vaan niille, jotka eivät usko. Profetoiminen taas ei ole merkki niille, jotka eivät usko, vaan uskoille. Ap. t. 2:4–12

23. Jos siis koko seurakunta kokoon-tuisi yhteen ja kaikki puhuisivat kielillä ja paikalle tulisi oppimattomia tai niitä, jotka eivät usko, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne? Ap. t. 2:13

24. Jos sen sijaan kaikki profetoisivat ja joku, joka ei usko tai on oppimaton, tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja lausuisivat hänestä tuomion.

25. Hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen heittäytyen rukoilisi Jumalaa ja julista isi: ”Todellakin, Jumala on teidän keskuudessaanne.” Dan. 2:47; Sak. 8:23; Joh. 16:8

Armolahjat ja järjestys seurakunnan kokouksissa

26. Kuinka siis on, veljet? Kun kokoonnutte yhteen, jokaisella on jotakin annettavaa: laulu, opetus tai ilmestys, puhe kielillä tai sen selitys. Kaikki tapahtukoon rakentumiseksi. Jer. 23:28; Room. 14:19; 1. Kor. 12:8–10

27. Jos puhutaan kielillä, vain kaksi tai enintään kolme puhukoon, kukin vuorollaan, ja yksi selittääköön.

28. Mutta jos ei ole selittäjää, niin kielilläpuhuja olkoon vaiti seurakunnassa ja puhukoon itselleen ja Jumalalle.

29. Profeetoista saa puhua kaksi tai kolme, ja muut arvostelkoot. 1. Tess. 5:20,21; 1. Joh. 4:1–3

30. Jos joku toinen kokouksessa istuvista saa ilmestyksen, vaietkoon edellinen.

31. Te voitte näet kaikki profetoida vuorollanne, jotta kaikki oppisivat ja saisivat kehoitusta.

32. Profeettojen henget ovat profeettoille alamaiset,

33. sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen vaan rauhan Jumala. Niin kuin on laita kaikissa pyhien seurakunnissa, Room. 15:33; 1. Kor. 11:16

34. naiset olkoot vaiti teidänkin seurakuntanne kokouksissa. Heidän ei ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niin kuin lakikin sanoo. 1. Moos. 3:16; 1. Kor. 11:3; Ef. 5:22; Kol. 3:18

35. Jos he tahtovat oppia jotakin, kysykööt kotona omalta mieheltään, sillä naisen on häpeällistä puhua seurakunnan kokouksessa. 1. Tim. 2:11,12; Tit. 2:5

36. Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Tai ainoastaan teillekö se on tullut?

37. Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että se, mitä teille kirjoitan, on Herran käsky. 2. Kor. 10:7

38. Jos joku ei tätä tunnusta, häntä itseään ei tunnusteta.

39. Veljet, tavoittelekaa innokkaasti profetoimisen lahjaa älkääkään estäkö kielillä puhumista.

40. Kaikki tapahtukoon kuitenkin arvokkaasti ja järjestyksessä. Kol. 2:5

15. LUKU

Kristuksen ylösnousemus

1. Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen teille julistanut ja jonka olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte.

1. kirje korinttilaisille 15

2. Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte kiinni siitä sellaisena kuin minä sen teille julistin. Muuten olette aivan turhaan uskoneet.

Room. 1:16;

1. Kor. 1:21; 2. Kor. 6:1

3. Ennen kaikkea annoin teille tiedoksi sen, minkä myös itse olin saanut: Kristus kuoli meidän syntiemme tähden Kirjoitusten mukaan,

Jes. 53:5,6,9; Gal. 1:4; 1. Piet. 2:24

4. hänet haudattiin ja hänet herätettiin kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan, Ps. 16:10; Matt. 12:40; Joh. 2:19;

Ap. t. 26:23

5. ja hän näyttäytyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista.

Matt. 28:16,17; Mark. 16:14; Luuk. 24:34–36;

Joh. 20:9,19

6. Sen jälkeen hän näyttäytyi samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa mutta jotkut ovat jo nukkuneet pois.

7. Sitten hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.

8. Viimeiseksi kaikista hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikään kuin keskonen.

Ap. t. 9:3,4; 1. Kor. 9:1

9. Sillä minä olen apostoleista vähäisin enkä ole sen arvoinen, että minua edes kutsutaan apostoliksi, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa.

Ap. t. 8:3,9; 1,4; Gal. 1:13; 1. Tim. 1:13–16

10. Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä vaan Jumalan armo, joka on ollut minun kanssani.

Room. 15:18,19; 1. Kor. 3:10; 2. Kor. 11:5,23

11. Olipa siis kyse minusta tai heistä, näin me julistamme, ja näin te olette uskoneet.

Kuolleiden ylösnousemus

12. Mutta jos Kristuksesta julistetaan, että hänet on herätetty kuolleista, kuinka jotkut teistä sanovat, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole?

Matt. 22:23; 2. Tim. 2:18

13. Jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty kuolleista.

14. Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, silloin meidän julistuksemme on turhaa, turhaa myös teidän uskonne.

15. Silloin meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi. Olemmehan todistaneet Jumalasta, että hän herätti Kristuksen, jota hän ei olisikaan herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä.

Ap. t. 2:32,4:33,5:32

16. Jos kerran kuolleita ei herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty.

17. Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, teidän uskonne on turha ja te olette vielä synneissänne.

18. Silloin myös Kristuksessa nukkuneet ovat kadotettuja.

1. Tess. 4:14

19. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme kaikista ihmisistä surkuteltavia.

20. Mutta nytpä Kristus on herätetty kuolleista, esikoisena kuolemaan nukkuneista.

Ap. t. 26:23; Kol. 1:18; 1. Piet. 1:3;

Ilm. 1:5

21. Koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin myös kuolleiden ylösnousemus on tullut ihmisen kautta.

1. Moos. 3:6,17,19; Joh. 11:25; Room. 5:12,17

22. Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,

23. jokainen vuorollaan, esikoisena Kristus ja sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan.

1. Tess. 4:15

24. Sitten tulee loppu, kun hän luovuttaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

Dan. 2:44,7:14,27

25. Kristuksen pitää näet hallita siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle.

Ps. 110:1;

Matt. 22:44; Ef. 1:20,21; Hepr. 10:12,13

26. Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

Ilm. 20:14,21:4

27. Sillä ”kaiken on Jumala alistanut hänen jalkojensa alle”. Mutta kun sanotaan, että kaikki on alistettu, lukuun ei oteta tietenkään häntä, joka on alistanut kaiken Kristuksen valtaan.

Ps. 8:7;

Matt. 28:18; Ef. 1:22; Hepr. 2:8

1. kirje korinttilaisille 15

28. Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistuu sen valtaan, joka on alistanut kaiken hänen valtaansa, jotta Jumala olisi kaikki kaikkissa.

1. Kor. 3:23, 11:3

29. Mitä muuten tekevät ne, jotka kastattavat itsensä kuolleiden puolesta? Ellei kuolleita lainkaan herätetä, miksi he sitten kastattavat itsensä näiden puolesta?

30. Ja miksi mekään antaudumme joka hetki vaaraan?

Room. 8:36;

1. Kor. 4:9

31. Minä kuolen joka päivä, niin totta kuin te, veljet, olette kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

2. Kor. 4:10, 11; 2. Kor. 11:23

32. Mitä hyötyä minulle inhimillisesti ajatellen on siitä, että olen taistellut Efesoksessa petoja vastaan? Jos kuolleita ei herätetä, niin syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme.

Jes. 22:13; 2. Kor. 1:8

33. Älkää eksykö! "Huono seura hyvät tavat turmelee."

Ps. 1:1;

Sananl. 13:20, 22:24, 25

34. Raitistukaa oikealla tavalla älkääkään tehkö syntiä. On näet niitä, joilla ei ole mitään tietoa Jumalasta. Sanon tämän teidän häpeäksenne.

Room. 13:11; Ef. 5:14; 1. Tess. 4:5

Ylösnousemusruumis

35. Joku ehkä kysyy: "Millä tavoin kuolleet heräävät? Ja millaisessa ruumiissa he tulevat esiin?"

36. Sinä mieletön! Eihän se, minkä kylvät, herää eloon, ellei se ensin kuole.

Joh. 12:24

37. Ja kun kylvät, et kylvä nousevaa vartta vaan pelkän siemenen, oli se sitten vehnänjyvä tai jokin muu siemen.

38. Mutta Jumala antaa sille sellaisen varren kuin tahtoo, kullekin siemenelle sen oman varren.

39. Ei kaikki liha ole samanlaista. Toista on ihmisen liha, toista taas karjan liha, toista lintujen liha ja toista kalojen.

40. Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita, mutta toisenlaista on taivaallisten kirkkaus, toisenlaista taas maallisten.

Matt. 13:43, 22:30

41. Toista on auringon kirkkaus, toista kuun kirkkaus ja toista tähtien kirkkaus, ja toinen tähti eroaa toisesta kirkkaudeltaan.

42. Näin on myös kuolleiden ylösnousemus: Kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa.

43. Kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa. Kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa.

Dan. 12:3;

Fil. 3:20, 21

44. Kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen.

45. Onhan kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu." Viimeisestä Aadamista tuli eläväksi tekevä henki.

1. Moos. 2:7; Joh. 5:21

46. Ensimmäisenä ei siis ollut hengellinen vaan sielullinen, vasta sitten tulee hengellinen.

47. Ensimmäinen ihminen oli maasta ja maallinen. Toinen ihminen on taivaasta²⁴.

48. Millainen maallinen oli, sellaisia ovat maalliset. Millainen taivaallinen on, sellaisia ovat myös taivaalliset.

49. Ja niin kuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä tulee olemaan myös taivaallisen kuva.

1. Moos. 5:3; Room. 8:29; 2. Kor. 3:18; Fil. 3:21

50. Mutta sen sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta.

Joh. 3:5, 6

51. Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Emme me kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme,

1. Tess. 4:15–17

52. yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme.

23 15:33. 300-luvulla eKr. kuolleen kreikkalaisen näytelmäkirjoittajan Menandroksen sanat.

24 15:47. Bys.: "Toinen ihminen on Herra taivaasta."

1. kirje korinttilaisille 15–16

53. Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutua katoamattomuuteen ja tämän kuolevaisen pukeutua kuolemattomuuteen.

2. Kor. 5:4

54. Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: ”Kuolema on nieltä ja voitto saatua.

Jes. 25:8

55. Kuolema, missä on sinun voitostasi? Kuolema, missä on sinun pistimesi?²⁵

Hoos. 13:14; Hepr. 2:14

56. Kuoleman pistin on synty, ja synnin voima on laki.

Room. 3:19,20,4:15,5:13,6:23

57. Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!

Joh. 16:33;

Room. 8:37; 2. Kor. 2:14; 1. Joh. 5:4,5

58. Olkaa siis, rakkaat veljeni, lujia ja järkähtämättömiä, aina innokkaita²⁶ Herran työssä, ja tietäkää, että vaivanäkönne Herrassa ei ole turhaa.

2. Aik. 15:7; Hepr. 6:10; Ilm. 14:13

16. LUKU

Pyhien avustaminen

1. Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, tehkää tekin samoin kuin olen määrännyt Galatian seurakunnille.

Ap. t. 11:29; Room. 15:25,26; 2. Kor. 8:4,9:1,12

2. Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä talteen jotakin, säästäen menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani.

Ap. t. 20:7

3. Sitten kun tulen, lähetän ne, jotka te katsotte sopiviksi, valtuuskirjeet mukanaan viemään teidän rakkaudenlahjaanne Jerusalemiin.

4. Jos asia vaatii, että minunkin on lähdettävä matkaan, he saavat lähteä kanssani.

Matkasuunnitelmia

5. Aion tulla teidän luoksenne kuljettuani Makedonian läpi, sillä tulen Makedonian kautta.

Ap. t. 19:21;

2. Kor. 1:16

6. Teidän luonanne saatan viipyä jonkin aikaa, ehkä yli talvenkin, niin että voitte auttaa minua eteenpäin, minne menenkin.

7. En tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa, vaan toivon olevani viipyä luonanne jonkin aikaa, jos Herra suo.

1. Kor. 4:19; Jaak. 4:13,14

8. Mutta Efesoksessa viivyn helluntaihin saakka,

Ap. t. 19:1,10

9. sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljon.

2. Kor. 2:12; Kol. 4:3

10. Jos Timoteus saapuu, katsokaa, että hän voi olla luonanne pelotta, sillä hän tekee Herran työtä niin kuin minäkin.

Room. 16:21; 1. Kor. 4:17; Fil. 2:19–22

11. Älköön siis kukaan halveksiko häntä. Lähettäkää hänet rauhassa matkalle, jotta hän tulisi luokseni, sillä minä odotan häntä veljien kanssa.

1. Tim. 4:12

12. Mitä veli Apollokseen tulee, olen useasti kehoittanut häntä lähtemään veljien kanssa teidän luoksenne, mutta hänellä ei ole nyt halua lähteä. Hän tulee, kun hänelle sopii.

Ap. t. 18:24

Kehotuksia ja tervehdyksiä

13. Valvokaa, pysykää uskossa lujina, olkaa miehekkäitä, olkaa vahvoja.

Matt. 25:13; Ef. 6:10; 1. Tess. 5:6;

1. Piet. 5:8

14. Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa.

15. Kehotan teitä, veljet: Te tiedätte, että Stefanos ja hänen perhekuntansa ovat Akhaian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet palvelemaan pyhiä.

1. Kor. 1:16

16. Olkaa tekin kuuliaisimpia heille ja jokaiselle, joka yhdessä heidän kanssaan tekee työtä ja näkee vaivaa.

Fil. 2:29; 1. Tim. 5:17; Hepr. 13:17

17. Iloitsen siitä, että Stefanos, Fortunatus ja Akaikos ovat tulleet tänne.

25 15:55. Bys. lisäksi: ”Tuonela, missä on sinun voitostasi?”

26 15:58. Kirj.: ”runsaita”.

1. kirje korinttilaisille 16

He korvaavat minulle teidän poissaolonne.

18. He ovat virkistäneet minun henkeäni niin kuin teidänkin. Antakaa siis tunnustus sellaisille miehille.

1. Tess. 5:12

19. Aasian seurakunnat tervehtivät teitä. Akvila ja Priska sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta lähettävät teille paljon terveisiä Herrassa.

Ap. t. 18:2; Room. 16:3–5

20. Kaikki veljet lähettävät teille tervehdyksen. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla.

Room. 16:6;

2. Kor. 13:12; 1. Tess. 5:26; 1. Piet. 5:14

21. Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Kol. 4:18; 2. Tess. 3:17

22. Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu! Maranata!²⁷

23. Herran Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. Fil. 4:23

24. Rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa.²⁸

27 16:22. Arameankielinen huudahdus, joka voidaan lukea *Maran ata*, 'Herramme tulee', tai *Marana ta*, 'Herramme, tule'.

28 16:24. Bys. lisäksi: "Aamen."

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTILAISILLE

1. LUKU

1. Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintissa olevalle Jumalan seurakunnalle ja kaikille pyhille koko Akhaiaassa.

2. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! Room. 1:7; 1. Kor. 1:3; Gal. 1:3; Ef. 1:2

Lohdutuksen Jumala

3. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala. Room. 15:5; Ef. 1:3; 1. Piet. 1:3

4. Hän lohduttaa meitä kaikissa ahdistuksissamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka ovat kaikenlaisissa ahdistuksissa. Jes. 66:13; 2. Kor. 7:6

5. Niin kuin Kristuksen kärsimykset tulevat runsaina osaksemme, samoin tulee Kristuksen kautta runsaana osaksemme myös lohdutus. 2. Kor. 4:10; Kol. 1:24

6. Jos me olemme ahdistuksessa, se on teille lohdutukseksi ja pelastukseksi. Jos taas saamme lohdutusta, sekin on teille lohdutukseksi ja vaikuttaa niin, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme. 2. Kor. 4:15; 2. Tim. 2:10

7. Meillä on teistä varma toivo, sillä me tiedämme, että niin kuin te olette osallisia kärsimyksistä, samoin olette osallisia myös lohdutuksesta.

8. Emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä ahdistuksesta, johon jouduimme Aasiassa. Ahdinkomme oli niin suunnaton ja ylivoimainen, että olimme epätoivoisia hengestämme. Ap. t. 19:23; 1. Kor. 15:32

9. Pidimme itseämme jo kuolemaan tuomittuina, ettemme luottaisi itseemme vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet. Jer. 17:5–7,39;18; Room. 8:36

10. Näin suuresta kuolemanvaarasta hän pelasti meidät ja yhä pelastaa. Hä-

neen me olemme panneet sen toivon, että hän vastedeskin pelastaa,

11. kun tekin autatte meitä rukouksin. Näin nousee monien suusta meidän tähtemme kiitos Jumalalle siitä armolahjasta, joka on tullut osaksemme. Room. 15:30; 2. Kor. 4:15; Fil. 1:19

Muutos Paavalin suunnitelmissa

12. Meidän kerskauksemme on tämä: omantuntomme todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonnanne olemme vaeltaneet Jumalan edessä pyhydessä²⁹ ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa vaan Jumalan armossa. Ap. t. 23:1; 1. Tess. 2:10; Hepr. 13:18

13. Eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta kuin se, minkä voitte lukea ja myös ymmärtää. Toivon teidän täysin ymmärtävän,

14. niin kuin olette osittain meitä ymmärtäneetkin, että Herramme Jeesuksen päivänä me olemme teidän kerskaukseen kuten myös te meidän. 2. Kor. 5:12; Fil. 2:16; 1. Tess. 2:19,20

15. Tähän luottaen aion ensin tulla luoksenne, jotta saisitte minulta vielä toisenkin todistuksen suosiostani. Ap. t. 19:21; Room. 1:11

16. Aion käydä luonanne matkallani Makedoniaan ja palata taas Makedoniasta luoksenne ja teidän varustamananne jatkaa matkaa Juudeaan. 1. Kor. 16:5,6

17. En kai näin aikoessani ole menettänyt harkitsemattomasti? Vai päätänkö lihan mukaan sen, minkä päätän, niin että puheeni on samanaikaisesti ”kyllä, kyllä” ja ”ei, ei”? Matt. 5:37; Luuk. 9:62; Jaak. 5:12

18. Mutta niin kuin Jumala on luotettava, ei meidän puheemme teille ole ”kyllä” ja ”ei”.

19. Eihän Jumalan Poika, Jeesus Kristus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme keskuudessanne saarnanneet, tullut ollakseen ”kyllä” ja

²⁹ 1:12. Tai: ”yksinkertaisuudessa”, ”vilpittömyydessä”.

”ei”, vaan hänessä tuli ”kyllä”.

Ap. t. 18:5

20. Niin monta kuin on Jumalan lu-pausta, ne ovat hänessä ”kyllä”. Siksi mekin sanomme hänen kauttaan: ”Aa-men”, Jumalan kunniaksi.

Hepr. 8:6, 10:23; Ilm. 3:14

21. Mutta hän, joka vahvistaa meitä yhdessä teidän kanssanne Kristuk-seen ja on voidellut meidät, on Juma-la. 1. Kor. 1:8; 1. Piet. 5:10; 1. Joh. 2:20, 27

22. Hän on myös painanut meihin sinettinsä ja antanut meidän sydämiim-me vakuudeksi Hengen.

2. Kor. 5:5; Ef. 1:13, 14, 4:30

23. Kutsun Jumalan sieluni todista-jaksi, että teitä säästääkseni en vielä ole tullut Korinttiin.

1. Kor. 4:21;

2. Kor. 11:31

24. Ei niin, että pyrkisimme hallitse-maan teidän uskoanne, vaan yhdessä me autamme teitä iloonne, sillä uskos-sa te olette lujia. 1. Kor. 3:5; 1. Piet. 5:3

2. LUKU

1. Päätin näet mielessäni, että tul-lessani luoksenne en taas toisi mur-hetta mukani.

2. Jos teen teidät murheellisiksi, ku-ka muu voi saada minut iloiseksi kuin se, jonka olen tehnyt murheellisiksi?

2. Kor. 7:8

3. Juuri tästä kirjoitinkin teille, etten tullessani saisi murhetta niistä, joista minun piti saada iloa. Luotan teihin kaikkiin, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne.

2. Kor. 12:21

4. Kirjoitin teille suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä monin kyy-nelin, en siksi, että tulisitte murheel-lisiksi vaan että tuntisitte sen suuren rakkauden, joka minulla on teitä koh-taan.

Ap. t. 20:31; 2. Kor. 7:9

Anteeksianto syntii tehneelle

5. Jos joku on tuottanut murhetta, hän ei ole tuottanut sitä vain minulle vaan teille kaikille – ainakin jossain määrin, etten liioittelisi. 1. Kor. 5:1–5

6. Sellaiselle riittää se rangaistus, jonka useimmat teistä ovat hänelle an-taneet.

7. Nyt teidän päinvastoin tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän meneh-tyisi liian suureen murheeseen.

Luuk. 17:3

8. Sen vuoksi kehotan teitä osoitta-maan hänelle rakkautta.

9. Siksi kirjoitinkin teille, jotta saisin tietää, kestättökö koetuksen, oletteko kaikessa kuuliaisia. 2. Kor. 7:15

10. Kenelle te jotakin annatte anteek-si, hänelle annan minäkin. Sen, mitä olen antanut anteeksi – jos minulla on ollut jotakin anteeksi annettavaa – sen olen antanut anteeksi teidän tähtenne Kristuksen kasvojen edessä,

11. ettei Saatana pääsisi meistä voitolle. Eiväthän hänen aikeensa ole meille tuntemattomia.

Luuk. 22:31

Kristuksen voittosaatossa

12. Tultuani Trooakseen julistamaan Kristuksen evankeliumia Herra avasi minulle oven työhönsä³⁰.

Ap. t. 14:27, 16:8; 1. Kor. 16:9

13. Minä en kuitenkaan saanut rau-haa hengessäni, kun en tavannut vel-jeäni Titusta. Siksi jätin hyvästit usko-ville ja lähdin Makedoniaan.³¹

Ap. t. 20:1; 2. Kor. 7:5, 6

14. Kiitos Jumalalle, joka aina kuljet-taa meitä Kristuksen voittosaatossa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!

1. Kor. 15:57; Kol. 1:25–27

15. Mehän olemme Kristuksen tuok-su Jumalalle niin pelastuvien kuin ka-dotukseen joutuvienkin joukossa.

1. Kor. 1:18; 2. Kor. 4:3

16. Toisille se on kuoleman haju kuolemaksi, toisille elämän tuoksu elä-mäksi. Mutta kuka on tähän kelvolli-nen?

17. Me emme ole niin kuin ne mo-net, jotka kaupittelevat Jumalan sanaa, vaan me puhumme vilpittömästi, Ju-malan vaikutuksesta, Jumalan edessä Kristuksessa. 2. Kor. 4:2; 1. Tess. 2:3–5, 15;

1. Piet. 4:11

30 2:12. Kirj.: ”minulle avautui ovi Herrassa”.

31 2:13. Paavalin matkakertomus jatkuu jakeessa 7:5.

3. LUKU

Uuden liiton kirkkaus

1. **Alammeko taas suositella itseämme?** Tarvitsemmeko mekin teitä varten tai teiltä suosituskirjeitä niin kuin jotkut muut? Ap. t. 18:27; 2. Kor. 5:12,10:8,12

2. Te itse olette meidän kirjeemme, joka on kirjoitettu meidän sydämiimme ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat. 1. Kor. 9:2,3

3. Onhan selvää, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelutyöllämme kirjoitettu, ei musteella vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitaluihin vaan sydämen lihatauluihin. 2. Moos. 24:12,31:18; Hepr. 8:10

4. Tällainen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan,

5. ei niin, että kykenisimme itse mittään päättämään, aivan kuin se olisi lähtöisin meistä itsestämme, vaan meidän kykymme on lähtöisin Jumalasta. Joh. 15:5; 1. Kor. 15:10; Fil. 2:13

6. Hän on myös tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen vaan Hengen. Kirjain tuottaa kuoleman, mutta Henki tekee eläväksi. Joh. 6:63; Room. 2:27–29,7:6,10,11

7. Jos jo kuoleman viralla, kirjaimin kaiverrettuna kivitaluihin, oli kirkkautta, niin että Israelin lapset eivät voineet katsoa Moosesta kasvoihin hänen kasvonsa kirkkauden vuoksi, joka kuitenkin oli katoavaa, 2. Moos. 34:28–30; Hepr. 12:18–21

8. kuinka paljon enemmän kirkkautta onkaan Hengen viralla!

9. Jos jo kadotustuomion viralla oli kirkkautta, paljon enemmän kirkkautta on vanhurskauden viralla. Room. 1:16,17,3:21; 2. Kor. 5:19–21

10. Se, millä ennen oli kirkkautta, on nyt tämän ylivoimaisen kirkkauden rinnalla kirkkautta vailla.

11. Jos sillä, mikä on katoavaa, oli kirkkautta, paljon enemmän kirkkautta on sillä, mikä on pysyvää.

12. Koska meillä on tällainen toivo, toimimme hyvin avoimesti, Ef. 6:19

13. emmekä tee niin kuin Mooses, joka pani kasvoilleen peitteen, etteivät Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on katoavaa. 2. Moos. 34:33,34

14. Mutta heidän mielensä paatuvat, ja sama peite pysyy vielä tänäkin päivänä poistamatta vanhan liiton Kirjoituksia luettaessa, sillä vasta Kristuksessa se katoaa. Jes. 6:10; Matt. 13:11,14; Room. 10:4

15. Vielä tänäänkin peite on heidän sydämensä päällä Moosesta luettaessa,

16. mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran puoleen, peite otetaan pois. 2. Moos. 34:34; Jes. 25:7; Room. 11:23,26

17. Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus. Joh. 4:24,7:39; Ap. t. 4:31; Room. 8:15

18. Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. Room. 8:29; 1. Kor. 13:12,15,49

4. LUKU

Kristuksen evankeliumin valo

1. Koska meillä on tämä palveluvirka sen armon mukaan, jonka olemme saaneet, me emme lannistu. 1. Kor. 15:10; 2. Kor. 3:6

2. Olemme hylänneet kaikki häpeälliset salatiet, emme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan tuomalla julki totuuden me suosittelemme itseämme Jumalan edessä jokaisen ihmisen omalletunnonle. 2. Kor. 2:17,5:11; 1. Tess. 2:3–5

3. Jos evankeliumimme on peitossa, peite on niissä, jotka joutuvat kadotukseen, 1. Kor. 1:18; 2. Kor. 2:15; 2. Tess. 2:9,10

4. niissä epäuskaisissa, joiden miellet tämän maailman jumala on sokaisut, niin ettei heille loista se valo, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva. Jes. 6:10; Joh. 12:40,45; Ef. 2:2

5. Emmehän me julista itseämme vaan Jeesusta Kristusta: Jeesus on Herra, ja me olemme teidän palvelijoinne Jeesuksen tähden. Ap. t. 2:36

6. Jumala, joka sanoi: ”Loistakoon valo pimeydestä”, valaisi sydämemme, niin että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoilta, levittäisi valoaan. 1. Moos. 1:3; Matt. 5:14–16; 1. Piet. 2:9

Aarre saviastioissa

7. Tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä. 1. Kor. 2:5; 2. Kor. 3:5,12:9

8. Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia, Ps. 129:2

9. vainottuja mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä mutta emme tuhottuja. Ps. 37:24,33; Miika 7:8

10. Me kannamme aina ruumiissamme Jeesuksen kuolemaa, että myös Jeesuksen elämä tulisi meidän ruumiissamme näkyviin. Room. 8:17,36; 2. Kor. 1:5; Gal. 6:17

11. Meidät, jotka elämme, annetaan aina alttiiksi kuolemalle Jeesuksen tähden, että myös Jeesuksen elämä tulisi kuolevaisessa ruumiissamme näkyviin. Ps. 44:23; 1. Kor. 4:9,15:31,49

12. Kuolema tekee siis työtään meissä mutta elämä teissä. 2. Kor. 13:9

13. Koska meillä on sama uskon Henki, niin kuin on kirjoitettu: ”Minä uskon ja siksi puhun”, niin mekin uskomme ja sen tähden myös puhumme. Ps. 116:10; Room. 10:9

14. Mehän tiedämme, että hän, joka herätti Herran Jeesuksen, herättää meidätkin Jeesuksen kanssa ja tuo meidät esiin yhdessä teidän kanssanne. Ap. t. 2:24,32; Room. 8:11; 1. Kor. 6:14

15. Tämä kaikki tapahtuu teidän takianne, jotta yhä enenevä armo saisi aikaan yhä useammissa vielä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi. 2. Kor. 1:6,11; Kol. 1:24; 2. Tim. 2:10

Kirkkauden toivo

16. Sen tähden me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmistemme menehtyykin, sisäinen ihmistemme kuitenkin uudistuu päivä päivältä. Jes. 40:30,31; Ef. 3:16

17. Tämä hetken kestävä, kevyt ahdistuksemme tuottaa määrättömän, ikuisen kirkkauden meille, Matt. 5:12; Room. 8:18; 1. Piet. 5:10

18. jotka emme kiinnitä katsettamme näkyviin vaan näkymättömiin, sillä näkyvät ovat ajallisia mutta näkymättömät iankaikkisia. Room. 8:24; Hepr. 11:1

5. LUKU

1. Me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme hajo-tetaankin, meillä on taivaissa Jumalan valmistama asunto, ikuinen koti, joka ei ole käsin tehty. Hepr. 8:2,11:10; 2. Piet. 1:13,14

2. Täällä me huokailemme ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaan, Room. 8:23; Fil. 3:21

3. sillä kun olemme pukeutuneet siihen, meitä ei enää havaita alastomiksi. Matt. 22:11; Ilm. 3:18,16:15

4. Me, jotka olemme tässä majassa, huokailemme ahdistuneina. Emme näet tahdo riisutua vaan pukeutua, niin että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista. Room. 8:11; 1. Kor. 15:53,54

5. Jumala itse on valmistanut meidät juuri tähän ja on antanut meille vakuudeksi Hengen. 2. Kor. 1:22; Ef. 1:13,14,4:30

6. Siksi olemme aina turvallisella mielellä ja tiedämme, että niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, olemme poissa Herran luota. 1. Aik. 29:15; Ps. 119:19; Hepr. 11:13

7. Mehän vaellamme uskossa, emme näkemisessä. Joh. 20:29; 1. Kor. 13:12; Hepr. 11:1

8. Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiistamme kotiin Herran luo. Fil. 1:23

9. Siksi pidämme kunnia-asianamme olla hänelle mieliksi, olimmepa kotona tai poissa kotoa,

10. sillä meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, hyvää tai pahaa.

Jer. 17:10; Room. 14:10–12; Ilm. 22:12

Sovituksen virka

11. Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, me koetamme saada ihmisiä uskomaan. Jumala kyllä tuntee meidät, ja toivon, että tekin omassatunnossanne tunnette meidät.

2. Kor. 4:2; Juud. 23

12. Emme nyt taas suosittelle itseämme teille. Haluamme vain antaa teille aiheen kerskata meistä, niin että voisitte vastata niille, jotka kerskailevat siitä, mikä näkyy ulospäin, eivätkä siitä, mitä on sydämessä.

2. Kor. 3:1; 2. Kor. 10:7,8,11:12

13. Jos olemme olleet suunnitlamme, se on tapahtunut Jumalan tähden. Jos taas maltamme mieleemme, teemme sen teidän tähtenne,

Mark. 3:21; 2. Kor. 11:1,17

14. sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: Yksi on kuollut kaikkien puolesta, siispä kaikki ovat kuolleet.

Room. 5:15

15. Hän on kuollut kaikkien puolesta, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on heidän tähtensä kuollut ja noussut ylös.

Room. 6:11,12; Gal. 2:20

16. Niinpä emme enää tunne ketään lihan mukaan. Jos olemmekin tunteet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne.

Matt. 12:50; Gal. 3:28

17. Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle!

Jes. 43:18,19; Gal. 6:15; Kol. 3:11

18. Kaikki tämä on Jumalasta, joka Kristuksen kautta on sovittanut meidät itsensä kanssa ja antanut meille sovituksen viran.

Room. 5:10; 2. Kor. 3:6; 1. Joh. 4:10

19. Sillä Jumala oli Kristuksessa sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut ihmisille heidän rikkomuksi-

aan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. Ps. 32:2; Room. 3:24,25,4:8; Kol. 1:20

20. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläitä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

Jes. 45:22,52:7; 1. Kor. 4:1

21. Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Jumala teki meidän tähtemme synniksi, jotta me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

Jes. 53:6,9,12; 1. Piet. 2:22

6. LUKU

1. Jumalan työtovereina me kehoitamme teitä ottamaan vastaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi.

1. Kor. 3:9; 2. Kor. 1:24,5:20

2. Sanoohan hän: ”Sopivalla ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut.” Nyt on sopiva aika, nyt on pelastuksen päivä.

Jes. 49:8; Luuk. 4:18,19; Room. 13:12

Apostolin koettelemukset

3. Me emme anna missään kohden aiheita paheksumiseen, ettei palvelutehtäväämme moitittaisi.

Room. 14:13; 1. Kor. 8:13,10:32

4. Kaikessa me osoitamme olevamme Jumalan palvelijoita: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädässä ja ahdistuksissa,

Ap. t. 9:16; 1. Kor. 4:1; 2. Kor. 11:23–28

5. ruuskittaessa, vankiloissa ja melakoissa, vaivannäössä, valvomisessa ja paastoissa,

Ap. t. 16:23

6. puhtaudessa ja tiedossa, pitkämielisyydessä ja ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa,

Room. 12:9; 2. Kor. 4:2; Gal. 5:22

7. totuuden sanassa ja Jumalan voimassa, vanhurskauden aseet oikeassa ja vasemmassa kädessä,

1. Kor. 2:4; 2. Kor. 10:4; Ef. 6:11–13

8. kunniasa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina,

9. tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina, kuolemaisillamme mutta kuitenkin elävinä, kuritettuina emmekä

2. kirje korinttilaisille 6–7

kuitenkaan tapettuina,

1. Kor. 4:9,15:30,31; 2. Kor. 4:10,11

10. murheellisina mutta aina iloisina, köyhinä ja kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta ja kuitenkin omistaen kaiken.

Matt. 5:12; Ap. t. 3:6; 2. Kor. 8:9; Fil. 4:11,12

11. Suomme on auennut puhumaan teille, korinttilaiset, sydämemme on avartunut.

12. Meidän sydämemme ei ole ahdas teitä kohtaan, mutta teidän oma sisimpänne on ahdas. 2. Kor. 7:2,3,12:15

13. Vastatkaa samalla tavalla – puhun kuin lapsille – avartukaa tekin!

1. Kor. 4:14

Elävän Jumalan temppeeli

14. Älkää suostuko kantamaan vierasta iestä yhdessä niiden kanssa, jotka eivät usko. Mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valolla ja pimeydellä?

5. Moos. 7:2,3,22:10; 1. Kor. 5:9; Ef. 5:7,8,11

15. Miten Kristus ja Beliar sopivat yhteen? Tai mitä yhteistä uskovalla on sen kanssa, joka ei usko?

1. Sam. 5:1–3; 1. Kun. 18:21; 1. Kor. 10:20,21

16. Miten sopivat yhteen Jumalan temppeeli ja epäjumalat? Mehän olemme elävän Jumalan temppeeli, niin kuin Jumala on sanonut: ”Minä olen asuva heissä ja kulkeva heidän keskellään. Minä olen oleva heidän Jumalansa ja he minun kansani.”

3. Moos. 26:11;

Jer. 31:33; Hes. 36:28; 1. Kor. 10:14

17. Sen tähden: ”Lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkään koskeko saastaiseen, niin minä otan teidät vastaan

Jes. 48:20,52:11; Jer. 51:45; Ilm. 18:4

18. ja olen oleva teidän Isänne, ja teistä tulee minun poikiani ja tyttäriäni, sanoo Herra, Kaikkivaltias.”

2. Sam. 7:14; 1. Joh. 3:1; Ilm. 21:7

7. LUKU

1. Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa. 1. Tim. 4:8; Hepr. 10:22;

1. Piet. 1:15; 1. Joh. 3:3

Paavalin ilo korinttilaisten parannuksesta

2. Antakaa meille tilaa sydämesänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole tuottaneet kenellekään vahinkoa emmekä hyötäneet kenenkään kustannuksella.

1. Sam. 12:3,4; Ap. t. 20:33; 2. Kor. 6:12

3. Tätä en sano tuomitakseni teitä. Olenhan jo sanonut, että te olette sydämessämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme.

2. Kor. 6:11–13

4. Luottamukseni teitä kohtaan on suuri, ja minulla on paljon aihetta kerskata teistä. Olen täynnä lohdutusta, iloni on ylitsevuotavaa kaikessa ahdingossamme.

Matt. 5:12; Ap. t. 5:41;

Fil. 2:17; Kol. 1:24

5. Makedoniaan tultuammekaan emme saaneet rauhaa³² vaan olimme kaikin tavoin ahdistettuja: ulkoapäin taiselujia, sisältäpäin pelkoja.

Ap. t. 16:19,23,20:1,2; 2. Kor. 2:13

6. Mutta Jumala, joka rohkaisee masentuneita, lohdutti meitä Tituksen tulolla,

7. eikä vain hänen tulollaan vaan myös sillä lohdutuksella, jota hän oli saanut teiltä. Hän kertoi meille teidän ikävöimisestänne, valitteluistanne ja innostanne asettua minun puolelleni, niin että iloitsin vielä enemmän.

8. Vaikka teinkin teidät murheellisiksi kirjeelläni, en kadu sitä. Jos kaduinkin nähdessäni, että tuo kirje – vaikkapa vain vähäksi aikaa – saattoi teidät murheellisiksi,

2. Kor. 2:4

9. niin nyt iloitsen. En iloitse siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne koitui teille parannukseksi. Murheenne oli Jumalan mielen mukaista, joten emme aiheuttaneet teille mitään vahinkoa.

10. Jumalan mielen mukainen murhe näet saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei tarvitse katua. Maailman murhe sen sijaan tuottaa kuoleman.

2. Sam. 12:13; Matt. 5:4,26:75; Luuk.18:13

32 7:5. Kirj.: ”lihamme ei saanut rauhaa”.

11. Katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtiminen on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, paheksumista ja pelkoa, mitä ikävöimistä, kiivautta ja rankaisemista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaita tässä asiassa. Jes. 38:17; Valit. 3:27–40

12. Vaikka siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen tai vääryyttä kärsineen vuoksi vaan siksi, että teidän intonne meidän puolestamme tulisi keskuudessanne julki Jumalan edessä. 1. Kor. 5:1,2

13. Tämä on lohduttanut meitä. Mutta tämän lohdutuksen lisäksi meitä on vielä paljon enemmän ilahduttanut Tituksen ilo siitä, että hänen henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta.

14. Jos siis olen jossakin asiassa kehunut teitä hänelle, en ole joutunut häpeään. Niin kuin kaikki, mitä olemme puhuneet teille, on totta, niin on osoittautunut todeksi myös se, mistä olemme teitä kehuneet Titukselle. 2. Tess. 1:4

15. Hänen sydämensä heltyy yhä enemmän teitä kohtaan, kun hän muistelee, miten kuuliaisista te kaikki olitte ja miten te pelästen ja vavisten otitte hänet vastaan. 2. Kor. 2:9

16. Illoitsen siitä, että voin kaikessa luottaa teihin. 2. Tess. 3:4

8. LUKU

Keräys Jerusalemin seurakunnalle

1. Veljet, teemme teille tiettäväksi, millainen Jumalan armo on suotu Makedonian seurakunnille. Room. 15:26

2. Huolimatta raskaista, ahdistavista koetuksista uskovien ilo oli niin ylenpalttinen, että he suuressa köyhyydessäänkin olivat hyvin anteliaita. Mark. 12:44; 2. Kor. 7:4,13; Gal. 2:10; Fil. 4:15

3. Voin todistaa, että he antoivat voimensa mukaan, jopa yli voimiensa. Omasta aloitteestaan

4. he pyytämällä pyysivät meidän suostumustamme, että saisivat osallistua pyhiin avustamiseen. Ap. t. 11:29; Room. 15:26; 1. Kor. 16:1,2

5. Eivätkä he vain tehneet niin kuin olimme toivoneet, vaan antoivat itsensä, ennen kaikkea Herralle ja sitten myös meille, Jumalan tahdon mukaisesti.

6. Niinpä me kehotimme Titusta, että niin kuin hän oli aloittanut tämän rakkaudentyön, hän myös veisi sen teidän keskuudessanne päätökseen.

7. Niin kuin teillä on runsaasti kaikkea, uskoa, sanaa, tietoa, kaikenlaista intoa ja meistä teihin tullutta rakkautta, niin olkaa anteliaita myös tässä rakkaudentyössä. 1. Kor. 1:5; 2. Kor. 9:8

8. En sano tätä käskien, vaan viittaamalla toisten intoon koettelen teidän rakkautenne aitoutta. 1. Kor. 7:6

9. Tehän tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon: vaikka hän oli rikas, hän tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te rikastuisitte hänen köyhyydestään. Matt. 8:20; Luuk. 9:58; Fil. 2:6,7

10. Annan vain neuvon tässä asiassa, sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olitte ensimmäiset, ette vain tekemään vaan myös tahtomaan.

11. Saattakaa nyt työnne päätökseen, niin että yhtä alttiisti kuin olitte siitä päättäneet, sen varojenne mukaan myös toteutatte. 2. Kor. 9:2; Fil. 2:13

12. Jos on alttiutta, sillä on arvoa sen mukaan, mitä omistaa, eikä sen mukaan, mitä ei omista. Sananl. 3:27,28; Mark. 12:43; 2. Kor. 9:7

13. Eihän ole tarkoitus, että muut pääsisivät helpolla ja te joutuisitte ahdistukseen, vaan kysymys on tasauksesta. Ap. t. 4:34

14. Tulkoon teidän nykyinen yltäkylläisyytenne avuksi heidän puutteeseensa, niin että heidän yltäkylläisyytensä tulisi vuorostaan avuksi teidän puutteeseenne. Näin syntyy tasaus, 2. Kor. 9:12

15. kuten on kirjoitettu: "Sillä, joka oli koonnut paljon, ei ollut liikaa, eikä siltä, joka oli koonnut vähän, puuttunut mitään." 2. Moos. 16:18

Keräyksen suorittajat

16. Kiitos Jumalalle, joka antoi Tiuksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne!

17. Hän noudatti minun kehotustani ja innostui jopa niin, että omasta halustaan lähti teidän luoksenne.

18. Lähetimme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa.

2. Kor. 12:18

19. Seurakunnat ovat myös valinneet hänet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, jonka toimitamme Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi.

Ap. t. 11:30; 1. Kor. 16:3,4; Gal. 2:10

20. Näin vältämme sen, että joku pääsisi moittimaan meitä tämän runsaan avustuksen hoidosta,

2. Kor. 6:3

21. sillä me huolehdimme siitä, mikä on oikein, ei ainoastaan Herran vaan myös ihmisten edessä.

Sananl. 3:4; Ap. t. 24:16; Fil. 4:8; 1. Piet. 2:12

22. Lähetimme heidän kanssaan vielä erään veljemme, jonka innon olemme todenneet usein ja monessa asiassa. Hän on nyt vielä paljon innokkaampi, koska hänellä on niin suuri luottamus teihin.

23. Mitä Titukseen tulee, hän on minun kumppanini ja työtoverini teidän hyväksenne. Veljemme taas ovat seurakuntien lähettiläitä, he ovat Kristuksen kunnia.

24. Osoittakaa nyt seurakuntien edessä heille rakkauttanne ja näyttäkää todeksi se, mistä olemme teitä kehuneet.

2. Kor. 7:14

9. LUKU

Avustuspalvelun toteuttaminen

1. Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille.

Ap. t. 11:29; Room. 15:26; 2. Kor. 8:4

2. Tunnenhan teidän alttiutenne ja olen kehunutkin teitä makedonialaisille siitä, että Akhaia on ollut valmiina jo viime vuodesta lähtien. Teidän in-

tonne on saanut hyvin monet liikkeelle³³.

2. Kor. 8:10,11

3. Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettemme olisi kehuneet teitä tässä asiassa turhaan vaan että olisitte valmiina, niin kuin olen sanonut.

2. Kor. 8:24

4. Jos nyt makedonialaisia tulisi minun kanssani ja he tapaisivat teidät valmistautumattomina, joutuisimme me – etten sanoisi te – tässä luottamuksessamme häpeään.

5. Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehottaa veljiä lähtemään edeltä luoksenne ja järjestelemään aikaisemmin lupaamanne lahjan³⁴ valmiiksi, jotta se näin olisi valmis runsaana eikä kitsaana.

1. Moos. 33:11; 2. Kor. 8:18

6. Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää.³⁵

Sananl. 11:24,25,22,9; Mal. 3:10; Gal. 6:7,8

7. Kukin antakoon niin kuin on sydämessään päättänyt, ei surkeillen eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.

2. Moos. 25:2,35,5; 1. Aik. 29:17

8. Jumala on voimallinen antamaan teille runsain määrin kaikkea armoa, niin että teillä on aina riittävästi kaikkea voidaksenne tehdä runsaasti kaikkea hyvää.

Sananl. 28:27; Ap. t. 10:4; Fil. 4:19

9. Onhan kirjoitettu: ”Hän jakelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.”

Ps. 112:9

10. Hän, joka antaa kylväjälle siemenen ja suo ruuaksi leivän, on antava teillekin siemenen ja lisäävää kylvönne ja kasvattava vanhurskautenne hedelmät.

Jes. 55:10; Hoos. 10:12

11. Näin te kaikessa rikastutte ja voitte harjoittaa kaikenlaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan kiitosta Jumalalle.

2. Kor. 8:2

12. Tämä avustuspalvelu ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan vielä merkittävämpi se on Jumalalle

33 9:2. Tai: ”innostumaan”.

34 9:5. Kirj.: ”siunauksen”, ”ylistyksen”.

35 9:6. Kirj.: ”joka siunauksin kylvää, se myös siunauksin niittää”.

annettujen monien kiitosten vuoksi.

2. Kor. 1:11,4:15,8:14

13. Kun he tästä teidän palveluksestanne huomaavat, kuinka koeteltu teidän mielenne on, he ylistävät Jumalaa siitä, että te kuuliaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja olette vilpittömästi yhteydessä heidän ja kaikkien muidenkin kanssa.

Matt. 5:16;

Ap. t. 4:32

14. Hekin rukoilevat teidän puolestanne ja kaipaavat teitä Jumalan ylitsevuotavan armon tähden, joka on tullut osaksenne.

15. Kiitos Jumalalle hänen sanoin kuvaamattomasta lahjastaan!

10. LUKU

Paavali puolustautuu

1. Minä, Paavali, kehotan teitä Kristuksen laupeuden ja lempeyden kautta, minä, joka olen muka nöyrä teidän edessänne mutta poissa ollessani niin rohkea teitä kohtaan.

Room. 12:1; 1. Kor. 2:3

2. Pyydän, ettei minun teidän luonanne tarvitsisi käyttää sitä rohkeutta, jolla pelkäämättä aion uskaltaa käydä muutamien kimppuun, jotka ajattelevat meidän vaeltavan lihan mukaan.

1. Kor. 4:18,21

3. Vaikka elämmekin lihassa, emme kuitenkaan sodi lihan mukaan,

4. sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihallisia, vaan ne ovat voimallisia Jumalan avulla kukistamaan linnoituksia. Me hajotamme maahan järjen päätelmät

Jer. 1:10; Ef. 6:13; 1. Tim. 1:18

5. ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan. Me vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle

Matt. 15:13; 1. Kor. 1:19

6. ja olemme valmiit rankaisemaan kaikesta tottelemattomuudesta, kunhan te itse olette ensin tulleet täysin kuuliaisiksi.

2. Kor. 2:9

7. Huomatkaa, mitä on silmienne edessä! Jos joku on varma siitä, että hän on Kristuksen oma, pitääköön myös mielessään, että niin kuin hän

on Kristuksen oma, niin olemme mekin.

1. Kor. 7:40,14:37

8. En joutuisi häpeään, vaikka vähän enemmänkin kerskaisin vallastamme, jonka Herra on antanut meille teidän rakentumistanne varten, ei hajottaaksemme teitä.

Jer. 1:10; 2. Kor. 13:10

9. Sanon näin siksi, ettei näyttäisi siltä kuin pelottelin teitä kirjeilläni.

10. Jotkut kyllä sanovat, että hänen kirjeensä ovat ankaria ja mahtavia, mutta kun hän on ruumiillisesti läsnä, hän on heikko, eikä hänen puheensa ole minkään arvoista.

11. Joka näin sanoo, ajatelkoon, että sellaisia kuin poissaolevina olemme kirjeittemme sanoissa, sellaisia me olemme myös läsnäolevina teoissa.

2. Kor. 13:2

12. Emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme niihin, jotka suosittelevat itseään. He ovat ymmärtämättömiä, kun mittaavat itseään omalla itsellään ja vertaavat itseään omaan itseensä.

Sananl. 27:2; 2. Kor. 3:1,5:12

13. Me taas emme kerskaa ylen määrin vaan ainoastaan sen vaikutusalan mukaan, jonka Jumala on meille mitannut, jotta ulottuisimme teihinkin asti.

Room. 12:3; 2. Kor. 12:5,6

14. Me emme kurkota liian pitkälle, ikään kuin emme ulottuisikaan teihin. Olemmehan ehtineet teillekin asti julistamaan Kristuksen evankeliumia.

1. Kor. 3:5,10,4:15

15. Emme kerskaa ylen määrin emmekä toisten vaivannäöstä. Sen sijaan toivomme, että teidän uskonne kasvaessa meidänkin vaikutuksemme kasvaa³⁶ keskuudessanne niin suureksi,

Room. 15:20; 2. Tess. 1:3

16. että saamme julistaa evankeliumia teitäkin kauempana oleville kerskaamatta siitä, mikä on jo valmiina toisten työalueella.

Ap. t. 19:21;

Room. 15:24

17. Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herra.

Jer. 9:23,24; 1. Kor. 1:31; Gal. 6:14

36 10:15. Kirj.: ”me kasvamme”.

18. Luotettava ei ole se, joka itse suosittelee itseään, vaan se, jota Herra suosittelee. Sananl. 27:2; Room. 2:29; 1. Kor. 4:5

11. LUKU

Paavali ja valeapostolit

1. Kunpa sietäisitte minulta hieman mielettömyyttä! Ja kyllähän te minua siedättekin.

2. Kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella. Olenhan kihlannut teidät yhdelle ainoalle miehelle asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen. Hoos. 2:19,20; Ef. 5:26,27

3. Pelkään kuitenkin, että niin kuin käärmä kavaluudellaan petti Eevan, niin teidänkin mielenne turmeltuu pois siitä vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teillä on Kristusta kohtaan. 1. Moos. 3:1–5; Kol. 2:8; Hepr. 13:9; 2. Piet. 3:17

4. Jos joku tulee ja julistaa toista Jeesusta kuin me olemme julistaneet tai jos te saatte toisen hengen kuin sen, jonka olette saaneet, tai toisen evankeliumin kuin sen, jonka olette ottaneet vastaan, niin sen te kyllä hyvin siedätte. 1. Kor. 3:11; Gal. 1:6–8

5. En katso kuitenkaan olevani missään suhteessa noita erinomaisia apostoleja huonompi. 1. Kor. 15:10; 2. Kor. 12:11; Gal. 2:6

6. Jos olenkin oppimaton puhetaidossa, en kuitenkaan tiedossa. Olemmehan tehneet sen teille tiettäväksi kaikin tavoin kaikissa asioissa. 1. Kor. 1:17,2:1,13; Ef. 3:4

7. Vai teinkö syntiä, kun alensin itseni, jotta te ylenisitte, ja julistin teille Jumalan evankeliumia korvauksetta? Matt. 10:8; 1. Kor. 9:6,12,18

8. Muita seurakuntia olen riistänyt ottamalla niiltä palkkaa palvelukseni teitä. 2. Kor. 12:13; Fil. 4:10,15

9. Kun olin luonanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään, sillä mitä minulta puuttui, sen korvasivat Makedoniasta tulleet veljet. Varoin kaikessa olemasta teille rasitukseksi ja varon vatedeskin. Ap. t. 20:33; 2. Kor. 12:13,14; 1. Tess. 2:9; 2. Tess. 3:8

10. Niin totta kuin Kristuksen totuus on minussa, tätä minun kerskaustani ei vaienneta Akhaian paikkakunnilla!

11. Miksi? Siksikö, etten muka rakasta teitä? Jumala sen tietää.

12. Minkä nyt teen, sen teen vastedeskin poistaakseni kerskailun aiheen niiltä, jotka aiheetta etsivät, että heidät siinä, mistä kerskailevat, havaitaisiin samanlaisiksi kuin meidät.

13. Sellaiset ovat valeapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Matt. 7:15,16; Ap. t. 20:30; Gal. 2:4; Fil. 3:2

14. Eikä ihme, sillä itse Saatana tekeytyy valon enkeliksi.

15. Ei siis ole suuri asia, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskaiden palvelijoiksi. Heidän loppunsa on heidän tekojensa mukainen. Fil. 3:19; 1. Joh. 4:1

Paavalin puolustuspuhe

16. Sanon vieläkin: älköön kukaan luulko, että olen järjetön. Mutta vaikka olisinkin, ottakaa minut vastaan järjetömänäkin, että minäkin voisιν vähän kerskailla. 2. Kor. 12:5,6

17. Mitä nyt puhun, sitä en puhu Heran mielen mukaan vaan kuin järjetön itsevarmana kerskaillen.

18. Koska niin monet kerskailevat lihan mukaan, niin kerskailen minäkin. Fil. 3:3,4

19. Tehän mielellänne siedätte järjetömiä, kun kerran itse olette niin järkeviä. 1. Kor. 4:10

20. Tehän siedätte sen, että joku orjuuttaa teidät, että joku syö teidät putipuhtaksi, että joku saa teidät saaliikseen, että joku korottaa itsensä, että joku lyö teitä kasvoihin.

21. Häpeäkseni sanon, että tähän olemme olleet liian heikkoja. Mutta minkä joku toinen uskaltaa – puhun kuin järjetön – sen uskallan minäkin.

22. He ovat heprealaisia? Niin minäkin. He ovat israelilaisia? Niin minäkin. He ovat Abrahamin jälkeläisiä? Niin minäkin. Ap. t. 22:3; Room. 11:1; Fil. 3:4,5

23. He ovat Kristuksen palvelijoita? Minä vielä enemmän – puhun kuin järjetön. Olen nähnyt enemmän vai-
vaa ja ollut useammin vankeudessa
kuin he. Minua on piesty ylen määrin,
monta kertaa olen ollut kuolemanvaa-
rassa. Ap. t. 9:15,16; 1. Kor. 4:11;
2. Kor. 1:10,6;4,5

24. Juutalaisilta olen viidesti saanut
yhtä vaille neljäkymmentä raipanis-
kua. 5. Moos. 25:3

25. Kolmesti minua on ruoskittu, ker-
ran minua on kivitetty, kolme kertaa
olen joutunut haaksirikkoon, vuorokau-
den olen ajelehtinut meressä.

Ap. t. 14:19,16:22

26. Olen usein ollut matkoilla, ollut
vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa
rosvojen takia, vaaroissa heimolaisten
puolelta, vaaroissa pakanoiden puolel-
ta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa
erämaassa, vaaroissa merellä ja vaa-
roissa valeveljien parissa.

Ap. t. 13:50,14:5,17:5; Gal. 2:4

27. Olen ollut työssä ja vaivassa, val-
vonut paljon, kärsinyt nälkää ja janoa,
paastonnut usein ja kärsinyt kylmää ja
alastomuutta. Ap. t. 20:31; Room. 8:35;
1. Tess. 2:9

28. Kaiken muun lisäksi on ollut jo-
kapäiväistä tungosta luonani, huolta
kaikista seurakunnista. Ap. t. 20:18

29. Kuka on heikko, etten minäkin
olisi heikko? Kuka lankeaa, ettei se
minua polttaisi? Room. 15:1;
1. Kor. 8:13,9:22

30. Jos täytyy kerskata, kerskaan
heikkoudestani. 2. Kor. 12:5

31. Herran Jeesuksen Jumala ja Isä,
joka on iankaikkisesti ylistetty, tietää,
etten valehtelee. Room. 9:1; 2. Kor. 1:23;
Gal. 1:20

32. Damaskoksessa kuningas Are-
taksen käskynhaltija vartioi damaskos-
laisten kaupunkia ottaakseen minut
kiinni, Ap. t. 9:24,25

33. mutta minut laskettiin muurinau-
kosta korissa alas, ja niin pääsin pake-
nemaan hänen käsistään.

12. LUKU

Paavalin näyt ja ilmestykset

1. Minun täytyy kerskailla, vaikka se
ei olekaan hyödyksi. Siirryn nyt näkyi-
hin ja Herran ilmestyksiin.

Ap. t. 18:9,10,22:17,18; 1. Kor. 15:8

2. Tunnen miehen, joka on Kristuk-
sessa. Neljätoista vuotta sitten hänet
temmattiin kolmanteen taivaaseen.
Oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai
poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen
tietää.

3. Tästä miehestä tiedän – oliko hän
ruumiissaan vai poissa ruumiista, en
tiedä, Jumala sen tietää –

4. että hänet temmattiin paratiisiin
ja hän kuuli sanoja, joita ei voi sanoin
ilmaista ja joita ihmisen ei ole lupa pu-
hua. Luuk. 23:24; Ilm. 2:7

5. Tästä miehestä kerskaan, mutta
itsestäni en kerskaa, paitsi heikkou-
destani. 2. Kor. 11:30

6. Vaikka tahtoisinkin kerskata, en
olisi järjetön, sillä puhuisin totta. Kui-
tenkin pidättäydyn siitä, ettei kukaan
ajattelis minusta enempiä kuin näkee
tai kuulee minusta. 2. Kor. 10:8,11:16

7. Etten näin suurenmoisten ilmes-
tysten tähden ylpeilisi, minulle on an-
nettu lihaani pistin, Saatanan lähet-
tiläs³⁷, runtelemaan minua, etten yl-
pistyisi. Job 2:6

8. Tämän vuoksi olen kolme kertaa
rukoillut Herraa, että se väistyisi mi-
nusta.

9. Mutta hän sanoi minulle: ”Minun
armoni riittää sinulle, sillä voimani tu-
lee täydelliseksi heikkoudessa.” Sen
tähden kerskaan mieluummin heikko-
udestani, jotta Kristuksen voima lepäisi
ylläni. 2. Kor. 11:30; Gal. 4:13; Fil. 4:13

10. Siksi olen mieltynyt heikkouteen,
pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin ja
ahdistuksiin, joihin joudun Kristuksen
tähden, sillä kun olen heikko, silloin
olen voimakas. Room. 5:3; 2. Kor. 13:4

Paavalin rakkaus seurakuntaa kohtaan

11. Olen nyt ollut mieletön, mutta te olette pakottaneet minut siihen. Minunhan olisi pitänyt saada suositus teiltä, sillä en ole millään tavoin ollut noita erinomaisia apostoleja huonompi, vaikka en mitään olekaan. 1. Kor. 4:9; 2. Kor. 11:1,5; Ef. 3:8

12. Onhan apostolin tunnusteet tehty teidän keskuudessanne kaikella kestävyydellä, tunnusmerkein, ihmein ja voimateoin. Mark. 16:17,18; Room. 15:19; 1. Kor. 9:1,2

13. Missä suhteessa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle paitsi siinä, etten itse ole ollut teille rasitukseksi? Antakaa minulle anteeksi tämä vääryys! 1. Kor. 9:12,18; 2. Kor. 11:7–9

14. Olen valmis tulemaan luoksenne kolmannen kerran enkä nytkään aio rasittaa teitä. En etsi teidän varojanne vaan teitä itseänne. Eiväthän lapset ole velvollisia kokoamaan omaisuutta vanhemmilleen vaan vanhemmat lapsilleen. Ap. t. 20:33; 2. Kor. 13:1

15. Maksan mielelläni omat kuluni, uhraan jopa itseni teidän sielujenne hyväksi. Rakastatteko te minua vähemmän siksi, että minä rakastan teitä niin paljon? Joh. 10:11; Kol. 1:24; 1. Tess. 2:8

16. Olkoon niin, että en ole teitä rasittanut. Mutta entä jos olenkin viekas ja olen saanut teidät petoksella valtaani!

17. En kai ole pyrkinyt hyötymään teistä kenenkään avulla, jonka olen lähettänyt luoksenne? 2. Kor. 7:2

18. Kehotin Titusta lähtemään ja lähetin hänen mukanaan erään veljen. Ei kai Titus ole pyrkinyt hyötymään teistä? Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä, emmekö ole kulkeneet samoja jälkiä? 2. Kor. 8:6,16,18,22

19. Olette kai jo kauan ajatelleet, että puolustelemme itseämme teidän edessä. Jumalan edessä me puhumme, Kristuksessa. Kaikki tapahtuu teidän rakentumiseksenne, rakkaani. 2. Kor. 5:12

20. Pelkään näet, että tullessani en ehkä tapaa teitä sellaisina kuin tahdon ja että te tapaatte minut sellaisena kuin ette tahdo. Pelkään, että keskuudessanne on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panettelua, juoruja, pöyhkeilyä ja epäjärjestystä. 1. Kor. 3:3; 2. Kor. 10:2; Gal. 5:20

21. Pelkään, että kun taas tulen, Jumalani nöyryyttää minua teidän edessä ja joudun suremaan monien sellaisten vuoksi, jotka ovat tehneet syntiä eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta, haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet. 1. Kor. 5:1; 2. Kor. 2:3,13:10

13. LUKU

Itsensä koetteleminen

1. Kolmannen kerran tulen nyt luoksenne, sillä jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan suulla. 5. Moos. 19:15; Matt. 18:16; 2. Kor. 12:14

2. Sanoin jo aikaisemmin, kun olin toista kertaa luonanne, niille, jotka olivat tehneet syntiä, ja nyt poissa ollessani sanon myös kaikille muille, että en aio säästää teitä, kun tulen taas luoksenne. 1. Kor. 4:21; 2. Kor. 12:20,21

3. Te vaaditte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, hän, joka ei ole teitä kohtaan heikko vaan on teissä voimallinen. Matt. 10:20

4. Hänet tosin ristiinnaulittiin, kun hän oli heikko, mutta hän elää Jumalan voimasta. Myös me olemme hänessä heikkoja, mutta hänen kanssaan me elämme Jumalan voimasta teidän hyväksenne. Fil. 2:7,8; 1. Piet. 3:18; Ilm. 1:18

5. Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa. Koetelkaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, ettekö tunne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei näin ole, te ette kestä koetusta. Room. 8:9; 1. Kor. 11:28; Kol. 1:27

6. Toivon teidän tietävän, että me emme ole niitä, jotka eivät kestä koetusta.

7. Rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, emme siksi, että me näyttäisimme koetuksen kestävil-

2. kirje korinttilaisille 13

tä, vaan siksi, että te tekisitte hyvää ja me olisimme kuin ne, jotka eivät kestä koetusta.

8. Emme näet voi mitään totuutta vastaan vaan ainoastaan totuuden puolesta.

Joh. 15:5

9. Me iloitsemme, kun itse olemme heikkoja mutta te olette voimakkaita. Sitä me rukoilemme, että te tulisitte täydellisiksi.

2. Kor. 11:30,12:5,9,10

10. Siksi kirjoitan tämän poissa ollessani, etten läsnä ollessani joutuisi menettelemään ankarasti sen vallan nojalla, jonka Herra on antanut minulle rakentamista, ei hajottamista var-
ten. 1. Kor. 4:21; 2. Kor. 2:3,10:2,8,12:20,21

Lopputervehdys ja siunaus

11. Lopuksi, veljet: iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehotuksia, olkaa yksimielisiä, eläkää rauhas-
sa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

Room. 12:16–18; Fil. 2:2,3:15,16; 1. Piet. 3:8

12. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksen.

Room. 16:16;

1. Kor. 16:20

13. Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus³⁸ olkoon kaikkien teidän kanssanne!

38 13:13. Tai: "yhteys".

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

1. LUKU

Alkutervehdys

1. Paavali, apostoli – saanut virkan-
sa, ei ihmisiltä eikä ihmisen välityksellä
vaan Jeesukselta Kristukselta ja Isältä
Jumalalta, joka herätti hänet kuolleista

– Ap. t. 2:24,32; Tit. 1:3
2. ja kaikki kanssani olevat veljet
Galatian seurakunnille.

3. Armo teille ja rauha Jumalalta,
meidän Isältämme, ja Herralta Jeesuk-
selta Kristukselta, häneltä, Room. 1:7;
1. Kor. 1:3; Ef. 1:2

4. joka antoi itsensä kuolemaan mei-
dän syntiemme tähden pelastaakseen
meidät nykyisestä pahasta maailman-
ajasta Jumalan, meidän Isämme, tah-
don mukaan. Matt. 20:28; Tit. 2:14;
Hepr. 9:14

5. Hänelle kunnia aina ja iankaikki-
sesti! Aamen. 2. Tim. 4:18

Ei ole toista evankeliumia

6. Minua ihmetyttää, että te niin pian
olette luopumassa hänestä, joka on
kutsunut teidät Kristuksen armossa,
pois toisenlaiseen evankeliumiin.

Gal. 5:8; 1. Tim. 1:6
7. Se ei kuitenkaan ole mikään toi-
nen evankeliumi. Jotkut vain hämmen-
tävät teitä ja tahtovat vääristellä Kris-
tuksen evankeliumia. Ap. t. 15:1;
2. Kor. 11:3,4

8. Mutta jos joku meistä – tai vaikka
enkeli taivaasta – julistaisi teille evan-
keliumia, joka on vastoin sitä, minkä
me olemme teille julistaneet, hän ol-
koon kirottu. 1. Kor. 16:22

9. Kuten olemme ennenkin sano-
neet, niin sanon nyt taas: jos joku julis-
taa teille evankeliumia, joka on vastoin
sitä, minkä olette saaneet, hän olkoon
kirottu. 5. Moos. 4:2;
Sananl. 30:6; Ilm. 22:18,19

10. Ihmisiäkö minä nyt taivuttelen
puolelleni vai Jumalaa? Tai pyrinkö
olemaan ihmisille mieliksi? Jos vielä
tahtoisin olla ihmisille mieliksi, en olisi
Kristuksen palvelija. 1. Kor. 10:33;
1. Tess. 2:4; Jaak. 4:4

Paavalin evankeliumi on Kristukselta

11. Teen teille tietäväksi, veljet, että
minun julistamani evankeliumi ei ole
ihmismielen mukaista. Jes. 55:8,9;
1. Kor. 1:21,27,15:1

12. Enhän minä ole sitä keneltäkään
ihmiseltä saanut, eikä sitä ole minulle
opetettu, vaan sain sen ilmestyksessä
Jeesukselta Kristukselta.

1. Kor. 11:23; Ef. 3:3,4
13. Olettehan kuulleet entisestä elä-
mästäni juutalaisuudessa, kuinka kiih-
keästi minä vainosin Jumalan seura-
kuntaa ja hävitin sitä.

Ap. t. 8:3,9; 1,22,4; 1. Tim. 1:13
14. Edistyin juutalaisuudessa pitem-
mälle kuin monet ikäiseni heimostani
ja kiivailin muita enemmän isieni pe-
rinnäissääntöjen puolesta.

15. Mutta Jumala, joka jo äitini koh-
dusta saakka oli erottanut minut ja kut-
sunut armsaansa, näki hyväksi
Jes. 49:1; Jer. 1:5; Ap. t. 9:15; Room. 1:1

16. ilmaista minussa Poikansa, jotta
julistaisin evankeliumia hänestä paka-
nakansojen keskuudessa. Niinpä en
alun pitäenkaan kysynyt neuvoa lihalta
ja vereltä Matt. 16:17; 2. Kor. 4:6; Ef. 3:8

17. enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin
niiden luo, jotka ennen minua olivat
apostoleja, vaan menin Arabiaan ja
palasin taas Damaskokseen.

18. Sitten, kolmen vuoden kuluttua,
menin Jerusalemiin tutustuakseni Kee-
fakseen ja viivyin hänen luonaan viisi-
toista päivää. Ap. t. 9:26

19. Muita apostoleja en nähnyt, näin
ainoastaan Jaakobin, Herran veljen.
Matt. 13:55; Ap. t. 15:13,21:18; Jaak. 1:1

20. Jumalan edessä vakuutan, että
se, mitä teille kirjoitan, ei ole valhet-
ta. Room. 9:1; 2. Kor. 11:31; 2. Tim. 4:1

21. Sitten menin Syyrian ja Kilikian
paikkakunnille. Ap. t. 9:30

22. Olin kuitenkin kasvoiltani tunte-
maton Juudean seurakunnille, jotka
ovat Kristuksessa.

23. Niissä oli vain kuultu: ”Meidän entinen vainoojamme julistaa nyt sitä uskoa, jota hän ennen hävitti.”

Ap. t. 9:21

24. Ja Jumalaa ylistettiin minun tähdeni.

2. LUKU

Muut apostolit hyväksyvät Paavalin

1. Neljäntoista vuoden kuluttua meidän uudelleen ylös Jerusalemiin Barnabaksen kanssa ja otin mukaani myös Tituksen.

Ap. t. 15:2

2. Menin sinne ilmestyksen johdosta ja esitin siellä sen evankeliumin, jota julistan pakanoiden keskuudessa. Esitin sen yksityisesti niille, joita pidettiin arvossa, etten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan.

Fil. 2:16

3. Ei edes seuralaistani Titusta, joka on kreikkalainen, pakotettu ympärileikkautamaan itseään.

Ap. t. 16:3;

1. Kor. 9:21

4. Joukkoomme oli kuitenkin solutautunut valeveljiä. He olivat hiipineet sisään vakoilemaan vapauttamme, joka meillä on Kristuksessa Jeessuksessa, jotta voisivat orjuuttaa meitä.

Ap. t. 15:24

5. Mutta me emme hetkeksikään alistuneet antamaan heille periksi, jotta evankeliumin totuus säilyisi teidän keskuudessanne.

6. Nuo taas, joita pidettiin arvossa – millaisia sitten olivatkin, se on minusta yhdentekevää, Jumala ei katso henkilöön – nuo arvossapidetyt eivät vaatineet minulta mitään enempää.

2. Aik. 19:7; Ap. t. 10:34; 1. Piet. 1:17

7. He näet ymmärsivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille niin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille.

Gal. 1:16; Ef. 3:8; 1. Tim. 2:7

8. Sillä hän, joka antoi Pietarille voimaa apostolin tehtävään ympärileikattujen parissa, antoi minullekin siihen voimaa pakanakansojen parissa.

Ap. t. 2:38,41,9:15

9. Kun nyt Jaakob, Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväinä, havaitsivat

sen armon, joka oli minulle annettu, he ojensivat minulle ja Barnabakselle käntensä yhteisen työn merkiksi: meidän tuli mennä pakanakansojen keskuuteen, heidän taas ympärileikattujen.

10. Meidän oli vain muistettava köyhä, ja niin minä olen pyrkinyt teemmäänkin.

Ap. t. 11:29,30; Room. 15:25,26;

2. Kor. 9:1,2

Paavali nuhtelee Keefasta Antiokiassa

11. Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan, minä vastustin häntä vasten kasvoja, koska hän oli antanut aiheita moitteeseen.

12. Sillä ennen kuin Jaakobin luota tuli muutamia miehiä, hän oli aterioinut pakanoiden kanssa. Mutta heidän tultuaan hän vetäytyi syrjään ja pysytteli erossa peläten ympärileikattuja.

Ap. t. 11:3

13. Hänen kanssaan lankesivat tekopyhyyteen muutkin juutalaiset, ja heidän tekopyhyytensä tempasi mukaansa jopa Barnabaksen.

14. Mutta kun minä näin, etteivät he kulkeneet suoraan evankeliumin totuuden mukaan, sanoin Keefakselle kaikkien kuullen: ”Jos sinä, joka olet juutalainen, elät pakanoiden tavoin etkä juutalaisten, miksi sinä pakotat pakanoita elämään juutalaisten tavoin?”

Ap. t. 10:28,15:10,11

Vanhurskaus tulee uskosta

15. Me olemme syntyjämme juutalaisia emmekä pakanakansojen syntisiä.

16. Mutta koska tiedämme, ettei ihmisen tule vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja³⁹ vaan uskosta Jeessukseen Kristukseen⁴⁰, olemme mekin uskoneet Kristukseen Jeessukseen, jotta tulisimme vanhurskaiksi uskomalla Kristukseen⁴¹ emmekä tekemällä lain vaatimia tekoja. Eihän kukaan tule vanhurskaaksi tekemällä lain

39 2:16. Kirj.: ”lain teoista”.

40 2:16. Tai: ”Jeessuksen Kristuksen uskon kautta”.

41 2:16. Tai: ”Kristuksen uskosta”.

vaatimia tekoja.

Ap. t. 13:38,39;
Room. 4:5; Fil. 3:9

17. Mutta jos meidätkin, etsiessämme vanhurskautusta Kristuksessa, havaitaan syntisiksi, onko Kristus silloin synnin palvelija? Ei tietenkään!

18. Jos rakennan uudestaan sen, minkä olen hajottanut, osoitan olevani lainriikkoja,

19. sillä lain kautta minä olen kuollut laille elääkseni Jumalalle. Minut on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu.

Room. 6:5–8; Gal. 5:24,25,6:14

20. Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Minkä nyt elän lihassa, sen elän uskossa Jumalan Poikaan, joka on rakastanut minua⁴² ja antanut itsensä alttiiksi minun puolestani.

Gal. 5:24; Tit. 2:14

21. En minä tee tyhjäksi Jumalan armon, sillä jos vanhurskaus saadaan lain kautta, silloin Kristus on kuollut turhaan.

Hepr. 7:11

3. LUKU

Lain teot vai usko?

1. Te mielettömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, joiden silmien eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna?

Gal. 5:7

2. Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako⁴³ te saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta?

Ap. t. 2:38,8:15,16,15:8,9; Ef. 1:13

3. Niinkö mielettömiä olette? Te aloittitte Hengessä, lihanko mukaan nyt pyritte päämäärään?

4. Turhaanko olette kärsineet niin paljon – jos se kerran on ollut turhaa?

5. Antaako hän siis teille Hengen ja tekeekö hän voimatekoja teidän keskuudessanne lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta?

6. Niinhän Abrahamkin ”uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”. 1. Moos. 15:6; Room. 4:3; Jaak. 2:23

7. Tietäkää siis, että ne, jotka pitäytyvät uskoon, ovat Abrahamin lapsia.

Room. 4:11,12,16

42 2:20. Tai: ”Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua”.

43 3:2,5,10,11. Ks. alaviite Gal. 2:16.

8. Koska Raamattu näki edeltäpäin, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, se edeltäpäin julisti Abrahamille hyvän sanoman: sinussa tulevat siunatuiksi kaikki kansat. 1. Moos. 12:3; Ap. t. 3:25

9. Niinpä ne, jotka pitäytyvät uskoon, siunataan yhdessä uskovan Abrahamin kanssa.

10. Ne taas, jotka pitäytyvät lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia. Onhan kirjoitettu: ”Kirottu on jokainen, joka ei pysy kaikessa, mitä lain kirjaan on kirjoitettu, eikä tee sen mukaan.”

5. Moos. 27:26

11. On selvää, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain avulla, sillä vanhurskas elää uskosta. Hab. 2:4; Room. 1:17; Gal. 2:16; Hepr. 10:38

12. Mutta laki käskyineen ei perustu uskoon, vaan: ”Joka niitä noudattaa, elää niistä.”

3. Moos. 18:5; Hes. 20:11; Room. 10:5

13. Kristus lunasti meidät vapaiksi lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän puolestamme, sillä on kirjoitettu: ”Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu.”

5. Moos. 21:23;
Room. 8:3; 2. Kor. 5:21

14. Näin Abrahamin siunaus tulee pakanoiden osaksi Kristuksessa Jeesuksessa, jotta me uskon kautta saisimme luvutun Hengen. Jes. 32:15,44:3

Lupausta ja laki

15. Veljet, puhun ihmisen näkökulmasta. Ei kukaan voi kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä lisätä siihen mitään.

Hepr. 9:17

16. Lupaukset siis lausuttiin Abrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: ”ja siemenille”, ikään kuin monesta, vaan niin kuin yhdestä: ”ja siemenellesi”, joka on Kristus.

1. Moos. 12:7,13,15,22:18

17. Tarkoitin tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia ei neljäsaataakolmekymmentä vuotta myöhemmin tullut laki kumoa, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi.

1. Moos. 15:13,16; 2. Moos. 12:40,41; Ap. t. 7:6

18. Jos nimittäin perintö tulisi lain perusteella, se ei enää perustuisikaan lupaukseen. Abrahamille Jumala on sen kuitenkin lahjoittanut lupauksen kautta.

Room. 4:13,14,11:6

19. Mitä varten sitten on laki? Se li-sättiin jälkeenkäin rikkomusten vuoksi, kunnes tulisi se siemen, jolle lupaus oli annettu. Laki saatettiin voimaan enke-lien kautta välimiehen kädellä.

Ap. t. 7:38,53; Room. 4:15,5:20

20. Välimies ei kuitenkaan ole vain yhtä varten, mutta Jumala on yksi.

5. Moos. 6:4; 1. Kor. 8:4; 1. Tim. 2:5

21. Onko laki siis vastoin Jumalan lupauksia? Ei tietenkään! Jos olisi an-nettu laki, joka voisi tehdä eläväksi, niin vanhurskaus tulisi todellakin lain avulla.

22. Mutta Raamattu on sulkenut kai-ken synnin alaisuuteen, että se, mikä oli luvattu, annettaisiin uskosta Jee-sukseen⁴⁴ niille, jotka us-kovat.

Room. 3:9,10,11:32

23. Ennen uskon tuloa meitä vartioi-tiin lain alaisuuteen suljetuina, kunnes usko ilmestyi.

Gal. 4:3; Hepr. 9:10

24. Näin laista on tullut meille kasvat-taja⁴⁵ Kristukseen, että me tulisimme vanhurskaiksi uskosta.

Ap. t. 13:39;
Room. 10:4

25. Mutta uskon tultua emme enää ole kasvattajan alaisia.

26. Te kaikki olette uskon kautta Ju-malan lapsia Kristuksessa Jeesukses-sa.

Joh. 1:12; Room. 8:15; Gal. 4:5,6

27. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeutuneet Kristuk-seen.

Ap. t. 2:41; Room. 6:4,13:14; Ef. 4:24

28. Tässä ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata, ei miestä eikä naista, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi.

Joh. 17:21; Ef. 2:14,15; Kol. 3:11

29. Jos te siis olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

1. Moos. 21:12;
Room. 9:7,8

4. LUKU

1. Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, hän ei millään tavoin eroa orjasta, vaikka onkin kai-ken herra.

2. Hän on holhoojien ja taloudenhoi-tajien alainen isän määräämään ai-kaan asti.

3. Samoin on meidän laitamme. Kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutettui-na maailman alkeisvoimien alaisuus-teen.

Gal. 3:23; Kol. 2:20,21

4. Mutta kun aika oli täyttynyt, Ju-mala lähetti Poikansa, naisesta synty-neen, lain alaiseksi syntyneen,

Matt. 5:17; Mark. 1:15; Ef. 1:10

5. lunastamaan vapaiksi lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.

Joh. 1:12; Room. 8:14,15; Gal. 3:13,26

6. Ja koska tekin olette lapsia, Ju-mala on lähettänyt meidän kaikkien sy-dämiin Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!"

Mark. 14:36

7. Sinä et siis enää ole orja vaan lapsi. Mutta jos olet lapsi, olet myös pe-rillinen, Jumalan tahdosta.

Room. 8:17;
Gal. 3:28,29

Paavalin huoli galatalaisista

8. Silloin kun ette tunteneet Juma-laa, te palvelitte jumalia, jotka eivät todellisuudessa jumalia ole.

5. Moos. 32:21; 1. Kor. 8:4,12:2

9. Mutta nyt, kun te tunnette Ju-malan, tai paremminkin, kun Jumala tuntee teidät, miksi te taas käännytte noiden heikkojen ja arvottomien⁴⁶ al-keisvoimien puoleen? Tahdotteko jäl-leen tulla niiden orjiksi? 1. Kor. 8:3,13:12;

Kol. 2:8,20

10. Te seuraatte tarkoin päiviä, kuu-kausia, juhla-aikoja ja vuosia.

Room. 14:5; Kol. 2:16,17

11. Pelkään puolestanne, että olen ehkä turhaan nähnyt teistä vaivaa.

Gal. 3:4; 2. Joh. 8

12. Pyydän teitä, veljet: tulkaa sellai-siksi kuin minä, koska minäkin olen tul-lut sellaiseksi kuin te. Ette ole tehneet mitenkään väärin minua kohtaan.

1. Kor. 4:16,11:1

44 3:22. Tai: "Jeesuksen Kristuksen uskosta".

45 3:24,25. Tai: "valvoja".

46 4:9. Kirj.: "köyhien".

13. Tehän tiedätte, että ensimmäisellä kerralla julistin teille evankeliumia ruumiillisen heikkouteni takia.

Ap. t. 16:6; 1. Kor. 2:3

14. Ruumiillinen tilani oli teille koetelemus. Ette kuitenkaan halveksineet ettekä inhonneet minua vaan otitte minut vastaan kuin Jumalan enkelin, kuin Kristuksen Jeesuksen.

Matt. 10:40;
Joh. 13:20

15. Missä teidän onnenne nyt on? Todistan teistä, että te, mikäli mahdollista, olisitte silloin kaivaneet vaikka silmät päästänne ja antaneet minulle.

16. Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne siksi, että sanon teille totuuden?

17. Muutamilla on kyllä intoa teidän hyväksenne mutta ei oikeanlaista. He vain tahtovat eristää teidät, että teillä olisi intoa heidän hyväkseen.

18. On hyvä osoittaa intoa oikean asian hyväksi aina eikä vain silloin, kun minä olen luonanne.

19. Lapseni, teidän vuoksenne olen jälleen synnytyskivuissa, kunnes Kristus saa teissä muodon.

Room. 8:29; 1. Kor. 4:15; Jaak. 1:18

20. Tahtoisin nyt olla luonanne ja muuttaa äänenikin. Olen aivan ymmärlä teistä!

Vertaus Haagarista ja Saarasta

21. Sanokaa minulle, te, jotka tahdotte olla lain alaisia: ettekö kuule, mitä laki sanoo?

22. Onhan kirjoitettu, että Abrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta ja toinen vapaasta naisesta.

1. Moos. 16:15,21:1,2

23. Orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan sen sijaan lupauksen voimasta.

1. Moos. 17:16,18:10,14; Room. 9:7,8

24. Tämä on vertauskuvallista. Nämä naiset kuvaavat kahta liittoa. Toinen on Siinainvuorelta ja synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar.

Jer. 31:31,32; Gal. 5:1; Hepr. 8:9,10

25. Haagar on näet Siinainvuori Aabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, joka elää lapsineen orjuudessa.

26. Mutta ylhäällä oleva Jerusalemin on vapaa, ja se on meidän äitimme.

Ps. 87:6; Hepr. 12:22; Ilm. 3:12,21:2,10

27. Onhan kirjoitettu: ”Iloitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä. Riemuitse ja huuda, sinä, jolla ei ole synnytyskipuja! Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies.”

Jes. 54:1

28. Veljet, te olette lupauksen lapsia, niin kuin lisä oli.

Room. 9:7,8

29. Ja niin kuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin on nytkin.

30. Mutta mitä Raamattu sanookaan! ”Aja pois orjatar ja hänen poikansa, sillä orjattaren poika ei saa periä vapaan vaimon pojan kanssa.”

1. Moos. 21:9–12;
Joh. 8:34,35

31. Siispä, veljet, me emme ole orjattaren lapsia vaan vapaan.

Gal. 3:29

5. LUKU

Vapaus Kristuksessa

1. Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina älkääkää antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen.

Joh. 8:32; Room. 6:18,8:1,2;
1. Kor. 6:12

2. Minä, Paavali, sanon teille: jos ympärileikkautatte itsenne, Kristuksesta ei ole teille mitään hyötyä.

Ap. t. 15:1,7,8

3. Vakuutan vielä jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään koko lain.

5. Moos. 27:26; Room. 4:4

4. Te olette joutuneet eroon Kristuksesta, te, jotka yritätte lain avulla tulla vanhurskaiksi. Te olette langenneet pois armosta.

Gal. 2:21

5. Mutta me odotamme Hengessä uskon kautta sitä vanhurskautta, jota toivomme.

Room. 5:18

6. Kristuksessa Jeesuksessa ei hyödytä ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus. Tärkeää on rakkaudessa vaikuttava usko.

1. Kor. 7:19; Gal. 6:15; Kol. 3:11

7. Te juoksitte hyvin. Kuka teitä esti olemasta totuudelle kuuliaisia? Gal. 3:1

8. Houkutus siihen ei ole lähtöisin hänestä, joka teitä kutsuu.

9. Vähäinen hapate hapattaa koko taikanan. Laul. 1. 2:15; 1. Kor. 5:6, 15:33

10. Luotan teihin Herrassa, ettette tule ajattelemaan toisin. Mutta se, joka on saanut teidät hämmentymään, saa tuomionsa, olipa hän kuka tahansa.

2. Kor. 11:15; Gal. 1:7

11. Veljet, jos minä vielä julistan ympärileikkausta, miksi minua yhä vainotaan? Silloinhan ristin pahennus olisi poistettu. 1. Kor. 1:23; Gal. 2:3

12. Kunpa kuohisivat itsensä, nuo teidän kiihottajanne!

13. Teidät on kutsuttu vapauteen, veljet. Älkää vain antako vapauden olla yllykkeenä lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa.

1. Kor. 8:9; Gal. 6:1,2; 1. Piet. 2:16

14. Sillä koko laki sisältyy tähän yhteen käskyyn: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

3. Moos. 19:18; Matt. 22:39; Room. 13:8–10; Jaak. 2:8

15. Mutta jos purette ja syötte toisianne, varokaa, ettette kokonaan tuhoa toisianne. 2. Kor. 12:20

Vaeltakaa Hengessä

16. Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette toteuta lihan himoa.

Room. 6:12, 13:14; 1. Piet. 2:11

17. Liha himoitsee Henkeä vastaan ja Henki lihaa vastaan. Ne ovat toisiansa vastaan, niin ettette tee sitä, mitä tahdotte. Room. 7:15; Jaak. 4:5; 1. Piet. 2:11

18. Mutta jos Henki johdattaa teitä, ette ole lain alaisia. Room. 6:14, 8:2, 14

19. Lihan teot ovat ilmeisiä. Niitä ovat haureus, saastaisuus, irstaus, Luuk. 21:34; 1. Kor. 3:3, 6:9, 10

20. epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyydet, riita, kiivaus, vihat, juonittelut, eripuraisuudet, harhaopit,

21. kateus, juomingit, mässäily ja muut sellaiset. Sanon teille etukäteen, kuten ennenkin olen sanonut, että ne, jotka tällaista tekevät, eivätkä peri Jumalan valtakuntaa.

22. Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus⁴⁷, Ef. 5:9; Kol. 3:12

23. sävyisyys, itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. 1. Tim. 1:9

24. Ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omia, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. Room. 6:6, 11; Gal. 2:19, 20, 6:14; Kol. 3:5

25. Jos me Hengessä elämme, vaeltakaamme myös Hengessä. Room. 8:4, 5

26. Älkäämme tavoitelko turhaa kunniaa, ärsytellen ja kadehtien toisiamme. Fil. 2:3

6. LUKU

Kantakaa toistenne kuormia

1. Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä. Mutta ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen. Matt. 18:15; 1. Kor. 3:1, 10:12; Jaak. 5:19

2. Kantakaa toistenne kuormia, niin täytätte Kristuksen lain. Joh. 15:12; Room. 15:1; 1. Kor. 9:20, 21

3. Jos joku luulee olevansa jotakin, vaikka ei ole mitään, hän pettää itsensä. 1. Kor. 8:2; Jaak. 1:26

4. Tutkikoon kukin omat tekonsa. Silloin hänellä on kerskumista vain siitä, mitä hän itse on, vertaamatta itseään toisiin,

5. sillä jokaisen on kannettava oma taakkansa. Room. 14:12

6. Jakakoon se, jolle sanaa opetetaan, kaikkea hyvää opettajalleen. Room. 15:27; 1. Kor. 9:7, 11, 14

7. Älkää eksykö! Jumala ei salli pilkata itseään. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. Jer. 17:10; Hoos. 10:12, 13; Matt. 16:27

8. Joka kylvää lihaansa, niittää lihasta turmeluksen, mutta joka kylvää Henkeen, niittää Hengestä iankaikkisen elämän. Sananl. 22:8; Room. 8:13; 2. Kor. 9:6

⁴⁷ 5:22. Kirj.: ”usko”.

9. Kun teemme hyvää, alkäämme väsykö, sillä aikanaan saamme niittää, jos emme lannistu. 2. Tess. 3:13

10. Niin kauan kuin meillä siis on vielä aikaa, tehkäämme hyvää kaikille, varsinkin uskonystävälle⁴⁸.

Yhteenveto ja lopputervehdys

11. Katsokaa, kuinka suurin kirjaimin minä omakätisesti kirjoitan teille!

12. Kaikki, jotka tahtovat saada arvontaa ihmisten keskuudessa⁴⁹, yrittävät pakottaa teitä ympärileikkauttamaan itsenne vain siksi, ettei heitä vainottaisi Kristuksen ristin tähden.

Gal. 5:11; Fil. 3:18

13. Eiväthän nekään, jotka ympärileikkauttavat itsensä, itse noudata lakia. He vain tahtovat teitä ympärileik-

kauttamaan itsenne saadakseen kerskailla teidän lihastanne.

14. Mutta pois se minusta, että kerskaisin muusta kuin Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle ja minä maailmalle!

Room. 6:6;

1. Kor. 1:31; Gal. 2:19,20

15. Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus. Tärkeää on uusi luomus.

1. Kor. 7:19;

2. Kor. 5:17; Kol. 3:11

16. Rauha ja laupeus kaikille, jotka elävät tämän säännön mukaan, samoin Jumalan Israelille!

Fil. 3:3

17. Älköön kukaan tästä lähtien tuotako minulle vaivaa, sillä minä kannan Jeesuksen arvet ruumiissani.

2. Kor. 4:10,11:23

18. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, veljet. Aamen.

Fil. 4:23

48 6:10. Kirj.: "uskon perheväelle".

49 6:12. Kirj.: "lihassa".

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

1. LUKU

1. Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, Efesoksessa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa.

2. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! Gal. 1:3; 2. Piet. 1:2

Hengellinen siunaus Kristuksessa

3. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa. 2. Kor. 1:3; 1. Piet. 1:3

4. Jo ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. Joh. 15:16,17,24; Room. 8:29,30; Tit. 2:12

5. Rakkaudessaan hän jo edeltä määräsi⁵⁰ meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen kautta, oman hyvän tahtonsa mukaan, Joh. 1:12; Gal. 4:5

6. armonsa kirkkauden ylistykseksi. Tämän armon hän on lahjoittanut meille siinä Rakastetussa, Matt. 3:17

7. jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksi saaminen hänen armonsa rikkauden mukaan. Kol. 1:14,20; Hepr. 9:12–14; 1. Piet. 1:18,19

8. Tätä armoa hän on antanut meille runsain määrin ja suonut meille kaikkea viisautta ja ymmärrystä.

9. Hän on ilmoittanut meille tahtonsa salaisuuden Room. 16:25,26; Ef. 3:9; Kol. 1:26

10. siitä armotaloudesta, jonka hän oli suunnitellut ja nähnyt hyväksi toteuttaa aikojen täytyessä: hän oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaissa ja maan päällä. Gal. 4:4; Kol. 1:16,20

11. Kristuksessa me olemme myös saaneet perintöosan, niin kuin meistä oli ennalta määrätty hänen suun-

nitelmassaan, hänen, joka vaikuttaa kaiken oman tahtonsa ja päätöksensä mukaan, Room. 8:17,28; Gal. 4:7; Kol. 1:12

12. että me, jotka olemme jo ennalta panneet toivomme Kristukseen, eläisimme Jumalan kirkkauden ylistykseksi.

13. Hänessä on teihinkin, sitten kun olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, ja uskoneet sen, pantu sinetiksi luvattu Pyhä Henki, Ap. t. 8:17,10:44–47; 2. Kor. 5:5; Ef. 4:30

14. joka on meidän perintömme vakuutena hänen omaisuutensa lunastamiseksi, hänen kirkkautensa ylistykseksi. 2. Moos. 19:5; 5. Moos. 7:6; Tit. 2:14

Kristus on seurakunnan pää

15. Sen vuoksi, saatuani kuulla uskottanne Herraan Jeesukseen ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, Kol. 1:3,4; 1. Tess. 1:2,3; 2. Tess. 1:3

16. en lakkaa kiittämästä Jumalaa teistä muistaessani teitä rukouksissani. Room. 1:9; Fil. 1:34

17. Minä rukouilen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan

18. ja valaisisi teidän sydämenne silmät, jotta tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, miten suuri on hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään

19. ja miten äärettömän suuri on hänen voimansa meitä kohtaan, jotka uskomme, hänen väkevän voimansa vaikutuksen mukaan. 2. Kor. 13:4

20. Tällä voimallaan hän vaikutti Kristuksessa herättäessään hänet kuolleista ja asettaessaan hänet istumaan oikealle puolelleen taivaallisissa, Ps. 110:1; 1. Kor. 15:25; Hepr. 1:3,13

21. ylemmäksi kaikkea hallitusta ja valtaa, voimaa ja herruutta ja jokaista nimeä, joka mainitaan, ei vain tässä maailmanajassa vaan myös tulevas-
sa. Fil. 2:9; Kol. 2:10

50 1:4,5. Tai: "hänen edessään rakkaudessa. Jo edeltä hän määräsi".

22. Jumala on alistanut kaiken hänen jalkojensa alle ja asettanut hänet kaiken yläpuolelle, pääksi seurakunnalle, 1. Kor. 15:25–27; Ef. 5:23,30,32; Hepr. 2:8

23. joka on hänen ruumiinsa ja täyteytensä, hänen, joka kaiken kaikesa⁵¹ täyttää. Room. 12:5; 1. Kor. 12:27; Ef. 4:10

2. LUKU

Kuolemasta uuteen elämään

1. Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikkomuksiinne ja synteiinne. Kol. 2:13

2. Niissä te ennen vaelсите tämän maailman menon mukaan, ilmapallan hallitsijan tahdon mukaan, sen hengen, joka nyt vaikuttaa tottelemattomuuden lapsissa. Joh. 8:44; Ef. 6:12; Kol. 3:6,7; Tit. 3:3

3. Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme lihamme himoissa tyydyttäen lihan ja mielen⁵² haluja ja olimme luonnostamme vihan lapsia niin kuin muutkin.

4. Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, on rakastanut meitä ja suuresa rakkaudessaan

5. tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikkomustemme tähden, eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Armosta te olette pelastettuja. Luuk. 15:24; Room. 6:13; Kol. 2:13

6. Jumala on herättänyt meidät yhdessä hänen kanssaan ja asettanut yhdessä hänen kanssaan istumaan taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, 1. Piet. 1:3

7. osoittaakseen tulevina maailman-aikoina ylenpalttisen runsasta armoaan hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa.

8. Armosta te olette pelastettuja uskon kautta, ette itsenne kautta – se on Jumalan lahja – Room. 3:24,6:23; Gal. 2:16

9. ette tekojen kautta, ettei kukaan voisi kerskailla. Room. 3:20,27,9:11,11:6; 2. Tim. 1:9

10. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa niittä hyviä töitä varten, jotka Jumala on ennalta valmistanut, vaeltaaksemme niissä. Ef. 1:4,4:24; Tit. 2:14

Yhdeksi Kristuksessa

11. Muistakaa sen vuoksi, että ennen te lihanne puolesta pakanat, ympärileikkaamattomat – näin teitä nimitävät ne, joita lihaan käsin tehdyn ympärileikkauksen mukaan sanotaan ympärileikatuiksi – Ef. 5:8

12. että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta, osattomia lupauksen liitoista, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa. Room. 9:4

13. Mutta nyt Kristuksessa Jeesuksessa olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä.

14. Hän on meidän rauhamme. Hän teki nuo molemmat ihmisryhmät⁵³ yhdeksi ja purki niitä erottavan vihollisuuden muurin, Joh. 10:16,16:33; Gal. 3:28

15. kun hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksi-neen. Näin hän teki, jotta hän omassa itsessään loisi nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi ja niin tekisi rauhan 2. Kor. 5:17; Gal. 6:15; Kol. 2:14

16. ja jotta hän yhdessä ruumiissa ristillä sovittaisi nuo molemmat Jumalan kanssa ja niin omassa itsessään tekisi lopun vihollisuudesta.

17. Hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka olitte kaukana, ja rauhaa niille, jotka olivat lähellä. Jes. 52:7,57:19

18. Hänen kauttaan on meillä molemmilla pääsy yhdessä ja samassa Hengessä Isän luo. Joh. 14:6; Ef. 3:12; Hepr. 10:19,20

19. Te ette siis enää ole vieraita ette-ikä muukalaisia, vaan te olette samaa kansaa pyhien kanssa ja Jumalan perheväkeä, Ef. 3:6; Fil. 3:20; Hepr. 12:22,23

51 1:23. Tai: "kaikissa".

52 2:3. Tai: "ajatusten".

53 2:14. Juutalaiset ja pakanat.

20. apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus. Ps. 118:22; 1. Piet. 2:4,5; 2. Piet. 3:2

21. Hänessä koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa. 1. Kor. 3:16,17; 2. Kor. 6:16

22. Hänessä tekin rakennutte yhdessä muiden kanssa Jumalan asumukseksi Hengessä. 1. Piet. 2:5

3. LUKU

Paavali, pakanoiden apostoli

1. Tämän vuoksi minä, Paavali, joka olen teidän pakanoiden tähden Kristuksen Jeesuksen vanki, notkistan polveni. Ap. t. 21:33; Kol. 4:3; 2. Tim. 2:9,10

2. Olette varmaan kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta, joka on uskottu minulle teidän hyväksenne. Ap. t. 9:15,13;2; 1. Kor. 4:1; Gal. 2:7

3. Minulle on ilmestyksessä annettu tiedoksi tämä salaisuus, niin kuin olen edellä lyhyesti kirjoittanut. Ap. t. 26:16,17; Gal. 1:11,12; Ef. 1:9,10

4. Sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen. Kol. 4:3

5. Tätä salaisuutta ei ole menneiden sukupolvien aikana annettu ihmisten tietoon, niin kuin se nyt on Hengessä ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille: Ap. t. 10:28; Kol. 1:25,26; 2. Piet. 1:19–21

6. myös pakanat ovat meidän kanssamme perillisiä, samaa ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta. Joh. 11:52; Gal. 3:14,28,29; Ef. 2:15,16

7. Tämän evankeliumin palvelija minusta on tullut Jumalan armosta sen lahjan mukaan, joka hänen voimansa vaikutuksesta on minulle annettu. Room. 1:5; 1. Kor. 4:1

8. Minulle, kaikista pyhistä vähäisimmälle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta. 1. Kor. 15:9; 1. Tim. 1:13–15,2:7

9. ja ilmoittaa kaikille, mikä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikiajoista asti on ollut kätkettyä Juma-

lassa, hänessä, joka on kaiken luonut. Ap. t. 17:24; Room. 16:25; Kol. 1:26; 1. Piet. 1:20

10. Näin Jumalan moninainen viisaus tulee nyt seurakunnan kautta tunnetuksi taivaallisille hallituksille ja valloille. 1. Piet. 1:12

11. sen ikuisen suunnitelman mukaisesti, jonka hän oli tehnyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. Ef. 1:11

12. Hänessä meillä on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan luo, uskon kautta häneen. Joh. 14:6; Room. 5:2; Hepr. 10:19,20

13. Siksi minä pyydän, ettette lanistuisi niiden ahdistusten vuoksi, joita saan teidän tähtenne kärsiä, sillä ne ovat teille kunniaksi. Fil. 1:13,14; Kol. 1:24

Kristuksen suuri rakkaus

14. Tämän vuoksi minä notkistan polveni Isän edessä, Ef. 1:17; Kol. 1:9,10

15. hänen, josta kaikki isyys taivaassa ja maan päällä saa nimensä. Ef. 1:10

16. Rukoilen, että hän Henkensä kautta, suuren kirkkautensa mukaisesti, antaisi teidän sisäisen ihmisenne vahvistua voimassa, 2. Kor. 4:16; Ef. 6:10; 1. Piet. 5:10

17. niin että Kristus asuisi uskon kautta teidän sydämissänne. Rukoilen, että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, Joh. 14:23; Kol. 1:23,2:7

18. voisitte yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittää, mitä on leveys, pituus, korkeus ja syvyys, Kol. 2:2,3

19. ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä. Näin te tulette täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.

20. Hänelle, joka voi tehdä monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa,

21. hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikisesti! Aamen. Room. 16:27

4. LUKU

Seurakunnan ykseys

1. Minä, joka olen vankina Herran vuoksi, kehotan siis teitä vaeltamaan saamanne kutsumuksen arvoisesti,

1. Moos. 17:1; Ef. 3:1; Fil. 1:27; Kol. 1:10

2. kaikessa nöyrinä, lempeinä ja pitkämielisinä, kärsien toisianne rakkaudessa.

Kol. 3:12; 1. Tess. 5:14

3. Pyrkikää rauhan yhdyssiteen avulla säilyttämään Hengen ykseys:

Joh. 14:27; 1. Kor. 5:3; Kol. 3:14

4. yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin teidät on kutsuttukin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte,

Room. 12:5; 1. Kor. 12:4,11–13

5. yksi Herra, yksi usko, yksi kaste;

Ap. t. 19:3–5; 1. Kor. 8:4–6,12:5,6

6. yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien, kaikkien kautta ja kaikissa.

Mal. 2:10; Room. 11:36

7. Mutta itse kullekin meistä on annettu armo Kristuksen lahjan mitan mukaisesti.

Room. 12:3,6; 2. Tim. 2:20,21

8. Sen tähden sanotaan: ”Hän nousi korkeuteen, otti vankeja saaliikseen ja antoi lahjoja ihmisille.”

Ps. 68:19; Kol. 2:15

9. Mitä sitten merkitsee se, että hän nousi korkeuteen, ellei sitä, että hän oli laskeutunut myös alas, maan alimpiin paikkoihin?

Joh. 3:13,6:62; Hepr. 4:15,16

10. Hän, joka laskeutui alas, nousi myös kaikkia taivaita ylemmäksi täyttääkseen kaiken.

Ap. t. 2:33; Ef. 1:23

11. Hän antoi toiset apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi

Ap. t. 11:27,21:8; 1. Kor. 12:28

12. tehdäkseen pyhät valmiiksi palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,

Sananl. 11:14; Kol. 1:24;

2. Tim. 3:17

13. kunnes me kaikki saavutamme ykseyden uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, kypsän miehuuden, Kristuksen täyteen täysi-ikäisyyden mitan.

Kol. 1:28

14. Silloin emme enää ole alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja ovat kaikkien opintuulten heiteltävinä ihmisten arpa-

pelissä ja eksytyksen kavalissa juonis-

sa, Matt. 11:7; 1. Kor. 14:20; Hepr. 13:9

15. vaan noudatamme totuutta rakkaudessa ja kaikin tavoin kasvamme häneen, joka on pää, Kristus.

Ef. 1:22,5:23; Kol. 1:18; 2. Piet. 3:18

16. Hänessä koko ruumis, yhteen liittyneenä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa ja rakentuu rakkaudessa sen voiman mukaan, joka kullakin ruumiinosalla on.

Room. 12:4,5; 1. Kor. 12:27; Kol. 2:19

Vanha ja uusi ihminen

17. Sanon siis tämän ja vakuutan Herrassa: älkää enää vaeltako niin kuin pakanat turhanpäiväisissä ajatuksissaan.

Room. 1:21; 1. Piet. 4:3

18. Heidän ymmärryksensä on pimentynyt, ja he ovat vieraantuneet Jumalan elämästä tietämättömyytensä ja sydämensä paatumuksen tähden.

Ef. 2:12,5:8

19. Heidän tuntosensa on turtunut, he ovat antautuneet istauteen ja ahneudessaan harjoittavat kaikenlaista saastaisuutta.

Room. 1:24–27; Kol. 3:5;

1. Tess. 4:5

20. Mutta te ette ole sillä tavoin oppineet tuntemaan Kristusta,

21. jos yleensä olette hänestä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet niin kuin totuus on Jeesuksessa:

22. teidän tulee hylätä vanha ihminen, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä seuratesaan petollisia himoja,

Room. 6:6;

Kol. 3:8,9; 1. Piet. 2:1

23. uudistua hengeltänne ja mieleltänne

Room. 12:2

24. ja pukea yllenne uusi ihminen, joka on luotu Jumalan kuvan mukaisesti⁵⁴ totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen.

1. Moos. 1:26,27; 2. Kor. 5:17;

Kol. 3:10

25. Pankaa sen tähden pois valhe ja puhukaa lähimmäisenne kanssa totta, sillä me olemme toinen toisemme jäseniä.

Sak. 8:16

26. Vihastukaa mutta älkää tehkö syntiä. Älköön aurinko laskeko vihanne yli. Ps. 4:5; Jaak. 1:19,20

27. Älkää antako tilaa Paholaiselle. Jaak. 4:7; 1. Piet. 5:9

28. Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan pikemminkin tehköön työtä, ahkeroiden käsillään sitä, mikä on hyvää, niin että hänellä olisi antaa tarvitsevalle. 1. Tess. 4:11,12; 2. Tess. 3:8–12

29. Älköön suustanne lähtekö mitään sopimatonta puhetta vaan ainoastaan sellaista, mikä on hyvää, tarpeellista ja rakentavaa, mieluista niille, jotka kuulevat. Ef. 5:3,4; Kol. 3:16,4:6

30. Älkää tehkö murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on annettu teille sinetiksi lunastuksen päivää varten. Jes. 63:10; 2. Kor. 1:22; Ef. 1:13,14

31. Kaikki katkeruus, kiukku, viha, huuto ja herjaaminen, kaikenlainen pahuus olkoon pois teistä.

32. Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja hyväsydämisisiä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa antanut teille anteeksi. Matt. 6:14; Mark. 11:25; Kol. 3:12,13; 1. Piet. 3:8

5. LUKU

1. Olkaa siis Jumalan seuraajia niin kuin rakkaat lapset. Matt. 5:45,48; 1. Kor. 11:1; 1. Piet. 1:15,16

2. Vaeltakaa rakkaudessa, niin kuin Kristuskin rakasti meitä ja antoi itsensä meidän puolestamme lahjaksi ja suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Jumalalle. Joh. 13:34; Gal. 2:20; Hebr. 8:3,9:14

3. Mutta haureutta ja minkäänlaisista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne, ei hän se sovi pyhille, 1. Kor. 6:15; Gal. 5:19

4. ei myöskään rivoutta, typerää puhetta tai ilveilyä, jotka ovat sopimattomia, vaan pikemminkin kiitosta. Ef. 4:29–31; 1. Tess. 5:18

5. Tehän tiedätte hyvin, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa, ei myöskään ahneella, sillä hän on epäjumalanpalvelija. 1. Kor. 6:9,10; Kol. 3:5,6; Ilm. 22:15

6. Älkää antako kenenkään pettää itseänne tyhjillä puheilla, sillä niiden vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomuuden lapsia. Jer. 29:8; Room. 1:18; 2. Tess. 2:1,2

7. Älkää siis olko niihin osallisia heidän kanssaan.

Valossa vaeltaminen

8. Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valo Herrassa. Vaeltakaa valon lapsina, Joh. 12:36; Fil. 2:15

9. sillä valon hedelmä ilmenee kaikenlaisena hyvyytenä, vanhurskautena ja totuutena.

10. Tutkikaa siis, mikä on Herralle mieleistä.

11. Älkää osallistuko pimeyden hedelmättömiin tekoihin, pikemminkin nuhdelkaa niistä. Matt. 18:15; Room. 13:12; 2. Kor. 6:14

12. On häpeällistä sanoakin, mitä tuollaiset ihmiset salassa tekevät.

13. Mutta kaikki tulee ilmi, kun valo sen paljastaa, Luuk. 8:17; Joh. 3:20,21

14. sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valoa. Sen vuoksi sanotaan: ”Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!” Room. 13:11; 1. Kor. 15:34; Kol. 3:1

15. Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niin kuin tyhmät vaan niin kuin viisaat. Matt. 25:1–4; Room. 16:19; Kol. 4:5

16. Käyttäkää aikanne oikein, sillä nämä päivät ovat pahoja. Jes. 55:6

17. Sen tähden älkää olko järjettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto. Room. 12:2

18. Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täytyttyä Hengellä, Sananl. 20:1; Jes. 5:11,22; Luuk. 21:34

19. puhuen toisillenne psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin. Laulakaa ja soittakaa sydämestänne Herralle Ap. t. 16:25; 1. Kor. 14:26; Kol. 3:16,17

20. Kiittäen aina kaikesta Jumalaa ja Isää Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. 1. Tess. 5:18; Hebr. 13:15

21. Ja olkaa toisillenne alamaisia Kristuksen pelossa. 1. Piet. 5:5

Ohjeita vaimoille ja miehille

22. Vaimot, olkaa omalle miehellenne alamaisia niin kuin Herralles,
Kol. 3:18; Tit. 2:5; 1. Piet. 3:1

23. sillä mies on vaimon pää, niin kuin myös Kristus on seurakunnan pää, oman ruumiinsa, seurakunnan, vapahtaja.
1. Kor. 11:3; Ef. 1:22,4:15; Kol. 1:18,24

24. Niin kuin seurakunta on Kristukselle alamaainen, niin olkoot vaimotkin miehelleen kaikessa alamaisina.

25. Miehet, rakastakaa vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen puolesta,
Gal. 1:4; Kol. 3:19; 1. Piet. 3:7

26. että hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen vedellä pesten, sanan kautta,
Hepr. 4:12; 1. Piet. 1:3,23

27. ja asettaisi eteensä kirkastetun seurakunnan, vailla tahraa, rypynyä tai muuta sellaista, pyhän ja nuhteettoman.
2. Kor. 11:2; Ef. 1:4; Kol. 1:22

28. Samoin jokaisen miehen tulee rakastaa omaa vaimoan niin kuin omaa ruumistaan. Joka rakastaa vaimoan, rakastaa itseään.

29. Eihän kukaan ole koskaan vihanut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä niin kuin Kristuskin seurakuntaa,

30. sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä.

31. Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liityköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.
1. Moos. 2:24; Matt. 19:5

32. Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa.
Ilm. 19:7

33. Mutta myös jokainen teistä rakastakoon vaimoan niin kuin itseään, ja vaimon tulee kunnioittaa miestänsä.

6. LUKU

Ohjeita lapsille ja vanhemmille

1. Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia Herrassa, sillä se on oikein.
Kol. 3:20

2. ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi” on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus:
2. Moos. 20:12; 5. Moos. 5:16

3. ”että menestyisit ja eläisit kauan maan päällä”.

4. Ja te isät, älkää kiihottako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.
Ps. 78:4; Sananl. 19:18; Kol. 3:21

Ohjeita orjille ja isännille

5. Orjat, olkaa kuuliaisia maallisille isännillenne vilpittömin sydämin niin kuin Kristukselle, peläten ja vävisten,
Kol. 3:22; 1. Tim. 6:1; 1. Piet. 2:18

6. ei silmänpalvelijoina ihmisiä mielistellen vaan Kristuksen palvelijoina noudattaen Jumalan tahtoa kokosydamisesti.

7. Palvelkaa hyvillä mielin, niin kuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä.

8. Tiedättehän, että mitä tahansa hyvää kukin tekee, sen hän saa Herralta takaisin, olipa orja tai vapaa.
Room. 2:6; 2. Kor. 5:10

9. Ja te isännät, tehkää samoin orjille ja jättäkää uhkailu, sillä te tiedätte, että heidän niin kuin teidänkin Herranne on taivaissa ja ettei hän katso henkilöön.
5. Moos. 10:17; 2. Aik. 19:7; Room. 2:11

Jumalan antama taisteluväline

10. Lopuksi: vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevässä voimassaan.
1. Kor. 16:13; 2. Tim. 2:1

11. Pukekaa ylleen Jumalan koko taisteluväline voidaksenne kestää Paholaisen juonet.
Room. 13:12; 2. Kor. 6:7; 1. Tess. 5:8; 1. Piet. 5:8,9

12. Emmehän me taistelee verta ja lihaa vastaan vaan hallituksia ja henkivaltoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita ja taivaan avaruuden pahoja henkiolentoja vastaan.
Ef. 2:2

13. Ottakaa sen tähden ylleen Jumalan koko taisteluväline, niin että voitte pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaiken suoritettuanne pystyssä.
2. Kor. 10:4

14. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, pukeutuneina vanhurskauden haarniskaan,
Jes. 11:5; Luuk. 12:35; 1. Piet. 1:13

15. ja olkoon kenkinä jaloissanne
alttius rauhan evankeliumia kohtaan.

Jes. 52:7

16. Ottakaa kaikessa uskon kilpi,
jolla voitte sammuttaa kaikki Pahan
palavat nuolet.

1. Piet. 5:9; 1. Joh. 5:4

17. Ottakaa myös pelastuksen kypä-
rä ja Hengen miekka, joka on Jumalan
sana.

Jes. 59:17; Hepr. 4:12; Ilm. 1:16

18. Tehkää tämä kaikki alituisessa
rukouksessa ja anomisessa rukoillen
joka hetki Hengessä. Sen vuoksi val-
vokaa kaikessa kestävinä ja rukoilkaa
kaikkien pyhien puolesta

Room. 12:12;

Kol. 4:2; 1. Tess. 5:17

19. ja minunkin puolestani, että mi-
nulle, kun avaan suuni, annettaisiin
oikeat sanat julistaakseni rohkeasti
evankeliumin salaisuutta,

Ps. 51:17;

Ap. t. 4:29; Kol. 4:3,4

20. jonka vuoksi olen lähettäiläänä,
kahleissa. Rukoilkaa, että puhuisin
rohkeasti, niin kuin minun tulee pu-
hua. Ap. t. 28:16,20; 2. Kor. 5:20; 2. Tess. 3:1

Lopputervehdys

21. Jotta tekin tietäisitte, mitä minulle
kuuluu ja mitä teen, siitä kaikesta tulee
teille kertomaan Tykikos, rakas veli ja
uskollinen palvelija Herrassa.

Kol. 4:7;

2. Tim. 4:12

22. Lähetän hänet luoksenne juuri
sitä varten, että saisitte tietää, mitä
meille kuuluu, ja että hän lohduttaisi
sydämiänne.

23. Rauha veljille ja rakkaus sekä
usko Isältä Jumalalta ja Herralta Jee-
sukselta Kristukselta.

24. Armo olkoon kaikkien kanssa,
jotka rakastavat meidän Herraamme
Jeesusta Kristusta – katoamattomuus-
dessa.

PAVALIN KIRJE FILIPPIÄISILLE

1. LUKU

1. Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille Filippiässä oleville pyhille Kristuksessa Jeesuksessa sekä seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille. Ap. t. 20:28; 1. Kor. 1:2; 1. Tim. 3:1,8

2. Armo teille ja rauha Jumalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! Room. 1:7; Kol. 1:2

Rukous kirjeen lukijoiden puolesta

3. Minä kiitän Jumalaani niin usein kuin muistan teitä. Room. 1:8,9; 1. Kor. 1:4; 1. Tess. 1:2

4. Kaikissa rukouksissani rukoilen aina iloiten teidän kaikkien puolesta.

5. Kiitän siitä, että olette osallistuneet evankeliumin työhön⁵⁵ ensi päivästä tähän asti,

6. ja luotan täysin siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, vie sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä. 1. Kor. 1:8; 1. Tess. 5:23,24; 1. Piet. 5:10

7. Onkin oikein, että ajattelen näin teistä kaikista, koska te olette minun sydämessäni. Niin kahleissa ollessani kuin puolustaessani ja vahvistaessani evankeliumia te kaikki olette minun kanssani osallisia armosta. Ef. 3:1; Kol. 4:3; 2. Tim. 1:8

8. Jumala on todistajani, kuinka minä kaipaen teitä kaikkia Kristuksen Jeesuksen sydämellisellä rakkaudella. Room. 1:9,10

9. Rukoilen myös, että teidän rakautenne kasvaisi ja tieto ja kaikenlainen ymmärrys lisääntyisi,

10. niin että voisitte tutkia, mikä on parasta, ja olisitte puhtaita ja moitteettomia Kristuksen päivään saakka, Room. 2:18; 1. Kor. 1:8

11. täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi. Matt. 5:16; Joh. 15:4-8; Gal. 5:22

Elämä on minulle Kristus

12. Tahdon teidän tietävän, veljet, että se, mitä minulle on tapahtunut, onkin koitunut evankeliumin menestykseksi.

13. Niinpä koko henkivartioston ja kaikkien muidenkin tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden. Ef. 3:13

14. Useimmat veljistä ovat saaneet kahleistani rohkeutta Herrassa ja uskaltavat yhä enemmän puhua Jumalan sanaa ilman pelkoa.

15. Jotkut tosin julistavat Kristusta kateudesta ja riidanhalusta mutta toiset hyvässä tarkoituksessa.

16. He tekevät sen rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu puolustamaan evankeliumia.

17. Nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtain mielin, ja luulevat tuottavansa minulle murhetta kahleissani.

18. Mitäpä tuosta, kunhan vain Kristusta tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa, ja siitä minä iloitsen. Vastedeskin saan iloita,

19. sillä minä tiedän, että teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla tämä kaikki koituu minulle pelastukseksi. 2. Kor. 1:10,11

20. Harras odotukseni ja toivoni on, etten joudu millään tavoin häpeään vaan että Kristus nyt, niin kuin aina, tulee rohkeasti ylistetyksi minun ruumiissani, joko elämän tai kuoleman kautta. 1. Kor. 6:20

21. Sillä minulle elämä on Kristus ja kuolema on voitto. Gal. 2:20

22. Jos minun on elettävä lihassa, se tuottaa hedelmää työlleni. En tiedä, kumman valitsisin.

23. Olen ahtaalla näiden kahden välissä. Haluaisin lähteä täältä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi verrattomasti parempi, 2. Kor. 5:8

24. mutta teidän vuoksenne on lihas-
sa viipymiseni tarpeellisempi.

55 1:5. Tai: "olette olleet osalliset evankeliumiin".

25. Koska olen tästä varma, tiedän, että jään eloon ja pysyn kaikkien teidän luonanne, jotta edistysisitte uskos-
sa ja saisitte siitä iloit. Fil. 2:24

26. Näin teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampaa Kristuksessa Jeesuksessa, kun taas tulen luoksenne. 2. Kor. 1:14,5:12

27. Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti. Silloin minä, tulenpa luoksenne ja näen teidät tai olen tulematta, saan kuulla teistä, että pysytte samassa hengessä ja yksimielisesti taistelette yhdessä evankeliumin uskon puolesta Ef. 4:1; Kol. 1:10; 1. Tess. 2:12,4:1

28. antamatta vastustajien millään tavoin säikyttää itseänne. Tämä on heille kadotuksen mutta teille pelastuksen merkki, ja se tulee Jumalalta. Room. 8:17; 2. Tess. 1:5,6

29. Kristuksen tähden teidän on suotu, ei ainoastaan uskoa häneen vaan myös kärsiä hänen tähtensä. Ap. t. 5:41; Room. 5:3

30. Teillä on sama taistelu, jota olette nähneet minun käyvän ja jota nyt kuulette minun yhä jatkavan.

2. LUKU

Kristuksen nöyryys ja korotus

1. Jos siis on jotakin kehotusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdu-
tusta ja Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta,

2. tehkää minun iloni täydelliseksi, niin että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus ja olette sopuisat ja yksimieliset. Room. 12:16; 1. Kor. 1:10; 1. Piet. 3:8

3. Älkää tehkö mitään itsekkyystä tai turhan kunnian vuoksi, vaan pitäkää nöyrästi toista parempana kuin itseänne. Room. 12:10; Gal. 5:26; 1. Piet. 5:5

4. Älkää katsoko vain omaa paras-
tanne vaan myös toisten. 1. Kor. 10:24,33,13:5

5. Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli. Joh. 13:15; 1. Piet. 2:21; 1. Joh. 2:6

6. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen Joh. 1:1,2,17:5; Kol. 1:15,2:9; Hepr. 1:3

7. vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon. Hän tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olemukseltaan sel-
laiseksi kuin ihminen. Jes. 53:3,4; Matt. 20:28; 2. Kor. 8:9; Hepr. 4:15

8. Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuli-
ainen kuolemaan asti, aina ristinkuole-
maan asti. Matt. 26:39; Hepr. 2:9,14,17,12:2

9. Sen tähden Jumala onkin korottanut hänet korkealle ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, Ps. 110:1; Jes. 53:12; Ap. t. 2:33; Ef. 1:20,21

10. niin että jokaisen polven on not-
kistuttava Jeesuksen nimeen, niin tai-
vaassa kuin maan päällä ja maan al-
la, Jes. 45:23; Joh. 5:23; Room. 14:11; Ilm. 5:8

11. ja jokaisen kielen on tunnustet-
tava Isän Jumalan kunniaksi, että Jee-
sus Kristus on Herra. Ap. t. 2:36; Room. 14:9; 1. Kor. 8:6; Ilm. 5:13

Kristityn vaellus

12. Siksi, rakkaani, niin kuin olette aina olleet kuuliaisia, ei vain minun läsnä ollessani vaan vielä enemmän nyt, kun olen poissa, ahkeroidkaa pe-
lätän ja vavisten oman pelastuksenne hyväksi. Ps. 2:11; 1. Piet. 1:17

13. Jumala itse vaikuttaa teissä tah-
tomisen ja tekemisen, että hänen hyvä
tahtonsa tapahtuisi. 2. Kor. 3:5; Ef. 2:10; Hepr. 13:21

14. Tehkää kaikki nurisematta ja
epäröimättä, 1. Piet. 4:9

15. että olisitte moitteettomia ja
puhtaita, tahrattomia Jumalan lapsia
kieron ja turmeltuneen sukupolven
keskellä. Te loistatte siinä kuin tähdet
maailmassa, Matt. 5:14–16; Ap. t. 2:40; Ef. 5:8

16. kun pidätte kiinni elämän sanas-
ta⁵⁶, ja silloin minä voin Kristuksen päi-
vänä kerskata siitä, etten ole turhaan
juossut ja nähnyt vaivaa. Gal. 2:2; 1. Tess. 2:19,20

17. Mutta jos minut uhrataankin, kun toimitan teidän uskonne uhripalvelusta, minä iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne. Room. 15:16; 1. Tess. 2:8; 2. Tim. 4:6

18. Samoin iloitkaa tekni ja iloitkaa yhdessä minun kanssani! Fil. 3:1

Timoteus ja Epafroditos

19. Toivon Herrassa Jeesuksessa voivani pian lähettää Timoteuksen teidän luoksenne, että tulisin itsekin rohkaistuksi saatua tietää, mitä teille kuuluu. Ap. t. 16:1

20. Minulla ei ole ketään toista samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän parhaastanne, 1. Kor. 16:10

21. sillä kaikki etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä on Jeesuksen Kristuksen. 1. Kor. 10:24,13:5; 2. Tim. 4:10,11

22. Mutta Timoteuksen koetellun mielen te tunnette: kuin poika isän rinnalla hän on tehnyt minun kanssani työtä evankeliumin hyväksi.

23. Toivon voivani lähettää hänet matkaan heti kun näen, miten minun käy.

24. Olen varma Herrassa siitä, että itsekin pääsen pian tulemaan. Fil. 1:25

25. Minusta on kuitenkin välttämättömyy lähettää luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafroditos, teidän lähettinne, joka auttaa minua siinä, missä tarvitsen. Fil. 4:18

26. Hän näet ikävöi teitä kaikkia ja oli kovin levoton, koska olitte kuulleet hänen sairastuneen.

27. Hän olikin sairaana, kuoleman kielissä, mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen lisäksi.

28. Lähetän hänet sen vuoksi kiireesti, että iloitsisitte nähdessänne hänet jälleen ja minullakin olisi vähemmän murheita.

29. Ottakaa siis hänet Herrassa iloiten vastaan ja kunnioittakaa hänen kaltaisiaan. Room. 16:2; 1. Kor. 16:16-18; 1. Tess. 5:12

30. Sillä Kristuksen työn tähden hän joutui kuoleman partaalle, kun pani

henkensä alttiiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, jota te ette voineet tehdä.

3. LUKU

Tärkeintä on tuntea Kristus

1. Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Minua ei kyllästyttä kirjoittaa teille samoista asioista, ja teille se on turvaksi. 2. Kor. 13:11; Fil. 2:18,4:4

2. Varokaa noita koiria, noita pahoja työntekijöitä, varokaa noita pilalle leikkattuja! Jes. 56:10; Matt. 7:6; 2. Kor. 11:13

3. Todellisia ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa emmekä luota lihaan, 5. Moos. 10:16; Jer. 4:4; Room. 2:29

4. vaikka minulla on mihin luottaa lihassakin. Jos joku muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin vielä enemmän minä. 2. Kor. 11:18,21,22

5. Minut on ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä, olen Israelin kansaa, Benjaminin heimoa, heprealainen heprealaisista syntynyt, lakiin nähden fariseus, 1. Moos. 17:12; Ap. t. 22:3,4,26:4,5; Room. 11:1

6. intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton. Ap. t. 8:3,9:1,2; Gal. 1:13,14; 1. Tim. 1:13

7. Mutta mikä minulle oli voitto, sen olen Kristuksen tähden lkenut tappioksi. Matt. 13:44-46

8. Niinpä minä luen kaiken tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken ja pidän sen roskana, että voitaisin omakseni Kristuksen 5. Moos. 6:5; Joh. 17:3

9. ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, joka tulee laista, vaan sen, joka tulee uskosta Kristukseen⁵⁷, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella. Room. 1:17,3:21,22,10:3,4

57 3:9. Tai: "Kristuksen uskosta".

10. Haluan tuntea Kristuksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman ja hänen kärsimystensä osallisuuden ja tulla hänen kaltaisekseen samastumalla hänen kuolemaansa, Room. 6:3–5,8;17; 2. Kor. 4:10,11

11. kunhan vain pääsen ylösnousemukseen kuolleista. Luuk. 14:14; 1. Tess. 4:13,18; Ilm. 20:5,6

Kohti päämäärää!

12. Ei niin, että olisin jo saavuttanut sen tai tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että voittaisin sen omakseni, koska Kristus Jeesus on voittanut minut omakseen. 1. Tim. 6:12

13. Veljet, minä en katso sitä vielä saavuttaneeni. Yhden minä kuitenkin teen: unohtaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessä,

14. minä riennän kohti päämäärää saadakseni voittopalkinnon, jonka omistamiseen Jumala on minut kutsunut taivaallisella kutsulla Kristuksessa Jeesuksessa. 1. Kor. 9:24–26; 2. Tim. 4:7,8

15. Ajatellaamme siis näin, niin monta kuin meitä on täydellistä. Jos jossakin kohden ajattelette toisin, Jumala kyllä ilmoittaa teille, kuinka asia on. 1. Kor. 2:6,14;20

16. Kunhan vain, mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa tietä⁵⁸!

17. Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja tarkatkaa niitä, jotka vaeltavat sen esikuvan mukaan, jonka me olemme teille antaneet. 1. Kor. 4:16,11;1; 1. Tess. 1:6; 2. Tess. 3:7–9

18. Sillä monet, joista olen usein teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina. Room. 16:17,18; Gal. 6:12

19. Heidän loppunsa on kadotus. Vatsa on heidän jumalansa ja häpeä heidän kunniansa, ja maallisiin on heidän mielensä. Hoos. 4:7,8; Room. 16:18; Kol. 3:2

20. Mutta meidän yhteiskuntamme on taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vahtaajaksi. 1. Tess. 1:10;4:16; Hepr. 13:14

21. Hän muuttaa meidän alennustilassa olevan ruumiimme kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös kykenee alistamaan kaiken valtaansa. 1. Kor. 15:25–27,42,43; 1. Joh. 3:2

4. LUKU

Kehotuksia seurakunnalle

1. Rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununi, seisokaa siis lujina Herrassa, rakkaat! 1. Tess. 2:19,20

2. Euodiaa ja Syntykeä kehotan olemaan yksimielisiä Herrassa. Fil. 2:2

3. Pyydän myös sinua, sinä todellinen työtoveri⁵⁹, auttamaan näitä naisia, sillä he ovat taistelleet evankeliumin hyväksi yhdessä minun sekä Klementsin ja muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet ovat elämän kirjassa. 2. Moos. 32:32; Ilm. 20:12,15,21:27

4. Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa! Ps. 32:11; Fil. 3:1; 1. Tess. 5:16

5. Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä. Jaak. 5:8,9

6. Älkää olko mistään huolissanne, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukoillen ja anoen kiitoksen kanssa Jumalan tietoon, Ps. 55:23; Matt. 6:25; Kol. 4:2; 1. Tim. 2:1; 1. Piet. 5:7

7. ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. Joh. 14:27; Room. 5:1; Kol. 3:15

8. Sitten vielä, veljet, kaikki mikä on totta, mikä kunnioitettavaa ja oikeaa, mikä puhdasta, rakastettavaa ja hyvältä kuulostavaa, jos on jokin hyve ja jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa. Room. 12:17,13:13

9. Mitä myös olette minulta oppineet ja saaneet, mitä minulta kuulleet ja minusta nähneet, sitä tehkää, niin

58 3:16. Bys.: "saman säännön mukaan".

59 4:3. Kreikan kielen syzygos merkitsee 'aisapari'; voi olla myös erisnimi.

rauhan Jumala on oleva teidän kansanne.

Room. 15:33; Fil. 3:16,17;
2. Tess. 3:16

Kiitokset filippiiläisille

10. Ilahduin suuresti Herrassa, että te vihdoin havahduitte huolehtimaan minusta. Siihen teillä on toki ollut halua mutta ei tilaisuutta.

11. En sano tätä puutteen vuoksi, sillä olen oppinut tyytymään oloihini.

1. Tim. 6:6-8

12. Osaan elää niukuudessa, osaan myös elää runsaudessa. Olen tottunut kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin, olemaan kylläinen ja nälkäinen, elämään runsaudessa ja puutteessa.

1. Kor. 4:11,12; 2. Kor. 11:27

13. Kaiken minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.

Mark. 9:23

14. Teitte kuitenkin hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni.

15. Tiedättehän te filippiiläiset itsenkin, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin ryhtynyt kanssani tiliyhteyteen annetusta ja saadusta.

2. Kor. 11:8,9

16. Tessalonikaankin te lähetitte minulle kerran, jopa kahdesti, mitä tarvitsin.

17. En toki tavoittele lahjoja vaan haluan, että teidän hyväksenne karttuu hedelmää.

18. Olen saanut kaikkea, jopa runsaasti. Minulla on kaikkea yllin kyllin saatuaani Epafroditokselta teidän lähetyksenne, joka on suloinen tuoksu, kelvollinen, Jumalan mielen mukainen uhri.

Room. 12:1; Ef. 5:2; Hepr. 13:16;
1. Piet. 2:5

19. Minun Jumalani on täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa olevan rikkautensa mukaan Kristuksessa Jeesuksessa.

20. Jumalalle ja meidän Isällemme kunnia, aina ja iankaikkisesti! Aamen.

1. Piet. 4:11

Lopputervehdys

21. Tervehtikää kaikkia pyhiä Kristuksessa Jeesuksessa. Luonani olevat veljet lähettävät teille terveisiä.

22. Kaikki pyhät tervehtivät teitä, varsinkin ne, jotka ovat keisarin huonetta⁶⁰.

2. Kor. 13:12

23. Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa.

Gal. 6:18

⁶⁰ 4:22. Saattoivat olla keisarillisen suvun jäseniä tai keisarin palatsin palveluskuntaa.

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

1. LUKU

1. Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus

1. Kor. 1:1,2

2. Kolossassa asuville pyhille ja uskollisille veljille Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme!

Room. 1:7; Gal. 1:3

Paavalin kiitos ja esirukous

3. Me kiitämme aina Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, kun rukoilemme teidän puolestanne.

1. Kor. 1:4,5; Ef. 1:15,16; Fil. 1:3,4

4. Olemmehan saaneet kuulla teidän uskostanne Kristukseen Jeesukseen ja rakkaudesta, joka teillä on kaikkia pyhiä kohtaan

Filem. 5

5. sen toivon perusteella, joka on talletettuna teille taivaissa. Tästä toivosta te olette kuulleet jo aiemmin siinä totuuden sanassa, evankeliumissa,

Ef. 1:13; 1. Piet. 1:4

6. joka tuli teidän luoksenne. Samoin kuin koko maailmassa se on teidänkin keskuudessanne kantanut hedelmää ja kasvanut siitä päivästä lähtien, jona sen kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa.

Mark. 4:8,9;

Ap. t. 6:7

7. Sellaisena te opitte sen Epafrailta, rakkaalta työtoveriltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne.

Kol. 4:12; Filem. 23

8. Hän on myös kertonut meille teidän rakkaudestanne Hengessä.

9. Sen tähden emme mekään siitä päivästä lähtien, jolloin saimme tästä kuulla, ole lakanneet rukoilemasta teidän puolestanne ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tunte mista kaikessa hengellisessä viisauudessa ja ymmärryksessä.

Room. 12:2;

1. Kor. 1:5; Ef. 1:14-16

10. Rukoilemme, että vaeltaisitte Herran arvon mukaisesti ja hänelle kaikessa mieliksi ja että kantaisitte hedelmää kaikissa hyvissä teoissa ja kasvaisitte Jumalan tuntemisessa.

Joh. 15:16; Ef. 4:1,2; Fil. 1:11,27

11. Vahvistakoon hän teitä kirkkautensa väkevyyden mukaisesti kaikella voimalla olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä.

Ef. 3:16

12. Iloiten te silloin kiittäte Isää, joka on tehnyt teidät kelvollisiksi saamaan osuuden siitä perinnöstä, joka pyhillä on valkeudessa.

Ap. t. 26:18; Ef. 1:11,18;

Kol. 2:7

Kristus ja hänen työnsä

13. Jumala on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan,

Ef. 2:2,3;

Hepr. 2:14,15; 1. Piet. 2:9

14. hänen, jossa meillä on lunastus, syntien anteeksi saaminen.

Ef. 1:7;

Hepr. 9:14; 1. Piet. 1:18,19

15. Hän on näkymättömän Jumalan kuva, koko luomakunnan esikoinen.

Joh. 1:18; 2. Kor. 4:4; Hepr. 1:3

16. Hänessä luotiin kaikki, mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvät ja näkymättömät, olivatpa ne valtaistumia tai herruuksia, hallituksia tai valtoja. Kaikki on luotu hänen kauttaan ja häneen.

Joh. 1:3,10; 1. Kor. 8:6; Hepr. 1:2

17. Hän on ennen kaikkea muuta, ja hänessä kaikki pysyy voimassa.

18. Hän on ruumiin, seurakunnan, pää. Hän on alku, kuolleista nousseiden esikoinen, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen.

1. Kor. 15:20,23; Ef. 1:22,23;

Ilm. 1:5

19. Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys asuisi hänessä,

Kol. 2:9

20. ja että hän sovittaisi Poikansa kautta itsensä kanssa kaiken maan päällä ja taivaissa ja näin tekisi rauhan hänen ristinsä veren kautta.

2. Kor. 5:18,19; Ef. 2:16; 1. Joh. 2:2

21. Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneita ja mieleltänne hänen vihamiehään pahoissa teoissanne,

Room. 8:7; Ef. 2:1,2,12

22. hän on nyt sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä, nuhteettomina ja moitteettomina eteensä.

Ef. 1:4,5; 26,27; Tit. 2:14; 1. Piet. 3:18

23. Teidän on vain pysyttävä uskos-
sa, siihen perustuneina ja siinä lujina,
horjahtamatta pois sen evankeliumin
toivosta, jonka olette kuulleet. Tämä
evankeliumi on julistettu koko luoma-
kunnassa taivaan alla, ja sen palvelija
minusta, Paavalista, on tullut.

Room. 10:18; 1. Kor. 15:58

Paavalin työnäky

24. Nyt iloitsen kärsiessäni teidän
hyväksenne, ja mitä vielä puuttuu Kris-
tuksen ahdistuksista, sen minä täytän
lihassani hänen ruumiinsa hyväksi,
joka on seurakunta.

Room. 12:5;

2. Kor. 1:5–7; Fil. 2:17

25. Sen palvelija minusta on tullut
Jumalan taloudenhoidon mukaisesti,
joka on uskottu minulle teitä varten,
julistaakseni täydellisesti Jumalan sa-
nan,

1. Kor. 9:17; Ef. 3:2,7

26. sen salaisuuden, joka on ollut
kätkössä ikuisista ajoista ja polvesta
polveen mutta joka nyt on ilmoitettu
hänen pyhilleen.

Room. 16:25,26;

1. Kor. 2:7; 1. Piet. 1:20

27. Heille Jumala tahtoi antaa tie-
doksi, miten valtava on pakanakanso-
jen keskuudessa tämän salaisuuden
kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden
toivo.

Room. 9:23; 2. Kor. 2:14

28. Häntä me julistamme neuvoen
ja opettaen jokaista ihmistä kaikella
viisaudella, asettaaksemme esiin jokai-
sen ihmisen täydellisenä Kristuk-
sessa.

2. Kor. 11:2; Ef. 4:13,5;27

29. Sitä varten minä näen vaivaa
taistellen hänen vaikutuksensa mu-
kaan, joka vaikuttaa minussa voimak-
kaasti.

1. Kor. 15:10; Ef. 3:7,8; 2. Tim. 4:7

2. LUKU

Elämä Kristuksessa

1. Tahdon teidän tietävän, kuinka
suuri taistelu minulla on teidän tähten-
ne ja laodikealaisten ja kaikkien niiden
tähten, jotka eivät ole nähneet minun
kasvojani,

Fil. 1:30; Kol. 4:16

2. että he, sydämet yhteen liittynei-
nä rakkaudessa, saisivat rohkeuden
omistaa täysin varman ymmärtämisen
koko rikkauden ja pääsisivät tunte-

maan Jumalan salaisuuden, Kristuk-
sen.

Joh. 17:3; Ef. 3:18,19; Fil. 1:9

3. Hänessä ovat kaikki viisauden ja
tiedon aarteet kätkettyinä.

4. Sanon tämän, ettei kukaan pettäi-
si teitä suostuttelevalla puheella.

Room. 16:17,18; Ef. 5:6

5. Vaikka ruumiillisesti olenkin pois-
sa, olen kuitenkin hengessä teidän
kanssanne ja iloitsen nähdessäni jär-
jestyksen, joka keskuudessanne vallit-
see, ja lujan uskonne Kristukseen.

1. Kor. 5:3; Kol. 1:23

6. Niin kuin siis olette ottaneet vas-
taan Kristuksen Jeesuksen, Herran,
niin vaeltakaa hänessä.

Joh. 1:12; Ef. 4:1,2; 1. Tess. 5:18

7. Juurtukaa häneen, rakentukaa
hänessä ja vahvistukaa uskossa, niin
kuin teille on opetettu. Olkoon kiitok-
senne ylitsevuotava.

Ef. 4:14,15;

1. Tess. 5:18

8. Varokaa, ettei kukaan saa tei-
tä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä
petoksella, jotka perustuvat ihmisten
perinnäissääntöihin ja maailman al-
keisvoimiin eivätkä Kristukseen.

Matt. 15:2,3; Gal. 4:3,9,10; Hepr. 13:9

9. Hänessä asuu jumaluuden koko
täyteys ruumiillisesti,

Joh. 1:14,15,16; Kol. 1:15,19

10. ja teillä on tämä täyteys hänes-
sä⁶¹, joka on kaiken hallituksen ja val-
lan pää.

Joh. 1:16; Ef. 1:21; 1. Piet. 3:22

11. Hänessä teidät on myös ympärileikattu, ei käsin tehdyllä ympärileik-
kauksella vaan lihan ruumiin riisumi-
sella, Kristuksen ympärileikkauksel-
la. 5. Moos. 10:16; Jer. 4:4; Room. 6:6; Fil. 3:3

12. Teidät on haudattu hänen kans-
saan kasteessa, ja siinä teidät on
myös herätetty hänen kanssaan uskon
kautta. Tämän uskon vaikuttaa Jumala,
joka herätti hänet kuolleista.

Room. 6:3,4; Ef. 2:6

13. Teidät, jotka olitte kuolleita rikko-
muksissanne ja lihanne ympärileikkaa-
mattomuudessa, Jumala teki eläväksi
yhdessä Kristuksen kanssa. Hän antoi
meille anteeksi kaikki rikkomukset

Ps. 103:3; Ef. 2:1,5,11

61 2:10. Tai: "te olette täydelliset hänessä".

14. ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli vastustajamme. Sen hän otti pois tieltä ja naulitsi ristiin. Ef. 2:15; 1. Piet. 2:24

15. Hän riisui aseista hallitukset ja vallat ja saattoi ne julkisen häpeään alaisiksi, kun hän sai niistä Kristuksessa riemuvoiton.

1. Moos. 3:15; Ps. 76:5,6; Luuk. 11:22

Todellisuus ja sen varjo

16. Älköön siis kukaan tuomitko teitä syömisen ja juomisen tai jonkin juhlan, uudenkuun tai sapatin vuoksi.

Room. 14:1-6; Gal. 4:10

17. Nehän ovat vain varjo siitä, mikä oli tulossa, mutta itse todellisuus on Kristuksessa⁶².

Hepr. 8:5,10:1

18. Älköön teidän voittopalkintoanne riistäkö kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvontaan, on näkyjensä vallassa ja lihallisen mielen-sä turhaan paisuttama

19. eikä pitäydy Kristukseen, joka on pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua.

Ef. 4:15,16

20. Jos te olette Kristuksen kanssa kuolleet maailman alkeisvoimille, miksi te, ikään kuin eläisitte maailmassa, annatte määrätä itsellenne sääntöjä, kuten

Room. 6:3-5,7:4-6; Gal. 2:19,4:9

21. "älä tartu, älä maista, älä koske-ta"?

1. Tim. 4:1,2,7,8

22. Nehän ovat ihmisten käskyjä ja oppeja, ja ne koskevat sellaista, mikä on tarkoitettu käytössä häviämään.

Matt. 15:9,11,17; Tit. 1:14

23. Niillä tosin on viisauden maine itse valitun jumalanpalveluksen, nöyryyden ja ruumiin säälimättömän koh-telun vuoksi, mutta mitään arvoa niillä ei ole, ja niitä noudatetaan vain lihan tyydyttämiseksi.

3. LUKU

Vanha ja uusi elämä

1. Jos siis teidät on herätetty yhdes-sä Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella.

Ps. 110:1; Ef. 1:20; Fil. 3:20,21

2. Kiinnittäkää mielenne siihen, mikä on ylhäällä, älkää siihen, mikä on maan päällä.

Matt. 6:33; Luuk. 16:15; Room. 8:5

3. Tehän olette kuolleet, ja teidän elämänne on Kristuksen kanssa kät-kettyä Jumalassa.

2. Kor. 5:15; Gal. 2:20

4. Kun Kristus, teidän elämänne, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte hänen kanssaan kirkkaudessa.

1. Kor. 15:43; Fil. 1:21,3:21; 1. Joh. 3:2

5. Kuolettakaa siis maalliset jäse-nenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäju-malanpalvelusta.

Room. 6:11-13; 1. Kor. 6:9,10; Gal. 5:19,20

6. Niiden vuoksi Jumalan viha koh-taa tottelemattomuuden lapsia,

Ef. 5:6

7. ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte.

Room. 7:5,6; Tit. 3:3

8. Pankaa nyt tekin pois tämä kaikki: viha, kiivastuminen, pahuus, pilkka ja häpeämätön puhe suustanne.

Ef. 4:22,23,31; Jaak. 1:19-21; 1. Piet. 2:1

9. Älkää puhuko valhetta toisistanne. Olettehan riisuneet pois vanhan ihmisen tekoineen

Sak. 8:16; Kol. 2:11

10. ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan.

1. Moos. 1:26

11. Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, skyyttalaista, orjaa eikä vapaata, vaan Kristus on kaikki ja kaikissa.

Gal. 3:28,5:6

12. Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja pitkämielisyyteen.

Room. 13:14; Gal. 5:22; Ef. 4:1,2,32,5:12

13. Kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos jollakulla on moitetta toista vastaan. Niin kuin

62 2:17. Kirj.: "ruumis on Kristuksen".

Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin. Matt. 6:14; Mark. 11:25

14. Mutta kaiken tämän lisäksi puoleutkaa rakkauteen, joka on täydellisyiden side. Joh. 15:12; Room. 13:8,9; 1. Kor. 13:13

15. Vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon teidät myös on yhdessä ruumiissa kutsuttu, ja olkaa kiitollisia! Joh. 14:27; Ef. 4:4; Fil. 4:7

16. Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana. Opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikella viisaudella, psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin, laulaen kiitollisina sydämissänne Jumalalle.

Ps. 33:1–3; 1. Kor. 14:26; Ef. 5:19,20

17. Mitä teettekin, sanoin tai teoin, tehkää kaikki Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttaan.

1. Kor. 10:31;
1. Tess. 5:18; Hepr. 13:15

Ohjeita perheyhteisölle

18. Vaimot, olkaa miehellenne alomaisia, niin kuin sopii Herrassa.

1. Kor. 14:34; Ef. 5:22; 1. Piet. 3:1

19. Miehet, rakastakaa vaimoanne älkääkä olko häntä kohtaan katkeria.

Ef. 5:25; 1. Piet. 3:7

20. Lapset, olkaa kaikessa kuuliaisia vanhemmillenne, sillä se on Herralle mieleen.

Ef. 6:1,2

21. Isät, älkää katkeroittako lapsianne, etteivät he masentuisi.

Ef. 6:4

22. Orjat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaisia, ei silmänpalvelijoina, ihmisiä mielistellen, vaan vilpittömmin sydämin, Herraa peläten.

Ef. 6:5,6;
1. Tim. 6:1; 1. Piet. 2:18

23. Mitä teettekin, tehkää se sydämestänne niin kuin Herralle eikä ihmisille.

24. Tehän tiedätte, että saatte Herralta palkaksi perinnön. Te palvelette Herraa Kristusta.

25. Joka tekee väärin, saa takaisin, mitä on väärin tehnyt, eikä henkilöön katsota.

Room. 2:11; 2. Kor. 5:10;
1. Piet. 1:17

4. LUKU

Kehotuksia

1. Isännät, kohdelkaa orjianne niin kuin oikeus ja kohtuus vaatii. Tiedätköhän, että teilläkin on Herra taivaassaan.

3. Moos. 25:43; Job 31:13; Ef. 6:9

2. Olkaa kestäviä rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa.

Luuk. 18:1,2;
Room. 12:12; Ef. 6:18,19

3. Rukoilkaa samalla meidänkin puolestamme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden olen kahleissakin,

Room. 15:30; Ef. 6:19;
2. Tess. 3:1

4. ja että toisin sen julki ja puhuisin niin kuin minun pitää puhua.

5. Käyttäytykää viisaasti ulkopuolisia kohtaan ja ottakaa huomioon oikea hetki.

Ef. 5:15; 1. Tess. 4:12

6. Olkoon puheenne aina suloista, suolalla maustettua, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itse kullekin vastata.

Mark. 9:50; Ef. 4:29; 1. Piet. 3:15

Henkilökohtaisia tervehdyksiä

7. Kaikesta, mikä koskee minua, teille antaa tiedon Tykikos, rakas veli, uskollinen palvelija ja työtoverini Herrassa.

Ap. t. 20:4; Ef. 6:21; 2. Tim. 4:12

8. Lähetän hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää, mitä meille kuuluu, ja että hän rohkaisisi sydämiänne.

9. Hänen kanssaan lähetän Onesimoksen, uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä. He kertovat teille kaiken, mitä tänne kuuluu.

Filem. 10

10. Teitä tervehtii Aristarkos, vankitoverini, samoin Markus, Barnabaksen serkku, josta olette saaneet ohjeita. Jos hän tulee luoksenne, ottakaa hänet vastaan.

Ap. t. 15:37–39,27:2; Fil. 24

11. Myös Jeesus, jota sanotaan Justukseksi, tervehtii teitä. Ympärileikatuista nämä ovat ainoat työtoverini Jumalan valtakunnan työssä, ja he ovat olleet minulle lohdutukseksi.

12. Teikäläinen Epafras, Kristuksen Jeesuksen palvelija, tervehtii teitä. Hän taistelee aina rukouksissaan teidän

puolestanne, että pysyisitte täydellisinä ja täysin varmoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto. Kol. 1:7; Fil. 23

13. Minä todistan, että hän näkee paljon vaivaa teidän hyväksenne ja niiden, jotka ovat Laodikeassa ja Hierapoliissa.

14. Teitä tervehtii Luukas, rakas lääkäri, samoin Deemas. 2. Tim. 4:10,11

15. Tervehtikää Laodikeassa olevia veljiä ja Nymfaa sekä hänen kodissaan kokoontuvaa seurakuntaa.

16. Kun tämä kirje on luettu teidän luonanne, huolehtikaa siitä, että se luetaan myös Laodikean seurakunnassa ja että te puolestanne luette Laodikeasta tulevan kirjeen. 1. Tess. 5:27

17. Sanokaa Arkippokselle: "Katso, että suoritat täysin sen palvelutehtävän, jonka olet Herralta⁶³ saanut."

Room. 12:7; Filem. 2

18. Omakätinen tervehdys minulta, Paavalilta. Muistakaa minun kahleitani. Armo olkoon teidän kanssanne.

1. Kor. 16:21–23; 2. Tess. 3:17; Hepr. 13:3

63 4.17. Kirj.: "Herrassa".

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

1. LUKU

1. Paavali, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha!

Ap. t. 16:1, 19, 17:1, 14; Room. 1:7; 1. Kor. 1:3

Tessalonikalaisten esimerkillinen usko

2. Me kiitämme Jumalaa aina teistä kaikista, kun muistamme teitä rukouksissamme. Ef. 1:16; Fil. 1:3; 2. Tess. 1:3, 4

3. Jumalamme ja Isämme edessä me lakkaamatta muistelemme teidän työtänne uskossa, vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen. 1. Kor. 13:13; Kol. 1:3–5; Hepr. 6:10

4. Me tiedämme, te Jumalalle rakkaat veljet, kuinka hän on teidät valinnut, 2. Tess. 2:13

5. sillä meidän evankeliumimme ei tullut luoksenne ainoastaan sanoina vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella. Tehän tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän hyväksenne. 1. Kor. 2:4, 4:20; 1. Tess. 2:13

6. Teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuren ahdingon keskellä otitte sanan vastaan iloiten Pyhässä Hengessä, Fil. 3:17; Hepr. 10:32–34

7. niin että teistä on tullut esikuva kaikille Makedonian ja Akhaian uskoville. 1. Tess. 4:10; 2. Tess. 3:6–9

8. Teidän keskuudestanne on Herran sana kaikunut, ei ainoastaan Makedoniaan ja Akhaiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt. Meidän ei tarvitse puhua siitä mitään, Room. 1:8

9. sillä kaikki kertovat, millainen meidän tulomme teidän luoksenne oli ja miten te käännysitte epäjumalista Jumalan puoleen palvelemaan elävää ja todellista Jumalaa Ap. t. 26:18; 1. Kor. 12:2; Hepr. 9:14

10. ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän herätti kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tule-

vasta vihasta.

Matt. 3:7; Ap. t. 1:11; Room. 5:9

2. LUKU

Paavalin toiminta Tessalonikassa

1. Tiedättehän itsekkin, veljet, ettei tulomme teidän luoksenne ollut turha. 1. Tess. 1:5, 9

2. Vaikka olimme aiemmin Filippiissä kärsineet ja meitä oli siellä pahoinpidelty, niin kuin tiedätte, meillä oli kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia ankaran taistelun keskellä. Ap. t. 16:19–24, 17:1; Fil. 1:30

3. Meidän kehotuksemme ei näet ole lähtöisin eksytyksestä, ei epäpuhtaasta mielestä eikä kavaluudesta. 2. Kor. 4:2, 7:2

4. Koska Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, me puhumme, emme miellyttääksemme ihmisiä vaan Jumalaa, joka koettelee sydämemme. 1. Aik. 29:17; Gal. 1:10; 1. Tim. 1:11, 12

5. Me emme ole koskaan esiintyneet imartelevin sanoin, sen te tiedätte, emmekä tekosyin ahnehtineet voittoa. Jumala on todistajamme. Mark. 12:40; Ap. t. 20:33, 34; 2. Kor. 2:17

6. Emme myöskään ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta, Joh. 5:41, 44, 7:18; 2. Kor. 3:1

7. vaikka Kristuksen apostoleina olisimmekin voineet vaatia arvonantoa. Olimme sen sijaan teidän keskuudessanne lempeitä kuin imettävä äiti, joka hoivaa lapsiaan. 2. Kor. 10:1

8. Teitä hellien me halusimme antaa teille, ei vain Jumalan evankeliumia vaan oman itsemmekin, sillä te olitte tulleet meille rakkaiksi. Ap. t. 20:24; 2. Kor. 12:15; Fil. 2:17

9. Muistattehan, veljet, kovan työme ja vaivannäkömme. Yötä päivää me teimme työtä, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi, kun julistimme teille Jumalan evankeliumia. Ap. t. 20:34; 2. Kor. 11:9; 2. Tess. 3:8

1. kirje tessalonikalaisille 2–3

10. Te olette todistajamme, samoin Jumala, kuinka pyhiä, oikeamielisiä ja nuhteettomia olimme teitä kohtaan, jotka uskotte.

11. Samoin te tiedätte, kuinka me kehotimme ja rohkaisimme teitä jokaista kuin isä lapsiaan Ap. t. 20:20,31

12. ja tähdensimme, että teidän tulee vaeltaa Jumalan arvon mukaisesti, hänen, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa. Ef. 4:1; Fil. 1:27; Kol. 1:10; 1. Piet. 5:10

Yhteiset kärsimykset

13. Siksi me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että kun kuulitte meiltä Jumalan sanan, te otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana vaan, niin kuin se todella on, Jumalan sana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte. Matt. 10:40; Gal. 1:11,4:14; 1. Tess. 1:5

14. Teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntien seuraajia, jotka ovat Juudeassa. Ovathan teidän omat maanmiehenne aiheuttaneet samoja kärsimyksiä teille kuin juutalaiset noille seurakunnille. Ap. t. 17:5,13

15. Juutalaisethan tappoivat Herran Jeesuksen ja profeetat ja ovat vainonneet myös meitä eivätkä ole Jumalalle mieleen. He ovat kaikkia ihmisiä vastaan, Matt. 23:34,37; Luuk. 13:33,34; Ap. t. 7:52

16. kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumisekseen. Näin he yhä täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin saavuttanut heidät täyteen määräänsä asti. Ap. t. 13:45,50,14:2,19,17:5,13

Paavalin halu nähdä tessalonikalaiset

17. Kun me nyt, veljet, olemme jokikin aikaa joutuneet teistä eroon – ulkonaisesti, emme sydämessämme – olemme entistä enemmän ikävöineet teitä ja koettaneet päästä näkemään teidän kasvonne. Room. 1:11; 1. Tess. 3:6

18. Sen tähden olemme tahtoneet tulla luoksenne – minä, Paavali, ker-

ran, jopa kahdesti – mutta Saatana on estänyt meitä.

19. Kuka on meidän toivomme tai ilomme tai kerskauksemme kruunu Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan, ellette te? 2. Kor. 1:14; Fil. 2:16,4:1; 2. Tess. 1:4

20. Tehän olette meidän kunniamme ja ilomme.

3. LUKU

1. Kun emme siis enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan Ap. t. 17:15

2. ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan työtoverin Kristuksen evankeliumin palveluksessa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne,

3. ettei kukaan horjuisi näissä ahdistuksissa. Tiedättehän itse, että niihin meidät on pantu. Ap. t. 14:22; 2. Tess. 1:4; 2. Tim. 3:12

4. Kun olimme luonanne, sanoimme teille jo etukäteen, että joudumme kärsimään ahdistusta, niin kuin tiedätte tapahtuneen.

5. Sen tähden, kun en enää kestänyt kauemmin, lähetin Timoteuksen ottamaan selkoa uskostanne, ettei vain kiusaaja olisi kiusannut teitä ja onnistunut tekemään meidän vaivannäköämme tyhjäksi. Fil. 2:16

Timoteuksen rohkaiseva viesti

6. Nyt Timoteus on tullut luotanne meidän luoksemme ja tuonut meille hyviä uutisia teidän uskostanne ja rakkaudestanne. Hän on myös kertonut, että te muistette meitä aina hyvällä ja kaipaatte nähdä meitä niin kuin mekin teitä. Ap. t. 18:5; 1. Tess. 2:17

7. Siksi olemme saaneet, veljet, kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme lohdutusta teistä ja teidän uskostanne,

8. ja nyt me elämme, jos te pysytte lujina Herrassa.

9. Kuinka voimmekaan kylliksi kiittää Jumalaa teistä ja kaikesta siitä ilosta, joka meillä on Jumalan edessä teidän tähtenne.

10. Yötä päivää me rukoilemme mitä hartaimmin, että saisimme nähdä teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu. Room. 1:10,11

11. Mutta hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja Herramme Jeesus ohjatkoot tiemme teidän luoksenne.

12. Herra lisätköön teille yhä runsaammin rakkautta toisianne ja kaikkia kohtaan, niin kuin meilläkin on rakkautta teitä kohtaan, 1. Piet. 1:22

13. niin että teidän sydämenne vahvistuisivat nuhteettomiksi pyhydessä Jumalamme ja Isämme edessä, kun Herramme Jeesus tulee kaikkien pyhiensä kanssa. Matt. 25:31; Fil. 1:10; 1. Tess. 5:23; Juud. 14

4. LUKU

Jumalan tahdon mukainen elämä

1. Sitten vielä, veljet! Te olette oppineet meiltä, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle mieleen, ja niinhän te vaellattekin. Mutta Herrassa Jeesuksessa me pyydämme ja kehotamme teitä edistymään siinä yhä enemmän. Fil. 1:27; 1. Tess. 2:12

2. Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen nimessä teille antaneet.

3. Jumalan tahto on, että te pyhitytte ja kartatte haureutta

1. Kor. 6:15,18; Ef. 5:3,27; 1. Piet. 1:16

4. ja että kukin teistä ymmärtää ottaa oman vaimon⁶⁴ pyhydessä ja kunniaissa, 1. Kor. 7:2

5. ei himon ja kiihkon vallassa niin kuin pakanat, jotka eivät tunne Jumalaa. Ps. 79:6; 1. Kor. 15:34; Ef. 4:17,18; Kol. 3:5

6. Kukaan ei saa tehdä veljelleen vääryyttä eikä pyrkiä hyötymään hänen kustannuksellaan, sillä Herra on kaiken tämän rankaisija, kuten myös aiemmin olemme teille sanoneet ja te-roittaneet mieleenne. Ps. 94:1; 1. Kor. 6:8

7. Eihän Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen vaan pyhitykseen.

3. Moos. 19:2; Joh. 17:19; 1. Kor. 1:2

8. Sen tähden se, joka hylkää nämä käskyt, ei hylkää ihmistä vaan Jumalan, joka antaa Pyhän Henkensä teihin. Luuk. 10:16; Ap. t. 8:18–23; Ef. 4:30

9. Veljesrakkaudesta ei teille tarvitse kirjoittaa, sillä Jumala itse on opettanut teidät rakastamaan toisianne.

3. Moos. 19:18; Matt. 22:39; Joh. 13:34; 1. Joh. 4:21

10. Näin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehotamme teitä, veljet, edistymään siinä yhä enemmän.

1. Piet. 4:8; 1. Joh. 3:11

11. Pitäkää kunnia-asiananne, että elätte hiljaisuudessa, toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä omilla käsillänne, niin kuin olemme teitä käskenneet. Ap. t. 20:34; Ef. 4:28; 2. Tess. 3:8,11,12

12. Näin te vaellatte moitteettomasti ulkopuolisten edessä ettekä ole kenenkään avun tarpeessa.

Kol. 4:5; 1. Piet. 2:12

Herran tulemus

13. Veljet, emme tahdo teidän olevan tietämättömiä poisnukkuneiden osasta, ettette murehtisi niin kuin ne, joilla ei ole toivoa. Ef. 2:12

14. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin kuin uskomme, niin samalla tavoin Jumala myös on Jeesuksen kautta tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan.

1. Kor. 15:13–22

15. Tämän me sanomme teille Herran sanana: Me, jotka olemme elossa ja jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi poisnukkuneiden edelle, 1. Kor. 15:51,52

16. sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuullessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin. 1. Kor. 15:50–52

17. Sitten meidät, jotka olemme elossa ja olemme vielä täällä, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin, ja niin saamme aina olla Herran kanssa. Joh. 14:3,17,24; 1. Tess. 1:10

18. Lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

5. LUKU

Valvokaa!

1. Mutta ajoista ja määrähetkistä ei ole tarpeen kirjoittaa teille, veljet,

2. sillä te tiedätte itse varsin hyvin, että Herran päivä tulee kuin varas yöllä.

Matt. 24:43,44; Mark. 13:33,34; Ilm. 3:3,16:15

3. Kun ihmiset sanovat: "Nyt on rauha, ei mitään hätää"⁶⁵, silloin turmio yllättää heidät yhtäkkiä niin kuin synnytyskipu raskaana olevan naisen, eivätkä he pääse pakoon.

Jer. 6:14; Luuk. 21:34,35; 2. Piet. 3:10

4. Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät kuin varas,

Ef. 5:8

5. sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia. Me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia.

Luuk. 16:8

6. Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.

Room. 13:11–13; Ef. 5:14; 1. Piet. 5:8

7. Ne, jotka nukkuvat, nukkuvat yöllä, ja ne, jotka juovat itsensä juovuksiin, ovat juovuksissa yöllä.

8. Mutta koska olemme päivän lapsia, olkaamme raittiita, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypäränämme pelastuksen toivo.

Jes. 59:17; Ef. 6:14,17

9. Jumala ei ole määrännyt, että osaksemme tulisi viha⁶⁶ vaan että saisimme pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,

Room. 5:9; 1. Tess. 1:10

10. joka on kuollut puolestamme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan.

Room. 14:8,9; 2. Kor. 5:15

11. Kehottakaa siis toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niin kuin teettekin.

Hepr. 10:24,25; Juud. 20

Ohjeita seurakunnalle

12. Pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksen niille, jotka näkevät vaivaa teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajianne Herrassa ja

neuvovat teitä.

1. Kor. 16:18; Gal. 6:6; 1. Tim. 5:17; Hepr. 13:7,17

13. Pitäkää heitä erityisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhasa keskenänne.

14. Kehotamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, tukekaa heikkoja, olkaa kärsivällisiä kaikkia kohtaan.

Room. 14:1; Gal. 6:1,2; 2. Tess. 3:15

15. Katsokaa, ettei kukaan kosta kellenekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille.

Sananl. 24:29; Room. 12:17–21; Gal. 6:10

16. Iloitkaa aina.

Luuk. 10:20;

Room. 12:12; Fil. 4:4

17. Rukoilkaa lakkaamatta.

Luuk. 18:1; Ef. 6:18; Kol. 4:2

18. Kiittäkää joka tilanteessa, sillä sitä Jumala tahtoo teiltä Kristuksessa Jeesuksessa.

Ef. 5:20

19. Henkeä älkää sammuttako,

Ef. 4:30; 2. Tim. 1:6

20. profetoimista älkää väheksykö,

1. Kor. 14:1,39; Ef. 4:11

21. mutta koetelkaa kaikki ja pitäkää se, mikä on hyvää.

1. Kor. 14:29; Fil. 1:10; 1. Joh. 4:1

22. Karttakaa kaikenlaista pahaa.

1. Piet. 2:1

Siunaus ja lopputervehdys

23. Itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan, ja säilyköön koko teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.

1. Kor. 1:8; Fil. 4:9; 1. Tess. 3:13

24. Hän, joka kutsuu teitä, on uskollinen, ja hän on sen myös tekevä.

1. Kor. 1:9,10:13; Fil. 1:6; 2. Tess. 3:3

25. Veljet, rukoilkaa meidän puolestamme.

Kol. 4:3; 2. Tess. 3:1

26. Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suudelmalla.

Room. 16:16; 1. Kor. 16:20

27. Minä vannotan teitä Herran kautta, että tämä kirje luetaan kaikille veljille.

Kol. 4:16

28. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.

Fil. 4:23

65 5:3. Kirj.: "Rauha ja turvallisuus".

66 5:9. Kirj.: "määrännyt meitä vihaan".

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

1. LUKU

1. **Paavali**, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. 1. Tess. 1:1

2. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! Room. 1:7

Kristus tulee tuomarina

3. **Me** olemme velvollisia aina kiittämään Jumalaa teistä, veljet. Se onkin oikein, koska teidän uskonne kasvaa runsaasti ja rakkautenne toisianne kohtaan lisääntyy teissä kaikissa.

Fil. 1:3; Kol. 1:3; 1. Tess. 1:2; 2. Tess. 2:13

4. Siksi me itsek in kerskaamme Jumalan seurakunnissa teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissa ja ahdistuksissa, joita teidän on kestättävä. 2. Kor. 7:4,14,9; 1. Tess. 2:14,19

5. Ne ovat osoituksena Jumalan oikeudenmukaisesta tuomiosta, siitä, että teidät katsottaisiin kelvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka vuoksi te myös kärsitte. Matt. 5:11,12; Fil. 1:28

6. Sillä Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka ahdistavat teitä, Jer. 51:24; Sak. 2:8

7. mutta antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta väkevien enkeleittensä kanssa tulenliekissä. 1. Tess. 3:13,4:16; 1. Piet. 4:13

8. Hän rankaisee niitä, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille. Jes. 66:15,16; Room. 2:8; 2. Piet. 3:7

9. He tulevat kärsimään rangaistuksena iankaikkisen kadotuksen, erossa Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta, Jes. 2:19; Matt. 25:41

10. kun hän tulee, että hän sinä päivänä kirkastuisi pyhissään ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa. Olettehan te uskoneet meidän todistuksemme. Kol. 3:4; Ilm. 1:7

11. Sen tähden me aina rukoilemme teidän puolestanne, että Jumalamme katsoisi teidät kutsunsa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi teissä täydelliseksi kaiken halunne hyvään ja uskonne teot. Fil. 2:13; 1. Tess. 2:12

12. Näin Herramme Jeesuksen nimi kirkastuu teissä ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaisesti. Mal. 1:11; Joh. 17:10

2. LUKU

Laittomuuden ihminen

1. **Mutta** mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja kokoontumiseemme hänen luokseen, me pyydämme teitä, veljet, 1. Tess. 4:16,17

2. ettette anna minkään hengen tai sanan tai minkään muka meidän lähettämämme kirjeen pelästyttää itseänne, niin että heti menetätte malttinne, ikään kuin Herran päivä olisi jo käsillä. Matt. 24:4; Kol. 2:8,18; 1. Joh. 4:1

3. Älkää antako kenenkään millään tavoin eksyttää itseänne. Ensin näet tapahtuu luopumus ja ilmestyy laittomuuden ihminen, kadotuksen lapsi, Matt. 24:23; 1. Tim. 4:1; 1. Joh. 2:18

4. tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai palvotavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeeliin ja julistaa olevansa Jumala. Dan. 7:25

5. Ettekö muista, että puhuin teille tästä, kun vielä olin luonanne?

6. Ja te tiedätte, mikä häntä nyt pidättää, niin että hän vasta ajallaan ilmestyy.

7. Laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa, kunhan vain poistuu tieltä se, joka sitä on vielä pidättämässä. 1. Joh. 2:18

8. Silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa

2. kirje tessalonikalaisille 2–3

kirkkaudella. Jes. 11:4; 2. Tess. 1:7,8; Ilm. 19:15,20

9. Tuon laittoman tuleminen tapahtuu Saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla tunnustein ja ihmeihin, Matt. 24:24; Joh. 8:44; Ilm. 13:13

10. kaikin vääryyden viettelyksin niille, jotka joutuvat kadotukseen, koska he eivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen voidakseen pelastua.

2. Kor. 4:3; 2. Tim. 4:4

11. Siksi Jumala lähettää heille voimakkaan eksytyksen, niin että he uskovat valheeseen,

12. jotta kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuuteen vaan ovat mieltyneet vääryyteen.

Pelastukseen valitut

13. Mutta me olemme aina velvollisia kiittämään Jumalaa teistä, te Herralle rakkaat veljet, koska Jumala valitsi teidät ensi hedelmänä pelastukseen Hengen pyhittäessä teidät, kun uskotte totuuteen⁶⁷.

Ef. 1:4; 1. Tess. 1:3,4;

2. Tess. 1:3

14. Juuri siihen hän kutsui teidät meidän evankeliumimme kautta, että te omistaisitte Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden.

1. Tess. 5:9;

1. Piet. 5:10

15. Pysykää siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, jotka olette saaneet puheestamme tai kirjeestämme.

2. Tess. 3:6

16. Itse Herramme Jeesus Kristus ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossaan antanut meille ikuisen lohdutuksen ja hyvän toivon,

17. lohduttakoot sydämiämme ja vahvistakoot teitä kaikissa hyvissä teoissa ja puheissa.

1. Tess. 3:12,13

3. LUKU

Rukoilkaa puolestamme!

1. Lopuksi, veljet, rukoilkaa puolestamme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja tulisi kirkastetuksi muuallakin

niin kuin teidän keskuudessanne

Ef. 6:18,19; Kol. 4:3; 1. Tess. 5:25

2. ja että pelastuisimme pahoista ja kelvottomista ihmisistä; kaikkihan eivät usko.

Room. 10:16,15:30,31

3. Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teitä pahasta⁶⁸.

Joh. 17:15; 1. Kor. 10:13;

1. Tess. 5:24

4. Me luotamme teihin Herrassa, että te nyt ja vastedes teette, mitä me käskemme.

2. Kor. 7:16

5. Herra ohjatkoon sydämenne Jumallan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.

Varoitus kurittomasta elämästä

6. Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä me käskemme teitä, veljet, pysymään erossa jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka saitte meiltä.

Room. 16:17; 1. Kor. 5:9–13; Tit. 3:10;

2. Joh. 10

7. Tiedättehän itse, kuinka teidän tulee seurata meidän esimerkkiämme. Me emme olleet kurittomia teidän luonanne

1. Kor. 4:16,11:1; 1. Tess. 2:9,10

8. emmekä syöneet ilmaiseksi kenenkään leipää, vaan me ahkeroimme työssä ja vaivassa yötä päivää, ettemme olisi rasittaneet ketään teistä.

Ap. t. 18:3,20:34; 1. Kor. 4:12; 1. Tess. 2:9

9. Ei niin, ettei meillä olisi siihen oikeutta, mutta tahdoimme olla teille esimerkkinä, että seuraisitte meitä.

1. Kor. 9:4,5; Fil. 3:17; 1. Tess. 1:6

10. Jo silloin, kun olimme luonanne, määräsimme, että jos joku ei halua tehdä työtä, älköön myöskään syökö.

1. Moos. 3:19; Sananl. 12:11

11. Olemme näet kuulleet, että muuttamat teidän joukostanne vaeltavat kurittomasti, eivät tee työtä vaan touhuavat turhia.

1. Piet. 4:15

12. Sellaisia käskemme ja kehotamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa tekemään työtä kaikessa hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä.

Ef. 4:28; 1. Tess. 4:11

⁶⁷ 2:13. Kirj.: "Hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen".

⁶⁸ 3:3. Tai: "Pahalta".

2. kirje tessalonikalaisille 3

13. Mutta te, veljet, älkää väsykö tekemästä hyvää. Gal. 6:9

14. Jos joku ei tottele sitä, mitä olemme sanoneet tässä kirjeessä, pitäkää häntä merkittynä älkääkä seurustelko hänen kanssaan, jotta hän häpeäisi. Matt. 18:17; 1. Kor. 5:11

15. Älkää silti pitäkö häntä vihollisena, vaan ojentakaa kuin veljeä. Gal. 6:1

Lopputervehdys

16. Itse rauhan Herra antakoon teille rauhan, aina ja kaikin tavoin. Herra olkoon teidän kaikkien kanssa. Room. 15:33, 16:20; Fil. 4:9

17. Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Tämä on merkinä jokaisessa kirjeessäni; näin minä kirjoitan. 1. Kor. 16:21; Kol. 4:18

18. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssa.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

1. LUKU

1. Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän pelastajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme, käskystä

Ap. t. 9:15; Gal. 1:1; Kol. 1:27

2. Timoteukselle, oikealle pojalleni uskossa. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme!

Ap. t. 16:1;
2. Tim. 1:2; Tit. 1:4

Varoitus väärästä opetuksesta

3. Makedoniaan lähtiessäni kehoitin sinua jäämään Efesokseen, jotta kieltäisit eräitä opettamasta toisin kuin me

Gal. 1:6,7; 1. Tim. 6:3,4

4. ja puuttumasta taruihin ja loputtomiin sukuuetteluihin. Ne aiheuttavat pikemminkin turhia kiistoja kuin edistävät Jumalan armotaloutta, joka perustuu uskoon.

2. Tim. 2:16,23; Tit. 1:14,3:9

5. Käskymme päämääränä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta.

5. Moos. 6:5; Matt. 22:37;
Room. 13:8–10

6. Muutamat ovat eksyneet niistä pois ja poikenneet joutavaan jaariteluun.

1. Tim. 6:4,20

7. He tahtovat olla lainopettajia, vaikka eivät itsekään ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi vakuuttavat.

8. Me tiedämme, että laki on hyvä, jos sitä käytetään lain mukaisesti.

Room. 7:12

9. Tiedämme myös, ettei lakia ole säädetty vanhurskaan takia vaan lainrikkojen ja kurittomien, jumalattomien ja syntisten, rienaajien, epähurskaiden ja saastaisten, isän- ja äidintappajien, murhaajien,

2. Moos. 21:15; Gal. 3:19,5:23

10. haureellisten ja homoseksuaalisuuden harjoittajien, ihmiskauppiaiden, valehtelijoiden, valansa rikkojien ja kaiken muun takia, mikä on vastoin tervettä oppia,

2. Moos. 21:16

11. jota minulle uskottu autuaan Jumalan kirkkauden evankeliumi opettaa.

1. Tess. 2:4

Kiitos Jumalan laupeudesta

12. Minä kiitan Herraamme Kristusta Jeesusta, joka on antanut minulle voimaa. Kiitan häntä siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa,

13. minut, entisen pilkkaajan, vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minut armahdettiin, koska epäuskossani en tiennyt, mitä tein.

Ap. t. 8:3,9:1,22:4; 1. Kor. 15:9

14. Meidän Herramme armo on ollut ylenpalttinen vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

Room. 5:20

15. Tämä sana on varma ja täysin vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin.

Matt. 1:21; Luuk. 19:10; 1. Joh. 3:5

16. Mutta minut armahdettiin, jotta Kristus Jeesus minussa ennen muita osoittaisi kaiken kärsivällisyytensä, esikuvaksi niille, jotka vastedes uskovat häneen ja saavat iankaikkisen elämän.

17. Ikuisuuksien Kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle ja ainoalle Jumalalle kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Room. 16:27; 1. Tim. 6:16

Sana Timoteukselle

18. Tämän käskyn minä annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien sinusta lausuttujen profetioiden mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun

1. Tim. 6:12

19. säilyttäen uskon ja hyvän oman tunnon. Jotkut ovat sen hylänneet ja siksi joutuneet uskossaan haaksiriksoon.

1. Tim. 3:9

20. Niitä ovat Hymenaios ja Aleksandros, jotka olen luovuttanut Saatanan haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi.

1. Kor. 5:5; 2. Tim. 2:17,4:14

2. LUKU

Rukoilkaa kaikkien puolesta

1. Kehotan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, Fil. 4:6

2. kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikin tavoin hurskaasti ja kunniallisesti. Jer. 29:7

3. Se on hyvää ja mieluista Jumalalle, meidän pelastajallemme,

4. joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Hes. 18:23; 2. Piet. 3:9

5. Jumala on yksi, yksi on myös välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus. Room. 3:29,30; Gal. 3:19,20; Hepr. 9:15

6. Hän antoi itsensä lunnaksi kaikkien puolesta, todistukseksi oikeaan aikaan. Matt. 20:28; 2. Kor. 5:15; Ef. 1:7; Tit. 2:14

7. Tätä varten minut on asetettu julistajaksi ja apostoliksi – puhun totta, en valehtele – pakanoiden opettajaksi uskossa ja totuudessa. Ap. t. 9:15; Gal. 1:15,16; 2. Tim. 1:11

Mies ja nainen seurakunnassa

8. Minä tahdon siis, että kaikkialla miehet rukoilevat kohottaen pyhät käntensä ilman vihaa ja epäilystä Ps. 134:2; Valit. 3:41; Matt. 5:23,24

9. ja että naiset ovat säädyllisessä asussa ja kaunistavat itseään vaatimattomasti ja siveästi, eivät tukkalaitteilla⁶⁹, kullalla, helmillä eivätkä kalliilla vaatteilla Jes. 3:16,17; Tit. 2:3; 1. Piet. 3:3,4

10. vaan hyvillä teoilla, niin kuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaa pelkääviksi. 1. Tim. 5:10

11. Naisen tulee oppia hiljaisuudessa, kaikessa alistuvana. 1. Moos. 3:16; 1. Kor. 14:34,35; Ef. 5:22–24

12. Sitä en salli, että nainen opettaa, enkä sitä, että hän vallitsee miestä, vaan hänen tulee elää hiljaisuudessa.

13. Luotiinhan Aadam ensin ja sitten Eeva, 1. Moos. 1:27,2:18,22

69 2:9. Kirj.: ”palmikoilla”.

14. eikä Aadamia petetty, vaan nainen joutui petetyksi ja lankesi rikkomukseen. 1. Moos. 3:6; 2. Kor. 11:3

15. Lasten synnyttäjänä⁷⁰ hän kuitenkin pelastuu, jos hän pysyy uskossa, rakkaudessa ja pyhityksessä eläen siveästi.

3. LUKU

Seurakunnan kaitsijan ominaisuudet

1. Tämä sana on varma: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijaksi, hän haluaa jaloön tehtävään. Ap. t. 20:28; Fil. 1:1

2. Seurakunnan kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, kunniallinen, vieraanvarainen ja taitava opettamaan, Tit. 1:6,7; 1. Piet. 5:3

3. ei juomari eikä tappelija vaan lempeä, ei riitaisa eikä rahanahne. 3. Moos. 10:9; Sananl. 23:30; 2. Tim. 2:24

4. Hänen tulee hallita hyvin oma kotinsa ja kaikella arvokkuudella pitää lapsensa kuuliaisina. 1. Sam. 2:12,13

5. Jos joku ei pysty hallitsemaan omaa kotiaan, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta?

6. Hän ei saa olla vastakäöntynyt, ettei hän paisuisi ylpeydestä ja joutuisi saman tuomion alaiseksi kuin Paholainen.

7. Hänellä tulee olla hyvä todistus myös ulkopuolisilta, ettei hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä Paholaisen ansaan. 2. Kor. 8:21

Seurakuntapalvelijoiden ominaisuudet

8. Myös seurakuntapalvelijoiden tulee olla kunnioituksen arvoisia ja puheissaan luotettavia, ei paljon viinin nauttijoita eikä väärän voiton tavoittelijoita Ap. t. 6:3

9. vaan sellaisia, jotka säilyttävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa. 1. Tim. 1:19

10. Heitäkin on ensin koeteltava. Sitten palvelkoot, jos ovat nuhteettomia.

70 2:15. Kirj.: ”Lapsen synnyttämisen kautta”.

1. kirje Timoteukselle 3–4

11. Samoin tulee vaimojen olla arvokkaita, ei panettelijoina vaan raittiita ja kaikessa uskollisia. 1. Tim. 2:9,10

12. Seurakuntapalvelijoiden tulee olla yhden vaimon miehiä ja hallita hyvin lapsensa ja kotinsa.

13. Ne, jotka palvelevat hyvin, saavat arvostetun aseman ja suuren rohkeuden uskossaan Kristukseen Jeesukseen. Matt. 25:21; 1. Tim. 5:17

Jumalisuuden salaisuus

14. Kirjoitan tämän sinulle, vaikka toivon pian pääseväni luoksesi.

15. Jos kuitenkin viivyn, saat tästä tietää, miten tulee käyttäytyä Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus. Ef. 2:19,20

16. Tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän⁷¹ ilmestyi lihassa, hänet osoitettiin vanhurskaaksi⁷² Hengessä, hän näytettyi enkeleille, häntä julistettiin pakanoiden keskuudessa, häneen uskottiin maailmassa, hänet otettiin ylös kirkkauteen. Mark. 16:19; Joh. 1:14; Ef. 1:20

4. LUKU

Eksyttävää opetusta

1. Henki sanoo selvästi, että viimeisinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja seuraavat eksyttäviä henkiä ja riivaajien oppeja Matt. 24:23,24; 2. Tess. 2:3; 1. Joh. 2:18

2. tekopyhien valehtelijoiden vaikutuksesta, joiden omatunto on merkitty poltinraudalla.

3. Nämä kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, jotka Jumala on luonut sitä varten, että ne, jotka uskovat ja ovat oppineet tuntemaan totuuden, nauttivat niitä kiittäen. 1. Moos. 9:3; 1. Kor. 10:30,31; Kol. 2:20,21

4. Kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä mikään ole hylättävää, kun se otetaan kiittäen vastaan 1. Moos. 1:31; Room. 14:14,20; 1. Kor. 10:25; Kol. 2:16

5. ja pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella. Matt. 15:36

Neuvoja Timoteukselle palveluvirkaa varten

6. Kun opetat tätä veljille, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija ja tulet ravituksi uskon ja sen hyvän opin sanoista, jota olet noudattanut. 2. Tim. 1:5,3;14,15

7. Karta epäpyhiä ämmien taruja. Harjoita itseäsi jumalanpelkoon, 1. Tim. 1:4,6;20; 2. Tim. 2:16,23

8. sillä ruumiin harjoittamisesta on hyötyä vain vähään, mutta jumalanpelosta on hyötyä kaikkeen, koska siihen liittyy lupaus sekä nykyisestä että tulevasta elämästä. Ps. 37:4; Sananl. 10:27; 1. Tim. 6:6

9. Tämä sana on varma ja täysin vastaanottamisen arvoinen.

10. Siksihän me teemme työtä ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten pelastaja, varsinkin uskoviin.

11. Tätä käske ja opeta.

12. Älköön kukaan väheksykö sinua nuoruutesi tähden. Ole sinä uskoviin esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa. 1. Kor. 16:10,11; Tit. 2:7,15; 1. Piet. 5:3

13. Pidä huolta lukemisesta⁷³, kehottamisesta ja opettamisesta, kunnes minä tulen. Luuk. 4:16

14. Älä lyö laimin armolahjaa, joka sinulla on ja joka sinulle annettiin profetian kautta, kun vanhimmat panivat kädensä sinun päällesi. Ap. t. 8:17,19;6; 1. Tess. 5:19,20; 2. Tim. 1:6

15. Huolehdi näistä kaikista ja elä niissä, jotta kaikki näkisivät edistymisesi.

16. Valvo itseäsi ja opetustasi, ole siinä kestävä. Jos näin teet, pelastat sekä itsesi että ne, jotka kuulevat sinua. Ap. t. 20:28; 1. Kor. 9:22; Jaak. 5:20

71 3:16. Bys.: "Jumala".

72 3:16. Tai: "julistettiin vanhurskaaksi", "vanhurskautettiin".

73 4:13. Tarkoittanee Kirjoitusten lukemista seurakunnalle.

5. LUKU

1. Älä nuhtelee vanhaa miestä
karasti, vaan neuvo häntä kuin isää,
nuorempia kuin veljiä, 3. Moos. 19:32;
2. Tess. 3:15

2. vanhoja naisia kuin äitejä, nuorempia kuin sisaria, kaikessa puhtaudessa.

Nuoret ja vanhat lesket

3. Pidä arvossa leskivaimoja, jotka todella ovat leskiä.

4. Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lastenlapsia, oppikoot nämä ensin huolehtimaan omasta perhekunnastaan ja korvaamaan vanhempiensa vaivannäön. Se on Jumalalle mieluis-
ta. Matt. 15:4,5

5. Leskivaimo, joka on todella jäänyt yksin, panee toivonsa Jumalaan, anoo ja rukoilee lakkaamatta, yötä päivää, Luuk. 2:36,37

6. mutta hekumoiva on jo eläessään kuollut. Ef. 2:1; Jaak. 5:5

7. Teroita tätäkin heille, että he olisivat moitteettomia.

8. Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan eikä varsinkaan omasta perheväestään, hän on kieltänyt uskon ja on epäuskoista pahempi. 2. Tim. 3:5; Tit. 1:16

9. Leskien luetteloon otettakoon ainoastaan sellainen, joka on vähintään kuusikymmenvuotias ja on ollut yhden miehen vaimo. 5. Moos. 24:3,4

10. Hänen tulee olla tunnettu hyvistä teoista, siitä, että hän on kasvattanut lapsia, ollut vieraanvarainen, pessyt pyhien jalkoja, auttanut ahdingossa olevia ja tehnyt kaikkea muuta hyvää. 1. Moos. 18:2-4; Joh. 13:14; Hepr. 13:2; 1. Piet. 4:9

11. Nuorempia leskiä älä ota mukaan, sillä kun he himoissaan vieraantuvat Kristuksesta, he tahtovat mennä naimisiin.

12. He ovat tuomion alaisia, koska ovat hylänneet ensimmäisen uskonsa.

13. Kierrellessään taloissa he opivat kaiken lisäksi laiskottelemaan, eivätkä ainoastaan laiskottelemaan vaan myös juoruilemaan, touhuamaan

turhia ja puhumaan sellaista, mikä on sopimatonta. Tit. 2:3

14. Siksi tahdon, että nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat kotiaan eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta pilkkaamiseen. 1. Kor. 7:9

15. Muutamat näet ovat jo kääntyneet pois seuraamaan Saatanaa.

16. Jos jollakin uskovalla naisella on vastuullaan leskiä, niin huolehtikoon heistä. Seurakuntaa älköön heidän vuokseen rasitettako, jotta se voisi pitää huolta yksin jääneistä leskistä⁷⁴.

Seurakunnan vanhimmat

17. Vanhimpia, jotka johtavat hyvin seurakuntaa, pidettäköön kaksin verroin kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka näkevät vaivaa sanassa ja opetuksessa. Fil. 2:29;

1. Tess. 5:12,13; Hepr. 13:17

18. Sanoohan Raamattu: "Älä sido puivan härän suuta" ja "Työmies on palkkansa ansainnut."

5. Moos. 24:15,25:4; Matt. 10:10; 1. Kor. 9:9

19. Älä ota huomioon syytöstä vanhinta vastaan, ellei ole kahta tai kolmea todistajaa. 5. Moos. 19:15; Matt. 18:16

20. Syntiä tekeviä nuhtelee kaikkien kuullen, jotta muutkin pelkäisivät.

5. Moos. 17:13,19:20; Gal. 2:14; Ef. 5:11

21. Kehotan sinua vakavasti Jumalan, Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä puolueettomasti tekemättä päätöksiä etukäteen. 1. Tim. 6:13,14

22. Älä kiirehdi panemaan käsiäsi kenenkään päälle äläkä antaudu osalliseksi muiden synteihin. Varjele itsesi puhtaana. Ap. t. 6:6; 1. Tim. 4:14; 2. Tim. 1:6

23. Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi ja usein toistuvien vaivojesi vuoksi.

24. Joidenkin ihmisten synnit ovat nähtävissä ja tulevat tuomituiksi enemmin, toisten taas myöhemmin. Gal. 5:19

25. Samoin myös hyvät teot ovat nähtävissä, eivätkä nekään, jotka eivät näy, voi pysyä salassa. Matt. 10:26

74 5:16. Kirj.: "todellisista leskistä".

6. LUKU

Orjat ja isännät

1. **Kaikki**, jotka ovat orjuuden ikeessä, pitäkööt isäntiään kaiken kunnioituksen arvoisina, etteivät Jumalan nimi ja oppi tulisi pilkatuiksi.

Ef. 6:5,6; Kol. 3:22,23; 1. Piet. 2:18

2. Älkööt he pitkö uskovia isäntiään vähemmässä arvossa sen tähden, että he ovat veljiä. Palvelkoot heitä päinvastoin sitä mielummin, koska he ovat uskovia ja rakkaita veljiä, jotka tekevät hyvää. Näin opeta ja kehota.

Oikea rahankäyttö

3. Jos joku opettaa toisin eikä noudata Herramme Jeesuksen Kristuksen terveitä sanoja eikä jumalisuuden mukaista oppia,

Gal. 1:6,7; 1. Tim. 1:3,4;
2. Tim. 1:13

4. hän on omahyväinen⁷⁵ eikä ymmärrä mitään. Hänellä on sairaalloinen halu väittelyyn ja sanasotaan. Niistä syntyy kateutta, riitaa, pilkkaamista, pahoja epäluuloja

1. Kor. 8:2;
2. Tim. 2:14,23,3,8; Tit. 3:9

5. ja alituista kinastelua niiden ihmisten kesken, jotka ovat mieleltään turmeltuneet ja kadottaneet totuuden ja pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen.

Room. 16:17

6. Jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa on suuri voitto.

Sananl. 15:16; Fil. 4:11,12; 1. Tim. 4:8

7. Emmehan ole tuoneet maailmaan mitään, emme voi myöskään mitään täältä viedä.

Job 1:21;
Ps. 49:18; Saarn. 5:14,15

8. Kun meillä on ruoka ja vaatteet, tyytykäämme niihin.

Ps. 55:23;
Sananl. 30:8; Matt. 6:25,26; Hepr. 13:5

9. Ne taas, jotka tahtovat rikastua, lankeavat kiusaukseen, ansaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka syöksevät ihmiset turmioon ja kadotukseen.

Sananl. 11:28,28:20; Matt. 13:22

10. Rahanhimo on kaiken pahan juuri. Rahaa tavoitellessaan monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet

itsensä monella tuskalla.

2. Moos. 23:8; Sananl. 15:16; Matt. 26:15,16

Hyvä uskon kilpailu

11. **Mutta** sinä, Jumalan ihminen, pakene sellaista! Tavoittele vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä ja sävyisyyttä.

2. Tim. 2:22; Hepr. 12:14

12. Kilpaile hyvä uskon kilpailu⁷⁶ ja tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon sinut on kutsuttu ja johon olet tunnustautunut hyvällä tunnustuksella monen todistajan edessä.

1. Kor. 9:24,25; Fil. 3:12–14; 1. Tim. 1:18;
2. Tim. 4:7

13. Jumalan edessä, joka tekee kaiken eläväksi, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti ja antoi hyvän tunnustuksen, minä kehotan sinua:

5. Moos. 32:39;
Joh. 18:36,37

14. noudata tätä käskyä tahrattomasti ja moitteettomasti Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka.

1. Tess. 5:23

15. Sen antaa meidän aikanaan nähdä autuas ja ainoa Valtias, kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra.

5. Moos. 10:17; 1. Tim. 1:17; Ilm. 17:14,19:16

16. Hänellä yksin on kuolematonmuus. Hän asuu valkeudessa, johon kukaan ei voi tulla. Häntä ei yksikään ihminen ole nähnyt eikä voi nähdä. Hänen olkoon kunnia ja ikuinen valta. Aamen.

2. Moos. 33:20; 5. Moos. 4:12;
Joh. 1:18; 1. Joh. 4:12

17. Neuvo niitä, jotka tässä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpellisi eivätkä panisi toivoaan epävarmaan rikkauteen vaan Jumalaan, joka antaa meille kaikkea runsaasti nautittavaksemme.

Ps. 62:11; Mark. 4:19;
Luuk. 12:15,16

18. Neuvo heitä tekemään hyvää, rikastumaan hyvistä teoista, olemaan anteliaita ja jakamaan omastaan.

5. Moos. 15:7,10; Luuk. 6:38; 2. Kor. 9:6,7;
Jaak. 2:16

1. kirje Timoteukselle 6

19. Näin he kokoavat itselleen aar-
teen, hyvän perustuksen tulevaisuutta
varten, jotta saisivat todellisen elä-
män.

Matt. 6:20; Luuk. 16:9; Fil. 3:20

Loppusanat

20. Timoteus, säilytä se, mikä sinulle
on uskottu. Pysy erossa epäpyhistä ja
tyhjistä puheista ja vastaväitteistä, joita
tiedon nimellä kulkeva valhetieto saa
aikaan.

2. Tim. 1:14,2:14; Tit. 1:14,3:9

21. Siihen tunnustautuen jotkut ovat
eksyneet pois uskosta. Armo olkoon
teidän kanssanne!

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

1. LUKU

1. **Paavali**, Kristuksen Jeesuksen apostoli Jumalan tahdosta, sen elämän lupauksen mukaan, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,

2. rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme! Ap. t. 16:1; 1. Tim. 1:2

Paavali kaipaa Timoteusta

3. Minä kiitän Jumalaa, jota palvelen omatunto puhtaana, niin kuin jo esivanhempani ovat tehneet, ja muistan sinua rukouksissani lakkaamatta, öin ja päivin. Ap. t. 23:1,24:14,15; Fil. 3:5,6; 1. Tess. 1:2

4. Kun muistan kyneleitäsi, haluaisin nähdä sinut, jotta täytyisin ilolla.

5. Kiitän Jumalaa, kun muistan sen vilpittömän uskon, joka sinulla on ja joka ensin oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella. Olen varma, että se on myös sinulla. Ap. t. 16:1; 2. Tim. 3:15

Julista evankeliumia rohkeasti!

6. Siksi muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, jonka sait, kun panin käteni sinun päällesi. 1. Tim. 4:14

7. Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä vaan voiman, rakkauden ja terveen ymmärryksen hengen. Room. 8:15

8. Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi kanssani vaivaa evankeliumin tähden sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa. Room. 1:16; Ef. 3:1; Tim. 2:3

9. Hän on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsulla, ei meidän tekojemme vaan oman suunnitelmansa ja armonsa mukaan, jonka hän antoi meille Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja Ef. 1:4; Tit. 1:2,3; 4-6

10. ja joka nyt on tuotu julki, kun meidän Vapahtajamme Kristus Jeesus on ilmestynyt. Hän on kukistanut kuoleman ja tuonut valoon elämän ja katoa-

mattomuuden, evankeliumin kautta.

Jes. 25:8; 1. Kor. 15:55,56; Hepr. 2:14

11. Sen julistajaksi, apostoliksi ja opettajaksi minut on asetettu.

Ap. t. 9:15,22:21; Gal. 1:15,16

12. Siitä syystä minä myös tätä kaikkea kärsin enkä sitä häpeä, sillä minä tiedän, keneen uskon, ja olen varma siitä, että hän kykenee säilyttämään siihen päivään asti sen, mikä on minun haltuuni uskottu. Ps. 16:5; Ef. 3:1; Fil. 1:6; 2. Tim. 4:8

13. Pidä esikuvanasi niitä terveitä sanoja, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. 1. Tim. 6:3; 2. Tim. 3:14

14. Säilytä meissä asuvan Pyhän Hengen avulla se hyvä, mikä on uskottu haltuusi. 1. Kor. 3:16; 1. Tim. 6:20

Onesiforoksen uskollisuus

15. Sinä tiedät, että Aasiassa kaikki ovat jättäneet minut, heidän joukossa Fygelos ja Hermogenes.

Ap. t. 19:10; 2. Tim. 4:10,16

16. Osoittakoon Herra laupeutta Onesiforoksen perhekunnalle, sillä hän on usein virvoittanut minua eikä ole hävennyt kahleitani. Matt. 25:36; 2. Tim. 4:19

17. Päinvastoin, Roomaan tultuaan hän ryhtyi innokkaasti etsimään, kunnes löysi minut. Ap. t. 28:30

18. Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran luona sinä päivänä. Ja kuinka suuria palveluksia hän teki Efesoksessa, sen tiedät sinä parhaiten. Matt. 5:7; 2. Tim. 4:8; Juud. 21

2. LUKU

Kehotus vaivannäköön

1. Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa! Ef. 6:10

2. Mitä olet monien todistajien läsnä ollessa minulta kuullut, usko se luotettaville ihmisille, jotka sitten kykenevät opettamaan muitakin.

2. kirje Timoteukselle 2

3. Kärsi vaivaa niin kuin Kristuksen Jeesuksen hyvä sotilas. 2. Tim. 1:8,4:5

4. Ei kukaan, joka palvelee sotilaina, sekaannu jokapäiväisen elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet pestannut.

5. Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti. 1. Kor. 9:25; 2. Tim. 4:7; Ilm. 2:10

6. Maamiehen, joka näkee vaivaa, tulee ensimmäisenä saada osansa sadosta. 1. Kor. 9:7

7. Tarkkaa, mitä sanon! Herra antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen.

8. Muista Jeesusta Kristusta, Daavidin jälkeläistä⁷⁷, joka on herätetty kuolleista minun julistamani evankeliumin mukaan. 2. Sam. 7:12; Jes. 11:1; Ap. t. 13:22,23

9. Sen julistamisessa minä kärsin vaivaa aina kahleisiin asti kuin pahan tekijä. Mutta Jumalan sanaa ei ole kahlehittu. Fil. 1:7,12

10. Siitä syystä kestan kaiken valittujen tähden, jotta hekin saavuttaisivat pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa ja sen mukana ikuisen kirkkauden. Kol. 1:24

11. Tämä sana on varma: Jos olemme yhdessä hänen kanssaan kuolleet, saamme hänen kanssaan myös elää. Room. 6:5,8,17; 2. Kor. 4:10,11; 1. Piet. 4:13

12. Jos kestämmme, saamme myös hallita hänen kanssaan. Jos kiellämme hänet, myös hän on kieltävä meidän. 2. Aik. 15:2; Matt. 10:33; Mark. 8:38

13. Jos olemme uskottomia, hän pyysy silti uskollisena, sillä itseään hän ei voi kieltää. 4. Moos. 23:19; Room. 3:3

Astia arvokkaaseen käyttöön

14. Muistuta tästä ja varoita heitä vakavasti Jumalan edessä, etteivät kiistelisi sanoista. Sellaisesta ei ole mitään hyötyä, vaan se koituu kuulijoiden turmioksi. 1. Tim. 6:4

15. Pyri osoittautumaan Jumalan edessä koetuksen kestäväksi työntekijäksi, jonka ei tarvitse hävetä työtään

ja joka jakaa totuuden sanaa oikein.

1. Tim. 4:6,7; Tit. 2:7,8

16. Pysy erossa epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät jumalattomuudessa yhä pitemmälle. 1. Tim. 1:4,6,20,21; Tit. 1:14

17. ja heidän puheensa leviää kuin syöpä. Heitä ovat Hymenaios ja Filetos, 1. Tim. 1:20

18. jotka ovat eksyneet pois totuudesta sanoessaan, että ylösnousemus on jo tapahtunut. Näin he turmelevat joidenkin uskon. 1. Kor. 15:12

19. Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa" ja "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka mainitsee Herran nimen." 4. Moos. 16:5,26; Job 36:10; Ps. 1:6; Jes. 26:16; Joh. 10:14

20. Suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita vaan myös puu- ja saviastioita. Toiset ovat arvokkaaseen, toiset halpa-arvoiseen käyttöön. Room. 9:21

21. Jos siis joku puhdistaa itsensä kaikesta tuollaisesta, hänestä tulee astia arvokkaaseen käyttöön, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen ja kaikkiin hyviin tekoihin valmis. Jer. 15:19; 2. Tim. 3:17

22. Pakene nuoruuden himoja. Taivoittele vanhurskautta, uskoa, rakkautta ja rauhaa niiden kanssa, jotka puhtaasta sydäimestä huutavat avukseen Herraa. 1. Tim. 6:11; Hepr. 12:14

23. Vältä tyhmiä ja taitamattomia väittelyjä. Sinähän tiedät, että ne synnyttävät riitoja. 1. Tim. 1:4,6,5; Tit. 3:9

24. Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikille, kyetä opettamaan ja kärsimään vääryyttä. 1. Tim. 3:2,3; Tit. 1:7-9

25. Hänen tulee lempeästi ojentaa vastustelevia. Ehkäpä Jumala vaikuttaa heissä mielenmuutoksen, niin että he tulevat tuntemaan totuuden

Sananl. 16:7; Gal. 6:1; 2. Tim. 4:2

26. ja selviävät Paholaisen ansasta, hänen, joka on heidät vanginnut noudattamaan tahtoaan.

3. LUKU

Viimeisten päivien ihmiset

1. Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä tulee vaikeita aikoja. 1. Tim. 4:1; 2. Piet. 2:1,3;3

2. Ihmiset ovat silloin itserakkaita ja rahanahneita, kerskailijoita, ylimielisiä, pilkkaajia ja vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä ja jumalattomia. Room. 1:29,30

3. He ovat rakkaudettomia, leppymättömiä, panettelijoita, hillittämiä ja raakoja, hyvän vihaajia,

4. petollisia, yltiöpäisiä ja omahyväisiä⁷⁸. He rakastavat enemmän nautintoja kuin Jumalaa.

5. Heillä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Karta sellaisia! Matt. 7:15,15:7–9; Room. 16:17; 2. Tess. 3:6

6. Heidän joukossaan on niitä, jotka tunkeutuvat taloihin ja kietovat valtaansa syntien rasittamia, monenlaisten himojen riepottelemia naisparkoja, Tit. 1:11,16

7. jotka ovat aina opetusta ottamassa mutta eivät voi koskaan päästä tuntemaan totuutta.

8. Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin hekin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät kestä uskonkoetuksissa. 2. Moos. 7:11,12; Room. 1:28; 1. Tim. 6:5; 2. Tim. 4:3,4

9. Mutta pitkään he eivät menesty, sillä heidän mielettömyytensä paljastuu kaikille, niin kuin noidenkin mielettömyys paljastui. 2. Moos. 8:18,19

Paavali esikuvana

10. Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, elämäni, ajatteluani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani ja kärsivällisyyttäni 1. Tim. 4:6

11. niissä vainoissa ja kärsimyksissä, joita tuli osakseni Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Millaisia vainoja olenkaan kestänyt, ja kaikista Herra on minut pelastanut!

Ap. t. 13:50,14:1,2,19; 2. Kor. 1:10

12. Kaikki, jotka tahtovat elää jumallisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi, Matt. 16:24; Joh. 15:18,19,17:14

13. mutta pahat ihmiset ja petkuttajat menevät pahuudessa yhä pitemmälle, eksyttäen ja eksyen.

Raamatun alkuperä

14. Pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut. 2. Tim. 2:2

15. Olet myös jo lapsuudestasi asti tuntenut pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

Ps. 19:8,119:105,130,140,160

16. Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, ja se on hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa, Luuk. 24:27; Room. 1:16,15:4; 2. Piet. 1:19–21

17. jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen ja varustautunut kaikkiin hyviin tekoihin. 1. Aik. 28:19; 1. Tim. 6:11; 2. Tim. 2:21

4. LUKU

Timoteus Paavalin työn jatkajana

1. Kehotan sinua vakavasti Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet, ja hänen ilmestymisensä ja valtakuntansa kautta: Ap. t. 10:42; Room. 14:9; 1. Piet. 4:5

2. saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita ja kehota, kaikin tavoin kärsivällisesti opettaen. Ap. t. 20:20,31; 2. Tim. 2:25

3. Tulee näet aika, jolloin ihmiset eivät kärsi tervettä oppia vaan omien himojensa mukaan haalivat itselleen opettajia korvasyyhyhynsä. 1. Tim. 4:1

4. He kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät tarujen puoleen. 2. Tess. 2:10,11; 1. Tim. 1:4,4:7; 2. Tim. 3:5,8

5. Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ ja hoida palvelutehtäväsi täydellisesti.

Ap. t. 21:8; Ef. 4:11; 2. Tim. 1:8,2:3

2. kirje Timoteukselle 4

6. Minut jo uhrataan, lähtöni hetki on tullut. Fil. 1:23,2:17; 2. Piet. 1:14

7. Olen kilpaillut hyvän kilpailun, juoksun päättänyt ja uskon säilyttänyt. Ap. t. 20:24; Fil. 3:14; 1. Tim. 6:12; Hepr. 12:1

8. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppäle, jonka Herra, oikeudenmukainen tuomari, antaa minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle vaan myös kaikille, jotka rakastavat hänen ilmestymistään. Jaak. 1:12; 1. Piet. 5:4; Ilm. 2:10

Henkilökohtaisia viestejä

9. Koeta päästä pian tulemaan luokseni.

10. Deemas on tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jättänyt minut ja mennyt Tessalonikaan. Kreskes on mennyt Galatiaan ja Titus Dalmatiaan. Luuk. 17:30–33; Kol. 4:14

11. Vain Luukas on minun kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle palvelutehtävässä hyödyllinen. Ap. t. 15:37; Kol. 4:10

12. Tykikoksen olen lähettänyt Efesokseen. Ef. 6:21; Kol. 4:7; Tit. 3:12

13. Tuo tullessasi viitta, jonka jätin Trooakseen Karpoksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit.

14. Kupariseppä Aleksandros on tehnyt minulle paljon pahaa, mutta Herra maksaa hänelle hänen tekojensa mukaan. 2. Sam. 3:39; Ps. 28:4; 1. Tim. 1:20

15. Varo sinäkin häntä, sillä hän on kovasti vastustanut puheitamme.

16. Ensimmäisen kerran puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut. Älköön sitä luettako heidän syykseen. 2. Tim. 1:15

17. Herra kuitenkin auttoi ja vahvisti minua, jotta voisin viedä julistustyöni päätökseen ja kaikki pakanat kuulisivat sanan, ja niin minä pelastuin leijonan kidasta. Ps. 22:22; Dan. 6:22; Ap. t. 23:11

18. Herra päästää minut kaikesta pahasta ja pelastaa minut taivaalliseen valtakuntaansa. Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Matt. 6:13; 1. Piet. 4:11

Lopputervehdykset

19. Terveiset Priskalle ja Akvilalle sekä Onesiforoksen perhekunnalle.

Ap. t. 18:2; Room. 16:3; 1. Kor. 16:19; 2. Tim. 1:16

20. Erastos jäi Korintiin, ja Trofimoksen jätin Miletokseen sairastamaan.

Ap. t. 19:22,20:4,15,21:29; Room. 16:23

21. Koeta päästä tulemaan ennen talvea. Sinulle lähettävät terveisiä Eubulos, Pudens, Linus, Klaudia ja kaikki veljet.

22. Herra olkoon sinun henkesi kanssa. Armo olkoon teidän kanssanne!

Filem. 25

PAAVALIN KIRJE TITUKSELLE

1. LUKU

1. Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli, lähetetty vahvistamaan Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista, joka on jumalisuuden mukainen 1. Tim. 3:16

2. ja perustuu toivoon iankaikkisesta elämästä. Sen on Jumala luvannut ennen ikuisia aikoja, eikä hän valehtele. 4. Moos. 23:19; Room. 1:2, 16:25, 26; 2. Tim. 1:9, 10

3. Kun aika oli tullut, hän ilmoitti sanansa siinä saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän pelastajamme, käskyn mukaan. Ef. 1:9; Kol. 1:26; 1. Tess. 2:4; 1. Tim. 1:11

4. Titukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella: armo ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme Kristukselta Jeesukselta! Ef. 1:2; Fil. 1:3; 1. Tim. 1:2

Seurakunnan kaitsijan ominaisuudet

5. Jätin sinut Kreetaan sitä varten, että järjestäisit sen, mikä jäi vielä järjestämättä, ja asettaisit jokaiseen kaupunkiin vanhimmat, kuten sinua käskin, Ap. t. 14:23; 2. Tim. 2:2

6. jos olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä kurittomia. 1. Tim. 3:2,3

7. Seurakunnan kaitsijan tulee näet olla nuhteeton, koska hän on Jumalan taloudenhoitaja. Hän ei saa olla itse-rakas eikä äkkipikainen, ei juomari, ei tappelija eikä väärän voiton tavoittelija, 3. Moos. 10:9; Matt. 24:45; 1. Piet. 5:2

8. vaan hänen on oltava vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä ja itsensä hillitsevä.

9. Hänen tulee pysyä opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, niin että hän kykenee neuvomaan terveellä opetuksella ja kumoamaan vastaan-sanojen väitteet. 1. Tim. 6:3; 2. Tim. 1:13; Tit. 2:1

Väärät opettajat

10. Kurittomia, tyhjänpuhujia ja eksyttäjiä on näet paljon, varsinkin ympärileikattujen joukossa. Ap. t. 15:1

11. Heidän suunsa on tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia perhekuntia opettamalla häpeällisen voiton vuoksi sellaista, mitä ei pitäisi. 1. Tim. 6:5; 2. Tim. 3:6

12. Onhan eräs heistä, heidän oma profeettansa, sanonut: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, ahmatti laiska!"⁷⁹

13. Tämä todistus on tosi. Nuhtele heitä sen vuoksi ankarasti, jotta he tulisivat uskossaan terveiksi 2. Tim. 4:2

14. eivätkä kiinnittäisi huomiota juutalaisiin taruihin ja totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin. Matt. 15:9; Kol. 2:22; 1. Tim. 4:7

15. Puhtaille kaikki on puhdasta, mutta saastaisille ja epäuskoisille mikään ei ole puhdasta, vaan heidän mielensä ja omatuntonsa on saastunut. Matt. 15:11; Luuk. 11:39,40; Ap. t. 10:15; Room. 14:14,20

16. He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he kieltävät hänet. He ovat inhottavia ja tottelemattomia, kelloittomia mihinkään hyviin tekoihin. Jer. 4:22; 2. Tim. 3:5; Juud. 4

2. LUKU

Terve oppi

1. Puhu sinä sitä, mikä sopii terveen oppiin. 2. Tim. 1:13; Tit. 1:9

2. Vanhojen miesten tulee olla raittiita, arvokkaita ja siveitä sekä terveitä uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä. Tit. 1:13

3. Vanhojen naisten tulee samoin olla käytökseltään niin kuin pyhien sopii. He eivät saa olla panettelijoita eivätkä paljon viinin orjia vaan sellaisia, jotka neuvovat hyvään. 1. Tim. 2:9,10,3:11,5:13; 1. Piet. 3:3

⁷⁹ 1:12. Epimenideksen, 500-luvulla eKr. eläneen runoilijan, heksametrisäe.

4. Näin he voivat ohjata nuoria vai-
moja rakastamaan miestänsä ja lap-
siaan,

5. olemaan siveitä ja puhtaita, hoi-
tamaan hyvin kotinsa, olemaan hyviä
ja omalle miehelleen alamaisia, ettei
Jumalan sana tulisi pilkatuksi.

1. Kor. 14:34; Ef. 5:22; Kol. 3:18

6. Kehota myös nuoria miehiä käyt-
tymään siveästi.

7. Ole itse kaikessa hyvien tekojen
esimerkkinä. Opetuksesi olkoon puh-
dasta ja arvokasta,

1. Tim. 4:12;

1. Piet. 5:3

8. puheesi tervettä ja moitteetonta,
niin että vastustaja häpeäisi, kun hä-
nellä ei ole sanottavana meistä mitään
pahaa.

1. Tim. 5:14; Tit. 1:9;

1. Piet. 2:12, 15, 3:16

9. Kehota orjia olemaan isännilleen
alamaisia ja noudattamaan heidän
mieltään vastaan sanomatta.

Ef. 6:5,6; Kol. 3:22,23; 1. Tim. 6:1,2; 1. Piet. 2:18

10. He eivät saa näpistellä, vaan
heidän on osoitettava kaikin tavoin vil-
pitöntä uskollisuutta, niin että he kau-
nistavat kaikessa Jumalan, meidän
pelastajamme, opin.

Armo kasvattaa

11. Jumalan armo on näet ilmestynyt
pelastukseksi kaikille ihmisille,

1. Tim. 2:4; Tit. 3:4,5; 2. Piet. 3:9

12. ja se kasvattaa meitä hylkää-
mään jumalattomuuden ja maailmal-
liset himot ja elämään siveästi, van-
hurskaasti ja jumalisesti nykyisessä
maailmanajassa,

Ef. 5:27; Kol. 1:22;

1. Piet. 1:15–17

13. kun odotamme autuaan toivon
täyttymistä ja suuren Jumalan ja Va-
pahtajamme Jeesuksen Kristuksen
kirkkauden ilmestymistä.

1. Kor. 1:7;

Fil. 3:20; 1. Tess. 1:10

14. Hän antoi itsensä meidän puo-
lestamme lunastaakseen meidät kai-
kesta laittomuudesta ja puhdistaa-
seen itselleen omaisuudeksi kansan,
joka ahkeroi hyviä tekoja.

2. Moos. 19:5,6; Hes. 37:23; 2. Kor. 5:15

15. Puhu tätä, kehota ja nuhtele kai-
kella arvovallalla. Älköön kukaan hal-
veksiko sinua. 1. Kor. 16:11; 1. Tim. 4:12;
2. Tim. 4:2

3. LUKU

Uusi elämäntapa

1. Muistuta heitä, että heidän tulee
olla esivallalle ja viranomaisille ala-
maisia ja kuuliaisia, valmiita tekemään
kaikkea hyvää. Room. 13:1,2; 2. Tim. 3:17;
1. Piet. 2:13,14

2. He eivät saa herjata ketään eiväk-
kä riidellä, vaan heidän tulee olla ystä-
vällisiä ja kaikin tavoin osoittaa lempe-
yttä kaikkia ihmisiä kohtaan. Ef. 4:2;
Fil. 4:5; 2. Tim. 2:24,25

3. Olimmehan mekin ennen ymmär-
tämättömiä ja tottelemattomia, olimme
eksyksissä, monenlaisten himojen ja
nautintojen orjia, elimme pahuudessa
ja kateudessa, vihattuina ja toisiamme
vihaten. 1. Kor. 6:11; Ef. 2:1–3; Kol. 3:7;
1. Piet. 4:3

4. Mutta kun Jumalan, meidän pe-
lastajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus
ilmestyi,

Tit. 2:11

5. hän pelasti meidät, ei vanhurs-
kaudessa tekemiemme tekojen ansi-
osta vaan laupeutensa tähden uudes-
tisytymisen pesun ja Pyhän Hengen
uudistuksen kautta. Jer. 4:14; Ap. t. 2:38;
1. Piet. 1:23; Ilm. 7:14

6. Tämän Hengen hän vuodatti run-
saasti päällemme Vapahtajamme Jee-
suksen Kristuksen kautta,

Joel 2:28; Ap. t. 2:1–4,33,10:45,46

7. jotta me, vanhurskautettuina hä-
nen armostaan, tulisimme iankaikkisen
elämän perillisiksi toivon mukaan.

Room. 8:17,23,24

8. Tämä sana on varma, ja tahdon
sinun teroittavan näitä asioita, että ne,
jotka uskovat Jumalaan, olisivat ahke-
ria tekemään hyvää. Se on ihmisille
hyvää ja hyödyllistä.

9. Mutta vältä tyhmiä väittelyjä ja
sukuluetteloita, riitoja ja kiistoja laista,
sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia.

1. Tim. 1:4,4,7; 2. Tim. 2:23; Tit. 1:14

10. Karta harhaoppista ihmistä varoi-
tetuasi häntä kerran tai kahdesti.

Room. 16:17; 2. Tim. 3:5; 2. Joh. 10,11

11. Sinähän tiedät, että tuollainen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä. Hän on tuominnut itse itsensä. 1. Tim. 6:4,5

Ohjeita ja tervehdyksiä

12. Kun lähetän luoksesi Artemaksen tai Tykikoksen, tule nopeasti luokseni Nikopoliiseen, sillä siellä olen päättänyt viettää talven. Ef. 6:21

13. Varusta lainoppinut Zeenas ja Apollos huolellisesti matkalle, niin ettei heiltä puutu mitään. Ap. t. 18:24; 3. Joh. 6

14. Oppikoot meikäläisetkin tarpeen vaatiessa tekemään hyviä tekoja, etteivät jäisi hedelmättömiksi. Tit. 2:14

15. Kaikki, jotka ovat luonani, lähettävät sinulle tervehdyksen. Sano terveisiä niille, jotka pitävät meitä rakaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

1. Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle työtoverillemme Filemonille Ef. 3:1,4:1

2. sekä sisarellemme Apfialle, taistelutoverillemme Arkippokselle ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle. Kol. 4:17

3. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! Room. 1:7

Filemonin usko ja rakkaus

4. Kiitän Jumalaani aina muistaesani sinua rukouksissani. Ef. 1:15,16; Kol. 1:3,4; 1. Tess. 1:2,3; 2. Tim. 1:3

5. Olen näet kuullut uskostasi Herraan Jeesukseen ja rakkaudestasi häntä ja kaikkia pyhiä kohtaan.

6. Rukoilen, että sinun uskosi, meidän yhteinen uskomme, tulisi voimalliseksi kaiken sen hyvän tuntemisessa, mikä meillä on Kristuksessa. Fil. 1:9

7. Olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakkaudestasi, veljeni, sillä pyhien sydämet ovat saaneet virvoitusta sinun kauttasi. 2. Kor. 7:4

Pyyntö Onesimoksen puolesta

8. Vaikka minulla onkin Kristuksessa paljon rohkeutta käskeä, mitä sinun tulee tehdä,

9. niin rakkauden tähden minä mieluummin pyydän, olenhan tällainen kuin olen, vanha Paavali, nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki. 2. Tim. 1:8

10. Pyydän sinua poikani puolesta, jonka kahleissani synnytin, Onesimoksen puolesta, 1. Kor. 4:15; Gal. 4:19; Kol. 4:9

11. ennen sinulle hyödyttömän mutta nyt hyödyllisen⁸⁰ sekä sinulle että minulle.

12. Lähetän hänet sinulle takaisin – hänet, oman sydämeni.

13. Tahtoisin pitää hänet luonani, että hän sinun puolestasi palvelisi minua, kun olen evankeliumin tähden kahleissa.

14. Ilman sinun suostumustasi en kuitenkaan tahdo tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikään kuin pakollista vaan vapaaehtoista. 2. Kor. 9:7

15. Ehkäpä hän juuri sen vuoksi joutui sinusta hetkeksi eroon, että saisit hänet takaisin iäksi,

16. ei enää orjana vaan orjaa parempana, rakkaana veljenä, erityisesti minulle – kuinka paljon rakkaampana sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana! Ef. 6:9; 1. Tim. 6:2

17. Jos siis pidät minua toverinasi, ota hänet luoksesi niin kuin minut.

18. Jos hän on tehnyt sinulle vääryyttä tai on sinulle jotakin velkaa, pane se minun laskuuni.

19. Minä, Paavali, kirjoitan omakätisesti: minä maksan sen – etten sanoisi: sinä olet minulle velkaa itsesikin. Gal. 6:11; 2. Tess. 3:17

20. Niin, veljeni, jospa olisit minulle hyödyksi Herrassa. Virvoita sydäntäni Kristuksessa.

21. Luottaen kuuliaisuuteesi minä kirjoitan sinulle ja tiedän, että teet enemmänkin kuin sanon.

22. Järjestä minulle samalla myös majapaikka, sillä toivon, että rukoustenne tähden minun suodaan tulla luoksenne. Fil. 1:25,2:24

Lopputervehdys

23. Epafra, vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa, lähettää sinulle terveisiä, Kol. 1:7,4:12

24. samoin työtoverini Markus, Aristarkos, Deemas ja Luukas. Ap. t. 12:12,13:5,19:29; Kol. 4:10,14

25. Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kansa! 2. Tim. 4:22

⁸⁰ 11. Nimi Onesimos merkitsee 'hyödyllinen'.

KIRJE HEPREALAISILLE

1. LUKU

Jumala on puhunut Poikansa kautta

1. Jumala puhui muinoin monesti ja monin tavoin isille profeettojen kautta. 4. Moos. 12:6-8; Luuk. 1:70; Gal. 4:4

2. Näinä viimeisinä päivinä hän on puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka kautta hän myös on luonut maailmat. Ps. 2:8; Dan. 7:14; Joh. 1:3; Kol. 1:15,16

3. Poika on Jumalan kirkkauden säteily ja hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa. Joh. 14:9; 2. Kor. 4:4; Hepr. 8:1,9;12

Poika on enkeleitä suurempi

4. Hänestä on tullut niin paljon enkeleitä suurempi kuin hänen perimänsä nimi on heidän nimeään jalompi. Fil. 2:9,10

5. Kenelle enkeleistä Jumala on koskaan sanonut: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin", tai: "Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani"? 2. Sam. 7:14; Ps. 2:7; Ap. t. 13:33; Hepr. 5:5

6. Ja taas, kun hän tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: "Kumartukoot hänen eteensä kaikki Jumalan enkelit." Ps. 97:7; Room. 8:29

7. Enkeleistä hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulenliekiksi", Ps. 104:4

8. mutta Pojasta: "Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka." Ps. 45:7,8

9. Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta. Sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinua iiloilyllä enemmän kuin kumppaneitasi." Ap. t. 10:38

10. Ja: "Sinä, Herra, olet alussa perustanut maan, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoja. Ps. 8:4,102:26-28

11. Ne kaikki katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki vanhenevat kuin vaatte. Jes. 51:6; Luuk. 21:33

12. Kuin viitan sinä käärit ne kokoon, kuin vaatteen, ja ne muuttuvat. Mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi loppu." Hepr. 13:8

13. Kenelle enkeleistä hän on koskaan sanonut: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"? Ps. 110:1; Matt. 22:44; 1. Kor. 15:25; Hepr. 10:12

14. Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat periä pelastuksen? Ps. 34:8,9;11,12

2. LUKU

Suuri pelastus

1. Sen tähden meidän tulee yhä tarkemmin pitää kiinni siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain joutuisi virran viemiksi.

2. Jos kerran enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkan, 5. Moos. 27:26; Ap. t. 7:38,53; Gal. 3:19

3. kuinka me voisimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka itse Herra ensiksi julisti? Ne, jotka sen kuullivat, vahvistivat ja välittivät sen meille, Mark. 1:14,15; Hepr. 10:29,12:25

4. kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä, ihmeillä ja monenlaisilla väkevilla teoilla, jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan. Mark. 16:20; Ap. t. 2:22,14:3

Pelastuksen päämies

5. Enkelien valtaan Jumala ei ole alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme,

6. vaan jossakin kohdassa joku on todistanut: "Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai Ihmisen Poika⁸¹, että pidät hänestä huolen? Ps. 8:5-8,144:3

81 2:6. Tai: "ihmisen poika".

7. Vähäksi aikaa sinä teit hänet alempiarvoiseksi kuin enkelit, kirkkaudella ja kunnialla sinä seppelöit hänet.⁸² Hepr. 1:13

8. Sinä asetit kaiken hänen jalkojensa alle.” Alistaessaan kaiken hänen valtaansa Jumala ei jättänyt mitään hänelle alistamatta. Nyt emme kuitenkaan vielä näe, että kaikki olisi alistettu hänen valtaansa. Matt. 28:18; 1. Kor. 15:27

9. Mutta me näemme Jeesuksen kuolemansa ja kärsimyksensä tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä. Hänet oli tosin vähäksi aikaa tehty enkeleitä halvemmaksi, jotta hän Jumalan armosta maistaisi kuolemaa kaikkien ihmisten puolesta. Fil. 2:8,9

10. Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, tehdä kärsimysten kautta heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi. Luuk. 24:26; Hepr. 12:2

11. Hän, joka pyhittää, ja ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Siksi hän ei häpeä kutsua heitä veljikseen. Matt. 12:50,25:40; Joh. 15:14,20:17

12. Hän sanoo: ”Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, laulan ylistystäsi seurakunnan keskellä”, Ps. 22:23,26

13. Ja vielä: ”Minä panen luottamukseni häneen”, ja edelleen: ”Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on antanut minulle.” 2. Sam. 22:3; Jes. 8:17,18; Joh. 10:29,17:6

14. Koska siis lapsilla on liha ja veri, myös hän tuli niistä samalla tavoin osalliseksi, jotta hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, nimittäin Paholaisen, Jes. 25:8; Joh. 12:31; 1. Kor. 15:26,54,55; 2. Tim. 1:10

15. Ja vapauttaisi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko elämänsä ajan olleet orjuudessa. Luuk. 1:74; Room. 8:15

16. Ei hän ota suojelukseensa enkeleitä vaan Abrahamin siemenen. Jes. 41:8,9; Gal. 3:29

17. Sen vuoksi hänen piti tulla kaikessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylipappi tehtävissään Jumalan edessä ja hän voisi sovittaa kansan synnit. Fil. 2:7; Hepr. 4:15,5:1,2

18. Koska hän on itse kärsinyt ja ollut kiusattu, hän kykenee kiusattuja auttamaan. Matt. 4:1

3. LUKU

Jeesus on Moosesta suurempi

1. Sen vuoksi, pyhät veljet, te, jotka olette osallisia taivaallisesta kutsusta, kiinnittäkää mielenne tunnustuksemme apostoliin ja ylipappiin, Jeesukseen. Hepr. 4:14

2. Hän on uskollinen asettajalleen, niin kuin Mooseskin oli ”koko hänen huoneessaan”. 4. Moos. 12:7

3. Hänen on kuitenkin katsottu Mooseskeen verrattuna ansaitsevan niin paljon suuremman kunnian kuin rakentajan kunnia on talon kunniaa suurempi. 2. Kor. 3:7,8

4. Jokainen talo on jonkun rakentama, mutta Jumala on rakentanut kaiken.

5. Mooses tosin oli palvelijana uskollinen ”koko hänen huoneessaan” todistukseksi siitä, mitä vatedes puhuttaisiin. 4. Moos. 12:7

6. Kristus sen sijaan on uskollinen Poikana, hänen huoneensa hallitsijana. Hänen huoneensa olemme me, kunhan loppuun asti säilytämme rohkeuden ja kerskaamme toivosta. Matt. 24:13; 1. Kor. 3:16; Ef. 2:20–22

Jumalan kansan lepo

7. Sen tähden, niin kuin Pyhä Henki sanoo: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, Ps. 95:8–10

8. älkää paaduttako sydäntänne, niin kuin teitte kapinoidessanne⁸³ kiusaamisen päivänä autiomaassa. 2. Moos. 17:1,2; 4. Moos. 20:2,3,13

82 2:7. Joissakin käsikirjoituksissa lisäksi: ”ja asetit hänet hallitsemaan kättesi tekoja”.

83 3:8. Kirj.: ”katkeroituksessa”. Sana viittaa nimeen Maara, joka merkitsee ”katkera”. Ks. 2. Moos. 15:23.

9. Siellä teidän isänne kiusasivat ja koettelivat minua, vaikka näkivät minun tekojani neljäkymmentä vuotta.

10. Sen tähden minä vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään.' He eivät oppineet tuntemaan minun teitäni,

11. ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepoon.'"
Ps. 95:11

12. Varokaa, veljet, ettei vain keneläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta.
Hepr. 12:15

13. Kehottakaa sen sijaan toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan "tänä päivänä", ettei kukaan teistä synnin pettämänä paatuisi.
Jes. 55:6; 1. Tess. 5:11,14

14. Mehän olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme loppuun asti vahvoina siinä luottamuksessa, joka meillä alussa oli.
Hepr. 6:11

15. Kun siis sanotaan: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne, niin kuin kapinoidessanne teitte",
Ps. 95:8; Hepr. 4:7

16. ketkä sitten suututtivat hänet, vaikka kuulivat? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet pois Egyptistä?

17. Keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat tehneet syntiä ja joiden ruumiit kaatuivat autiomaahan?
4. Moos. 14:22,29,31,33,26:65; 1. Kor. 10:5,10

18. Ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille?
5. Moos. 1:34,35

19. Näemme siis, että epäuskon tähden he eivät voineet päästä siihen lepoon.

4. LUKU

1. Varokaamme siis, ettei kenenkään teistä havaittaisi jääneen taipaleelle, sillä lupaus päästä hänen lepoonsa on yhä voimassa.

2. Onhan hyvä sanoma julistettu meille niin kuin heillekin. Kuultu sana ei kuitenkaan hyödyttänyt heitä, koska

se ei sulautunut uskossa niihin, jotka sen kuulivat.

3. Sen sijaan me, jotka tulimme uskoon, pääsemme lepoon. Jumala on kyllä sanonut: "Vihassani minä vannoin: 'He eivät pääse minun lepoon', vaikka hänen tekonsa ovat olleet valmiina jo maailman perustamisesta asti.
Ps. 95:11; Hepr. 3:11

4. Jossakin kohdassa hän on sanonut seitsemännestä päivästä: "Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistaan."
1. Moos. 2:2

5. Ja tässä taas: "He eivät pääse minun lepoon." Ps. 95:11

6. Koska siis on varmaa, että jotkut pääsevät siihen ja että ne, joille hyvä sanoma ensiksi julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden vuoksi,

7. niin hän määrää jälleen päivän, "tämän päivän". Daavidin kautta hän näet sanoo pitkän ajan kuluttua, niin kuin aiemmin on sanottu: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne."
Ps. 95:8; Hepr. 3:7,15

8. Jos Joosua olisi johtanut heidät lepoon, Jumala ei puhuisi toisesta, sen jälkeisestä päivästä.
5. Moos. 31:7; Joos. 22:4

9. Jumalan kansalla on siis sapatinlepo vielä edessäpäin.
Ilm. 20:3

10. Joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan niin kuin Jumalakin omista teoistaan.
Ilm. 14:13

11. Pyrkikäämme siis pääsemään siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.

12. Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka. Se tunkee läpi, kunnes erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimet ja tuomitsee sydämen ajatukset ja aikeet.
Jes. 49:2; Jer. 23:29; Ef. 6:17; Ilm. 1:16

13. Mikään luotu ei ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmiensä edessä, ja hänelle meidän on tehtävä tili.
Ps. 33:13–15,34:16,17,139:1–12

Jeesus on ylipappi

14. Koska meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivaiden kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, pitääkäämme kiinni tunnuksesta. Hepr. 3:1,6;20,7;26,9;11,12

15. Eihän meidän ylipappimme ole sellainen, ettei hän voi sääliä meidän heikkouksiamme, sillä hän on ollut kaikessa kiusattu samalla tavoin kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

Jes. 53:9; Matt. 4:1; Luuk. 22:28; Hepr. 2:17,18; 1. Piet. 2:22

16. Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan.

Ef. 3:12; Hepr. 10:19; 1. Joh. 3:21

5. LUKU

1. Jokainen ylipappi valitaan ihmisten joukosta ja asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä kuuluu Jumalalle, tuomaan lahjoja ja uhreja syntien tähden. 2. Moos. 28:1; Hepr. 8:3

2. Hän kykenee kohtelemaan sääliä tiettämättömiä ja eksyviä, koska on itsekin heikkouden alainen,

Hepr. 2:17,18,4:15

3. ja tämän heikkoutensa vuoksi hänen täytyy uhrata niin omien syntiensä kuin kansankin syntien puolesta.

3. Moos. 4:3,9;7; Hepr. 7:27,9:7

4. Kukaan ei ota tätä arvoa itselleen, vaan Jumala kutsuu hänet niin kuin Aaroninkin. 1. Aik. 23:13

5. Niinpä ei Kristuskaan korottanut itseään tullakseen ylipapiksi vaan sai kunnian häneltä, joka sanoi: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.” Ps. 2:7; Joh. 8:54; Hepr. 1:5

6. Ja toisessa kohdassa hän sanoo: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.”

1. Moos. 14:18,19; Ps. 110:4; Hepr. 7:17

7. Lihansa päivinä Kristus voimakain huudoin ja kyynelin uhrasi rukouksia ja anomuksia Jumalalle, joka voi pelastaa hänet kuolemasta, ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden. Matt. 26:39,27:46,50; Luuk. 22:41,42; Joh. 12:27

8. Vaikka hän oli Poika, hän oppi kuuliaisuuden siittä, mitä kärsi. Fil. 2:8

9. Kun hän oli tullut täydelliseksi, hänestä tuli iankaikkisen pelastuksen aikaansaaja kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaisia. Jes. 45:17; Room. 1:5; Hepr. 2:10

10. Häntä Jumala kutsuu ylipapiksi ”Melkisedekin järjestyksen mukaan”.

Hengellinen ravinto

11. Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska te olette käyneet hitaiksi kuulemaan.

12. Te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanan ensimmäisiä alkeita. Te olette maidon tarpeessa, ette vahvan ruuan.

1. Kor. 3:1,2; 1. Piet. 2:2

13. Jokainen, jota vielä ruokitaan maidolla, on kokematon vanhurskauten sanassa, sillä hän on pikkulapsi.

1. Kor. 14:20; Ef. 4:14

14. Vahva ruoka taas on täysi-ikäisille, niille, joiden aistit ovat tottumukselta harjaantuneet erottamaan hyvän ja pahan. Ps. 119:104; Fil. 1:10

6. LUKU

1. Jättäkäämme sen tähden Kristuksen opin alkeet ja edetkäämme täysi-ikäisyyteen, ryhtymättä uudestaan laskemaan perustusta: parannusta kuolleista teoista ja uskoa Jumalaan, Matt. 5:48; Jaak. 1:4

2. oppia kasteista, käten päällepanemisesta, kuolleiden ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta tuomiosta.

3. Näin me teemme, jos vain Jumala sallii. Jaak. 4:15

4. Mahdotontahan on uudistaa parannukseen niitä, jotka kerran ovat päässeet valoon, maistaneet taivaallista lahjaa ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä, Matt. 12:31,45; Hepr. 10:26; 1. Joh. 5:16

5. maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia

6. mutta ovat luopuneet. He näet itse uudestaan ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häpäisevät häntä julkisesti. 2. Piet. 2:20

7. Maa, joka imee sen päälle usein tulevan sateen ja tuottaa kasvun hyö-

dyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta.

8. Se taas, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton. Se on lähellä kirousta, ja lopulta se poltetaan. Jes. 27:4; Matt. 21:19; Luuk. 8:14

9. Mutta teistä, rakkaat, me uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä kuuluu pelastukseen, vaikka puhumme näin.

10. Eihän Jumala ole väärämielinen, niin että hän unohtaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet hänen nimeään kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vieläkin palvelette.

Matt. 10:42,25:40; Joh. 13:20; Room. 3:4

11. Toivomme hartaasti, että kukin teistä osoittaa samaa intoa ja säilyttää toivon täyden varmuuden loppuun asti,

12. ettette veltostuisi vaan seuraisitte niitä, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä on luvattu.

Jumalan lupaus on varma

13. Jumala antoi Abrahamille lupauksen ja vannoi itsensä kautta, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, jonka kautta vanna.

1. Moos. 22:16,17; Ps. 105:9; Luuk. 1:73

14. Hän sanoi: ”Totisesti, siunaamalla minä sinut siunaan ja lisäämällä sinut lisään”,

1. Moos. 12:2,3,22:17

15. ja niin Abraham kärsivällisesti odotettuaan sai sen, mitä oli luvattu.

Hepr. 10:36

16. Ihmiset vannovat jonkun itseään suuremman kautta. Vala on heille asian vahvistus ja lopettaa kaikki vastaväitteet.

2. Moos. 22:11

17. Koska Jumala tahtoi lupauksen perillisille vieläkin vakuuttavammin osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, hän vakuutti sen valalla.

18. Näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei voi valehdella, me näin saamme voimakkaan rohkaisun, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta.

4. Moos. 23:19; Tit. 1:2

19. Se toivo on meille kuin sielun ankkuri, varma ja luja, ja se ulottuu esiripun sisäpuolelle asti.

20. Sinne Jeesus meni edelläjuoksisjana meidän puolestamme, kun hän oli tullut ylipapiksi ikuisiksi ajoiksi, Melkisedekin järjestyksen mukaan.

Hepr. 3:1,4:14,8:1,9:11,12

7. LUKU

Melkisedekin järjestys

1. Tämä Melkisedek oli Saalemin kuningas ja Jumalan, Korkeimman, pappi. Kun Abraham palasi takaisin voitettuaan kuninkaat, Melkisedek meni häntä vastaan ja siunasi hänet,

1. Moos. 14:18–20

2. ja Abraham antoi hänelle kymmenykset kaikesta. Melkisedek on ensinnäkin ”vanhurskauden kuningas”, mitä hänen nimensäkin merkitsee, sitten myös ”Saalemin kuningas” eli ”rauhan kuningas”.

3. Isättömänä ja äidittömänä, vailla sukuuetteloa, ilman päivien alkua ja elämän loppua hän on Jumalan Poikaan verrattavissa, ja hän pysyy papina ikuisesti.

4. Katsokaa, kuinka suuri hän on. Jopa kantaisä Abraham antoi hänelle kymmenykset saaliinsa parhaimmasta osasta.

5. Myös niillä Leevin pojilla, jotka saavat pappeuden, on käsky ottaa lain mukaan vastaan kymmenyksiä kansalta, veljiltään, vaikka nämä ovatkin lähteneet Abrahamin kupeesta.

4. Moos. 18:21,22,26; 5. Moos. 18:1,2

6. Mutta Melkisedek, joka ei ole heidän sukuaan, otti vastaan kymmenykset Abrahamilta ja siunasi hänet, jolla oli lupaukset.

Room. 4:13

7. On täysin kiistatonta, että alempi-arvoinen saa siunauksen ylemmältään.

8. Täällä tosin kuolevaiset ihmiset ottavat vastaan kymmenyksiä mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.

9. Voidaan sanoa niinkin, että myös Leevi, joka ottaa vastaan kymmenyksiä, on maksanut kymmenykset Abrahamin kautta.

10. Leevihän oli vielä esi-isänsä kupeessa, kun Melkisedek tuli Abrahamia vastaan.

11. Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, johon laki sitoi kansan, miksi sitten oli vielä tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä häntä nimitetty Aaronin järjestyksen mukaan?

Gal. 2:21

12. Pappeuden vaihtuessa vaihtuu välttämättä myös laki.

13. Se, josta näin sanotaan, kuuluu toiseen heimoon, josta ei kukaan ole hoitanut alttaritointia.

14. Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka heimon papeista Mooses ei ole puhunut mitään.

4. Moos. 18:21–23; Jes. 11:1;

Matt. 1:1,2; Ilm. 5:5

Iankaikkinen ja täydellinen ylipappi

15. Tämä asia käy vielä paljon selvemmäksi, kun nousee toinen, Melkisedekin kaltainen, pappi,

16. joka ei ole tullut papiksi maallista perimystä koskevan lain käskyn mukaan vaan katoamattoman elämän voimasta.

17. Hänestä näet todistetaan: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.”

Ps. 110:4; Hepr. 5:6

18. Näin kumotaan entinen säädös, koska se oli voimaton ja hyödytön

Room. 8:3; Gal. 4:9

19. – eihän laki tehnyt mitään täydelliseksi – mutta sen tilalle tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa.

Ap. t. 13:38,39; Room. 3:20,21;

Ef. 3:11,12

20. Tämä ei tapahtunut ilman valaa. Nuo toiset ovat tulleet papeiksi ilman heistä vannottua valaa

21. mutta tämä sen valalla, joka sanoi hänelle: ”Herra on vannonut eikä kadu: sinä olet pappi iankaikkisesti.”

Ps. 110:4

22. Näin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut.

Hepr. 8:6,12:24

23. Noita toisia pappeja on ollut useampia, koska kuolema on estänyt heitä pysymästä tehtävässään.

24. Mutta tällä on katoamaton pappeus, koska hän pysyy iäti.

Hepr. 9:24,13:8

25. Siksi hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan tulevat Jumalan luo, sillä hän elää aina rukoillakseen heidän puolestaan.

Joh. 17:9,10; Room. 8:34; 1. Joh. 2:1,2

26. Sellainen ylipappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut.

Hepr. 4:14,15

27. Hänen ei tarvitse noiden ylipappien tavoin joka päivä uhrata ensin omien syntiensä ja sitten kansan syntien vuoksi, sillä sen hän teki yhdellä kertaa uhratessaan itsensä.

3. Moos. 9:7,16;3,6,11; Hepr. 5:2,9;7,11,12

28. Lakihan asettaa ylipapeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka tuli lain jälkeen, asettaa ylipapiksi Pojan, joka on tullut iankaikkisesti täydelliseksi.

Hepr. 2:10;5,1,2,9

8. LUKU

Uuden liiton ylipappi

1. Sanomamme pääkohta on siis tämä: Meillä on sellainen ylipappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa.

Ps. 110:1; Ef. 1:20;

Hepr. 1:3,12:2

2. Hän palvelee pyhäkössä, siinä oikeassa ilmestysmajassa, jonka on pystyttänyt Herra eikä ihminen.

Hepr. 9:8,11,24,10:21

3. Jokainen ylipappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja. Sen vuoksi on välttämätöntä, että myös meidän ylipapillamme on jotakin uhrattavaa.

Ef. 5:1,2; Hepr. 5:1

4. Jos hän olisi maan päällä, hän ei olisikaan pappi, koska on jo olemassa niitä, jotka lain mukaan uhraavat lahjoja.

5. He palvelevat Jumalaa pyhäkössä, joka on taivaallisten kuva ja varjo, kuten Moosekselle ilmoitettiin, kun hänen oli määrä valmistaa ilmestysmaja. Hänelle sanottiin: ”Katso, että teet kaikeksen sen mallin mukaan, joka sinulle näytettiin vuorella.”

2. Moos. 25:40;

Kol. 2:17; Hepr. 10:1; Ilm. 11:19

6. Mutta meidän ylipappimme on saanut niin paljon jalomman viran kuin on parempi se liitto, jonka välittäjä hän on ja joka on perustettu paremmille lupauksille. 2. Kor. 3:6,7; Hepr. 7:22,12:24

7. Jos tuo ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty tilaa toiselle.

8. Mutta moittien kansaansa Jumala sanoo: ”Kuulkaa! Päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton. Jer. 31:31,32

9. Se ei ole samanlainen liitto kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa sinä päivänä, jona tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Koska he eivät pysyneet minun liitossani, en minäkään heistä välittänyt, sanoo Herra.

10. Tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämeensä. Niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. Jer. 24:7,31:33; Sak. 8:8; Hepr. 10:16,17

11. Silloin ei kukaan enää opeta lähimmäistään eikä veli veljeään sanoen: ’Tunne Herra’, sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan. Jes. 54:13; Jer. 31:34; Joh. 6:45; 1. Joh. 2:27

12. Ja minä annan anteeksi⁸⁴ heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejään.”

13. Kun hän sanoo ”uuden”, hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi. Mutta mikä vanhenee ja on aikansa elänyt, on lähellä häviämistään. Room. 10:4

9. LUKU

Vanhan liiton uhripalvelus

1. Ensimmäisellä liitolla oli siis jumalanpalvelusta koskevat säädökset ja maallinen pyhäkkö.

2. Moos. 25:1,36:1

2. Ilmestysmaja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen osa, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja Jumalan eteen asetetut leivät. Sitä kutsuttiin ”pyhäksi”.

2. Moos. 25:23,31,32; 3. Moos. 24:2

3. Toisen esiripun takana oli se osa, jonka nimi on ”kaikkeinpyhin”.

2. Moos. 26:33,34

4. Siellä oli kultainen suitsutusastia ja kauttaaltaan kullalla päällystetty liitonarkku, jossa oli kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin versonut sauva sekä liiton taulut.

2. Moos. 16:33,25:10,16,30:1; 1. Kun. 8:9

5. Arkun päällä olivat kirkkauden kerubit varjoamassa siivillään armoistuinta. Näistä ei nyt ole syytä puhua yksityiskohtaisesti.

6. Kun nyt kaikki on näin järjestetty, papit käyvät joka päivä ilmestysmajan etumaisessa osassa toimittamassa jumalanpalvelusta.

4. Moos. 18:3,4

7. Mutta majan toiseen osaan menee ainoastaan ylipappi kerran vuodessa mukanaan verta, jonka hän uuraa itsensä ja kansan tahattomien syntien tähden.

2. Moos. 30:10;

3. Moos. 16:1–3; Hepr. 5:3

8. Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään on ilmoittamatta niin kauan kuin majan etumainen osa on vielä olemassa. Jes. 35:8; Joh. 14:6; Hepr. 10:19,20

9. Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva. Sen mukaisesti kyllä uhrataan lahjoja ja uhreja, mutta ne eivät voi tehdä uhraajaa omassatunnessaan täydelliseksi.

10. Nämä menot, kuten ruuat, juomat ja erilaiset pesutkin, ovat vain lihan sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti. 2. Moos. 29:4; 3. Moos. 11:1,2; 4. Moos. 19:7

Uuden liiton uhri

11. Mutta Kristus ilmestyi tulevan hyvän ylipappina. Suuremman ja täydellisemmän majan kautta, jota ei ole käsin tehty ja joka ei ole tätä luomakuntaa, Hepr. 3:1,4:14,8:1

12. hän meni, ei pukkien eikä mulkoiden veren kautta vaan oman verensä kautta kertakaikkisesti kaikkein pyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen. Ap. t. 20:28; Hepr. 10:10,11; 1. Piet. 1:18,19

13. Jos kerran pukkien ja härkien veri ja hiehon tuhka saastuneiden päälle vihmottuna pyhittää ulkonaiseen puhtauteen⁸⁵, 4. Moos. 19:2

14. kuinka paljon ennemmin Kristuksen veri – hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle – puhdistakaan meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa! Tit. 2:14; 1. Joh. 1:7; Ilm. 1:5

15. Kristus on siis uuden liiton välimies. Hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikaisista rikkomuksista, jotta kutsutut saisivat luvatus iankaikkisen perinnön. Room. 3:25; 1. Tim. 2:5; Hepr. 12:24; 1. Piet. 3:18

16. Missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema näytettävä toteen.

17. Testamentti astuu voimaan vasta kuoleman jälkeen. Se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä.

Gal. 3:15

18. Sen tähden ei myöskään ensimmäistä liittoa vihitty ilman verta.

19. Kun Mooses oli lukenut koko kansalle kaikki lain käskyt, hän otti sonnimullikoiden ja pukkien verta sekä vettä, helakanpunaista villaa ja iisopin-korren ja vihmoi sekä itse kirjan että koko kansan 2. Moos. 24:3–8; 3. Moos. 14:4

20. sanoen: ”Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säättänyt.”

21. Samoin hän vihmoi verellä myös ilmestysmajan ja kaikki jumalanpalvelukseen kuuluvat esineet.

2. Moos. 29:21,36; 3. Moos. 8:15,19

22. Lain mukaan melkein kaikki puhdistetaan verellä, eikä anteeksiantoa ole ilman verenvuodatusta.

3. Moos. 17:11; Ef. 1:7

23. On siis välttämätöntä puhdistaa taivaallisten kuvat tällä tavoin, mutta

itse taivaalliset on puhdistettava paremmilla uhreilla kuin nämä.

24. Siksi Kristus ei mennyt käsin tehtyyn pyhäkköön, joka on vain sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen ilmestyäkseen nyt Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme.

Room. 8:34; 1. Joh. 2:1

25. Eikä hän mennyt uhrataksaan itseään monta kertaa, niin kuin ylipappi menee kerran vuodessa kaikkeinpyhimpään mukanaan vierasta verta;

2. Moos. 30:10; Hepr. 7:27

26. muutoinhan hänen olisi pitänyt kärsiä monta kertaa maailman perustamisesta asti. Mutta nyt hän on ilmentynyt vain kerran, maailman aikojen loppulla, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.

Gal. 4:4

27. Ja niin kuin ihmisille on määrätty, että heidän on kerran kuoltava ja sen jälkeen tulee tuomio,

1. Moos. 3:19; Saarn. 12:14

28. samoin on Kristus kerran uhrattu, jotta hän ottaisi pois monien synnit, ja hän ilmestyy toisen kerran, ei enää synnin tähden vaan pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.

Jes. 53:12; Matt. 26:28; Room. 5:6–8; 1. Piet. 2:24

10. LUKU

1. Laissa on siis tulevan hyvän varjo, ei itse asioiden olemusta. Siksi se ei voi koskaan samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita jatkuvasti uhrataan, tehdä täydelliseksi niitä, jotka lähestyvät Jumalaa.

Kol. 2:17; Hepr. 7:19,8:5,9:9

2. Eikö näitä uhreja olisi lakattu uuraamasta, jos niillä, jotka Jumalaa palvelevat, jo kerran puhdistettuina ei olisi enää ollut mitään syntejä tunnollaan?

3. Mutta uhreissa on jokavuotinen muistutus synneistä.

3. Moos. 16:21

4. Mahdotontahan on, että härkien ja pukkien veri voi ottaa pois syntejä.

3. Moos. 16:14

5. Siksi Kristus sanoo maailmaan tullessaan: ”Uhria ja lahjaa sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit.

Ps. 40:7,8,50:9,51:18

6. Polttouhreihiin ja syntiuhreihiin sinä et mieltynyt.

⁸⁵ 9:13. Kirj.: ”lihan puhtauteen”. Tarkoittaa seremoniallista puhtautta.

7. Silloin minä sanoin: katso, minä olen tullut – kirjakkääröön on minusta kirjoitettu – tekemään sinun tahtosi, Jumala.”

8. Ensin hän sanoo: ”Uhreja ja lahjoja, polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mieltynyt”, vaikka niitä lain mukaisesti uhrataankin.

9. Sitten hän sanoo: ”Katso, minä olen tullut tekemään sinun tahtosi.” Hän poistaa ensimmäisen asettaakseen toisen.

10. Tämän tahdon perusteella meidät on pyhitetty Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kertakaikkisesti.

Hepr. 9:12,28

11. Jokainen pappi seisoo päivittäin palvelemissa ja uhraa toistuvasti samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi poistaa syntejä.

2. Moos. 29:38

12. Kristus sen sijaan on uhrannut yhden ainoan uhrin syntyen vuoksi ja istuutunut ikuisiksi ajoiksi Jumalan oikealle puolelle.

Hepr. 1:3,8:1

13. Tästä lähtien hän odottaa, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi,

Hepr. 1:13

14. sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydelliseksi ne, jotka pyhitetään.

Hepr. 9:26

15. Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki. Sillä ensin hän sanoo:

16. ”Tämä on se liitto, jonka minä teen heidän kanssaan näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: minä panen lakiini heidän sydämeensä ja kirjoitan ne heidän mieleensä.”

Jer. 31:32–34;

Hepr. 8:10

17. Ja sitten: ”Heidän syntejään ja laittomuuksiaan minä en enää muista.”

18. Missä nämä on annettu anteeksi, siellä ei enää tarvita uhria synnin edestä.

Olkaa uskossanne rohkeita

19. Meillä on siis, veljet, rohkeaa luotamus siihen, että Jeesuksen veren kautta meillä on pääsy kaikkeinpyhimään

Matt. 27:51; Ef. 2:13,18; Hepr. 9:7,8

20. uutta ja elävää tietä myöten, jonka hän on vihkinyt meille esiripun, oman lihansa, kautta.

Joh. 14:6

21. Koska meillä on suuri pappi Jumalan huoneen hallitsijana,

Hepr. 4:14

22. astukaamme esiin vilpittömin sydämin, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä.

Hes. 36:25; Ef. 5:26;

Jaak. 1:6

23. Pysykäämme horjumatta toivon tunnustuksessa, sillä lupauksen antaja on uskollinen.

1. Kor. 1:9; 1. Tess. 5:24

24. Pitäkäämme huolta toisistamme rohkaisuksi rakkauteen ja hyviin teoihin.

25. Älkäämme jättäkö yhteistä koontumistamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme entistäkin enemmän, kun näette tuon päivän lähestyvän.

Room. 13:11; 1. Kor. 10:11; Kol. 3:16

Tahallinen synti

26. Jos me tahallamme jatkamme synnin tekemistä päästyämme tuntemaan totuuden, ei ole enää uhria meidän syntiemme tähden

4. Moos. 15:30;

Hepr. 6:4,5; 2. Piet. 2:20; 1. Joh. 5:16

27. vaan kauhea tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka syö vastustajat.

Jes. 26:11; Sef. 1:18,3:8

28. Joka hylkää Mooseksen lain, sen on armotta kuoltava kahden tai kolmen todistajan sanan nojalla.

4. Moos. 35:30;

5. Moos. 17:6,19:15

29. Kuinka paljon ankaramman rangaistuksen ansaitseekaan mielestänne se, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan, pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!

1. Kor. 11:25; Hepr. 2:3,12:25

30. Mehän tunneimme hänet, joka on sanonut: ”Minun on kosto, minä olen maksava”, ja vielä: ”Herra on tuomitseva kansansa.”

5. Moos. 32:35,36;

Ps. 135:14; Room. 12:19

31. Kauhistuttavaa on langeta elävän Jumalan käsiin.

Joos. 22:31

Olkaa uskossanne kestäviä

32. Muistakaa menneitä päiviä, joloin te valoon päästyänne kestitte monet kärsimysten aiheuttamat kamppailut.

Fil. 1:29,30

33. Toisaalta teitä häpäistiin ja ahdistettiin kaikkien katsellessa, toisaalta taas olitte niiden kohtalotovereita, jotka kokivat samaa.

1. Kor. 4:9

34. Te kärsitte yhdessä vankien kanssa ja iloitin hyväksyitte omaisuutenne ryöstön, sillä te tiesitte, että teillä on parempi omaisuus, joka pysyy.

Matt. 5:12,6:19,20,19:21

35. Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, jonka palkka on suuri,

Matt. 10:32

36. sillä te tarvitsette kestävyyttä, että täyttäisitte Jumalan tahdon ja saisitte sen, mikä on luvattu.

Luu. 21:19; Hepr. 6:12; Jaak. 5:8

37. Vielä vähän aikaa, aivan vähän, niin saapuu se, joka on tuleva, eikä hän viivyttelä.

Jes. 26:20; Hoos. 6:3; Hab. 2:3,4

38. Minun vanhurskaani elää uskosta, mutta jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielly häneen.

Mal. 3:1–3; Luuk. 18:8; Room. 1:17; Gal. 3:11

39. Me emme ole kuitenkaan niitä, jotka vetäytyvät pois ja joutuvat kadotukseen, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

11. LUKU

Uskon esikuvia

1. Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, varmuus siitä, mikä ei näy.

1. Kor. 2:9; 2. Kor. 5:7

2. Sen kautta saivat isät todistuksen.

3. Uskon kautta me ymmärrämme, että maailmat on tehty Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyvästä.

1. Moos. 1:1–3; Ps. 33:6,148:5; 2. Piet. 3:5

4. Uskossa uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain. Uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan. Uskonsa kautta hän puhuu vielä kuoltuaankin.

1. Moos. 4:4,5; Matt. 23:35

5. Uskonsa perusteella otettiin Hanok pois, eikä hän nähnyt kuolemaa. "Häntä ei enää löydetty, koska Jumala oli ottanut hänet pois." Ennen poisottamistaan hän näet oli saanut todistuksen, että hän oli kelvollinen Jumalalle.

1. Moos. 5:21–24

6. Mutta ilman uskoa on mahdotonta olla kelvollinen, sillä sen, joka tulee Jumalan luo, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.

7. Uskon kautta rakensi Nooa pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi, kun hän oli saanut ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt. Uskon kautta hän tuomitsi maailman ja tuli sen vanhurskauden perilliseksi, joka tulee uskosta.

1. Moos. 6:8,9; Room. 3:22

8. Uskon kautta oli Abraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, joka hänen oli määrä saada perinnöksi. Hän lähti tietämättä, minne saapuisi.

1. Moos. 12:1,4

9. Uskossa hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa. Hän asui teltoissa lisäkin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä.

10. Abraham näet odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka suunnittelija ja rakentaja on Jumala.

Hepr. 12:22,13:14; Ilm. 21:2

11. Uskon kautta sai Saarakin, vaikka oli hedelmätön, voimaa suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, koska hän piti lupauksen antajaa luotettavana.

1. Moos. 17:19,21:2; Room. 4:19

12. Sen tähden syntyikin yhdestä miehestä, jopa kuoleutuneesta, jälkeläisiä niin paljon kuin on taivaalla tähtiä ja meren rannalla hiekkaa, lukematon määrä.

1. Moos. 15:5

13. Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä saaneet sitä, mikä oli luvattu. Kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.

1. Moos. 23:4; 1. Aik. 29:15; Ps. 39:13,119:19

14. Ne, jotka näin puhuvat, ilmaiseksi etsvivänsä isänmaata.

15. Jos he olisivat muistelleet sitä maata, josta he olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut mahdollisuus palata takaisin.

16. Nyt he kuitenkin pyrkivät parempaan maahan, nimittäin taivaalliseen. Sen tähden Jumala ei häpeä heitä vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalakseen, sillä hän on valmistanut heille kaupungin. 2. Moos. 3:6; Hepr. 2:11

17. Uskon kautta Abraham uhrasi lisakin, kun hänet panttiin koetukselle. Hän uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli vastaanottanut lupaukset

1. Moos. 22:1,2; Jaak. 2:21,22

18. ja jolle oli sanottu: "lisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset⁸⁶".

1. Moos. 21:12; Room. 9:7

19. Hän näet päätteli, että Jumala kykenee kuolleistakin herättämään, ja sen vertauskuvana hän sai lisakin takaisin.

20. Uskon kautta antoi lisak Jaakobille ja Eesaulle siunauksen, joka koski tulevaisuuttakin. 1. Moos. 27:27–39

21. Uskon kautta siunasi Jaakob ennen kuolemaansa Joosefin molemmat pojat ja rukoili sauvansa päähän nojaten. 1. Moos. 47:31,48:5,15,16,20

22. Uskon kautta muistutti Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistaan. 1. Moos. 50:24,25

23. Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat poikaansa heti syntymästä lähtien piilossa kolme kuukautta. He näkivät, että lapsi oli ihana, eivätkä pelänneet kuninkaan määräystä. 2. Moos. 2:2; Ap. t. 7:20,21

24. Uskon kautta Mooses kieltäytyi suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä. 2. Moos. 2:10–12

25. Hän piti parempana kärsiä yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saada synnistä hetkellistä nautintoa. Ps. 73:17–20,84:11

26. Hän piti Kristuksen pilkkaa suurempana rikkautena kuin Egyptin aarteita, sillä hän käänsi katseensa palinkintoa kohti. Ps. 69:10; Hepr. 13:13

27. Uskossa Mooses jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa. Hän kesti, koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön. 2. Moos. 2:15,12:41; Matt. 10:28; Joh. 20:29

28. Uskossa hän pani toimeen pääsiäisen vieton ja veren sivelyn, ettei surmaaja koskisi kansan esikoiisiin. 2. Moos. 12:7–13

29. Uskossa kansa kulki Punaisen meren poikki aivan kuin kuivaa maata myöten, mutta samaa yrittäessään egyptiläiset hukkuivat. 2. Moos. 14:21,22,27,28

30. Uskon kautta sortuivat Jerikon muurit, kun niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää. Joos. 6:20

31. Uskon kautta pelastui portto Raahab tuhoutumasta yhdessä tottelemattomien kanssa, kun hän oli ottanut vakoilijat luokseen rauha mielessään. Joos. 2:1,2,6:23; Jaak. 2:25

32. Mitä vielä sanoisin? Minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista ja Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista sekä profeetoista.

33. Uskon kautta he kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupausten toteutumista, tukkivat leijonien kidat. Tuom. 14:5,6; 2. Sam. 7:12,13,10:19; Dan. 6:22,23

34. He sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoön, vahvistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa ja ajoivat pakoön muukalaisten sotajoukot. Tuom. 7:21,15:15; 1. Sam. 18:11; Jes. 37:15,36,37; Dan. 3:27

35. On ollut naisia, jotka saivat kuolleet omaisensa takaisin henkiin herätettyinä. Jotkut antoivat kiduttaa itseään eivätkä ottaneet vastaan vapautusta, että saavuttaisivat paremman ylösnousemuksen. 1. Kun. 17:17–23; 2. Kun. 4:36

36. Toiset taas saivat kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta. Jer. 20:2

37. Heitä kuvitettiin, sahattiin kappaleiksi ja surmattiin miekalla. He kuljeksivat lampaan- ja vuohennahoissa, olivat puutteenalaisia, ahdistettuja ja pahoinpideltyjä, 1. Kun. 21:13; 2. Kun. 1:8; 2. Aik. 24:21

38. nuo, joiden arvoinen maailma ei ollut. He harhailivat autiomaissa, vuorilla, luolissa ja maakuopissa.

1. Kun. 18:4,19:9

39. Vaikka nämä kaikki olivat uskon kautta saaneet todistuksen, he eivät silti saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu.

40. Jumala oli näet varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he pääsisi täydellisyyteen ilman meitä.

12. LUKU

Herran antama kuritus

1. Koska meillä on ympärillämme näin suuri todistajien pilvi, pankaamme mekin pois kaikki, mikä painaa, ja synti, joka niin helposti kietoo. Juoskaamme kestävinä kilpailussa, joka on edessämme, 1. Kor. 9:24; Fil. 3:13,14; 1. Piet. 2:1

2. katse kiinnitettynä uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen, joka edessään olevan ilon vuoksi⁸⁷ kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istuu nyt Jumalan valtaistuimen oikealla puolella. Luuk. 24:26,46; Ap. t. 5:30,31; Hepr. 1:3,2:10

3. Ajatelkaa häntä, joka niin paljon kesti syntisten vastustusta itseään kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi rohkeuttanne. Luuk. 2:34

4. Ette te vielä ole tehneet verille asti vastarintaa taistellessanne syntiä vastaan.

5. Te olette unohtaneet kehotuksen, joka puhuu teille niin kuin lapsille: ”Poikani, älä halveksi Herran kuritusta äläkä menetä toivoasi, kun hän nuhtelee sinua. Job 5:17; Sananl. 3:11,12; Ilm. 3:19

6. Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa. Hän ruoskii jokaista lasta, jonka ottaa huomaansa.”

7. Kärsimys on teille kasvatusta; Jumala kohtelee teitä kuin lapsiaan. Mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?

8. Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat tulleet osallisiksi, niin te olette äpäriä ettekä laillisia lapsia.

9. Meillä oli kurittajina maalliset isämme, ja heitä me kunnioitimme. Emmekö paljoa ennemmin olisi alamaisia henkien Isälle, että eläisimme? 4. Moos. 16:22; Jes. 57:16

10. Isät kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, niin kuin he näkivät hyväksi, mutta Jumala kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään.

11. Mikään kuritus ei tosin sillä kerta näytä olevan iloksi vaan murheeksi, mutta jälkeinpäin se antaa hedelmänään vanhurskauden ja rauhan niille, joita on sen avulla harjoitettu.

12. Oikaiskaa siis hervonneet kätenne ja halvaantuneet polvenne!

Jes. 35:3

13. Tehkää polut suoriksi jaloillenne, ettei ontuva jalka nyrjähtäisi vaan pikemminkin parantuisi. Sananl. 4:26

Varoitus luopumuksesta

14. Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa.

Matt. 5:8,9; Room. 12:18; 2. Tim. 2:22

15. Pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta eikä mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä ja monet sen vuoksi saastu, 5. Moos. 29:18; 2. Kor. 1:6; Hepr. 3:12

16. ja ettei kukaan ole haureellinen tai epäpyhä niin kuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.

1. Moos. 25:33; Ef. 5:3; Kol. 3:5

17. Tehän tiedätte, että kun hän myöhemmin tahtoi periä siunauksen, hänet hylättiin, eikä hän saanut mahdollisuutta muutokseen, vaikka hän sitä kyynelein pyysi. 1. Moos. 27:34

18. Te ette ole tulleet sen vuoren luo, jota voidaan käsin koskettaa ja joka palaa tulesa, ette synkeyden, pimey-

den ettekä myrskyn,

2. Moos. 19:12; 5. Moos. 5:22

19. ette pasuunan kaiun ettekä äänen luo, joka puhui. Ne, jotka sen kuulivat, pysyivät, ettei heille sanottaisi enää sanaakaan,

2. Moos. 20:18;

5. Moos. 18:16

20. sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: "Koskettipa vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön."

2. Moos. 19:13

21. Näky oli niin kauhistuttava, että Mooses sanoi: "Minä olen pelästynyt ja vapisen."

5. Moos. 9:12

22. Te sitä vastoin olette tulleet Siionin vuoren ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, kymmenientuhansien enkelien ja juhlejoukon luo,

Dan. 7:10; Gal. 4:26; Ilm. 21:2,10

23. esikoisten seurakunnan luo, niiden, joiden nimet ovat kirjoitettuina taivaissa, Jumalan luo, joka on kaikkien tuomari, ja täydelliseksi tulleiden vanhurskaiden henkien luo

1. Moos. 18:25;

Luuk. 10:20

24. ja uuden liiton välimiehen Jeesuksen luo ja vihmontaverin luo, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

1. Moos. 4:10; 1. Tim. 2:5; Hepr. 10:22,11:4

25. Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu. Jos kerran isät eivät päässeet pakoon torjuessaan luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, vielä vähemmän pääsemme pakoon me, jos käännyimme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista.

Hepr. 2:3

26. Silloin hänen äänensä sai maan vapisemaan, mutta nyt hän on luvannut: "Vielä kerran minä järjestyän maan, enkä vain sitä vaan taivaankin."

Hagg. 2:6,7,21

27. Tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, jotka järkkyvät, tulevat muuttumaan, koska ne ovat luotuja, jotta pysyisivät ne, jotka eivät järky.

Ps. 102:27; Matt. 24:35; 2. Piet. 3:10

28. Koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitollisia ja palvelkaamme Jumalaa hänen mielensä mukaisesti, kunnioittaen ja peläten,

Fil. 2:12

29. sillä meidän Jumalamme on kulltava tuli.

5. Moos. 4:24,9:3; Jes. 30:27

13. LUKU

Jumalan tahdon mukainen elämä

1. Pysyköön veljesrakkaus.

Joh. 13:34; Room. 12:10; 1. Piet. 1:22

2. Älkää unohtako vieraanvaraisuutta, sillä sitä osoittamalla jotkut ovat saaneet tietämättään pitää enkeleitä vierinaan.

1. Moos. 18:1–3; Room. 12:13;

1. Piet. 4:9

3. Muistakaa vankeja, niin kuin olisitte itse kahleissa heidän kanssaan, muistakaa pahoinpideltyjä, onhan teillä itsellännekin ruumis.

Matt. 25:36; Room. 12:15; Kol. 4:18

4. Pitäköön jokainen avioliiton kunniaa ja aviovuoteen tahrattomana, sillä Jumala tuomitsee haureelliset ja avionrikkojat.

1. Kor. 6:9,10

5. Älkää eläkö rahaa ahnehtien. Tyytykää siihen, mitä teillä on, sillä hän on itse sanonut: "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä."

5. Moos. 31:6–8;

Joos. 1:5; Matt. 6:25,34; Fil. 4:11

6. Siksi me sanomme turvallisin miehin: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää. Mitä voi ihminen minulle tehdä?"

Ps. 56:5,12,118:6

7. Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa. Pankaa merkille, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seurakaa heidän uskoaan.

1. Kor. 4:16

8. Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.

Jes. 41:4,43:13;

Hepr. 1:12; Ilm. 1:17

9. Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien viedä itseänne harhaan. On hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä ruokasäädöksistä, joiden noudattajat eivät ole hyötäneet niistä mitään.

Jer. 29:8; Matt. 24:4; Room. 14:17;

Kol. 2:16

10. Meillä on uhrialttari, josta ilmes-tysmajassa palvelevilla ei ole lupa syödä.

11. Ylipappi vie eläinten veren syntien sovituksiksi kaikkeinpyhimpään, mutta eläinten ruhot poltetaan leirin

ulkopuolella.

2. Moos. 29:14;

3. Moos. 4:12,21,16:27

12. Siksi myös Jeesus, pyhittääkseen kansan omalla verellään, kärsi portin ulkopuolella.

Joh. 19:17

13. Menkäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle hänen pilkkaansa kantaen. Ps. 1:1; Matt. 16:24; Hepr. 11:25,26

14. Eihän meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan tulevaa me etsimme.

1. Aik. 29:15; Fil. 3:20;

Hepr. 11:10,13,16; 1. Piet. 2:11

15. Uhratkaamme siis hänen kauttaan alati Jumalalle kiitosuhria, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään.

3. Moos. 7:12; Ps. 50:23;

Hoos. 14:3; 1. Piet. 2:5

16. Älkää unohtako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä sellaisiin uhreihin Jumala mieltyy.

Room. 12:13;

2. Kor. 9:12; Fil. 4:18

17. Olkaa johtajillenne kuuliaiset, otelkaa heitä, sillä he valvovat teidän sielujanne niin kuin ne, joiden on tehtävä tili. Näin he voivat tehdä työtään iloiten, ei huokaillen, sillä se ei teitä hyödyttäisi.

1. Tess. 5:12; 1. Tim. 5:17

18. Rukoilkaa meidän puolestamme. Olemme varmoja siitä, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme elää kaikin tavoin oikein.

Ap. t. 24:16; 2. Kor. 1:12; Ef. 6:18

19. Siksi kehotan teitä yhä enemmän rukoilemaan, että minun annettaisiin pian palata luoksenne.

Rukous ja lopputervehdys

20. Rauhan Jumala, joka on nostanut kuolleista meidän Herramme Jeesuksen, hänet, joka iankaikkisen liiton veren perusteella on se suuri lampaiden paimen,

Hes. 34:23; Joh. 10:11;

1. Piet. 2:25

21. tehkoon teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään toteuttaaksenne hänen tahtonsa. Hän vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle mieluista, Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti. Aamen.

2. Kor. 3:5;

Fil. 2:13

22. Pyydän teitä, veljet, kestäkää tämä kehotuksen sana, sillä lyhyesti olen teille kirjoittanut.

23. Tulkoon teille tiedoksi, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi. Jos hän pian tulee, saan hänen kanssaan nähdä teidät.

24. Tervehdys kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille. Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta.

25. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne!

JAAKOBIN KIRJE

1. LUKU

1. Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehtii kahtatoista hajaannuksessa asuvaa heimoa. Joh. 7:35

Kiusausten kestäminen

2. Veljeni, pitääkää pelkkänä ilona, kun joudutte monenlaisiin koetuksiin. Matt. 5:11,12; Hepr. 12:11; 1. Piet. 1:6

3. Tehän tiedätte, että teidän uskonne kestävyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. Room. 5:3

4. Kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette millään tavoin vajaita.

5. Jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille auliisti ja moittimatta, niin se hänelle annetaan. 1. Kun. 3:7-10; Sananl. 2:3-5; Matt. 7:7

6. Mutta anokoon uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa ja heittelee. Matt. 21:22; Mark. 11:24; Jaak. 5:16

7. Älköön sellainen ihminen luulko saavansa Herralta mitään,

8. kahtaalle häilyvä mies, epävakaa kaikilla teillään. Jaak. 4:8

9. Alhainen veli kerskatkoon ylhäisyydestään, Jaak. 2:5

10. rikas alhaisuudestaan, sillä hän on katoava niin kuin ruohon kukka. Job 14:2; Ps. 103:15; 1. Piet. 1:24

11. Aurinko nousee, ja tulee helle, joka kuivattaa ruohon. Ruohon kukka varisee, ja sen muodon kauneus katoaa. Samoin on rikaskin lakastuva teillään. 1. Joh. 2:17

12. Autuas se mies, joka kestää koetuksen. Kun hänet on koeteltu, hän on saava elämän kruunun. Herra on sen luvannut niille, jotka häntä rakastavat. Matt. 10:22; 2. Tim. 4:7; Ilm. 2:10

13. Älköön kukaan kiusattuna ollessaan sanoko, että Jumala häntä kiusaa. Ei Jumala ole pahan kiusattavissa, eikä hän kiusaa ketään.

14. Jokaista kiusaa hänen oma himonsa; se häntä vetää ja houkuttelee. Room. 7:7

15. Kun sitten himo tulee raskaaksi, se synnyttää synnin, ja kun synti on kypsynyt täyteen mittaansa, se synnyttää kuoleman. Room. 6:23

16. Älkää eksykö, rakkaat veljeni!

17. Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valojen Isältä, jonka luona ei ole muutosta eikä varjoakaan vaihtelusta. Joh. 3:27; 1. Kor. 4:7; 1. Joh. 1:5

18. Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, että me olisimme hänen luomistekojensa ensi hedelmä. Joh. 1:13; 1. Kor. 4:15; 1. Piet. 1:23; Ilm. 14:4

Sanan kuulija ja tekijä

19. Tietäkää, rakkaat veljeni, että jokaisen ihmisen tulee olla nopea kuulemaan mutta hidas puhumaan ja hidas vihaan, Sananl. 10:19,17:27

20. sillä miehen viha ei toteuta Jumalan vanhurskautta.

21. Pankaa siis pois kaikki saastaisuus ja kaikenlainen pahuus ja ottakaa sävyisästi vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi pelastaa teidän sielunne. Luuk. 8:11,15; 1. Piet. 2:1

22. Olkaa sanan tekijöitä eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne. Matt. 7:21,24; Luuk. 11:28; Room. 2:13; 1. Joh. 3:7

23. Jos joku on sanan kuulija mutta ei sen tekijä, hän on kuin mies, joka kuvastimesta tarkastelee luonnollisia kasvojaan. Matt. 7:26

24. Hän tarkastelee itseään, lähtee pois ja unohtaa heti, millainen oli.

25. Mutta se, joka on katsonut täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä eikä ole muistamaton kuulija vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään. Joh. 8:31,32,13:17; Jaak. 2:12

26. Jos joku luulee palvelevansa Jumalaa mutta ei hillitse kieltään, hän pettää sydämensä ja hänen jumalan-

palveluksensa on turha.

Ps. 39:2; Jaak. 3:2; 1. Piet. 3:10

27. Puhdasta ja tahratonta jumalanpalvelusta Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdingossaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

Job 31:16–18; Matt. 25:35; Room. 12:2

2. LUKU

Älkää halveksiko köyhää

1. Veljeni, te, jotka uskotte meidän kirkastettuun Herraamme Jeesukseen Kristukseen, älkää katsoko henkilöön.

3. Moos. 19:15; Sananl. 24:23

2. Jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessaan ja yllään hienot vaatteet, ja tulee myös köyhä likaisissa vaatteissaan,

3. niin te kiinnitätte huomionne tuohon hienosti pukeutuneeseen ja sanotte: ”Istu tähän mukavasti.” Köyhälle te sanotte: ”Seiso sinä tuossa” tai ”Istu tähän jalkajakkarani viereen.”

4. Ettekö te silloin ole joutuneet ristiiriitaan itsenne kanssa? Eikö teistä ole tullut vääramielisiä tuomareita?

5. Kuulkaa, rakkaat veljeni! Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka ovat maailman silmissä köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut häntä rakastaville?

Matt. 19:23; Luuk. 6:20;

1. Kor. 1:26; 2:9

6. Mutta te olette häpäisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat sorra teitä ja vedä teitä tuomioistuinten eteen?

1. Kor. 11:22

7. Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne?

8. Jos te noudatatte Raamatun kuninkaallista lakia: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”, te teette oikein.

3. Moos. 19:18; Matt. 22:39

9. Mutta jos te katsotte henkilöön, te teette syntiä, ja laki osoittaa teidät lainrikkokijiksi.

5. Moos. 1:17, 16:19

10. Sillä se, joka pitää koko lain mutta rikkoo yhdessä kohdassa, on syyllinen kaikissa kohdin.

5. Moos. 27:26;
Matt. 5:19; Gal. 3:10

11. Hän, joka sanoi: ”Älä tee huorin”, sanoi myös: ”Älä tapa.” Jos et teekään huorin mutta tapat, olet lainrikkokij.

2. Moos. 20:13, 14; 5. Moos. 5:17, 18

12. Puhukaa ja toimikaa niin kuin ne, jotka tuomitaan vapauden lain mukaan.

Jaak. 1:25

13. Tuomio on näet armoton sille, joka ei ole osoittanut laupeutta. Laupeus saa tuomiosta riemuvoiton.

Matt. 5:7, 6:15, 18:35, 25:45

Usko ja teot

14. Veljeni, mitä hyötyä siitä on, jos joku sanoo, että hänellä on usko, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kai usko voi pelastaa häntä?

Miika 6:11; Matt. 7:26;
Gal. 5:6

15. Jos veli tai sisar on vailla vaatteita ja jokapäiväistä ravintoa

Luuk. 3:11

16. ja joku teistä sanoo hänelle: ”Mene rauhassa, lämmittele ja syö kylliksesi”, mutta ei anna hänelle, mitä hänen ruumiinsa tarvitsee, mitä hyötyä siitä on?

1. Joh. 3:17, 18

17. Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut.

18. Joku ehkä sanoo: ”Sinulla on usko ja minulla teot.” Näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon.

Matt. 7:17–20

19. Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin uskovat sen ja vapisevat.

Matt. 8:29; Mark. 1:24

20. Tahdotko tietää, sinä turhanpäiväinen ihminen, että usko ilman tekoja on hyödytön?

21. Eikö isämme Abraham tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän vei poikansa lisäkin uhrialttarille?

1. Moos. 22:9–12; Hepr. 11:17

22. Sinä huomaat, että usko vaikutti yhdessä hänen tekojensa kanssa ja teoista usko tuli täydelliseksi.

Jer. 22:16

23. Niin toteutui Raamatun sana: ”Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”, ja häntä kutsuttiin Jumalan ystäväksi.

1. Moos. 15:6; 2. Aik. 20:7; Jes. 41:8; Room. 4:3

24. Te siis näette, että ihminen vanhurskautetaan teoista eikä yksin uskosta.

25. Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiiläät luokseen ja päästi heidät pois toista tietä?

Joos. 2:1–15,6:17,23; Hepr. 11:31

26. Niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin on uskokin ilman tekoja kuollut.

3. LUKU

Hillitse kielesi!

1. Veljeni, älkööt monet teistä ryhtykö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion.

2. Me kaikki hairahdumme monin tavoin. Jos joku ei hairahdu puheissaan, hän on täydellinen mies ja kykenee hallitsemaan myös koko ruumiinsa.

Ps. 34:14; Sananl. 20:9; 1. Piet. 3:10

3. Kun panemme hevosille suitset suuhun, että ne tottelisivat meitä, me voimme ohjata niiden koko ruumista.

4. Niin myös laivat: vaikka ne ovat suuria ja ankarien tuulten kuljetettavia, niitä ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne perämies tahtoo.

5. Samoin kieli on pieni jäsen mutta voi kerskailla suurista asioista. Kuinka pieni tuli – ja kuinka suuren metsän se sytyttää!

Ps. 12:4,5; Sananl. 12:18,15,2;
Jaak. 1:26

6. Myös kieli on tuli, vääryyden maailma. Kieli on jäsenistämme se, joka tahraa koko ruumiin ja sytyttää tuleen elämän pyörän, itse sytten helvetistä. Ps. 120:3,4; Sananl. 18:21; Matt. 15:11,18

7. Kaikkien petoeläinten, lintujen, matelijoiden ja merieläinten luonnon ihminen voi kesyttää ja on kesyttänytkin,

8. mutta kieltä ei kukaan ihminen pysty kesyttämään. Se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.

Saarn. 7:21; 1. Joh. 1:8

9. Kielellä me ylistämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja.

1. Moos. 1:26,27,9:6

10. Samasta suusta lähtee kiitos ja kiros. Näin ei saa olla, veljeni!

Sananl. 13:3

11. Eihän samasta lähteensilmästä pulppua makeaa ja karvasta vettä.

12. Veljeni, ei viikunapuu voi tuottaa oliiveja eikä viiniköynnös viikunoita. Eikä suolainen lähde anna makeaa vettä.

Matt. 7:16

Ylhäältä tuleva viisaus

13. Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Näyttäköön hän tekonsa hyvällä vaelluksellaan, viisaasti ja säävisästi.

Sananl. 10:19,21,23; Ef. 5:15;
1. Piet. 2:12

14. Mutta jos teillä on sydämessänne katkera kiivaus ja riitaisuus, älkää kerskaillko ja valehdelko totuutta vastaan.

Ef. 4:31; 1. Joh. 4:20

15. Sellainen ei ole ylhäältä tulevaa viisautta vaan maallista, sielullista, riivaajien viisautta.

1. Kor. 2:6,7

16. Sillä missä on kiivautta ja riitaisuutta, siellä on myös epäjärjestystä ja kaikenlaista pahaa menoa.

1. Kor. 3:3; Gal. 5:19,20

17. Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdasta, sitten rauhaa, lempeää, taipuisaa, se on täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä. Se on tasa-puolinen ja teeskentelemätön. Gal. 5:22

18. Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhantekijöille.

Jes. 32:17

4. LUKU

Maailman ystävyys

1. Mistä teidän keskinäiset taistelunne ja riitanne johtuvat? Eivätkö juuri himoistanne, jotka käyvät sotaa teidän jäsenissänne? Room. 7:23; 1. Piet. 2:11

2. Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole. Te tapatte ja kiihkoilette mutta ette voi saavuttaa. Te riitelette ja taislete, mutta teillä ei ole, koska ette ano.

Ps. 66:18; Miika 3:4; 1. Joh. 3:15

3. Te anotte mutta ette saa, koska anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne kaiken himoissanne.

Sananl. 1:28;
Jes. 1:15

4. Te avionrikkojat! Ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan. Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, hänestä tulee Jumalan vihollinen. Ps. 73:27; Matt. 6:24; Room. 8:8

5. Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: ”Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka on pannut meihin asumaan”? 2. Moos. 34:14; Gal. 5:17

6. Mutta vielä suurempi on armo, jonka hän antaa. Siksi Raamattu sanoo: ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.”

Sananl. 3:34,29:23; 1. Piet. 5:6

7. Olkaa siis Jumalalle alamaisia mutta vastustakaa Paholaista, niin hän pakenee luotanne. Ef. 4:27,6:12,13; 1. Piet. 5:9; 1. Joh. 5:18

8. Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, puhdistakaa sydämenne, te kahtaalle häilyvät! Jes. 1:16,17; Sak. 1:3; Mal. 3:7

9. Tuntekaa kurjuutenne, murehtikaa ja itkekää. Naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi. Matt. 5:4; Luuk. 6:25

10. Nöyrytkää Herran edessä, niin hän korottaa teidät. Luuk. 14:11

Älä tuomitse!

11. Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka panettelee veljeään tai tuomitsee hänet, panettelee lakia ja tuomitsee lain. Mutta jos tuomitset lain, et ole lain noudattaja vaan sen tuomari. 3. Moos. 19:16; Matt. 7:1; 1. Piet. 2:1

12. Yksi on lainsäätäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja tuomita kadotukseen. Mutta mikä sinä olet tuomitsemaan lähimmäisesi? Luuk. 12:5

Varo kerskailua!

13. Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: ”Tänään tai huomenna matkustamme siihen ja siihen kaupunkiin, viivymme siellä vuoden, käymme kauppaa ja saamme voittoa.”

Sananl. 27:1; Luuk. 12:16,17

14. Ettehän te tiedä, mitä huominen tuo tullessaan ja millainen on teidän elämänne. Savua te olette, joka hetken

näkyä ja sitten haihtuu.

Ps. 39:6; Jes. 40:6; 1. Piet. 1:24

15. Sen sijaan teidän tulisi sanoa: ”Jos Herra tahtoo ja elämme, niin teemme tämän tai tuon.” Ap. t. 18:21; 1. Kor. 4:19; Hepr. 6:3

16. Mutta nyt te ylpeydessänne kerskaillette. Kaikki tuollainen kerskailu on pahasta. 1. Kor. 5:6

17. Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä on hyvää, mutta ei tee, hänelle se on synniksi. Luuk. 12:47

5. LUKU

Varoitus rikkaille

1. Kuulkaa nyt, te rikkaat! Itkekää ja valittakaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa. Luuk. 6:24; 1. Tim. 6:9

2. Teidän rikkautenne on mädäntynyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömiä. Matt. 6:19

3. Teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut. Niiden ruoste on oleva todisteena teitä vastaan, ja se syö teidän lihanne kuin tuli. Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä.

4. Kuulkaa! Palkka, jonka te olette riistäneet työmiehiltä, vainioittenne niit-täjiltä, huutaa. Sadonkorjaajien huudot ovat tulleet Herran Sebaotin korviin. 3. Moos. 19:13; 5. Moos. 24:14; Jes. 5:9; Mal. 3:5

5. Te olette maan päällä eläneet yll-lisesti ja mässäilleet, te olette lihotta-neet sydäntänne teurastuspäivänä.

Job 21:12,13; Jer. 12:3; Luuk. 12:19,16:19,20

6. Te olette tuominneet ja tappanneet vanhurskaan; hän ei teitä vastusta.

Matt. 5:39

Kärsivällisyys ja rukous

7. Olkaa siis kärsivällisiä, veljet, Herran tuloon asti. Katsokaa, kuinka maamies odottaa kuin kallista hedelmää ja on kärsivällinen, kunnes maa on saanut syyssateen ja kevät-sateen. 5. Moos. 11:14; Sak. 10:1; Hepr. 10:36,37

8. Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvis-takaa sydämenne, sillä Herran tulo on lähellä. 1. Kor. 10:11

9. Veljet, älkää nurisko toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi. Katso-
kaa, tuomari seisoo ovella!

10. Veljet, ottakaa vaivan kestämi-
sessä⁸⁸ ja kärsivällisyydessä esikuvak-
senne profeetat, jotka ovat puhuneet
Herran nimessä. Matt. 5:12

11. Kuinka ylistämme autuaiksi
niitä, jotka ovat pysyneet kestävinä!
Olette kuulleet Jobin kestävydestä,
ja Herran antaman lopputuloksen te
tunnette. Herra on laupias ja armahta-
va. Job 1:20–22,42:10; Ps. 103:8

12. Ennen kaikkea, veljeni, älkää
vannoko, älkää taivaan älkääkä maan
kautta, älkää mitään muutakaan valaa.
"Kyllä" tarkoittakoon teillä "kyllä", ja "ei"
tarkoittakoon "ei", ettette joutuisi tuo-
mion alaisiksi. Matt. 5:33,34; 2. Kor. 1:17,18

13. Jos joku teistä kärsii vaivaa, ru-
koilkoon; jos joku on hyvillä mielin, lau-
lakoon kiitosta. Ps. 50:15; Ef. 5:19

14. Jos joku teistä on sairaana, kut-
sukoon luokseen seurakunnan van-
himmat. Nämä rukoilkoot hänen puo-

lestaan, voidellen häntä öljyllä Herran
nimessä. Mark. 6:13,16:18

15. Uskon rukous parantaa sairaan,
ja Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos
hän on tehnyt syntiä, se annetaan hä-
nelle anteeksi. Ps. 30:3

16. Tunnustakaa siis syntinne toisil-
lenne ja rukoilkaa toistenne puolesta,
että parantuisitte. Vanhurskaan voimal-
linen rukous saa paljon aikaan.

Sananl. 15:29; Jaak. 1:6

17. Elia oli yhtä vajavainen ihminen
kuin mekin. Hän rukoili rukoilemalla,
ettei sataisi, eikä maa saanut sadetta
kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukau-
teen. 1. Kun. 17:1,2; Luuk. 4:25

18. Kun hän rukoili uudelleen, taivas
antoi sateen ja maa tuotti hedelmän-
sä. 1. Kun. 18:41,42

19. Veljeni, jos joku teistä eksyy to-
tuudesta ja toinen saa hänet palaa-
maan takaisin, Matt. 18:15; Gal. 6:1

20. niin tietäkää, että se, joka pa-
lauttaa syntisen hänen harhateiltään,
pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja
peittää syntien paljouden. Ps. 32:1,85:3;
Sananl. 10:12,17:9

88 5:10. Kirj.: "pahan kärsimisessä".

ENSIMMÄINEN PIETARIN KIRJE

1. LUKU

1. Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontoksessa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa Ap. t. 2:9; Jaak. 1:1

2. ja jotka Isä Jumala ennaltatietämisensä mukaisesti on Hengellään pyhittänyt Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellään vihmotaviksi. Armo ja rauha lisääntyköön teille. 2. Moos. 24:8; Room. 1:5; Hepr. 12:24

Elävä toivo

3. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan hän on Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon, Joh. 3:3; Ef. 1:3; Jaak. 1:18; 1. Piet. 1:23

4. turmeltumattomaan, tahrattomaan ja katoamattomaan perintöön. Se on talletettuna taivaissa teitä varten, Kol. 1:5; 2. Tim. 1:12

5. ja Jumalan voimasta te varjellutte uskon kautta pelastukseen, joka on valmis saatettavaksi ilmi viimeisenä aikana. Joh. 10:28; Kol. 3:4

6. Siksi te riemuitsette, vaikka nyt, jos on tarpeen, vähän aikaa joudutte murehtimaan monenlaisissa koettelemuksissa, 2. Kor. 4:17; Jaak. 1:2; 1. Piet. 5:10

7. jotta teidän uskonne havaittaisiin koetuksissa kestäväksi, paljon kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka sekin koetellaan tulella, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä. Mal. 3:3; 1. Kor. 3:13

8. Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe, ja te riemuitsette sanoin kuvaamattomalla ja kirjastuneella ilolla, Joh. 20:29; 2. Kor. 5:7; Hepr. 11:27

9. sillä te saavutatte uskonne päämäärän, sielujen pelastuksen.

10. Sitä pelastusta ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta 1. Moos. 49:10; Sak. 6:12; Matt. 13:17

11. ja tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi todistaessaan edeltäpäin Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniaista. Ps. 22:7; Jes. 53:3; 2. Piet. 1:21

12. Heille ilmoitettiin, etteivät he palvelleet itseään vaan teitä sillä sanomalla, jonka nyt ovat kertoneet teille ne, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat julistaneet teille evankeliumia. Siihen enkelitkin haluavat katsahtaa. Ap. t. 2:4; Ef. 3:8–10; Hepr. 11:13,39

Olkaa pyhät!

13. Vyöttäkää siis mielenne ja olkaa raittiita. Pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille annetaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä. Luuk. 12:35; Ef. 6:14; 1. Tess. 5:6

14. Olkaa niin kuin kuuliaisat lapset älkääkään mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte. Ap. t. 17:30; Room. 12:2

15. Tulkaa sen sijaan kaikessa vaelluksessanne pyhiksi, niin kuin teidän kutsujannekin on pyhä. Matt. 5:48; Luuk. 1:74,75; 2. Kor. 7:1

16. Onhan kirjoitettu: ”Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä.” 3. Moos. 11:44,19; 2:20,7,26

17. Jos te siis Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee jokaisen hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa jumalanpelossa tämä muukalaisuutenne aika. Room. 2:11; Fil. 1:21

18. Tiedättehän, että teitä ei ole lunastettu isiltä perimästänne turhasta vaelluksesta katoavilla aarteilla, hopealla tai kullalla, Ps. 49:8–10; 1. Piet. 4:3

19. vaan Kristuksen, kuin virheettömän ja tahrattoman Karitsan, kalliilla verellä. Joh. 1:29; Ap. t. 20:28; Hepr. 9:12–14; Ilm. 5:9

20. Hänet oli kyllä ennalta tunnettu jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina hänet on tuotu julki teitä varten.

Room. 16:25,26; Gal. 4:4; Ef. 1:9,10; Hepr. 1:2

21. Hänen kauttaan te uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne ja toivonne on Jumalassa.

Ap. t. 2:24; Room. 6:4; Fil. 2:9

22. Puhdistakaa sielunne totuudelle kuuliaisina vilpittömään veljesrakkauteen ja rakastakaa toisianne kestävästi, puhtaasta sydäimestä.

Room. 12:10;

1. Tim. 1:5; 1. Piet. 2:17

23. Tehän olette uudestisyntyneet, ette katoavasta siemenestä vaan katoamattomasta, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.

Luuk. 8:11,12;

Joh. 1:13,3:3,9; Jaak. 1:18

24. Sillä kaikki liha on kuin ruoho ja kaikki sen loisto kuin ruohon kukka. Ruoho kuihtuu ja kukka varisee,

Ps. 103:15,16; Jes. 40:6–8; Jaak. 1:10,11

25. mutta Herran sana pysyy iäti. Tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

Matt. 5:18,24:35

2. LUKU

1. Pankaa siis pois kaikki pahuus, kaikki vilppi, teeskentely ja kateus ja kaikki panettelu.

Ef. 4:22,25; Kol. 3:8,9;

Hepr. 12:1; Jaak. 1:21

2. Niin kuin vastasyntyneet lapset janotkaa sanan väärentämätöntä maittoa, jotta te sen avulla kasvaisitte pelastukseen,

3. jos kerran olette maistaneet, että Herra on hyvä.

Ps. 34:9

Elävinä kivinä

4. Tulkaa hänen luokseen, elävän kiven luo, jonka ihmiset tosin ovat hylänneet mutta joka Jumalan silmien edessä on valittu ja kallis.

Ps. 118:22;

Matt. 21:42; Ef. 2:20,21

5. Rakentukaa itsekkin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhrataksenne hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.

Jes. 61:6; Room. 12:1; 1. Kor. 3:16; Hepr. 13:15,16

6. Sanotaanhan Raamatussa: ”Katso, minä asetan Siioniin kulmakiven, valitun ja kalliin. Joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.”

Jes. 28:16; Room. 9:33

7. Teille, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, on siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut huippukivi⁸⁹,

Ps. 118:22; Matt. 21:42

8. kompastuskivi, loukkauksen kallo. Koska he eivät tottele sanaa, he kompastuvat, ja se heidän osakseen on määrättykin.

Sananl. 4:19; Jes. 8:14;

Luuk. 2:34

9. Te sen sijaan olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo ja omaisuuskansa julistaaksenne hänen jaloja tekojaan, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valoonsa.

2. Moos. 19:5,6; 2. Kor. 4:6; Ilm. 5:10

10. Ennen te ette olleet kansa, mutta nyt te olette Jumalan kansa, ette olleet armahdettuja, mutta nyt te olette armahdettuja.

Hoos. 1:6–10,2:23; Room. 9:25

Kristillinen elämä ja esivalta

11. Rakkaani, minä kehotan teitä niin kuin vieraita ja muukalaisia pidättämään lihallisista himoista, jotka soivat sielua vastaan.

Room. 13:14; Gal. 5:24;

Jaak. 4:1

12. Eläkää nuhteettomasti pakanoiden keskellä, jotta he – vaikka panetelisivatkin teitä pahantekijöiksi – näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.

Matt. 5:16;

Room. 12:17; 1. Piet. 3:16

13. Olkaa Herran vuoksi alamaisia kaikelle inhimilliselle järjestykselle, niin kuninkaalle, joka on ylin,

Room. 13:1–4;

Tit. 3:1

14. kuin maaherroillekin, jotka hän on lähettänyt pahaa tekeville rangastukseksi mutta hyvää tekeville kiitokseksi.

15. Sillä Jumalan tahto on, että te hyvää tekemällä tukitte suun ymmärtämättömien ihmisten tietämättömyydetä.

Tit. 2:8

⁸⁹ 2:7. Huippukivi on holvikaaren ylin kivi, joka yhdistää holvikaaren ja pitää sen koossa.

1. Pietarin kirje 2-3

16. Tehkää näin vapaiden tavoin, alkää niin kuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niin kuin Jumalan palvelijat. Room. 6:18; Gal. 5:1,13

17. Osoittakaa kaikille kunnioitusta, rakastakaa uskonveljiä, pelätkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.

Sananl. 24:21; Matt. 22:21; Room. 12:10

Kuuliaisuus isännille

18. Orjat, olkaa kaikella pelolla isännillenne alamaisia, ei ainoastaan hyvile ja lempeille vaan myös kieroille,

Ef. 6:5; Kol. 3:22; Tit. 2:9

19. sillä se on armoa, jos joku Jumalaan sidotun omantuntonsa tähden kestää vaivoja syyttömästi kärsien.

Matt. 5:10,11

20. Mitä kiitettävää siinä on, jos te kärsivällisesti kestätte, kun teitä lyödään pahojen tekojenne tähden? Mutta jos kestätte, kun joudutte kärsimään hyvien tekojenne tähden, se on Jumalan armoa.

1. Piet. 3:14,3:17,18,4:14

21. Sillä siihen teidät on kutsuttu, koska Kristus kärsi teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, että seuraisitte hänen jälkiään,

Matt. 11:29,16:24;

Joh. 13:15; Fil. 2:5

22. hänen, joka ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta havaittu.

Jes. 53:9; 2. Kor. 5:21; 1. Joh. 3:5

23. Kun häntä herjattiin, hän ei herjannut takaisin. Kärsiessään hän ei uhkaillut vaan jätti asiansa hänen haltuunsa, joka tuomitsee oikein.

Matt. 27:39,40; Joh. 8:48,49; 1. Piet. 3:9

24. Kristus itse kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristinpuulle, että me synneille kuolleina eläisimme vanhurskaudelle. Hänen haavojensa kautta teidät on parannettu.

Jes. 53:5,12;

Room. 6:10,11

25. Te olitte ”eksyksissä niin kuin lampaat”, mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitseijan luo.

Ps. 23:1; Jes. 53:6; Joh. 10:11,12

3. LUKU

Ohjeita vaimoille ja miehille

1. Samoin te, vaimot, olkaa alamaisia omalle miehellenne, niin että nekin miehet, jotka eivät tottele sanaa, ilman

sanojakin voitettaisiin vaimojen vaeluksen kautta, 1. Moos. 3:16; 1. Kor. 14:34; Ef. 5:22,23; Tit. 2:5

2. kun he näkevät teidän puhtaan vaelluksenne jumalanpelossa.

3. Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, tukkalaitteilla ja kultakoruilla koristautumista tai hienoihin vaatteisiin pukeutumista,

Jes. 3:16;

1. Tim. 2:9; Tit. 2:3

4. vaan olkoon se katoamaton, salassa oleva sydämen ihminen, hengeltään lempeä ja hiljainen. Tämä on Jumalan silmissä kallisarvoista. Ps. 149:4; Room. 2:29,7:22; 2. Kor. 4:16

5. Näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat alamaisia omalle miehelleen,

6. niin kuin Saarakin oli kuuliainen Abrahamille ja kutsui häntä herraksi. Teistä on tullut hänen lapsiaan, kun teette hyvää ettekä anna minkään pelottaa itseänne.

1. Moos. 18:12

7. Samoin te, miehet, eläkää ymmärtäväisesti vaimonne kanssa niin kuin heikommen astian kanssa. Osoitkaa hänelle kunnioitusta, koska olette yhdessä elämän armon perillisiiä, etteivät rukouksenne estyisi. 1. Kor. 7:3; Ef. 5:25; Kol. 3:19; 1. Tess. 4:4

Kärsiminen oikean asian puolesta

8. Lopuksi: Olkaa kaikki yksimielisiä ja myötätuntoisia, osoittakaa veljesrakkautta, olkaa hyväsydämiisiä ja nöyriä.

Luuk. 6:36; Room. 12:16,15:5

9. Älkää kostako pahaa pahalla älkääkään herjausta herjauksella. Päinvastoin siunatkaa, sillä siihen teidät on kutsuttukin, että perisitte siunauksen.

Matt. 5:39; 1. Kor. 6:7; 1. Tess. 5:15

10. Sillä: joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, hillitkään kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta,

Ps. 34:13-17; Jaak. 1:26

11. kääntyköön pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen.

Ps. 37:27; Jes. 1:16,17;

Hepr. 12:14

12. Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa hei-

1. Pietarin kirje 3–4

dän rukouksiaan, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan.

13. Kuka voi teitä vahingoittaa, jos teillä on intoa hyvään?

14. Mutta vaikka joutuisittekin kärsimään vanhurskauden tähden, olette autuaita. Älkää pelätkö, mitä he pelkäävät, älkääkä säikkykö,

Matt. 5:10,10:28; 1. Piet. 2:19,20,4:14,15

15. vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämessänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan⁹⁰ kaikille, jotka kysyvät teiltä, mihin toivonne perustuu. Ps. 119:46; Ap. t. 4:8,9

16. Vastatkaa kuitenkin lempeästi ja kunnioittavasti ja pitäkää itsellänne hyvä omatunto, jotta ne, jotka puhuvat pahaa teidän hyvästä vaelluksestanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat. Tit. 2:8; 1. Piet. 2:12,15,19,20

17. Onhan parempi, jos niin on Jumalan tahto, kärsiä hyväntekijänä kuin pahantekijänä.

18. Kärsihän Kristuskin kerran syntien tähden, vanhurskas väärintekijöiden puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo. Lihassa ollessaan hänet tosin surmattiin, mutta hengessä hänet tehtiin eläväksi. Room. 5:6; 2. Kor. 13:4; Hepr. 9:15,28

19. Hengessä hän myös meni ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, 1. Piet. 4:6

20. jotka muinoin olivat tottelemattomia, kun Jumala pitkämielisesti odotti Nooan päivinä, jolloin rakennettiin arkia. Siinä pelastui veden kautta vain muutamia, yhteensä kahdeksan ihmisestä. 1. Moos. 6:1,3,14; Room. 2:4

21. Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena. Se ei ole lihan saastan poistamista vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta, Mark. 16:16; Room. 6:4

22. hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella. Hänen valtaansa on alistettu enkelit,

vallat ja voimat. Ps. 110:1; Room. 8:34; Ef. 1:20,21

4. LUKU

Elämänmuutos

1. Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, ottakaa tekin aseeksenne sama mieli – sillä se, joka on kärsinyt lihassa, on lakannut synnistä – Hepr. 12:1; 1. Piet. 2:21

2. ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen, vaan Jumalan tahdon mukaan. Room. 12:2; 2. Kor. 5:15; Gal. 2:20

3. Riittäähän, että menneen ajan olette noudattaneet pakanoiden tahtoa ja eläneet irstaudessa, himoissa, juopoudessa, mässäilyissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalien palvelemissa. Room. 13:12,13; Ef. 2:1,2,4:17–19

4. Nyt he oudoksuvat sitä, että te ette juokse heidän mukanaan samaan riettauden tulvaan, ja rienaavat.

5. Mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Joh. 5:25; Ap. t. 10:42; 2. Tim. 4:1

6. Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, että heidät tosin olisi tuomittu lihassa kuten muutkin ihmiset mutta että he saisivat elää hengessä, niin kuin Jumala elää. 1. Piet. 3:19

7. Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäviäisiä ja raittiita voidaksenne rukoilla. Room. 13:12; Fil. 4:5,6; 1. Piet. 5:8; 1. Joh. 2:18

8. Ennen kaikkea olkoon teidän rakautenne toisianne kohtaan kestävä, sillä rakkaus peittää syntien paljouden. Sananl. 10:12; 1. Kor. 13:7; Jaak. 5:20; 1. Piet. 1:22

9. Olkaa vieraanvaraisia toinen toisellenne, nurisematta. Room. 12:13; Hepr. 13:2

10. Palvelkaa toisianne Jumalan moninaisen armon hyvinä taloudenhoitajina sillä armolahjalla, jonka kukin on saanut. Matt. 25:14; Luuk. 12:42; 1. Kor. 12:4,7–10

11. Jos joku puhuu, puhukoon kuin Jumalan sanoja. Jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, jonka

90 3:15. Kirj.: "puolustamaan", kreikaksi *apologia*.

1. Pietarin kirje 4–5

Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa ylistetyksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia ja valta, aina ja iankaikkisesti. Aamen. Room. 12:6–8; 1. Kor. 10:31; 2. Kor. 2:17

Kärsiminen kristittynä

12. Rakkaani, älkää oudoksuko sitä tulenpoltetta, jossa olette ja jossa teitä nyt koetellaan, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa. Jes. 48:10; Jaak. 1:2; 1. Piet. 1:6,7

13. Päinvastoin iloitkaa sitä mukaa kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, jotta saisitte iloita ja riemuita myös hänen kirkkautensa ilmestyesä. Ap. t. 5:41; Room. 8:17; Fil. 3:10

14. Jos teitä pilkataan Kristuksen nimien tähden, olette autuaita, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää päällänne. Jes. 11:2; Matt. 5:11; 1. Piet. 2:20,3:14

15. Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai siksi, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin asioihin.

16. Mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön tästä nimestään Jumalaa. Ap. t. 5:41,11:26; Fil. 1:28,29

17. Aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta. Mutta jos se alkaa meistä, mikä onkaan niiden loppu, jotka eivät tottele Jumalan evankeliumia? Jes. 10:12; Hes. 9:6; 2. Tess. 1:8

18. Jos vanhurskas vaivoin pelastuu, mihin joutuukaan jumalaton ja syntinen? Sananl. 11:31; Luuk. 23:31

19. Sen tähden myös ne, jotka kärsivät Jumalan tahdon mukaan, uskokoot sielunsa uskollisen Luojan haltuun ja tehkööt sitä, mikä on hyvää. Ps. 31:6; Luuk. 23:46; Ap. t. 7:59

5. LUKU

Vanhimmat esikuvana

1. Minä kehotan vanhimpia teidän joukossanne – minä, joka itsekin olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja sekä myös osallinen siitä kirkkaudesta, joka on ilmestynyt: Room. 8:17,18; Ilm. 1:9

2. Kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta vaan vapaaehtoisesti, Jumalan mielen mukaan, ei häpeällisen voiton tähden vaan sydämen halusta. Joh. 21:15,16; Ap. t. 20:28; 1. Tim. 3:3

3. Älkää herroina hallitko niitä, jotka on teille uskottu, vaan olkaa laumalle esikuvana. Luuk. 22:26; 2. Kor. 1:24; Fil. 3:17; 1. Tim. 4:12

4. Silloin te ylipaimenen ilmestyesä saatte kirkkauden kuihtumattoman sepeleen. 1. Kor. 9:25; 2. Tim. 4:8; Hepr. 13:20

5. Samoin te, nuoremmat, olkaa kuuliaisia vanhemmille. Pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon. Sananl. 3:34; Ef. 5:21; Fil. 2:3; Jaak. 4:6,10

6. Nöyrytykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallaan korottaisi teidät. Job 22:29; Sananl. 10:17; Luuk. 1:52,14:11

7. Heittäkää kaikki murheenne hängen päälle, sillä hän pitää teistä huolen. Ps. 40:18,55:23; Matt. 6:25; Fil. 4:6

8. Olkaa raittiita, valvokaa. Teidän vastustajanne, Paholainen, kulkee ympäri kuin ärjyvä leijona etsien, kenet voisi niellä. Luuk. 21:36,22:31; 1. Tess. 5:6

9. Vastustakaa häntä uskossa lujina! Tehän tiedätte, että samat kärsimykset täytyy veljiennekin kestää maailmassa. Ef. 4:27,6:11–13; Jaak. 4:7

10. Kaiken armon Jumala on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa Jeesuksessa. Vähän aikaa kärsittyänne hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. 2. Kor. 4:17; 2. Tess. 3:3; 1. Piet. 1:6

11. Hänen on valta aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Lopputervehdykset

12. Silvanuksen, uskollisena pitämäni veljen, avulla olen lyhyesti kirjoittanut teille kehottaen ja vakuuttaen, että se armo, jossa te olette, on todellinen Jumalan armo. 1. Tess. 1:1

1. Pietarin kirje 5

13. Babylonissa⁹¹ oleva seurakunta, valittu kuten tekin, sekä poikani Markus lähettävät teille terveisiä.

Ap. t. 12:12,25

14. Tervehtikää toisianne rakkauden suudelmalla. Rauha teille kaikille, jotka olette Kristuksessa!

Room. 16:16; 1. Kor. 16:20

91 5:13. Babylonia tarkoittanee Roomaa.

TOINEN PIETARIN KIRJE

1. LUKU

1. Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat meidän Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa saaneet yhtä kallisarvoisen uskon kuin mekin. Room. 1:12

2. Lisääntykoon teille armo ja rauha Jumalan ja Jeesuksen, meidän Herramme, tuntemisessa. 1. Piet. 1:2

Kutsuminen ja valinta

3. Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille hänen tuntemisensa kautta kaiken, mitä tarvitaan elämään ja jumalanpelkoon. Hän on kutsunut meidät omalla kirkkaudellaan ja voimallaan

4. ja niiden kautta lahjoittanut meille kallisarvoiset ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden avulla tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta ja pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee.

5. Pyrkikää juuri siitä syystä innokkaasti osoittamaan uskossanne hyveitä, hyveissä ymmärrystä,

6. ymmärryksessä itsehillintää, itsehillinnässä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalanpelkoa, 1. Kor. 9:25

7. jumalanpelossa veljesrakkautta ja veljesrakkaudessa rakkautta⁹² kaikkia kohtaan. 1. Tess. 3:12

8. Jos teillä on nämä ja ne yhä enentyvät, ne eivät anna teidän olla toimetomia eivätkä hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. Tit. 3:14

9. Mutta se, jolla ei näitä ole, on sokea ja likinäköinen. Hän on unohtanut puhdistuneensa entisistä synneistään. 1. Joh. 2:9-11

10. Pyrkikää sen tähden, veljet, yhä innokkaammin tekemään kutsumisenne ja valintanne lujaksi. Jos näin teette, ette koskaan lankea⁹³, Hepr. 3:12-14

11. ja niin teille runsaskätisesti jätetään pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.

Pietari puhuu kuolemastaan

12. Siksi aion aina muistuttaa teitä näistä asioista, vaikka te ne tiedättekin ja olette vahvistuneet siinä totuudessa, joka teillä on. Room. 15:14,15; Fil. 3:1

13. Katson kuitenkin oikeaksi muistuttaa ja herättää teitä niin kauan kuin olen tässä majassa. 2. Kor. 5:1,4; 2. Piet. 3:1

14. Minä näet tiedän, että tämä majani puretaan äkkiä, kuten meidän Herramme Jeesus Kristus minulle on ilmoittanut. Joh. 21:18,19

15. Pyrin siis huolehtimaan siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin voisitte aina muistaa nämä asiat.

Profeettallisen sanan alkuperä

16. Emmehan me seuranneet vieraasti seipitettyjä taruja, kun teimme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan olimme hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä. Matt. 17:1; Joh. 1:14; 1. Kor. 1:17,2:1

17. Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun hänelle tuli tämä Ylhäisimmän Kirkkauden ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt." Matt. 3:17,17:5

18. Tämän äänen me kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella.

19. Niin on nyt meille profeettallinen sana entistäkin lujempi, ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja koin-tähti syttyy teidän sydämissänne. Ps. 119:105; 1. Kor. 4:6; Ilm. 22:16

20. Ennen kaikkea teidän tulee tietää, ettei yksikään Raamatun profetia

⁹² 1:7. Kreikan sana *agapee*, 'jumalallinen rakkaus'.

⁹³ 1:10. Kirj.: "kompastu".

ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä⁹⁴,

21. sillä mitään profetiaa ei ole koskaan tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta. 2. Tim. 3:16; 1. Piet. 1:11

2. LUKU

Väärät opettajat ja heidän tuomionsa

1. Israelin kansan keskuudessa esiintyi kuitenkin myös vääriä profeettoja. Samoin on teidänkin joukossanne oleva vääriä opettajia, jotka kuljettavat keskuuteenne salaa turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on ostanut heidät, ja tuottavat itselleen äkillisen tuhon. 5. Moos. 13:2–6; Ap. t. 20:29; 1. Joh. 4:1

2. Moni lähtee seuraamaan heidän irstauksiaan, ja heidän takiaan totuuden tie tulee häväistyksi. 1. Tim. 4:1,2; 2. Tim. 3:1,2,4,3

3. Ahneudessaan he valheellisin sanoin pyrkivät hyötymään teistä. Mutta heille muinoin langetettu tuomio on yhä voimassa, heidän tuhonsa ei tor-ku. 5. Moos. 32:35; 1. Tess. 2:5; Juud. 4,18

4. Ei Jumala säästänyt enkeleitäkään, jotka tekivät syntiä, vaan syöksi heidät pimeyden kahleissa syvyyteen ja jätti heidät säilytettäväksi tuomiota varten. Juud. 6

5. Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka hän varjeli Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ja seitsemän muuta, kun hän antoi vedenpaisumuksen peittää jumalattomien maailman. 1. Moos. 7:6,7,8,1; 1. Piet. 3:20

6. Hän tuomitsi tuhoon Sodoman ja Gomorran kaupungit ja poltti ne poroksi varoitukseksi niille, jotka vastaisuudessa elävät jumalattomasti. 1. Moos. 19:24,25; Jes. 13:19; Juud. 7

7. Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota jumalattomien ihmisten irstas elämä vaivasi. 1. Moos. 19:16

8. Asuessaan heidän keskellään tuo hurskas mies kärsi päivästä päivään hurskaassa sielussaan heidän laittomien tekojensa tähden, joita hän joutui näkemään ja kuulemaan. Ps. 119:158; Hes. 9:4

9. Näin Herra tietää pelastaa juma-laapelkäävät koetuksesta, mutta väärintekijät hän säilyttää rangaistuksen alaisina tuomion päivään, 1. Kor. 10:13

10. varsinkin ne, jotka vaeltavat saastaisissa lihan himoissa ja halveksivat herruutta. Nuo uhkarohkeat ja itserakkaat eivät pelkää herjata henkivaltoja, Juud. 4,7

11. vaikka enkelitkään, joilla on suurempi voima ja valta, eivät syytä niitä herjaavasti Herran edessä. Sak. 3:1,2; Juud. 9,10

12. Mutta nuo ihmiset ovat kuin jättömät, luonnostaan pyydystettäväksi ja tapettaviksi syntyneet eläimet. He herjaavat sitä, mitä eivät tunne, mutta tuhoutuvat omaan turmelukseensa

13. ja saavat väärintekijöinä vääryyden palkan. Heidän mielihalunsa on viettää päivänsä nautinnoissa. He ovat tahroja ja häpeäpilkkuja ja nautiskelevat petoksistaan, kun he mässäilevät aterialla teidän kanssanne. Juud. 12

14. Heidän silmänsä ovat täynnä aviorikosta, eivätkä he saa synnistä kyllikseen. He viettelevät horjuvia sie-luja. Heillä on ahneuteen harjaantunut sydän, noilla kirouksen lapsilla.

15. He ovat hylänneet suoran tien, eksyneet ja seuranneet Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa 4. Moos. 22:2,7,8,31;16; Juud. 11; Ilm. 2:14

16. mutta sai rikkomuksestaan ojen-nuksen: mykkä työjuhta puhui ihmisen äänellä ja esti profeetan mielettömyyden. 4. Moos. 22:23,28

17. Nuo ihmiset ovat vedettömiä lähteitä ja myrskytuulissa ajelehtivia pilvenhattaroita. Heille on varattuna synkkä pimeys. Sananl. 25:14; Juud. 12,13

94 1:20. Tai: "ole syntynyt ihmisestä itses-tään".

18. Puhuen ylimielisiä, tyhjiä sanoja he lihan himoissa viettelevät irstauteen niitä, jotka tuskin ovat päässeet eroon eksyksissä vaeltavista. Juud. 16

19. He lupaavat näille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia. Sillä kenen voittama joku on, sen orja hän on. Joh. 8:34; Room. 6:16

20. Jos he ovatkin päässeet maailman saastutuksia pakoon tullessaan tuntemaan meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen, mutta sotkeutuvat niihin uudestaan ja tulevat voitetuiksi, heidän tilansa on lopussa pahempi kuin alussa.

Matt. 12:45; Hepr. 6:4,5; 1. Joh. 2:16

21. Heille olisi ollut parempi, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että he opittuaan sen tuntemaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä. Luuk. 12:47,48

22. Heidän on käynyt niin kuin sananlasku osuvasti toteaa: "Koira palaa oksennukselleen" ja "Pesty sika rypee rapakossa." Sananl. 26:11

3. LUKU

Herran tulemus on varma

1. Rakkaani, tämä on jo toinen kirje, jonka teille kirjoitan. Näissä molemmissa minä muistuttamalla herättelen teidän puhdasta mieltänne, 2. Piet. 1:13

2. että muistaisitte pyhien profeettojen ennalta puhumat sanat ja apostoleilta saamanne Herran ja Vapahtajan käskyn. 2. Piet. 1:19; Juud. 17

3. Ennen muuta tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheineen pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan. 1. Tim. 4:1,2; 2. Tim. 3:1,2

4. He sanovat: "Missä on lupaus hänen tulemuksestaan? Onhan siitä lähtien, kun isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt ennallaan luomakunnan alusta asti." Jes. 5:19; Jer. 17:15; Hes. 12:22

5. Tieten tahtoen he eivät ota huomioon, että taivaat samoin kuin maa, joka on tehty vedestä ja veden kautta, olivat ikiajoista olemassa Jumalan sanan voimasta, 1. Moos. 1:1,6; Ps. 24:2,136:6

6. ja että niiden kautta silloinen maailma tuhoitiin vedenpaisumuksessa.

1. Moos. 7:17,21; Matt. 24:38,39; 2. Piet. 2:5

7. Mutta samalla sanalla on nykyiset taivaat ja nykyinen maa säästetty tulelta. Niitä säilytetään jumalattomien ihmisten tuomion ja kadotuksen päivää varten. Ps. 102:27; Jes. 51:6; 2. Tess. 1:7,8; Hepr. 1:11

Uudet taivaat ja uusi maa

8. Tämä yksi älköön kuitenkaan olko teiltä salassa, rakkaani: Herralle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä. Ps. 90:4

9. Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, vaikka jotkut luulevat hänen viivyttävän, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan. Hän ei näet tahdo, että kukaan joutuu kadotukseen vaan että kaikki kääntyisivät. Jes. 30:18; Hes. 18:23,32; 1. Tim. 2:4; Hepr. 10:37

10. Mutta Herran päivä tulee kuin varas. Silloin taivaat katoavat pauhinalla ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, maa palaa ja kaikki, mitä siihen on tehty.⁹⁵ Ps. 102:27; 1. Tess. 5:2,3; Ilm. 20:11

11. Koska tämä kaikki näin hajoaa, millaisia teidän tuleekaan olla pyhässä elämässä ja jumalanpelossa Jes. 24:1; Luuk. 21:36

12. odottaessanne ja jouduttaessanne Jumalan päivän tuloa, tuon päivän, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat. Ps. 50:3; Luuk. 12:36; Tit. 2:13

13. Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu. Jes. 65:17; Jes. 66:22; Ilm. 21:1

Kasvakaa armossa

14. Siksi, rakkaani, kun tätä odotatte, pyrkikää siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi hänen edessään ja teillä olisi rauha.

1. Kor. 1:7,8; Fil. 1:10; 1. Tess. 3:13,5:23

15. Lukekaa Herramme pitkämielisyys pelastukseksi, niin kuin myös rakas veljemme Paavali on hänelle

⁹⁵ 3:10. Joidenkin käsikirjoitusten mukaan: "maa ja kaikki siinä tehdyt teot paljastuvat".

2. Pietarin kirje 3

annetun viisauden mukaan teille kirjoittanut.

Room. 2:4

16. Näin hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän puhuu näistä asioista. Tosin noissa kirjeissä on yhtä ja toista vaikeatajuistakin, mitä tietämättömät ja epävakaat vääristelevät, niin kuin muitakin Kirjoituksia, omaksi kadotukseeseen.

17. Rakkaani, koska te siis tiedätte tämän jo ennalta, olkaa varuillanne, ettei jumalattomien eksytys tempaa teitä mukaansa ettekä lankea pois omalta lujalta pohjaltanne.

Mark. 13:5,23

18. Kasvakaamme meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänelle kunnia nyt ja aina iankaikkisuuden päivään! Aamen.

Kol. 1:10

ENSIMMÄINEN JOHANNEKSEN KIRJE

1. LUKU

Elämän Sana

1. Mikä on alusta asti ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselleet ja käsin koskettaneet, siitä me puhumme: elämän Sanasta. Luuk. 1:2,24:39; Joh. 1:1,14,20:27

2. Elämä ilmestyi, me olemme nähneet sen, ja siitä me todistamme. Me julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän luona ja ilmestyi meille. 2. Tim. 1:10

3. Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me julistamme myös teille, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme. Meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa. Joh. 17:21; 1. Kor. 1:9

4. Tämän me kirjoitamme, että ilomme olisi täydellinen. Joh. 15:11; 2. Joh. 12

Valossa vaeltaminen

5. Tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka julistamme teille: Jumala on valo, hänessä ei ole mitään pimeyttä.

6. Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, me valehtelemme emmekä toimi totuuden mukaan. Joh. 3:20,21; 1. Joh. 2:4

7. Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Hepr. 9:14; 1. Piet. 1:18,19; Ilm. 1:5

8. Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, me eksytämme itsemme eikä totuus ole meissä. Saarn. 7:21; Room. 3:10,12,23

9. Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Ps. 32:5; Sananl. 28:13

10. Jos sanomme, ettemme ole tehneet syntiä, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä.

2. LUKU

Kristus, syntisten puolustaja

1. Lapseni! Kirjoitan tämän teille, ettette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Room. 8:34; 1. Tim. 2:5; Hepr. 7:25,9:24

2. Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä vain meidän vaan myös koko maailman. Joh. 1:29,4:42; 2. Kor. 5:18; Kol. 1:20

Kuuliaisuus Kristuksen sanalle

3. Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, että pidämme hänen käskynsä.

4. Joka sanoo tuntevansa hänet mutta ei pidä hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä. 1. Joh. 1:6,4:20

5. Mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella tullut täydelliseksi. Tästä me tiedämme olevamme hänessä. Joh. 13:35,14:21–23

6. Joka sanoo pysyvänsä hänessä, on velvollinen vaeltamaan niin kuin hän vaelsi. Matt. 11:29,16:24; Joh. 13:15; Fil. 2:5; 1. Piet. 2:21

Rakkauden käsky

7. Rakkaani, en kirjoita teille uutta käskyä vaan vanhan käskyn, joka teillä on ollut alusta asti. Tämä vanha käsky on se sana, jonka te olette kuulleet. 1. Joh. 3:11; 2. Joh. 5

8. Kuitenkin kirjoitan teille uuden käskyn, joka on toteutunut⁹⁶ hänessä ja teissä, sillä pimeys väistyy ja todellinen valo jo loistaa. Joh. 1:9,8:12,13:34; Room. 13:12

9. Joka sanoo olevansa valossa mutta vihaa veljeään, on yhä pimeydessä. 1. Kor. 13:2; 1. Joh. 3:14,4:20

10. Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa, eikä hän ole lankeemukseksi kenellekään.

96 2:8. Kirj.: "totta".

11. Mutta joka vihaa veljeään, on pimeydessä. Hän vaeltaa pimeydessä eikä tiedä, minne menee, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.

Joh. 11:10

Seurakunta ja maailma

12. Minä kirjoitan teille, lapset, sillä synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden. Luuk. 24:47; Ap. t. 10:43

13. Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet Pahan.

14. Minä kirjoitin teille, lapset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän. Minä kirjoitin teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitin teille, nuorukaiset, sillä te olette voimakkaita, Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet Pahan.

Ps. 119:9-11;
Luuk. 10:17; Ef. 6:10

15. Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaus ei ole hänessä. Joh. 15:19; Room. 12:2; Jaak. 4:4

16. Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmien halu ja elämän korskeus, se ei ole Isästä vaan maailmasta.

Sananl. 27:20

17. Maailma katoaa himoineen, mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

Ps. 15:5; Jes. 40:6; Matt. 7:24

Oikea usko ja sen vastustaja

18. Lapset, nyt on viimeinen aika. Te olette kuulleet, että Antikristus on tulossa, ja niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut. Siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika. Matt. 24:24;

Ap. t. 20:29,30; 2. Tess. 2:3

19. Meidän keskuudestamme he ovat lähteneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Jos he olisivat todella kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet joukossamme. Mutta piti hän käydä ilmi, etteivät kaikki ole yhtä meidän kanssamme.

Ps. 41:10; 1. Kor. 11:19

20. Teillä on voitelu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto.

1. Kor. 2:15; Ef. 1:13

21. En kirjoita teille sen tähden, etette tuntisi totuutta, vaan siksi, että te tunnette sen ja tiedätte, ettei mikään valhe ole peräisin totuudesta.

22. Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, ja hän kieltää Isän ja Pojan.

1. Joh. 4:3; 2. Joh. 7

23. Ei kenelläkään, joka kieltää Pojan, ole myöskään Isää. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.

Luuk. 12:9; Joh. 15:23; 1. Joh. 4:15

24. Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä.

25. Ja tämä on se lupaus, jonka hän on meille antanut: iankaikkinen elämä.

Joh. 6:40; 1. Joh. 5:11

26. Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka eksyttävät teitä.

27. Mutta mitä teihin tulee, se voitelu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ettekä te ole kenenkään opetuksen tarpeessa. Hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää hänessä.

Joh. 14:26,16:13;
1. Tess. 4:9

Jumalan lapset ja Paholaisen lapset

28. Ja nyt, lapset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi rohkea luottamus emmekä joutuisi häveten väistymään hänen luotaan, kun hän tulee.

Mark. 8:38; Joh. 15:4;
1. Joh. 3:2,21,4:17

29. Jos kerran tiedätte, että hän on vanhurskas, te myös ymmärrätte, että jokainen, joka noudattaa vanhurskautta, on syntynyt hänestä.

1. Joh. 3:7,10

3. LUKU

1. Katsokaa, millaista rakkautta Isä on meille osoittanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Siksi maailma ei tunne meitä, eihän se tunne häntäkään.

Joh. 1:12,16:3,17:25

2. Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tule-

1. Johanneksen kirje 3

vamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on. Matt. 5:8; Room. 8:18,19; 1. Kor. 15:49; Fil. 3:21

3. Jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas. 2. Kor. 7:1; 1. Piet. 1:15

4. Jokainen, joka tekee syntiä, harjoittaa laittomuutta, sillä synti on laittomuutta. 1. Joh. 5:17

5. Te tiedätte, että hän ilmestyi otamaan pois synnit. Hänessä ei ole syntiä. Jes. 53:4,9; 2. Kor. 5:21; 1. Piet. 2:22

6. Ei kukaan, joka pysyy hänessä, tee syntiä, eikä kukaan, joka tekee syntiä, ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut. 3. Joh. 11

7. Lapset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Joka noudattaa vanhurskautta, on vanhurskas, niin kuin hän on vanhurskas. Ef. 5:6; 1. Joh. 2:29

8. Joka tekee syntiä, on Paholaisesta, sillä Paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot. 1. Moos. 3:15; Joh. 8:44

9. Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä. Hän ei voi tehdä syntiä, koska on syntynyt Jumalasta. Room. 6:2; 1. Piet. 1:23; 1. Joh. 5:18

10. Tästä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä Paholaisen lapsia: se, joka ei noudata vanhurskautta, ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei rakasta veljeään. Gal. 5:20,21; 1. Joh. 2:29,4:8

Veljesrakkaus

11. Tämä on se sanoma, jonka te alusta asti olette kuulleet: meidän tulee rakastaa toinen toistamme Joh. 13:34,15:12; 1. Tess. 4:9

12. eikä olla niin kuin Kain, joka oli Pahasta ja tappoi veljensä. Ja miksi hän tappoi tämän? Siksi, että hänen omat tekonsa olivat pahoja mutta hänen veljensä teot vanhurskaita. 1. Moos. 4:8; Hepr. 11:4

13. Älkää ihmetelkö, veljet, jos maailma teitä vihaa. Matt. 5:11; Joh. 15:18,19,17:14

14. Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuoleman vallassa. 3. Moos. 19:17; Joh. 5:24; 1. Joh. 2:9-11

15. Jokainen, joka vihaa veljeään, on murhaaja. Te tiedätte, ettei yhdelläkään murhaajalla ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi. Matt. 5:21,22; Gal. 5:21

16. Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henzensä meidän puolestamme. Meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme puolesta. Joh. 15:13; Room. 5:8; Ef. 5:2,25; 1. Joh. 4:9

17. Jos joku, jolla on maallista omaisuutta, näkee veljensä olevan puutteessa mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus pysyisi hänessä? 5. Moos. 15:7; Jaak. 2:15; 1. Joh. 4:20

Luottamus Jumalaan

18. Lapset, älkäämme osoittako rakkautta sanoin ja kielellä vaan teoin ja totuudessa.

19. Tästä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me voimme hänen edessään rauhoittaa sydämemme,

20. jos se syyttää meitä. Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaiken. Ps. 139:1-16

21. Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, meillä on rohkea luottamus Jumalaan. Room. 5:1

22. Ja mitä tahansa anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänen mielensä mukaista. Ps. 34:16; 1. Joh. 5:14

23. Tämä on hänen käskynsä: meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toisiamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut. Joh. 6:29; Ef. 5:2; 1. Piet. 4:8

24. Joka pitää hänen käskynsä, pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Siitä me tiedämme hänen pysyvän meissä, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut. Joh. 14:23,15:10; 1. Joh. 4:13

Koettelkaa henget!

1. Rakkaani, alkää uskoko jokaista henkeä, vaan koettelkaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monta väärrä profeettaa on lähtenyt maailmaan.

Matt. 24:4,5,24; 1. Tess. 5:21; 2. Piet. 2:1

2. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleet, on Jumalasta. 1. Kor. 12:3; 1. Joh. 5:1; 2. Joh. 7

3. Yksikään henki, joka ei tunnustaa Jeesusta, ei ole Jumalasta. Sellainen on Antikristuksen henki, jonka te olette kuulleet olevan tulossa ja joka jo nyt on maailmassa. 2. Tess. 2:6,7; 1. Joh. 2:18,22

4. Lapset, te olette Jumalasta, ja te olette voittaneet nuo väärrät profeetat⁹⁷, sillä hän, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.

Joh. 16:33

5. He ovat maailmasta. Siksi heidän puheensakin on maailmasta, ja maailma kuuntelee heitä. Joh. 3:31,8:23,15:19

6. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä. Joka ei ole Jumalasta, se ei meitä kuuntele. Tästä me tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen.

Joh. 8:47,10:26,27; 3. Joh. 11

Jumala on rakkaus

7. Rakkaani, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta. Jokainen, joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan.

8. Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

9. Siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meille, että Jumala lähetti ainutsynnytyisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kautta.

Joh. 3:16; Room. 5:8; 1. Joh. 3:16

10. Siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksi.

Joh. 15:16; 2. Kor. 5:19; 1. Joh. 2:2

11. Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, mekin olemme velvollisia rakastamaan toisiamme.

Matt. 18:33; Joh. 15:12

12. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on tullut meissä täydelliseksi.

2. Moos. 33:20; Joh. 1:18; 1. Joh. 2:5

13. Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeään.

Joh. 14:20; 1. Joh. 3:24

14. Me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

Joh. 1:14,3:17,12:47; 1. Joh. 1:1

15. Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy ja hän Jumalassa.

1. Joh. 2:23

16. Me olemme oppineet tuntemaan sen rakkauden, joka Jumalalla on meitä kohtaan, ja me uskomme siihen. Jumala on rakkaus. Joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

17. Näin on rakkaus tullut meissä täydelliseksi, niin että meillä on rohkea luottamus tuomiopäivänä, sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.

Jaak. 2:13; 1. Joh. 2:28,3:21

18. Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta. Joka pelkää, ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

Room. 8:15

19. Me rakastamme, koska hän on ensin rakastanut meitä.

Ps. 116:1

20. Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän on valehtelija. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

1. Joh. 2:4,11,3:17

21. Tämä käsky meillä on häneltä: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään.

Joh. 13:34; Ef. 5:1,2; 1. Piet. 4:8; 1. Joh. 3:11

Usko, joka voittaa maailman

1. Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa sitä, joka on synnyttänyt, rakastaa myös sitä, joka hänestä on syntynyt.

Joh. 1:12,13;

1. Joh. 4:2

2. Siitä me tiedämme rakastavamme Jumalan lapsia, että rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjään.

3. Rakkaus Jumalaan on sitä, että pidämme hänen käskynsä, eivätkä hänen käskynsä ole raskaat.

Joh. 14:15,15:10; 2. Joh. 6

4. Kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, joka on voittanut maailman: meidän uskomme.

Joh. 16:33

5. Kuka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

1. Kor. 15:57; 1. Joh. 4:4

Todistus Jeesuksesta Kristuksesta

6. Hän, Jeesus Kristus, on tullut veden ja veren kautta – ei ainoastaan vedessä vaan vedessä ja veressä. Ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus.

Joh. 19:34

7. On kolme todistajaa:

8. Henki, vesi ja veri, ja nämä kolme pitävät yhtä.

9. Jos hyväksymme ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus vielä suurempi. Tämä on Jumalan todistus: hän on todistanut Pojastaan.

Joh. 5:36,37,8:17,18

10. Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on tämä todistus sisimmässään. Joka ei usko Jumalaa, tekee hänestä valehtelijan, koska hän ei usko todistusta, jonka Jumala on antanut Pojastaan.

Room. 8:16

11. Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan.

Joh. 1:4; 1. Joh. 2:25

12. Jolla on Poika, sillä on elämä. Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää.

Joh. 3:36,5:24

Rukous ja esirukous

13. Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä.

Joh. 20:31; 1. Joh. 3:23

14. Tämä on se rohkea luottamus, joka meillä on häneen: jos me anomme jotakin hänen tahtonsa mukaan, hän kuulee meitä.

Luuk. 11:9; Joh. 15:7;

1. Joh. 3:22

15. Ja jos kerran tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anomekin, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet.

16. Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, rukoilukoon, ja Jumala on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On myös syntiä, joka on kuolemaksi. Siitä en sano, että olisi rukoiltava.

Jer. 7:16; Matt. 12:31;

Hepr. 10:26,27

17. Kaikki vääryys on syntiä, mutta on myös syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

1. Joh. 3:4

Me olemme Jumalasta

18. Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä. Hän, joka on syntynyt Jumalasta, pitää huolen itsestään⁹⁸, eikä Paha pääse häneen käsiksi.

1. Joh. 3:9

19. Me tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa.

Gal. 1:4

20. Tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme hänet, joka on Todellinen⁹⁹. Me olemme hänessä, joka on Todellinen, hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.

Luuk. 24:45; Joh. 17:3

21. Lapset, karttakaa epäjumalia!

2. Moos. 20:3; 1. Kor. 10:14

⁹⁸ 5:18. Joissakin käsikirjoituksissa: "varjelee hänet".

⁹⁹ 5:20. Todellinen, erotuksena epäjumalista, jotka eivät ole todellisia. Sanalla on myös merkitykset 'tosi', 'totuudellinen', 'luotettava'.

TOINEN JOHANNEKSEN KIRJE

1. Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsilleen¹⁰⁰, joita minä totuudessa rakastan, enkä vain minä vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet tuntemaan totuuden.

1. Piet. 5:1,13; 3. Joh. 1

2. Rakastan teitä totuuden tähden, joka pysyy meissä ja on meidän kanssamme ikuisesti.

Joh. 8:31,32

3. Olkoon meidän kanssamme armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, totuudessa ja rakkaudessa.

Tit. 1:4

Vaeltakaa rakkauden käskyn mukaan

4. Tulin hyvin iloiseksi, kun huomaisin lastesi joukossa niitä, jotka vaeltavat totuudessa sen käskyn mukaan, jonka olemme Isältä saaneet.

1. Kor. 13:6; 3. Joh. 4

5. Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niin kuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn vaan sen, joka meillä on ollut alusta asti: meidän tulee rakastaa toisiamme.

Joh. 13:34,15:12; 1. Joh. 2:7

6. Rakkaus on sitä, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Tämän käskyn te olette kuulleet alusta asti, ja sen mukaan teidän tulee vaelttaa.

Joh. 15:10

100 1. Jotkut ovat ajatelleet, että "valittu rouva" tarkoittaisi jotakin seurakuntaa ja "hänen lapsensa" seurakunnan jäseniä.

Varoitus eksyttäjistä

7. Maailmaan on lähtenyt monia eksyttäjiä, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, lihaan tulleeeksi¹⁰¹. Sellainen on antikristus, eksyttäjä.

1. Joh. 2:18,4:1-3

8. Katsokaa, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme saaneet aikaan, vaan saatte täyden palkan.

2. Kor. 13:5

9. Ei kenelläkään, joka menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, ole Jumalaa. Joka pysyy siinä opissa, hänellä on sekä Isä että Poika.

Joh. 14:23; 1. Joh. 2:23

10. Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, älkää ottako häntä kotinne älkääkä lausuko häntä tervetulleeksi.

Room. 16:17;

1. Kor. 5:11; Tit. 3:10

11. Joka lausuu hänet tervetulleeksi, osallistuu hänen pahoihin tekoihinsa.

1. Tim. 5:22

Lopputervehdys

12. Minulla olisi teille paljon kirjoittamista, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella. Toivon pääseväni teidän luoksenne ja saavani puhua kanssanne kasvokkain, että ilomme olisi täydellinen.

1. Joh. 1:4; 3. Joh. 13

13. Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle terveisiä.

101 7. Tai: "lihassa tulevaksi".

KOLMAS JOHANNEKSEN KIRJE

1. Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan. 2. Joh. 1

2. Rakkaani, toivon, että sinä menestyt kaikessa ja pysyt terveenä, niin kuin sielusikin menestyy.

3. Tulin hyvin iloiseksi, kun veljet saapuivat ja antoivat todistuksen rakkaudestasi totuuteen, niin kuin sinä totuudessa vaellatkin. 2. Joh. 4

4. Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.

Vierailevat veljet

5. Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraidenkin hyväksi.

6. He ovat seurakunnan edessä todistaneet sinun rakkaudestasi. Teet hyvin, kun varustat heidät matkalle, niin kuin Jumalan edessä on arvollista. Tit. 3:13

7. Hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään. Matt. 10:8

8. Meidän velvollisuutemme on siis ottaa sellaiset vastaan, jotta me yhdessä työskentelisimme totuuden hyväksi.

Diotrefes ja Demetrios

9. Kirjoitin lyhyesti tästä seurakunnalle, mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan.

10. Siksi minä, jos tulen, muistutan häntä hänen tekemisistään, kun hän juoruaa meistä pahoin sanoin. Eikä hän tyydy siihenkään. Hän ei itse ota veljiä vastaan ja estää niitäkin, jotka tahtovat näin tehdä, ja jopa ajaa heidät pois seurakunnasta. Matt. 23:13

11. Rakkaani, älä seuraa pahaa vaan hyvää. Joka tekee hyvää, on Jumalasta, mutta se, joka tekee pahaa, ei ole Jumalaa nähnyt. Ps. 37:27; Jes. 1:16; 1. Joh. 3:6

12. Demetrios on saanut hyvän todistuksen kaikilta, jopa itse Totuudelta. Myös me todistamme, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi. Joh. 14:6

Lopputervehdys

13. Minulla olisi sinulle paljon kirjoittamista, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle enempää musteella ja kynällä. 2. Joh. 12

14. Toivon näkeväni sinut pian, ja silloin voimme keskustella kasvokkain.

15. Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdi ystäviä, jokaista erikseen.

JUUDAKSEN KIRJE

1. Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsutuille, jotka ovat Isässä Jumalassa rakastettuja ja Jeesukselle Kristukselle varjel-
tuja¹⁰². Jaak. 1:1; 1. Piet. 1:5

2. Lisääntyköön teille laupeus, rauha ja rakkaus. 2. Piet. 1:2

Syy kirjeen kirjoittamiseen

3. Rakkaani! Olen hartaasti halunnut kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksesta-
tamme, ja nyt tunsin, että minun oli pakko kirjoittaa ja kehottaa teitä tais-
telemaan sen uskon puolesta, joka on pyhille kertakaikkisesti annettu.

Fil. 1:27; 1. Tim. 6:12

4. Teidän joukkoonne on näet pujahan-
nut joitakin ihmisiä, joista jo kauan sitten on ollut kirjoitettuna tuomio. Nuo jumalattomat kääntävät Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät ainoan Valtiaamme, Herramme Jeesuksen Kristuksen. Tit. 1:16; 2. Piet. 2:1–3,2:19

Varoittavat esimerkit

5. Vaikka jo olette saaneet tietää kaiken, tahdon kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että Herra, joka kerran pelasti kansan Egyptistä, toisella kertaa tuhosi ne, jotka eivät uskoneet. 4. Moos. 14:29; 1. Kor. 10:5; Hepr. 3:17–19

6. Myös ne enkelit, jotka eivät pitäneet kiinni valta-asemastaan vaan jättivät oman asuinsijansa, hän pani pimeyteen ikuisissa kahleissa säilytettäväksi suurta tuomion päivää varten¹⁰³. 2. Piet. 2:4

7. Niin myös Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavoin kuin nekin harjoittivat haureutta ja antautuivat luonnonvastaisiin lihan himoihin, ovat varoittavana esimerkkinä kärsiessään ikuisen tulen rangaistusta. 1. Moos. 19:23–25; 2. Piet. 2:6

Kuvaus vääristä opettajista

8. Yhtä kaikki myös nämä uneksijat samalla tavoin saastuttavat ruumiinsa¹⁰⁴, halveksivat herruutta ja herjaavat kirkkauden henkiolentoja. 2. Piet. 2:10

9. Ei edes ylienkelel Miikael riidellessään ja väitellessään Paholaisen kanssa Mooseksen ruumiista uskaltanut langettaa herjaavaa tuomiota vaan sanoi: ”Rangaiskoon sinua Herra!” 5. Moos. 34:6; Sak. 3:2; 2. Piet. 2:11

10. Nämä ihmiset sitä vastoin herjaavat sitä, mitä eivät tunne mutta minkä he luonnostaan järjettömien eläinten tavoin tajuavat, ja näin tuottavat itselleen turmion. 2. Piet. 2:12

11. Voi heitä! He kulkevat Kainin tietä, palkan vuoksi he heittäytyvät Bileamin eksytykseen, ja he tuhoutuvat kapinointiinsa kuin Koorah. 4. Moos. 16:1,22:7,11; 2. Piet. 2:15

12. Nämä ihmiset ovat häpeätahroja teidän rakkausaterioillanne juhliessaan röyhkeästi ja kestitessään itseään. He ovat vedettömiä, tuulessa ajelehtivia pilviä, myöhäissyksyn puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita ja juuriltaan reväistyjä, Sananl. 25:14; 2. Piet. 2:17

13. rajuja meren aaltoja, jotka vaah-
toavat omaa häpeäänsä, harhailevia tähtiä, joille ikuisiksi ajoiksi on varattu-
na synkkä pimeys. Jes. 57:20

14. Myös heitä tarkoittaa Hanok, Aadamista seitsemäs, ennustaessaan: ”Katso, Herra tulee kymmenientuhansien pyhiensä kanssa”¹⁰⁵ 1. Moos. 5:21–24; 2. Tess. 1:10; Ilm. 1:7

15. panemaan kaikki tuomiolle ja osoittamaan kaikki ihmiset syyllisiksi kaikkiin jumalattomiin tekoihin, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikkiin julkeisiin puheisiin, joita nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet.” Matt. 25:31

102 1. Tai: ”Jeesuksessa Kristuksessa varjel-
tuja”.

103 6. Kirj.: ”suuren päivän tuomiota varten”.

104 8. Kirj.: ”lihansa”.

105 14. Apokryfinen Eenokin (Hanokin) kirja, luku 1.

16. He ovat napsijoita, kohtalonsa nurkujia, jotka elävät himojensa mukaan. Heidän suunsa puhuu mahtavia, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden.

Ps. 73:8,9; Luuk. 16:8;
2. Piet. 2:18

Muistakaa apostolien sanoja

17. Mutta te, rakkaani, muistakaa ne sanat, jotka Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat ennalta puhuneet.

18. Hehän sanoivat teille, että viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka elävät jumalattomien himojensa mukaan.

1. Tim. 4:1; 2. Piet. 2:1,3:3

19. Juuri nämä saavat aikaan hajaannusta. He ovat sielullisia, Henkeä heillä ei ole.

1. Kor. 2:14; Ef. 6:18

20. Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle ja rukoilkaa Pyhässä Hengessä

Kol. 2:7; 1. Tess. 5:11

21. ja niin pysykää Jumalan rakkauksessa odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi.

1. Kor. 1:7

22. Armahtakaa niitä, jotka epäilevät.

Aam. 4:11; Sak. 3:2

23. Toiset pelastakaa tulesta temmatten, toisia taas armahtakaa kavahtaen heitä, inhoten ruumiin¹⁰⁶ tahraamaa vaatettakin.

Jaak. 5:19; Ilm. 3:4

Kunnia Jumalalle!

24. Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät kirkkautensa eteen nuhteettomina ja riemuitsevina,

Room. 16:25; 1. Kor. 1:8

25. hänelle, ainoalle Jumalalle, meidän pelastajallemme, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteettius, voima ja valta, ennen aikojen alkua ja nyt ja iankaikkisesti. Aamen.

1. Piet. 5:11

106 23. Kirj.: "lihan".

JOHANNEKSEN ILMESTYS

1. LUKU

Johdanto ja tervehdys

1. Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen, jonka Jumala antoi hänelle näyttääseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. Sen hän ilmoitti lähettämänsä enkelin kautta palvelijalleen Johannekselle, Dan. 2:28–30,45; Ilm. 22:6

2. joka vakuuttaa todeksi Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken minkä on nähnyt. Ilm. 6:9,12:17

3. Autuas se, joka lukee, ja autuaita ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat varteen sen, mitä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä. Luuk. 11:28; Jaak. 5:8; Ilm. 22:7,10

4. Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on, joka oli ja joka on tuleva, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä, 2. Moos. 3:14; Jes. 11:2; Ilm. 3:1,5:6

5. ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, joka on esikoisena noussut kuolleista ja on maan kuninkaiden hallitsija! Hänelle, joka rakastaa meitä ja on verellään päästänyt meidät synneistämme Kol. 1:18; Hepr. 9:12–14; Ilm. 19:16

6. ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja valta aina ja iankaikisesti! Aamen. 2. Moos. 19:6; 1. Piet. 2:5,9; Ilm. 20:6

7. Katso, hän tulee pilvissä! Kaikkien silmät näkevät hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat hänen tähtensä. Totisesti, aamen. Dan. 7:13; Sak. 12:10–14; Matt. 24:30

8. ”Minä olen A ja O”¹⁰⁷, sanoo Herran Jumala, joka on, joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias.

2. Moos. 3:14; Jes. 44:6; Ilm. 4:8,22:13

Näky Kristuksesta

9. Minä, veljenne Johannes, joka Jeesuksessa olen yhdessä teidän kanssanne osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsimysten kestämiseen, olin Patmos-nimisellä saarella Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden. Joh. 21:24; Ap. t. 14:22; Room. 8:17

10. Minä olin Hengessä Herran päivänä, ja minä kuulin takaani voimakkaan äänen, aivan kuin pasuunan äänen, Ap. t. 10:10; Ilm. 4:2,17:3,21:10

11. joka sanoi: ”Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä se seitsemälle seurakunnalle: Efesokseen, Smyrnaan, Pergamoniin, Tyatiraan, Sardekseen, Filadelfiaan ja Laodikeaan.” Ilm. 22:18

12. Käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui. Kääntyessäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa

2. Moos. 25:37; Sak. 4:2

13. ja lampunjalkojen keskellä kuin Ihmisen Pojan, pukeutuneena pitkäliepeiseen viittaan ja rinnan kohdalta kultaishalla vyöllä vyöttäytyneenä.

Hes. 1:26; Dan. 10:5,6,16; Ilm. 2:1

14. Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki. Dan. 7:9; Ilm. 2:18,19:12

15. Hänen jalkansa olivat kuin sulatusuunissa hehkuva vaski, ja hänen äänensä oli kuin suurten vetten pauhu.

16. Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, kun se paistaa täydeltä terältä. Matt. 17:2; Hepr. 4:12; Ilm. 19:15,21

17. Hänet nähdessäni minä kaaduinkin kuollut hänen jalkojensa juureen. Mutta hän pani oikean kätensä päälleni ja sanoi: ”Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, Jes. 41:4,44:6; Dan. 8:18; Ilm. 22:13

18. ja minä elän. Minä olin kuollut, mutta nyt minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuone-

107 1:8. Alfa ja oomega, kreikan aakkosten ensimmäinen ja viimeinen kirjain.

lan avaimet.

Job 12:14; Jes. 22:22;
Room. 6:9; Ilm. 3:7

19. Kirjoita siis, mitä olet nähnyt, mitä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva.

20. Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa.”

Sak. 4:2; Matt. 5:15; Fil. 2:15;
Ilm. 2:1

2. LUKU

Kirje Efesokseen

1. ”Efesoksen seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään ja joka käyskentelee seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä:

Ilm. 1:13,16,1:20

2. Minä tiedän sinun tekosi, vaivan näkösi ja kestävyytesi. Tiedän myös, ettet voi sietää pahoja ihmisiä, ja että olet koetellut niitä, jotka sanovat olevansa apostoleja, vaikka eivät ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi.

2. Kor. 11:13; 1. Joh. 4:1; Ilm. 3:1,8,15

3. Sinulla on kestävyyttä, ja paljon olet kärsinyt minun nimeni tähden etkä ole väsynyt.

Gal. 6:9; Hepr. 10:36,12:3–5

4. Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hylännyt ensirakkautesi.

Jer. 2:2,3; Hoos. 6:4–6; 1. Tim. 5:12

5. Muista siis, mistä olet langennut, tee parannus ja tee niitä ensimmäisiä tekoja. Mutta jos et tee parannusta, minä tulen luoksesi ja siirrän lampunjalkasi paikaltaan.

Matt. 21:41–43

6. Se sinussa kuitenkin on hyvää, että vihaat nikolaiittojen tekoja, joita minäkin vihaan.

7. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.”

1. Moos. 2:9; Ilm. 2:11,17,22:2,14

Kirje Smyrnaan

8. ”Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, hän, joka kuoli ja virkosi eloon:

Jes. 41:4,44:6,48:12

9. Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi – sinä olet kuitenkin rikas. Minä tiedän, miten sinua pilkkaavat ne, jotka sanovat olevansa juutalaisia, vaikka eivät ole vaan ovat Saatanan synagoga.

Room. 2:17,28,29; 2. Kor. 11:14; Ilm. 3:9

10. Älä pelkää sitä, mitä joudut kärsimään. Paholainen on heittävä muutamia teistä vankeuteen, jotta teitä koeteltaisiin, ja te joudutte ahdinkoon kymmeneksi päiväksi. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun¹⁰⁸.

Matt. 10:28; 2. Tim. 4:7,8; Jaak. 1:12; Ilm. 3:11

11. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.”

Ilm. 20:14,21:8

Kirje Pergamoniin

12. ”Pergamonin seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka:

Hepr. 4:12; Ilm. 1:16,19:15

13. Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä on Saatanan valtaistuin. Sinä pidät kiinni minun nimestäni etkä ole kieltänyt uskoasi minuun¹⁰⁹, et niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä missä Saatana asuu.

Ilm. 3:8

14. Mutta jotakin minulla on sinua vastaan: Sinun joukossasi on niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään israelilaisille ansan, niin että he söisivät epäjumalille uhrattua ja harjoittaisivat haureutta.

4. Moos. 25:1,31:16;

2. Piet. 2:15; Juud. 11

15. Joukossasi on myös niitä, jotka pitävät kiinni nikolaiittojen opista.

¹⁰⁸ 2:10. Tai: ”seppeleen”.

¹⁰⁹ 2:13. Tai: ”minun uskoani”.

16. Tee siis parannus! Ellet tee, minä tulen pian luoksesi ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.

Hepr. 4:12; Ilm. 1:16,19:15,21

17. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja valkoisen kiven ja siihen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.”

Jes. 56:5,62:2;

Ilm. 3:12,19:12

Kirje Tyatiraan

18. ”Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät kuin tulen liekki ja jalat kuin hehkuva vaski.

Dan. 10:6;

Ilm. 1:14,15

19. Minä tiedän sinun tekosi, sinun rakkautesi ja uskosi, palvelemisesi ja kestävyytesi. Tiedän myös sen, että sinun viimeiset tekosi ovat lukuisimmat kuin ensimmäiset.

20. Mutta se minulla on sinua vastaan, että suvaitset tuota naista, lisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.

1. Kun. 16:31;

2. Kun. 9:7,22; Ap. t. 15:20,29

21. Olen antanut hänelle aikaa kääntyä, mutta hän ei tahdo tehdä parannusta haureudestaan.

Room. 2:4;

Ilm. 9:20

22. Minä heitän hänet sairastuvoteeseen, ja ne jotka tekevät huorin hänen kanssaan, minä suistan suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja luovu hänen teoistaan.

23. Hänen lapsensa minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä tutkin mielet ja sydämet ja annan teille kullekin tekojenne mukaan.

1. Sam. 16:7; Jer. 11:20,17:10

24. Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan – niin kuin sanotaan – Saatanan syvyyksiä, minä sanon: muuta kuormaa en säilytä teidän päällenne.

25. Pitäkää kiinni siitä, mitä teillä on, kunnes minä tulen.

Ilm. 3:11

26. Joka voittaa ja loppuun asti ottaa vaarin minun teoistani, sille minä annan vallan hallita pakanoita.

Matt. 19:28; 1. Kor. 6:2,3; Ilm. 3:21

27. Hän on paimentava heitä rautaisella sauvalla, hän särkee heidät kuin saviastiat.

Ps. 2:9; Luuk. 22:29;

Ilm. 12:5,19:15

28. Sen vallan minäkin olen saanut Isältäni. Ja minä annan hänelle aamutähden.

2. Piet. 1:19; Ilm. 22:16

29. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.”

Ilm. 3:6,13,22

3. LUKU

Kirje Sardekseen

1. ”Sardeksen seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo hän, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi. Sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut.

1. Tim. 5:6; Ilm. 2:1,4,5,5,6

2. Herää valvomaan ja vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka olivat jo kuolemaisillaan, sillä minä en ole havainnut tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä.

Hes. 34:4; Ef. 5:14

3. Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, noudata sitä ja tee parannus. Jos et valvo, minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä tulen luoksesi.

Matt. 24:42,43; 2. Piet. 3:10;

Ilm. 2:5,16:15

4. Kuitenkin sinulla on Sardeksessa muutamia, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat sen arvoisia.

Ilm. 4:4,6:11,7:9,13

5. Se, joka voittaa, puetaan siis valkeisiin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, ja minä tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliansa edessä.

2. Moos. 32:32,33; Ps. 69:29;

Ilm. 20:12,21:27

6. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.”

Ilm. 2:7,11

Kirje Filadelfiaan

7. ”Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo Pyhä ja Tosi, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: Job 12:14; Jes. 22:22; Ilm. 1:18

8. Minä tiedän sinun tekosi. Olen avannut teesi oven, jota kukaan ei voi sulkea. Voimasi on kyllä vähäinen, mutta sinä olet noudattanut minun sanaani etkä ole kieltänyt nimeäni. 1. Kor. 16:9; 2. Kor. 2:12; Ilm. 2:2

9. Minä annan sinulle Saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, vaikka eivät ole vaan valehtelevat. Minä panen heidät tulemaan ja kumartumaan jalkojesi eteen ja ymmärtämään, että minä rakastan sinua. Jes. 49:23; Room. 2:28; 1. Kor. 14:25

10. Koska olet noudattanut minun kestävyYTEEN kehottavaa sanaani, niin minäkin varjelen sinut koetuksen hetkestä, joka on tulossa koko maailmaan koettelemaan niitä, jotka asuvat maan päällä. Luuk. 21:19; 2. Piet. 2:9

11. Minä tulen pian¹¹⁰. Pidä kiinni siitä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi¹¹¹. 1. Kor. 9:25; Ilm. 2:25,22:7,12,20

12. Joka voittaa, siitä minä teen pylvään Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu taivaasta minun Jumalani luota, ja oman uuden nimeni. Jes. 62:2; Gal. 4:26; Ilm. 14:1,21:2,10

13. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.” Ilm. 2:7

Kirje Laodikeaan

14. ”Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Sananl. 8:22; Joh. 1:3; Kol. 1:15–18

15. Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava. Kunpa olisitkin kylmä tai palava! Room. 12:11; Ilm. 2:2

16. Mutta koska olet penseä, et kylmä etkä palava, minä oksennan sinut suustani. Ps. 119:70

17. Sinä sanot, että olet rikas, olet rikastunut etkä tarvitse mitään. Et kuitenkaan tiedä, että juuri sinä olet kurja ja säällittävä, köyhä, sokea ja alaston. Hoos. 12:8,9; 1. Kor. 4:8

18. Minä neuvon sinua ostamaan minulta tulessa puhdistettua kultaa, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidelaksesi silmäsi, että näkisit. Jes. 55:1; Matt. 13:44; Ilm. 19:8

19. Kaikkia niitä, joita rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Ahkeroi siis ja tee parannus! Job 5:17; Sananl. 3:11,12; 1. Kor. 11:32; Hepr. 12:5–11

20. Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen sisälle hänen luokseen ja aterioin hänen kanssaan ja hän minun kanssani. Laul. 1:5;2; Mark. 2:14,15; Joh. 14:21–23; Ap. t. 16:14

21. Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istuutunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen. Matt. 19:28; Luuk. 22:29,30; 1. Kor. 6:2

22. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.” Ilm. 2:7,17,29

4. LUKU

Taivaallinen jumalanpalvelus

1. Tämän jälkeen minä näin: taivaassa oli ovi avoinna. Ääni, jonka olin aiemmin kuullut puhuvan minulle kuin pasuuna, sanoi: ”Nouse tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva.” Ilm. 1:10,19,22:6

2. Siinä samassa olin Hengessä. Katso, taivaassa oli valtaistuin ja valtaistuimella istuja. 2. Aik. 18:18; Jes. 6:1; Dan. 7:9

3. Istuja oli näöltään kuin hohtava jaspis ja karneoli, ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, joka hohti kuin smaragdi. Hes. 1:26–28

110 3:11. Tai: ”äkisti”.

111 3:11. Tai: ”seppelettäsi”.

4. Valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja niillä istui kaksikymmentäneljä vanhinta yllään valkeat vaatteet ja päässään kultakruunut.

Ilm. 11:16

5. Valtaistuimesta lähti salamoita, ääniä ja ukkosenjylinää, ja sen edessä paloi seitsemän tulisoihua, jotka ovat Jumalan seitsemän henkeä.

2. Moos. 19:16; Hes. 1:13; Ilm. 8:5,11:19

6. Valtaistuimen edessä oli ikään kuin lasinen meri, kristallin kaltainen. Valtaistuimen edessä¹¹² ja sen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa täynnä silmiä.

Hes. 1:5,18,22,26;

Ilm. 5:11,15:2

7. Ensimmäinen olento oli leijonan näköinen, toinen olento nuoren härän näköinen, kolmannella olennolla oli kuin ihmisen kasvot, ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen.

Hes. 1:10,10:14

8. Niillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat päältä ja sisältä täynnä silmiä. Taukoamatta, yötä päivää, ne sanoivat: ”Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli, joka on ja joka on tuleva.”

2. Moos. 3:14;

Jes. 6:2,3

9. Aina kun olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen hänelle, joka istuu valtaistuimella ja joka elää aina ja iankaikkisesti,

Dan. 6:26; Ilm. 1:18,15:7

10. ne kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyivät valtaistuimella istuvan eteen ja palvovat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti. He heittävät kruununsa valtaistuimen eteen ja sanovat:

Ilm. 5:14

11. ”Sinä, meidän Herramme ja Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen, kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaiken. Sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut.”

1. Moos. 1:1; Ap. t. 17:24; Ilm. 5:12,14:7

5. LUKU

Kirjakäärö ja Karitsa

1. Minä näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, joka oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä ja

112 4:6. Kirj.: ”keskellä”.

suljettu seitsemällä sinetillä. Jes. 29:11; Hes. 2:9,10; Dan. 12:4

2. Ja minä näin väkevän enkelin, joka kuulutti kovalla äänellä: ”Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?”

3. Mutta ei ollut ketään, ei taivaassa, ei maan päällä eikä maan alla, joka olisi voinut avata kirjan ja katsoa siihen.

4. Minä itkin kovasti sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen.

5. Silloin yksi vanhimmista sanoi minulle: ”Älä itke! Leijona Juudan heimosta, Daavidin juurivesa, on voittanut. Hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä.”

1. Moos. 49:9,10;

Jes. 11:1,10; Ilm. 22:16

6. Ja minä näin, että valtaistuimen ja neljän olennon keskellä ja vanhinten keskellä seisoj Karitsa. Se oli ikään kuin teurastettu, ja sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää – ne Jumalan seitsemän henkeä, jotka on lähetetty kaikkialle maailmaan.

Jes. 11:2,53:7; Joh. 1:29,36; Ilm. 13:8

7. Karitsa tuli ja otti kirjakäärön valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä.

8. Kun hän oli ottanut kirjan, ne neljä olentoa ja kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyivät Karitsan eteen. Heillä oli kullakin harppu ja kultainen malja täynnä suitsukkeita, pyhien rukouksia.

Ps. 141:2; Ilm. 4:8,9,8:3,4,15:2

9. He lauloivat uutta laulua: ”Sinä olet arvollinen ottamaan kirjakäärön ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu ja sinä olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset¹¹³ kaikista sukukunnista, kielistä, kansakunnista ja kansanheimoista.

Ps. 33:3; Jes. 42:10;

Ap. t. 20:28; Ilm. 14:3–6

10. Sinä olet tehnyt heidät kuninkaskunnaksi ja papeiksi meidän Jumalallemme, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä.”

1. Piet. 2:5,9; Ilm. 1:6,20:6

11. Minä näin enkeleitä ja kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen, olentojen ja vanhinten ympäriltä. Heidän lukumääränsä oli kymmenentu-

113 5:9. Bys.: ”olet verelläsi ostanut meidät Jumalalle”.

hatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, 1. Kun. 22:19; Dan. 7:10; Hepr. 12:22

12. ja he sanoivat voimakkaalla äänellä: "Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman, rikkauksen, viisauden, väkyyden, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen." 1. Aik. 29:11; Fil. 2:9,10; Ilm. 4:11

13. Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa, maan päällä, maan alla ja merellä, kaikkien niissä olevien minä kuulin sanovan: "Hänelle joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle ylistys, kunnia, kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!" 1. Tim. 6:16; 1. Piet. 5:11; Ilm. 1:6

14. Ja ne neljä olentoa sanoivat: "Aamen", ja vanhimmat heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat häntä. Ilm. 4:10,19:4

6. LUKU

Kuusi ensimmäistä sinettiä

1. Minä näin, kun Karitsa avasi ensimmäisen niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olennotan sanovan kuin ukkosen äänellä: "Tule!" Ilm. 4:6,7,5:1,2,6,8

2. Ja siinä samassa minä näin valkoisen hevosen. Sen selässä istuvalla oli jousi. Hänelle annettiin seppä, ja hän lähti voittajana ja voittamaan. Sak. 6:1–3,11; Ilm. 19:11

3. Kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin toisen olennon sanovan: "Tule!" Ilm. 4:7

4. Silloin lähti liikkeelle toinen hevonen, tulipunainen. Sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa rauha pois maasta, jotta ihmiset surmaisivat toisiaan; ja hänelle annettiin iso miekka. Matt. 24:6,7

5. Kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen olennon sanovan: "Tule!" Samassa minä näin mustan hevosen. Sen selässä istuvalla oli kädessään vaaka. Hes. 4:16

6. Minä kuulin, aivan kuin ääni olisi sanonut niiden neljän olennon kesken: "Koiniks-mitta vehnää yhdellä denaarilla ja kolme koiniksia ohraa yh-

dellä denaarilla"¹¹⁴. Öljyä ja viiniä älä turmele!"

7. Kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin neljännen olennon äänen sanovan: "Tule!"

8. Samassa minä näin kellanvihreän hevosen. Sen selässä istuvan nimi oli Kuolema, ja sitä seurasi Tuonela. Niiden valtaan annettiin neljäsosa maata, niille annettiin valta tappaa miekalla, nälällä, rutolla ja maan petojen avulla. 3. Moos. 26:22; Jer. 15:3; Hes. 14:21

9. Kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli surmattu Jumalan sanan ja sen todistuksen tähden, jotka heillä oli. Ilm. 12:17,20:4

10. He huusivat kovalla äänellä: "Kuinka kauaksi aikaa sinä, pyhä ja tosi Valtias, jätät tuomitsematta ja kostamatta meidän veremme niille, jotka asuvat maan päällä?" 5. Moos. 32:43; Ps. 79:5,10; Ilm. 19:2

11. Jokaiselle heistä annettiin pitkä, valkea vaate ja heille sanottiin, että pysyisivät vielä vähän aikaa levollisina, kunnes täytyisi heidän palvelustoveriensä ja veljiensä lukumäärä, niiden jotka joutuisivat tapettaviksi niin kuin hekin. Matt. 23:32; Ilm. 3:4,5,7:9,13,14

12. Sitten minä näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin. Tuli suuri maanjäristys, aurinko muuttui mustaksi kuin karvainen säkki, ja kuu muuttui kokonaan kuin vereksi. Jes. 13:10; Joël 2:10,31; Matt. 24:29

13. Taivaan tähdet putosivat maahan, niin kuin raakileet varisevat viikunapuusta voimakkaan tuulen sitä ravistellessa. Jes. 13:10,34:4

14. Taivas väistyi syrjään kuin kirjakäärö, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät paikoiltaan. Ps. 102:27; Hepr. 1:11,12; Ilm. 16:20

15. Maan kuninkaat, ylimykset ja sotapäälliköt, rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten uumeniin Jes. 2:10,19

¹¹⁴ 6:6. Koiniks-mitta vastasi päiväannosta viljaa, denaari vastasi päivapalkkaa.

16. ja sanoivat vuorille ja kallioille: ”Kaatukaa päällemme ja kätkekää meidät valtaistuimella istuvan kasvoilta ja Karitsan vihalta, Hoos. 10:8; Luuk. 23:30; Ilm. 9:6

17. sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut! Kuka voi sen kestää?”

Jes. 13:9; Joel 2:11; Nah. 1:6; Sef. 1:14,18

7. LUKU

144 000 sinetillä merkittyä

1. Sen jälkeen minä näin neljä enkeliä, jotka seisoivat maan neljällä kulmalla ja pidättelivät maan neljää tuulta, ettei mikään tuuli puhaltaisi maalle eikä merelle eikä yhteenkään puuhun.

Dan. 7:2; Sak. 6:5

2. Sitten näin vielä yhden enkelin, joka nousi auringonnousun suunnalta ja jolla oli elävän Jumalan sinetti. Hän huusi kovalla äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta:

3. ”Älkää vahingoittako maata, älkää merta älkääkään puita, ennen kuin olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijoiden otsaan.”

Hes. 9:4–6; Ilm. 9:4

4. Kuulin myös sinetillä merkittyjen lukumäärän, sataneljäkymmentäneljätuhatta merkittyä kaikista Israelin poikien heimoista:

Ilm. 14:1–3

5. Juudan heimosta kaksitoistatuhatta merkittyä, Ruubenin heimosta kaksitoistatuhatta, Gaadin heimosta kaksitoistatuhatta,

6. Asserin heimosta kaksitoistatuhatta, Naftalin heimosta kaksitoistatuhatta, Manassen heimosta kaksitoistatuhatta,

7. Simeonin heimosta kaksitoistatuhatta, Leevin heimosta kaksitoistatuhatta, Isaskarin heimosta kaksitoistatuhatta,

8. Sebulonin heimosta kaksitoistatuhatta, Joosefin heimosta kaksitoistatuhatta ja Benjaminin heimosta kaksitoistatuhatta merkittyä.

Suuri valkokuinen joukko

9. Tämän jälkeen minä näin suuren joukon ihmisiä, joita ei kukaan voinut laskea, kaikista kansanheimoista, su-

kukunnista, kansakunnista ja kielistä. He seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä yllään pitkät, valkeat vaatteet ja käsissään palmunoksat

Ilm. 3:5,18,4:4,6:11,19:8

10. ja huusivat voimakkaalla äänellä: ”Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalta!”

Ps. 3:9; Jer. 3:23; Ilm. 12:10,19:1

11. Kaikki enkelit seisoivat piirissä valtaistuimen, vanhinten ja neljän olennon ympärillä, heittäytyivät kasvoilleen valtaistuimen eteen ja palvoivat Jumalaa

Ilm. 5:11,11:16

12. sanoen: ”Aamen. Ylistys ja kiitos, kunnia, voima ja väkevyyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti! Aamen.”

Ilm. 5:12–14

13. Yksi vanhimmista alkoi puhua ja kysyi minulta: ”Keitä nuo pitkiin, valkeisiin vaatteisiin pukeutuneet ovat, ja mistä he ovat tulleet?”

14. Minä vastasin hänelle: ”Herrani, sinä sen tiedät.” Hän sanoi minulle: ”Nämä ovat ne, jotka tulevat siitä suuresta ahdistuksesta. He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä.”

Jes. 1:18; Sak. 3:3–5; Hepr. 9:14

15. Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka istuu valtaistuimella, levittää telttamajansa heidän ylleen.

Jes. 4:5,6; Ilm. 15:5,21:3,22

16. Ei heille enää tule nälkä eikä jano. Aurinko ei satu heihin eikä mikään helle,

Ps. 121:6; Jes. 49:10

17. sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, paimentaa heitä ja johdattaa heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala pyyhkii pois kaikki kyyneleet heidän silmistään.”

Ps. 23:1,2,36:10; Jes. 25:8

8. LUKU

Seitsemäs sinetti ja kultainen suitsutusalttari

1. Kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, taivaassa tuli hiljaisuus, jota kesti puolisen tuntia.

Ilm. 6:1

2. Minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä. Heille annettiin seitsemän pasuunaa.

3. Vielä tuli yksi enkeli ja asettui alttarin ääreen. Hänellä oli kultainen suitsutusastia, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä.

Ps. 141:2; Ilm. 5:8

4. Ja suitsukkeiden savu nousi enkelin kädestä pyhien ihmisten rukousten mukana Jumalan eteen.

Luuk. 1:10; Ap. t. 10:4

5. Enkeli otti suitsutusastian, täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle. Silloin tuli ukkosenjylinää, ääniä, salamoita ja maanjäristys.

Ilm. 16:18

Neljäs ensimmäistä pasuunaa

6. Ne seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän pasuunaa, valmistautuivat puhaltamaan niihin.

7. Ensimmäinen enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin tuli rakeita ja tulta, vorellä sekoitettuja, ja ne heitettiin maan päälle. Kolmasosa maasta paloi, ja kolmasosa puista paloi, ja kaikki vihreä ruoho paloi.

Hes. 38:22; Ilm. 9:4,16:21

8. Toinen enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin heitettiin mereen kuin suuri, tullessa palava vuori. Kolmasosa merestä muuttui vereksi, 2. Moos. 7:20,21; Ilm. 16:3

9. ja kolmasosa meressä olevista luoduista, joissa oli henki, kuoli, ja kolmasosa laivoista tuhoutui.

10. Kolmas enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin putosi taivaasta suuri tähti, joka paloi kuin soihtu. Se putosi kolmasosaan virroista ja vesien lähteisiin.

Dan. 8:10; Ilm. 9:1,16:3,4

11. Tähten nimi oli Koiruoho. Kolmasosa vesistä muuttui koiruohoksi, ja paljon ihmisiä kuoli vedestä, koska se oli käynyt karvaaksi.

2. Moos. 15:23; Jer. 9:15,23:15

12. Neljäs enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin kolmasosa auringosta, kolmasosa kuusta ja kolmasosa tähdistä tuli lyödyksi, niin että kolmasosa niistä pimeni, ja päivä menetti kolmasosan

valostaan, samoin yö. 2. Moos. 10:21; Jes. 13:10; Aam. 8:9; Ilm. 6:12

13. Sitten minä näin ja kuulin, kun keskitaivaalla lentävä kotka huusi kovalla äänellä: ”Voi, voi, voi maan päällä asuvia jäljellä olevien pasuunanäänten tähden, kun vielä kolme enkeliä puhaltaa pasuunoihin!”

Ilm. 9:1,12,13,11:14,12:12

9. LUKU

Viides pasuuna

1. Viides enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin minä näin taivaasta maan päälle pudonneen tähden. Sille annettiin syvyyden kuilun avain,

Ilm. 8:10,20:1

2. ja se avasi syvyyden kuilun. Kuilusta nousi savua kuin suuresta uunista, ja kuilun savu pimensi auringon ja ilman.

Joel 2:2,10

3. Savusta lähti maan päälle heinäsiirakoita, ja niille annettiin samanlainen valta kuin on maan skorpioneilla.

2. Moos. 10:15

4. Niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoa, eivät mitään vihantaa eivätkä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole otsassaan Jumalan sinettiä.

2. Moos. 12:23; Hes. 9:4; Ilm. 7:3

5. Niiden ei annettu tappaa heitä, ainoastaan vaivata heitä viisi kuukautta. Ne aiheuttivat tuskaa niin kuin skorpionit, kun se pistää ihmistä.

6. Niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa mutta eivät löydä. He haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.

Job 3:21,7:15,16; Jer. 8:3

7. Heinäsiirakat näyttivät sotaan varustetuilta hevosilta. Niillä oli päässään kuin kultaiset seppeleet, ja niiden kasvat olivat kuin ihmiskasvat.

Joel 2:4

8. Niillä oli hiukset kuin naisten hiukset, ja niiden hampaat olivat kuin leijonien hampaat.

9. Niillä oli rintasuojukset kuin rautahaarniskat, ja niiden siipien kohina oli kuin sotavaunujen ryske monien hevosten rynnätessä taisteluun.

Jer. 47:3; Joel 2:5–7

10. Niillä oli pyrstö kuin skorpioneilla ja pistin, ja niillä oli valta pyrstöllään vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta.

11. Niiden kuninkaana oli syvyyden enkeli, jonka nimi on hepreaksi Abaddon ja kreikaksi Apollyon¹¹⁵.

12. Ensimmäinen voi-huuto on mennyt. Mutta tämän jälkeen tulee vielä kaksi voi-huutoa. Ilm. 8:13,11:14

Kuudes pasuuna

13. Kuudes enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin minä kuulin äänen, joka tuli kultaisten alttarin neljästä sarvesta, Jumalan edestä. 2. Moos. 30:1–3; Ilm. 8:3

14. Ääni sanoi kuudennelle enkelille, jolla oli pasuuna: ”Päästä irti ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufratvirran varrella.” Ilm. 16:12

15. Silloin päästettiin irti ne neljä enkeliä, jotka tunnilleen, päivälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmasosan ihmisistä. Ilm. 8:7–12

16. Ratsujoukkojen lukumäärä oli kaksikymmentätuhatta kertaa kymmenentuhatta; minä kuulin niiden lukumäärän.

17. Hevoset ja niiden selässä istuvat näyttivät minusta näyssä tällaisilta: ratsastajilla oli tulipunaiset, tumman-siniset ja tulikivenkeltaiset haarniskat, ja hevosten päät olivat kuin leijonien päät, ja niiden suusta lähti tulta, savua ja tulikiveä.

18. Kolmasosa ihmisistä sai surmansa näistä kolmesta vitsauksesta: tules-ta, savusta ja tulikivestä, jotka lähtivät niiden suusta,

19. sillä hevosten voima oli niiden suussa ja hännässä. Hännät olivat kuin käärmeet, ja niissä oli päät, joilla ne tuottivat tuhoa.

20. Jäljelle jääneet ihmiset, ne jotka eivät saaneet surmaansa näissä vitsauksissa, eivät kuitenkaan tehneet parannusta kättensä teoista, niin että olisivat lakanneet palvomasta riivaajia ja kultaisia, hopeisia, kuparisia, kiviä ja puisia epäjumalia, jotka eivät

voi nähdä, eivät kuulla eivätkä kävel-lä. 1. Kor. 10:20

21. He eivät tehneet parannusta murhistaan eivätkä noituuksistaan, ei-vät haureudestaan eivätkä varkauksis-taan. 2. Kun. 9:22; Ilm. 16:9,11,21,22:15

10. LUKU

Enkeli ja kirjakäärö

1. Sitten minä näin vielä yhden, vä-kevän enkelin, joka tuli alas taivaasta pilveen verhoutuneena. Hänen päänsä päällä oli sateenkaari, hänen kasvonsa olivat kuin aurinko ja hänen jalkansa kuin tulipatsaat, Hes. 1:28; Matt. 17:2; Ilm. 1:14,15,4:3

2. ja hänellä oli kädessään pieni avattu kirjakäärö. Hän laski oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle

3. ja huusi kovalla äänellä niin kuin leijona ärjyy. Hänen huudettuaan puhui seitsemän ukkosenjylinän ääntä, Hoos. 11:10; Aam. 1:2; Ilm. 8:5

4. ja kun ne seitsemän ukkosenjyli-nää olivat puhuneet, minä yritin kirjoit-taa, mutta kuulin äänen sanovan tai-vaasta: ”Sinetöi se, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat, äläkä kirjoita sitä.” Dan. 8:26,12:4,9

5. Enkeli, jonka näin seisovan meren ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti Dan. 12:7

6. ja vannoi hänen kauttaan, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on. Hän vannoi, että enää ei ole oleva aikaa,

7. vaan että niinä päivinä, jolloin seit-semannen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasuunaan, toteutuu Jumalan salaisuus sen hyvän sano-man mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoilleen profeetoille. Aam. 3:7; Ap. t. 3:21; Ilm. 11:15,16:17

8. Ääni, jonka olin kuullut taivaasta, puhui taas minulle: ”Mene ja ota tuo avattu kirjakäärö, joka on meren ja maan päällä seisovan enkelin kädes-sä.”

115 9:11. Tarkoittaa: 'tuhooja', 'kadottaja'.

9. Minä menin enkelin luo ja pyysin häntä antamaan käärön minulle. Hän sanoi: "Ota ja syö se. Se karvastelee vatsassasi, mutta suussasi se on makeaa kuin hunaja." Hes. 2:8,3:1–3

10. Minä otin käärön enkelin kädestä ja söin sen. Se oli suussani makeaa kuin hunaja, mutta kun olin sen syönyt, vatsaani karvasteli.

11. Sitten minulle sanottiin: "Sinun pitää vielä profetoida monista kansakunnista, kansanheimoista, kielistä ja kuninkaista." Jer. 1:10

11. LUKU

Kaksi säkkipukuista todistajaa

1. Minulle annettiin sauvan kaltainen ruokomitta ja sanottiin: "Nouse ja mittaa Jumalan temppele ja alttari ja ne, jotka siellä kumartaen palvovat.

2. Temppelein ulkopuolella oleva esipiha jätä kuitenkin pois. Älä mittaa sitä, sillä se on annettu pakanoille, ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta. Dan. 7:25,12:7; Luuk. 21:24; Ilm. 13:5

3. Minä annan kahdelle todistajalleni tehtäväksi profetoida säkkeihin pukeutuneina tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää."

4. Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä. Sak. 4:2,3,11,14

5. Jos joku tahtoo vahingoittaa heitä, heidän suustaan lähtee tuli, joka nielee heidän vihollisensa. Näin on kuoleva jokainen, joka tahtoo vahingoittaa heitä. 2. Kun. 1:10–12; Jer. 5:14

6. Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei tule sadetta heidän profetoimiansa päivinä. Heillä on myös valta muuttaa vedet vereksi ja lyödä maata kaikenlaisilla vitsauksilla niin usein kuin tahtovat. 1. Kun. 17:1,18:1; Jaak. 5:17

7. Kun he ovat lopettaneet todistamisensa, käy syvyydestä nouseva peto taistelun heitä vastaan, ja se voittaa heidät ja tappaa heidät. Dan. 7:21; Ilm. 13:1,7,17:8

8. Heidän ruumiinsa lojuvat sen suuren kaupungin valtakadulla, jota hengellisesti nimitetään Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös heidän Herransa ristiinnaulittiin. Jes. 1:9,10; Matt. 20:18; Luuk. 13:33,34

9. Ihmiset eri kansakunnista, sukukunnista, kielistä ja kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää eivätkä anna panna heidän ruumiitaan hautaan. Ps. 79:2,3

10. Maan päällä asuvat iloitsevat heidän kohtalostaan ja riemuitsevat ja lähettävät toisilleen lahjoja, sillä nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet maan asukkaita. Joh. 16:20

11. Mutta niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni profeettoihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen. Suuri pelko valtasi ne, jotka katselivat heitä. Hes. 37:5,10,14

12. He kuulivat voimakkaan äänen sanovan taivaasta: "Nouskaa tänne!" Ja profeetat nousivat pilven mukana taivaaseen, ja heidän vihollisensa katselivat heitä. 2. Kun. 2:11; Ap. t. 1:9; Ilm. 4:1,12:5

13. Sillä hetkellä tuli suuri maanjäristys ja kymmenesosa kaupungista sortui. Maanjäristyksessä kuoli seitsemäntuhatta ihmistä, ja jäljelle jääneet pelästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle. Ilm. 16:18

14. Toinen voi-huuto on mennyt. Mutta kolmas voi-huuto tulee pian. Ilm. 8:13,9:12,15:1

Seitsemäs pasuuna

15. Seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan, ja taivaassa kuului voimakkaita ääniä, jotka sanoivat: "Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti." Dan. 7:14,18,27; Miika 4:7

16. Ja ne kaksikymmentäneljä vanhinta, jotka istuivat Jumalan edessä valtaistuimillaan, heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa sanoen: Ilm. 4:4,10:5,8;7:11,19:4

17. ”Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä että olet ottanut käyttöön suuren voimasi ja ryhtynyt hallitsemaan.

2. Moos. 3:14; Ilm. 1:4,8,4:8,16:5

18. Kansat ovat vihoissaan, mutta sinun vihasi hetki on tullut. On tullut aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja sinun nimeäsi pelkääville, pienille ja suurille, ja tuhota ne, jotka tuhoavat maata.” Ps. 2:1,5,12; Room. 2:5; Ilm. 6:17

19. Ja Jumalan temppeli taivaassa avautui, ja hänen liitonarkkunsä näkyi hänen temppelissään, ja tuli salamoita, ääniä, ukkosenjylinää, maanjäristys ja suuria rakeita. Ilm. 15:5,16:18,21

12. LUKU

Nainen, poikalapsi ja lohikäärme

1. Taivaassa näkyi suuri tunnusmerkki: nainen, pukunaan aurinko, kuu jalkojensa alla ja sepeleenä päässään kaksitoista tähteä.

2. Hän oli raskaana ja huusi synnytyskivuissaan, ja hänen oli tuskallista synnyttää.

3. Toinenkin tunnusmerkki näkyi taivaassa: suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja päissä seitsemän kruunua.

Dan. 7:7; Ilm. 11:7,13:1,17:3,9,10

4. Sen pyrstö pyyhkäisi kolmasosan taivaan tähdistä ja heitti ne maan päälle. Lohikäärme seisoi synnyttämäisillään olevan naisen edessä nielaistakseen hänen lapsensa, kun hän sen synnyttäisi.

5. Nainen synnytti poikalapsen, joka on paimentava kaikkia kansoja rautaisella sauvalla. Hänen lapsensa temmattiin Jumalan luo ja hänen valtaistuimensa luo. Ps. 2:9; Jes. 66:7,8; Ilm. 2:27,19:15

6. Nainen pakeni autiomaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä ruokittaisiin siellä tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää. Jes. 26:17–21; Ilm. 11:3,13:5

Taivaassa syttyy sota

7. Taivaassa syttyi sota. Miikael ja hänen enkelinsä ryhtyivät sotaan lohikäärmettä vastaan. Lohikäärme ja sen enkelit tekivät vastarintaa

Dan. 10:13,20,21,12:1; Juud. 9

8. mutta eivät kestäneet, eikä niillä ollut enää sijaa taivaassa.

9. Suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, koko maanpiirin eksyttäjä, heitettiin maan päälle, ja sen enkelit heitettiin sen kanssa.

1. Moos. 3:1,4; Sak. 3:1,2; Luuk. 10:18

10. Sitten minä kuulin voimakkaan äänen sanovan taivaassa: ”Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä on heitetty ulos, hän joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä. Job 1:9–11; Sak. 3:1; Joh. 12:31

11. He ovat voittaneet hänet Karitsan veren ja todistuksensa sanan kautta eivätkä ole rakastaneet henkeään vaan ovat olleet alttiit kuolemaan asti. Luuk. 14:26; Room. 8:33,34,37,16:20

12. Sen tähden riemuitkaa, taivaat ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä Paholainen on astunut alas teidän luoksenne. Hän on suuren vihan vallassa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!” Ilm. 8:13

13. Kun lohikäärme näki, että se oli heitetty maan päälle, se alkoi ajaa takaa naista, joka oli synnyttänyt poikalapsen.

14. Naiselle annettiin suuren kotkan kaksi siipeä, jotta hän lentäisi paikalleen autiomaahan, missä häntä ruokitaan aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä.

2. Moos. 19:4; Dan. 7:25,12:7; Ilm. 11:2

15. Käärme syöksi kidastaan naisen perään vettä, kuin virran, saattaakseen hänet virran viettäväksi,

16. mutta maa auttoi naista ja avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastaan.

17. Lohikäärme vihastui naiseen ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiään vastaan, niitä jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus. 1. Moos. 3:15; Ilm. 13:7,14:12,20:4

18. Ja lohikäärme seisahtui hiekalle meren rantaan.

13. LUKU

Merestä nouseva peto

1. Minä näin pedon nousevan merestä. Sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä. Sen sarvissa oli kymmenen kruunua ja päissä herjavia nimiä.

Dan. 7:2,7;
Ilm. 11:7,12:3,17:3,9,12

2. Peto, jonka näin, oli leopardin näköinen, mutta sillä oli jalat kuin karhulla, ja sen kita oli kuin leijonan kita. Lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan. Dan. 7:4–6; Ilm. 12:3,9

3. Yksi sen päistä näytti olevan kuolettavasti haavoittunut, mutta sen kuolinhaava parantui. Koko maa seurasi ihmetellen petoa, Ilm. 17:8

4. ja kaikki palvoivat kumartaen lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle. He palvoivat myös petoa sanoen: ”Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?”

2. Moos. 15:11; 1. Aik. 17:20

5. Pedolle annettiin suu puhua suuria sanoja ja herjauksia, ja se sai vallan tehdä sitä neljäkymmentäkaksi kuukautta. Dan. 7:8,11,25; Ilm. 11:2,12:6,14

6. Se avasi suunsa jumalanpilikkaan, pilkatakseen Jumalan nimeä ja hänen asuinsijaansa ja niitä, jotka asuvat tai vaassa. Ilm. 16:9–11

7. Sen sallittiin käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat, kansakunnat, kielet ja kansanheimot.

Dan. 7:21–23; Ilm. 11:7

8. Sitä kumartavat kaikki maan päällä asuvat – kaikki ne, joiden nimi ei ole kirjoitettuna maailman perustamisesta alkaen teurastetun Karitsan elämänsirjaan. 2. Moos. 32:32,33; Ilm. 17:8,20:12,15

9. Jos jollakulla on korva, se kuoloon! Matt. 13:9; Ilm. 2:7

10. Jos jonkun osana on vankeus, hänet vankeuteen viedään. Jos jonkun osana on tulla miekalla tapetuksi, hänet miekalla tapetaan. Tässä on tarpeen pyhien kestävyys ja usko.

Maasta nouseva peto

11. Sitten minä näin toisen pedon nousevan maasta. Sillä oli kaksi sarvea, samanlaiset kuin karitsalla, mutta se puhui kuin lohikäärme. Dan. 11:34; Matt. 7:15,24:11,24; Ilm. 19:20

12. Se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähdessä ja saa maan ja sen asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä jonka kuolinhaava parantui. Ilm. 13:2

13. Se tekee suuria tunnustekoja, niin että se saa tulenkin lankeamaan taivaasta maan päälle ihmisten nähdessä. 5. Moos. 13:1–3; Matt. 24:24

14. Se eksyttää maan päällä asuvia niillä tunnusteoilla, joita sillä on valta tehdä pedon nähdessä. Se yllyttää maan päällä asuvia tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi eloon. 5. Moos. 13:1–4; Dan. 3:5,6; Ilm. 19:20

15. Se on saanut vallan antaa pedon kuvalle hengen, niin että pedon kuva jopa puhui ja saisi aikaan sen, että kaikki ne tapettaisiin, jotka eivät kumarra pedon kuvaa. Ilm. 14:11,16:2,20:4

16. Se saa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, otta-
maan oikeaan käteensä tai otsaansa merkin,

17. niin ettei kukaan voi ostaa eikä myydä paitsi se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku.

Ilm. 14:9–11,15:2

18. Tähän kätkeytyy viisaus. Jolla on ymmärrys, se laskekoon pedon luvun: se on ihmisen luku, ja se luku on kuusisataakuusikymmentäkuusi. Ilm. 17:9

14. LUKU

Uusi laulu Siionin vuorella

1. Sitten minä näin Karitsan seisovan Siionin vuorella ja hänen kanssaan ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimen-

sä ja hänen Isänsä nimi. Hes. 9:4;
Ilm. 3:12,7:4,13:16

2. Ja minä kuulin taivaasta äänen, joka oli kuin paljojen vesien pauhu ja kuin kova ukkosen jylinä. Ääni, jonka kuulin, oli kuin harppujen ääni harpunoittajien soittaessa. Ilm. 1:15,19:6

3. He lauloivat uutta laulua valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä, eikä kukaan voinut oppia sitä laulua paitsi ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka on ostettu maasta. Jes. 42:10; Ilm. 5:9,15:3

4. Nämä ovat ne, jotka eivät ole tahranneet itseään naisten kanssa, sillä he ovat kuin neitsyitä. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, minne tahan-sa hän menee. Heidät on ostettu ihmisten joukosta ensi hedelmäksi Jumalalle ja Karitsalle. Matt. 25:1-13; 1. Kor. 6:20; 2. Kor. 11:2; Ilm. 5:9

5. Heidän suussaan ei ole havaittu valhetta, he ovat moitteettomia. Ps. 32:2; Ef. 5:27

Kolmen enkelin sanoma

6. Minä näin keskellä taivasta lentävän vielä yhden enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuville, kaikille kansanheimoille, sukukunnille, kielille ja kansakunnille. Ilm. 8:13

7. Hän sanoi kovalla äänellä: "Pelätäkää Jumalaa ja antakaa hänelle kun-nia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut. Kumartakaa ja palvokaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja vesien lähteet." Saarn. 12:13; Matt. 4:10

8. Häntä seurasi toinen enkeli, joka sanoi: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinilä on juottanut kaikki kansat." Jes. 21:9; Jer. 51:7,8; Ilm. 17:2,5,18:2-10,21

9. Heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi kovalla äänellä: "Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, Matt. 10:28; Ilm. 13:16,17,14:15

10. niin hänkin joutuu juomaan Jumalan vihan viiniä, joka laimentamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä piinataan tulesta

ja rikissä pyhien enkelien ja Karitsan edessä. Ps. 75:9; Jer. 25:15; Ilm. 19:3,20

11. Heidän vaivansa savu nousee aina ja ikuisesti. Heillä ei ole päivän eikä yön lepoa, niillä jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin.

Ilm. 13:16,16:2

12. Tässä on tarpeen pyhien kes-tävyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja uskon Jeesukseen.¹¹⁶ⁿ

Ilm. 2:13,12:17,13:10

13. Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: "Kirjoita: Autuaita ne kuolleet, jotka tästedes kuolevat Herrassa. Toti-sesti, sanoo Henki, he saavat levätä vaivoistaan, sillä heidän tekonsa seu-raavat heitä." Jes. 57:2; 1. Tess. 4:14-16; 2. Tess. 1:7

Maan sadonkorjuu

14. Sitten minä näin valkoisen pilven, ja pilven päällä istui joku, Ihmisen Po-jan kaltainen, päässään kultakruunu ja kädessään terävä sirppi. Hes. 1:26; Dan. 7:13; Matt. 13:39-41; Ilm. 1:13

15. Temppeleistä tuli ulos toinen en-keli, joka huusi kovalla äänellä pilven päällä istuvalle: "Lähetä sirppisi ja leik-kaa, sillä leikkuu-aika on tullut ja maan sato on valmistunut." Job 5:26; Mark. 4:29

16. Niin pilven päällä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maan sato leikattiin.

17. Taivaan temppeleistä tuli ulos vie-lä toinen enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi.

18. Myös alttarista tuli esiin enkeli, ja hänellä oli tuli vallassaan. Hän huusi kovalla äänellä sille enkelille, jolla oli terävä sirppi: "Lähetä terävä sirppisi ja korjaa tertut maan viiniköynnöksis-tä, sillä niiden rypäleet ovat kypsyy-neet." Joël 3:13,18

19. Niin enkeli heitti sirppinsä alas maahan, korjasi maan viiniköynnösten sadon ja heitti sen Jumalan vihan suu-reen viinikuurna.

Ilm. 19:15

20. Viinikuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta kuohui veri hevosten kuolaimiin asti, tuhannen

¹¹⁶ 14:12. Tai: "Jeesuksen uskon".

kuudensadan stadionmitan¹¹⁷ pää-
hän. Jes. 34:3,63:3; Valit. 1:15; Joel 3:13

15. LUKU

Seitsemän enkeliä ja seitsemän vitsausta

1. Minä näin taivaassa vielä yhden tunnusmerkin, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä hallussaan seitsemän viimeistä vitsausta, joissa täyttyi Jumalan viha. 3. Moos. 26:21; Ilm. 16:1,21:9

2. Minä näin ikään kuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja ne, jotka olivat saaneet voiton pedosta, sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisomassa lasisella merellä. Heillä oli Jumalan harput, Ilm. 4:6,12:11,13:15,18,14:2

3. ja he lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, laulua ja Karitsan laulua, sanoen: ”Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias! Vanhurskaat ja totuudelliset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas. 5. Moos. 32:1–43

4. Kuka ei pelkäisi, Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi, sillä sinä yksin olet Pyhä? Kaikki kansat tulevat ja kumartuvat edessäsi palvomaan sinua, sillä sinun vanhurskaat tuomiosi ovat tulleet julki.” Jer. 10:6,7; Mal. 1:17

5. Sen jälkeen minä näin, kuinka temppeli, todistuksen telttamaja, avautui taivaassa Ilm. 11:19

6. ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä pukeutuneina puhtaisiin, loistaviin pellavavaatteisiin ja vyöttäytyneinä rinnan kohdalta kultaishalla vyöllä. Ilm. 1:13

7. Yksi neljästä olennosta antoi näille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa täynnä Jumalan vihaa, hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti. Ilm. 4:6,9,10:6

8. Ja temppeli tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja hänen voimastaan, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, ennen kuin niiden seitsemän enkelin seitsemän vitsausta

oli pantu täytäntöön. 2. Moos. 40:34; 2. Aik. 5:14; Hes. 44:4

16. LUKU

Jumalan vihan maljat

1. Minä kuulin voimakkaan äänen temppelistä sanovan niille seitsemälle enkelille: ”Menkää ja vuodattakaa ne seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle.” Jer. 10:25; Ilm. 14:10

2. Ensimmäinen enkeli lähti ja vuodatti maljansa maan päälle. Silloin tuli pahoja ja tuskallisia paiseita niihin ihmisiin, joissa oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa. 2. Moos. 9:9–11; 5. Moos. 28:35; Ilm. 13:14–17

3. Toinen enkeli vuodatti maljansa mereen, ja meri muuttui kuin kuolleen vereksi, ja kaikki meressä elävä kuoli. 2. Moos. 7:17,20; Ilm. 8:8,9

4. Kolmas enkeli vuodatti maljansa virtoihin ja vesilähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi. Ps. 78:44; Ilm. 8:10

5. Ja minä kuulin vesien enkelin sanovan: ”Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit, sinä Pyhä, kun näin tuomitsit. 2. Moos. 3:14; Ilm. 1:4,8,18,4:8,11:17

6. Sillä pyhien ja profeettojen verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet antanut heille juotavaksi. Sen he ansaitsevat.” Jes. 49:26; Matt. 23:34,35; Ilm. 13:15

7. Ja minä kuulin alttarin sanovan: ”Totisesti, Herra Jumala, Kaikkivaltias, oikeat ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi.” Ilm. 6:10,15:3

8. Neljäs enkeli vuodatti maljansa aurinkoon, ja sen annettiin paahtaa ihmisiä tulella. Ilm. 8:12

9. Ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja pilkkasivat Jumalan nimeä, hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset. He eivät tehneet parannusta eivätkä antaneet kunniaa Jumalalle. Ilm. 9:20,21,13:6,14:7

10. Viides enkeli vuodatti maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni. Ihmiset pureskelivat tuskissaan kieltään 2. Moos. 10:21; Ilm. 9:1,2,13:2

11. ja pilkkasivat taivaan Jumalaa tuskiansa ja paiseittensa tähden mutta eivät tehneet parannusta teoistaan.

Dan. 11:36; Ilm. 9:21

12. Kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Eufratvirtaan, ja sen vesi kuivui, että valmistuisi tie auringonnousun suunnalta tuleville kuninkaille.

Jes. 11:15,16; Ilm. 9:14

13. Sitten minä näin lohikäärmeen suusta, pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, aivan kuin sammakoi-ta.

1. Kun. 22:21–23; 1. Joh. 4:1–3;

Ilm. 12:3,9,13:1,11,13

14. Ne ovat riivaajien henkiä, jotka tekevät tunnustekoja, ja ne lähtivät kokoamaan kaikki maanpiirin kunin-kaat sotaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suureksi päiväksi.

Matt. 24:24;

2. Tess. 2:9; Ilm. 17:12–14

15. ”Minä tulen kuin varas. Autuas se, joka valvoo ja pitää huolen vaat-teistaan, ettei kulkisi alastomana eikä hänen häpeäänsä nähtäisi.”

Matt. 24:42–44; 1. Tess. 5:2,3; Ilm. 3:3,4,18

16. Henget kokosivat kuninkaat sii-hen paikkaan, jonka nimi on hepreaksi Harmagedon¹¹⁸.

2. Kun. 23:29;

2. Aik. 35:22; Sak. 12:11

17. Seitsemäs enkeli vuodatti mal-jansa ilmaan, ja temppeleistä, valtais-tuimelta, kuului voimakas ääni, joka sanoi: ”Se on tapahtunut.”

Ilm. 10:7,11:15,21:6

18. Tuli salamoita, ääniä ja ukko-senjylinää, ja tuli suuri maanjäristys, niin ankara ja suuri maanjäristys, ettei sellaista ole ollut siitä asti kun ihminen on ollut maan päällä.

Dan. 12:1;

Ilm. 6:12,8:5,11:13,19

19. Se suuri kaupunki meni kolmeen osaan, ja kansojen kaupungit sortuivat. Suuri Babylon tuli muistetuksi Jumalan edessä, niin että hän antoi sille kiivaan vihansa viinimaljan.

Jes. 51:17,22,23;

Jer. 25:15,16; Ilm. 14:8–10,17:18,18:4,5

20. Kaikki saaret katosivat, eikä vuo-ria enää ollut.

Ilm. 6:14,20:11

21. Ja taivaasta satoi ihmisten päälle isoja rakeita, talentin¹¹⁹ painoisia, ja ihmiset pilkkasivat Jumalaa raevitsa-uksen tähden, sillä vitsaus oli hyvin ankara.

2. Moos. 9:23,24; Job 38:22,23;

Ilm. 11:19

17. LUKU

Suuri portto ja peto

1. Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, tuli ja puhui minulle: ”Tule, minä näytän si-nulle, millaisen tuomion saa se suuri portto, joka istuu paljojen vesien pääl-lä,

Jer. 51:13; Nah. 3:4; Ilm. 18:16–19,19:2

2. se, jonka kanssa maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet.”

Jer. 51:7; Ilm. 14:8,18:3,9

3. Sitten enkeli vei minut hengessä autiomaahan. Minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä. Peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sar-vea.

Dan. 7:7; Ilm. 12:6,14,13:1,17:7,8

4. Nainen oli pukeutunut purppuraan ja helakanpunaan ja koristautunut kul-lalla, jalokivillä ja helmillä. Kädessään hänellä oli kultainen malja, joka oli täynnä iljetyksiä ja hänen haureutensa saastaisuutta.

5. Hänen otsaansa oli kirjoitettu ni-mi, johon sisältyy salaisuus: ”Suuri Babylon, maan porttojen ja iljetysten äiti.”

Dan. 4:27; Ilm. 14:8,18:10,21,19:2

6. Minä näin naisen olevan juovuk-sissa pyhien verestä ja Jeesuksen to-distajien verestä, ja hänet nähdessäni minä ihmettelin suuresti.

Ilm. 6:9,10,12:11,16:6,18:24

7. Enkeli sanoi minulle: ”Miksi ih-mettelet? Minä ilmoitan sinulle naisen salaisuuden ja häntä kantavan pedon salaisuuden, sen, jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

Ilm. 13:1

8. Peto, jonka näit, on ollut, mutta sitä ei enää ole. Se tulee nousemaan syvyydestä ja on menevä kadotuk-seen. Ne maan päällä asuvat, joiden nimi ei maailman perustamisesta asti

118 16:16. Harmagedon, hepr. *har megiddo* eli Megiddon vuori.

119 16:21. Noin 40 kg.

ole ollut kirjoitettuna elämän kirjaan, ihmettelevät nähdessään pedon, sillä se oli, sitä ei enää ole, mutta se on tuleva.

Dan. 12:1; Luuk. 10:20; Ilm. 20:12,21:27

9. Tässä tarvitaan ymmärrystä ja viisautta: Ne seitsemän päättä ovat seitsemän vuorta, joiden päällä nainen istuu. Ne ovat myös seitsemän kuningasta.

Ilm. 13:18

10. Viisi heistä on kaatunut, yksi on, yksi ei ole vielä tullut. Kun hän tulee, hänen on määrä pysyä vähän aikaa.

11. Mutta peto, joka on ollut ja jota ei enää ole, on itse kahdeksas ja on yksi noista seitsemästä ja menee kadotukseen.

Ilm. 19:20

12. Ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta mutta saavat hetkeksi kuninkaallisen vallan yhdessä pedon kanssa.

Dan. 7:20,24

13. He antavat yksissä tuumin voimansa ja valtansa pedolle.

14. He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa voittaa heidät, sillä hän on herrojen Herra ja kuninkaiden Kuningas, ja hänen kanssaan voittavat kutsutut, valitut ja uskolliset.”

5. Moos. 10:17; Dan. 2:47; 1. Tim. 6:15

15. Vielä hän sanoi minulle: ”Vedet, jotka sinä näit tuolla, missä portto istuu, ovat kansakuntia, väkijoukkoja, kansanheimoja ja kieliä.

16. Näkemäsi kymmenen sarvea ja peto vihastuvat porttoon, riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi, syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulesa.

Hes. 16:37–44; Ilm. 18:8,16

17. Jumala on näet vaikuttanut heidän sydämessään, että he toteuttavat hänen ajatuksensa, ja yksissä tuumin antavat kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat toteutuvat.

Ilm. 10:7,16:19

18. Nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, joka hallitsee maan kuninkaita.”

Ilm. 14:8,18:10

18. LUKU

Babylonin kukistuminen

1. Tämän jälkeen minä näin vielä yhden enkelin tulevan alas taivaasta. Hänellä oli suuri valta, ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudesta.

Hes. 43:2; Ilm. 10:1

2. Hän huusi kovalla äänellä: ”Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon! Siitä on tullut riivaajien asuinpaikka ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijä¹²⁰, kaikkien saastaisten lintujen ja kaikkien saastaisten ja vihattavien petojen pesäpaikka.

Jes. 13:19–21,21:8,9; Jer. 51:8,37

3. Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet, maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta hänen kanssaan, ja maan kauppiat ovat rikastuneet hänen ylellisyytensä runsaudesta.”

Nah. 3:4; Ilm. 14:8,17:2–5

4. Sitten kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: ”Lähtekää sieltä ulos, minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synteihinsä ja saisi osaksenne hänen vitsauksiaan,

Jes. 52:11,12;

Jer. 50:8,51:6,9,45; 2. Kor. 6:17

5. sillä hänen syntinsä ovat ulottuneet taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa.

1. Moos. 18:20,21; Joona 1:2; Ilm. 16:19

6. Maksakaa hänelle sen mukaan kuin hän on tehnyt, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan. Siihen maljaan, johon hän kaatoi, kaatakaa te hänelle kaksin verroin.

Jer. 50:15,29; Jer. 51:24,49;

2. Tess. 1:6

7. Niin paljon kuin hän on korottanut itseään ja elänyt ylellisyydessä, niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua. Koska hän sanoo sydämessään: ’Minä istun kuningattarena, en ole leski enkä tule näkemään surua’,

Jes. 47:7,8;

Sef. 2:15

8. sen tähden tulevat yhtenä ainoana päivänä hänen vitsauksensa: kuolema, suru ja nälkä. Ja hänet poltetaan tulella, sillä väkevä on Herra Jumala,

¹²⁰ 18:2. Sanojen ’asuinpaikka’ ja ’tyyssija’ kreikankielinen vastine *fy lakee* tarkoittaa varsinaisesti vartiopaikkaa tai vankilaa.

joka on hänet tuominnut.” Jes. 47:9;
Jer. 50:34; Ilm. 17:16

9. Maan kuninkaat, jotka ovat hänen kanssaan harjoittaneet haureutta ja eläneet yllällisesti, itkevät ja vaikerovat häntä, kun näkevät hänen palonsa savun. Jer. 50:46; Hes. 26:16,27:30,33,35;
Ilm. 17:2

10. He seisovat loitolla, kauhuissaan hänen piinansa vuoksi, ja sanovat: ”Voi, voi sinua, suuri kaupunki, Babylon, sinä mahtava kaupunki! Yhdessä hetkessä tuli sinun tuomiosi.” Jes. 21:9;
Jer. 51:8; Hes. 26:17; Ilm. 14:8

11. Myös maan kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun kukaan ei enää osta heidän tavaraansa: Hes. 27:27–36;
Ilm. 18:15

12. kultaa, hopeaa, jalokiviä ja helmiä, hienopellavaista kangasta, purpurakangasta, silkkiä ja helakanpunaista kangasta, kaikenlaisia tuoksupuuta, kaikenlaisia norsunluuesineitä ja kaikenlaisia jalopuusta, kuparista, raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä,
Hes. 27:12,13,22

13. kanelia ja muita mausteita, suitsuketta, hajuvoidetta ja suitsutuspihkaa, viiniä ja öljyä, hienoja vehnäjäuhoja ja viljaa, karjaa ja lampaista, hevosia ja vaunuja, orjia ja ihmissieluja.

14. ”Hedelmät, joita sielusi himoitsi, ovat sinulta menneet, ja kaikki herkut ja kalleudet katosivat sinulta, eikä niitä enää koskaan löydetä.”

15. Näiden tavaroiden kauppiaat, ne, jotka ovat rikastuneet hänen avullaan, seisovat loitolla, kauhuissaan hänen piinansa vuoksi. Hes. 27:31,36

16. Itkien ja surren he sanovat: ”Voi, voi sitä suurta kaupunkia, joka oli pukeutunut hienoon pellavaan, purppuraan ja helakanpunaan ja koristautunut kullalla, jalokivillä ja helmillä, Ilm. 17:4

17. kun sellainen rikkaus tuhoutui yhdessä hetkessä!” Kaikki laivurit, rannikkopurjehtijat, merimiehet ja kaikki, jotka saavat elantonsa mereltä, seisovivat loitolla, Jes. 23:14; Hes. 27:27–29

18. ja nähdessään hänen palonsa savun he huusivat sanoen: ”Mikä on tämän suuren kaupungin veroinen?”

Jes. 34:10; Hes. 27:30–32; Ilm. 13:4

19. He heittivät tomua päänsä päälle, ja itkien ja surren he huusivat: ”Voi, voi tuota suurta kaupunkia, jonka kal-leuksista rikastuivat kaikki, joilla oli laivoja merellä. Yhdessä hetkessä se tuhoutui.” Joos. 7:6; 1. Sam. 4:12; Job 2:12

20. Riemuitse siitä, taivas ja te pyhät ja apostolit ja profeetat, sillä Jumala on kostanut sille teidän puolestanne.

5. Moos. 32:43; Jer. 51:48; Ilm. 19:2

21. Muuan väkevä enkeli otti kiven, joka oli kuin suuri myllynkivi, ja heitti sen mereen sanoen: ”Näin rajusti heitetään pois Babylon, se suuri kaupunki, eikä sitä enää löydetä. Jer. 51:63,64;
Hes. 26:21; Dan. 4:27

22. Ei kuulla sinussa enää harpunoittajien eikä laulajien, ei huilun- eikä torvensoittajien ääntä. Ei löydetä sinusta enää minkään ammatin taitajaa, ei kuulla sinussa enää myllynkiven ääntä. Jes. 24:8; Jer. 25:10; Hes. 26:13

23. Ei loista sinussa enää lampun valo, ei kuulla sinussa enää sulhasen eikä morsiamen ääntä. Sillä sinun kauppiaasi olivat maan mahtavia, ja sinun noituudellasi eksytettiin kaikki kansat. Jer. 25:10; Nah. 3:4

24. Sinusta löydettiin profeettojen ja pyhien veri ja kaikkien maan päällä surmattujen veri.” Matt. 23:35–37;
Ilm. 6:10,17,6:19,2

19. LUKU

Kiitoslaulu oikeasta tuomiosta

1. Sen jälkeen minä kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon sanovan voimakkaalla äänellä taivaassa: ”Halleluja! Pelastus ja kunnia ja voima on Jumalan, meidän Jumalamme, Ps. 104:1;
Ilm. 4:11,7:10–12,12:10

2. sillä oikeat ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa. Hän on tuominnut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on vaatinut hänen kädestään palvelijoittensa veren” Ps. 119:137; Ilm. 16:7,18:20

3. Ja toistamiseen sanottiin: "Halleluja! Hänen savunsa nousee aina ja ikuisesti." Jes. 34:10; Ilm. 14:11,18:9,18

4. Ne kaksikymmentäneljä vanhinta ja neljä olentoa heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa, joka istuu valtaistuimella, ja sanoivat: "Aamen, halleluja!" Jes. 6:1; Ilm. 4:4–6,10,5:14

Karitsan hääateria

5. Valtaistuimelta lähti ääni, joka sanoi: "Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka pelkäätte häntä, sekä pienet että suuret!" Ps. 22:24,113:1,134:1,135:1

6. Sitten minä kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon äänen, kuin suurten vetten pauhinan, kuin voimakkaan ukkosin jyllinän, sanovan: "Halleluja! Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut kuninkuuden." Ilm. 11:15–17,12:10,14:2

7. Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan hääat ovat tulleet. Hänen morsiamansa on laittautunut valmiiksi, Matt. 22:2; 2. Kor. 11:2; Ef. 5:32; Ilm. 21:2,9

8. ja hänen annettiin pukeutua puhtaaseen, hohtavaan pellavavaatteeseen." Se vaate on pyhien vanhurskaat teot. Ps. 45:13–15,32:9; Jes 61:10; Ilm. 3:5

9. Enkeli sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaita ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä ovat tosia Jumalan sanoja." Matt. 22:2,3; Luuk. 14:15,16; Ilm. 21:5,22:6

10. Minä heittäydyin hänen jalkoihinsa kumartaakseni häntä, mutta hän sanoi minulle: "Varo, ettet tee sitä. Minä olen sinun ja veljesi palvelustoveri, niiden, joilla on Jeesusken todistus. Kumarra ja palvo Jumalaa, sillä profetian henki todistaa Jeesuksesta."¹²¹ Matt. 4:10; Ap. t. 10:25,26; Ilm. 22:8,9

Valkoinen hevonen ja sen ratsastaja

11. Minä näin taivaan avoinna: valkoisen hevosen, jonka selässä oli istuja. Hänen nimensä on Uskollinen ja Totuudellinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaasti. Ps. 96:13; Jes. 11:4,5; Ilm. 3:14

12. Hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki, hänen päässään oli monta kruunua, ja häneen oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse. Dan. 10:6; Ilm. 1:14,2:17,18,3:12

13. Hän oli pukeutunut vereen kastettuun viittaan, ja hänen nimensä on Jumalan Sana. Jes. 63:2,3; Joh. 1:1; 1. Joh. 1:1

14. Häntä seurasivat valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot pukeutuneina valkoiseen, puhtaaseen pellavavaatteeseen. Matt. 28:3; Luuk. 2:13

15. Hänen suustaan lähtee terävä miekka, jotta hän löisi sillä kansoja. Hän paimentaa heitä rautaisella sauvalla ja polkee Jumalan, Kaikkivaltiaan, vihan kiivauden viinikuurnan. Ps. 2:9; Joël 3:13; Hepr. 4:12; Ilm. 1:16,2:16,27

16. Hänellä on viitassaan ja kupeellaan kirjoitettuna nimi: "Kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra". 5. Moos. 10:17; 1. Tim. 6:15; Ilm. 17:14

17. Sitten minä näin enkelin, joka seiso i auringossa. Hän huusi kovalla äänellä kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: "Tulkaa, kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle Hes. 39:4,17–20

18. syömään kuninkaiden lihaa, sotapäälliköiden ja mahtavien lihaa, hevosten ja niiden selässä istuvien lihaa, kaikkien vapaiden ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten!" Ilm. 6:15

19. Ja minä näin, että peto ja maan kuninkaat olivat sotajoukkoineen kokoontuneet sotimaan hevosen selässä istuvaa ja hänen sotajoukkoaan vastaan. Ps. 2:1,2; Ilm. 16:14–16,17:12–14

20. Mutta peto otettiin kiinni ja sen kanssa väärä profeetta, joka pedon nähden oli tehnyt tunnustekonsa. Niillä hän oli eksyttänyt pedon merkin ottaneet ja sen kuvaa kumartaneet

121 19:10. Kirj.: "Jeesuksen todistus on profetian henki".

ihmiset. Ne molemmat heitettiin elävinä tulikiveä palavaan tuliseen järveen. Dan. 7:11,26;

Ilm. 13:1,2,11–17,14:9,10,20:4,10

21. Muut saivat surmansa miekasta, joka lähti hevosen selässä istuvan suusta, ja kaikki linnut tulivat ravituiksi heidän lihastaan. Hes. 39:4,17,20

20. LUKU

Tuhatvuotinen valtakunta

1. Sitten minä näin enkelin tulevan alas taivaasta kädessään syvyyden avain ja suuret kahleet. 2. Piet. 2:4; Juud. 6; Ilm. 9:1

2. Hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on Paholainen ja Saatana, sitoi sen tuhanneksi vuodeksi 1. Moos. 3:1; Sak. 3:1; Ilm. 12:9

3. ja heitti sen syvyyteen, jonka hän sulki ja lukitsi sinetillä lohikäärmeen jäljestä, ettei se enää eksyittäisi kansoja, kunnes ne tuhat vuotta ovat kuluneet loppuun. Tämän jälkeen se on päästettävä irti vähäksi aikaa. 2. Tess. 2:9,10

4. Minä näin valtaistuimia, ja niille, jotka asettuivat istuimille, annettiin tuomiovalta. Minä näin myös niiden sielut, jotka oli teloitettu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eivätkä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eivätkä käteensä. He heräsivät eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta.

Dan. 7:9,22,27; Matt. 19:28; 1. Kor. 6:2,3

5. Muut kuolleet eivät heränneet eloon, ennen kuin ne tuhat vuotta olivat kuluneet loppuun. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. 1. Tess. 4:16

6. Autuaita ja pyhiä ovat ne, joilla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan tuhat vuotta. Jes. 61:6; 1. Piet. 2:5; Ilm. 1:6,5;10

Saatanan kukistuminen

7. Kun ne tuhat vuotta ovat kuluneet loppuun, päästetään Saatana vankeudesta.

8. Hän lähtee eksyttämään maan neljällä kullalla asuvia kansoja, Gogia ja Maagogia, kootakseen ne soitaan, ja joukkoja on paljon, kuin hiekkaa meren rannalla. Hes. 38:2,9,15,39:1

9. Ne nousevat yli koko maan ja piirittävät pyhien leirin ja rakastetun kaupungin. Mutta taivaasta lankeaa tuli ja tuhoaa ne. Jes. 31:4,5; Hes. 38:9,16,22; Sak. 12:9

10. Paholainen, niiden eksyttäjä, heitetään siihen tuli- ja rikkijärveen, jossa myös peto ja vääärä profeetta ovat, ja niitä piinataan yötä päivää, aina ja ikuisesti. Ilm. 13:11,14:10,11,16:13,19:20

Viimeinen tuomio

11. Minä näin suuren valkoisen valtaistuimen ja sillä istuvan. Hänen kasvojaan pakenivat taivas ja maa, eikä niille löytynyt sijaa.

12. Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin. Avattiin vielä yksi kirja, elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. 2. Moos. 32:32; Ilm. 3:5,13:8,21:27

13. Meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja kukin heistä tuomittiin tekojensa mukaan. Joh. 5:28,29

14. Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi. 1. Kor. 15:26,54,55; Ilm. 2:11,21:8

15. Ja jos jonkun nimeä ei löytynyt elämän kirjaan kirjoitettuna, hänet heitettiin tuliseen järveen. Ps. 69:29; Dan. 12:1; Ilm. 19:20

21. LUKU

Uusi taivas ja uusi maa

1. Minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta enää ollut. Jes. 65:17,66:22; 2. Piet. 3:13; Ilm. 20:11

2. Näin myös pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta Jumalan luota, valmistettuna

niin kuin morsian, miehelleen kaunistettu. Jes. 52:1; Gal. 4:26; Hepr. 11:10,16; Ilm. 3:12,21:10

3. Ja minä kuulin voimakkaan äänen sanovan valtaistuimelta: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän asuu heidän keskellään, ja he ovat hänen kansojaan. Jumala itse on heidän kanssaan, heidän Jumalansa.

Hes. 37:27,48:35; 2. Kor. 6:16; Ilm. 7:15

4. Hän pyyhkii kaikki kyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa enää ole, ei surua, ei parkua eikä tuskaa, sillä kaikki entinen on mennyt."

Jes. 65:17-19; 1. Kor. 15:26,54; Ilm. 7:17

5. Valtaistuimella istuva sanoi: "Uudeksi minä teen kaiken." Hän sanoi myös: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat luotettavat ja todet." Jes. 43:19; Ilm. 19:9

6. Vielä hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoiselle lahjaksi vettä elämän veden lähteestä.

Jes. 55:1; Joh. 4:10,14; Ilm. 1:8,22:13,17

7. Joka voittaa, perii tämän, ja minä olen oleva hänen Jumalansa ja hän minun poikani. 2. Kor. 6:18; Hepr. 8:10

8. Mutta pelkurien ja epäuskoisten¹²², saastaisten ja murhaajien, hauraiden ja noitien, epäjumalanpalvelijoiden ja kaikkien valehtelijoiden osa on tulisessa, rikkiä palavassa järvessä. Tämä on toinen kuolema." 1. Kor. 6:9,10; Ilm. 20:14,15,22:15

Uusi Jerusalem

9. Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, tuli ja puhui minun kanssani sanoen: "Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon." Ilm. 15:1,6,7,17:1,19:7

10. Hän vei minut Hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan luota. Jes. 52:1; Hepr. 12:22; Ilm. 3:12,21:2

11. Se loisti Jumalan kirkkautta, ja sen hohde oli kuin kaikkein kalleimman kiven, kuin kristallinkirkkaan jaspiksen. Jes. 58:8; Jes. 60:1,2,19; Ilm. 22:5

122 21:8. Tai: "uskottomien".

12. Siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä. Portteihin oli kirjoitettu nimiä, israelilaisten¹²³ kahdentoista heimon nimet. Hes. 48:31-35

13. Idässä oli kolme porttia, pohjoisessa kolme porttia, etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia.

14. Kaupungin muurissa oli kaksitoista perustusta ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin nimet. Ef. 2:19,20

15. Hänellä, joka puhui minun kansani, oli mittana kultainen ruokosauva, jotta hän mittaisi kaupungin, sen portit ja sen muurin. Hes. 40:3-5; Ilm. 11:1

16. Kaupunki oli nelikulmainen, ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Hän mittasi ruokosauvalla kaupungin: kaksitoistatuhatta stadionmittaa¹²⁴. Sen pituus, leveys ja korkeus olivat yhtä suuret. Hes. 43:16,48:16-17

17. Hän mittasi sen muurin: sataneljäkymmentäneljä kyynärää¹²⁵, ihmismitan mukaan, jota myös enkeli käytti.

18. Muuri oli rakennettu jaspiksesta, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, kuin puhdasta lasia.

19. Kaupungin muurin perustukset oli kaunistettu kaikenlaisilla kalliilla kivillä. Ensimmäinen peruskivi oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalsedoni, neljäs smaragdi, 2. Moos. 28:17; Jes. 54:11,12

20. viides sardonyksi, kuudes karneoli, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysopaasi, yhdestoista hyasintti ja kahdestoista ametisti.

21. Ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä, kukin portti oli yhdestä helmeestä. Kaupungin pääkatu oli puhdasta kultaa, kuin läpikuultavaa lasia.

22. Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt, sillä sen temppelinä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, ja Karitsa.

123 21:12. Kirj.: "Israelin poikien".

124 21:16. Noin 2 300 km.

125 21:17. Noin 70 m.

23. Kaupunki ei tarvitse valokseen aurinkoa eikä kuuta, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppuna on Karitsa. Jes. 24:23,60:19; Ilm. 22:5

24. Kansat vaeltavat sen valossa, ja maan kuninkaat tuovat sinne loiston-sa. Ps. 72:10,11; Jes. 60:3–5,11,66:12

25. Sen portteja ei suljeta päivällä, ja yötä siellä ei ole. Jes. 60:20; Ilm. 22:5

26. Sinne tuodaan kansojen loisto ja kalleudet. Matt. 5:12

27. Eikä sinne pääse mitään epäpyhää, ei ketään iljettävyyksien tekijää eikä valehtelijaa, vaan ainoastaan ne, joiden nimet on kirjoitettu Karitsan elämäkirjaan. 2. Moos. 32:32; Luuk. 10:20; Ilm. 3:5

22. LUKU

1. Enkeli näytti minulle myös elämän veden virran, joka hohtavana kuin kristalli kumpusi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. Hes. 47:1,7; Sak. 14:8

2. Keskellä kaupungin pääkatua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmää antaen hedelmänsä joka kuukausi. Puun lehdet ovat kansojen tervehdykseksi. 1. Moos. 2:9; Hes. 47:12; Ilm. 2:7

3. Mitään kirousta ei enää ole. Sielä on Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä. Hes. 48:35; Sak. 14:11; Ilm. 7:15

4. He näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsaansa. Matt. 5:8; 1. Kor. 13:12; 1. Joh. 3:2; Ilm. 14:1

5. Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun valoa eivätkä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä. Ja he hallitsevat aina ja ikuisesti. Jes. 60:19,20; Dan. 7:18,27; Ilm. 5:10,21:23–25

Jeesus tulee pian

6. Enkeli sanoi minulle: ”Nämä sanat ovat luotettavat ja todet. Herra, profeettojen henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian¹²⁶ on tapahtuva.

Ilm. 1:1,19:9,21:5

7. Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan profetian sanat!” Ilm. 1:3,3:11

8. Minä, Johannes, kuulin ja näin tämän kaiken. Kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä heittäydin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen juureen, joka oli tämän minulle näytännyt. Ilm. 19:10

9. Mutta hän sanoi: ”Varo, ettet tee sitä! Minä olen sinun ja veljesi, profeettojen, palvelustoveri, sekä niiden, jotka ottavat varteen tämän kirjan sanat. Jumalaa sinun tulee kumartaen palvoa!” Ap. t. 10:26,14:14,15

10. Ja hän sanoi minulle: ”Älä sulje sinetillä tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. Dan. 12:4,9; Ilm. 1:3,10:4

11. Vääryyden tekijä tehköön edelleen vääryyttä, saastainen saastukoon edelleen, vanhurskas tehköön edelleen vanhurskautta ja pyhä pyhittyköön edelleen.” Hes. 3:27; Dan. 12:10; 2. Tim. 3:13

12. ”Minä tulen pian, ja palkkani on minun mukani antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.

Matt. 16:27; Ilm. 3:11

13. Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.

Jes. 41:4,44:6,48:12; Ilm. 1:4,8,17,21:6

14. Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi oikeus elämän puuhun ja että he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin.

1. Moos. 3:22; Ilm. 2:7,7:14

15. Ulkopuolella ovat koirat ja noidat, haureelliset ja murhaajat, epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka rakastavat ja noudattavat valhetta.

1. Kor. 6:9,10; Gal. 5:19,20; Ef. 5:5; Ilm. 2:18

16. Minä, Jeesus, olen lähettänyt enkelini todistamaan teille tästä seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen sukuaan, se kirkas aamutähti.” 4. Moos. 24:17; Jes. 11:1,10; Room. 1:3; Ilm. 5:5

17. Henki ja morsian sanovat: ”Tule!” Joka kuulee, sanokoon: ”Tule!” Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon lahjaksi elämän vettä. Jes. 55:1; Joh. 7:37; Ilm. 21:2,6,9

18. Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan.

5. Moos. 4:2,13:1; Sananl. 30:6

19. Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, ottaa Jumala häneltä pois sen osan, joka hänellä on

elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.

5. Moos. 12:32; Ilm. 3:5,21:2,27

20. Hän, joka todistaa tämän, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian." Aamen, tule, Herra Jeesus!

2. Tim. 4:8; Ilm. 1:7

21. Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Room. 16:20; Hepr. 13:25